

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 374 E

43. vuosikerta

28. joulukuuta 2000

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I (Tiedonantoja)	
	EUROOPAN PARLAMENTTI	
	KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET	
(2000/C 374 E/001)	E-2031/99 esittäjä: Lennart Sacrédeus komissiolle Aihe: Paul van Buitenenin nuhtelu	1
(2000/C 374 E/002)	P-2280/99 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Kosovoon luvattu talousapu	2
(2000/C 374 E/003)	E-2404/99 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Retex-yhteisöaloitteen määrärahojen käyttö (Täydentävä vastaus)	3
(2000/C 374 E/004)	E-2485/99 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: Juutinrauman ylittävän kiinteän yhteyden tukeminen	4
(2000/C 374 E/005)	E-2502/99 esittäjä: Rolf Linkohr neuvostolle Aihe: EU:n ja Itä-Euroopan valtioiden väliset Eurooppa-sopimukset	5
(2000/C 374 E/006)	E-2642/99 esittäjä: Andrew Duff komissiolle Aihe: Maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen varojen jakaminen jäsenvaltioille	6
(2000/C 374 E/007)	E-2655/99 esittäjä: Guido Podestà komissiolle Aihe: Myöhästymiset lentoliikenteessä	7
(2000/C 374 E/008)	E-2661/99 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Kehitysmaat ja maailmankauppa	8
(2000/C 374 E/009)	E-2662/99 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Julkisten hankintojen vapauttamisen vaikutus kehitysmaihin	8
(2000/C 374 E/010)	E-2663/99 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Julkisten hankintojen vapauttaminen	8
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2661/99, E-2662/99 ja E-2663/99	8

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 374 E/011)	E-2673/99 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Aasian tuonti KIE-maista EU:hun teurastettavaksi	10
(2000/C 374 E/012)	E-2702/99 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: EAKR:n tukea hakevien hankkeiden hyväksyntämenettely	10
(2000/C 374 E/013)	E-2703/99 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Aasian puuvillatuotanto	11
(2000/C 374 E/014)	E-2743/99 esittäjä: Emilia Müller komissiolle Aihe: Ranskan saamat erityistuet	12
(2000/C 374 E/015)	E-2762/99 esittäjä: Lucio Manisco komissiolle Aihe: Venäjän federaation uhkavaatimus Groznyin kaupungille	12
(2000/C 374 E/016)	E-2766/99 esittäjä: Jas Gawronski neuvostolle Aihe: Toimet Etiopian ja Eritrean välisen konfliktin ratkaisemiseksi	13
(2000/C 374 E/017)	E-2784/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Uhrien omaisille lento-onnettomuuden jälkeen maksettavat korvaukset	14
(2000/C 374 E/018)	E-2785/99 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Natura 2000 -verkostoon kuuluvaa suojelualuetta tuhoava Euroopan unionin rahoittama hanke	15
(2000/C 374 E/019)	E-2796/99 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Säilyketeollisuus ja sen merkitys Euroopan unionin elintarvikeapolitiikalle	16
(2000/C 374 E/020)	E-2806/99 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Ministeriön asema innovaatiosta ja teknologiasta vastaaville virastoille	17
(2000/C 374 E/021)	E-0021/00 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Yhteisön syrjäisimmät alueet ja rakennerahostojen määrärahat	18
(2000/C 374 E/022)	E-0040/00 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Madeiran ja Azorien syrjäisestä sijainnista ja saariasemasta johtuvia valinnaisia toimenpiteitä koskevan ohjelman (Poseima) budjettileikkaukset	19
(2000/C 374 E/023)	E-0059/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Rakennerahostojen ja jäsenvaltion EU:n ympäristölainsäädännön noudattamatta jättämisen välinen suhde	19
(2000/C 374 E/024)	E-0073/00 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Viemärlietteen käyttö eläinten rehuissa	20
(2000/C 374 E/025)	E-0074/00 esittäjä: Marie-Noëlle Lienemann komissiolle Aihe: BSE-taudin riskit	21
(2000/C 374 E/026)	E-0087/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Galician ja Pohjois-Portugalin alueellisen kehittämissuunnitelman hyväksyminen yhteisön tukikehyksiin 2000–2006	22
(2000/C 374 E/027)	E-0096/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Ria de Vigon integroitu puhdistussuunnitelma	22
(2000/C 374 E/028)	E-0098/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Kumppanuusperiaatteen noudattaminen Espanjan valtion tavoitteeseen 1 kuuluvien autonomisten alueiden aluekehityssuunnitelmassa 2000–2006	23
(2000/C 374 E/029)	E-0103/00 esittäjä: Jo Leinen komissiolle Aihe: Tanskan osakevoittojen verotusta koskevien lakien ja yhteisön oikeuden yhdenmukaisuus	24
(2000/C 374 E/030)	E-0106/00 esittäjä: Juan Ojeda Sanz komissiolle Aihe: Taloudellinen tuki jäsenyyttä hakeneiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden perusrakenteille – hankkeiden laatu	25
(2000/C 374 E/031)	E-0119/00 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Direktiivin 77/388/ETY mukainen henkilökuljetusta koskeva liikevaihtovero	25

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 374 E/032)	E-0121/00 esittäjä: Ioannis Souladakis komissiolle Aihe: EU:n ja Etelä-Afrikan välisen kauppaa koskevan sopimuksen rikkominen	27
(2000/C 374 E/033)	E-0122/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: "Ouzo"-nimityksen suojeleminen EU:n ja Etelä-Afrikan välisessä sopimuksessa	28
(2000/C 374 E/034)	E-0126/00 esittäjä: Carmen Cerdeira Morterero komissiolle Aihe: Myöhästymiset Madridin (Barajas) lentokentällä	29
(2000/C 374 E/035)	E-0151/00 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Valtiontuki ja hiiliteollisuus	30
(2000/C 374 E/036)	E-0174/00 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Euroopan keskuspankille (EKP) esitetty pyyntö viikoittaisen huutokauppajärjestelmän muuttamisesta	30
(2000/C 374 E/037)	E-0181/00 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Suden, karhun ja ilveksen luonnonvaraistaminen	31
(2000/C 374 E/038)	P-0195/00 esittäjä: Elisabeth Schroedter komissiolle Aihe: Trooppisen puulajin käyttö Schwedissä (Saksa) toteutettavassa Interreg-hankeessa	32
(2000/C 374 E/039)	P-0199/00 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Tanskan vientimarkkinoilla ilmenevä epäoikeudenmukainen hintakilpailu, joka johtuu fetajuustotuotteisiin myönnetystä EU:n tuesta	33
(2000/C 374 E/040)	P-0200/00 esittäjä: Reinhard Rack komissiolle Aihe: Itävaltalaisille varatut virat Euroopan komissiossa – palkkaluokka A2	33
(2000/C 374 E/041)	E-0204/00 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Sokeain matkustaminen opaskoiran kanssa	34
(2000/C 374 E/042)	E-0210/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Erika-tankkerin onnettomuus ja kalastusala	35
(2000/C 374 E/043)	E-0216/00 esittäjä: Enrico Ferri komissiolle Aihe: Sisäiset kilpailut KOM/TA/99, KOM/TB/99 ja KOM/TC/99	37
(2000/C 374 E/044)	E-0219/00 esittäjä: Dorette Corbey komissiolle Aihe: EU:n Ranskalle antama tuki Burgundin alueella Morvanissa sijaitsevaa Route Forestière du Port des Moinesia varten	38
(2000/C 374 E/045)	E-0230/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Komissiolle esitettyjen kysymysten vastausten julkaiseminen	39
(2000/C 374 E/046)	E-0234/00 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Malpensa-hankkeen ympäristövaikutusten arviointi	40
(2000/C 374 E/047)	E-0236/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Puulämmitteisten uunien tulevaisuus	41
(2000/C 374 E/048)	E-0238/00 esittäjä: Jillian Evans komissiolle Aihe: Rakennerahastojen täydentävyys	42
(2000/C 374 E/049)	E-0239/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Alueelliset työllisyys sopimukset	42
(2000/C 374 E/050)	P-0242/00 esittäjä: Michiel van Hulst komissiolle Aihe: Uuden pääjohtajan nimittäminen komission maataloudesta vastaavalle pääosastolle	43
(2000/C 374 E/051)	E-0245/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Vajaiden tupakkatoimitusten vuoksi menetettävien määrärahojen palautus	44
(2000/C 374 E/052)	E-0248/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: EU:n ja Etelä-Afrikan välisen kauppasopimuksen vaikutukset Kreikan maataloustuotteisiin	45
(2000/C 374 E/053)	E-0252/00 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Sivutoimet	46

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 374 E/054)	E-0254/00 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Komission jäsenten kabinetit	46
(2000/C 374 E/055)	E-0260/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Siviililentäjien alkoholinkäytön vastustaminen	47
(2000/C 374 E/056)	P-0262/00 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: OLAF	48
(2000/C 374 E/057)	E-0264/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Valosaaste	49
(2000/C 374 E/058)	E-0265/00 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Valtioiden rajat ylittävän sekä valtioiden ja alueiden välisen yhteistyön alueellinen seurantakeskus	50
(2000/C 374 E/059)	P-0280/00 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Uusiutuvia energiavaroja koskeva direktiivi	50
(2000/C 374 E/060)	E-0289/00 esittäjä: Arie Oostlander neuvostolle Aihe: Kosovolaivangit Serbiassa	51
(2000/C 374 E/061)	E-0292/00 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Zimbabwen kannanotto asbestin louhinnan puolesta	52
(2000/C 374 E/062)	P-0304/00 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Kohesiorahaston kautta rahoitettujen töiden viivästyminen Kreikassa: Thessalonikin jätevesien biologinen käsittely ja kaatopaikkojen uudelleenjärjestäminen (Täydentävä vastaus)	53
(2000/C 374 E/063)	P-0308/00 esittäjä: Jean-Claude Fruteau komissiolle Aihe: Laajentuminen ja rakennerahastot	54
(2000/C 374 E/064)	E-0311/00 esittäjä: Marietta Giannakou-Koutsikou komissiolle Aihe: Naisten pahoinpitelyn torjuntaan tähtäävät lainsäädäntötoimet	55
(2000/C 374 E/065)	E-0313/00 esittäjä: Marietta Giannakou-Koutsikou komissiolle Aihe: Romanian sosiaalisten oikeuksien turvaaminen	56
(2000/C 374 E/066)	E-0346/00 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Toimivalta: baskiprovinssien hallintoelinten taloudellinen sopimus	57
(2000/C 374 E/067)	E-0355/00 esittäjä: Ward Beysen komissiolle Aihe: Tekijänoikeusdirektiivi	57
(2000/C 374 E/068)	P-0359/00 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Orjatyövoima	58
(2000/C 374 E/069)	E-0365/00 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Tuki jäsenvaltioiden yritysten ulkomaantoiminnoille	59
(2000/C 374 E/070)	E-0369/00 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Työllisyysaloitteen sosioekonominen vaikutus	60
(2000/C 374 E/071)	E-0373/00 esittäjä: Andre Brie komissiolle Aihe: Rakennerahastotuen myöntäminen itäksalaisille osavaltioille luontotyyppidirektiivin mukaisesti merkittyjen alueiden perusteella	61
(2000/C 374 E/072)	E-0378/00 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: EU:n lampaanlihajärjestelyn tarkistaminen	62
(2000/C 374 E/073)	E-0380/00 esittäjä: Juan Ojeda Sanz komissiolle Aihe: Maanteiden infrastruktuurin parantaminen Keski- ja Itä-Euroopassa	62
(2000/C 374 E/074)	E-0387/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Irlannin merivartioston pidättämät galicialaisalukset	64
(2000/C 374 E/075)	P-0392/00 esittäjä: Inger Schörling komissiolle Aihe: Julkisuusperiaate ja lähdesuojat	64

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2000/C 374 E/076)	E-0399/00 esittäjä: Ioannis Averoff ja Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano ja Kreikalle metsien suojeluun myönnetty yhteisön rahoitus	65
(2000/C 374 E/077)	E-0400/00 esittäjä: William Newton Dunn komissiolle Aihe: Melton Mowbrayn sianlihapiiraat	66
(2000/C 374 E/078)	E-0402/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Kalastusaluksen kapteenin pidättäminen Réunionin saarella	67
(2000/C 374 E/079)	E-0407/00 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Saksalaisille laivayhtiöille ja huolintaliikkeille Tonavan reitin tukkeutumisesta Jugoslaviassa aiheutuvat vahingonkorvaukset	68
(2000/C 374 E/080)	E-0410/00 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Kambodža	68
(2000/C 374 E/081)	E-0416/00 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Rekombinaatiotuotteiden ALV-tason alentaminen	69
(2000/C 374 E/082)	E-0418/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Troolauksen vähentäminen merenpohjaan kohdistuvien tuhojen vuoksi	70
(2000/C 374 E/083)	E-0421/00 esittäjä: Ulrich Stockmann komissiolle Aihe: Moottorijoneuvojen varustaminen varoituskolmioilla	71
(2000/C 374 E/084)	E-0422/00 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Kreikan valtion sähkölaitoksen pylväiden asentaminen Kykladien saarille	71
(2000/C 374 E/085)	E-0429/00 esittäjä: Ioannis Averoff, Antonios Trakatellis ja Christos Folias komissiolle Aihe: Kreikan maaseudun kehittämisen rahoitus	73
(2000/C 374 E/086)	E-0430/00 esittäjä: Pat Gallagher komissiolle Aihe: Vaihtoehtojen kehittäminen eläinkokeille	74
(2000/C 374 E/087)	E-0431/00 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Metsityksen, maan raivauksen ja turpeenoton ympäristövaikutukset	74
(2000/C 374 E/088)	P-0439/00 esittäjä: Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Yhteisön tarjouspyyntö urakasta vallitusmattojen toimittamiseksi Bolivialaan	76
(2000/C 374 E/089)	E-0446/00 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Viralliset kielet ja sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto	76
(2000/C 374 E/090)	P-0450/00 esittäjä: Francesco Musotto komissiolle Aihe: Aluepolitiikka ja rakennerahastot: Sisilian alueen toimintasuunnitelma	77
(2000/C 374 E/091)	P-0451/00 esittäjä: Hanja Majj-Weggen neuvostolle Aihe: Kilpailua vääristävät verojärjestelyt Euroopan unionissa	78
(2000/C 374 E/092)	P-0452/00 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Turkin "vapaa-alueet" ja tekstiilituotteiden vienti	79
(2000/C 374 E/093)	E-0453/00 esittäjä: Karin Jöns neuvostolle Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 2822/98 tiettyihin kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien väliaikaisesta suspendoimisesta kokonaan tai osittain	79
(2000/C 374 E/094)	E-0463/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Irlannin postin sosiaaliavustusten maksamista koskevan sopimuksen laajentamista Irlannissa koskeva kantelu	81
(2000/C 374 E/095)	E-0465/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Euroopan komission politiikka, jolla pannaan täytäntöön EU:n talousarvio vuodelle 2000 vähemmistökielten ja alueellisten kielten suojelemisen ja edistämisen osalta	81
(2000/C 374 E/096)	E-0478/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n vähemmistökieliä ja alueellisia kieliä koskevan toimintaohjelman oikeusperusta	82
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0465/00 ja E-0478/00	82

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2000/C 374 E/097)	E-0468/00 esittäjä: Isabelle Caullery komissiolle Aihe: Euroopan unionin työllisyyspolitiikka	83
(2000/C 374 E/098)	E-0471/00 esittäjä: Mathieu Grosch komissiolle Aihe: JOP-ohjelma	85
(2000/C 374 E/099)	E-0474/00 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Tuet sisilialaisille kalastajille	85
(2000/C 374 E/100)	E-0481/00 esittäjä: Alejandro Cercas komissiolle Aihe: Urban-yhteisöaloitteesta myönnettävät varat	86
(2000/C 374 E/101)	E-0484/00 esittäjä: Alejandro Cercas komissiolle Aihe: Leader+ -yhteisöaloitteesta myönnettävät varat	86
(2000/C 374 E/102)	E-0491/00 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Yhdysvaltojen maanviljelijöille maksetut maataloustuet	87
(2000/C 374 E/103)	E-0495/00 esittäjä: Mauro Nobilia, Cristiana Muscardini, Sergio Berlato ja Francesco Turchi komissiolle Aihe: Elintarvikkeiden erityisluonne	88
(2000/C 374 E/104)	E-0496/00 esittäjä: Mauro Nobilia, Cristiana Muscardini, Sergio Berlato ja Francesco Turchi komissiolle Aihe: Kuluttajansuojelu	89
(2000/C 374 E/105)	E-0501/00 esittäjä: Christopher Huhne neuvostolle Aihe: Neuvoston henkilöstön työaika	91
(2000/C 374 E/106)	E-0502/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Komission henkilöstön työaika	91
(2000/C 374 E/107)	E-0508/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Todellinen BKT alueittain	92
(2000/C 374 E/108)	E-0510/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Tutkimukset inflaatioeroista	93
(2000/C 374 E/109)	E-0511/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Yhteisön lainsäädännön noudattamatta jättäminen jäsenvaltioissa	94
(2000/C 374 E/110)	E-0516/00 esittäjä: Michael Gahler komissiolle Aihe: Kansalaisuusksymys kaksoisverotuksen yhteydessä	94
(2000/C 374 E/111)	E-0518/00 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi ja lajien suojelu	95
(2000/C 374 E/112)	E-0528/00 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Sähköisessä muodossa olevien lehtien kevennetty arvonnävero	97
(2000/C 374 E/113)	E-0532/00 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Eräiden italialaisten luottolaitosten harjoittama politiikka omia tiliasiakkaitaan kohtaan	97
(2000/C 374 E/114)	E-0533/00 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Falcone-ohjelma (1997–2001)	99
(2000/C 374 E/115)	P-0540/00 esittäjä: Marialiese Flemming komissiolle Aihe: Maataloutta ja ympäristöä koskevat WTO:n neuvottelut	100
(2000/C 374 E/116)	E-0543/00 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: Luonnos uusiksi valtiollisia ympäristötukia koskeviksi yhteisön suuntaviivoiksi	101
(2000/C 374 E/117)	E-0547/00 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Corpus Juriksen laatijat	102
(2000/C 374 E/118)	E-0549/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n maitoalan nykytilanne	102

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 374 E/119)	E-0551/00 esittäjä: Guido Podestà komissiolle Aihe: Lennonjohto ja lentoliikenteen valvonta	103
(2000/C 374 E/120)	P-0556/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Akvitanian ja Baskimaan sekä Navarran yhteistyöpöytäkirja	104
(2000/C 374 E/121)	E-0557/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Työntekijöiden erottaminen	105
(2000/C 374 E/122)	E-0558/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Komission henkilöstön siirtäminen muihin tehtäviin	106
(2000/C 374 E/123)	E-0559/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Suorat ulkomaiset investoinnit	107
(2000/C 374 E/124)	E-0560/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Petokset EU:ssa	108
(2000/C 374 E/125)	E-0565/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Luottamukselliset asiakirjat	108
(2000/C 374 E/126)	E-0567/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: EU:n talousarvion rahoitusosuudet	109
(2000/C 374 E/127)	P-0575/00 esittäjä: Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya komissiolle Aihe: Rakennerahastot	110
(2000/C 374 E/128)	P-0576/00 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Euroopan unionin siideriteollisuuden edistäminen	110
(2000/C 374 E/129)	E-0580/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka	111
(2000/C 374 E/130)	E-0581/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka	111
(2000/C 374 E/131)	E-0582/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka	112
(2000/C 374 E/132)	E-0583/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka	112
(2000/C 374 E/133)	E-0587/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka	113
(2000/C 374 E/134)	E-0591/00 esittäjä: Reinhold Messner komissiolle Aihe: Louhos val Coalbassa	114
(2000/C 374 E/135)	P-0593/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Lissabonin ja Vale do Tejon alue – rakennerahastot vuosina 2000–2006	115
(2000/C 374 E/136)	P-0594/00 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Tietoliikennedirektiivit	116
(2000/C 374 E/137)	E-0599/00 esittäjä: Hugues Martin komissiolle Aihe: Käteisvarojen vaihtaminen euroiksi	117
(2000/C 374 E/138)	E-0610/00 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Ftalaatin käyttämistä leluissa koskeva EU:n kieltö	118
(2000/C 374 E/139)	E-0615/00 esittäjä: Joaquim Miranda komissiolle Aihe: EU:n valtuuskunta Havannassa Kuubassa	118
(2000/C 374 E/140)	P-0618/00 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Asuntokeinottelu Is Arenassa	119
(2000/C 374 E/141)	E-0619/00 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Kiinasta peräisin oleviin tuotteisiin sovellettavat alennusmäärät	119

<u>Ilmoitusnumero</u>	<i>Sisältö (jatkuu)</i>	Sivu
(2000/C 374 E/142)	E-0622/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpano Irlannissa	121
(2000/C 374 E/143)	E-0623/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Irlannin Leader+ -rahoitus	121
(2000/C 374 E/144)	E-0624/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Turvapaikanhakijoiden määrät ja toimet yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka luomiseksi	122
(2000/C 374 E/145)	E-0626/00 esittäjä: Erik Meijer neuvostolle Aihe: Kosovo ja serbivähemmistöjen oikeus muuttaa turvallisille serbienemmistöisille alueille	122
(2000/C 374 E/146)	E-0627/00 esittäjä: Erik Meijer neuvostolle Aihe: Kosovo: valtionyritysten yksityistäminen Kosovossa ennen toimivaltaisen valtiovallan vahvistamista	124
(2000/C 374 E/147)	E-0629/00 esittäjä: María Ayuso González komissiolle Aihe: EMOTRin tukiosaston tuki Euroopan unionin eri jäsenvaltioille vuosina 1997–1999	125
(2000/C 374 E/148)	E-0651/00 esittäjä: Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya komissiolle Aihe: Ympäristövero	125
(2000/C 374 E/149)	E-0653/00 esittäjä: Encarnación Redondo Jiménez komissiolle Aihe: Yhteisen varojen käyttäminen Río Guaron kastelujärjestelmiin	126
(2000/C 374 E/150)	E-0656/00 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Tietunneli Olbian satamassa Sardiassa	127
(2000/C 374 E/151)	E-0661/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Galicia Euroopan laajuisessa rautatieverkossa	128
(2000/C 374 E/152)	P-0665/00 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Echelon-vakoilujärjestelmä ja Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen siihen	128
(2000/C 374 E/153)	P-0668/00 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Lainsäädäntö, jolla sovelletaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 299 artiklan 2 kohtaa yhteisessä maatalouspolitiikassa	129
(2000/C 374 E/154)	E-0671/00 esittäjä: Antonio Tajani, Stefano Zappalà, Giorgio Lisi, Francesco Fiori, Raffaele Fitto, Raffaele Costa, Raffaele Lombardo ja Francesco Musotto komissiolle Aihe: EU:n lainsäädännön vastainen ihmisten kloonauus	129
(2000/C 374 E/155)	E-0673/00 esittäjä: Cristiana Muscardini ja Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Henkilötietojen käsittely ja yksityisyyden kunnioittaminen	130
(2000/C 374 E/156)	E-0677/00 esittäjä: Antonios Trakatellis, Ioannis Marinos ja Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: Kreikan talouden rakenteelliset muutokset: vakuutusjärjestelmä ja vakuutuskassojen rahoitus	132
(2000/C 374 E/157)	E-0683/00 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Tekijänoikeusdirektiivi	133
(2000/C 374 E/158)	E-0687/00 esittäjä: Michel Hansenne komissiolle Aihe: Tavaroiden alkuperä – tullietuudet	134
(2000/C 374 E/159)	E-0688/00 esittäjä: Robert Goebbels neuvostolle Aihe: EY:n perustamissopimuksen 105 artiklan 6 kohdan mahdollinen tarkistaminen	134
(2000/C 374 E/160)	E-0690/00 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Turvallisen ajon koulutuskeskuksen perustaminen Luxemburgin suurherttuakuntaan	135
(2000/C 374 E/161)	P-0694/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Ydinturvallisuus, ydinturvallisuutta koskeva yleissopimus ja Sellafield	136
(2000/C 374 E/162)	P-0695/00 esittäjä: Marie-Noëlle Lienemann komissiolle Aihe: Tiettyjen vakuutusyhtiöiden harjoittama kehitysvammaisten lasten vanhempien syrjintä	137
(2000/C 374 E/163)	E-0702/00 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Alankomaiden Wajong-korvauksen siirron mahdollisuus ulkomaille	138

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2000/C 374 E/164)	P-0704/00 esittäjä: Theresa Villiers neuvostolle Aihe: Korkean tason lähdeverotyöryhmä	139
(2000/C 374 E/165)	E-0713/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Etnisiin ryhmiin kuuluvat yrittäjät	140
(2000/C 374 E/166)	E-0714/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Kansalliset pankkiirit ja etniset yrittäjät	141
(2000/C 374 E/167)	E-0723/00 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Italian vakuutusyhtiöiden direktiivien vastainen toiminta	141
(2000/C 374 E/168)	E-0724/00 esittäjä: Joaquim Miranda neuvostolle Aihe: Djiboutin rauhankehityksen tukeminen	142
(2000/C 374 E/169)	E-0725/00 esittäjä: Inger Schörling neuvostolle Aihe: Homeopaattiset eläinlääkkeet eläintuotannossa	143
(2000/C 374 E/170)	P-0733/00 esittäjä: Umberto Bossi komissiolle Aihe: Italian maito- ja maitotuotealaa koskeva asetus	144
(2000/C 374 E/171)	P-0740/00 esittäjä: Karla Peijs komissiolle Aihe: Tapaus Havana Club/WTO, Bacardi-Martini vastaan Pernod Ricard	145
(2000/C 374 E/172)	E-0742/00 esittäjä: Marialiese Flemming komissiolle Aihe: Jätevesihuolto Ateenassa, Brysselissä ja Milanossa	146
(2000/C 374 E/173)	E-0748/00 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Televisioiden paloturvallisuus	147
(2000/C 374 E/174)	E-0750/00 esittäjä: John McCartin neuvostolle Aihe: Hollannin lainsäädäntö raskauden keskeyttämisestä	148
(2000/C 374 E/175)	E-0752/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Rooman sopimus	149
(2000/C 374 E/176)	E-0763/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Agent Orangen tuotanto Euroopan kemianteollisuudessa	149
(2000/C 374 E/177)	P-0772/00 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Vähemmän kehittyneet maat WTO:ssa	150
(2000/C 374 E/178)	E-0778/00 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Vähemmän kehittyneet maat WTO:ssa	150
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-0772/00 ja E-0778/00	150
(2000/C 374 E/179)	E-0776/00 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Huoltoasemien hintojen tukeminen Alankomaiden raja-alueella	151
(2000/C 374 E/180)	E-0781/00 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Elintarvikevirasto	152
(2000/C 374 E/181)	E-0786/00 esittäjä: Paulo Casaca neuvostolle Aihe: Oikeudellinen yhteistyö lasten hyväksikäyttöä koskeissa tapauksissa	152
(2000/C 374 E/182)	P-0790/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Sataman rakentaminen Ría de Arousassa Espanjassa ilman ympäristövaikutusten arviointia	153
(2000/C 374 E/183)	E-0804/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Polttoaineen ja kemikaalien varastosäiliöiden sijoittaminen Vilagarcia de Arousaan Galiciaan ilman ympäristö- vaikutusten arviota	154
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-0790/00 ja E-0804/00	155
(2000/C 374 E/184)	P-0791/00 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Maanviljelijöiden varhaiseläkeohjelma	155

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2000/C 374 E/185)	E-0793/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Sähköntuotanto turpeesta – julkisen palvelun velvoitteet	156
(2000/C 374 E/186)	E-0794/00 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Ajoneuvojen rekisteröintivero	157
(2000/C 374 E/187)	E-0800/00 esittäjä: Thierry Cornillet komissiolle Aihe: Ehdotuspyyntö – Bosnia ja Hertsegovinaa koskeva yhtenäinen paluuhjelma (Obnova-ohjelma) vuodeksi 2000	158
(2000/C 374 E/188)	E-0801/00 esittäjä: Michel Hansenne komissiolle Aihe: Palvelut ranskalaisille valtiollisille tai kunnallisille sairaaloille	159
(2000/C 374 E/189)	E-0802/00 esittäjä: Benedetto Della Vedova komissiolle Aihe: Italian lain nro 454/97 (ja sen täytäntöönpanosäännösten) yhdenmukaisuus valtioneudesta annettujen yhteisön säännösten kanssa	160
(2000/C 374 E/190)	P-0806/00 esittäjä: Gerardo Galeote Quecedo komissiolle Aihe: Euroopan komission edustajan rooli Euroopan parlamentin virallisilla matkoilla	161
(2000/C 374 E/191)	P-0808/00 esittäjä: Hans Modrow komissiolle Aihe: Jugoslavian vastaiset pakotteet	161
(2000/C 374 E/192)	E-0811/00 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: Ministeri Christian Sautterin käytös	162
(2000/C 374 E/193)	E-0812/00 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: Belgian ulkoministerin lausunnot Itävallan hallituksesta	163
(2000/C 374 E/194)	E-0816/00 esittäjä: Juan Naranjo Escobar, Carlos Carnero González ja Salvador Jové Peres komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikkojen yhteensovittuvuus yhteisön oikeuden kanssa, etenkin julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisestä annettujen direktiivien kanssa	164
(2000/C 374 E/195)	E-0817/00 esittäjä: Juan Naranjo Escobar, Carlos Carnero González ja Salvador Jové Peres komissiolle Aihe: Yhteisön lainsäädännön ja erityisesti julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemistä koskevien direktiivien noudattaminen jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikassa	164
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0816/00 ja E-0817/00	165
(2000/C 374 E/196)	E-0827/00 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Poseima-ohjelman määrärahojen leikkaaminen 2 miljoonalla eurolla	166
(2000/C 374 E/197)	E-0836/00 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Naton pommitusten Tonavalle ja sen varrella sijaitseville alueille aiheuttamat ympäristötuhot	167
(2000/C 374 E/198)	E-0841/00 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Yhteisön sisämarkkinalainsäädäntö ja sen sisällyttäminen kansalliseen lainsäädäntöön	167
(2000/C 374 E/199)	E-0846/00 esittäjä: Marie-Arlette Carlotti komissiolle Aihe: Euroopan unionin toiminta miinoja vastaan	169
(2000/C 374 E/200)	E-0847/00 esittäjä: Marie-Arlette Carlotti komissiolle Aihe: Edustuston perustaminen Havannaan ja yhteistyö Kuuban kanssa	170
(2000/C 374 E/201)	E-0849/00 esittäjä: Antonio Tajani, Pier Casini, Giorgio Lisi, Amalia Sartori, Renato Brunetta ja Vittorio Sgarbi komissiolle Aihe: Etnisen vähemmistön suojele Sloveniassa ja Kroatiaassa	171
(2000/C 374 E/202)	E-0856/00 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Eurostatin antamat sosioekonomiset tiedot	172
(2000/C 374 E/203)	E-0857/00 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Rakennustuotedirektiivi	172
(2000/C 374 E/204)	E-0864/00 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Toimeksiantojen arvonlisävero	174

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2000/C 374 E/205)	E-0868/00 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Brysseliläisten taksinkuljettajien harjoittama itävaltalaisien matkustajien boikotointi	174
(2000/C 374 E/206)	E-0870/00 esittäjä: Alejandro Agag Longo komissiolle Aihe: Itävallan vakausohjelma	175
(2000/C 374 E/207)	E-0871/00 esittäjä: Alejandro Agag Longo komissiolle Aihe: Yritysten perustaminen	176
(2000/C 374 E/208)	P-0877/00 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: Laiton valtion tuki Tanskan valtion rautateille	176
(2000/C 374 E/209)	E-0881/00 esittäjä: Harlem Désir komissiolle Aihe: Suunnitelma työpaikkojen lakkauttamiseksi ABB- ja Alstom-ryhmien fuusioituttua	177
(2000/C 374 E/210)	E-0883/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Commercial Hydraulicsin toimintojen siirtäminen Englannista Saksaan	178
(2000/C 374 E/211)	E-0891/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi	179
(2000/C 374 E/212)	E-0895/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi	180
(2000/C 374 E/213)	P-0898/00 esittäjä: Umberto Bossi komissiolle Aihe: Yhteisön toimielinten palveluntarjoajat	181
(2000/C 374 E/214)	P-0901/00 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Matkanjärjestäjien oppaat ja viralliset paikallisoppaat	181
(2000/C 374 E/215)	P-0902/00 esittäjä: Efstratios Korakas neuvostolle Aihe: Puuvillan tukijärjestelmän uudistaminen	183
(2000/C 374 E/216)	E-0906/00 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kulttuuriperinnön muuttaminen	184
(2000/C 374 E/217)	E-0914/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: EU:n lainsäädäntöehdotusten määrä	184
(2000/C 374 E/218)	E-0916/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: EU:n säädösten määrä	185
(2000/C 374 E/219)	E-0922/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Euron tekeminen tunnetuksi lasten keskuudessa	186
(2000/C 374 E/220)	E-0928/00 esittäjä: Malcolm Harbour komissiolle Aihe: Liikekirjanpidon julkistaminen	187
(2000/C 374 E/221)	P-0931/00 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Kehityksmaista tulevien tutkimuspartnerien osallistuminen EU:N rahoittamiin ympäristötutkimusohjelmiin	188
(2000/C 374 E/222)	E-0939/00 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Kliinisen biologian laboratorioita koskeva Belgian lainsäädäntö	189
(2000/C 374 E/223)	E-0946/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Varastettujen ja laittomasti maasta vietyjen kulttuuriesineiden palauttaminen	190
(2000/C 374 E/224)	E-0950/00 esittäjä: Per Stenmarck komissiolle Aihe: Euroopan laajuiset verkot	191
(2000/C 374 E/225)	P-0952/00 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Schloenin ampumaratahanke	192
(2000/C 374 E/226)	E-0961/00 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: EU:n keksijöiden toimintaa kannustava ympäristö	193

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 374 E/227)	E-0972/00 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Yhteisön tuet	194
(2000/C 374 E/228)	P-0976/00 esittäjä: Ursula Schleicher komissiolle Aihe: Rakennushankkeiden jatkaminen Sintra-Cascais luonnonpuistossa Portugalissa	194
(2000/C 374 E/229)	P-0977/00 esittäjä: Juan Ojeda Sanz komissiolle Aihe: Euroopan laivanrakennusteollisuuden tilanne	195
(2000/C 374 E/230)	E-0978/00 esittäjä: Niels Busk komissiolle Aihe: T5-asiakirjat	196
(2000/C 374 E/231)	E-0984/00 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Evin-lain tapaus	197
(2000/C 374 E/232)	E-0985/00 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Evin-lain tapaus	197
(2000/C 374 E/233)	E-0986/00 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Evin-lain tapaus Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0984/00, E-0985/00 ja E-0986/00	197
(2000/C 374 E/234)	E-0990/00 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: Media II -ohjelman määrärahojen jakautuminen ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden kesken	198
(2000/C 374 E/235)	E-0995/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Valkoinen kirja elintarvikkeiden turvallisuudesta	198
(2000/C 374 E/236)	E-1004/00 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: Laiton työvoiman vapaan liikkuvuuden rajoittaminen	199
(2000/C 374 E/237)	E-1021/00 esittäjä: Dirk Sterckx komissiolle Aihe: Saksan ja Belgian raviurheiluliitot ja yhteisön lainsäädännön rikkominen	200
(2000/C 374 E/238)	P-1022/00 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: EU:n rasmin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen valtuudet	201
(2000/C 374 E/239)	E-1033/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Ison-Britannian rahoituspalveluja ja -markkinoita koskevan lakiesityksen 19 kohta	202
(2000/C 374 E/240)	E-1061/00 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden omien kansalaisten eriarvoinen kohtelu	203
(2000/C 374 E/241)	E-1063/00 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: EU:n direktiivien ja Ranskan lakien vastaiset Eid-el-Kabir -juhlan rituaalit	204
(2000/C 374 E/242)	E-1066/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Microcredit	205
(2000/C 374 E/243)	E-1068/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Nautaeläinten tuberkuloositutkimus	206
(2000/C 374 E/244)	E-1079/00 esittäjä: Francesco Turchi komissiolle Aihe: Hammasteknikon ammatin tunnustaminen	207
(2000/C 374 E/245)	E-1106/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Työhön liittyvien riskien torjumisesta 8 päivänä marraskuuta 1995 annetun lain N:o 31/95 noudattamatta jättäminen Espanjan viranomaisten taholta	207
(2000/C 374 E/246)	E-1176/00 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Postipalvelujen vapauttamisesta vastaavien virkamiesten kansalaisuus	208
(2000/C 374 E/247)	P-1190/00 esittäjä: Timothy Kirkhope komissiolle Aihe: Euroopan sosiaalirahasto	209

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2000/C 374 E/248)	P-1221/00 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Elävien eläinten kuljettaminen – hyväksytyjen pysähdyspaikkojen käyttäminen Italiassa	210
(2000/C 374 E/249)	E-1223/00 esittäjä: Jannis Sakellariou komissiolle Aihe: Ranskalaisten opettajien pätevyyden tunnustaminen baijerilaisissa kouluissa	210
(2000/C 374 E/250)	P-1234/00 esittäjä: Karin Scheele komissiolle Aihe: PVC:n sisältämä pehmitinseos (dietyyliheksyyliadiipaatti)	211
(2000/C 374 E/251)	P-1235/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Bristol Austria -yhtiö	213
(2000/C 374 E/252)	E-1255/00 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Alaikäisen italialaistytön maastapoistumisen estäminen Kuwaitissa	213
(2000/C 374 E/253)	E-1268/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Välimeren alueen ja Euroopan ja arabimaiden yhteistyön eurooppalainen tutkimusinstituutti	214
(2000/C 374 E/254)	E-1291/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Vedenpuhdistamon rakentaminen Gondomarin kuntaan osana koheesiorahastosta rahoitettavaa Vigo-joen tervehdyttämishanketta	215
(2000/C 374 E/255)	P-1302/00 esittäjä: Andrew Duff komissiolle Aihe: Neuvoston varapääsihteerin lausunto	215
(2000/C 374 E/256)	P-1323/00 esittäjä: Alexandre Varaut komissiolle Aihe: Ulkomailla järjestettävien urheilutapahtumien TV-lähetyksiä Ranskassa koskevat rajoitukset	216
(2000/C 374 E/257)	E-1339/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Työntekijöiden kuulemista koskeva lainsäädäntö	217
(2000/C 374 E/258)	P-1372/00 esittäjä: Marianne Thyssen komissiolle Aihe: Ravintolisiä koskeva direktiiviluonnos	217
(2000/C 374 E/259)	P-1378/00 esittäjä: Reinhold Messner komissiolle Aihe: Astin ja Cuneon välinen moottoritie	218
(2000/C 374 E/260)	P-1415/00 esittäjä: Marie-Noëlle Lienemann komissiolle Aihe: Toimet Crédit Mutuel -pankkia vastaan sen vastaanottaman valtiontuen johdosta	219

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2000/C 374 E/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2031/99

esittäjä(t): Lennart Sacrédeus (PPE-DE) komissiolle

(3. marraskuuta 1999)

Aihe: Paul van Buitenenin nuhtelu

Van Buitenenin tapauksesta on keskusteltu kaikkialla Euroopassa siitä lähtien kun hän jätti komission toiminnan virheellisyydet paljastavan muistionsa. Samalla kun Ruotsin veronmaksajien yhdistyksen kaltaiset järjestöt kehuvat van Buitenenia tämän osoittamasta rohkeudesta, hän saa nuhteet komission kurinpitokomitealta. Itse komission jäsen Kinnock ja nuhteet antanut komitea ovat tunnustaneet, että tapahtumahetkellä säännöt olivat epäselviä ja riittämättömiä.

Ovatko nuhteet todellakin oikeutettuja kun otetaan huomioon, kuinka paljon van Buitenenin toiminta on auttanut sääntöjen muuttamisessa ja petoksista aiheutuneiden ongelmien torjunnassa? Katsooko komissio, että sen henkilöstösääntöihin nyt tehdyt muutokset ovat riittäviä, vai olisiko lisäksi mahdollista toteuttaa esim. Ruotsin mallin mukainen oikeus ilmoittaa rikkomuksista?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2000)

Komissio voi kertoa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että henkilöstösäännöissä tarkoitettua kurinpitolautakuntaa voidaan pyytää antamaan nimittävälle viranomaiselle lausunto mahdollisista kurinpitoseuraamuksista. Nimittävä viranomainen voi kuitenkin antaa kirjallisen huomautuksen tai varoituksen kuulematta kurinpitolautakuntaa. Tapauksessa, johon parlamentin jäsen viittaa, ei kuulu kurinpitolautakuntaa.

Paul van Buitenen sai virallisen varoituksen, koska hän oli toiminut vastoin Euroopan yhteisöjen virkamiehiä koskevia voimassa olleita sääntöjä paljastaessaan luvatta komission ulkopuolisille asiakirjoja, jotka liittyivät oikeusviranomaisten tutkittavana oleviin tapauksiin, joita koskivat myös kurinpitomenettelyt. Näin toimiessaan hän oli rikkonut periaatetta, jonka mukaan epäilty on syytön, kunnes toisin osoitetaan. Päätöstä tehdessään työnantajaa edustava viranomainen otti huomioon sen, että tiedot oli toimitettu Euroopan parlamentin jäsenelle, ja myönsi, että kyseisten sääntöjen tiukka soveltaminen ei välttämättä vastaisi tarvittavaa avoimuuden tasoa. Näissä olosuhteissa komissio päätyi varoitukseen, joka on henkilöstösäännöissä määrättyistä kurinpitoseuraamuksista toiseksi lievin.

Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että 14. heinäkuuta 1998 tehdyn, petosten torjunnan koordinoitutyöryhmän toteuttamia tutkimuksia koskevan komission päätöksen mukaisesti virkamiesten, joilla on epäilyihin väärinkäytöksiin liittyviä tietoja, on ilmoitettava niistä pääjohtajalle tai johtajalle, tai suoraan työryhmälle, jos he katsovat sen hyödylliseksi. Kun petosten, lahjonnan ja yhteisöjen etua vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjumista koskevien sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä tehty komission päätös 1999/396/EY, EHTY, Euratom on tullut voimaan⁽¹⁾,

virkamiesten on sen mukaisesti ilmoitettava tällaisista tiedoista johtajalle tai pääjohtajalle, tai jos he katsovat sen tarpeelliseksi, suoraan komission pääsihteerille tai OLAFille. Virkamiehillä, jotka ovat toimitaneet tai toimittavat tietoja näillä keinoilla, on ollut ja on edelleen varmuus siitä, että heitä ei tämän vuoksi kohdella epäoikeudenmukaisesti tai syrjivästi. Osana hallintouudistustaan komissio parantaa parhaillaan järjestelmää, jolla – nykyisten säädösten ohella – varmistetaan, että virkamiehillä, jotka täyttävät velvollisuutensa ilmoittaa oletetuista väärinkäytöksistä, on käytössään oikeudenmukaiset ja tehokkaat lisäkeinot, joilla he voivat ilmoittaa epäilyistään ja tiedoistaan ja joilla niihin voidaan vastata kattavasti ja tehokkaasti.

(¹) EYVL L 149, 16.6.1999.

(2000/C 374 E/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2280/99

esittäjä(t): Bartha Pronk (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 1999)

Aihe: Kosovoon luvattu talousapu

Tiistaina 9. marraskuuta 1999 rouva Schreyer ilmoitti budjettivaliokunnan yleisölle avoimessa kokouksessa -viitaten komission ehdotuksiin antaa Kosovoon 500 miljoonaa euroa – joidenkin yhteisön edustajien luvanneen eri tilaisuuksissa EU:n lahjoittavan noin puolet Kosovon tarvitsemista välttämättömistä varoista.

1. Ketkä edustajat antoivat tuollaisia lupauksia?
2. Missä tilaisuuksissa lupaukset annettiin?
3. Millaisia summia luvattiin?
4. Oliko edustajilla valtuudet antaa kyseisiä lupauksia?
5. Otettiinko lupauksia annettaessa huomioon se, että varojen käytölle on saatava ensin parlamentin hyväksyntä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2000)

Kölnissä kokoontunut (kesäkuu 1999) Eurooppa-neuvosto toisti ”Euroopan unionin sitoumuksen johtaa Kosovon jälleenrakennusta” ja vetosi muihin avunantajiin, jotta ne osallistuisivat anteliaasti jälleenrakennustoimiin. Tässä julkilausumassa yhteisö tunnusti Kosovon kunnostukseen osallistumisen tärkeyden ja yhteisön vastuun alueen tukemisesta prosessin aikana.

Jälleenrakennusviraston luomista koskevassa ehdotuksessa (¹), joka annettiin Obnovan asetuksen (Bosnialle ja Hertsegovinalle, Kroatialle, Jugoslavian liittotasavallalle ja entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle annettavaa apua koskevan asetuksen N:o 1628/96 (EY) muuttamisesta 20. huhtikuuta 1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 851/98 (²)) muuttamishdotuksen yhteydessä, komissio esitti ensimmäisen kerran arvionsa jälleenrakennustarpeista Kosovossa. Ensimmäisen vaiheen jälleenrakennustarpeisiin on arvioitu tarvittavan vuosittain 500 miljoonasta eurosta 700 miljoonaan euroon kolmivuotiskauden 2000–2002 ajan. Kokonaismäärältään 2300 miljoonan Yhdysvaltain dollarin erittäin edullisin ehdoin myönnetyn taloudellisen avustuksen on arveltu tukevan jälleenrakennus- ja kunnostusohjelmaa neljästä viiteen vuotta.

Maailmanpankin ja komission yhdessä laatiman kattavan arviointikertomuksen ”Kohti vakautta ja vaurautta – Kosovon jälleenrakennus- ja elvytysohjelma” perusteella ulkopuolisen rahoituksen tarpeen on arvioitu olevan 1100 miljoonaa dollaria vuonna 2000, kun painopistealoina ovat asuminen, energian tuotanto ja yksityisen sektorin kehittäminen. Komissio ilmaisi halukkuutensa tukea kyseistä ohjelmaa. Avunantajien toisen konferenssin aikana marraskuussa 1999 annettiin vuoden 2000 talousarvioesityksen ensimmäisen käsittelyn perusteella alustava lupaus 500 miljoonan euron avustuksesta yhteisöltä.

Vuonna 2000 Kosovoon tarkoitettu määräraha kohdistetaan välittömiin jälleenrakennustarpeisiin. Lopullinen budjettivallan käyttäjien hyväksymä kokonaismäärä vuodelle 2000 on 360 miljoonaa euroa. Se jakautuu siten, että 270 miljoonaa euroa sijoitetaan Kosovon jälleenrakennusta koskevaan budjettikohtaan B7-546 (mukaan luettuna 30 miljoonaa euroa siirtona vuodelta 1999), 50 miljoonaa euroa humanitaarista hätäapua koskevaan budjettikohtaan B7-210 (mukaan luettuna vuonna 1999 varannoksi sidotut 30 miljoonaa euroa, jotka tulee kohdentaa vuonna 2000) ja 40 miljoonaa euroa määrärahojen uudelleenja-koon.

(¹) KOM(1999) 312 lopullinen.

(²) EYVL L 122, 24.4.1998.

(2000/C 374 E/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2404/99

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(16. joulukuuta 1999)

Aihe: Retex-yhteisöaloitteen määrärahojen käyttö

Portugali on saanut tukea yhteisön tukikehyksiin vuosiksi 1993–1999 kuuluvasta yhteisöaloitteesta tekstiili- ja vaatetusteollisuusalueiden työllisyyden tukemiseksi (Retex).

- Mikä oli Portugalin ja muiden jäsenvaltioiden osuus Retex-aloitteeseen osoitetuista määrärahoista, ja kuinka paljon varoja todella siirrettiin kyseisille jäsenvaltioille vuosina 1993 – 1999?
- Mitä hankkeita rahoitettiin Retex-aloitteesta Portugalissa tuona ajanjaksona? Mikä oli hankkeiden kesto ja niihin kulunut rahamäärä?

**Michel Barnierin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(7. huhtikuuta 2000)

Seuraavassa taulukossa esitetään määrät, jotka kullekin jäsenvaltiolle osoitettiin ja maksettiin Retex-yhteisöaloitteessa ohjelmakaudella 1994–1999:

(miljoonaa euroa)

Jäsenvaltio	Yhteisön rahoitusosuus	Maksettu
Belgia	6	2
Tanska	—	—
Saksa	76	37
Kreikka	79	53
Espanja	107	36
Ranska	28	10
Irlanti	9	6
Italia	59	29
Luxemburg	—	—
Alankomaat	1	1
Portugali	176	107
Yhd.kuningaskunta	41	4
Itävalta	3	2
Suomi	—	—
Ruotsi	—	—

Portugalille myönnettiin Retex-aloitteesta 30 miljoonan euron ylimääräinen tuki vuonna 1993; se on jo maksettu kokonaan.

Parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle toimitetaan luettelo hankkeista, joita Portugalissa on rahoitettu tämä aloitteen yhteydessä.

(2000/C 374 E/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2485/99

esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle

(16. joulukuuta 1999)

Aihe: Juutinrauman ylittävän kiinteän yhteyden tukeminen

Juutinrauman ylittävän kiinteän yhteyden käyttöönottoon liittyen komissiota pyydetään selvittämään, ovatko Tanskan ja/tai Ruotsin viranomaiset ilmoittaneet Ruotsin ja Tanskan rautatiehallituksille maksetusta valtion tuesta, jonka on määrä alentaa junalippujen hintaa ja joka vastaa nykyistä siltamaksua – toisin sanoen itse toiminnalle maksetusta tuesta?

Lisäksi komissiota pyydetään selvittämään, pitääkö se kansallisella tasolla jaettavaa tukea, jolla katetaan siltamaksusta kansallisille rautatieviranomaisille aiheutuvat kustannukset, kilpailua vääristävänä tekijänä suhteessa varustamoihin, jotka kuljettavat matkustajia Juutinrauman ylitse? Katsooko komissio edellä esitetyn vastaavan perustamissopimuksen määräyksiä valtion tuesta?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2000)

Tanskan viranomaiset ilmoittivat 30. syyskuuta 1998 komissiolle ympäristötukena rautateitse tapahtuville tavarankuljetuksille annettavasta valtiontuesta. Tuen oikeusperusta on 18. toukokuuta 1998 annettu Tanskan laki nro 289, jolla luodaan rautatieliikenteen oikeudellinen kehys Tanskassa ja jossa säädetään muun muassa rautatieinfrastruktuurin käyttömaksuista sekä ympäristöön liittyvin perustein rautatieliikenteelle myönnettävistä tuista.

Komissio totesi 21. huhtikuuta 1999, että ilmoitettu tuki on yhteensopiva yhteismarkkinoiden kanssa. Päätöksessään komissio otti huomioon, että tuki on merkittävästi pienempi kuin tieliikenteen arvioidut perimättä jäävät ulkoiset kustannukset ja että tukeen ovat oikeutettuja kaikki rautateitse tavaraa kuljettavat yritykset. Se otti myös huomioon, ettei tukea myönnetä läpikululiikenteeseen, jotta meriliikenteen – niin ikään ympäristöä säästävän kuljetusmuodon – intressit voidaan turvata.

Mitkä tahansa kansalliset toimenpiteet, joilla kevennetään kuljetusliikkeiltä vaadittavia maksuja, voivat periaatteessa vääristää kilpailua kuljetusmuotojen välillä. Mikäli niillä on vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ne kuuluvat EY:n perustamissopimuksen valtiontukea koskevien määräysten soveltamisalaan. Rautateille myönnetty valtiontuki voi vääristää kilpailua laivaliikenteen kanssa tai päinvastoin, kun tukea myönnetään markkinasegmentillä (reitillä), jolla rautatiet ja laivaliikenne kilpailevat keskenään.

Jotta komissio voisi arvioida tällaisten tukien yhteensopivuutta EY:n perustamissopimuksen määräysten kanssa, sille tulee ilmoittaa kaikista tällaisista toimenpiteistä EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan (entisen 93 artiklan) mukaisesti. Esitettyyn kysymykseen ei kuitenkaan ole mahdollista antaa asianmukaista vastausta ilman, että kaikki tällaisissa arvioinnissa tarvittavat tiedot on toimitettu komissiolle.

(2000/C 374 E/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2502/99**esittäjä(t): Rolf Linkohr (PSE) neuvostolle***(4. tammikuuta 2000)*

Aihe: EU:n ja Itä-Euroopan valtioiden väliset Eurooppa-sopimukset

EU:n ja Itä-Euroopan valtioiden väliset Eurooppa-sopimukset sisältävät vaatimuksen tasa-arvoisista mahdollisuuksista. Vaatimus koskee sopimusmaiden osalta yhtiöiden perustamista ja kansalaisten ammatinharjoitusta (tiettyjä ammatteja lukuunottamatta).

1. Onko neuvosto sitä mieltä, että vaatimus tasa-arvoisista mahdollisuuksista sisältää syrjinnän kieltämisen?
2. Onko neuvosto sitä mieltä, että EU:n jäsenvaltio ei saa vaatia sopimusmaiden kansalaisten taloudellisen tilanteen tutkimista, jos jäsenvaltio ei vaadi sitä oman maansa itsenäisten ammatinharjoittajien osalta?
3. Onko neuvosto samaa mieltä siitä, että jäsenvaltio ei saa vaatia sopimusmaiden kansalaisilta todisteita aikaisemmasta kokemuksesta tms. itsenäisen ammatinharjoituksen alalla, jos jäsenvaltio ei vaadi niitä oman maansa kansalaisilta?
4. Onko neuvosto samaa mieltä siitä, että jäsenvaltio ei saa vaatia sopimusmaiden kansalaisilta todisteita pääomasta, jos jäsenvaltio ei vaadi niitä oman maansa itsenäisiltä ammatinharjoittajilta?

Vastaus*(16./17. toukokuuta 2000)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen mainitsee, toisaalta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä toisaalta Keski- ja Itä-Euroopan kunkin ehdokasvaltion (Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Romania, Slovakia ja Slovenia) välillä tehtyihin Eurooppa-sopimuksiin sisältyy todellakin sijoittautumisoikeutta koskevia määräyksiä kunkin sopimuksen IV osaston II luvussa.

Näissä kunkin sopimuksen osalta kylläkin erilaisissa määräyksissä edellytetään yleensä seuraavaa:

- jäsenvaltiot takaavat sopimuksen voimaantulosta alkaen sijoittautumisoikeuden osalta kansallisen kohtelun, lukuun ottamatta tiettyjä aloja tai toimintoja
- sitä vastoin assosioituneen valtion ei tarvitse taata kansallista kohtelua kuin asteittain alasta riippuen
- kukin sopijapuoli voi säännellä yhtiöiden ja kansalaisten sijoittautumista ja toimintaa alueellaan, jos tämä sääntely ei aiheuta syrjintää sopijapuolen kansalaisten ja toisen sopijapuolen kansalaisten välillä.

On kuitenkin syytä huomata, että edellä selvitetty sijoittautumisoikeutta koskevat määräykset eivät estä osapuolia soveltamasta erityisesti maahanpääsyä ja oleskelua koskevia lakejaan ja asetuksiaan.

Näin ollen arvoisan parlamentin jäsenen alakysymyksiin voidaan vastata seuraavasti, jollei kunkin Eurooppa-sopimuksen tietyistä erityismääräyksistä muuta johdu.

1. Sijoittautumisoikeuteen sovellettava kansallinen kohtelu merkitsee, että kaikenlainen syrjintä on kielletty omien kansalaisten ja toisen sopijapuolen kansalaisten välillä taloudellisen toiminnan perustamisen ja harjoittamisen osalta.
2. Unionin jäsenvaltio ei voi kansallisen kohtelun myötä rajoittaa toisen sopijapuolen kansalaisten sijoittautumisoikeutta ja oikeutta harjoittaa toimintaa vedoten syihin, jotka koskevat sopivuutta tällaisen toiminnan harjoittamiseen, jos se ei rajoita tätä oikeutta omien kansalaistensa osalta. Tätä periaatetta

noudatetaan, ellei Viron kanssa tehdyn Eurooppa-sopimuksen 55 artiklan, Latvian ja Liettuan kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten 56 artiklan, Unkarin ja Puolan kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten 58 artiklan ja Romanian, Bulgarian, Slovakian ja Tšekin kanssa tehtyjen Eurooppa-sopimusten 59 artiklan määräyksistä muuta johdu.

3. Samalla tavalla erityistaitoja ja -tietoja koskevia edellytyksiä ei voida asettaa ainoastaan toisen sopijapuolen kansalaisille. On kuitenkin syytä mainita, että sopimukseen sisältyvä määräys, joka sallii toimenpiteiden toteuttamisen tutkintojen vastavuoroiseksi tunnustamiseksi, ei vielä tähän mennessä ole johtanut toimiin.

4. Aivan samoin rahoituksellisia edellytyksiä ei voida asettaa ainoastaan toisen sopijapuolen kansalaisille taloudellisen toiminnan perustamisen ja harjoittamisen osalta. Tietyillä jäsenvaltioilla on sen sijaan tämällytyypisiä säännöksiä, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä ja oleskelua niiden alueella.

(2000/C 374 E/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2642/99

esittäjä(t): Andrew Duff (ELDR) komissiolle

(12. tammikuuta 2000)

Aihe: Maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen varojen jakaminen jäsenvaltioille

Mitä perusteita käytettiin määrittäessä äskettäin maaseudun kehittämisvarojen jakautuminen jäsenvaltioiden kesken ja miten kutakin perustetta painotettiin?

Miksi nämä perusteet valittiin? Erityisesti haluaisin tietää, vaikuttiko määrittämiseen varojen aiempi osoittaminen nyt rauenneiden asetusten alaisuudessa, ja jos vaikutti, miksi?

Miten maaseutuväestö määritettiin kussakin jäsenvaltiossa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 2000)

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17. toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ 46 artiklan 2 kohdan mukaan komissio vahvistaa EMOTR:n tukiosastosta jäsenvaltioille maaseudun kehittämistä varten myönnettävät alustavat varat "puolueettomia perusteita noudattaen ottaen huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä erityisesti ympäristön, työpaikkojen luomisen ja maiseman ylläpitämisen edellyttämät ponnistukset".

Jäsenvaltioiden erityistilanteiden ja -tarpeiden arviointi perustuu kaudella 1994–1999 myönnettyihin varoihin. Lähtökohdaksi valitaan kullekin jäsenvaltiolle myönnetty keskimääräinen tuki kyseisellä kaudella. Uudella kaudella myönnettävää kokonaisrahoitusta oli nostettu lähes 20 %, joten lisämäärärahat edelliseen kokonaisrahoitukseen verrattuna jaettiin jäsenvaltioiden tarpeiden mukaan.

Varat jaettiin erityisesti tilastollisin perustein, jotka liittyivät jäsenvaltioiden maaseutualueiden merkittävyyteen (kokonaisala, maaseutualueiden pinta-ala, maaseudun väestö) sekä maataloustoimintaan (käyttökelpoinen maatalousmaa, tilojen lukumäärä, maatalouden työvoima). "Maaseutumaisuutta" koskevan perusteen (maaseutualueiden pinta-ala ja maaseudun väestö) vahvistamisessa otettiin huomioon väestötiheyden kynnysarvo, joka ilmaistaan asukaslukuna 100:aa neliökilometriä kohti tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön (NUTS) tasoon 5 kuuluvissa kunnissa.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

(2000/C 374 E/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2655/99**esittäjä(t): Guido Podestà (PPE-DE) komissiolle**

(12. tammikuuta 2000)

Aihe: Myöhästymiset lentoliikenteessä

Tänä vuonna lentojen myöhästymiset Euroopassa ovat saavuttaneet tason, jota ei voida enää hyväksyä. Riittää, kun mainitaan että heinäkuusta syyskuuhun yli 30 prosenttia Euroopan sisäisistä lennoista oli yli 15 minuuttia myöhässä. Tällaiset myöhästymiset, jotka joidenkin arvioiden mukaan maksaisivat yli 5 miljardia euroa vuodessa, aiheuttavat suurta huolta ja huomattavia vahinkoja matkustajille.

Voidaan siis selvästi todeta, että lentoliikenteen matkustajien suojelemiseksi on ryhdyttävä kiireesti toimenpiteisiin esimerkiksi hyväksymällä yhteisössä samankaltaisia määräyksiä, joilla nyt rajoitetaan lentojen yliverausta sekä määrittelemällä Varsovan yleissopimuksen käsite "myöhästyminen" uudelleen.

1. Voiko komissio kertoa, millaisella aikataululla ja millaisin käytännön toimin se aikoo suojella matkustajia ja erityisesti heidän oikeuksiaan saada tietoja myöhästymisen syistä sekä korvauksia silloin, kun myöhästymiselle ei ole riittäviä perusteita?

2. Voisiko komissio myös kertoa, aikooko se ryhtyä ad hoc -toimiin suojellakseen myös muiden julkisten liikennevälineiden käyttäjiä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2000)

Lentoliikenteen myöhästymisten osalta komissio antoi 1. joulukuuta 1999 tiedonannon, jossa tarkastellaan nykytilannetta ja ehdotetaan uusia toimenpiteitä, joiden avulla voidaan perustaa yhteisöön sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi tarvittava ilmaliikenteen hallintajärjestelmä⁽¹⁾.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen matkustajien oikeudesta saada tietoja lentoliikenteen myöhästymisestä vastataan edellä mainitussa asiakirjassa, joka on toimitettu neuvostolle ja parlamentille. Komissio tekee tämän vuoden aikana ehdotuksen täsmällisyystilastojen julkaisemisjärjestelmästä, jonka perusteella matkustajat voivat muodostaa oman käsityksensä tilanteesta ja sen syistä.

Parlamentin jäsentä pyydetään myös tutustumaan sitä korvausjärjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä, jota sovelletaan, jos matkustajalta säännöllisessä lentoliikenteessä evätään pääsy lennolle, 4 päivänä helmikuuta 1991 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 295/91⁽²⁾, jossa säädetään korvauksista ylivarattujen lentojen tapauksissa.

Matkustajien suojelua koskevan laajemman kysymyksen osalta komissio on juuri laatinut lentomatkustajien oikeuksia koskevan keskusteluasiakirjan, jonka tarkoituksena on kerätä mielipiteitä tulevien toimintatapojen kehittämistä varten. Toistaiseksi tämä koskee vain lentoliikennettä, mutta myöhemmin harkitaan samanlaista menettelyä myös muun liikenteen osalta. Vaikka eri liikennemuotojen ongelmat ovat erilaisia, on tarpeen varmistaa, että kaikilla matkustajilla on samanlaiset oikeudet.

⁽¹⁾ KOM(1999) 614 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 36, 8.2.1991.

(2000/C 374 E/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2661/99**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle**

(12. tammikuuta 2000)

Aihe: Kehitysmaat ja maailmankauppa

Kun otetaan huomioon, että useimmilla kehitysmailla ei ole inhimillisiä resursseja eikä teknistä kapasiteettia Maailman kauppajärjestön tämänhetkisen esityslistan toteuttamiseksi ja että ne eivät osallistu vapaaehtoiseen GPA-työryhmään, antaako komissio mitään tukea, joka mahdollistaisi kehitysmaiden osallistumisen tähän keskusteluun?

(2000/C 374 E/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2662/99**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle**

(12. tammikuuta 2000)

Aihe: Julkisten hankintojen vapauttamisen vaikutus kehitysmaihin

Onko komissio tehnyt mitään tutkimuksista, joista ilmenisi julkisten hankintojen vapauttamisen vaikutus kehitysmaihin? Jos ei, aikooko se tehdä niitä?

(2000/C 374 E/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2663/99**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle**

(12. tammikuuta 2000)

Aihe: Julkisten hankintojen vapauttaminen

Voidaanko EU:n neuvottelumandaatti tulkita niin, että EU aikoo esittää Maailman kauppajärjestön seuraavalla kierroksella julkisten hankintojen vapauttamista?

Jos voidaan, aikooko komissio sovittaa tämän tavoitteen kehitysmaalle erityisesti Amsterdamin sopimuksen 178 artiklassa antamaansa sitoumukseen, jonka mukaan sen ulkoisten toimien tulee olla yhdenmukaisia eivätkä ne saa estää kehitysmaalle annettavaa apua? Tämä oikeudellinen velvoite huomioon ottaen miten komissio arvelee julkisten hankintojen vapauttamisen hyödyttävän köyhiä maita?

**Pascal Lamyn komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2661/99, E-2662/99 ja E-2663/99**

(8. helmikuuta 2000)

Useimmissa maissa julkisiin hankintoihin (maanpuolustushankinnat pois luettuina) käytetään vähintään 10–15 prosenttia bruttokansantuotteesta. Koska kyseisten varojen käytöstä ei ole olemassa monenvälisiä sääntöjä, hallitukset voivat jatkaa syrjivien ja kauppaa vääristävien hankintapolitiikkojen ja -käytäntöjen harjoittamista.

Ei-avoimet ja/tai syrjivät hankintamenettelyt vaikuttavat kielteisesti maiden pidemmän aikavälin kehitystavoitteisiin, koska ne tukevat näin kilpailukyvyttömiä teollisuudenaloja ja luovat korruptiolle ja lahjonnalle suotuisan toimintaympäristön. Näkemystä tukee muiden maiden ja organisaatioiden tekemä empiirinen tutkimus. Lisäksi Maailman kauppajärjestön (WTO) ja sitä edeltäneen tullitariffeja ja kauppaa koskevan

yleissopimuksen (GATT) aikaansaama vaikutus kaupan vapauttamisen alalla vähenee, koska merkittävä osa mahdollisesta kaupasta jää WTO:n sääntöjen ulkopuolelle.

Avoimet julkiset hankinnat tarkoittavat sitä, että veronmaksajien rahoille saadaan paras mahdollinen arvo. Tuloksena saavutetaan merkittäviä kustannussäästöjä, jotka voidaan käyttää kehittämiseen ja muihin tavoitteisiin pyrkimiseen. Tästä syystä Euroopan yhteisö tukee Yhdistyneiden Kansakuntien ja muiden kansainvälisten organisaatioiden pyrkimyksiä saada maat käyttämään parhaita mahdollisia hankintakäytäntöjä ja tekemään hankinnat "parasta arvoa rahalle" -periaatteella.

Yhteisön WTO:lle asettama pitkäaikainen tavoite hankintojen monenvälisestä vapauttamisesta olisi nähtävä muita aloitteita täydentävänä, samoin EY:n perustamissopimuksen 178 artiklaan (entinen 130 r artikla) sisältyvä sitoumus olla väheksymättä kehitysmaita tukevia toimia. Yhteisö tunnustaa varauksetta sen, että tarvittavan ja kattavan sääntökehityksen luominen WTO:ssa vie aikaa ja vaatii pragmaattista lähestymistapaa. Jos tavoite halutaan saavuttaa, asiassa on edettävä vaihe vaiheelta.

Avoimuus on yksi vakaan ja ennustettavissa olevan hankintaympäristön kulmakivistä, ja yhteisön lähestymistapa Seattlen ministerikokouksen valmisteluvaiheessa olikin alalla jo käynnissä olevan monenvälisen työn loppuun saattaminen ja sittemmin sen asteittainen laajentaminen.

WTO:n suurin haaste on luonteeltaan poliittinen; muutkin kuin kehitysmaat on saatava lopettamaan hankinnat keinona muiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tässä onnistuminen edellyttää uskottavia vaihtoehtoisia keinoja kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä on yksi avoimen hankintapolitiikan puolesta puhujien suurimpia haasteita.

Osana kahdenvälisiä työtä on toteutettu useita maakohtaisia tutkimuksia, ja kuten edellä jo mainittiin, myös muissa kansainvälisissä organisaatioissa, esimerkiksi YK:ssa ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä (OECD), on käynnissä selvityksiä. Toistaiseksi komissio ei näe tarpeellisuutta toteuttaa lisäselvityksiä hankintojen vapauttamisen eduista kehitysmailla yleensä tai maittain, mutta se on valmis harkitsemaan lisätoimia kehitysmaiden vakuuttamiseksi siitä, että niiden julkisten hankintojen vapauttaminen on niiden oman edun mukaista.

Kehitysmaiden, varsinkin kaikkein kehittymättömien maiden vaikeudet osallistua Geneven prosessiin eivät rajoitu hankintakysymyksiin. Julkisten hankintojen osalta yhteisö teki aloitteen, joka on parhaillaan julkisia hankintoja koskevan sopimuksen osapuolten tarkasteltavana. Aloitteen mukaisesti sopimuksen edut ulotetaan koskemaan kaikkein kehittymättöimpiä maita. Sopimuksessa määrätään teknisestä avusta kehitysmailla, ja samantyyppisiä määräyksiä on ehdotettu noudatettavaksi edellä mainitussa, avoimuutta edistävissä työssä. Yhteisö onkin osallistunut useisiin seminaareihin ja konferensseihin ja ollut mukana niiden järjestämisessä sekä yksittäisille maille että maaryhmille. Myös useat jäsenvaltiot ovat kunnostautuneet alalla. Vaikka tällainen tekninen työ onkin tärkeää, se ei kuitenkaan ole vastaus edellä tarkoitettuihin, perustavaa laatua oleviin poliittisiin ongelmiin.

Komissio on tarkastellut kysymystä laajemmasta näkökulmasta ja perustanut ohjelman, jolla pyritään tukemaan Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden integroitumista WTO:n maailmankauppajärjestelmään. Ohjelman avulla on tarkoitus rahoittaa teknistä apua, järjestää koulutusta ja tukea neuvottelutaitojen kehittämistä ja toimintaedellytysten luomista. Alkuvaiheessa komissio tukee AKT-maiden välisen koordinaation lisäämistä Genevessä niiden pääsihteeristön kautta. Komissio on myös aiemmin tehnyt yhteistyötä WTO:n sihteeristön kanssa rahoittamalla ja antamalla henkilöstöresursseja kokouksiin ja seminaareihin, joiden tavoitteena on WTO:n sääntöjen ja monenvälisen kauppajärjestelmän tarjoamien mahdollisuuksien parempi tuntemus ja ymmärrys. Tällä hetkellä komissio selvittää WTO:n ja AKT:n sihteeristöjen kanssa muita kehitysmaiden hyväksi toteutettavia toimia, joihin se voisi osallistua.

(2000/C 374 E/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2673/99
esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(12. tammikuuta 2000)

Aihe: Aasien tuonti KIE-maista EU:hun teurastettavaksi

Kuinka monta elävää aasia tuotiin Keski- ja Itä-Euroopan maista EU:hun teurastettavaksi vuosina 1997 ja 1998?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2000)

Tullitilastoissa ei eritellä yhteisöön tuotujen aasien lukumäärää sen mukaan, mihin ne on tarkoitettu. Yhteisöön tuotiin Keski- ja Itä-Euroopasta vuonna 1997 yhteensä 4 715 aasia ja vuonna 1998 7 467 aasia. Niistä yli 90 prosenttia oli peräisin Romaniasta ja tuotiin Italiaan.

(2000/C 374 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2702/99
esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(12. tammikuuta 2000)

Aihe: EAKR:n tukea hakevien hankkeiden hyväksyntämenettely

Tahot, jotka hakevat EAKR:n tukea teollisuuslaitoksen rakentamiseen väittävät usein, että hanke tulee tarjoamaan uusia työpaikkoja.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen, että tällaiset väitteet ovat perusteltuja ja että näin mahdollisesti luotavat työpaikat ovat todellakin uusia eivätkä muista teollisuuslaitoksista siirrettyjä työpaikkoja?

Uusia teollisuusalueita rakennetaan usein luonnontilassa oleville alueille. Miten komissio varmistaa, että uudet rakennushankkeet noudattavat EU:n vaatimuksia kestävästä kehityksestä esimerkiksi seuraavilla tavoilla: a) luontotyyppien suojeleminen, b) etusijan antaminen vanhojen teollisuusalueiden kehittämiseksi, c) maantiekuljetusten lisäämisen vastustaminen?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2000)

Komissio on kehittänyt järjestelmällisen lähestymistavan arvioidakseen työpaikkojen luomista koskevia tavoitteita. Siitä on lyhyt kuvaus esitteessä "Counting the Jobs" ("Työpaikkojen laskeminen"), joka on julkaistu sarjassa "Evaluation Documents", joka taas toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristölle. Parlamentin jäsenen esiintuoma huoli siitä, että väitetyt uudet työpaikat muodostuvat tosiasiaa siirroista muista teollisuuslaitoksista, olisi eräänlaista työpaikkojen siirtymistä, jota tarkastellaan erityisesti työpaikkojen nettomäärän laskemisen yhteydessä. On totta, että useimmat työllisyysvaikutusta koskevat ennakoarvot perustuvat uusien työpaikkojen bruttomäärään, mutta nettovaikutusta tarkastellaan väliarvioinnissa ja erityisesti jälkiarvioinnissa.

Kestävän kehityksen osalta komissio korostaa laatimissaan alustavissa ohjelmien laatimisoheissa ohjelma-kaudeksi 2000–2006⁽¹⁾, että etusija olisi annettava hylättyjen teollisuusalueiden kunnostamiselle viheralueiden kunnostamisen sijaan. Komissio pyrkii lisäksi integroimaan liikenteen tukitoimet kestäviä liikennejärjestelmiä koskeviin strategioihin. Vaikka laatimisohejot eivät olekaan oikeudellisesti sitovia, kaiken rakennerahaston tuen myöntäminen edellyttää yhteisön lainsäädännön noudattamista ja tässä yhteydessä

erityisesti luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽³⁾ noudattamista.

(¹) EYVL C 267, 22.9.1999, s. 2.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

(³) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

(2000/C 374 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2703/99

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(12. tammikuuta 2000)

Aihe: Aasian puuvillatuotanto

YK:n tiedotuskeskuksen aiemmin tänä vuonna julkaisemassa uutisessa todettiin, että FAO suunnittelee EU:n rahoittamaa suurta hanketta ympäristöystävällisen puuvillatuotannon käynnistämiseksi Aasiassa (Bangladesh, Kiina, Pakistan, Filippiinit ja Vietnam). Tarkoituksena on vähentää viljelijöiden käyttämien hyönteismyrkköjen määrää 50 prosentilla samalla kun tuotantomääriä kasvatetaan.

Voiko komissio kertoa yksityiskohtaisempia tietoja tästä hankkeesta ja vahvistaa, että sen yhteydessä ei käytetä geenimuunneltuja organismeja eikä uhata luonnon monimuotoisuutta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2000)

Tämän alueellisen hankkeen tavoitteena on kestävä, tuottoisa ja ympäristön kannalta terveellinen puuvillan tuotanto kuudessa osallistujamaassa (Intiassa, Pakistanissa, Kiinassa, Bangladeshissa, Vietnamissa ja Filippiineillä). Tavoitteeseen päästään sillä, että maatalousyrittäjät ja neuvontahenkilöstö kehittävät, edistävät ja harjoittavat tuholaisten integroitua torjuntaa. Tuholaisten integroitu torjunta (Agenda 21 -toimintaohjelma), jossa yhdistyvät biologinen torjunta, vastustuskykyiset isäntäkasvit ja asianmukaiset viljelymenetelmät ja joka vähentää torjunta-aineiden käyttöä, takaa sadon, alentaa kustannuksia, on ympäristöystävällinen ja edistää kestävästä maanviljelystä. Tähän menetelmään kuuluu näin ollen biologisen monimuotoisuuden edistäminen ja torjunta-aineiden käytön huomattava vähentäminen, johon päästään ilman geneettisesti muunneltujen organismien käyttöä.

Vastikään (marraskuussa 1999) aloitetussa hankkeessa noudatetaan "Control of Pesticides and IPM" (torjunta-aineiden valvonta ja tuholaisten integroitu torjunta) -asiakirjassa kuvatun strategian suuntaviivoja. Tämä strategian lähtökohhta on tuholaisten asteittainen torjunta, joka perustuu kolmeen pääperiaatteeeseen: torjunta-aineiden käytön valvontaan, torjunta-aineiden käytöstä riippuvuuden vähentämiseen ja toimiin tuholaisten integroidun torjunnan edistämiseksi.

Komissio on tietoinen siitä, että Kiinan julkisen alan organisaatiot ovat vuodesta 1988 tehneet huomattavia sijoituksia kasvien biotekniikkaan, ja että geneettisesti muunneltua puuvillaa on viljelty kaupallisesti tietyillä alueilla Kiinassa vuodesta 1998. Komissio on tukenut bioturvallisuusasiantuntijoiden lähettämistä Kiinaan tutkimaan tämän toiminnan turvallisuutta, ja Kiinan viranomaiset ovat antaneet bioturvallisuusmääräyksiä, jotka ovat kansainvälisten vaatimusten mukaisia.

Siirtogeenisten kasvilajikkeiden käyttöönotto maanviljelyksessä on edistynyt nopeasti, mutta niiden vaikutuksen arviointi ja siirtogeenisten satojen integrointi tuholaisten integroituun torjuntaan on täysin uusi alue. On määritettävä, miten nämä sadot voidaan liittää turvallisin ja tehokkain tekijöinä kestävään tuholaisten integroituun torjuntajärjestelmään. Kaikki nämä näkökohdat on otettava huomioon samoin kuin Kiinalle tärkeät yhteiskunnalliset, kulttuuriset ja ympäristöön liittyvät tekijät päätettäessä Kiinan viranomaisten kanssa Kiinan osuudesta tähän yhteisön alueelliseen hankkeeseen. Nämä keskustelut antavat mahdollisuuden tutkia erilaisia näkökantoja ja sopia hankkeen toteutuspaikoista ja käytettävistä puuvillalajikkeista tavalla, joka ei rajoita sen enempää Kiinan kuin yhteisönkään kantaa geneettisesti muunneltujen kasvien käyttöön.

(2000/C 374 E/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2743/99**esittäjä(t): Emilia Müller (PPE-DE) komissiolle**

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Ranskan saamat erityistuet

Espanjan ja Portugalin jäsenyyden myötä Ranska sai 7 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen nojalla (asetus (ETY) N:o 2615/80)⁽¹⁾ aluekehitykseen myönnettäviä erityistukia Espanjan rajalla sijaitsevilla alueitaan varten.

Kuinka paljon, mille ajalle ja mihin tarkoituksiin tukia myönnettiin?

⁽¹⁾ EYVL L 271, 15.10.1980, s. 1.

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2000)

Yhteisön erityistoimen käyttöönottamisesta tiettyjen Ranskan ja Italian alueiden kehityksen edistämiseksi yhteisön laajenemisen yhteydessä 7 päivänä lokakuuta 1980 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2615/80⁽¹⁾ säädetään asianomaisten jäsenvaltioiden komissiolle esittämästä erityisohjelmasta. Tämän yhteisön toimen toteuttamiseksi neuvosto antoi 23 päivänä heinäkuuta 1985 asetuksen (ETY) N:o 2088/85 yhtenäistetyistä Välimeren ohjelmista⁽²⁾. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan muun muassa ohjelma-kautta, yhteisön talousarviosta rahoitettavaa rahoitusosuutta ja Välimeren ohjelmien maantieteellistä soveltamisaluetta koskevia säännöksiä.

Kaudella 1986–1992 yhteisön talousarviossa oli edellä mainittujen Välimeren ohjelmien rahoittamiseen varattu yhteensä 4 100 miljoonaa euroa, josta Ranskan osuus oli 844 miljoonaa euroa.

Ohjelmien maantieteellinen soveltamisalue Ranskassa käsittää seuraavat alueet: Languedoc-Roussillon, Korsika, Provence-Alpes-Côte-d'Azur, Aquitaine ja Midi-Pyrénées sekä Drôme ja Ardèche departementit lukuun ottamatta Marseillen, Bordeaux'n ja Toulousen suurkaupunkialueita ja jatkuvasti kaupungistuvaa ympärivuotisen matkailuelinkeinon leimaamaa rannikkoaluetta.

⁽¹⁾ EYVL L 271, 15.10.1980, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 197, 27.7.1985, s. 1.

(2000/C 374 E/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2762/99**esittäjä(t): Lucio Manisco (GUE/NGL) komissiolle**

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Venäjän federaation uhkavaatimus Groznyin kaupungille

Venäjän federaation sotilaallisten ja poliittisten viranomaisten julma uhkavaatimus Groznyin kaupungin 50 000 asukkaalle ja vastarintaa tekeville joukoille on herättänyt suuttumusta koko maailmassa. Puheenjohtajavaltio, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja sekä komissio ovat kuitenkin tuominneet uhkavaatimuksen ainoastaan puheissaan, ilmaisseet huolensa ja esittäneet varoituksia sekä "tutkineet" mahdollisia vastatoimia.

Vaikka Venäjän viranomaiset ovat tarkistanee 7. joulukuuta 1999 antamansa uhkavaatimuksen ajankoh-taa, tuho uhkaa edelleen kymmeniä tuhansia siviilejä, joiden evakuointi pommitusten keskeltä on täysin epärealistista.

Eikö neuvosto katso, että olisi edettävä puheista tekoihin siten, että jäädytetään tilapäisesti, mutta välittömästi Moskovan kanssa tehdyt kumppanuus- ja yhteistyösopimukset sekä kaikenlainen suora ja välillinen tuki Venäjän federaatiolle?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(25. helmikuuta 2000)*

Tšetšenia tilanteen ja Helsingissä viime joulukuussa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston Tšetšeniaa koskevan julkilausuman perusteella 24. – 25. tammikuuta 2000 kokoontunut yleisten asioiden neuvosto hyväksyi konkreettisia seurantatoimia koskevat päätelmät.

Näihin kuuluu kauppaa koskevien säännösten tiukka soveltaminen tapauksissa, joissa Venäjä on rikkonut kumppanuus- ja yhteistyösopimusta tai siihen kuuluvia alakohtaisia sopimuksia. Tähän liittyen komissio teki 26. tammikuuta 2000 neuvostolle ehdotuksen tiettyjen venäläisten terästuotteiden tuontikiintiön vähentämisestä 20 prosentilla.

Lisäksi Venäjän vuosien 2000–2003 Tacis-maaohjelman soveltaminen on keskeytetty. Samanaikaisesti jatketaan toimia demokraattisten arvojen ja oikeusvaltioperiaatteen edistämisen kattavan perusohjelman mahdollisten osatekijöiden määrittämiseksi neuvoston vaatimalla tavalla. Komissio tarkkailee tilannetta tulevana kuukausina arvioidakseen, olisiko Tacis 2000 -ohjelma syytä ulottaa tätä perusohjelmaa pidemmälle.

Komissio satoi jo vuonna 1999 2,4 miljoonaa euroa humanitaarista apua Etu-Kaukasian alueen toimiin. Apu toimitetaan paikalle kansainvälisten avustusjärjestöjen kautta. Tammikuussa 2000 komissio on korvamerkinnyt toiset 5 miljoonaa euroa Etu-Kaukasiaa varten, joista 1,32 miljoonaa euroa on jo myönnetty lisäavustushankkeisiin. Jotta loput varoista voitaisiin jakaa nopeasti ja tehokkaasti, on toimittava Venäjän viranomaisten kanssa turvallisuuteen liittyvien olosuhteiden parantamiseksi paikalla niin, että avustusjärjestöt voivat asianmukaisesti jakaa ja valvoa humanitaarisen avun perille toimittamista. Tässä suhteessa humanitaarisesta avusta vastaavan komission jäsenen äskettäinen vierailu alueella antoi kansainvälisille avustusjärjestöille hyvän tilaisuuden ilmaista tarpeensa suoraan toimivaltaisille viranomaisille.

(2000/C 374 E/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2766/99**esittäjä(t): Jas Gawronski (PPE-DE) neuvostolle***(13. tammikuuta 2000)*

Aihe: Toimet Etiopian ja Eritrean välisen konfliktin ratkaisemiseksi

Voiko neuvosto kertoa, mitä toimia se aikoo toteuttaa Eritrean ja Etiopian väliseen konfliktiin liittyen?

Lokakuussa Nassaussa pidetyn yhteisen AKT-EU-edustajakokouksen yhteydessä Euroopan parlamentin jäsenet kehottivat neuvostoa toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimet, jotta Etiopia hyväksyy ja panee täytäntöön Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU) ehdottaman rauhansuunnitelman. Etiopia ei ole vielä tähän päivään mennessä allekirjoittanut sopimusta ja rikkoo edelleen alueellaan asuvien Eritrean kansalaisten perusvapauksia.

Lomén yleissopimuksen 5 artiklan mukaisesti Euroopan unionin ja AKT-maiden yhteistyö keskeytetään, jos ihmisoikeussopimuksia rikotaan. Voiko neuvosto kertoa, mistä syystä se jatkaa edelleen yhteistyötä Etiopian kanssa?

Vastaus*(16./17. toukokuuta 2000)*

Siitä lähtien kun taistelut Eritrean ja Etiopian välillä ensimmäisen kerran puhkesivat toukokuussa 1998, Euroopan unioni on toistuvasti kehottanut molempia maita välittömästi lopettamaan vihamielisyydet kaikilla rintamilla, pidättämään väkivallan käytöstä ja edesauttamaan Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU:n) pyrkimyksiä konfliktin rauhanomaisen neuvotteluratkaisun aikaansaamiseksi. Näin ollen EU ilmaisi 21. heinäkuuta 1999 tyytyväisyytensä OAU:n valtion- ja hallitusten päämiesten yleiskokouksessa Algerissa 12. – 14. heinäkuuta tehtyyn päätökseen hyväksyä tämän konfliktin ratkaisua koskevan OAU:n puitesopimuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Tämän lisäksi tekniset edellytykset luotiin elokuussa, ja ne ovat OAU:n rauhanpyrkimysten kolmas väline tässä konfliktissa.

Etiopia on pyytänyt teknisen edellytyksen muuttamista sekä korostanut niiden tietyiltä osin eroavan aiemmista. OAU:n puheenjohtajavaltio Algeria on yhteydessä molempiin osapuoliin sopimukseen pääsemiseksi. Euroopan unioni odottaa, että OAU:n rauhanratkaisu hyväksytään ehdoitta ja että Etiopia ja Eritrea panevat sen yhteisesti täytäntöön mahdollisimman pian. Eritrea on jo hyväksynyt ensimmäisen version teknisistä määräyksistä.

Viime joulukuussa Italian varaulkoasiainministeri senaattori Rino Serri nimettiin EU:n puheenjohtajavaltion erityisedustajaksi käsittelemään Etiopian ja Eritrean konfliktia. Hänen tärkein tehtävänsä on OAU:n rauhanpyrkimysten tukeminen. Senaattori Serri on jatkuvasti yhteydessä välittäjänä toimivaan OAU:n puheenjohtajavaltioon Algeriaan ja hän on jo vierailut molemmissa pääkaupungeissa edistääkseen konfliktin ratkaisua.

Arvoisa parlamentin jäsen viittasi kysymyksessään myös Lomé'n yleissopimuksen soveltamiseen Etiopian ja Eritrean osalta. Tässä asiassa neuvosto lähtee siitä oletuksesta, että molemmat asianomaiset maat ovat tietoisia Lomé'n tarkistetun yleissopimuksen 5 artiklan määräyksestä. Neuvosto pidättää itsellään oikeuden tarkistaa näiden kahden maan kanssa tehtävää yhteistyötä ottaen huomioon asioiden kehittymisen ja erityisesti ihmisoikeuksien kunnioittamisen.

(2000/C 374 E/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2784/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Uhrien omaisille lento-onnettomuuden jälkeen maksettavat korvaukset

Monia kuolonuhreja vaatineen, ukrainalaiselle Aerosweet Airlines-yhtiön Jakovlev-koneelle 17.12.1997 Pohjois-Kreikassa sattuneen onnettomuuden jälkeen lento-onnettomuuksia tutkiva komitea on esittänyt johtopäätöksensä ja katsonut lentoyhtiön olevan onnettomuudesta vastuussa, eikä tätä tosiseikkaa ole asetettu kyseenalaiseksi. Tähän mennessä uhrien omaiset eivät ole saaneet mitään korvausta tai etumaksua korvauksesta uhrien tunnistamisen jälkeen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2027/97⁽¹⁾ mukaisesti.

Lentoyhtiö ei ainoastaan vaikuta haluttomalta maksamaan korvauksia, vaan myös pitää uhrien omaisia eri tavoin pilkkanaan. Yhtiön pääjohtaja 23.4.1999 päivätyssä, liikenneministerille osoitetussa kirjeessään ja myös Ukrainan hallituksen edustaja ovat ilmoittaneet, että "mikäli Aerosweetin lentoja Kreikkaan ei jatketa, sen vakuutusyhtiö (Sedgwick Aviation Limited) ei ryhdy maksamaan korvauksia uhrien omaisille".

Kun otetaan huomioon tämä raaka kiristys, joka suuntautuu uhrien omaisia vastaan, komissiolta kysytään:

1. Onko Aerosweet-yhtiöllä reittilentoja tai tilauslentoja muihin Euroopan unionin maihin?
2. Mitkä ovat Aerosweet-yhtiön velvoitteet neuvoston asetuksen (EY) N:o 2027/97 mukaan?
3. Millä tavoin komissio voi puuttua asiaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2027/97 mukaisesti saadaksesen yhtiön taivutettua maksamaan korvauksia uhrien omaisille ottaen huomioon, ettei heillä ole mahdollisuuksia suoriutua pitkään kestävä ja kalliin oikeustaistelun kustannuksista?

⁽¹⁾ EYVL L 285, 17.10.1997, s. 1.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2000)

1. Saatavilla olevien tietojen mukaan Aerosweet Airlinesilla on tällä hetkellä Ukrainasta Ateenaan joka viikko useita reittilentoja, jotka se lentää Boeing 737 -koneilla. Komissiolle ei ole tietoa Aerosweet Airlinesin tilauslennoista.

2. Lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuusta onnettomuustapauksissa 9. lokakuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2027/97 julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 17. lokakuuta 1997, mutta se tuli voimaan vasta 17. lokakuuta 1998. Lisäksi asetuksen keskeiset säännökset, jotka koskevat mm. korvauksen ennakkomaksua ja rajoittamattoman korvausvelvollisuuden soveltamista kuoleman- ja loukkaantumistapauksissa eivät velvoita yhteisön ulkopuolisia liikenteenharjoittajia. Siitä syystä kysyjän mainitsemassa onnettomuustapauksessa ei sovelleta asetusta vaan otaksuttavasti vuoden 1929 Varsovan sopimusta, joka todennäköisesti rajoittaa liikenteenharjoittajan korvausvelvollisuuden määrää.

3. Komissio ei voi puuttua tähän tapaukseen. Kun onnettomuustutkimusten päätelmät ovat selvät, lentoyhtiö sopii yleensä korvauksista uhrien omaisten kanssa. Jos sopimukseen pääseminen kuitenkin osoittautuu mahdottomaksi, ainoa vaihtoehto saattaa olla asian vieminen oikeuteen. Joidenkin uhrien omaiset ovat ilmeisesti tehneet näin.

(2000/C 374 E/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2785/99

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Natura 2000 -verkostoon kuuluvaa suojelualuetta tuhoava Euroopan unionin rahoittama hanke

Esitettyjen syytösten mukaan Aliakmonas-joen kapeikkoaluetta, joka lukeutuu luontotyyppien suojelusta (Natura 2000) annetulla direktiivillä 92/43⁽¹⁾ suojeltujen alueiden ensisijaisesti suojeltaviin luontotyyppeihin, uhkaavat työt, jotka toteutetaan osana Via Egnatian Verian ja Polimilosin välistä rakennushanketta. Tarkemmin sanottuna yritys, joka on vastuussa kyseisen tieosuuden rakentamisesta, laiminlyö ympäristönäköhdät ja heittää vuoren rinteillä tehtävissä kaivaustöissä syntyvän aineksen joen puolelle peittäen siten laajoja alueita, vaikka sen tulisi sijoittaa kaivausjätteet niille varatuille erityisille alueille.

Kun otetaan huomioon, että rakennustyöt tuhoavat erityisen luonnonkaunista aluetta, jolle on luonteenomaista rikas kasvisto ja eläimistö, mitä komissio aikoo tehdä estääkseen rakennusyrityksen ympäristölle aiheuttamat tuhoisat seuraukset? Mihin toimiin se aikoo ryhtyä velvoittaakseen asiasta vastaavat tahot palauttamaan ympäristö alkuperäiseen tilaansa?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2000)

Kreikan viranomaisten antamien tietojen perusteella komissiolle ilmoitettiin, että inhimillisestä erehdyksestä johtunut maanvieremä sattui lähestymistien rakentamisen yhteydessä Egnatia -moottoritien Veria–Lefkopetra -osuuden työmaalla.

Voimassaolevan sopimuksen mukaan urakoitsijan (Aktor–Mechaniki–Olympiaki Techniki–Korontzis -rakennusyritysten konsortio) täytyy suorittaa kyseisellä alueella Kreikan viranomaisten hyväksymä ympäristövaikutusten arviointi ja laskea kaivausjätteet Aliakmon -joen ulkopuolisille alueille.

Komissio on huomauttanut Egnatia-projektista vastaavalle Egnatia Odos S.A. -yhtiölle voimassa olevan sopimuksen noudattamisesta kaikin puolin.

(2000/C 374 E/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2796/99**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle**

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Säilyketeollisuus ja sen merkitys Euroopan unionin elintarvikeapolitiikalle

Euroopan parlamentti keskusteli edeltävällä vaalikaudella kesäkuun 1998 täysistunnossa kalataloustuotteiden säilyketeollisuutta ja vesiviljelyä Euroopan unionissa koskevasta mietinnöstä (A4-0137/98)⁽¹⁾, jonka se myös hyväksyi. Mietinnön johtopäätöksissä Euroopan parlamentti pyytää Euroopan komissiota tukemaan yhteisön säilykkeiden sisällyttämistä apua tarvitsevien maiden humanitaariseen elintarvikeapolitiikkaan, koska säilykkeet takaavat elintarvikkeiden ravinto-ominaisuuksien säilymisen ja niiden varastointi ja kuljetus on helppoa.

1. Voiko Euroopan komissio antaa tietoja toimista, joihin on ryhdytty edellä mainitun mietinnön hyväksymisen jälkeen parlamentin pyyntöjen mukaisesti?
2. Voiko Euroopan komissio kertoa EU:n humanitaariselle politiikalle yleensä ja erityisesti elintarvikeavulle viimeisimmän 5 vuoden aikana suunnattujen määrärahojen kokonaismäärän ja ilmoittaa eurooppalaisten säilykkeiden prosentuaalisen osuuden ja kokonaismäärän elintarvikeavusta sekä tuotteet ja kyseisten säilykkeiden alkuperän jäsenvaltioittain?
3. Voiko Euroopan komissio kertoa, minkä tyyppisiä tuotteita sisältyy EU:n elintarvikeapolitiikkaan ja mikä on kunkin tuotteen prosentuaalinen osuus sekä miten tuotteet on jaettu unionin ulkopuolisissa maissa?

⁽¹⁾ EYVL C 210, 7.6.1998, s. 295.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2000)

Elintarvikeapua myönnetään elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista 27 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96 ja jäsenvaltioiden kanssa hyväksytyjen elintarvikeavun⁽¹⁾ menettelysääntöjen mukaisesti tarpeita koskevan erityisarvioinnin perusteella. Avun on myös ehdottomasti oltava edunsaajamaiden määrittämien elintarviketurvastrategioiden mukainen. Paikalliset kulutustottumukset ja kansalliset tuotantojärjestelmät otetaan myös huomioon.

Komissio asettaa etusijalle paikalliset hankinnat ja nk. kolmikantahankinnat (hankinnat muista kehitysmaista kuin edunsaajamaista). Näiden hankintojen osuus on keskimäärin 40 prosenttia kaikista toteutetuista hankinnoista. Suurin osa niistä muodostuu viljasta (riisi, maissi ja hirssi) ja palkokasveja.

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja Euroopan parlamentin pääsihteeristölle lähetetään suoraan asiakirja, josta ilmenee myönnetyn elintarvikeavun kokonaismäärä vuosina 1993–1999.

Komissio huomioi elintarvikeavun yhteydessä kaikin mahdollisin tavoin elintarviketuotteiden toimittamisen säilykkeinä, erityisesti kalasäilykkeinä. Edunsaajat kuitenkin asettavat etusijalle tuoretuotteet.

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle lähetetään suoraan asiakirja, josta ilmenee viime vuosina apuna toimitettujen makrilli- ja sardiinisäilykkeiden määrät sekä niiden alkuperämaat.

Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimisto (ECHO) huolehtii pääasiassa hätäavun toimittamisesta. Kuluneen viiden vuoden aikana komissio on myöntänyt seuraavansuuruiset määrärahat yhteisön humanitaariselle politiikalle: 1995: 692,1 miljoonaa euroa; 1996: 656,7 miljoonaa euroa; 1997: 441,6 miljoonaa euroa; 1998: 517,7 miljoonaa euroa ja 1999: 812,9 miljoonaa euroa eli yhteensä vuosina 1995–1999 3121 miljoonaa euroa.

Edunsaajamaat luetellaan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle suoraan lähetettävässä asiakirjassa.

ECHO toimii valtiosta riippumattomien järjestöjen (kansalaisjärjestöjen) ja kansainvälisten järjestöjen kautta. Humanitaarisen järjestön on kumppanuudesta tehdyn puitesopimuksen 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti hankittava tuotteet ensisijaisesti toimintamaastaan tai kyseisellä alueella sijaitsevasta maasta. Tämä toimintatapa mahdollistaa elintarvikeavun toimittamisen edullisemmin, ja lisäksi hankitut tuotteet vastaavat paremmin edunsaajien ravintotottumuksia. Tämän vuoksi kyseisen artiklan 2 kohdassa määrätään, että humanitaarisen järjestön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteet vastaavat mahdollisimman hyvin paikallisen väestön tarpeita ja tottumuksia.

Toimitetut elintarviketuotteet ovat yleensä viljaa (vehnä ja maissi), öljyä, riisiä ja palkokasveja. Kalasäilykkeiden osuus on erittäin vähäinen ECHOn toimittamassa elintarvikeavussa.

(¹) EYVL L 166, 5.7.1996.

(2000/C 374 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2806/99

esittäjä(t): **Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle**

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Ministeriön asema innovaatiosta ja teknologiasta vastaaville virastoille

Euroopan unionin eräänä suurena haasteena on yhdistää unionin kehitys ja teknologinen innovaatio. Yhdistäminen on välttämätöntä, kun otetaan huomioon maailman valtakeskittymien kuten Yhdysvaltojen, Japanin ja Kaakkois-Aasian teknologinen edistyminen.

Julkinen mielipide ja erityisesti yrittäjät on saatava entistä tietoisemmiksi siitä, että innovaatio ja teknologia ovat kaikkein vaativimpia asioita, joita teollisuudesta ja tutkimuksesta vastaavat kansalliset ja alueelliset viranomaiset joutuvat hoitamaan.

Katsooko komissio, että sen pitäisi kannustaa Euroopan unionin jäsenvaltioita nostamaan ministeriöiden asemaan eräitä innovaatiosta ja teknologiasta vastaavia virastoja, jotta julkisesti ja virallisesti korostettaisiin niiden tärkeää tehtävää kaikkien jäsenvaltioiden hallinnossa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(21. helmikuuta 2000)

Komissio on samaa mieltä siitä, että innovaatioihin on kiinnitettävä aiempaa enemmän huomiota kansallisella ja aluetasolla harjoitettavassa politiikassa. Koska yritysten innovointikyky on kilpailukyyn kehittämisen ensimmäinen edellytys talouselämältään kehittyneissä maissa, innovaatiotoiminnan edistäminen on valtioiden vaativa tehtävä. Innovaatioprosessin monimutkaisuuden vuoksi innovaatiostrategioita ja -politiikkaa käsitellään usein eri ministeriöissä, joiden tavoitteet saattavat olla keskenään ristiriitaisia. Siksi on tarpeen tukea vuoropuhelua ja koordinoita politiikan aloja, jotka ovat riippuvaisia tästä vuoropuhelusta.

Komissio käynnisti innovaatiopolitiikkaa koskevan periaatekeskustelun antamalla vihreän kirjan innovaatiosta (¹) ja jatkoi sitä innovaatioita koskevalla toimintasuunnitelmalla (²). Asiaa koskevassa keskustelussa on suositeltu, että jäsenvaltiot sovittavat tehokkaasti yhteen eri politiikan aloihin kuuluvat toimenpiteet, jotta niillä voidaan vauhdittaa innovaatioita yhtenäisesti yhteisön alueella. Asia kuuluu tietenkin ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan. Innovaatioiden alalla on kuitenkin toivottavaa tunnistaa ja edistää hyviä toimintatapoja.

Komissio aikoo edistää aloitteiden suunnittelua ja toteuttamista luomalla innovaatioiden alalle yhteisen viitekehyksen. Sen avulla jäsenvaltiot voivat vaihtaa ja ottaa käyttöön parhaita toimintatapoja, jotka koskevat mm. innovaatiohakuisen yrityspolitiikan koordinoituneita toimintatapoja jäsenvaltion sisällä.

Komissio on aloittanut tätä varten innovaatiotoiminnan ja -politiikan esikuva-analyysit yhteisössä. Innovaatioista keskustellaan myös Nordwijkissa (Alankomaissa) 10. maaliskuuta 2000 pidettävässä teollisuusministerien epävirallisessa kokouksessa. Komissio toivoo, että keskusteluilla on merkittävä vaikutus Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta pidettävään Eurooppa-neuvoston kokoukseen.

(¹) KOM(95) 688 lopullinen.

(²) KOM(96) 589 lopullinen.

(2000/C 374 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0021/00

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(19. tammikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön syrjäisimmät alueet ja rakennerahastojen määrärahat

Rakennerahastoista Azorien itsehallintoalueelle vuosiksi 1994–1999 myönnettäviin määrärahoihin sisältyi tukea rakennetoimiin 149 200 075 000 escudoa, joka vastaa 744 207 miljoonaa euroa eli 124 034 miljoonaa euroa vuodessa vuonna 1999 tarkistetun suunnitelman mukaisesti.

Vaikka tässä summassa on jo havaittavissa deflatorinen kehitys, se on vielä nykyhintojen mukainen, koska sitä on vaikea saada täysin vastamaan vuoden 1999 hintatasoa.

Komissio ehdotti Portugalin viranomaisille 1. heinäkuuta 1999 lähetetyssä kirjeessä, että Azorien itsehallintoalueelle tarkoitettu määräraha olisi 757 miljoonan euroa vuosina 2000–2006 eli 108 miljoonaa euroa vuotta kohden.

Tämä merkitsee huomattavaa vähennystä, joka on selvästi enemmän kuin näennäiset 16 miljoonaa euroa, koska vuosia 1994–1999 koskevat summat eivät vastaa vuoden 1999 hintatasoa ja koska niissä ei ole otettu huomioon Azorien eikä yhteisön tulotason nousua.

Tämä komission ehdotus on täysin ristiriidassa kaikkien yhteisön syrjäisimpiä alueita koskevien komission lupauksen ja lausuntojen kanssa, joiden mukaan

1. varat keskitetään köyhimmille alueille,
2. näille alueille myönnetään enemmän vuosittaista tukea
3. tuki suunnataan erityisesti yhteisön syrjäisimmille alueille

Komissio ei ilmeisesti ota huomioon numeroiden ilmaisemaa todellisuutta vaan pitää edelleen kiinni siitä, että rakennerahastojen uudistus merkitsi lisämäärärahoja kaikille yhteisön syrjäisimmille alueille.

Eikö komissio pidä välttämättömänä tehdä perusteellista arviointia siitä, miten yhteisön politiikkojen uudistus on vaikuttanut köyhimpiin ja syrjäisimpiin alueisiin, kuten Azorien itsehallintoalueeseen, ottaen erityisesti huomioon perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan soveltamisen?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2000)

Portugalin hallitukselle heinäkuun 1. päivänä 1999 osoittamassaan kirjeessä, johon parlamentin jäsen viittaa, komissio esitti ainoastaan laskennallisen arvion, joka perustui komission määrittelemiin yleisiin periaatteisiin tuen jakamiseksi eri alueille. Kirje ei siis sisältänyt kuin olettamuksen määrien jaosta eikä sen ole tarkoitus korvata muihin arviointeihin perustuvaa tutkimusta, joka on mahdollista ottaa huomioon yhteisön tukikehyksen valmistelussa.

Näin ollen Portugalin viranomaisten 13. lokakuuta 1999 esittämässä alueellisessa kehityssuunnitelmassa Azorien itsehallintoalueelle ehdotetaan alueellisen toimintaohjelman mukaisesti myönnettäväksi rakennera-hastoista yhteensä 848 miljoonaa euroa, johon lisätään vielä myöhemmin määritettävä summa koheesio-rahastosta myönnettävää tukea. Komissiolla ei ole mitään Portugalin ehdotusta vastaan.

Vastauksena Kölnissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston pyyntöön komissio antaa neuvostolle kertomuk-sen EY:n perustamissopimuksen syrjäisimpiä alueita koskevan uuden 299 artiklan (entinen 227 artikla) 2 kohdan täytäntöönpanosta. Tämä kertomus olisi annettava neuvostolle Portugalin puheenjohtajuuskauden aikana, ja se toimitetaan myös parlamentille.

(2000/C 374 E/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0040/00

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(19. tammikuuta 2000)

Aihe: Madeiran ja Azorien syrjäisestä sijainnista ja saariasemasta johtuvia valinnaisia toimenpiteitä koske-van ohjelman (Poseima) budjettileikkaukset

Vuoden 2000 alustavan talousarvioesityksen oikaisukirjelmässä nro 4 komissio lisää muiden ohjelmien rahoitusta Poseima-ohjelman kustannuksella ja väittää, että ohjelman rahoitustarve on pienentynyt. 22. joulukuuta hyväksytyssä kertomuksessa syrjäisistä alueista voidaan kuitenkin todeta, että Poseima-ohjelman menot ylittävät alkuperäisen talousarvion vuonna 1999. Millä perusteella komissio on siis tehnyt tämän leikkauksen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2000)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastauksiin, jotka komissio on antanut hänen kirjalliseen kysymykseensä E-0038/00 ⁽¹⁾ ja I. Figueiredon kirjalliseen kysymykseen E-2403/99 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000.

⁽²⁾ EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 125.

(2000/C 374 E/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0059/00

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(20. tammikuuta 2000)

Aihe: Rakennerahastojen ja jäsenvaltion EU:n ympäristölainsäädännön noudattamatta jättämisen välinen suhde

Kun otetaan huomioon, että 23. kesäkuuta 1999 silloiset komission jäsenet Ritt Bjerregaard ja Monika Wulf-Mathies lähettivät jäsenvaltioiden hallituksille kirjeen, jossa niitä varoitettiin, että ohjelmien ja projektien hyväksyminen saattaa hidastua mikäli ne eivät lähettäisi ilmoituksia erityisesti elinympäristö-direktiivin ja luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevan direktiivin mukaisten suojeltujen alueiden perus-tamisesta, ja että helmikuussa 1999 aloitettiin oikeustoimet Irlannin valtiota vastaan, koska sen elinympä-ristödirektiivin mukaisten suojeltujen alueiden osoittaminen oli viivästynyt ja ilmoitus niistä oli ollut epäasianmukainen, ja että komissio on myös harkinnut syytöitä Irlantia vastaan maan rikottua luonnonvaraisten lintujen suojeludirektiiviä, miten todennäköistä on, että komissio ei aio jatkaa irlantilais-ten suunnitelmien ja toimintaohjelmien käsittelyä, ja/tai miten todennäköistä on, että yhteisöltä tuleva rahoitus keskeytetään osittain tai kokonaan sen vuoksi, että Irlannin katsotaan laiminlyöneen täytäntöön-panovelvoitteensa näillä aloilla?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemän kirjeen seurannasta on huolehdittu tai huolehditaan samassa yhteydessä, jossa komissio arvioi jäsenvaltioiden ohjelmakaudeksi 2000–2006 esittämiä suunnitelmia ja jossa ohjelmista neuvotellaan alueiden kanssa.

Komissio arvioi jokaisen suunnitelman ja ohjelman sen sisällön perusteella ottaen huomioon myös luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽²⁾ vaatimukset. Jos joitakin tietoja puuttuu, asianomaisen viranomaisen (usein jäsenvaltion välityksellä) on annettava vakuutus siitä, että kaikki mahdolliset kielteiset vaikutukset jo suojeltuihin kohteisiin tai Natura 2000 -ohjelmassa suojeltavaksi tuleviin kohteisiin arvioidaan perusteellisesti ja että soveltuviin toimenpiteisiin ryhdytään. Tarvittaessa tälle sitoumukselle on ohjelmassa määritettävä aikataulu. Tämän jälkeen ohjelman edistyminen riippuu aikataulun noudattamisesta.

Komissio valittaa sitä, että jotkin jäsenvaltiot, Irlanti mukaan luettuna, eivät ole noudattaneet luontotyyppejä ja lintuja koskevia direktiivejä. Asiassa on ryhdytty soveltuviin toimenpiteisiin, esimerkiksi yhteisöjen tuomioistuimessa on jo aloitettu asian käsittely.

Irlannin viranomaisten kanssa käytävät neuvottelut vuosien 2000–2006 rakennerahoitussuunnitelmasta edistyvät sen aikataulun mukaisesti, josta on säädetty yleisessä rakennerahastoja koskevassa asetuksessa, ja komissio uskoo, että luontotyyppejä ja lintuja koskeviin direktiiveihin liittyviin kysymyksiin löydetään tyydyttävä ratkaisu.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

(2000/C 374 E/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0073/00

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle

(24. tammikuuta 2000)

Aihe: Viemäriletteen käyttö eläinten rehuissa

Väitteet viemärijätteen saastuttamista eläinten rehuista huolestuttavat kuluttajia kaikkialla EU:ssa. Voiko komissio vakuuttaa, että ihmisten terveys ei ole vaarassa? Onko komissio varma myös siitä, että ihmisten terveyttä uhkaavat taudit eivät voi välittyä takaisin ihmisten ravintoketjuun saastuneiden rehujen kautta?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2000)

Eläinten ruokinta on epäilemättä merkittävä tekijä, kun ajatellaan eläinalkuperää olevien terveellisten elintarvikkeiden saantia.

Puhdistamolietteen käyttö rehuaineena ei ole hyväksyttävää. Jopa korkeassa paineessa ja korkeassa lämpötilassa tapahtuneen käsittelyn jälkeen puhdistamoliete saattaa siinä olevien raskasmetallien vuoksi olla vaaraksi ihmisten ja eläinten terveydelle, jos sitä käytetään rehuna. Kansanterveyden ja kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi rehuseoksissa kiellettyjen aineiden luettelosta 9. syyskuuta 1991 tehdyssä komission päätöksessä 91/516/ETY⁽¹⁾ nimenomaisesti kielletään jätevesipuhdistamojen lietteen käyttö.

Jotta nykyisen kiellon laajuudesta mahdollisesti vallitsevista epäselvyyksistä vältyttäisiin, komissio on jo luonnostellut päätöksen, jossa selvennetään, että kaikkien jäteveden käsittelyn eri vaiheissa saatujen aineiden käyttö on kielletty rehuseoksissa siitä riippumatta, onko kyseiset aineet jollakin tavalla jatkokäsitelty ja mikä on jäteveden alkuperä. Päätösluonnos on parhaillaan pysyvän rehukomitean tutkittavana.

Rehut voivat valitettavasti toimia eläimistä ihmisiin tarttuvien sairauksien (eli zoonoosien) välittäjinä. Esimerkiksi salmonellan saastuttamat rehuseokset voivat olla tämän vaarallisen bakteerin saastelähde. Mahdollisten kansanterveydellisten vaarojen vähentämiseksi yhteisön lainsäädännössä edellytetään, että ainoastaan aineita, joista ei ole mitään vaaraa, saadaan käyttää ruokintatarkoituksiin. Lisäksi on korostettava hyvien tuotantotapojen merkitystä.

(¹) EYVL L 281, 9.10.1991.

(2000/C 374 E/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0074/00

esittäjä(t): Marie-Noëlle Lienemann (PSE) komissiolle

(24. tammikuuta 2000)

Aihe: BSE-taudin riskit

Milloin Euroopan komissio aikoo ehdottaa suuren tartuntariskin omaavien nautaeläinten kudosten ja elinten käytön täydellistä kieltämistä kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, kuten Euroopan tiedekomitean puheenjohtaja on vaatinut?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2000)

Komissio jätti jo tammikuussa 1999 neuvostolle ja parlamentille ehdotuksen (¹) asetukseksi, jossa vahvistetaan säännöt tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) ehkäisemiseksi ja valvomiseksi. Tästä ehdotuksesta, joka sisältää kattavat säännökset erikseen määriteltyjen riskimateriaalien poistamisesta, keskustellaan parhaillaan parlamentissa ja neuvostossa. Komissio kehottaa kumpaakin toimielintä kiirehtiämään pohdintaansa tästä hyvin tärkeästä ehdotuksesta, joka on olennainen kattavien puitteiden luomisessa yleisön suojelemiseksi TSE:ihin liittyviltä vaaroilta.

Lisäksi komissio on useissa yhteyksissä jo ehdottanut suojatoimenpiteitä, joiden avulla poistettaisiin erikseen määritellyt riskimateriaalit koko yhteisön alueelta. Joulukuussa 1999 tehty uusi yritys ottaa käyttöön suojatoimenpiteitä ei saanut tarvittavaa tukea jäsenvaltioilta. Jäsenvaltioiden kanssa jatketaan keskustelua, ja tarkoituksena on esittää ennen kesäkuun 2000 loppua lisäehdotus, jolle näiden tuki voitaisiin saada. Komissio on useaan otteeseen painottanut tarvetta ottaa käyttöön tällainen suojatoimenpide, joka odottaa edellisessä kappaleessa kuvatun asetusehdotuksen hyväksymistä.

Lopuksi komissio toistaa, että jäsenvaltioiden on otettava käyttöön ja pidettävä yllä erikseen määriteltyjen riskimateriaalien poistamista koskevia kansallisia toimenpiteitä kunnes yhteisön laajuiset toimenpiteet on toteutettu.

(¹) Luonnos komission päätökseksi tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden riskiaineksen käytön säätelemisestä sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta, asiakirja SEC(1999) 1944.

(2000/C 374 E/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0087/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(24. tammikuuta 2000)

Aihe: Galician ja Pohjois-Portugalin alueellisen kehittämissuunnitelman hyväksyminen yhteisön tukikehyksiin 2000–2006

Pitääkö komissio mahdollisena ja tarkoituksenmukaisena Galician ja Pohjois-Portugalin kehittämissuunnitelman sisällyttämistä yhteisön tukikehyksiin 2000–2006? Nämä alueet kuuluvat jo tavoite 1 -alueisiin Interreg II ohjelmassa sekä Espanjaa ja Portugalia koskeviin tukikehyksiin, jotka komission ja jäsenvaltioiden on määrä käsitellä ja hyväksyä kuluvan vuoden ensimmäisen kolmen kuukauden aikana. Suunnitelma kattaisi tämän Euroopan osan koko alueen ja kaikki unionin aluepolitiikan alat, kuten maatalouden, kalastusalan, matkailun ja teollisuuden kehittämistoimet sekä työllisyyden edistäminen. Erityistä huomiota kiinnitettäisiin myös satamien ja lentokenttien uudenaikaistamiseen sekä liittymiseen Euroopan laajuisiin maantie- ja rautatieverkkoihin.

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2000)

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan nojalla tavoitetta 1 koskevat suunnitelmat laaditaan kyseisen jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla, mutta niiden tulee pääsääntöisesti kattaa NUTS II -tasolla vain yksi alue. Tämä ei kuitenkaan estä sitä, että Galicialle ja Pohjois-Portugalille vahvistetuissa painopisteissä otettaisiin huomioon näiden kahden alueen yhteiset ongelmat, jotka ovat mahdollisesti tulleet esiin ennakoarvioinnissa.

Mitä tulee Interreg-yhteisöaloitteeseen, parhaillaan parlamentin tutkittavana olevassa komission 13. lokakuuta 1999 hyväksymässä suuntaviivojen luonnoksessa⁽²⁾ tuodaan selkeästi esille sellaisten yhteisten rakenteiden luominen, joiden tehtävänä on kehittää ohjelmia ja toimintaa, valita toimia, hallita kokonaisuutta, koordinoita ja seurata ohjelmien toteuttamista. Komissio vahvistaa nämä suuntaviivat helmikuun 2000 lopussa.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

⁽²⁾ KOM(1999) 479 lopullinen.

(2000/C 374 E/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0096/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(26. tammikuuta 2000)

Aihe: Ria de Vigon integroitu puhdistussuunnitelma

Ria de Vigon suulla toteutetaan sitä koskevan integroidun puhdistussuunnitelman mukaista hanketta, joka saa yhteisrahoitusta niin, että koheesiorahaston osuus on 80 prosenttia ja Galician hallituksen 20 prosenttia. Vigon kuntaan kuuluvan Alcabren asukkaiden mukaan puhdistustyön hidas eteneminen ja siinä käytettyjen laitteiden rapistuminen aiheuttaa lukuisia ongelmia, kuten kotitalouksien jätevesien sekä erittäin vaarallisten ja myrkyllisten teollisuusjätteiden aiheuttamat vahingot luonnon ja asukkaiden kannalta hyvin arvokkaille rannoille.

Alcabren asukkaat ovat jo valittaneet tästä tilanteesta komissiolle ja Euroopan oikeusasiamiehelle ja vaatineet Vigon kunnan alueeseen kuuluvan Corunha-kadun ja Lagares-joen suun välisen alueen tarkastusta.

Aikooko komissio tarkastuttaa Ria de Vigon suulla toimivan Colector da Margem ja Lagares-joella toimivan EDAR -yritysten käyttämät laitteet, kuten alueen asukkaat ovat pyytäneet?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus*(7. maaliskuuta 2000)*

Komissio on äskettäin saanut tietoonsa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat seikat, ja se on ottanut yhteyttä Espanjan viranomaisiin ja pyytänyt niiltä tietoja ilmoitetuista seikoista. Tarkoituksena on varmistaa, että kyseiseen hankkeeseen sovellettavia yhteisön säännöksiä noudatetaan. Lisäksi komissio aikoo pyytää huhtikuussa 2000 pidettävässä seurantakomitean seuraavassa kokouksessa tarkempaa analyysiä hankkeen sisällöstä. Komissio tiedottaa parlamentin jäsenelle asian seurannasta.

(2000/C 374 E/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0098/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle***(26. tammikuuta 2000)*

Aihe: Kumppanuusperiaatteen noudattaminen Espanjan valtion tavoitteeseen 1 kuuluvien autonomisten alueiden aluekehityssuunnitelmassa 2000–2006

Esitin lokakuussa 1999 kirjallisen kysymyksen komissiolle (P-1798/99)⁽¹⁾ kumppanuusperiaatteen noudattamisesta tavoitteeseen 1 kuuluvien autonomisten alueiden aluekehityssuunnitelmassa 2000–2006, koska Galician parlamentti ei ollut käsitellyt tätä merkittävää asiakirjaa, joka koskee tärkeimpiä kehitys-, työllistämisen- ja liikenneverkkoinvestointeja.

Vastauksessaan komission jäsen Michel Barnier lykkäsi lopullista vastausta siksi, kunnes aluekehityssuunnitelma saapuu Brysseliin, mutta vakuutti, että joka tapauksessa neuvoston rakennerahastoista annetun asetuksen (EY) 1260/1999⁽²⁾ 15 ja 16 artiklan nojalla jäsenvaltioiden on esitettävä suunnitelma komissiolle ”kumppaneita kuultuaan”, vaikka asetuksessa määrätään, että suunnitelmaan pitää sisällyttää ”selvitys kumppanien kuulemiseksi toteutetuista järjestelyistä.”

Aluekehityssuunnitelma on nyt komission hallussa. Mihin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen kumppanuusperiaatteen ja autonomisten alueiden toimivallan noudattamisen, erityisesti Galiciassa, jonka parlamentin Espanjan valtio sivuutti laatiessaan aluekehityssuunnitelman, joka vaikuttaa ratkaisevasti Galician parlamentin toimivaltaan ja sen asemaan maan taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta kehityksestä vastaavana toimielimenä.

⁽¹⁾ EYVL C 203 E, 18.7.2000, s. 51.

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus*(10. maaliskuuta 2000)*

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ 8 artiklan mukaan yhteisön toiminta suunnitellaan tiiviissä yhteistyössä, kumppanuudessa, jossa ovat mukana ”komissio, jäsenvaltio sekä jäsenvaltion kansallisen sääntelynsä ja vallitsevan käytäntönsä mukaan nimeämät viranomaiset ja elimet, joita ovat erityisesti alue- ja paikallisviranomaiset sekä muut toimivaltaiset julkiset viranomaiset, talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet, muut tässä yhteydessä toimivaltaiset elimet”. Näitä jäsenvaltion nimeämiä viranomaisia ja elimiä kutsutaan ”kumppaneiksi”.

Aluekehityssuunnitelmien osalta tämän asetuksen 15 ja 16 artiklassa säädetään että ”jäsenvaltion on toimitettava suunnitelmat komissiolle kuultuaan kumppaneita” ja että niihin on sisällytettävä ”selvitys kumppanien kuulemiseksi toteutetuista järjestelyistä”.

Espanjan hallituksen 29. lokakuuta 1999 esittämässä aluekehityssuunnitelmassa tavoite 1-alueille yksi kappale on omistettu kumppanuusperiaatteen soveltamiselle. Siinä selitetään erityisesti että autonomiset alueet ovat alusta lähtien olleet mukana mainitun suunnitelman valmistelussa, kehittämisessä ja laatisemisessa ja että niillä on useaan otteeseen ollut mahdollisuus saada mielipiteensä kuuluviin ja tehdä muutoksia lopulliseen suunnitelmaan.

Ottaen huomioon että asetuksen (EY) N:o 1260/1999 mukaan jäsenvaltio nimeää kumppaninsa, komissio katsoo Espanjan hallituksen täyttäneen velvollisuutensa yhteistyöperiaatteen noudattamisen osalta aluekehityssuunnitelman valmistelussa.

(¹) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 374 E/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0103/00

esittäjä(t): Jo Leinen (PSE) komissiolle

(26. tammikuuta 2000)

Aihe: Tanskan osakevoittojen verotusta koskevien lakien ja yhteisön oikeuden yhdenmukaisuus

Tanskan vuodelta 1987 peräisin olevassa verotusta koskevassa laissa säädetään, että Tanskan kansalaiselta peritään veroa osakevoitoista, jos hän muuttaa Tanskasta muuhun EU:n jäsenvaltioon. Tämä syrjii tanskalaisia, joiden on ammatillisista tai muista syistä työskenneltävä tai asuttava muussa jäsenvaltiossa, kuin Tanskassa.

1. Onko osakkeiden pääomavoittoja koskevan lain 13a § (Lovbekendtgørelse, 5.11.1987, nro 698, Karnovs Lovsamling 6 (1988), s. 5880) yhdenmukainen Euroopan yhteisöstä tehdyn sopimuksen 12, 18, 43 ja 56 artiklan kanssa?

2. Jos ei ole yhdenmukainen, mihin toimiin Euroopan komissio aikoo ryhtyä, jotta Tanskan kuningaskunta noudattaa yhteisön oikeutta?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 2000)

Komissio on tietoinen Tanskan verosäännöksistä, joiden mukaan realisoimattomia pääomatuloja osakkeista verotetaan, jos henkilö muuttaa maasta pois. Vastaavia säännöksiä on myös Saksassa, Ranskassa ja Itävallassa.

Tanskan lainsäädännön mukaan Tanskassa realisoidut osakevoitot ovat verotettavaa pääomatuloa. Jotta Tanskasta sellaiseen jäsenvaltioon, jossa pääomatuloja ei veroteta, muuttavaa veronmaksajaa kohdeltaisiin samalla tavoin kuin muitakin, pääomatuloja koskevaa verovelvollisuutta arvioidaan henkilön muuttaessa pois Tanskasta. Veroa ei kuitenkaan kanneta välittömästi, vaan vasta sitten kun pääomavoitot on realisoitu eli kun kyseisistä osakkeista on tosiasiallisesti luovuttu. Vero määräytyy Tanskasta muutettaessa lasketun voiton perusteella, mutta jos osakkeiden arvo laskee myöhemmin, Tanska hyväksyy veron laskemisen uudelleen niin, että veroa kannetaan ainoastaan todellisesta pääomatulosta. Lisäksi uudessa asuinjäsenvaltiossa kannetusta pääomaverosta annetaan täysi hyvitys Tanskan verotuksessa.

On totta, että veronmaksajan on taattava hänelle hänen Tanskasta muuttaessaan määrätyn veron maksaminen, mutta Tanskan viranomaiset hyväksyvät vakuudeksi kyseiset osakkeet (osittain).

Tanskassa vakituisesti asuvien ja muiden Tanskasta pois muuttavien verotuskohtelussa ei näytä olevan merkittävää eroa.

Komissio tarkastelee joka tapauksessa edelleen Tanskan säännösten yhdenmukaisuutta yhteisön lainsäädännön kanssa, koska sille on esitetty samaa asiaa koskeva valitus, joka on parhaillaan tarkasteltavana.

(2000/C 374 E/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0106/00**esittäjä(t): Juan Ojeda Sanz (PPE-DE) komissiolle**

(26. tammikuuta 2000)

Aihe: Taloudellinen tuki jäsenyyttä hakeneiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden perusrakenteille – hankkeiden laatu

Euroopan unioni antaa päättäväistä taloudellista tukea Keski- ja Itä-Euroopan maille, jotta niiden perusrakenteet saatettaisiin laajennetuille yhteismarkkinoille sopivalle tasolle (Phare-ohjelma, ISPA-väline). Aikooko komissio laatia teknisiä suosituksia rahoitettaville perusrakennehankkeille sellaisen laadun saavuttamiseksi, joka turvaa kyseisten maiden verkkojen yhteentoimivuuden unionin verkkojen kanssa?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2000)

Liittymistä edeltävän rakennepoliitikan välineen (ISPA) tukea myönnetään sellaisiin liikenneinfrastruktuureja koskeviin hankkeisiin, jotka edistävät myös kestäväää liikennettä, sekä ympäristötoimiin. Energia- ja televiestintähankkeita voidaan rahoittaa Phare-ohjelman kautta.

ISPA:n tukeen oikeutetut liikennehankkeet auttavat edunsaajamaita noudattamaan alan säännöstöä. ISPA edistää myös liittymistä valmistelevien kumppanuuksien tavoitteita, kansallisten liikenneverkkojen yhteenliittämistä ja yhteentoimivuutta sekä Euroopan laajuisen liikenneverkkojen rakentamista ja pääsyä niihin.

Komissio on laatinut viitekehyksen, joka koskee liikenneinfrastruktuurien rahoittamista ISPA:sta. Kyseisessä asiakirjassa, jota ISPA:n hallintokomitea tarkasteli joulukuussa 1999, määritellään ISPA:sta rahoitettavien hankkeiden kelpoisuusvaatimukset. Kaikki liikennemuodot voivat saada tukea mutta rautatieliikennettä suositaan, jotta edistettäisiin kestäväää liikennettä. Etusijalle asetetaan hankkeet, jotka parantavat yhteenliittämistä ja yhteentoimivuutta. Hankkeiden valmisteluun on saatavilla teknistä apua, jolla pyritään parantamaan laatua.

Televiestintäalalla hakijamaita vaaditaan noudattamaan säännöstöä, johon sisältyvät asiaankuuluvat yhteisön ja kansainväliset standardit. Pharen monikansallisissa ohjelmissa tarjotaan koulutusta tällä alalla. Yhteisön tavoitteena on edistää yksityisen pääoman, kuten kansainvälisten rahoituslaitosten ja liikepankkien, osallistumista alan kehittämiseen. Sijoittajien riskejä vähennetään vaatimalla alaa noudattamaan säännöstössä määriteltyä vakaata sääntelykehystä. Yhteentoimivuus hakijamaiden välillä ja niiden kanssa on suurelta osin toteutunut.

(2000/C 374 E/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0119/00**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle**

(27. tammikuuta 2000)

Aihe: Direktiivin 77/388/ETY mukainen henkilökuljetusta koskeva liikevaihtovero

Neuvoston 17. toukokuuta 1977 antamassa direktiivissä 77/388/ETY⁽¹⁾ määrätään henkilökuljetusta koskevasta liikevaihtoverosta. Tähän mennessä viidestätoista jäsenvaltiosta vain kolme (Itävalta, Saksa ja Belgia) on pannut tämän direktiivin täytäntöön ja perii henkilökuljetuksesta liikevaihtoveroa alueellaan. Tämä järjestely lisää byrokratiaa ja kustannuksia henkilökuljetusyrityksille, jotka toimivat kaikkien näiden kolmen valtion alueella. Tilanne tuskin vastaa vapaan liikkuvuuden ja rajat ylittävän toiminnan edistämisen periaatetta. Voiko komissio tässä yhteydessä ilmoittaa,

- toteutuuko 17. toukokuuta 1977 annetun direktiivin 77/388/ETY täytäntöönpanon yhteydessä Euroopan yhteisön tavoite, joka on yhdenmukaisten määräytymisperusteiden luominen kaikkia jäsenvaltioita varten?
- onko Euroopan yhdentymisen kannalta tarkoituksenmukaista, että viidestätoista jäsenvaltioista vain kolme on pannut täytäntöön neuvoston direktiivin 77/388/ETY?
- vääristääkö kyseisen direktiivin noudattaminen vapaata kilpailua, koska itävaltalaisien, saksalaisten ja belgialaisten henkilökuljetusyritysten ei tarvitse maksaa liikevaihtoveroa muiden EU:n jäsenvaltioiden alueella tehtävistä henkilökuljetuksista, mikä merkitsee niille säästöä kustannuksissa?

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2000)

Henkilökuljetusta koskevan verotuksen perussäännös on neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) 9 artiklan 2 kohdan b alakohta, jossa todetaan seuraavaa: "kuljetuspalvelun suorituspaikka on paikka, jossa kuljetus, huomioon ottaen kuljetettu matka, tapahtuu". Tämän säännöksen perusteella jäsenvaltiot voivat soveltaa positiivista arvonlisäverokantaa kotimaan henkilökuljetuksiin sekä yhteisön sisäisten ja kansainvälisten henkilökuljetusten kotimaan osuuksiin.

Tähän perussäännökseen on kuitenkin eräitä poikkeuksia, mukaan luettuina ne poikkeukset, jotka jäsenvaltiot ovat neuvotelleet liittyessään yhteisöön. Vaihtelevuuden pääasialliset syyt ovat seuraavat: kuudes direktiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa yhtä tai kahta alennettua verokantaa (vähintään 5 prosenttia) tiettyjen tuotteiden ja palvelujen tarjontaan (henkilökuljetukset kuuluvat tähän ryhmään – 12 artiklan 3 kohdan a alakohta ja liite H 5 kohta); jäsenvaltiot, jotka ovat soveltaneet direktiivissä määriteltyä vähimmäisverokantaa matalampaa verokantaa, voivat jatkaa näiden verokantojen soveltamista, jos ne ovat olleet voimassa 1 päivänä tammikuuta 1991 (tämä antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden pitää henkilökuljetusten verokanta nollassa tai erittäin matalana – 28 artiklan 2 kohta); ja viimeiseksi, jäsenvaltio voi jatkaa henkilökuljetuspalvelujen vapauttamista jäsenvaltiossa voimassa olevin edellytyksin (28 artiklan 3 kohdan b alakohta ja liitteen F 17 kohta).

Kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet arvonlisäveroa koskevan kuudennen direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä, mutta yhteisössä voi silti edelleen olla erilaisia soveltamismääräyksiä.

Henkilökuljetusten verokäsittelyn epätasa-arvoisuuden vuoksi komissio teki vuonna 1992 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi (²), jonka tarkoituksena oli luoda yksityiskohtaiset säännöt arvonlisäveron yhdenmukaiseksi soveltamiseksi henkilökuljetuksiin yhteisön sisäisillä teillä ja vesiteillä. Ehdotuksen mukaan olemassa olevat arvonlisäverokannat ja vapautukset olisivat pysyneet ennallaan, mutta verotuspaikaksi olisi määritelty paikka, josta henkilökuljetus alkaa. Neuvosto ei valitettavasti hyväksynyt ehdotusta ja komissio peruutti ehdotuksensa päätöksellä 97/C2/02.

Kaikkia henkilökuljetuksia koskevaa yhdenmukaista verojärjestelmää luotaessa esiintyneiden ongelmien perusteella komissio päätti käynnistää tutkimuksen taloutta koskevia tietoja ja verotuksen käytännön seurauksia henkilökuljetusalalla selvittääkseen. Tutkimusta käytettiin apuna komission laatiessa parlamentille ja neuvostolle kertomuksen arvonlisäveron ja henkilökuljetusten kokonaistilanteesta huomioiden kuljetussektorin kehitys ja yhteismarkkinoiden asianmukainen toimivuus. Kyseisestä tutkimuksesta vastanneen konsultin kertomus esiteltiin vuonna 1998 ja komissio on julkistanut sen.

Komissio aikoo ottaa tämän kysymyksen huomioon arvonlisäveroa koskevan kokonaistrategian uudelleentarkastelun puitteissa valmistellessaan kyseistä uutta ohjelmaa ja määrittellessään tulevia painopisteitä arvonlisäveron alalla.

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä; yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi – EYVL L 145, 13.6.1977.

(²) KOM(92) 416 lopullinen.

(2000/C 374 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0121/00**esittäjä(t): Ioannis Souladakis (PSE) komissiolle***(27. tammikuuta 2000)**Aihe: EU:n ja Etelä-Afrikan välisen kauppaa koskevan sopimuksen rikkominen*

Se, että Etelä-Afrikka itsepintaisesti käyttää alkoholijuomistaan Kreikan ja Italian vastaavien juomien suojeltuja "ouzo"- ja "grappa"-nimityksiä tekee EU:n ja edellä mainitun maan välillä äskettäin tehdystä vapaakauppaa koskevasta sopimuksesta kiistanalaisen. Tämä Etelä-Afrikan käytös synnyttää ongelmia osapuolten välisessä lähentymisessä, erityisesti apartheid-politiikan ja maan vuosikymmeniä kestäneen kansainvälisen eristyneisyyden lakattua.

On suotavampaa ehkäistä jo ennen EU:n ja kolmansien maiden välisten sopimusten tekemistä se, että tällaisten sopimusten määräyksiä kierretään ja tästä kärsivät unionin jäsenvaltioiden tiettyjen tuottajaryhmien edut. Kun otetaan huomioon, että vastaavien kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten lukumäärä on suuri, Euroopan unionin toimivaltaisten elinten on ryhdyttävä kulloinkin välttämättömiin varotoimiin sen vaaran välttämiseksi, että suurempaa määrää suojeltuja tuotteita väärennetään.

Ottaako komissio huomioon EU:n suojeltujen tuotenimitysten suojelemisen tehdessään sopimuksia vapaa-kaupasta ja mitä keinoja sillä on käytettävissään tässä nimenomaisessa tapauksessa ouzon ja grappan tuottajien suojelemiseksi kyseisten nimitysten väärentämiseltä Etelä-Afrikassa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus*(8. maaliskuuta 2000)*

Yhteisön ja sen ulkopuolisten maiden vapaakauppasopimuksilla pyritään ensi sijassa poistamaan kaupan esteet sopimuspuolten väliltä käytännöllisesti katsoen kaikessa kaupassa. Sopimuksissa käsitellään myös muita kauppaan liittyviä aloja kuten teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa. Näin on tehty myös yhteisön ja Etelä-Afrikan sopimuksessa.

Neuvosto seurasi koko ajan tarkkaan kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen neuvotteluita maaliskuussa 1996 antamiensa neuvotteluvaltuuksien mukaisesti. Jäsenvaltiot tukivat yksimielisesti neuvottelujen tuloksena syntyneitä sopimusta Berliinissä maaliskuussa 1999 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa samoin kuin heinäkuussa 1999, jolloin neuvosto päätti sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta. Euroopan parlamentti antoi sopimuksesta puoltavan lausuntonsa lokakuussa 1999.

Alkoholijuomien nimisuojausta todettakoon, että kreikkalaisen ouzon ja italialaisen grapan nimillä on täysi suoja yhteisön alueella⁽¹⁾. Yhteisön ulkopuolisten maiden tuotteita ei näin ollen voida tuoda yhteisön alueelle ja pitää kaupan yhteisön alueella näillä nimillä. Monenvälisellä tasolla kyseisillä tuotteilla ei tällä hetkellä ole teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen suojaa. Yhteisö pyrkii kuitenkin kahdenvälisillä ja monenvälisillä sopimuksilla turvaamaan kyseisten nimien suojan yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoilla. Useat yhteisön ulkopuoliset maat, myös Etelä-Afrikka, vastustavat nimien suojelua. Yhteisön Meksikon ja Sveitsin kanssa tekemissä kahdenvälisissä sopimuksissa on kuitenkin nimien suojan takaavat määräykset. Parhaillaan neuvotellaan samankaltaisista sopimuksista unionin jäsenyyttä hakeneiden maiden ja niiden naapurimaiden sekä Kanadan kanssa.

Etelä-Afrikan kanssa tehtyyn, lokakuussa 1999 allekirjoitettuun kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevaan sopimukseen sisältyy erityinen maininta portviinin ja sherryn maantieteellisten merkintöjen suojelusta, joka perustuu monenväliseen sopimukseen teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista⁽²⁾. Kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen mukaan kuitenkin perinteisten alkoholijuomien nimien kuten grapan ja ouzon nimien suojasta olisi sovittava erillisessä viinejä ja alkoholijuomia koskevassa sopimuksessa, josta on neuvoteltu Etelä-Afrikan kanssa kolmen vuoden ajan. Tämä erillinen sopimus kuului alun perin laajempaa sopimusta koskeviin neuvotteluvaltuuksiin, jotka komissiolle annettiin vuonna 1996. Komission neuvottelijat ovat määrätietoisesti pitäytyneet yhteisön vakiintuneessa kannassa asian suhteen.

Etelä-Afrikan hallitus hyväksyi helmikuussa 2000 yhteisön ehdotuksen ouzon ja muiden yhteisön tuotamien perinteisten alkoholijuomien nimien⁽³⁾ suojelusta viiden vuoden siirtymäajan kuluttua. Lisäksi Etelä-Afrikan kanssa on sovittu, että virallisia neuvotteluja viinejä ja alkoholijuomia koskevasta sopimuksesta jatketaan maaliskuussa 2000, jotta ne voitaisiin saada päätökseen 1. kesäkuuta 2000 mennessä ja sopimus voisi tulla voimaan 1. syyskuuta 2000.

⁽¹⁾ Ks. tislattujen alkoholijuomien määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä 29 päivänä toukokuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1576/89 (EYVL L 160, 12.6.1989).

⁽²⁾ Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Etelä-Afrikan tasavallan välisen kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta 29 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/753/EY liite X (EYVL L 311, 4.12.1999).

⁽³⁾ Grappa, Korn, Kornbrand, Pacharán, Jägertee.

(2000/C 374 E/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0122/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(27. tammikuuta 2000)

Aihe: "Ouzo"-nimityksen suojeleminen EU:n ja Etelä-Afrikan välisessä sopimuksessa

EU:n ja Etelä-Afrikan välinen uusi sopimus tuli voimaan 1.1.2000. Sillä helpotetaan eteläafrikkalaisten tuotteiden, muun muassa viinien ja alkoholijuomien, pääsyä yhteisön markkinoille. Juomien osalta sopimuksessa määrätään nimitysten "portviini" ja "sherry" suojelemisesta, mutta kreikkalaisen "ouzon", Kreikassa valmistettavan ja yksinomaan Kreikkaan liittyvän alkuperätuotteen, ja italialaisen "grappan" valmistusta ja markkinointia ei edellytetä samalla tavoin suojeltavan.

Miksi komissio ei edellyttänyt, että myös perinteisen kreikkalaisen juoman ouzon ja italialaisen grappan nimitystä suojellaan? Aikooko se nyt tehdä näin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 2000)

Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että neuvosto on antanut 29. toukokuuta 1989 asetuksen (ETY) N:o 1576/89⁽¹⁾ tislattujen alkoholijuomien määritelmää, kuvausta ja esittelyä koskevista yleisistä säännöistä. Asetuksella myönnetään yksinomainen suoja tietyille perinteisille maantieteellisille nimikkeille, joita käytetään yhteisössä kaupan pidetyistä tislatuista alkoholijuomista, kuten "Ouzo" ja "Grappa". Ainoastaan Kreikassa valmistetut aniksella maustetut tislattut alkoholijuomat, jotka täyttävät määritellyt erityisehdot, voivat saada nimikkeen "Ouzo".

On totta, että 11. lokakuuta 1999 allekirjoitetun Euroopan yhteisön ja Etelä-Afrikan välisen kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen liitteessä X on erityismääräyksiä ainoastaan alkuperänimitysten "Porto" ja "Sherry" suojelemisesta, eikä muita nimityksiä mainita⁽²⁾. Liitteessä täsmennetään kuitenkin, että viinejä ja alkoholijuomia koskevasta erillisestä sopimuksesta neuvotellaan mm. sen määrittelemiseksi yksityiskohtaisemmin, mihin sitoumuksiin portviinin ja sherryn osalta on ryhdytty. Näissä sopimusneuvotteluissa, jotka pidetään samanaikaisesti yleissopimuksesta käytävien neuvottelujen kanssa, komissio ei ole koskaan antanut aihetta epäillä päättäväisyyttään siitä, että kreikkalaisen nimikkeen "Ouzo", aivan kuten muidenkin perinteisten nimikkeiden, kuten "Grappa", suojelun olisi oltava erottamaton osa sopimusta. Etelä-Afrikan valtuuskunta ei ole aikoihin kyennyt periaatesyistä hyväksymään tällaisen yksinomaisen suojan myöntämistä perinteisille nimikkeille, mikä on estänyt viinejä ja alkoholijuomia koskevan sopimuksen tekemisen Etelä-Afrikan kanssa alunperin suunnitellussa aikataulussa. Etelä-Afrikan hallitus hyväksyi vasta vuoden 2000 helmikuun puolivälissä yhteisön ehdotuksen, jonka mukaan Etelä-Afrikka sitoutuu suojelemaan nimikettä "Ouzo" ja muita perinteisiä tislattujen alkoholijuomien nimikkeitä⁽³⁾ yhteisön tuotteiden osalta viiden vuoden siirtymäajan jälkeen. Tämän sitoumuksen yksityiskohtia säännellään alkoholijuomia koskevalla erityissopimuksella, joka tehtäen ennen 1. kesäkuuta 2000 ja joka tulee voimaan yhdessä viinejä koskevan sopimuksen kanssa 1. syyskuuta 2000.

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan myös tutustumaan parlamentin jäsenen Soudalakiksen samasta aiheesta esittämään kirjalliseen kysymykseen E-121/00 ⁽⁴⁾ annettuun vastaukseen.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 12.6.1989.

⁽²⁾ EYVL L 311, 4.12.1999.

⁽³⁾ Grappa, Korn, Kornbrand, Pacharan, Jägertee.

⁽⁴⁾ Katso sivu 27.

(2000/C 374 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0126/00

esittäjä(t): **Carmen Cerdeira Morterero (PSE) komissiolle**

(27. tammikuuta 2000)

Aihe: Myöhästymiset Madridin (Barajas) lentokentällä

Euroopan lentoyhtiöiden liitto (AEA) julkaisi äskettäin tietoja Euroopan tärkeimpien lentokenttien toiminnasta vuoden 1999 kesä-, heinä- ja elokuussa. Tulokset ovat erittäin negatiivisia Madridin lentokentälle, jota huonommat tulokset ovat vain Barcelonan ja Milanon Malpensan lentokentillä. Näiden tietojen mukaan yli puolet (51,9 %) Barajasin kentältä lähtevistä lennoista myöhästyy ja lentoonnousut ovat keskimäärin 43 minuuttia myöhässä. Saapumisten tilanne ei ole sen parempi, myöhästymisiä on 47,7 % ja keskimääräinen odotusaika on 45 minuuttia.

Selvityksessä on käsitelty myös myöhästymisen syitä, ja siitä käy ilmi selvästi lentokentän vastuu näistä toimintahäiriöistä, sillä vain 16 prosenttia myöhästymisistä johtuu muiden lentokenttien myöhästymisistä. 31,5 prosenttia myöhästymisistä johtuu Barajasin lentokentän lennonjohdosta, sekä rahdin käsittelemiseen ja lentokoneiden siirtämiseen kentällä käytetystä ajasta.

Ottaen huomioon edellä mainitut tiedot ja komission, erityisesti komission jäsenen de Palacion tavoite luoda yhtenäinen Euroopan ilmatila,

- mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Euroopan lentokenttien tilanteen parantamiseksi,
- onko komissio tehnyt mitään tätä asiaa koskevaa aloitetta?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2000)

Komissio on samaa mieltä siitä, että lentoliikenteen viivästyminen ja ilmatilan ruuhkautuminen ovat saavuttaneet tason, jota ei enää voida hyväksyä ja joka vaatii kiireellisiä ja voimakkaasti vaikuttavia toimia.

Komissio ei kerää tilastoja viivästymisistä lentokentillä. Euroopan lentoyhtiöiden liiton vuoden 1999 kolmannesta vuosineljänneksestä tekemän aikataulussa pysymistä koskevan raportin mukaan lennot viivästyivät kohtuuttomasti useilla Euroopan lentokentillä.

Lennonjohdosta johtuviksi luettavat viipeet aiheuttivat ongelmia erityisesti viime joulukuussa Espanjassa, missä Eurocontrol-järjestön ilmaliikennevirtojen säätelykeskuksen mukaan kaikki lennot myöhästyi enemmän kuin esimerkiksi Alankomaissa, Ranskassa ja Sveitsissä. Näiden viipeiden syyt olivat henkilöstöpula ja lähinnä sumusta johtuva huono sää. Tilanne on sittemmin huomattavasti parantunut ja tammikuussa viipeet Madridin lentokentällä olivat vähentyneet joulukuun luvuista yli puolella. Barajasin kenttä ei siten ole enää Euroopan pahin.

Komission mahdolliset toimet tilanteen parantamiseksi Euroopan lentokentillä on kuvattu sen 1. joulukuuta 2000 antamassa tiedonannossa yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan luomisesta. Tiedonannossa analysoidaan tilanteen syitä ja suositellaan useita toimia toteutettaviksi sekä jäsenvaltioissa että yhteisössä.

Lisäksi komission liikenne- ja energia-asioista vastaavan varapuheenjohtajan johdettavaksi on asetettu korkean tason työryhmä tarkastelemaan ilmaliikenteen hallintaan ja viipeisiin liittyviä kysymyksiä. Ryhmä saattaa työnsä päätökseen kesäkuussa 2000 ja komissio raportoi työn edistymisestä neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

(2000/C 374 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0151/00

esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle

(31. tammikuuta 2000)

Aihe: Valtiontuki ja hiiliteollisuus

Voiko komissio vahvistaa, että sen Ruhrkohle AG:n, Saarbergwerke AG:n ja Preussag Anthrazit GmbH:n välistä fuusiota koskevissa tutkimuksissa on ilmennyt, että Saksan hallitus oli myöntänyt valtiontukea? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tämän valtiontuen takaisin maksamiseksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2000)

Komissio vahvistaa tutkineensa mahdollisuutta, että yksityisen RAG Aktiengesellschaft (RAG AG) -yrityksen ja julkisessa omistuksessa olevan Saarbergwerke AG:n väliseen yrityskauppaan on liittynyt ilmoittamatta jätettyjä valtiontukia.

Näiden tutkimusten tuloksena komissio päätti 18. tammikuuta 2000 lähettää Saksan hallitukselle virallisen ilmoituksen, jossa vaaditaan toimittamaan kuukauden kuluessa kirjeen vastaanottamisesta seuraavat asiakirjat: yksityiskohtainen ja määrät sisältävä taloudellinen arvio riskeistä, jotka liittyivät RAG AG:n Saarbergwerke AG:n oston; yksityiskohtainen kaupallinen ja rahoitusta koskeva arvio kassavirtaennusteineen jokaisesta Saarbergwerke AG -ryhmän tytäryhtiöstä fuusion ajankohtana; yksityiskohtainen kaupallinen ja rahoitusta koskeva arvio Deutsche Steinkohle AG:n saamista synergiaeduista sen hankkiessa Saarbergwerke AG:n hiilentuotantotoiminnot; yksityiskohtainen rahoitusarvio RAG AG:n saamista synergiaeduista sen hankkiessa Saarbergwerke AG:n muut kuin hiilituotantoon liittyvät toiminnot; selitys syistä, joiden vuoksi RAG AG:n Saarbergwerke AG:lle maksamaa yhden Saksan markan hintaa ei ilmoitettu valtiontukena hiilisektorille kuten jäsenvaltioiden kivihiiliteollisuuden hyväksi toteuttamia toimia koskeva yhteisön järjestelmästä 28. joulukuuta 1993 tehdyn komission päätöksen N:o 3632/93/EHTY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 ja 4 kohdissa on määritely, mikäli Saksa katsoi tämän olevan riskivakuutus RAG AG:lle.

Kirje julkaistaan myös Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja kolmansilla osapuolilla on mahdollisuus antaa asiaa koskevat kommenttinsa kuukauden kuluessa julkaisupäivästä. Kaikki saadut huomiot toimitetaan Saksan hallitukselle kommentteja varten.

Näiden vastausten perusteella komissio tekee lopullisen päätöksensä siitä, liittyikö yritysostoon ilmoittamatta jätettyä valtiontukea vai ei.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1993.

(2000/C 374 E/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0174/00

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(31. tammikuuta 2000)

Aihe: Euroopan keskuspankille (EKP) esitetty pyyntö viikoittaisen huutokauppajärjestelmän muuttamisesta

Jotkut espanjalaiset pankit ovat pyytäneet EKP:tä muuttamaan rahapolitiikkansa välineitä tietyiltä osin, kuten viikoittaisia repokauppoja, koska niistä on haittaa espanjalaisille rahoituslaitoksille.

Pankit toivovat myös, että näiden viikoittaisten kiinteäkorkoisten huutokauppojen sijasta alettaisiin käyttää korkohuutokauppaa, jotta vältettäisiin rohkaisemista ylitarjontaan.

Katsooko komissio, että sen olisi ehdotettava, että kyseisten espanjalaisten pankkien pyynnöt otetaan huomioon täyttämällä niiden toiveet siitä, että aiemmista tarjouksista ilmoitetaan virallisesti?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) tapaa toteuttaa euroalueen rahapolitiikkaa. Rahapolitiikka kuuluu EY:n perustamissopimuksen 105 artiklassa lueteltuihin EKPJ:n perustehtäviin, joten ala ei kuulu komission toimivaltaan.

(2000/C 374 E/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0181/00

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(31. tammikuuta 2000)

Aihe: Suden, karhun ja ilveksen luonnonvaraistaminen

Voiko komissio antaa yksityiskohtaisempia tietoja kirjallisessa kysymyksessä E-2432/99⁽¹⁾ mainituista hankkeista suden, karhun ja ilveksen luonnonvaraistamiseksi? Mikä oli näiden hankkeiden pääasiallinen tavoite? Kuinka suuret olivat kunkin hankkeen kustannukset? Minkä tahojen kautta hankkeet rahoitettiin? Komissiota pyydetään vastaamaan näihin kysymyksiin mahdollisimman tyhjentävästi.

⁽¹⁾ EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 161.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2000)

Vastauksessaan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2432/99⁽¹⁾ komissio totesi, että luonnon LIFE-rahoitusvälineestä ja sitä edeltäneistä rahoitusvälineistä on rahoitettu monia hankkeita, joiden on ollut tarkoitus suorasti tai epäsuorasti suojella sutta (21 hanketta), ilvestä (14 hanketta) ja maakarhua (17 hanketta).

Parlamentin jäsenen uuden kysymyksen osalta komissio täsmentää, että näistä hankkeista vain kahdessa on toteutettu suoria toimia maakarhukannan lisäämiseksi, kun taas susi- ja ilveskantojen lisäämiseksi tai uudelleenistuttamiseksi ei ole rahoitettu yhtään hanketta.

Perusteelliset tiedot näistä kahdesta hankkeesta lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

⁽¹⁾ EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 161.

(2000/C 374 E/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0195/00**esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) komissiolle***(27. tammikuuta 2000)*

Aihe: Trooppisen puulajin käyttö Schwedtissä (Saksa) toteutettavassa Interreg-hankkeessa

Euroregio-alue Pomeraniaan kuuluvalla Schwedtin kaupungille on myönnetty sulun yli rakennettavaa jalankulku- ja pyöräilysiltaa varten suurin mahdollinen määrä EU:n tukea eli 75 prosenttia, joka vastaa 1,45 miljoonaa Saksan markkaa. Silta aiotaan rakentaa azobésta (myös: bongossi), joka on trooppinen puulaji ja jota ei siksi voi pitää kestävänsä metsätalouden tuotteena.

1. Onko komissio sitä mieltä, että EU:n varoin voidaan tukea sellaisten trooppisten puulajien käyttöä, jotka eivät ole peräisin ekologisesti kannattavasta metsätaloudesta? Onko tällainen tuki komission mielestä yhdenmukainen ympäristönsuojelun turvaamista ja parantamista koskevan yhteisön horisontaalisen politiikan kanssa?

Jos on tätä mieltä, miten komissio perustelee kantansa erityisesti, kun otetaan huomioon yhteisön sitoumus suojella ilmastoa?

Jos ei ole tätä mieltä, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tällaisen tukemisen lopettamiseksi?

2. Onko komissio sitä mieltä, että EU:n tukemassa hankkeessa on ollut välttämätöntä käyttää trooppista puulajia, vaikka on olemassa muita vaihtoehtoja?

3. Onko komissio sitä mieltä, että Euroopan ympäristönsuojelun periaatteita ja ilmastonsuojelua koskevien sitoumuksien noudattamista silmällä pitäen tuen maksaminen Interreg-yhteisöaloitteesta on lopetettava heti, jotta tämän trooppisen puulajin toimitukset voidaan mahdollisesti pysäyttää?

Jos on tätä mieltä, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus*(30. maaliskuuta 2000)*

Komissio on tietoinen ympäristöä säästävän metsätalouden edistämistarpeesta kehitysmaissa. Yhteisön budjetista myönnetään vuosittain esimerkiksi yli 50 miljoonaa euroa kehitysmaiden metsien säilyttämiseen ja niiden ekologisesti kestävänsä viljelyyn. Komissio on osallistunut myös asiasta käytävään kansainväliseen keskusteluun esimerkiksi kansainvälisissä metsäkomiteoissa edistääkseen metsänhoidon ekologista ulottuvuutta. Lisäksi komissio on tukenut tiedostamisen lisäämiseen tähtäävää metsätaloustuotteiden vapaaehtoista sertifiointia.

Rakennerahastoja koskeissa säännöissä yksittäisten hankkeiden valinta jää jäsenvaltion vastuulle sen jälkeen, kun ohjelman strategisista tavoitteista on ensin sovittu komission kanssa. Kansallisia viranomaisia koskee tällöinkin velvollisuus soveltaa yhteisön lakeja, esimerkiksi ympäristöä koskevia asioissa.

Saksan viranomaisten komissiolle ilmoittamien tietojen perusteella tässä muodossa tapahtuva osallistuminen parlamentin jäsenen mainitsemaan yksittäiseen hankkeeseen ei ole yhteisön lakien vastaista eikä myöskään riko Saksan kansallista lainsäädäntöä. Komissio ei näin ollen voi määrätä hanketta koskevia rajoituksia, eikä perustetta rakennerahastojen rahoitusosuuden peruuttamiselle ole.

Komissio aikoo kuitenkin tutkia mahdollisuuksia ottaa ympäristöulottuvuus paremmin huomioon yhteisön julkisia hankintoja koskeissa säännöksissä. Tutkimuksen tulokset ilmoitetaan yhteisön julkisia hankintoja ja ympäristöä koskevassa tulkitsevassa tiedonannossa.

Komissio harkitsee neuvoston pyynnöstä mahdollisuutta ekologisesti kestävien metsien sertifiointia ja tällaisista metsistä peräisin olevien tuotteiden merkitsemistä koskeviin lisätoimiin.

(2000/C 374 E/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0199/00**esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle***(31. tammikuuta 2000)*

Aihe: Tanskan vientimarkkinoilla ilmenevä epäoikeudenmukainen hintakilpailu, joka johtuu fetajuustotuotuksiin myönnetystä EU:n tuesta

Tietääkö komissio, että fetajuustoja varten myönnetty tuki antaa ultrasuodatuksen avulla valmistetun fetajuuston tuottajille epäoikeudenmukaista hintaetua samanlaisten ja kilpailevien tuotteiden tuottajiin verrattuna, mikä vääristää tuntuvasti kilpailua? Eikö komissio ole samaa mieltä siitä, että "Combi White"-tuotteen tukea, joka noudattaa kuoritun maidon määrää, olisi harkittava uudelleen, sillä tällainen kehitys palkitsisi myös innovoivia yhtiöitä? Voiko komissio kertoa, mitä on tapahtunut noin kolme vuotta sitten esitetylle ehdotukselle, jonka mukaan korvausten saaminen edellyttäisi vähimmäishintojen käyttöön ottamista, mikä varmistaisi, että tuki ei vääristäisi kilpailua?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(6. maaliskuuta 2000)*

Lehmänmaidosta valmistetun fetajuuston vientipalautusten määrä on sama käytetystä tuotantoprosessista riippumatta.

Kullekin juustolle vahvistetaan vientipalautukset rasva- ja kosteuspitoisuuden mukaan. Komissio ottaa huomioon kunkin tuotteen markkinatilanteen ja noudattaa Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimuksen mukaisia enimmäismääriä.

Komissio ei tunne "Combi White" -nimistä tuotetta. Eräiden tietojen mukaan se olisi kasvirasvasta ja proteiinista valmistetun tuotteen merkki. Tällainen tuote ei ole meijerituote, joten sitä tulee pitää vientipalautuksia määriteltäessä liitteeseen I kuulumattomana, lehmänmaidosta valmistetun fetajuuston kanssa kilpailevana tuotteena. Liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden vientipalautusten määrä lasketaan kunkin tuotteen valmistusaineiden perusteella. Liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden valmistusaineina käytettävien meijerituotteiden, rasvattoman maitojauheen ja voin vientipalautukset ovat tällä hetkellä 4,5 % alhaisemmat kuin samojen meijerituotteiden kohdalla silloin, kun niitä viedään sellaisenaan. Tämä ero on tällä hetkellä tarpeen budjettiin liittyvistä syistä.

Jotta yhdistetyn nimikkeistön (CN) tariffikoodin 0406 kattamista juustoista voi saada vientipalautuksen, niiden hintojen on noudatettava vapaasti yhteisön rajalla -vähimmäishintaa, joka on 230 euroa/100 kg. Tämä vähimmäishintataso määriteltiin vuonna 1996 yhteisön juustontiennin rajoittamiseksi soveltaen WTO:n tuettua juuston vientiä koskevia rajoituksia.

Lehmänmaidosta valmistettu fetajuusto, jota CN-koodi 0406 9033 9919 koskee, on tällä hetkellä vapautettu vähimmäishintavaatimuksesta perinteisessä kaupankäynnissä.

(2000/C 374 E/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0200/00**esittäjä(t): Reinhard Rack (PPE-DE) komissiolle***(31. tammikuuta 2000)*

Aihe: Itävaltalaisille varatut virat Euroopan komissiossa — palkkaluokka A2

Euroopan komissio ilmoitti vuoden 1999 lopulla kolmesta Itävallan kansalaisille varatusta johtajanvirasta. Seuranneessa valintamenettelyssä täytettiin vain yksi kolmesta virasta. Valittaessa koulutuksen ja kulttuurin pääosaston "kansalaiset ja nuoriso" -kysymyksistä vastaavaa johtajaa nimittävää viranomaista avustava neuvoa-antava komitea esitti kahta ehdokasta, "jotka täyttävät täysin virkojen asettamat vaatimukset". Siitä huolimatta komissio päätti keskeyttää nimittämismenettelyn. Kolmannessa valintamenettelyssä neuvoa-antava komitea ei tehnyt ehdotuksia.

Voiko komissio selittää, miksi se ei täyttänyt "kansalaiset ja nuoriso" -kysymyksistä vastaavan johtajan virkaa huolimatta siitä, että kaksi ehdokasta on katsottu päteviksi?

Voiko komissio lisäksi kertoa, kuinka paljon tuloksetta päättynyt valintamenettely maksoi Euroopan kansalaisille – sekä tosiasiallisina kustannuksina että ilmoituksista, maksetuista kulukorvauksista jne. ja infrastruktuurikuluista aiheutuneina kuluina?

Voiko komissio lisäksi selvittää, miksi varainhoidon valvonnasta ja rakenteellisten toimien valvonnasta vastaavan johtajan virkaa koskeva valintamenettely ei ole johtanut nimitykseen, ja kuinka paljon kustannuksia tämä menettely aiheutti?

Voiko komissio lisäksi kertoa, onko kaksi täyttämätöntä virkaa edelleen varattu Itävallan kansalaisille ja jos ei, miksi?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2000)

Komissio panee merkille arvoisan parlamentin jäsenen huolen siitä, että kahteen pääjohtajan virkaan (koulutuksen ja kulttuurin pääosastossa ja varainhoidon valvonnan pääosastossa) ei valittu Itävallan kansalaisia.

Komissio vahvistaa, että poikkeusjärjestelyjä noudattaen nämä virat oli todella tarkoitettu Itävallan kansalaisille. Tämä oli mahdollista neuvoston päätöksen mukaan, jossa varattiin virkoja kolmelle uudelle jäsenvaltiolle (Itävallalle, Ruotsille ja Suomelle). Näiden virkojen täyttämismenettely hoidettiin avoimesti palkkaluokkiin A1 ja A2 nimittämistä koskevia uusia säännöksiä noudattaen. Komissio oli hyväksynyt uudet säännökset 18. syyskuuta 1999 tekemässään päätöksessä.

Koulutuksen ja kulttuurin pääosaston pääjohtajan viran (palkkaluokka A2) osalta julkaistiin avointa virkaa koskeva ilmoitus, johon tulleet hakemukset tutkittiin, minkä jälkeen neuvoa-antava nimityskomitea antoi nimittävälle viranomaiselle nimitystä koskevan lausunnon, jossa kaksi ehdokasta oli hyväksytty luetteloon. Varainhoidon valvonnan pääosaston pääjohtajan virkaa (palkkaluokka A2) varten neuvoa-antava nimityskomitea ei ollut saanut ketään luetteloon, koska yhdenkään ehdokkaan urakehitys ei vastannut avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa edellytettyjä pätevyysvaatimuksia.

Komissio huomauttaa, että nimittävänä viranomaisena se on vastuussa lopullisesta ehdokkaiden valinnasta vapaisiin palkkaluokkien A1 ja A2 virkoihin. Komissio vahvistaa, että se ei valitettavasti löytänyt arvoisan parlamentin jäsenen esiin nostamissa kahdessa tapauksessa sopivia ehdokkaita, joiden urakehitys olisi vastannut kyseisiltä pääjohtajilta edellytettyjä pätevyysvaatimuksia. Näin ollen komissio päätti käynnistää molemmat valintamenettelyt uudelleen, ja molemmista viroista julkaistaan uudet ilmoitukset. Komissio vahvistaa, että näitä kahta virkaa ei enää varata Itävallan kansalaisille, koska henkilöstön hankintaa uusista jäsenvaltioista koskeva erityismenettely päättyi 31. joulukuuta 1999.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kyseisten kahden valintamenettelyn kustannukset olivat 4 117 euroa. Kymmenen ehdokkaan haastatteluun koulutuksen ja kulttuurin pääosaston pääjohtajan virkaa varten kului 2 482 euroa (1 591 euroa videokokoushuoneen vuokraan Wienissä viiden ehdokkaan haastattelua varten ja 891 euroa matkakustannuksiin viiden ehdokkaan haastatteluun Brysselissä) ja kuuden ehdokkaan haastatteluun Brysselissä varainhoidon valvonnan pääosaston pääjohtajan virkaa varten kului 1 635 euroa matkakustannuksina.

(2000/C 374 E/041)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0204/00

esittäjä(t): Freddy Blak (PSE) komissiolle

(4. helmikuuta 2000)

Aihe: Sokeain matkustaminen opaskoiran kanssa

Opaskoiran kanssa matkustaminen tuottaa sokeille ongelmia, koska Euroopan maat soveltavat erilaisia sääntöjä eläinlääkärintarkastuksiin ja rokotuksiin.

Säännöt vaihtelevat maittain huomattavasti: Iso-Britannia vaatii, että maahantuontilupaa anotaan etukäteen. Ruotsi taas vaatii, että koira on voitava tunnistaa joko tatuoinnin tai mikrosirun avulla, ja Espanja ei hyväksy yli vuoden vanhoja vesikauhurokotuksia.

Sokeat eivät voi lähteä matkalle spontaanisti, koska matka on valmisteltava yksityiskohtaisesti. Miten tällöin toteutuukaan sokein vapaa liikkuvuus?

Onko komissiolla kokonaiskäsitystä Euroopan eri maissa voimassa olevista opaskoiran mukaanottamista koskevista säännöistä?

Onko komissio harkinnut näiden sääntöjen yhdenmukaistamista, niin että myös sokeat voisivat käyttää oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen Euroopassa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2000)

Komissio on tietoinen vaikeuksista, jotka johtuvat lemmikkieläinten ja erityisesti sokeiden käyttämien opaskoirien liikkuvuuteen sovellettavista jäsenvaltioiden erilaisista kansallisista säännöksistä. Komission yritykset yhdenmukaistaa eläinten liikkuvuutta koskevat eläinlääkinnälliset vaatimukset eivät ole tähän mennessä onnistuneet.

Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on hiljattain yksityistä tiedemiesryhmää kuultuaan ottanut karanteenin tilalle käyttöön vähemmän rajoittavan vaihtoehtoisjärjestelmän joka sallii tietyin edellytyksin omistajan ja lemmikkieläimen vaivattoman liikkuvuuden jäsenvaltioiden välillä.

Opaskoiran kanssa liikkuvat heikkonäköiset henkilöt ovat ensimmäisinä voineet hyötyä tästä uudesta säännöksestä. Ensimmäinen ilman karanteenia tämän järjestelyn käyttöönottoa ennakoiden Yhdistyneen kuningaskunnan alueelle tullut koira kuului opaskoirien luokkaan.

Tässä uudessa tilanteessa komissio antaa lähiaikoina neuvostolle ja parlamentille asetusehdotuksen jonka tarkoituksena on lemmikkieläinten liikkuvuutta koskevien eläinlääkinnällisten vaatimusten yhdenmukaistaminen. Uudella asetuksella pyritään ratkaisemaan ne ongelmat, joita heikkonäköiset joutuvat edelleen kohtaamaan matkustaessaan opaskoiransa kanssa jäsenvaltiosta toiseen.

(2000/C 374 E/042)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0210/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(4. helmikuuta 2000)

Aihe: Erika-tankkerin onnettomuus ja kalastusala

Maltan lipun alla purjehtivan Erika-tankkerin äskettäinen onnettomuus Bretagnen rannikon edustalla on aiheuttanut ympäristölle, ja erityisesti meren ekosysteemille ja kalavaroilta, lukuisia ja monissa tapauksissa korjaamattomia vahinkoja.

Yksi eniten kärsineistä talouden aloista on kalastus- ja vesiviljelyala, jolle on aiheutunut vakavia sosiaalisia seurauksia.

Onko komissio arvioinut Erikan onnettomuuden aiheuttamia haittoja erityisesti kalastus- ja vesiviljelyalalla?

Voiko komissio kertoa tästä arviosta?

Mikäli komissiolla ei ole vielä näitä tietoja, sitoutuuko se esittämään tiedot välittömästi ne saatuaan EP:n kalatalousvaliokunnalle?

Voiko komissio kertoa taloudellisista toimista, joita se on ajatellut toteuttavansa kompensoidakseen taloudellisesti kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville henkilöille aiheutuneita vahinkoja?

Harkitaanko aiheutuneiden haittojen lievittämiseksi ylimääräisiä tukitoimia?

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se on ryhtynyt ja mitä se aikoo tehdä edistyäkseen vaarallisten aineiden merikuljetuksessa tapahtuvien onnettomuuksien tehokkaassa torjunnassa, erityisesti öljyvahinkoriskien torjunnassa ja öljyvahinkojen laajentumisen valvontaa koskevassa tutkimuksessa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2000)

Ranskan viranomaiset arvioivat parhaillaan, mitä vahinkoja öljytankkeri Erikan onnettomuudesta on aiheutunut kalastus- ja vesiviljelyalalle. Komissio on valmis esittämään arviointitulokset parlamentin kalastusvaliokunnalle heti ne saatuaan.

Arvioinnin perusteella ja Ranskan pyynnöstä komissio toteuttaa tietenkin asianmukaiset toimenpiteet voimassa olevan lainsäädännön puitteissa. Toimenpiteillä pyritään korjaamaan kalastusalan öljykatastrofista kärsimät vahingot. Kalatalouden ohjauksen rahoitusväline (KOR) voi osallistua vahinkojen korjaamiseen myöntämällä yhteisrahoitusta. Rahoitus voidaan sisällyttää Ranskan seuraavaan kalastus- ja vesiviljelyalan rakennetoimia koskevaan yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan ohjelmakaudella 2000/2006 KOR:n soveltamisesta 17. joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999⁽¹⁾ mukaisesti. Asetuksessa määritellään yhteisön kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset. Ohjelmaan on osoitettu KOR:ista 225 miljoonan euron määrärahat ja komissio ja Ranskan viranomaiset päättävät lähiaikoina siihen sisältyvistä konkreettisista toimenpiteistä. Nykyisin voimassa olevassa kalastus- ja vesiviljelyalaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä ei kuitenkaan säädetä poikkeuksellisista tukitoimenpiteistä.

Lisäksi toteutetaan tai suunnitellaan toimenpiteitä, joilla parannetaan merionnettomuuksia ehkäisevien toimien tehokkuutta. Erikan tapauksessa komissio hälytti meren pilaantumista käsittelevän yhteisön erityistyöryhmän heti saatuaan tiedon onnettomuudesta. Muutaman päivän kuluessa Ranskan viranomaisten käyttöön nimitettiin yhteyshenkilöksi virkamies, jonka tehtävänä oli helpottaa koordinoitua öljysaastetta merestä puhdistavien yhteisön alusten kanssa. Ranskan viranomaisten pyynnöstä koottiin tarkat tiedot käytettävissä olevista apuvälineistä, joilla puhdistetaan öljyyn tahriintuneita lintuja, sekä öljypuomeista. Kymmenen jäsenvaltiota ja Norja antoivat Ranskan käyttöön yli 26 kilometriä öljypuomeja. Kolme yhteisön erityistyöryhmän asiantuntijaa lähetettiin paikalle arvioimaan palveluja ja välineitä, joita Ranskaan toimitettiin puhdistusta tai kunnostusta varten. Jotta saatua kokemusta voitaisiin hyödyntää tulevaisuudessa, tammikuussa järjestettiin yhteisön erityistarkkailijoiden vierailu, jota komissio koordinoi. Kaikkien operaatioiden aikana komissio julkaisi säännöllisesti Ranskan viranomaisten selontekoihin perustuvia tiedotteita muiden jäsenvaltioiden viranomaisille, joita asia koski.

Komissio on esittänyt päätösehdotuksen⁽²⁾, joka lujittaa yhteistyötä satunnaispäästöjen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunnassa. Kun parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet päätöksen, se luo optimaaliset olosuhteet Erikan onnettomuuden kaltaisten kriisitilanteiden hallinnalle. Päätös mahdollistaa osallistumisen Erikan onnettomuuden ympäristövaikutusten arvioinnin ja seurannan rahoitukseen.

Erikan onnettomuuden jälkeen komissio päätti laatia tiedonannon öljytankkereiden turvallisuudesta. Tavoitteena on tehostaa ennaltaehkäisyä. Siinä ehdotetaan säännöksiä, joilla tehostettaisiin alusten tarkastuksia satamissa, parannettaisiin luokituslaitosten valvontaa ja nopeutettaisiin ympäristöystävällisempien öljytankkereiden käyttöönottoa yhteisön vesillä. Tiedonanto esitetään parlamentille ja neuvostolle huhtikuussa 2000. Komissio toivoo sen herättävän laajaa keskustelua aiheesta.

⁽¹⁾ EYVL L 337, 30.12.1999.

⁽²⁾ KOM(98) 769.

(2000/C 374 E/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0216/00**esittäjä(t): Enrico Ferri (PPE-DE) komissiolle**

(4. helmikuuta 2000)

Aihe: Sisäiset kilpailut KOM/TA/99, KOM/TB/99 ja KOM/TC/99

Komission henkilöstöstä ja hallinnosta vastaavan pääosaston pääjohtaja päätti 2. joulukuuta 1999 lykätä kolmen edellä mainitun kilpailun määräaikaan 22. joulukuuta 1999 asti (kilpailuja koskeissa ilmoituksissa hakemusten viimeiseksi jättöpäiväksi oli asetettu 30. heinäkuuta 1999 klo 16.00) sekä päätti olla järjestämättä kokeita aiemmin sovitun mukaisesti 6. ja 7. joulukuuta 1999 ja lykätä niiden järjestämistä myöhempään ajankohtaan. Päätöksestä ilmoitettiin komission henkilökunnalle sähköpostitse.

1. Voiko komissio kertoa,

- a) millä perusteella tämä komission itsensä laatimien kilpailuilmoitusten vastainen päätös on tehty? Selvitys on tarpeen erityisesti sen vuoksi, että päätös sisäisten kilpailujen määräaikojen lykkäämisestä perustuu osittain siihen, että halutaan mahdollistaa niiden ehdokkaiden osallistuminen kilpailuun, jotka 2. joulukuuta 1999 tehdyn päätöksen mukaisesti eivät noudattaneet kilpailuilmoituksen kohdassa XII asetettua määräaikaan (30. heinäkuuta 1999, klo 16.00).
- b) syyn siihen, miksi tällainen päätös tehtiin vain kaksi arkipäivää ennen 6. ja 7. joulukuuta pidettäväksi sovittuja kokeita, vaikka on helppo kuvitella, millaisia seurauksia tällä on ollut hakijoille, joista ainoastaan komissiossa työskentelevät ovat saaneet tiedon riittävän ajoissa (eli ennen alun perin sovittua päivää)?
- c) kuinka se aikoo ratkaista tämän edelleen selitystä vailla olevan viivytyksen aiheuttamat ongelmat, jotka liittyvät kokeiden järjestämiseen ehdokkaille, joiden sopimus on päättymässä tai on jo päättynyt?
- d) kuinka se aikoo taata kyseisten kilpailujen sääntöjenmukaisuuden ja avoimuuden niiden sääntöjen mukaisesti, jotka komissio on itse asettanut ja joita se nyt rikkoo?

2. Ottaen huomioon edellä mainitut seikat sekä sen, että komission 2. joulukuuta 1999 tekemän päätöksen seurauksena on ennustettavissa, että kyseisten kilpailujen hakijoiden määrä kasvaa, eikö komissio katso asianmukaiseksi ja toivottavaksi lisätä täytettävänä olevien virkojen määrää? Näin ei vaikeutettaisi sisäisiin kilpailuihin osallistuvien ehdokkaiden tilannetta entisestään, sillä toisin kuin aikaisempina vuosina, kilpailut ovat nyt avoimia kaikkien ura-alueiden henkilöstölle, ja niihin hyväksytään hakijoita aiempaa helpommin, jolloin hakijoita on huomattavasti aikaisempia sisäisiä kilpailuja enemmän avoimena olevia paikkoja kohden.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2000)

1. a) Komission henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtaja päätti 2. joulukuuta 1999 jatkaa hakemusten jättöaikaan 30:nneistä heinäkuuta 1999 klo 16.00 22:seen joulukuuta 1999 klo 16.00 asti ja olla järjestämättä kokeita 6. ja 7. joulukuuta 1999 niin kuin oli tarkoitus. Pääjohtaja teki tämän päätöksen nimittävänä viranomaisena henkilöstösääntöjä noudattaen. Henkilöstöstä vastaava varapääjohtaja antoi päätökselle täyden tukensa. Henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtaja lähetti koko henkilöstölle 2. joulukuuta 1999 viestin, jossa hän kertoi tehneensä tämän päätöksen, koska useat ehdokkaat olivat huomauttaneet hänelle menettelyyn liittyvistä ongelmista. Näiden ongelmien vuoksi heidän hakemuksensa osallistua kilpailuihin oli hylätty, koska he eivät olleet toimittaneet (kilpailuilmoitusten XII kohdassa) vaadittuja asiakirjoja. Koska vaadittavien asiakirjojen jättämistä koskevat vaatimukset olivat tiukemmat kuin edellisissä kilpailuissa, pääjohtaja totesi, että useat ehdokkaat eivät kenties olleet täysin ymmärtäneet tätä muutosta. Otettuaan kaikki asiaan liittyvät tekijät huomioon pääjohtaja teki päätöksensä sillä perusteella, että kilpailuun kaikin tavoin oikeutetuilta ehdokkailta ei pitäisi evätä tätä mahdollisuutta joko näiden epähuomiossa tekemien virheiden vuoksi tai virallisten asiakirjojen jättämiseen liittyvien virheiden vuoksi.

- b) Pääjohtaja halusi varmistaa, että kaikkia mahdollisia ratkaisuja oli harkittu. Tästä syystä hän teki päätöksensä vasta, kun kolme valintalautakuntaa oli saanut ehdokkaiden osallistumiskelpoisuutta koskevan työnsä valmiiksi, ja kuultuaan asianomaisen pääosaston useita yksiköitä ja kokoonnuttuaan kolmen valintalautakunnan jäsenten kanssa 1. joulukuuta 1999. Tieto välitettiin siis ehdokkaille mahdollisimman nopeasti.

Joulukuun 2:sena 1999 koko henkilöstölle lähetettiin sähköpostiviesti ja edustustoille ilmoitettiin asiasta faksitse. Joulukuun 6:ntenä ja 7:ntenä 1999 rekrytointiyksikön edustajat päivystivät kolmessa kaupungissa, joissa kilpailut oli tarkoitus järjestää (Brysselissä, Luxemburgissa ja Isprassa), siltä varalta, että sinne saapuisi ehdokkaita, jotka eivät olleet saaneet ajoissa tietoa päätöksestä. Paikalle saapui ainoastaan neljä ehdokasta (538:sta). Komissio katsookin, että keinot, joilla ehdokkaille ilmoitettiin päätöksestä, olivat näissä oloissa riittävät.

- c) Henkilöstölle 2. joulukuuta 1999 lähetetyssä viestissä todetaan selvästi, että ehdokkaiden, jotka oli jo hyväksytty kilpailuihin, ei tarvitse lähettää uusia hakemuksia. Ehdokkailla, jotka oli hyväksytty kilpailuun ennen 2. joulukuuta 1999 ja joiden sopimus oli päättynyt tällä välin, oli edelleen oikeus osallistua kilpailuun.

Sisäisten kilpailujen kirjallinen osuus pidettiin maaliskuun puolivälissä 2000, niin kuin 12. tammikuuta 1999 koko henkilöstölle lähetetyssä viestissä ilmoitettiin. Kilpailujen päivämääräksi ilmoitettiin 15. maaliskuuta kilpailuihin KOM/TA/99, KOM/TC/99 ja KOM/TB/99 osallistujille.

- d) Kuten edellä todettiin, pääjohtaja teki päätöksen nimittävänä viranomaisena henkilöstösääntöjä noudattaen. Näin ollen komissio katsoo, että sääntöjä ei rikottu.

2. Pariteetikomitean (commission paritaire) 17. joulukuuta 1999 pitämässä kokouksessa henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtaja suostui harkitsemaan uudelleen, kuinka monta ehdokasta kuhunkin kilpailuun saa ottaa osaa ottaakseen huomioon myös ne ehdokkaat, jotka hakemusten jättämisen määräpäivän pidennyksen jälkeen täyttäsivät kilpailujen osallistumisvaatimukset, kuitenkin saattamatta osallistumisedellytykset alunperin täyttäneitä ehdokkaita huonompaan asemaan siitä huolimatta, että kilpailuihin hyväksyttiin vielä lisää ehdokkaita. Tästä ilmoitettiin koko henkilöstölle henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtajan viestissä 12. tammikuuta 2000.

(2000/C 374 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0219/00

esittäjä(t): **Dorette Corbey (PSE) komissiolle**

(4. helmikuuta 2000)

Aihe: EU:n Ranskalle antama tuki Burgundin alueella Morvanissa sijaitsevaa Route Forestière du Port des Moinesia varten

Maartje van Putten esitti 18. marraskuuta 1998 komissiolle kirjallisen kysymyksen E-3743/98⁽¹⁾ Vastauksessaan 2. helmikuuta 1999 komissio ilmoitti tarvitsevansa lisätietoja voidakseen vastata kysymykseen. Kyseiset lisätiedot toimitettiin asiasta vastaavalle komission pääosastolle, mutta komissio ei ole vieläään vastannut.

Kysymys (komission pyytämät lisätiedot mukaan lukien) kuuluu seuraavasti:

1. Onko komissio tietoinen alueellisen Route Forestière du Port des Moines luonnonpuiston eri osissa, erityisesti Saint Prix'n kunnan alueella sijaitsevassa foret domaniale de Saint Prix -metsässä, joka kuuluu Morvanin alueelliseen luonnonpuistoon, tehtävistä hakkuista ja siitä, että mahdollisessa uudelleenistutuksessa käytetään alueen vesitaloutta haittaavia puulajeja (havupuut), minkä seurauksena alueen luontoarvoja loukataan ja aiheutuu kuivuutta?
2. Miten komissio suhtautuu luontoarvojen loukkaamiseen alueellisessa luonnonpuistossa, kun otetaan huomioon eurooppalainen rakennerahastojen kautta kyseiselle alueelle annettava rahoitus (DOCUP Burgundi, tavoite 5b-alueet 1994–1999, EMOTR-varat)?

⁽¹⁾ EYVL C 207, 21.7.1999, s. 121.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(15. maaliskuuta 2000)*

Rouva Van Puttenin kirjalliseen kysymykseen E-3743/98 annetun vastauksen lisätiedot lähetettiin hänelle 9. kesäkuuta 1999 sen jälkeen kun hän oli antanut komissiolle lisätietoja aiheesta puhelimitse.

Kirjeessään komissio ilmoitti ottaneensa yhteyden Ranskan viranomaisiin metsien hävittämistä koskevassa asiassa. Vastauksessaan Ranskan viranomaiset ilmoittivat että forêt domaniale de Saint Prix -metsä, jonka alueella sijaitsee Route Forestière du Port des Moines -luonnonpuisto, on osa valtion omistuksessa olevaa yksityismetsää, jonka hoidosta vastaa kansallinen viranomainen l'Office National des Forêts maa- ja metsätalousministeriön hyväksymän suunnitelman mukaan. Tämä takaa sen, että metsää hoidetaan kestäväällä tavalla. Luonnonpuistossa sijaitsevat metsiköt ovat jo täyteen mittaansa kasvaneita ja nyt jo luonnollisessa uusiutumistilassa olevia havupuumetsikköjä (metsäkuusia). Alueella ei siis tapahdu havupuiden hävittämistä kuin ei myöskään metsitystä. Lisäksi kyseessä on Burgundin alueen korkein kohta (903 metriä), jonka vuotuinen sademäärä on vähintään 1000–1200 millimetriä vuodessa, joten kuivuudesta johtuvia ongelmia ei ole.

(2000/C 374 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0230/00**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle***(4. helmikuuta 2000)*

Aihe: Komissiolle esitettyjen kysymysten vastausten julkaiseminen

Tuleeko komissio selostamaan yksityiskohtaisemmin parhaillaan suorittamiaan toimenpiteitä sen mahdollistamiseksi, että kaikki parlamentin jäsenet ja kansalaiset voisivat lukea komission kaikkien parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin antamia vastauksia?

Avoimuuden lisäämiseksi ja useiden jäsenmaiden hallituksissa vallitsevan käytännön mukaisesti, tuleeko komissio järjestämään parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin annettujen vastausten julkistamisen Internetissä tai intranetissä kielellä, jolla kysymykset esitettiin? Tuleeko komissio lisäksi julkaisemaan vastaukset välittömästi sen jälkeen, kun ne on lähetetty ne esittäneille parlamentin jäsenille?

Jos ei, niin voisiko komissio mainita perusteet?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus*(18. huhtikuuta 2000)*

Parlamentin esittämät kirjalliset kysymykset ja niihin annetut vastaukset julkaistaan parlamentin työjärjestyksen mukaisesti Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 11 kielellä. Tämän vuoden numerosta C 27 alkaen Virallinen lehti on julkaistu sähköisessä muodossa, katso esim. <http://europa.eu.int/eur-lex>.

Lisäksi parlamentti julkaisee kahden viimeisen vaalikauden aikana esitetyt kirjalliset kysymykset ja niihin annetut vastaukset Internet-sivulla <http://www.europarl.eu.int/questions/fr/default.htm>. Näillä sivuilla on erilaisia hakumahdollisuuksia.

Kirjalliset kysymykset ja vastaukset julkaistaan myös Celex-tietokannassa, joka tarjoaa edistyneitä hakumahdollisuuksia. EY:n julkaisutoimiston (jonka jäseniä kaikki toimielimet ovat) hallintoneuvosto on äskettäin ehdottanut, että Celex, EUDOR ja EUR-Lex integroidaan yhtenäiseen online-palveluun, josta kaikki yhteisön viralliset asiakirjat ovat saatavilla.

Komissio on myös ymmärtänyt, että parlamentti tarjoaa kirjallisiin kysymyksiin annetut vastaukset parlamentin jäsenten luettavaksi parlamentin sisäisellä Intranet-sivulla yhdellä tai kahdella kielellä heti niiden saavuttua komissiosta.

(2000/C 374 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0234/00**esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle**

(4. helmikuuta 2000)

Aihe: Malpensa-hankkeen ympäristövaikutusten arviointi

Euroopan parlamentin ja neuvoston 23 päivänä heinäkuuta 1996 tekemän päätöksen N:o 1692/96/EY⁽¹⁾ 8 artiklassa todetaan, että "jäsenvaltioiden on otettava hankkeiden kehittämisessä ja toteuttamisessa huomioon ympäristönsuojelu toteuttamalla arviointeja toteutettavien yhteistä etua koskevien hankkeiden ympäristövaikutuksista neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽²⁾ mukaisesti ja soveltamalla neuvoston direktiiviä 92/43/ETY⁽³⁾". Malpensa 2000 -lentokenttä on sisällytetty 14:n yhteistä etua koskevan hankkeen luettelon kohtaan 10.

On syytä muistuttaa, että Malpensa 2000 -hanke käynnistyi ennen kyseistä direktiiviä. Myöhemmin hanke kuitenkin laajeni, ja nyt se kuuluu direktiivin soveltamisalaan. Italian hallitus ei kuitenkaan ole noudattanut tätä direktiiviä, joka velvoittaa jäsenvaltiot arvioimaan ympäristövaikutukset 14:ssä TEN-hankkeessa, vaikka paikalliset viranomaiset ja Malpensa lentokentän läheisyydessä asuvat kansalaiset ovat useita kertoja pyytäneet tätä ja vaikka tämä on Euroopan unionin rahoituksen saannin ehtona.

Tästä huolimatta Euroopan investointipankki on rahoittanut Malpensa 2000 -hanketta 400 miljardilla liiralla.

Voiko komissio kertoa, katsooko se Italian hallituksen rikkoneen yhteisön ympäristönsuojelua koskevia säännöksiä, joista on säädetty 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn päätöksen N:o 1692/96/EY 8 artiklassa?

Aikooko komissio näin ollen, toimivaltansa mukaisesti ja suojellakseen lentokentän läheisyydessä asuvien henkilöiden elinoloja ja terveyttä, kieltää aluekehityssuunnitelman määräysten vastaisen Malpensa lentoliikenteen lisäämisen.

Onko komissio havainnut nämä mahdolliset säännönvastaisuudet, joihin Italian hallitus ja Euroopan investointipankki ovat kysymyksen esittäjän mukaan syyllistyneet, sillä ne eivät ole noudattaneet edellä mainitun päätöksen 8 artiklan 1 kohdassa säädettyjä sitovia ehtoja?

⁽¹⁾ EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽³⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 2000)

"Malpensa 2000" -hankkeelle, joka koskee Malpensa lentoaseman laajentamista, myönnettiin Italian liikenneministeriön asetuksella n:o 903 lupa 13. helmikuuta 1987 eli ennen takarajaa (3. heinäkuuta 1988), johon mennessä jäsenvaltioiden oli saatettava tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY osaksi kansallista lainsäädäntöä. Ympäristövaikutusten arviointia (YVA) koskevat oikeudelliset erityisvaatimukset eivät siis olleet vielä voimassa.

Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan lentoaseman infrastruktuuria koskevaan hankkeeseen⁽¹⁾ ei ole tehty merkittäviä muutoksia sen jälkeen, kun se hyväksyttiin vuonna 1987. Direktiivin 85/337/ETY mukaan ympäristövaikutusten arviointia voitaisiin vaatia vain ennen joidenkin lentoaseman infrastruktuuriin liittyvien muutosten toteuttamista⁽²⁾.

Direktiiviä 85/337/ETY ei voida soveltaa takautuvasti. Malpensa lentoaseman kuulumista Euroopan laajuisiin verkkoihin (TEN), ei voida pitää niin vankkana perusteena, että se oikeuttaisi poikkeamaan tällaisesta säännöstä, joka kuuluu yhteisön lainsäädännön yleisiin periaatteisiin. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin vahvisti tämän säännön 11. elokuuta 1995 tapauksen C-431/92 (komissio vastaan Saksa, Grosskrotzenburg) yhteydessä, jossa se viittasi direktiiviin 85/337/ETY.

Yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23. heinäkuuta 1996 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY ei lisätä YVA-direktiivin soveltamiseen liittyviä oikeudellisia velvoitteita. Päätöksen 8 artiklassa todetaan, että TEN-hankkeisiin sovelletaan direktiiviä 85/337/ETY. Koska direktiivi 85/337/ETY kattaa kaikki hankkeet, joihin on annettu lupa 3. heinäkuuta 1988 jälkeen, jäsenvaltioita ei voida vaatia alistamaan sitä ennen hyväksytyjä hankkeita direktiivin mukaiseen YVA-menettelyyn, vaikka hankkeet kuuluisivat Euroopan laajuisiin verkkoihin.

Komissiolle ei ole aikomusta kieltää liikenteen lisäämistä Malpensas lentoasemalla ympäristöön liittyvistä syistä. Tässä asiassa toimivaltuudet kuuluvat jäsenvaltioille, jotka voivat ympäristösyistä asettaa erityisiä toimintasääntöjä tai rajoittaa liikenneoikeuksien käyttöä yhteisön lentoasemilla sen perusteella, mitä yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92⁽³⁾ 8 artiklan 2 kohdassa tai 9 artiklassa säädetään.

(¹) Direktiivin 85/337/ETY 1 artiklan mukaan "hankkeella" tarkoitetaan "rakennustyön tai muun laitoksen tai suunnitelman toteuttamista" taikka "muuta luonnonympäristöön ja maisemaan kajoamista mukaan lukien maaperän luonnonvarojen hyödyntäminen".

(²) Direktiivin 85/337/ETY 2 artiklan 1 kohta.

(³) EYVL L 240, 24.8.1992.

(2000/C 374 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0236/00

esittäjä(t): **Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Puulämmitteisten uunien tulevaisuus

Voiko komissio vahvistaa, ettei se suunnittele kieltävänsä esim. perinteisten pizzojen paistamisessa käytettävien puulämmitteisten uunien käyttöä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. helmikuuta 2000)

Komissiolle ei ole tarkoitus antaa lainsäädäntöä tai toteuttaa muita toimenpiteitä, jotka ehkä johtaisivat puulämmitteisten pizza-uunien kieltämiseen.

Vaikka tietyissä sanomalehdissä ja muissa viestimissä on kerrottu, että tätä tarkoitusta varten mahdollisesti annetaan uutta hygienialainsäädäntöä, nämä tiedot eivät ole totuudenmukaisia. Elintarvikealan yrityksiin, jotka ovat mukana pizzojen valmistukseen ja paistamiseen liittyvässä toiminnassa, sovelletaan elintarvikehygieniasta 14. kesäkuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/43/ETY⁽¹⁾, joka annettiin yksimielisesti kesäkuussa 1993 ja joka jäsenvaltioiden oli pantava täytäntöön 15. joulukuuta 1995 mennessä. Siinä edellytetään, että elintarvikkeiden kanssa kosketuksissa olevat välineet ovat hyväkuntoisia, puhtaita ja asianmukaisesti huollettuja. Pizza-uuneja varten ei anneta erityisiä sääntöjä.

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan myös tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Mario Clemente Mastellan tekemään kirjalliseen kysymykseen P-2771/99⁽²⁾.

(¹) EYVL L 175, 19.7.1993.

(²) EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 49.

(2000/C 374 E/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0238/00**esittäjä(t): Jillian Evans (Verts/ALE) komissiolle**

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Rakennerahastojen täydentävyys

Täydentävyyden oikeudellisessa määritelmässä edellytetään, että rahaston varoilla ei saa kattaa julkisia tai muita vastaavia rakennemenoja. Yhdistetyssä kuningaskunnassa tämä edellytys ei kuitenkaan todistettavasti toteudu.

Euroopan unioni maksaa Yhdistyneen kuningaskunnan valtionvarainministeriölle Walesia koskevien rakennearvojen eurooppalaisen osuuden. Valtionvarainministeriö laskee Walesin kansalliskokoukselle vuosittain myönnettävien budjettivarojen määrän menetelmällä, jossa ei ole otettu huomioon, että Länsi-Walesin alueelle ja Valleys-alueelle myönnetään tammikuusta 2000 lähtien lisävaroja tavoite 1 -ohjelmasta. Tämä tarkoittaa käytännössä, että Walesin EU-järjestelyt maksetaan koulutukseen terveydenhuoltoon, sosiaalipalveluihin yms. varatusta Walesin talousarviosta.

Komissio on ilmoittanut kohdentavansa rakennerahastojen varoja tehokkaammin ja keskitetympin vuosina 2000–2006. Aikooko komissio ottaa käyttöön menetelmän, joka osoittaisi, missä määrin täydentävyysperiaate toteutuu jäsenvaltioissa alueellisesti, ja missä määrin varoja käytetään siten, että kohdealueet saavat parhaan mahdollisen hyödyn?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 2000)

Jäsenvaltioita koskevassa lainsäädännössä ei edellytetä täydentävyyden periaatteen soveltamista aluekohtaisesti.

Säännöt on määritelty rakennerahastoja koskevissa yleisissä säännöksissä⁽¹⁾, jotka neuvosto hyväksyi viime vuoden kesäkuussa ja joissa vahvistetaan komissiota ja jäsenvaltioita koskeva viitekehys ohjelmien täytäntönpäntöä varten ohjelmakaudelle 2000–2006.

Täydentävyyttä koskevista säännöistä riippumatta säännöksissä jäsenvaltioiden edellytetään ensiksikin varmistavan, että yhteisön varoja käytetään ainoastaan niillä tukikelpoisilla alueilla, joita varten ne on myönnetty, ja toiseksi että kohteita rahoitetaan myös kansallisista varoista kulloinkin säädetyissä rajoissa. Komission hyväksymässä ohjelma-asiakirjassa on esitetty näiden kummankin näkökohdan osalta tarpeellinen vahvistus.

(¹) Asetus (EY) N:o 1260/1999, 21.6.1999 – EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 374 E/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0239/00**esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle**

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Alueelliset työllisyyspöytäkirjat

Kun alueelliset työllisyyspöytäkirjat on hyväksytty, voiko komissio

1. ilmoittaa koheesiomaissa luotujen alueellisten työllisyyspöytäkirjien tarkkaa lukumäärää,
2. toimittaa arvioita pöytäkirjien tähänastisesta toiminnasta kussakin koheesiomaassa,
3. selittää, mille periaatteille ajanjakson 2000–2006 uudet pöytäkirjat perustuvat?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus*(23. maaliskuuta 2000)*

Yksityiskohtainen luettelo vuonna 1997 komission aloitteesta käynnistetyistä 89 alueellisesta työllisyys-sopimuksesta sekä ensimmäinen tilannekatsaus niiden edistymisestä on julkaistu alueellisia työllisyys-sopimuksia koskevassa toisessa komission välikertomuksessa ⁽¹⁾.

Seuraavan ohjelmakauden aikana komissio aikoo lujittaa alueellisten työllisyys-sopimusten asemaa sisällyttämällä niitä rakennerahastojen toimenpideohjelmiin. Tätä koskevat yksityiskohtaiset suuntaviivat on esitetty komission asiakirjassa "Alueellisten työllisyys-sopimusten opas 2000–2006" ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SEC(1999) 1932.

⁽²⁾ SEC(1999) 1933.

(2000/C 374 E/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0242/00**esittäjä(t): Michiel van Hulten (PSE) komissiolle***(31. tammikuuta 2000)*

Aihe: Uuden pääjohtajan nimittäminen komission maataloudesta vastaavalle pääosastolle

European Voicen 13. – 19. tammikuuta 2000 julkaistussa numerossa oli artikkeli otsikolla "Cynics flag up doubts over farm job" (kynnikot nostavat esiin maatalousalalla työskentelyyn liittyviä epäilyjä). Lehti vihjaa, että poliittista painostusta on ehkä käytetty varmistamaan José Domingos Silvan nimittäminen komission maataloudesta vastaavan pääosaston pääjohtajaksi.

1. Voiko komissio vahvistaa, että Silva nimitettiin henkilökohtaisten ansioidensa perusteella ja että poliittista painostusta ei käytetty?
2. Oliko komission jäsenillä tai heidän alaisillaan virallisia tai epävirallisia suhteita, kirjallisissa tai muussa muodossa, joidenkin jäsenvaltioiden hallitusten kanssa päätettäessä maataloudesta vastaavan pääosaston pääjohtajan nimittämisestä? Jos oli, minkälaisia ja minkä sisältöisiä nämä kontaktit olivat? Milloin yhteydenottoja oli?
3. Voiko komissio vahvistaa European Voicessa esitetyn väitteen, että nimittämisensä jälkeen José Domingos Silva lähetti komission maataloudesta vastaavan pääosaston henkilökunnalle kirjeen, jossa hän kiitti komission varapuheenjohtajaa Loyola de Palaciota tämän antamasta tuesta hänen valintansa varmistamiseksi? Jos näin on, tuleeko komissio kertomaan kyseisen kirjeen sisällön parlamentille ja ilmoittamaan minkä luonteista tämä tukeminen oli?
4. Voiko komissio kertoa, ilmoitettiinko avoimesta virasta myös komission maataloudesta vastaavan pääosaston ulkopuolella? Voiko komissio kertoa, montako hakemusta se sai kyseiseen virkaan pääosaston sisältä ja ulkopuolisilta hakijoilta sekä montako hakijaa kutsuttiin haastatteluun?
5. Onko komissio toimikautensa alusta alkaen noudattanut täsmällisesti korkeiden virkamiesten nimitämiseen liittyvää säännöstöä?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(10. maaliskuuta 2000)*

1. Maatalouden pääosaston pääjohtajan nimittämisenettä noudatettiin henkilöstösääntöjä sekä palkkaluokkiin A1 ja A2 nimittämisestä 18 päivänä syyskuuta 1999 tehtyä komission päätöstä.

Komissio voi näin ollen vakuuttaa, että José Manuel Silva Rodríguezin nimittäminen maatalouden pääjohtajaksi perustui yksinomaan hakijan ansioihin, pätevyYTEEN, maatalousalan koulutukseen sekä tämän maatalouden pääosastossa vuodesta 1987 saamaan työkokemukseen, jotka vastasivat täydellisesti virkaan nimittämiseksi asetettuja vaatimuksia.

2. Pääjohtajatasoon vapaat viran luonnollisestikin herättävät laajaa poliittista kiinnostusta, ja olisikin yllättävää, jollei asiasta olisi esitetty epävirallisia kantoja.

Lopullisen päätöksen tekee kuitenkin komissio, kun haastatteluvaihe on saatu päätökseen. Päätös tehdään objektiivisin perustein ja noudattaen nimittämistä koskevia komission sääntöjä, jotka edellyttävät hakemusten kaksinkertaista käsittelyä.

3. On totta, että José Manuel Silva Rodríguez lähetti kirjeen maatalouden pääosaston henkilöstölle. Kirjeessään hän ei kuitenkaan esitä mitään kiitoksia komission varapuheenjohtajalle Loyola de Palaciolle, vaan viittaa tältä ensimmäisestä tapaamisesta saakka saamaansa luottamukseen. Hän mainitsee kirjeessään myös kuusi muuta komissaaria, jotka hän oli tavannut yhteisön toimielimissä työskentelynsä aikana.

4. Maatalouden pääosaston pääjohtajan avoimesta virasta tiedotettiin komissiossa ja muissa yhteisön toimielimissä henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti.

5. Komissio on aina noudattanut korkeiden virkamiesten nimittämistä koskevia sääntöjä sekä 18. syyskuuta 1999 tekemää päätöstään ja noudattaa niitä vastaisuudessakin.

(2000/C 374 E/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0245/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Vajaiden tupakkatoimitusten vuoksi menetettävien määrärahojen palautus

Tupakka-alan yhteistä markkinajärjestelyä koskevien asetusten mukaan siinä tapauksessa, että toimitettu kokonaismäärä on kaikkien tupakkalajikkeiden toimitusajan päättymisen jälkeen pienempi kuin maalle myönnetty kokonaiskiintiö, palkkioon oikeutettuja lisätoimituksia kokonaiskiintiön täyttämiseksi ei sallita.

Ottaen huomioon, että usein, lähinnä epäsuotuisten sääolojen vuoksi, tuotanto voi jäädä kiintiötä pienemmäksi, ja toimituksia koskevalla säännöllä saadaan aikaan vain se, että tupakantuottajat jäävät ilman tukia ja heidän tulonsa vähenevät,

komissiolta kysytään:

1. Aikooko se tutkia mahdollisuutta palauttaa tupakka-alalle ne määrärahat, jotka menetetään vajaiden tupakkatoimitusten vuoksi?
2. Tuleeko se sallimaan palkkioon oikeutetut lisätoimitukset?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2000)

Nykyisin voimassa olevaan yhteisön lainsäädäntöön ei sisälly mahdollisuutta palauttaa tupakka-alalle myönnettyjä määrärahoja, jotka menetetään vajaiden tupakkatoimitusten vuoksi.

Mitä tulee palkkioon oikeutettuihin tupakkatoimituksiin, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä raakatupakka-alan palkkiojärjestelmän, tuotantokiintiöiden sekä tuottajaryhmittymille myönnettävän erityistuen osalta 22. joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2848/98 (1) 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ylivoimaista estettä lukuun ottamatta tuottajan on toimitettava koko tuotantonsa ensimmäisen jalostusasteen yritykselle viimeistään satovuotta seuraavan vuoden 30. huhtikuuta lajikerhyhmien VI, VII ja VIII osalta ja satovuotta seuraavan vuoden 15. huhtikuuta muiden lajikerhyhmien osalta palkkio-oikeutensa menettämisen uhalla. Asetuksen 27 artiklan 4 kohdan mukaan tuottajat, joiden tuotanto on ollut poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi epätavallisen alhainen tähän viitejaksoon kuuluvan sadon osalta, eivät kuitenkaan menetä oikeuttaan kiintiöön.

Tarkoituksena on, että kiintiötodistukset käytetään kokonaan. Jos jonkun tuottajaryhmittymään kuuluvan tuottajan sato jää toimitettavaa enimmäismäärää pienemmäksi yhden tai useamman viljelysopimuksen yhteydessä, tukikelpoisiin toimituksiin voidaan lukea jonkun toisen ryhmittymään kuuluvan tuottajan määrät, jotka ylittävät tälle myönnetyn kiintiön, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2848/98 ja etenkin sen 11, 22 ja 24 artiklan soveltamista. Tuottajaryhmittymän kiintiötodistukseen merkitty määrä ei kuitenkaan saa ylittyä.

(¹) EYVL L 358, 31.12.1998.

(2000/C 374 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0248/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: EU:n ja Etelä-Afrikan välisen kauppasopimuksen vaikutukset Kreikan maataloustuotteisiin

Kauppaa ja muita asioita koskeva yhteistyösopimus, jonka Euroopan unioni ja Etelä-Afrikka ovat allekirjoittaneet, on herättänyt vakavaa huolestumista siitä, miten se vaikuttaa unionin eteläisten maiden tuoreiden hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden kauppaan. Näitä huolia ovat tuoneet esiin niin Italia kuin Kreikka. Kreikan kohdalla kyse on persikka- ja aprikoosisäilykkeistä, hedelmäsalaateista ja -mehuista sekä kreikkalaisista "Valencia"-appelsiineista, joiden tuonti markkinoille osuu osittain yksin Etelä-Afrikan tuotannon kanssa.

Onko komissio EU:n ja Etelä-Afrikan välistä sopimusta tehdessään ottanut huomioon, miten se vaikuttaa Kreikan ja Italian tuoreiden hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden kauppaan? Aikooko se säätää toimia (poikkeukset, tullimyönnytysten rajoittaminen jne.) tämän sopimuksen epäsuotuisien seurausten välttämiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2000)

Neuvosto oli täysin tietoinen hedelmä- ja vihannesalan herkkyydestä, kun se laati komission neuvotteluvaltuudet ennen yhteisön ja Etelä-Afrikan välisen kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen neuvottelujen aloittamista.

Näin ollen neuvosto jätti yleisesti ottaen alan kaikkein herkimpien tuotteiden kaupan vapauttamatta ja hyväksyi ainoastaan joissakin erityistapauksissa tariffikiintiöt, joiden määrät asetettiin nykyisten kauppavirtojen perusteella.

Komissio neuvotteli vapautuksesta niiden vähemmän herkkien tuotteiden osalta, joiden kaupan vapauttamisen neuvoston hyväksyi. Vapautus toteutettaisiin mahdollisimman myöhään, jotta ala saisi kohtuullisesti aikaa valmistautua uuteen tilanteeseen.

Parlamentin jäsenen olisi otettava huomioon sopimuksen liitteenä olevan maataloustuotteiden kiintiötä koskevan yhteisen julistuksen 2 kohta, jossa todetaan, että Etelä-Afrikka sopii hallinnoivansa tasapainotusti yhteisöön suuntautuvaa erityisesti hedelmävalmisteiden (persikat, päärynät ja aprikoosit) vientiään.

Lopuksi komissio haluaa kiinnittää parlamentin jäsenen huomion sopimuksen 15 artiklaan, joka sisältää maataloustuotteita koskevan yleisen suojalausekkeen. Kumpi tahansa sopimuspuoli voi aloittaa suojatoimenpiteiden toteuttamisen tämän lausekkeen mukaisesti, jos tuonti aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavia häiriöitä kyseisen osapuolen markkinoilla.

(2000/C 374 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0252/00**esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle**

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Sivutoimet

Kuinka monella komission työntekijällä on sivutoimia, jotka edellyttävät henkilöstösääntöjen mukaista lupaa, ja kuinka montaa komission työntekijää kehoitettiin keskeyttämään kyseessä olleen sivutoimen harjoittaminen tai pidättäytymään siitä?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2000)

Henkilöstösääntöjen 12 artiklassa määrätään, että virkamiesten on pidättäydyttävä sellaisen ulkopuolisen toiminnan harjoittamisesta, joka saattaisi heijastua hänen asemaansa. Lisäksi virkamiehen, joka haluaa harjoittaa viranhoitoonsa kuulumatonta toimintaa tai suorittaa yhteisöjen ulkopuolelta tulevan toimeksianton, on pyydettävä nimittävältä viranomaiselta tähän lupa riippumatta siitä, saako hän siitä palkkion vai ei. Lupaa ei myönnetä, jos toiminta tai toimeksianto on luonteeltaan sellainen, että se vaarantaisi virkamiehen riippumattomuuden tai olisi haitaksi yhteisöjen toiminnalle.

Viiden viimeisen vuoden aikana lupaa on pyydetty kaikkiaan 677 yhteisön ulkopuolisen toimen harjoittamiseen. Ne liittyvät pääasiassa opetustehtäviin yliopistoissa, osallistumiseen konferensseihin ja seminaareihin sekä hallintoneuvoston tai johtokunnan jäsenyyteen akateemisissa, hallinnollisissa tai taiteellisissa säätiöissä, yhteisöissä taikka muissa organisaatioissa, joiden toiminta ei ole ristiriidassa komission tai Euroopan yhteisöjen edun kanssa. Neljässä tapauksessa lupa yhteisön ulkopuolisen toiminnan harjoittamiseen evättiin.

(2000/C 374 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0254/00**esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle**

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Komission jäsenten kabinetit

Tulevatko komission jäsenet antamaan listan kabinettiensa jäsenistä?

Mitkä ovat eri kabinettien kokonaispalkkatulot?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2000)

Luettelo komission kabinettien kaikista jäsenistä toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle. Se on saatavissa julkaistuna asiakirjana.

Kunkin kabinetin kokonaiskuukausipalkat:

(euroina)

Puheenjohtaja Prodi	153 788
Varapuheenjohtaja Kinnock	84 227
Varapuheenjohtaja de Palacio	79 279
Komission jäsen Monti	65 331
Komission jäsen Fischler	83 968
Komission jäsen Liikanen	69 545
Komission jäsen Bolkestein	76 567
Komission jäsen Busquin	73 153
Komission jäsen Solbes Mira	80 744
Komission jäsen Nielson	79 906
Komission jäsen Verheugen	78 027
Komission jäsen Patten	75 578
Komission jäsen Lamy	72 674
Komission jäsen Byrne	77 868
Komission jäsen Barnier	91 579
Komission jäsen Reding	73 895
Komission jäsen Schreyer	85 659
Komission jäsen Wallström	74 982
Komission jäsen Vitorino	85 047
Komission jäsen Diamantopoulou	79 741

Nämä määrät sisältävät palkkaluokkien A, B, C ja D virkamiesten ja kabinetteihin nimitettyjen muiden toimihenkilöiden nettopalkat. Nettopalkka koostuu palkkaluokan ja virkaiän mukaan lasketusta peruspalkasta, koulutus- ja perhe-etuuksista niille virkamiehille, jotka perheolonsa vuoksi ovat niihin oikeutettuja, ja kiinteästä kabinettivastuksesta palkkaluokan C virkamiehille. Nettopalkasta on jo vähennetty sosiaaliturvamaksut, yhteisövero ja virkamiesten maksama erityinen kriisimaksu.

(2000/C 374 E/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0260/00

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Siviililentäjien alkoholinkäytön vastustaminen

1. Onko komissio tietoinen Schipholin lentokentällä (Alankomaat) 15. tammikuuta 2000 sattuneesta tapauksesta, jossa Royal Air Maroc -lentoyhtiön lentäjä, jonka oli määrä kuljettaa 125 matkustajaa Tangerangiin, pysäytettiin viime hetkellä ja jonka veren alkoholipitoisuuden todettiin olevan 2,2 promillea, kun 0,2 promillen (vähemmän kuin lasillinen) pitoisuudesta tulisi olla seurauksena sakko ja määräaikainen lentokielto ja 0,6 promillen pitoisuudesta jopa lentolupakirjan menetys?
2. Onko komissio myös tietoinen Alankomaiden De Volkskrant- ja Trouw-päivälehdissä 17. tammikuuta 2000 ilmestyneistä kahdesta artikkelista, joista yhden mukaan lentäjien alkoholin käyttöä tulee tarkkailla säännöllisesti ja toisen mukaan juopuneen lentäjän lentolupakirjaa ei vastoin määräyksiä peruutettukaan?
3. Voiko komissio kertoa kuinka usein viiden viime vuoden aikana vastaavanlaisia tapauksia on sattunut lentokoneiden käydessä yhteisön lentokentillä?
4. Onko komissio kanssani samaa mieltä, että emme voi hyväksyä tilannetta, jossa kyseisenlaiset tapaukset ovat yhä mahdollisia yhteisön lentokentillä?
5. Voiko komissio kertoa ovatko lentokoneiden miehistön alkoholin käytön valvontaa koskevat yhteisön määräykset asianmukaiset ja onko niiden noudattamisen valvonta tehokasta?

6. Mitä on komission mielestä vielä tehtävä, jotta seuraavat tavoitteet toteutuvat:
- a) lentokoneiden miehistö tarkastetaan periaatteessa kaikilla lentokentillä;
 - b) tarkastuksia tehdään sekä säännöllisesti että satunnaisesti;
 - c) tarkastukset noudattavat kansainvälisesti hyväksytyjä normeja?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2000)

Komissio on saanut tietää Schipholin lentoasemalla tammikuussa 2000 sattuneesta tapauksesta, mutta ei luonnollisestikaan voi tuntea kaikkia lentäjien alkoholinkäytön valvontaan liittyviä julkaistuja artikkeleita.

Tällä hetkellä lentäjien alkoholinkäytön valvontaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä ei ole. Veren alkoholi-pitoisuuden sallittu määrä on eri jäsenvaltioissa erilainen, ja samoin ovat sallitun määrän ylittämisestä koituvat seuraamukset. Järjestelmällisiä tai tilastollisia lentäjien veren alkoholipitoisuuden tarkastuksia vaativia kansallisia säännöksiä ei saatavilla olevien tietojen perusteella ole.

Niinpä komissiolla ei ole mahdollisuutta antaa yksityiskohtaista tietoa tämäläyppisten tapausten yleisyydestä.

Komissio on yhtä mieltä parlamentin jäsenen kanssa siitä, että tällaiset tapaukset eivät ole hyväksyttäviä, koska ne vaikuttavat välittömästi lentoliikenteen turvallisuuteen.

Sen vuoksi komissio antoi 24. maaliskuuta 2000 ehdotuksen asetukseksi, joka kattaa muun muassa tämän kysymyksen. Kyseessä ovat yhteiset ansiolentolupien myöntämistä koskevat säännöt sekä säännöt, jotka koskevat kaupallista lentoliikennettä. Ehdotuksessa määritetään henkilökunnan (lentäjät sekä muu henkilökunta) vastualueet sekä asetetaan sääntöjä, etenkin kielto käyttää alkoholia kahdeksan tuntia ennen saapumista työpaikalle lentoa varten sekä kielto aloittaa lento, jos veren alkoholipitoisuus ylittää 0,2 promillea. Lentoliikenteen harjoittajalla on täysi vastuu näiden vaatimusten täyttämistä, ja lentoliikenteen harjoittaja on kansallisten viranomaisten valvonnassa.

(2000/C 374 E/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0262/00

esittäjä(t): Olivier Dupuis (TDI) komissiolle

(2. helmikuuta 2000)

Aihe: OLAF

Voiko komissio kertoa, mitkä ovat OLAFin henkilöstön palvelukseenottooperusteet ja millä tavalla taataan henkilöstön riippumattomuus ja sen eettinen ja ammatillinen laatu?

Jos sisäisten informoijien esittämät syytökset osoittautuvat herjauksiksi, voiko komissio ilmoittaa, mitä toimia se aikoo kohdistaa näihin henkilöihin sekä minkälaista hyvitystä annetaan herjausten kohteille? Katsooko komissio, että jos virkamiestä syytetään, hänen on itse huolehdittava puolustuksestaan, vai hoitaako komissio tarvittavat toimet herjatun henkilön puolustuksen järjestämiseksi ja oikeudenkäynnin aloittamiseksi herjannutta henkilöä kohtaan?

Voisiko komissio lisäksi ilmoittaa kantansa siitä, voiko henkilö samanaikaisesti kuulua OLAFin henkilöstöön ja olla ehdolla ammattiyhdistyselimeen?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2000)

Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) perustamisesta 28 päivänä huhtikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/352/EY, EHTY, Euratom⁽¹⁾ 6 artiklassa säädetään, että johtaja käyttää viraston henkilöstöön nähden valtuuksia, jotka Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaan kuuluvat nimittäville viranomaiselle ja viranomaiselle, jolla on toimivalta tehdä palvelussopimuksia. Siten OLAFin johtaja vastaa viraston henkilöstön palkkaamisesta.

Henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sovelletaan OLAFin virkamiehiin. OLAFin virkamiesten on noudatettava näihin sääntöihin sisältyviä velvoitteita. Vaatimuksena on erityisesti, että yhteisöjen virkamiehet hoitavat tehtävänsä ja toimivat ainoastaan yhteisöjen etua silmällä pitäen.

Henkilöstösääntöjen 28 artiklassa sekä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan 2 kohdassa ja 55 artiklassa säädetään palvelukseen ottamisen ehdoista ja niistä olennaisista edellytyksistä, jotka virkamiesten ja muun henkilöstön on täytettävä voidakseen tulla otetuiksi palvelukseen. Lisäksi henkilöstösääntöjen 27 artiklassa säädetään, että palvelukseen otettaessa on tarkoitus varmistaa, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä. Näissä puitteissa on viraston asia huolehtia yksityiskohtaisemmin siitä, että palvelukseen otetaan tehtävien hoitamiseen pätevimmat henkilöt.

Henkilöstösääntöjen 24 artiklassa edellytetään, että yhteisöt avustavat virkamiestä erityisesti oikeudellisissa toimenpiteissä sellaista henkilöä vastaan, joka uhkaa, loukkaa, solvaa tai herjaa virkamiestä tämän aseman tai tehtävän vuoksi. Lisäksi 24 artiklassa säädetään, että yhteisöt korvaavat virkamiehelle tällaisissa tapauksissa aiheutuneet vahingot sillä edellytyksellä, että virkamies ei ole tahallisesti tai törkeästä tuottamuksesta aiheuttanut vahinkoja eikä voi saada korvausta vahingonaiheuttajalta. Kyseisen artiklan mukainen avustaminen voi tapahtua eri muodoissa, ja on asianomaisen toimielimen asia valita sopivat toimenpiteet tai keinot, kun asiaan liittyvät tosiseikat on todettu. Näiden toimenpiteiden tai keinojen on oltava oikeasuhtaisia mainittuihin seikkoihin nähden.

Kurinpitomenettelyyn voidaan ryhtyä, jos virkamiehen tai muuhun henkilöstöön kuuluvan henkilön todetaan rikkoneen henkilöstösäännöistä johtuvia velvoitteita.

Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 14 artiklassa ja 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 14 artiklassa säädetään, että kunnes henkilöstösäännöt muutetaan, jokainen Euroopan yhteisöjen virkamies ja muuhun henkilöstöön kuuluva voi henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti saattaa viraston johtajan käsiteltäväksi valituksen, joka koskee viraston sisäisessä tutkimuksessa toteuttamaa hänelle vastaista toimenpidettä.

Henkilöstösääntöjen 24 a artiklan mukaan virkamiehillä on järjestäytymisoikeus; he voivat olla erityisesti Euroopan yhteisöjen virkamiesten ammattijärjestöjen ja ammattialan järjestöjen jäseniä. Kyseistä artiklaa sovelletaan myös muuhun henkilöstöön, jota henkilöstösäännöt koskevat. Koska henkilöstösääntöjä sovelletaan OLAFin henkilöstöön, näillä on samat oikeudet kuin yhteisöjen muilla virkamiehillä ja muulla henkilöstöllä.

⁽¹⁾ EYVL L 136, 31.5.1999.

(2000/C 374 E/057)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0264/00

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Valosaaste

Mitä komissio aikoo tehdä torjuakseen "valosaastetta" suurkaupunkien läheisyydessä? Se on ympäristöongelma, joka sekä osaltaan aiheuttaa ilmakehän lämpenemistä suuritehoisten hehkulamppujen hiilidioksidipäästöjen vuoksi että hankaloittaa huomattavasti tähtitieteilijöiden työtä.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(7. maaliskuuta 2000)*

Komissio ei tällä hetkellä toteuta mitään toimia, jotka liittyisivät ns. valosaasteeseen yhteisössä sijaitsevien isojen kaupunkien ympärillä. Sikäli kun "valosaaste" aiheuttaa ongelmia, niiden ratkaisemisessa on otettava huomioon muitakin tekijöitä, esim. turvallisuus. Tämä toteutettaisiin parhaiten paikallisella tasolla, jolloin voitaisiin ottaa huomioon erilaiset olosuhteet toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Komissio on varsin tietoinen siitä, että tuhlavainen ja tehoton energiankäyttö valaistuksessa (myös julkisessa valaistuksessa) ja siihen liittyvät kasvihuonekaasupäästöt, jotka johtuvat fossiilisten polttoaineiden käytöstä energiantuotantoon, voivat vaikuttaa ilmaston lämpenemiseen. Komission on toteuttanut SAVE-ohjelman yhteydessä useita hankkeita, joilla edistetään energiankäyttöään tehokkaampaa valaistustekniikkaa ja rakennusten valaistuksen energiankulutuksen vähentämistä. Nämä hankkeet vaihtelevat loistelampujen liitäntälaitteiden energiatehokkuuden vähimmäisvaatimuksista vapaaehtoiisiin ohjelmiin, joihin kuuluu esim. vihreän valon ohjelma. Sen tarkoituksena on rohkaista julkisia ja yksityisiä yrityksiä asentamaan energiankäyttöään tehokasta tekniikkaa. Monissa hankkeissa komissio toimii tiiviissä yhteistyössä kansallisten energiatoimistojen kanssa, jotka voivat tarjota asianmukaista teknistä tukea. Myös eurooppalaiset yritykset kehittävät julkista valaistusta varten tekniikkaa, jonka avulla voidaan vähentää huomattavasti laitoksissa käytetyn energian määrää. Rohkaistakseen tällaisen tekniikan markkinoita komissio antoi hiljattain asiaan liittyvän toimeksiannon eurooppalaisille standardointijärjestöille.

(2000/C 374 E/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0265/00**esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle***(7. helmikuuta 2000)*

Aihe: Valtioiden rajat ylittävän sekä valtioiden ja alueiden välisen yhteistyön alueellinen seurantakeskus

Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille Euroopan alueen sopusointuiseen ja tasapainoiseen kehittämiseen tähtäävää Euroopan laajuista yhteistyötä koskevan yhteisöaloitteen suuntaviivojen vahvistamisesta (Interreg) mainitaan valtioiden rajat ylittävän sekä valtioiden ja alueiden välisen yhteistyön seurantakeskus.

Mitä mahdollisuuksia Kanariansaarilla on sosiaalis-taloudellisten ominaisuuksiensa ja maantieteellisesti strategisen asemansa – Atlantilla sijaitseva syrjäinen alue – johdosta perustaa maaperälleen valtioiden rajat ylittävän sekä valtioiden ja alueiden välisen yhteistyön seurantakeskus?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus*(24. maaliskuuta 2000)*

Tähän päivään mennessä komissio ei ole päättänyt mitään rajaseutuyhteistyön sekä valtioiden ja alueiden välisen yhteistyön seurantakeskuksen sijaintipaikasta. Joka tapauksessa kyseessä ei ole missään nimessä suuren luokan laitos, jonka päätoimipaikan sijainnista tulisi käydä suurempaa keskustelua.

(2000/C 374 E/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0280/00**esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle***(3. helmikuuta 2000)*

Aihe: Uusiutuvia energiavaroja koskeva direktiivi

Komissio on toistuvasti epäonnistunut yrityksessään esittää direktiivi, joka koskee uusiutuvista luonnonvaroista peräisin olevan energian saatavuutta sähkön sisämarkkinoilla. Epäonnistuminen johtuu uusiutuvien

energiavarojen edistäjien ja alan teollisuuden kanssa käytävän keskustelun puutteesta, joka on aiheuttanut huomattavaa vastustusta alan pk-yritysten ja uusiutuviin energialähteisiin perustuviin tukijärjestelmiin enemmän sitoutuneiden jäsenvaltioiden keskuudessa. Aikooko komissio kuulla energiasta vastaavien jäsenvaltioiden tahojen lisäksi uusiutuvien energialähteiden alan edustajia estääkseen, että tukijärjestelmien ja yhdenmukaistamisvaihtoehtojen välille syntyy uusia ristiriitoja?

Loyola de Palacio del Valle-Lersundin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2000)

Komissio esitteli maaliskuussa 1999 valmisteluasiakirjan, joka käsittelee sähkön tuotantoa uusiutuvista energianlähteistä ja sähkön sisämarkkinoita⁽¹⁾. Asiakirjassa on pyritty tuomaan esille ne lukuisat vaihtoehdot, jotka yhteisö voi ottaa huomioon pohtiessaan uusiutuvista energianlähteistä tuotetun sähkön saattamista sisämarkkinoille. Ennen asiakirjan julkaisemista komissio kuuli laajalti kaikkia asianomaisia osapuolia, joihin kuuluivat myös edustajat uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvan energiantuotannon osasektoreilta (tuuli-, aurinko-, vesi- ja biomassaaenergia). Asiassa on lisäksi virallisesti kuultu neuvoa-antavaa energiakomiteaa, jonka toimialaan uusiutuviin luonnonvaroihin perustuva energiateollisuus kuuluu, ja siltä on saatu lausunto.

Edellä mainitun asiakirjan julkaisemisen jälkeen komissio on vielä saanut paljon kommentteja uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvalta energiateollisuudelta ja muilta tahoilta, joita asia koskee. Se on tehnyt lisäselvityksiä ja järjestänyt neuvotteluja. Asiakirjassa komissio toikin jo selvästi esiin, että se tekisi lopullisen päätöksen asiassa vasta sen synnyttämien reaktioiden pohjalta. Neuvoa-antava energiakomitea on puolestaan pohtinut asiaa perinpohjaisesti, ja sen on tarkoitus antaa virallinen lausunto lähitulevaisuudessa. Komitean työryhmä, johon kuuluvat uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvan energiateollisuuden kaikki osasektorit, on jo käynyt asiasta tiiviitä neuvotteluja.

Tehdessään päätöksen asiassa komissio ottaa huomioon kaikki sellaiset mielipiteet, myös uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvan energiateollisuuden esittämät, joilla on tässä suhteessa merkitystä.

⁽¹⁾ SEC(1999) 470.

(2000/C 374 E/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0289/00

esittäjä(t): Arie Oostlander (PPE-DE) neuvostolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Kosovolaisvangit Serbiassa

Suhteista Kaakkois-Eurooppaan vastaavan parlamenttien välisen valtuuskunnan kertomuksessa, johon viitattiin Euroopan parlamentin 16. syyskuuta 1999 antamassa päätöslauselemassa (B5-0100/1999), Serbian hallitusta kehoitettiin vapauttamaan noin 1 900 kosovolaisvankia, joita yhä pidetään surkeissa oloissa Serbialaisissa vankiloissa.

Onko neuvosto tietoinen, että yhä lähes 2 000 kosovolaista on – ja on ollut Kosovon sodan päättymisestä lähtien – vankina Serbian vankiloissa?

Aikooko neuvosto toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä, jotta nämä ihmiset voivat palata perheidensä luo mahdollisimman pian?

Vastaus

(16./17. toukokuuta 2000)

Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin vakavasti huolissaan Serbiassa edelleen vangittuina olevien kosovolaisten kohtalosta. Ministerit kehottivat 19. heinäkuuta 1999 pidetyssä yleisten asioiden neuvoston istunnossa Jugoslavian liittotasavaltaa takaamaan ICRC:lle esteettömän pääsyn vankien luo.

Neuvosto vaati myös syytteettä vangittuina pidettyjen henkilöiden välitöntä vapauttamista ja käytössä olevien kansainvälisten vaatimusten mukaista vankien kohtelua. Heinäkuun 19. päivänä pidetyn yleisten asioiden neuvoston jälkeen Belgradin viranomaiset on päästäneet ICRC:n Serbian vankiloihin. ICRC on tunnistanut lähes 2000 Kosovon albaanivankia vankiloihin tekemiensä käyntien aikana. Se on auttanut kesäkuusta alkaen noin 326 henkilöä palaamaan turvallisesti kotiinsa Serbiasta vapauttamisen jälkeen.

Neuvosto ilmaisi istunnossaan 13. syyskuuta 1999 olevansa syvästi huolestunut siitä, että pääosin Kosovon albaaneja olevien useiden tuhansien henkilöiden katoamista ei ole vielääkään selvitetty.

Voimme vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvosto aikoo tehdä edelleen voitavansa ja erityisesti seurata, edistytäänkö demokraattisten vapauksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisessa, sillä tämä on yksi keskeisistä tekijöistä Jugoslavian liittotasavallan hallitukseen kohdistuvien pakotteiden mahdollisen poistamisen kannalta.

(2000/C 374 E/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0292/00

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(11. helmikuuta 2000)

Aihe: Zimbabween kannanotto asbestin louhinnan puolesta

EU:n jäsenvaltioiden on vuoteen 2005 mennessä poistettava valkoinen asbesti markkinoilta. Kuinka komissio aikoo suhtautua Zimbabween hallituksen esittämään väitteeseen, jonka mukaan valkoisen asbestin louhintaa Zimbabweessa on vaaratonta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(29. helmikuuta 2000)

Elokuussa 1999 entinen kehitys yhteistyöstä vastuussa ollut komission jäsen João de Deus Pinheiro kirjoitti komission puheenjohtajan puolesta Zimbabween kauppa- ja teollisuusministeri Nathan Shamuyariralle asbestiteollisuuden rakenneuudistukseen liittyvästä ja yhteisön asbestille asettamasta kiellosta kärsivien yhteisöjen tukihakemuksesta.

Komissio totesi, että yhteisön ehdotus kieltää valkoisen asbestin käyttö perustuu vahvalle tieteelliselle näytölle. Näyttöä arvioitaessa komissio on asianmukaisesti ottanut huomioon riippumattoman myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean esityksen, jonka mukaan valkoiselle asbestille ei voida asettaa turvallista kynnyksiä, sillä ei ole voitu osoittaa, etteivätkö kaikki asbestityypit saattaisi aiheuttaa keuhkosityöpää ja mesoteliomaa, keuhkopussin epiteelin syöpää. Näyttöä on siitä, että valkoisen asbestin yleisimmät korvikkeet ovat todennäköisesti vaarattomampia ja niitä on sen johdosta järjestelmällisesti käytettävä.

Zimbabween asbestiteollisuuden siirtymäjärjestelyjä koskevan tukihakemuksen osalta komissio ehdotti, että kansallinen tulojen ja menojen hyväksyjä ottaisi suoraan yhteyttä komission Hararan lähetystön päälliköön jatkaakseen keskustelua maaohjelman tai kaivostoiminnan vientitulojen vakauttamisjärjestelmän (SYSMIN) rajoissa käytettävissä olevista mahdollisuuksista ja varoista. Toistaiseksi Zimbabween hallitus ei ole vastannut tarjoukseen.

(2000/C 374 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0304/00**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle***(4. helmikuuta 2000)*

Aihe: Koheesiorahaston kautta rahoitettujen töiden viivästyminen Kreikassa: Thessalonikin jätevesien biologinen käsittely ja kaatopaikkojen uudelleenjärjestäminen

Kahden ympäristönsuojelun ja Thessalonikin asukkaiden elämänlaadun kannalta merkittävän hankkeen loppuun saattamisessa on ilmennyt perusteettomia viivästyksiä. Thessalonikin jätevesien biologisen käsittelylaitoksen laajennushankkeen vaiheeseen II liittyvät työt ja Thessalonikin kaatopaikkojen uudelleenjärjestäminen sekä uudelleensijoitusaseman suunnittelu- ja rakennustyöt ovat perusteettomasti viivästyneet. On huomattava, että seuraavaa ohjelmakautta (1994–1999) koskevien koheesiorahaston rahoituspuitteiden vahvistamiselle asetettu määräaika on jo kulunut umpeen.

Kyseiset työt, jotka ovat sisältyneet koheesiorahaston kautta rahoitettuihin hankkeisiin vuodesta 1995 alkaen, olisi jo pitänyt saattaa loppuun, ja laitosten olisi pitänyt olla toiminnassa vuodesta 1998 lähtien.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Missä vaiheessa työt ovat tällä hetkellä, mistä viivästyminen johtuvat ja milloin työt on tarkoitus saattaa valmiiksi?
2. Minkä verran töille myönnettiin yhteisön tukea koheesiorahaston kautta ohjelmakaudella 1994–1999, ja olivatko määrärahat riittäviä töiden loppuun saattamiseen?
3. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä varmistaakseen, että nämä hankkeet saadaan valmiiksi ja laitosten toiminta käynnistyy mahdollisimman pian?

Seuraavat kysymykset koskevat sitoumuksia, joita kreikkalaiset viranomaiset ovat antaneet Thessalonikin jätevesien biologisen käsittelylaitoksen rakentamisesta:

- Seurataanko Thermaikoslahden sisä- ja keskiosien veden laatua? Jos seurataan, minkä elimen toimesta?
- Onko alueen viemäriverkostoa laajennettu?
- Onko teollisuusalue liitetty viemäriverkkoon ja valvotaanko teollisuusjätteiden laatua?
- Millä tuloilla käyttö- ja ylläpitokustannukset katetaan?

**Michel Barnierin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(30. maaliskuuta 2000)

Thessalonikin jätevesien biologisen käsittelylaitoksen laajennushankkeen vaiheeseen II liittyvät työt, joita on yhteisrahoitettu koheesiorahastosta, edistyvät nykyisin tyydyttävästi. Kreikan viranomaisilta saatujen tietojen mukaan lähes kaikki infrastruktuurit saadaan valmiiksi vuoden 2000 loppuun mennessä ja laitosten toiminnan testausvaihe aloitetaan maaliskuussa 2000. Hankkeen alkuviihästys johtui tarjouskilpailumenetelyistä ja vaiheen I tuloksia koskevien tutkimusten ja arviointien viimeistelystä. Hankkeelle myönnettiin noin 70 miljoonan euron määrärahat. Kyse on lähinnä laitosten rakennus- ja parannustöistä sekä viemäriverkon rakentamisesta. Määrärahojen katsotaan riittävän hankkeen loppuun saattamiseen.

Komissio on tietoinen siitä, miten tärkeä hanke on asukkaiden elämänlaadun paranemisen ja ympäristönsuojelun kannalta. Siksi yhteisrahoituspäätöksessä määriteltiin ehdoksi moitteeton toteuttaminen (!). Lisäksi komissio hyväksyi Kreikan viranomaisten esittämät parannusehdotukset ja se seuraa kuukausittain hankkeen edistymistä. Kreikan viranomaisten tekemät sitoumukset koskevat Thermaikosin lahden rannikko- ja keskialueen vesien pysyvää laadunvalvontaa seurantaohjelmassa (ympäristön tilan seuranta-asemaa koskeva pilottihanke – Thessalonikin yliopisto) ja tutkimusohjelmassa (Kreikan merentutkimuslaitos EKTHE),

viemäriverkon laajennustöitä, joista osa on saatu valmiiksi (Sindos), jätevesien biologisen käsittelylaitoksen käyttöönottoa ennen sen liittämistä teollisuusalueeseen sekä teollisuuden jätevesien valvontaa käsittelylaitoksen laboratoriossa tutkimusohjelman yhteydessä sen jälkeen, kun laitoksen toiminta on käynnistynyt. Käyttö- ja ylläpitokustannukset jäävät asiasta vastaavien viranomaisten hoidettaviksi. Kreikan viranomaiset perivät asianmukaiset maksut kustannusten kattamiseksi.

Kreikan viranomaiset ehdottivat komissiolle 27. heinäkuuta 1994 kaatopaikkojen kunnostushanketta ja Thessalonikin jätteiden siirtokuormausaseman suunnittelu- ja rakennushanketta, joille haettiin yhteisrahoitusta koheesiorahastosta. Komissio pyysi konsulteiltaan arvion hankkeista ennen niiden hyväksymistä. Konsultit kävivät paikalla ja esittivät erilaisia teknisiä raportteja. Kreikan viranomaisten kanssa pidettiin useita valmistelukokouksia, joissa komissio esitti joitakin huomautuksia ja teknisiä parannuksia hankeehdotukseen. Komissio hyväksyi 9. joulukuuta 1997⁽²⁾ lopullisen ehdotuksen, joka koski kolmen kaatopaikan (Tagarades, Thermi ja Derveni) kunnostusta ja jätteiden siirtokuormausaseman rakentamista.

Hankkeen kokonaiskustannukset ovat 19,1 miljoonaa euroa, josta yhteisön rahoitusosuus on 15,3 miljoonaa euroa (80 prosenttia). Varat riittävät hyvin hankkeen moitteettomaan toteuttamiseen. Komission päätöksen mukaan joustovaraa on yksi vuosi ja hankkeen on oltava valmis viimeistään 31. joulukuuta 2000. Komissio on jo maksanut ensimmäisen ennakon, joka oli 200 000 euroa. Kreikan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan kaikkien neljän alahankkeen sopimukset on allekirjoitettu. Hankkeen määrärahoista on tähän mennessä käytetty 28,8 prosenttia (17 prosenttia lokakuussa 1999). Viranomaiset vakuuttivat komissiolle tekevänsä kaikkensa nopeuttaakseen määrärahojen toteutumista:

Alahanke	Kokonaiskustannukset (euroa)	Toteutuneet määrärahat (%)	Toteutuneet määrärahat toukokuussa 2000 (arvio) (%)
Thermi	2 420 000	52,38	80
Derveni	4 996 887	0,21	40
Tagarades	7 751 421	45,97	60
Siirtok.asema	3 973 509	2,17	30

Komissio pyysi raportteja neljän alahankkeen toteuttamisesta jo seurantakomitean kokouksessa lokakuussa 1999. Komissio aikoo edelleen seurata hankkeiden (varsinkin Dervenin hankkeen ja siirtokuormausaseman) edistymistä.

⁽¹⁾ Päätös C(95) 2916F, 28.11.1995.

⁽²⁾ Päätös C(97) 3946, 9.12.1997.

(2000/C 374 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0308/00

esittäjä(t): Jean-Claude Fruteau (PSE) komissiolle

(4. helmikuuta 2000)

Aihe: Laajentuminen ja rakennerahastot

Taloudellinen lähentyminen ei ole vielä toteutunut Euroopan unionissa. Esimerkiksi tavoitteeseen 1 kuuluvilla alueilla asuvan väestön (25 % unionin kokonaisväestöstä) bruttokansantuote on vähemmän kuin kaksi kolmasosaa yhteisön keskimääräisestä bruttokansantuotteesta.

Rakennerahastot ja koheesiorahastot ovat näin ollen tärkeimmät välineet, joilla näitä alueellisia eroja vähennetään ja joilla pyritään entistä tasapainoisempaan kokonaiskehitykseen yhteisössä.

Siksi Ranskan merentakaisten alueiden neljässä tavoitteen 1 alaisuuteen kuuluvassa departementissa tuki asukasta kohden vuodessa on huomattavasti suurempi kaudella 2000–2006 kuin kaudella 1994–1999. Lisäys on huomattava ja tarpeellinen. Kuitenkin unionin suunniteltu laajentuminen Keski- ja Itä-Euroopan maihin uhkaa horjuttaa vakavasti tämänhetkistä tasapainoa.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta laajentumisen vaikutukset rakennerahastojen varojen jakautumiseen eivät pahentaisi tilannetta unionin kaikkein huonoimmassa asemassa olevilla alueilla ja erityisesti kaikkein syrjäisimmillä alueilla?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2000)

Kuudennessa kausikertomuksessa Euroopan unionin alueiden sosiaalisesta ja taloudellisesta tilanteesta todetaan, että ohjelmakaudella 1994–1999 rakennerahastojen tavoitteen 1 alueiden keskimääräinen bruttokansantuote asukasta kohti oli 68 prosenttia yhteisön keskiarvosta vuonna 1996.

Komissio teki 1. heinäkuuta 1999 päätökset tavoitteen 1 tukikelpoisten alueiden luettelosta ja näille alueille rakennerahastoista myönnettyjen varojen jaosta jäsenvaltioiden kesken nykyisellä ohjelmakaudella 2000–2006. Päätöksiä ei muuteta unionin laajentumisen vuoksi. Ranskan merentakaiset alueet saavat siis tukea tavoitteesta 1 koko ohjelmakauden 2000–2006 ajan. Niille tästä tavoitteesta myönnetty määrärahat ovat 3 254 miljoonaa euroa (vuoden 1999 hinnoin).

Mitä tulevaan koheesiopolitiikkaan tulee, komissio antaa vuoden 2000 lopussa toisen koheesiokertomuksen, jossa analysoidaan alueiden tilannetta laajentuneessa unionissa. Laajentumisen vaikutusten perusteella esitetään eri painopisteitä käsiteltäväksi vuoden 2006 jälkeen.

(2000/C 374 E/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0311/00

esittäjä(t): Marietta Giannakou-Koutsikou (PPE-DE) komissiolle

(11. helmikuuta 2000)

Aihe: Naisten pahoinpitelyn torjuntaan tähtäävät lainsäädäntötoimet

Äskettäin tehty tutkimus osoitti, että Euroopan unionissa väkivallan uhreiksi joutuvista 98 prosenttia on naisia, ja yksi viidestä naisesta on joutunut puolisonsa ruumiillisen väkivallan kohteeksi. On arvioitu, että perheympäristössä tai sen ulkopuolella fyysisen, seksuaalisen tai henkisen väkivallan uhreiksi joutuvien naisten määrä on julkisuudessa esitettyä paljon suurempi johtuen ymmärrettävistä sosiaaliturvaan liittyvistä syistä tai jopa pelottelusta. Tämä kysymys edellyttää päättäväisiä toimia tapauksissa, joissa voimassa olevassa lainsäädännössä on aukkoja, ja niiden valtioiden suhteen, joissa lainsäädäntö luo naisiin kohdistuvaa väkivaltaa sietävät olosuhteet.

Aikooko komissio tehdä ehdotuksia

1. vahvistaakseen lakeja, jotka suojelevat naisia heihin kohdistuvalta fyysiseltä, seksuaaliselta ja henkiseltä väkivallalta?
2. tukeakseen sosiaaliturvaohjelmia perustamalla erityisiä keskuksia, lisätäkseen julkista tietoisuutta tästä kysymyksestä ja yleistä tiedottamista, jotta väkivaltatapauksista viranomaisille ilmoittaminen helpotuisi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus*(14. huhtikuuta 2000)*

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan naisten pahoinpitelystä.

Ensisijaisesti on jäsenvaltioiden vastuulla säätää lakeja, jotka suojelevat naisia pahoinpitelyn kaikilta muodoilta. Komissio noudattaa tässä asiassa toissijaisuusperiaatetta, mutta on kuitenkin kiinnittänyt paljon huomiota tähän ongelmaan yhteisön tasolla. Se on erityisesti järjestänyt naisiin kohdistuvan väkivaltan vastaisen kampanjan, joka päättyy toukokuussa 2000 Lissabonissa pidettävään konferenssiin. Kampanjaan on osallistunut lukuisia organisaatioita, jotka taistelevat väkivaltaa vastaan.

Mitä tulee naisilla käytävään kauppaan ja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön, mukaan lukien Internetissä välitettävä lapsipornografia, komissio aikoo laatia yksityiskohtaiset ehdotukset jäsenvaltioiden rikoslakien lähentämiseksi. Komissio ehdottaa muun muassa väliaikaisten oleskelulupien myöntämistä uhreille, jotka ovat valmiita todistamaan tuomioistuimen edessä. Ehdotusten yhtenä tavoitteena on vahvistaa lainsäädäntöä Euroopan tasolla naisten suojelemiseksi pahoinpitelyltä ja ihmisoikeuksien rikkomiselta, joihin ihmis- ja seksuaalinen hyväksikäyttö ovat rinnastettavissa.

Komissio hallinnoi lisäksi Daphne-ohjelmaa, jolla taistellaan kaikkia naisiin ja lapsiin kohdistuvan väkivallan muotoja vastaan, sekä STOP-ohjelmaa, jolla taistellaan ihmiskauppaa ja lasten seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan. Komission tarkoituksena on perustaa näiden ohjelmien puitteissa koko yhteisön kattavia verkostoja, jotka muodostuvat sekä julkisista että yksityisistä väkivallan vastaiseen taisteluun osallistuvista organisaatioista. Tavoitteena on edistää tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa alalla.

Vaikka komissio ei voikaan itse osallistua naisten turvaksi perustettavien keskusten perustamiskustannuksiin (näistä kustannuksista vastaavat jäsenvaltiot), voi se Daphne- ja STOP-ohjelmien avulla lisätä osaltaan yleistä tietoisuutta ja jakaa tietoa. Komissio pyrkii tällä tavoin rohkaisemaan pahoinpitelyn uhreja ottamaan yhteyttä viranomaisiin.

(2000/C 374 E/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0313/00**esittäjä(t): Marietta Giannakou-Koutsikou (PPE-DE) komissiolle***(11. helmikuuta 2000)*

Aihe: Romanian sosiaalisten oikeuksien turvaaminen

On valitettava tosiasia, että suuri joukko liikkuvia väestöryhmiä ja erityisesti kiertäviä romaneja elää Euroopan unionin ja yleisesti ottaen koko Euroopan yhteiskunnallisten puitteiden rajoilla tai niiden ulkopuolella. Monet tapaukset johtavat siihen päätelmään, että romanit kärsivät usein sosiaalisesta syrjäytymisestä, ja heidän sosiaaliset oikeutensa ovat vastaavasti rajallisia terveydenhoidon, sosiaalihuollon ja koulutuksen aloilla. Tämä johtuu useista samanaikaisista tekijöistä, kuten yhteiskunnan ennakkoluuloista, valtion järjestelmällisten toimien puutteesta ja ennen kaikkea yleisestä – vaikkakin välinpitämättömyydestä johtuvasta – lähes rikollisesta suhtautumisesta.

Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se edistää tai tukea yleisiä tai erillisiä romanien sosiaaliturvaohjelmia yhteiskunnan tietoisuuden kehittämiseksi, romanien kulttuuri-identiteetin säilyttämiseksi ja kyseisten väestöryhmien kansallisen omaleimaisuuden kunnioittamiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(7. huhtikuuta 2000)*

Syrjäytymisen torjunta on Amsterdamin sopimuksessa asetettu yhteisön ja jäsenvaltioiden nimenomaiseksi tavoitteeksi. Vaikka sosiaalisen syrjäytymisen ehkäisy ja torjunta kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioille, komissio voi ja sen täytyy auttaa silloin, kun sen panoksesta on todellista hyötyä. Yhteisö voi edellä

sanotun pohjalta edistää kaikkien heikossa asemassa olevien yksilöiden ja ryhmien liikkuva väestö mukaan luettuna sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa, ja komissio on hahmotellut tämän alan mahdollisia ehdotuksia tiedonannossaan "Tavoitteena osallisuutta edistävä Eurooppa" (1).

Lisäksi komission vastikään 25. marraskuuta 1999 antamissa ehdotuksissa syrjinnän torjumiseksi kielletään rotuun tai etniseen alkuperään perustuva syrjintä työssä ja ammatissa, koulutuksessa, sosiaalisessa suojelussa ja sosiaaliturvan piirissä, sosiaalieduissa sekä tavaroiden ja palvelujen saannissa (2). Torjuessaan niin suoraa kuin välillistä syrjintää näillä aloilla yhteisö edistää edelleen joidenkin sellaisten esteiden poistamista, jotka ovat estäneet romaneja ja muuta liikkuvaa väestöä pääsemästä osalliseksi yhteiskunnan toiminnasta. Komissio on pyytänyt neuvostoa ja parlamenttia etenemään nopeasti tämän ehdotuspaketin osalta.

(1) KOM(2000) 79 lopullinen.

(2) KOM(1999) 564, 565, 566 ja 567 lopullinen.

(2000/C 374 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0346/00

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Toimivalta: baskiprovinssien hallintoelinten taloudellinen sopimus

Espanjan hallitus pääsi 18. tammikuuta 2000 sopimukseen Baskimaan autonomisen alueen viranomaisten kanssa baskiprovinssien hallintoelinten taloudellisesta ja verotuksellisesta sopimuksesta. Sopimus sai myös naapuriautonomioiden hyväksynnän.

Aikooko Euroopan komissio jatkaa rikkomuskanteen ajamista autonomioiden provinssien hallintoelimia vastaan huolimatta siitä, että haittoja oletetusti kärsineet autonomiset alueet ovat hyväksyneet tämän sopimuksen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2000)

Komissio on aloittanut EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan (ent. 93 artiklan) 2 kohdan mukaisen menettelyn Baskimaan aluehallinnon verovapaina jaksoina ja verohyvityksinä myöntämien verotoimenpiteiden osalta. Menettelyä ei ole aloitettu siksi, että autonomiset naapurialueet olisivat valittaneet toimenpiteistä, vaan koska komissio epäilee kyseisten tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan (ent. 92 artiklan) nojalla. Parlamentin jäsenen mainitsema autonomisten alueiden sopimus ei vaikuta tuettujen yritysten kilpailijoiden etujen turvaamiseksi aloitettuun menettelyyn.

(2000/C 374 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0355/00

esittäjä(t): Ward Beysen (ELDR) komissiolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Tekijänoikeusdirektiivi

Neuvostossa keskustellaan parhaillaan komission ehdotuksesta tekijänoikeutta ja siihen liittyviä oikeuksia koskevan direktiivin uudistamiseksi. Ehdotus tarjoaa valtavia etuja, löydetäänhän siinä tasapaino yhtäältä tekijänoikeuksien haltijoiden ja toisaalta kuluttajien ja teknologian tuottajien näkemysten välillä, mutta siihen sisältyy myös vaara, mikäli tekijänoikeuksien haltijoille annetaan tekniikan suhteen täydellinen yksinoikeus. Mihän toimii komissio aikoo ryhtyä estääkseen sen, että teknisten järjestelmien vaatimukset ja edellytykset koskevat poikkeustapauksiakin, erityisesti tapauksia, joissa kopiointi onkin sallittu?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2000)

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamista tietoyhteiskunnassa koskevan direktiiviehdotuksen⁽¹⁾ tavoitteena on muuttaa tekijänoikeuksien oikeudellisia puitteita yhteisön tasolla, jotta voidaan vastata uuden teknologian sekä teosten uusien tuotanto- ja hyödyntämismuotojen asettamiin haasteisiin. Ehdotus liittyy maailmanlaajuiseen toimintaympäristöön, ja sen tavoitteena on panna täytäntöön suurin osa kansainvälisistä vaatimuksista, jotka liittyvät vuonna 1996 tehtyihin Maailman henkisen omaisuuden järjestön tekijänoikeussopimukseen ja esitys- ja äänitesopimukseen.

Mainittujen sopimusten sopimuspuolet ovat päättäneet muun muassa säätää lailla sellaisten teknisten toimenpiteiden suojaamisesta, joilla tekijänoikeuksien haltijat suojaavat teoksiaan luvottomalta käytöltä. Tämä vaatimus sisältyy direktiiviehdotukseen koko yhteisöä koskevana niin, että ehdotuksella pyritään takaamaan samantasoinen suoja kaikissa jäsenvaltioissa ja mahdollistamaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.

Arvoisa parlamentin jäsen myöntää, että komissio on ponnistellut asiaan liittyvien oikeuksien ja etujen välisen tasapainon löytämiseksi ehdotusta laatiessaan. Komissio pitää erityisen tärkeänä tasapainon löytämistä teknisten toimenpiteiden suojan rajoittamisen osalta, kun jäsenvaltio voi vedota johonkin direktiiviehdotuksen 5 artiklassa tarkoitettuun poikkeustapaukseen. Myös jäsenvaltiot pitävät tasapainoa tärkeänä ja pyrkivät pääsemään tyydyttävään ratkaisuun neuvoston asiaa käsittelevässä työryhmässä.

(1) EYVL C 180, 25.6.1999.

(2000/C 374 E/068)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-0359/00

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(4. helmikuuta 2000)

Aihe: Orjatyövoima

Orjatyövoiman käyttö on ihmisoikeusrikkomus, jonka uhreja nykyajan orjuuden muotoja tutkivan YK:n työryhmän mukaan on maailmassa 20 miljoonaa. Suuri osa tästä orjatyövoimasta on Intiassa ja Pakistanissa.

Voiko komissio edellä mainitun perusteella ilmoittaa minulle, mihin toimiin se aikoo ryhtyä:

1. Kehottaakseen yhteistyössä Yhdistyneiden kansakuntien ja ILO:n kanssa kaikkia valtioita allekirjoittamaan asianmukaiset orjatyövoiman käytön kieltävät kansainväliset sopimukset, erityisesti pakkotyötä koskevan ILO:n yleissopimuksen 29 ja lapsityön pahimpia muotoja koskevan ILO:n yleissopimuksen 182?
2. Tukeakseen valtioita kehittämään ja panemaan täytäntöön orjatyövoiman käytön kieltävät kansalliset säännökset, mukaan lukien tarkat alueelliset tutkimukset orjatyövoiman kartoittamiseksi ja kuntouttamiseksi, sekä sen varmistaminen, että orjatyövoiman käyttäjät asetetaan syyteeseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(8. maaliskuuta 2000)

Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen kanssa huolen orjatyövoiman käytöstä ja tunnustaa jäsenvaltioiden tavoin lapsityön, joka riistää lapsilta oikeuden lapsuuteen, koulutukseen ja vapauteen, käytön poistamisen tärkeyden. Yhteisö tukee aktiivisesti Yhdistyneiden Kansakuntien, kansainvälisen työjärjestön (ILO) ja YK:n lastenrahaston (Unicef) työtä tällä alalla. Komissio panee tyytyväisenä merkille, että ILO:n uusi yleissopimus pahimpien lapsityön muotojen kieltämisestä ja välittömästä toiminnasta sen poistamiseksi on hyväksytty. Yhteisö auttaa varmistamaan, että yleissopimuksesta saadaan asianmukainen hyöty sietämättömiä lapsityön muotojen poistamiseksi, mukaan luettuina orjatyö ja lasten hyväksikäyttäminen

prostituutiossa. Yhteisö pitää yleissopimuksen hyväksymistä suurena edistysaskeleena ja kehottaa sen nopeaan ratifiointiin ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon.

Kansainvälisellä työjärjestöllä on tehokkaita keinoja kansainvälisten työnormien soveltamisen valvomiseksi, mukaan luettuina ILO:n pakkotyötä koskeva yleissopimus (nro 29) ja lapsityön pahimpia muotoja koskeva yleissopimus (nro 182). Muistettakoon, että vuonna 1999 kansainvälinen työkonferenssi tutki hyvin kriittisen kertomuksen Myanmarin tilanteesta ja päätti sen perusteella keskeyttää ILO:n teknisenä apuna annetut etuudet kyseiselle valtiolle. On kuitenkin selvää, että nykyisellään ei ole perustetta minkään kansainvälisen asiakirjan nojalla niille kauppaan liittyville toimenpiteille, jotka estävät orja- tai lapsityövoimalla tuotettujen hyödykkeiden tuonnin.

Yhteisö noudattaa lähestymistapaa, joka pakotteiden käytön sijaan tarjoaa myönteisiä kannustimia ja muita avustusmuotoja edistääkseen ja parantaakseen köyhien maiden kykyä noudattaa käytännössä keskeisimpiä hyväksytyjä työnormeja. Kuitenkin äärimmäisissä selkeästi määritellyissä tapauksissa yhteisön yleinen tullietuusjärjestelmä (GSP) antaa mahdollisuuden etujen peruuttamiseen maissa, joissa on havaittu vakavia ihmisoikeusrikkomuksia. Tätä säännöstä on sovellettu Myanmarissa ja se on edelleen voimassa.

Pakistanin osalta Pakistanin hallitus on ottanut käyttöön lainsäädäntöä orja- ja lapsityön kieltämiseksi ja se tiedottaa komissiolle viranomaistensa ponnisteluista (tutkinta, tuomio, kuntoutus) lainsäädännön täytäntöönpanemisesta. Komissio tarttuu jokaiseen sopivaan tilaisuuteen ilmaistakseen Pakistanille huolensa ongelmasta. Lisäksi arvoisa parlamentin jäsen lienee tietoinen siitä, miten suuri merkitys Intialle ja Pakistanille on kansainvälisellä, lapsityövoiman poistamiseen tähtäävällä ILO:n alaisuudessa toimivalla ohjelmalla (IPEC) lasten koulutuksen edistämässä. Ohjelma auttaa lapsia käymään koulua ja perheitä saamaan työtä ja rahaa elääkseen. Yhteisö on tämän uutta luovan välineen suurimpia rahoittajia taistelussa sekä köyhyyttä että orja- ja lapsityötä vastaan.

(2000/C 374 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0365/00

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Tuki jäsenvaltioiden yritysten ulkomaantoiminnoille

Katsooko komissio, että yritykset, joiden ulkomaantoimintoja tietyt jäsenvaltiot tukevat, saavat aiheutonta etua sellaisiin yrityksiin nähden, joiden kotivaltio ei tällaista tukea anna? Voiko komissio selvittää yksityiskohtaisesti, miten kukin jäsenvaltio tukee yritystensä ulkomaantoimintoja?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. huhtikuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa tukeen, jota eräät jäsenvaltiot mahdollisesti myöntävät ulkomailla toimiville yrityksilleen. Jos nämä toimenpiteet näyttävät tuottavan tuen saajille taloudellista etua ja varsinkin jos tukea myönnetään vain tietyille yrityksille tai tietyihin toimintoihin ja jos ne voivat vääristää yhteisön sisäkauppaa, ne voivat hyvinkin kuulua perustamissopimuksen valtioneuvostojen soveltamisalaan.

Komissio on äsken tekemässään päätöksessä ottanut hyvin tiukan kannan tukeen, jota myönnetään suuryritysten ulkomaille tehtäviin suoriin investointeihin (ks. komission päätös Itävallan ehdotuksesta myöntää tukea Lift GmbH:lle, tehty 14 päivänä lokakuuta 1998⁽¹⁾).

Valitettavasti komissio ei pysty antamaan arvoisalle parlamentin jäsenelle yksityiskohtaisia tietoja kunkin jäsenvaltion yritysten ulkomaisten toimintojen tukemiseen myöntämistä summista.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 5.6.1999.

(2000/C 374 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0369/00**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle**

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Työllisyysaloitteen sosioekonominen vaikutus

Marraskuussa 1997 pidetyssä Luxemburgin ylimääräisessä Eurooppa-neuvostossa päätettiin uudesta 3-vuotisesta työllisyysaloitteesta, jonka talousarvio olisi noin 450 miljoonaa euroa. Tähän aloitteeseen tarvittavat varat oli määrä ottaa yhteisön talousarvion B5-5 osaston pienten ja keskisuurten yritysten tukitoimiin ja työmarkkinoiden innovointihankkeisiin tarkoitetuista määrärahoista.

- Miten yhteisön talousarvion B5-5 osaston kuhunkin budjettikohtaan otetut määrärahat jakautuvat jäsenvaltioittain ja vuosittain?
- Mikä on arviolta näillä toimenpiteillä luotujen työpaikkojen määrä Euroopan unionissa ja kussakin jäsenvaltiossa (muistutan tässä yhteydessä, että komissio laati samankaltaisen arvion Elise-ohjelmaa varten)?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2000)

Työllisyyttä käsitelleen Luxemburgin ylimääräisen Eurooppa-neuvoston seurauksena budjettivallan käyttäjä perusti talousarvioon uuden osaston B5-5 ”Työmarkkinat ja tekninen innovointi”, jonka rahoittamiseen on varattu 450 miljoonaa euroa kolmen vuoden ajaksi (1998–2000).

Vuonna 1998 otettiin kolmeen budjettikohtaan (B5-500, B5-5010 ja B5-5020) yhteensä 30 miljoonaa euroa EY:n perustamissopimuksen työllisyysosaston sekä ylipäänsä työllisyysstrategian täytäntöönpanoon liittyvien toimien rahoittamiseen. Näillä toimilla pyrittiin löytämään valiokäytäntöjä ja vaihtamaan niitä jäsenvaltioiden kesken sekä tukemaan jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkaan liittyviä innovointitoimia ja -hankkeita sekä tutkimusta.

Lisäksi osoitettiin 120 miljoonaa euroa kasvua ja työllisyyttä koskevaan aloitteeseen, joka on innovatiivisille ja työpaikkoja luoville pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset) tarkoitettu rahoitustukiohjelma. Tähän lukuun voidaan lisätä 5 miljoonaa euroa, jotka osoitettiin eurooppalaista yhteisyritystä koskevaan kokeilutoimintaan (Joint European Venture, JEV) (B5-512). Vuosina 1999 ja 2000 kasvua ja työllisyyttä koskevaan aloitteeseen osoitettiin 300 miljoonaa euroa.

Kasvua ja työllisyyttä koskevaan aloitteeseen kuuluu kolme toisiaan täydentävää ohjelmaa: Euroopan investointirahaston (EIR) hallinnoima Euroopan teknologiaohjelma (European Technology Facility, ETF-käynnistysjärjestelmä), josta annetaan käyttöön riskipääomaa ja tuetaan pk-yritysten välisten kansalliset rajat ylittävien yhteisyritysten perustamista yhteisössä, komission hallinnoima JEV sekä EIR:n hallinnoima takuuohjelma (pk-yritysten takausjärjestelmä).

ETF-käynnistysjärjestelmästä voidaan mainita, että komissio on hyväksynyt yhteensä 54 miljoonan euron investointimaksusitoumukset yhdeksään EIR:n valitsemaan rahastoon. Jäsenvaltiokohtainen jakauma esitetään taulukossa 1, joka on lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

JEV-hankkeita komissio on hyväksynyt 65: 53 yhteisyrityshanketta ja 12 tiedotusohjelmaa. Näissä 53 yhteisyrityshankkeessa oli mukana 115 pk-yritystä. Hankkeissa mukana olevien pk-yritysten jäsenvaltiokohtainen jakauma ja yhteisyrityksen tuleva sijaintipaikka käy ilmi taulukosta 2, joka on lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

Pk-yritysten takausjärjestelmässä komissio on hyväksynyt yhteensä 90 miljoonan euron maksusitoumukset viidelletoista EIR:n valitsemalle rahoituksenvälittäjälle. Jäsenvaltiokohtainen jakauma käy ilmi taulukosta 3, joka on lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

Tuoreimmat luvut kertovat, että 49 yhteisön pk-yritystä on saanut rahoitusta ETF-käynnistysjärjestelmään osallistuvista rahastoista. Tarkkaa tietoa ETF:ään perustuvan käynnistysjärjestelmän mahdollisuuksista luoda työpaikkoja saadaan elokuussa 2000, kun EIR on saanut ensimmäiset vuosikyselyt pk-yrityksiltä.

JEV:n avulla luotujen työpaikkojen määrää on liian aikaista arvioida. JEV-tuen ensimmäisessä vaiheessa on kyse valmisteluista, joiden jälkeen pk-yritykset vasta päättävät, perustetaanko yhteisyritys ja millä ehdoilla. Pk-yrityksiä on kuitenkin pyydetty myös näin alkuvaiheessa arvioimaan, paljonko työpaikkoja voisi syntyä. Hakijoiden ilmoitusten mukaan 53 hyväksytyssä yhteisyrityshankkeessa voisi syntyä yhteensä 788 työpaikkaa (keskimäärin 15 työpaikkaa hanketta kohti).

Tuoreimmista pk-yritysten takausjärjestelmää koskevista luvuista käy ilmi, että järjestelmästä on tuettu 7 223:a pk-yritystä, jotka ovat ilmoittaneet työntekijämääräkseen 32 869. Pk-yrityksiä on myös tässä järjestelmässä pyydetty arvioimaan lähitulevaisuudessa syntyvien työpaikkojen määrää. Yritysten ilmoitusten perusteella työpaikkoja oletetaan olevan 34 319 vuoden kuluttua luottosopimuksen allekirjoittamisesta, mikä merkitsee 1 450 työpaikan lisäystä. Työpaikkojen määrän odotetaan kasvavan toisen vuoden jälkeen 36 988:aan, mikä on taas 2 669 työpaikkaa lisää. Tämä merkitsee, että työpaikkojen määrä kasvaa kahdessa vuodessa yhteensä 13 prosenttia.

(2000/C 374 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0373/00

esittäjä(t): Andre Brie (GUE/NGL) komissiolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Rakennerahastotuen myöntäminen itäsaksalaisille osavaltioille luontotyyppidirektiivin mukaisesti merkittyjen alueiden perusteella

Saksa ja muutamat sen osavaltioista eivät ole panneet täytäntöön 21. maaliskuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/43/ETY⁽¹⁾, joka koskee luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelua. Tästä syystä myös niitä Saksan osavaltioita, jotka ovat täyttäneet tämän velvollisuuden, uhkaa EU:n rakennerahastotuen maksamisen jäädyttäminen. Esimerkiksi Mecklenburg-Vorpommern on merkinnyt 136 eri aluetta eli 181 000 hehtaaria (7,9 prosenttia alastaan) tuen piiriin. Komission ilmoittama kanta tarkoittaisi sitä, että erityisesti rakenteellisesti heikot itäsaksalaiset osavaltiot joutuisivat vähintäänkin odottelemaan tavoitteen 1 alueille varatun tuen ja maaseutualueille tarkoitetun EMOTR-tuen maksamista, millä olisi erityisen kielteisiä seurauksia, koska näillä alueilla on vakavia taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta itäsaksalaiset osavaltiot, jotka ovat täyttäneet luontotyyppi-direktiivissä säädetyn velvollisuutensa, eivät joudu kärsimään muiden osavaltioiden ja Saksan liittohallituksen tekemistä laiminlyönneistä?

Onko komission mielestä tarpeellista tai mahdollista käsitellä tukivarojen myöntämistä kullekin osavaltiolle tai hankkeelle erikseen ja myös päättää myöntämisestä erikseen?

Onko komissio tietoinen, että kielteisellä päätöksellä olisi vakavien taloudellisten ja sosiaalisten seurauksien lisäksi pitkäkestoinen vaikutus väestön sitoumukseen osallistua ympäristönsuojeluun, kun taas myönteistä päätöstä pidettäisiin muun muassa selvänä merkinä aktiivisen ympäristöpolitiikan tunnustamisesta?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 2000)

Kuten parlamentin jäsen tietää, yhteisön kannalta merkittäviä suojelukohteita, joihin kuuluvat luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY ja luonnonvaraisten lintujen suojelemisesta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetussa direktiivissä⁽¹⁾ vahvistetut alueet, koskevan Natura 2000 -luettelon valmistuminen on viivästynyt alkuperäisestä takarajasta eli kesäkuusta 1998, koska useat jäsenvaltiot, Saksa mukaan luettuna, eivät ole jättäneet asianmukaisia ehdotuksia. Ehdotusten jättämisen määräaika umpeutui kesäkuussa 1995.

Jotta jäsenvaltiot ilmoittaisivat suojelukohteet myöhästyneinäkin ja jotta komissio pystyisi täyttämään EY-perustamissopimuksen 6 artiklan nojalla sitä koskevat velvollisuudet, komissio muistutti 23. kesäkuuta 1999 kaikkia jäsenvaltioilta niiden velvoitteesta taata, että ohjelmat ja hankkeet ovat edellä mainittujen direktiivien mukaiset.

Sittemmin Saksan osavaltiot, Mecklenburg-Vorpommern mukaan luettuna, ovat ilmoittaneet eräitä suojeltavia alueita ja valmistelevat uusia ilmoituksia.

Lainsäädännöllisten edellytysten perusteella ohjelma-asiakirjat voidaan hyväksyä vain, jos niihin sisältyy kyseisestä alueesta vastuullisten Saksan viranomaisten selkeä sitoumus siihen, että Natura 2000 -ohjelman puitteissa tähän mennessä suojeltuja tai vastaisuudessa suojeltavia kohteita mahdollisesti uhkaavia kaikkia kielteisiä vaikutuksia arvioidaan asianmukaisesti ja että niiden osalta ryhdytään tarkoituksenmukaisiin toimiin. Komissio arvioi kutakin suunnitelmaa tai ohjelmaa pelkästään sen yksittäisen sisällön perusteella.

Komission tavoitteena on edistää tukikelpoisten alueiden sosiaalista ja taloudellista kehitystä kestäväen kehityksen peruseriaatteiden mukaisesti.

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979.

(2000/C 374 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0378/00

esittäjä(t): John McCartin (PPE-DE) komissiolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: EU:n lampaanlihajärjestelyn tarkistaminen

Voiko komissio vahvistaa onko se tarkistamassa voimassa olevaa EU:n lampaanlihajärjestelyä ja sen toimivuutta? Milloin komissio aikoo julkaista johtopäätöksensä aiheesta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2000)

Parhaillaan on käynnissä arviointitutkimus lampaanlihan yhteismarkkinajärjestelyistä. Tutkimus valmistuu pääsiäisen tienoilla, ja sen tulosten perusteella komissio tekee omat päätelmänsä järjestelmän mahdollisesta uudistuksesta tai siihen tehtävistä muutoksista ja antaa tarvittaessa tätä koskevat ehdotukset myöhemmin tänä vuonna.

(2000/C 374 E/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0380/00

esittäjä(t): Juan Ojeda Sanz (PPE-DE) komissiolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Maanteiden infrastruktuurin parantaminen Keski- ja Itä-Euroopassa

Eurooppalaisten rahoituslaitosten (EIP) ja unionin budjettikohtien (Phare-ohjelma, liittymistä valmisteleva rahoituspolitiikan väline) kautta myönnetään huomattavia rahasummia jäsenehdokasvaltioille. Näillä varoilla olisi jäsenehdokasvaltioiden hallitusten toteuttamien tarpeellisten investointien lisäksi rakennettava maantieverkosto, joka täyttää periaatteen valtioiden välisten tieverkostojen toimivuudesta, joka on tarpeen yhteismarkkinoiden tehokasta käyttöönottoa varten.

Näyttää kuitenkin siltä, että paikallisella tasolla yhteisön varojen käytöllä ei saavuteta toivottuja tuloksia. Mitä mekanismeja Euroopan komissiolla on sen takaamiseksi, että yhteisön varoilla näissä maissa rahoitetut maantiehankkeet ja tieinfrastruktuurin parannusta koskevat hankkeet toteutetaan Euroopan unionin laatus-tandardien mukaisesti?

Aikooko Euroopan komissio vaatia rahoituksen myöntämisen ehtona tieturvallisuuteen liittyvää tutkimusta kaikista maantiehankkeista, joita pidetään välttämättöminä laajentuneessa unionissa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2000)

1990- luvun alusta lähtien PHARE-ohjelmassa on käytetty lähes 1 000 miljoonaa euroa liikenteen infrastruktuuri-investointeihin edunsaajamaissa ja siten myötävaikutettu parlamentin jäsenen esiin tuomiin tavoitteisiin. Viime vuosina tämä liittymistä edeltävä tuki on saanut yhä enemmän huomattavaa rahoitusta ja yhteisrahoitusta Euroopan investointipankilta (EIP:ltä) ja kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta sekä jäsenehdokasvaltioiden kansallisista talousarvioista.

Tästä vuodesta lähtien uusi liittymistä edeltävä rakennepolitiikan väline (ISPA) lisää huomattavasti mahdollisuuksia rahoittaa investointeja yhteisön julkisista varoista. Vuoteen 2006 asti vuosittain käytetään 1 040 miljoonaa euroa puoliksi liikenteen infrastruktuuriin ja ympäristönsuojelutoimiin. Mitä tulee liikenteen infrastruktuuriin, ISPA:sta rahoitettujen toimien tulisi edistää kestävästä liikkuvuudesta, ja erityisesti niiden tavoitteena tulisi olla liittyvien valtioiden kansallisten verkkojen yhteenkytkettävyys ja yhteentoimivuus Euroopan laajuisten verkkojen kanssa, kyseisiin verkkoihin pääsy mukaan luettuna.

Tässä tilanteessa Euroopan laajuisen kuljetusverkon kehittämiseen tähtävien ensisijaisten toimenpiteiden valintaprosessia on auttanut neuvoston vuonna 1995 aloittama liikenteen infrastruktuuritarpeiden arviointiohjelma (TINA), jonka tarkoituksena on ollut määritellä liittyvien valtioiden alueella eri kuljetusmuodoista koostuva kuljetusverkko, johon kuuluvat tiet, rautatiet, sisävesiväylät, satamat, terminaalit ja lentokentät. Se koostuu runkoverkosta, joka on liittyvien valtioiden alueella samanlainen kuin kymmenen eri kuljetusmuodoista koostuvan Euroopan laajuisen liikenneväylän linkit ja solmupisteet sellaisena kuin se hyväksyttiin Helsingissä kesäkuussa 1997 pidetyssä kolmannessa yleiseurooppalaisessa kuljetuskonferenssissa, ja muista verkon osista.

Liittymistä edeltävän rakennepolitiikan välineestä 12 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1267/1999⁽¹⁾ mukaan infrastruktuuriin liittyvillä toimenpiteillä on edistettävä yhteisön liikennettä ja Euroopan laajuisia verkkoja koskevien politiikkojen toteuttamista (5 artikla ja liite II). Sen vuoksi yhteisen edun mukaisten kuljetushankkeiden on perustuttava suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyssä neuvoston ja parlamentin päätöksessä N:o 1692/96/EY⁽²⁾ mainittuihin perusteisiin ja niiden on oltava asiaa koskevien yhteisön politiikkojen ja normien mukaisia. Esimerkiksi tieinfrastruktuurihanke-ehdotusta arvioidessaan komissio tutkii muun muassa, kuinka paljon toimenpide edistää tieliikenneturvallisuutta ja onko se yllä mainittujen perusteiden ja normien mukainen. Liikenneturvallisuuden parantamiseen tähtääviin liikenteenohjauksjärjestelmiä koskeviin investointeihin voi myös saada ISPA:n rahoitusta.

Kertomuksessaan ISPA:sta myönnetystä yhteisön tuesta komissio antaa myös tietoa siitä, miten arvioidaan, onko ISPA:n toiminta yhdenmukaista yhteisön politiikkojen kanssa, liikennettä koskevat politiikat mukaan lukien.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

⁽²⁾ EYVL L 228, 9.9.1996.

(2000/C 374 E/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0387/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(15. helmikuuta 2000)

Aihe: Irlannin merivartioston pidättämät galicialaisalukset

Irlannin merivartiosto on viime päivinä pidättänyt useita Gran Solin vesillä kalastaneita galicialaisaluksia sillä perusteella, etteivät ne Irlannin merivartioston mukaan täytä joitakin teknisiä vaatimuksia. Alukset vapautettiin sen jälkeen kun niiltä oli peritty vähäinen sakkomaksu, mutta kalastustoiminnan keskeytymisestä pidätyksen ajaksi aiheutui huomattavaa taloudellista vahinkoa.

Onko komissio tietoinen näistä usein toistuvista välikohtauksista ja galicialaisaluksiin kohdistuvasta painostuksesta? Pitääkö se Irlannin viranomaisten menettelyä asianmukaisena?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2000)

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen esilletuomasta asiasta.

Komissio pyytää parlamentin jäsentä hankkimaan aiheesta yksityiskohtaiset tiedot jotta asiaa voidaan ryhtyä tutkimaan tarkemmin.

(2000/C 374 E/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0392/00**esittäjä(t): Inger Schörling (Verts/ALE) komissiolle**

(8. helmikuuta 2000)

Aihe: Julkisuusperiaate ja lähdesuoja

Komission jäsen Neil Kinnock on Ruotsin lehdistössä väittänyt, että Ruotsin mallin mukainen julkisuusperiaate ja lähdesuoja eivät sovellu EU:n komissioon. Kinnockin mukaan tärkeät päätökset tehtäisiin epävirallisesti, jos julkisuusperiaate otettaisiin käyttöön, ja lähdesuoja voisi johtaa salailun lisääntymiseen. Kinnock on edelleen väittänyt, että Paul van Buitenen on muuttunut hyvästä komission virheellisten toimintatapojen paljastajasta pahaksi tiedonantajaksi, joka ainoastaan pyrkii mustamaalaamaan komissiota toimielimenä.

Voiko komission jäsen Kinnock lähemmin selvittää, millä perusteilla hän on tullut siihen lopputulokseen, että julkisuusperiaatteen ja lähdesuojan noudattaminen EU:ssa voisivat johtaa aivan päinvastaisiin seurauksiin kuin alun perin on tarkoitettu? Voiko komission jäsen selvittää yksityiskohtaisemmin, mikä Paul van Buitenenin toiminnassa on sellaista, että hän on muuttunut hyvästä pahaksi tiedonantajaksi?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2000)

Komissio julkaisi hiljattain ehdotuksen asetukseksi yleisön oikeudesta saada tietoja yhteisön toimielinten asiakirjoista⁽¹⁾. Siinä esitetään periaatteet ja säännöt, jotka ovat komission mielestä tarpeen, jotta taataan Euroopan kansalaisten oikeus saada toimielinten hallussa olevia tietoja. Ehdotusta laatiessaan komissio otti huomioon myönteiset kokemukset, joita se on saanut käytäntösäännöistä⁽²⁾, asiakirjojen julkisuutta koskevasta jäsenvaltioiden lainsäädännöstä – etenkin Pohjoismaiden hyvistä käytännöistä – sekä yhteisöjen erityistilanteesta.

Parlamentti ja neuvosto keskustelevat tekstistä ja vahvistavat lopuksi sitovat säännöt asiasta.

Henkilöstöasioista ja hallintouudistuksesta vastaava varapuheenjohtaja on antanut Ruotsille sekä parlamentissa että muualla erityistä tunnustusta siitä, että sillä on pitkät ja myönteiset perinteet kansalaisten tiedonsaantioikeudesta. Siksi sen noudattamat standardit ovat harkitsemisen arvoisia, mutta niitä tuskin voidaan toteuttaa aivan sellaisinaan yhteisön toimielimissä lähitulevaisuudessa.

Julkisissa lausunnoissaan varapuheenjohtaja pani myös merkille, että Ruotsissa epäviralliset tietojenvaihdot ennen asiakirjan virallistamista eivät ole julkisia. Komission ehdotuksessa asiakirjan määritelmään eivät sisälly ”sisäiset asiakirjat, kuten valmistelu- tai keskusteluasiakirjat ja yksiköiden lausunnot, sekä epäviralliset viestit”. Riippumattoman asiantuntijakomitean näkemyksen mukaan poikkeus oli tarpeen, koska ”komissio tarvitsee” tilaa ajatella ”muotoillakseen politiikkaa ennen kuin siitä tulee julkista”. Ilman poikkeusta virkamiehet saattaisivat olla haluttomia laatimaan ja vaihtamaan kyseisiä asiakirjoja. Tämä voisi johtaa entistä suurempaan salailuun mikä heikentäisi työskentelyn tehokkuutta.

Kysymyksen lainauksissa väaristellään varapuheenjohtajan lausuntoja. Hän on todennut moneen kertaan, että kaikkien komission kyseisen virkamiehen paljastamien säännönvastaisuuksien suhteen toteutettiin kurinpito- ja oikeudellisia menettelyjä ennen asian paljastumista. Hän on myös kommentoinut Ruotsin lehdistössä esitetyjä väitteitä, joiden mukaan tuhannet virkamiehet jatkoivat petoksia toimielimessä. Väitteet eivät pidä paikkaansa, vaan ne ovat yleistyksiä, joilla panetellaan komissiota ja sen henkilöstöä epäoikeudenmukaisesti ja aiheutetaan perusteetonta epäluottamusta kansalaisissa.

(¹) KOM(2000) 30 lopullinen.

(²) Tiedonsaantioikeutta neuvoston ja komission asiakirjoista koskevat käytännesäännöt, jotka neuvosto hyväksyi 20.12.1993 (EYVL L 340, 31.12.1993, s. 43) ja komissio 8.2.1994 (EYVL L 46, 18.2.1994, s. 58). Euroopan parlamentti teki 10.7.1997 päätöksen yleisön oikeudesta tutustua sen asiakirjoihin (EYVL L 263, 25.9.1997, s. 27).

(2000/C 374 E/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0399/00

esittäjä(t): Ioannis Averoff (PPE-DE) ja Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(15. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano ja Kreikalle metsien suojeluun myönnetty yhteisön rahoitus

Yhteisön asetuksista 3528/86 (¹) ja 2158/92 (²), jotka koskevat metsien suojelua ilmansaasteilta ja metsäpalojen torjuntaa, aiheutuu tiettyjä velvoitteita jäsenvaltioille, esimerkiksi metsäpalojen torjuntasuunnitelmien laatiminen. Asetukset antavat jäsenvaltioille myös mahdollisuuden saada rahoitusta näissä asetuksissa olevien säännösten piiriin kuuluvia toimia varten.

Komissiolta kysytään edellä mainittujen asetusten täytäntöönpanosta Kreikassa ja erityisesti:

1. Onko Kreikka, Amsterdamin sopimuksen 10 artiklan mukaisesti, toimittanut komissiolle asetuksessa 2158/92 erityisesti edellytetyt tiedot?
2. Mitä rahamääriä se on saanut näiden kahden rahoituksen mahdollistavan asetuksen puitteissa tarkasti eriteltynä vuodesta 1995 alkaen tähän asti, ja mitä osuutta ne edustavat suhteessa muihin Välimeren alueen jäsenvaltioihin?
3. Onko olemassa muita yhteisön rahoitusvälineitä, joista Kreikka on hyötynyt metsiensä suojelussa? Mitä rahamääriä niiden kautta on myönnetty ja mitä osuutta nämä määrät edustavat suhteessa muihin Välimeren alueen jäsenvaltioihin?

(¹) EYVL L 326, 21.11.1986, s. 2.

(²) EYVL L 217, 31.7.1992, s. 3.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2000)

1. Metsäpalojen torjunnasta yhteisössä 23. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2158/92 2 artiklan mukaisesti Kreikka lähetti komissiolle 2. helmikuuta 1993 luettelon, jossa se luokittelee alueensa metsäpaloaaran mukaan. Luettelo, jossa koko maa on perustelluista syistä luokiteltu ”suuren metsäpaloaaran alueeksi”, hyväksyttiin 24. kesäkuuta 1993 komission päätöksellä C(93)1619.

Kun luettelo oli hyväksytty, Kreikka toimitti komissiolle 24. kesäkuuta 1993 kansallisen metsäpalojen torjuntasuunnitelman asetuksen 3 artiklan mukaisesti. Komission antoi 7. maaliskuuta 1994 lausunnon, jonka mukaan suunnitelma on 3 artiklan säännösten mukainen.

Kreikka toimitti 8. lokakuuta 1999 komissiolle muutetun suunnitelman, joka kestää 10 vuotta (1994–2003). Komissio totesi 10. tammikuuta 2000 antamassaan lausunnossa, että Kreikan muutettu suunnitelma vastaa asetuksen (ETY) N:o 2158/92 3 artiklan tavoitteita ja suuntaviivoja.

Tietyistä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2158/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä metsäpaloja koskevan tietojärjestelmän osalta 11. huhtikuuta 1994 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 804/94⁽¹⁾ voimaantulon jälkeen Kreikka on toimittanut komissiolle vuosittain asetuksessa tarkoitetut tiedot vuodesta 1994.

2. Yhteisön metsien suojelusta ilmansaasteilta 17. marraskuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3528/86 ja tämän vastauksen kohdassa 1 mainitun asetuksen (ETY) N:o 2158/92 mukaisesti komissio myönsi vuosiksi 1995–1999 tukia toimille, jotka koskevat kaikkia Välimeren alueen jäsenvaltioita (Kreikkaa, Espanjaa, Ranskaa, Italiaa ja lisäksi Portugalia). Määrärahat olivat yhteensä 71,48 miljoonaa euroa, josta Kreikan osuus oli tällä ohjelmakaudella 13,64 miljoonaa euroa, mikä vastaa 19 prosenttia kokonaistuesta.

3. Kreikka on saanut myös muuta yhteisön rahoitusta kohteisiin, jotka parlamentin jäsen mainitsee. Sille myönnettiin koheesiorahastosta 55,6 miljoonan euron tuki kaudeksi 1994–1999. Välimeren alueen jäsenvaltioista myös Espanja haki rahastoista 565 miljoonan euron tukea. Portugali ei saanut rakennerahastojen tukea metsänhoitoon.

Mitä tulee EMOTR:n ohjausosastoon, Kreikan toisen YTK:n (1994–1999) ja yhteisöaloitteiden käytettävissä olleista määrärahoista osoitettiin metsänhoitoalalle 224 miljoonaa euroa. Portugalin YTK:ssa (1994–1999) metsänhoitoon osoitettiin 79,7 miljoonaa euroa ja Espanjan YTK:ssa (1994–1999) metsänhoitoon ja ympäristönsuojeluun osoitettiin 510 miljoonaa euroa.

⁽¹⁾ EYVL L 93, 12.4.1994.

(2000/C 374 E/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0400/00

esittäjä(t): William Newton Dunn (PPE-DE) komissiolle

(15. helmikuuta 2000)

Aihe: Melton Mowbrayn sianlihapiiraat

Aikooko komissio myöntää Leicestershiressä sijaitsevalle Melton Mowbrayn alueen perinteisten ja maailmankuulujen sianlihapiiraiden tuottajille samanlaisen nimeä ja alkuperää koskevan suojan, joka on myönnetty samppanjan ja Stilton-juuston tuottajille?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2000)

Asetuksella (ETY) N:o 2081/92⁽¹⁾ otettiin käyttöön maataloustuotteiden ja joidenkin elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen rekisteröinti- ja suojajärjestelmä. Järjestelmä ei koske viinituotteita. Mikäli kyseistä sianlihapiiirasta voidaan pitää lihavalmisteenä, se voi kuulua järjestelmän soveltamisalaan.

On kuitenkin syytä muistuttaa, että kyseessä on vapaaehtoinen järjestelmä, joten vain kyseisen tuotteen valmistajat voivat aloittaa menettelyn merkinnän "Melton Mowbray Pork Pies" rekisteröimiseksi asetuksen (ETY) N:o 2081/92 mukaisesti.

Tuote ja maantieteellinen alue sekä tuotteen ja alueen välinen yhteys on kuvailtava tarkasti asetuksen 4 artiklassa tarkoitettussa eritelmässä. Rekisteröintihakemuksessa on myös perusteltava, vastaako tuote maantieteellisen merkinnän tai alkuperänimityksen määritelmiä.

Päätös siitä, onko hakemus asetuksen vaatimuksen mukainen, voidaan tehdä vain, jos siinä on Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten välityksellä komissiolle lähetetyt tiedot.

Lisäksi toteutetaan yhteisön menettely, jossa hakemuksen tiedot julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, jotta muut valmistajat ja toimijat voivat halutessaan esittää väitteen rekisteröintiä vastaan. Näin turvataan niiden mahdolliset edut.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992.

(2000/C 374 E/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0402/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(15. helmikuuta 2000)

Aihe: Kalastusaluksen kapteenin pidättäminen Réunionin saarella

Galicialainen José Ramón Hombre Sobrido, Camouco -nimisen kalastusaluksen kapteeni, pidätettiin yli kaksi kuukautta sitten Ranskalle kuuluvalla Réunionin saarella, missä hän on edelleen pidätettynä.

Komission kalastuksen pääosaston pääjohtaja ei antanut mitään konkreettista vastausta tätä asiaa koskeviin kysymyksiini Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunnan järjestämässä tilaisuudessa?

Onko komissio tietoinen tästä tapauksesta ja siitä, minkä vuoksi EU:n jäsenvaltion, Ranskan viranomaiset ovat pidättäneet kyseisen yhteisön kansalaisen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2000)

Syyskuussa 1999 ranskalainen fregatti pidätti José Ramón Hombre Sobridon, joka on Panaman lipun alla purjehtivan ja Merce Pesca sa -yhtiön omistaman Camouco-nimisen kalastusaluksen kapteeni, laittomasta hammaskalan kalastuksesta epäiltynä (Réunioniin kuuluvien) Crozet-saarten yksinomaisella talousvyöhykkeellä (EEZ). Hombre Sobrido vapautettiin myöhemmin, mutta häntä ei edelleenkään lasketa pois saarelta viranomaisten otettua haltuunsa hänen passinsa.

Panama pyysi 14. tammikuuta 2000 aluksen ja sen kapteenin vapauttamista Hampurin Kansainväliseltä merioikeustuomioistuimelta. Tuomioistuin on perustettu Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen nojalla. Se antoi tuomionsa 7. helmikuuta 2000 ja määräsi aluksen ja sen kapteenin vapauttaviksi 8 miljoonan Ranskan frangin takuita vastaan. Toistaiseksi Ranskan viranomaiset eivät ole noudattaneet määräystä, vaan ilmoittavat olevansa tyytymättömiä takuiden ehtoihin. Hombre Sobridon passin palauttamista on määrä käsitellä Réunionin valitusoikeudessa 24. maaliskuuta 2000. Oikeusasian sisältöä koskeva oikeudenkäynti on sovittu pidettäväksi 4. huhtikuuta 2000.

(2000/C 374 E/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0407/00**esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle***(15. helmikuuta 2000)*

Aihe: Saksalaisille laivayhtiöille ja huolintaliikkeille Tonavan reitin tukkeutumisesta Jugoslaviassa aiheutuvat vahingonkorvaukset

Regensburgin kaupungissa (Saksa) on useita yrityksiä, jotka suorittavat yksinomaan kuljetuksia Tonavalla Saksasta Jugoslaviaa kauempana olevaan määränpäähän. Kosovon sota, Tonavan siltojen tuhoutuminen ja tästä aiheutunut Tonavan reitin tukkeutuminen Jugoslaviassa ovat johtaneet siihen, että näiden yritysten toiminta on tyrehtymässä. Koska ne ovat erikoistuneet erittäin pitkälti juuri Tonavalla liikennöintiin, niillä ei ole juurikaan mahdollisuuksia siirtyä uusille toimialoille.

Tästä syystä kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Onko tilanne tulkittava siten, että Kosovon sota on vahingoittanut näitä yrityksiä aivan kuten kosovolaisyrityksiä?
2. Voivatko nämä yritykset saada rahallista kehitystukea vahinkojen korvaamiseksi?
3. Onko näillä yrityksillä oikeus saada ilmaista kehitys- tai yritysvakuutustukea nykyisten tappioiden korvaamiseksi sekä investointitukea, jossa on julkinen rakennusaikainen vakuus?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(29. maaliskuuta 2000)*

Komissio on tietoinen Tonavan kuljetuksista sekä suorasti että epäsuorasti vastaavien yritysten erityisongelmista, jotka johtuvat Naton suorittamasta Novi Sadin siltojen tuhoamisesta aiheutuneesta Tonavan reitin tukkeutumisesta.

Kysymystä aiheutuneiden tappioiden korvauksista ei kuitenkaan voida ratkaista, ennen kuin kyseisiin tappioihin liittyvä tuottamuksellinen vastuu, jos sellainen osoitetaan olevan, on määritelty asianmukaisissa oikeudellisissa elimissä.

Tonavan liikennöinnin palauttamisen osalta Euroopan komissio tutkii parhaillaan Tonava-komitean esittämän hanke-ehdotuksen yhteisrahoituspyyntöä, joka koskee kulkureitin puhdistamista poistamalla Naton tuhoamien siltojen pirstaleet ja räjähtämättömät ammuksiset sekä joenuomien ja -törmien korjaamista. Hanke taustoinen on moniulotteinen sekä poliittiselta, tekniseltä että lainopilliselta kannalta.

(2000/C 374 E/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0410/00**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle***(23. helmikuuta 2000)*

Aihe: Kambodža

Onko komissio tietoinen väitteistä, joiden mukaan Kambodžassa on yhä vakavia ongelmia, kuten äärimmäinen köyhyys, alueellinen nälänhätä, erittäin laajalle levinnyt korruptio ja ihmisoikeuksien loukkaukset? Olisiko avustuksia koskevien ehtojen asettaminen komission mielestä tässä tapauksessa paikallaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2000)

Komissio tietää hyvin, että Kambodža on yksi maailman heikoimmin kehittyneistä maista ja että se kärsii edelleen köyhyydestä ja muista siihen liittyvistä ongelmista. Maa joutuu tulevina vuosina kohtaamaan merkittäviä haasteita, ja sen on nopeasti toteutettava kattavia uudistuksia. Kambodžan uuden hallituksen muodostamisen jälkeen komissio on keskustellut useasti sen kanssa uudistuksista.

Komissio ei tällä hetkellä harkitse uusien ehtojen käyttöönottoa kehitysohjelmissaan, mutta jatkaa Kambodžan tilanteen seuraamista tarkkaavaisesti.

Komissio aikoo käydä perusteellisia keskusteluja Kambodžan viranomaisten kanssa ihmisoikeuksista, demokratiakehityksestä ja korruptiosta EY:n ja Kambodžan sekakomitean ensimmäisessä kokouksessa, joka on tarkoitus pitää vuoden 2000 alkupuoliskolla.

Kansainvälisten järjestöjen mukaan Kambodžan elintarviketilanne on vuonna 2000 yleisesti ottaen tyydyttävä. Merkittävä osa väestöstä on kuitenkin edelleen vaarassa kärsiä elintarvikepulasta, ja komissio seuraa tilannetta jatkuvasti ollakseen valmis toimimaan hätätapauksissa.

(2000/C 374 E/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0416/00

esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Rekombinaatiotuotteiden ALV-tason alentaminen

Voiko komissio ilmoittaa, onko se valmis antamaan ehdotuksen, joka koskee rekombinaatioverituotteiden ALV-tason alentamista, ja jos ei, niin miksi ei?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2000)

Verestä peräisin olevien tuotteiden osalta on arvonlisäverotuksessa tehtävä ero eri tyyppisten tuotteiden välillä.

Tietyt ihmisverestä ja -veriplasmasta peräisin olevat tuotteet, kuten albumiini, hyyttymistekijät ja immunoglobuliinit, katsotaan lääkkeiksi (14. kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/381/ETY⁽¹⁾ mukaisesti).

Näin ollen sovellettaessa arvonlisäverotuksesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽²⁾ 12 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja liitteen H 3 luokkaa kyseisiin tuotteisiin voidaan vapaaehtoisesti soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa.

Rekombinaatioverituotteet (geeniteknikalla tuotetut, jotka eivät sisällä ihmisverestä peräisin olevia osia) ovat lääkkeitä, koska ne kuuluvat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93⁽³⁾ liitteen A osaan. Kyseisessä asetuksessa säädetään lääkkeen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämisestä keskitetyn yhteisön lupamenettelyn mukaisesti. Tällä perusteella myös niihin voidaan siis soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa.

Sen sijaan verestä peräisin olevia labiileja tuotteita, kuten ihmisestä peräisin olevaa plasmaa ja verisoluja, ei pidetä lääkkeinä. Tästä johtuen niihin sovelletaan normaalia verokantaa, kun taas kokovereen voidaan soveltaa arvonlisäveroa koskevaa vapautusta.

Olisi ehkä aiheellista tutkia uudelleen tämä poikkeavuus, joka mahdollistaa kokoveren verovapautuksen, mutta vaatii verestä peräisin olevien labiilien tuotteiden verottamista normaalin verokannan mukaan. Niinpä kyseinen asia on parhaillaan tutkittavana komissiossa jäsenvaltioissa vallitsevien käytäntöjen tarkistamiseksi.

Tämä kysymys otetaan esille, kun seuraavan kerran arvioidaan uudelleen alennetun arvonnisäverokannan soveltamisalaa, ja silloin esitetään myös soveltuvia ehdotuksia verituoitteita koskevien tapausten tasapuoliseksi kohteluksi.

- (¹) EYVL L 181, 28.6.1989. Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annettujen direktiivien 65/65/ETY ja 75/319/ETY soveltamisalan laajentamisesta ja ihmisverestä tai -veriplasmasta peräisin olevia lääkkeitä koskevista erityissäännöksistä annettu direktiivi.
- (²) EYVL L 145, 13.6.1977. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 1999/85/EY (EYVL L 277, 28.10.1999).
- (³) EYVL L 214, 24.8.1993. Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22. heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2309/93.

(2000/C 374 E/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0418/00

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Troolauksen vähentäminen merenpohjaan kohdistuvien tuhojen vuoksi

1. Onko komissio tietoinen Volkskrantissa 1. helmikuuta 2000 julkaistusta kirjoituksesta, joka käsittelee troolauksen aiheuttamia haittoja Pohjanmeren ympäristölle ja jossa meritutkimusinstituutin (NIOZ) tutkija tohtori H. Lindeman esitti Alankomaiden maatalous-, ympäristönsuojelu- ja kalastusministeriön (LNV) toimeksiantona asiasta tehdyn tutkimuksen tulokset?
2. Onko komissio tietoinen, että tämä kalastustapa, jota käytetään erityisesti pohjakalojen, kuten kieli- ja liejukampeloiden kalastukseen, tapahtuu painavien terästankojen ja ketjujen avulla, jotka kyntävät merenpohjaa 6–10 sentin syvyydeltä pohjakalojen ajamiseksi verkkoihin?
3. Voisiko komissio vahvistaa tiedot, joiden mukaan jo pelkästään Alankomaille kuuluvassa Pohjanmeren osassa on vähintään 400 troolausmenetelmää käyttävää kalastusalusta, joiden kalastusvälineistö on neljästä kahteentoista metriä leveä, ja että Pohjanmereen, josta Alankomaiden, Englannin ja Skandinavian maiden kaltaiset kalastusvaltiot ovat riippuvaisia, kohdistuvien tuhojen lisäksi myös muita meriä tuhoetaan tällä tavoin?
4. Katsooko komissiokin, että tällaisella kalastuksella on hyvin haitallinen vaikutus merenpohjaan ja sen biodiversiteettiin erityisesti, koska kaikki pohjaelämä tuhoetaan, ja että troolauksella on vähintään yhtä haitallista ympäristölle, kuin esimerkiksi öljyn- ja kaasunporausta?
5. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä troolauksen vähentämiseksi ja antaakseen asianomaisille kalastajille mahdollisuuden siirtyä toisenlaisiin kalastusmenetelmiin tai täysin toisiin töihin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. maaliskuuta 2000)

1. Komissio ei tunne Volkskrantissa 1. helmikuuta 2000 julkaistua kirjoitusta.
2. Komissio on täysin tietoinen puomitroolauksesta, sillä pyydettyjä kalalajeista ja siitä, missä määrin nämä kalastusvälineet vaikuttavat merenpohjaan.
3. Komissio voi vahvistaa, että Pohjanmerellä ja muilla merialueilla on paljon puomitroolausmenetelmää käyttäviä kalastusaluksia. On kuitenkin epätodennäköistä, että kaikki nämä alukset olisivat käytössä Alankomaille kuuluvassa Pohjanmeren osassa samanaikaisesti. Hiljattain julkaistusta tutkimuksesta ilmeni, että Pohjanmerellä ja jopa sen Alankomaille kuuluvassa osassa on huomattavia alueita, joilla puomitroolauksella ei käytetä ollenkaan.

4. Komissio on tietoinen kysymyksessä mainitun kirjoituksen tekijän, tohtori H. Lindeboomin (josta kysymyksessä käytetään nimeä Lindeman) tekemästä tutkimuksesta. Tohtori Lindeboom on merkittävä tutkija ja julkaissut lukuisia niin tieteellisiä kuin kansantajuisiakin kirjoituksia, joissa hän esittää puomitroolauksen vahingoittavan ympäristöä. Muut yhtä lailla merkittävät tutkijat eivät kuitenkaan täysin tai lainkaan yhdy tohtori Lindeboomin päätelmiin.

5. Puomitroolausmenetelmää käyttävien kalastusalusten toimintaa rajoitetaan yhteisön lainsäädännössä nykyiselläänkin. Laajapuomitroolia käyttävien alusten (joiden moottoriteho on yli 221 kW) ei sallita kalastaa punakampelan suoja-alueella, joka sijaitsee Belgian, Tanskan, Saksan, Ranskan ja Alankomaiden Pohjanmeren-rannikon edustan merialueella. Laajapuomitrooleilla ei myöskään saa kalastaa Irlantia ja Yhdistynyttä Kuningaskuntaa ympäröivällä 12 mailin levyisellä alueella. Puomitroolauksen kielletty Kattogatisissa. Komissio ei tässä vaiheessa aio muuttaa näitä rajoituksia. Se tutkii asiaa kuitenkin edelleen ja arvioi kalastusalueiden biologisia vaikutuksia voidakseen ehdottaa lisätoimenpiteitä, jos ja kun nämä osoittautuvat tarpeellisiksi.

(2000/C 374 E/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0421/00

esittäjä(t): Ulrich Stockmann (PSE) komissiolle

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Moottoriajoneuvojen varustaminen varoituskolmioilla

Saksalaiselta teollisuusyhtiöltä saamieni tietojen mukaan moottoriajoneuvojen varustaminen kahdella varoituskolmioilla on viime vuoden kesästä lähtien ollut pakollista Espanjan kuningaskunnassa. Aikooko Euroopan komissio esittää vastaavanlaisen ehdotuksen, jolla veloitetaan varustamaan kaikki moottoriajoneuvot kahdella varoituskolmioilla koko EU:n alueella?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2000)

Komissio on tietoinen Espanjan lainsäädännöstä, jonka mukaan kaikissa ajoneuvoissa on oltava kaksi varoituskolmiota.

Tämä vaatimus sisältyy ajoneuvoja koskevien yleisten vaatimusten 19 artiklaan ja liitteeseen XII, jotka on julkaistu kuninkaan asetuksena (Real Decreto 2822/98) 23. joulukuuta 1998.

Varoituskolmiosta ei säädetä ajoneuvojen rakennevaatimuksissa vaan sitä koskeva vaatimus sisältyy liikennesääntöihin.

Liikennesäännöt kuuluvat yleensä jäsenvaltion toimivaltaan. Komissio ei suunnittele Espanjan järjestelmän laajentamista koko yhteisöön.

(2000/C 374 E/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0422/00

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Kreikan valtion sähkölaitoksen pylväiden asentaminen Kykladien saarille

Kreikan valtion sähkölaitos on jo vuosia sitten käynnistänyt hankkeen korkeajännitevirran siirtämiseksi Eviolta Androksen, Tinoksen, Siroksen ja Mykonoksen saarille sekä siirtoon tarvittavien sähköpylväiden asentamiseksi. Tämä hanke on jo herättänyt kiivasta vastustusta kyseisten saarien asukkaiden keskuudessa, ja Kreikan valtioneuvosto on tehnyt asiasta kielteisen päätöksen.

Kun otetaan huomioon, että

- saariston herkkä ympäristö, jolle on tyypillistä luonnonmuotojen yhtenäisyys ja yksinkertainen symmetria, ei kestä tällaisia muutoksia,
- korkeajännitekaapeleilla on osoitettu olevan terveydelle haitallisia vaikutuksia,
- energia-alan hankkeet on toteutettava pitkällä tähtäyksellä ja aiheutuvien ympäristövaikutusten kokonaisennusteiden ja arvioinnin pohjalta,
- herkissä ekosysteemeissä, kuten kyseisillä Pohjois-Kykladien saarilla, joille on luonteenomaista erityisesti niiden ekosysteemien eristäytyneisyys ja joiden elollisen luonnon monimuotoisuus on runsasta tai ainutlaatuisista, vain pienimuotoisia teknisiä hankkeita ja muutoksia voidaan pitää toteutuskelpoisina ja sallittuina,
- herkkien ekosysteemien suojeleminen perustuu suoraan perustuslain 24 ja 106 artiklan sekä EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan yhdistelmään,
- Kreikan valtioneuvoston kielteisen päätöksen mukaan korkeajännitesähköverkon rakentaminen sähköpylväitä asentamalla merkitsee raakalaismaista hyökkäystä Kykladien maisemaa vastaan, joka tunnetaan yksinkertaisesta symmetriastaan ja suuresta esteettisestä arvostaan, jotka ovat sidoksissa Kykladien erityisiin kulttuurisiin ominaisuuksiin ja jotka on suojattu perustuslain 24 artiklassa,

pyydän komissiota puuttumaan ryhtymään toimiin asianomaisten Kreikan viranomaisten suhteen, jotta Kreikan valtion sähkölaitos pyrkisi löytämään ja toteuttaisi vaihtoehtoisen ratkaisun (merenalaisten yhteyksien suunnittelu, maanalainen kaapelointi, ympäristöystävälliset energiamuodot) vaikkakin suuremmin kustannuksin, jotta Kykladien kulttuurista ja arkkitehtonista perintöä, samoin kuin kansanterveyttä, suojeltaisiin Kreikan perustuslain kirjaimen ja hengen mukaisesti ja EY:n perustamissopimuksen kestävä kehityksen (174 artiklassa) ja ihmisten terveyden suojelun (152 artiklassa) vahvistettujen käsitteiden mukaisesti

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. huhtikuuta 2000)

Euroopan laajuisia energiaverkkoja varten määritelty yhteisön politiikka suosii yleisesti ottaen saarten sähkölinjojen liittämistä mantereeseen päälinjoihin. Tämän liitännän avulla voidaan järkipäristää sähkön tuotantoa saarilla, pienentää sähkön tuotantokustannuksia ja luoda tekniikan kannalta laajat mahdollisuudet tuottaa saarilla sähköä uusiutuvista energianlähteistä, kuten tuulivoimasta.

Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevista yhteisön suuntaviivoista mainitaan yhteisen edun mukainen hanke ”a9. Kreikka: saarten väliset yhteydet sekä saarten ja mantereen väliset yhteydet.”

On totta, että Kreikan valtioneuvosto on peruuttanut julkisen sähkölaitoksen (DEI) saamat luvat korkeajännitesähköpylväiden pystyttämiseksi tietyille Kykladien saarille.

Julkinen sähkölaitos (DEI) on kuitenkin selvittänyt hanketta edelleen ja saanut Euroopan laajuisen energiaverkkojen vuoden 1999 toimintaohjelmasta yhteisrahoitusta toteutettavuustutkimukseen, jossa tehdään tekninen ja ympäristövaikutusten arviointi. Hanke koskee Kykladien eteläisten saarten liittämistä Kreikan mantereeseen sähköverkkoon koskevasta hankkeesta.

Liitännässä käytettävissä linjauksissa ja teknisissä ratkaisuissa sekä lupamenettelyissä on noudatettava kaikkia yhteisön direktiivien ja erityisesti ympäristönsuojelua koskevien direktiivien säännöksiä.

(2000/C 374 E/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0429/00**esittäjä(t): Ioannis Averoff (PPE-DE), Antonios Trakatellis (PPE-DE)
ja Christos Folias (PPE-DE) komissiolle***(23. helmikuuta 2000)*

Aihe: Kreikan maaseudun kehittämisen rahoitus

Maaseudun kehittäminen muodostaa vastedes yhteisen maatalouspolitiikan toisen pilarin, ja sen oikeusperusta on 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu asetus 1257/1999 ⁽¹⁾.

Euroopan komissio neuvottelee parhaillaan yhteisön kolmannesta tukikehyksestä jäsenvaltioiden kanssa.

Kreikan tapauksessa maaseutuväestön osuus on erityisen suuri, noin 20 prosenttia väestöstä, ja maaseudun kehittäminen on poikkeuksellisen merkittävä kysymys, johon tulee kiinnittää erityistä huomiota.

Lisäksi Kreikan viranomaisten ehdotuksessa yhteisön tukikehykseksi myönnettävä osuus on vain 11,87 prosenttia, ja tähän osuuteen sisältyvät maatalous ja kalastus yhdessä, kun taas liikenteelle on varattu 36,7 prosentin osuus. Yhteisön ensimmäisen tukikehyksen aikana, jolloin voimassa ei ollut erityistä maaseudun kehittämistä koskevaa asetusta, osuus oli 12,9 prosenttia ja toisessa tukikehyksessä 13,7 prosenttia. Näin ollen kolmannen tukikehyksen osuus on huomattavasti edellisiä pienempi.

Kysyn komissiolta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta Kreikan viranomaiset kiinnittäisivät riittävästi huomiota maaseutuun ja Kreikan maaseutuväestöön?

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(24. maaliskuuta 2000)*

Komissio haluaa vakuuttaa parlamentin jäsenille, että maaseudun kehittäminen todellakin on yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari. Lisäksi maatalouden kehittämistä koskevassa neuvoston perusasetuksessa (Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17. toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999) säädetään toimenpiteistä, joita rahoitetaan tapauksen mukaan EMOTR:n ohjaus- tai tukiosastosta.

Mitä tulee tavoitteen 1 rakennetoimien piiriin luokiteltuihin alueisiin ja jäsenvaltioihin (joihin Kreikkakin kuuluu), kyseisen asetuksen mukaisia toimia rahoitetaan kahdesta lähteestä. Joitakin niistä rahoitetaan EMOTR:n tukiosastosta ja joitakin EMOTR:n ohjausosastosta.

Kreikan viranomaiset ovat jo esittäneet komissiolle ohjelmia, joihin ne hakevat rahoitusta. Hakemusten perusteella maatalouden kehittämistä koskevien erityisohjelmien (joita yhteisrahoitetaan EMOTR:n kummastakin osastosta) kustannukset nousevat 2 600 miljoonaan drakmaan (vuoden 1999 hinnat) ohjelma-kaudella 2000–2006. Haettu määrä on noin 16 prosenttia kaikkien yhteisön rahoittamien kehitysohjelmien, eli yhteisön tukikehyksen, koheesiorahaston ja EMOTR:n tukiosaston, kokonaismäärärahoista.

Lopuksi on todettava, että Kreikan maaseutua ja sen väestöä tuetaan EMOTR:n lisäksi Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR), Euroopan sosiaalirahastosta (ESR), koheesiorahastosta ja kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR). Nämä varat, joilla rahoitetaan alueiden välisiä, alueellisia ja paikallisia ohjelmia, vaikuttavat suoraan ja myönteisesti maaseudun väestöön.

(2000/C 374 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0430/00**esittäjä(t): Pat Gallagher (UEN) komissiolle**

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Vaihtoehtojen kehittäminen eläinkokeille

Euroopan parlamentti hyväksyi 22. lokakuuta 1997 Roth-Berendtin mietinnön (A4-0277/1977⁽¹⁾), jossa komissiota mm. pyydettiin:

- antamaan viipymättä ehdotuksen valmiiden kosmetiikkatuotteiden testauksen kieltämisestä,
- ryhtymään kannustaviin ja pikaisiin toimiin, joilla vauhditetaan vaihtoehtoisten menetelmien kehittämistä.

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä toimia on tähän mennessä toteutettu tai aiotaan toteuttaa tämän mietinnön perusteella esitetyn parlamentin pyynnön johdosta?

Voisiko komissio ilmoittaa kannattaako se valmiiden tuotteiden testauksen kieltämistä? Jos näin on, millainen olisi kyseisen kiellon aikataulu ja millaisella strategialla se toteutettaisiin?

Voisiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä vaihtoehtoisten menetelmien kehittämiseksi joko yhteistyössä tutkimuksen pääosaston puiteohjelman kanssa tai muilla keinoilla?

⁽¹⁾ EYVL C 339, 10.11.1997, s. 47.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 2000)

Komissio laatii parhaillaan ehdotusluonnosta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi, jolla muutettaisiin kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annettua direktiiviä 76/768/ETY⁽¹⁾ seitsemännen kerran. Tämänhetkessä muodossaan luonnos kieltää pysyvästi ja ehdottomasti kosmeettisilla lopputuotteilla tehtävien eläinkokeiden suorittamisen jäsenvaltioiden alueella. Tämä ehdotus noudattaa parlamentin jäsenen mainitsemaa vaatimusta, ja siinä esitetään, että kieltö tulisi voimaan direktiivin voimaantulopäivänä.

Komissio jatkaa toimenpiteitä, joilla edistetään kosmeettisten tuotteiden alalla käytettävien vaihtoehtoisten menetelmien kehittämistä ja validointia. Tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn viidennessä puiteohjelmassa (1998–2002)⁽²⁾ ohjataan varoja tällaiseen tutkimukseen. Erityisesti erityisohjelman Elämänlaatu ja luonnonvarojen hoitaminen kolmannessa avaintoiminnossa ("Solutehdas") komissio tukee uusien in vitro -koemenetelmien ja seulontamenetelmien kehittämistä vaihtoehtoina eläinkokeille.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976.

⁽²⁾ EYVL L 26, 1.2.1999.

(2000/C 374 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0431/00**esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle**

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Metsityksen, maan raivauksen ja turpeenoton ympäristövaikutukset

Onko komissio ryhtynyt toimiin sen varmistamiseksi, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutuksista annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY⁽¹⁾ noudatetaan vastaisuudessa yhteisön

tukien käytön yhteydessä? Mihin toimiin aluekehityksestä vastaava komission jäsen on ryhtynyt Irlannin tapauksessa, jotta vastaisuudessa maksettava yhteisön tuki ei jälleen johda direktiivin rikkomiseen metsityksen, maan raivauksen ja turpeenoton suhteen, kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin osoitti tapahtuneen 21. syyskuuta 1999 antamassaan tuomiossa Irlantia vastaan (C-392/96)?

Erityisen tärkeitä ovat maaseutuympäristön suojeluohjelman puitteissa toteutettavat pienimuotoiset metsähankkeet, joita Irlannin viranomaisten suosivat. Näissä hankkeissa viljelijöille maksetaan kaupalliseen tarkoitukseen kasvatettavien vieraiden lajien yksipuolisesta istuttamisesta, minkä seurauksena maaseutualueiden nopean taloudellisen kehityksen jo musertama biodiversiteetti vaurioituu entisestään. Tuomioistuin huomautti erityisesti, että "hankkeella voi olla merkittäviä ympäristövaikutuksia myös silloin kun se koostaan riippumatta saattaa laatunsa vuoksi muuttaa kyseisiä ympäristötekijöitä olennaisesti tai peruuttamattomasti."

Koska Irlannin ympäristöministeri ei kyennyt 9. marraskuuta 1999 jätettyihin kirjallisiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa osoittamaan Irlannin parlamentille, mitä muutoksia kansallisiin menettelyihin tarvitaan edellä mainitun tuomioistuimen päätöksen noudattamiseksi, voiko komissio varmistaa, että Irlannin päätöksentekomenettely on tämän tuomion mukainen, ja että tarvittavat toimenpiteet on suoritettu ennen kuin näille toimille myönnetään lisää yhteisön tukea?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2000)

Komissio tietää, kuinka tärkeää tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (¹) noudattaminen on yhteisön rahoittamien hankkeiden osalta yleensä.

Irlannin tapauksessa yhteisön tulevaisuudessa myöntämällä rahoituksella on todennäköisesti olennaista merkitystä vain yhden parlamentin jäsenen mainitseman hanketyypin, metsien istuttamisen, osalta. Tämän hanketyypin osalta Irlannin viranomaiset esittivät sekä kansallisessa kehittämissuunnitelmassaan että maaseudun kehittämissuunnitelmassaan merkittävää yhteisön avustusta lähinnä maaseudun kehittämisasetuksen (Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annettu asetus (EY) N:o 1257/1999 (²)), mutta myös rakennerahastoasetuksen (rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annettu asetus (EY) N:o 1260/1999 (³)) perusteella. Komissio ei kuitenkaan ole vielä tehnyt päätöksiä kyseessä olevien Irlannin suunnitelmien ja ohjelmien rahoittamisesta. Kaikissa komission päätöksissä otetaan huomioon molempien asetusten vaatimukset.

Tässä yhteydessä parlamentin jäsenen huomio halutaan kiinnittää maaseudun kehittämisestä annetun asetuksen 37 artiklan 1 kohtaan, jossa säädetään, että yhteisön tukea myönnetään vain yhteisön lainsäädännön kanssa sopusoinnussa oleville toimille. Rakennerahastoasetuksen osalta huomiota olisi kiinnitettävä sen 12 artiklaan, jossa säädetään, että rahastosta tukea saavissa toimissa on noudatettava yhteisön ympäristön suojelua koskevaa lainsäädäntöä, sekä sen 41 artiklan 2 kohdan b alakohtaan, jossa säädetään, että ennakoarviointi sisältää määräykset, joiden tarkoituksena on varmistaa yhteisön ympäristöalan sääntelyn noudattaminen.

Lopuksi komissio tiedottaa, että parlamentin jäsenen viittaaman tuomioistuimen päätöksen perusteella se on kirjoittanut Irlannin viranomaisille ja pyytänyt tietoja siitä, kuinka Irlanti aikoo noudattaa yhteisön lainsäädäntöä edellä mainittujen kolmen hanketyypin osalta. Irlannin viranomaiset ovat vastanneet, että he aikovat laatia uuden suunnittelua koskevan lain. Valitettavasti tätä uutta lainsäädäntöä ei vielä ole hyväksytty tai sitä ei ole toimitettu komissiolle.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985.

(²) EYVL L 160, 26.6.1999.

(³) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 374 E/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0439/00**esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) komissiolle**

(11. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön tarjouspyyntö urakasta vallitusmattojen toimittamiseksi Boliviaan

TED-hälytysjärjestelmässä julkaistiin 22. marraskuuta 1999 yhteisön tarjouspyyntö (SCR-E/11095/D/S/BO) vallitusmattojen ja vallitussäkkien toimittamisesta Boliviaan hankkeeseen, jonka tarkoituksena on suojella Monteron kaupunkia Pirai-joen tulvilta. Tarjousmenettely päättyi 20. tammikuuta 2000.

1. Voiko komissio ilmoittaa tarjouspyynnön tulokset? Moniko yritys osallistui? Moniko yritys täytti tarjousten esittämiseksi asetetut edellytykset? Mitkä yritykset hyväksyttiin toimittajiksi, millä hinnalla ja mitä kansallisuutta yritykset edustavat?
2. Voiko komissio ilmoittaa, miksi yksi asetetuista edellytyksistä oli, että toimitettavilla materiaaleilla on oltava alkuperätodistus jostakin EU-maasta, Mercosur-maasta, Andien liiton maasta, Boliviasta tai Chilestä? Onko tämä edellytys yhteisön tarjouskilpailuja koskevien sääntöjen mukainen?
3. Voiko komissio toimittaa taulukon, jossa on esitetty kaikkien tarjousten tulokset vallitusmattojen ja -säkkien toimittamisesta Boliviaan ja muualle Etelä-Amerikkaan EU:n kehitysyhteistyöohjelmien puitteissa vuodesta 1992?
4. Voiko komissio ilmoittaa, mistä budjettikohdasta edellä mainittu hanke rahoitetaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 2000)

1. On huomattava, että tarjousten vastaanottamisesta ja arvioinnista vastaa hankintaviranomainen, Searpi, eikä komissio. Tarjouspyynnön tulokset eivät ole vielä käytettävissä. Tarjousten avaamistilaisuus järjestettiin 20. tammikuuta 2000, eikä edunsaaja ole tähän mennessä esittänyt komission hyväksyttäväksi arviointikertomusta eikä tarjousten tarkastelun tuloksia ja ehdotusta hankintasopimuksen tekemiseksi.
2. Ulkoiseen apuun liittyviä julkisia hankintoja koskevien yhteisön sääntöjen mukaan kaikkien materiaalien pitää olla peräisin tarjouspyyntöasiakirjan erityisiä edellytyksiä koskevassa I artiklassa määritellyistä maista (yhteisön jäsenvaltiot, Bolivia, Andien sopimuksen osapuolet, Mercosur-valtiot ja Chile). XIV artiklan 4 kohdan mukaan tarjouksen tekijän on ilmoitettava materiaalien alkuperä. Tarjouksen tekijän on esitettävä hankintaviranomaiselle alkuperätodistus, kun materiaalit saapuvat vastaanottavaan maahan (C osan, "Tekninen liite", 1 artiklan 10 kohta).
3. Tällaisia yksityiskohtaisia tilastoja ei ole käytettävissä.
4. Budjettikohdasta B7-310.

(2000/C 374 E/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0446/00**esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle**

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Viralliset kielet ja sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto

Käynnissä on menettely Euroopan unionin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sisämarkkinoilla toimivaa yhdenmukaistamisvirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ säännösten voimassaolosta. Asetuksessa säädetään, että yhdenmukaistamisviraston kielet ovat espanja, englanti, ranska, saksa ja italia, mikä sulkee pois kaikki muut EU:n viralliset kielet.

Komissio puuttui tähän menettelyyn ilmaisten säännöstä puoltavan kantansa.

Kyseinen säännös johtaa vakavaan poikkeamaan unionin yhdentoista virallisen kielen tasa-arvoisuuden peruseriaatteesta ja syrjii selkeästi muita kieliä samoin kuin näitä kieliä puhuvia Euroopan kansalaisia. Näiltä kansalaisilta riistetään näin ollen oikeus viestintään, tiedottamiseen ja heidän oikeuksiaan koskeviin vaatimuksiin omalla kielellään silloin, kun kyseessä ovat Alicanten viraston toimivaltaan kuuluvat asiat. Tästä osoituksena mainittakoon seuraava esimerkki: viraston virallinen lehti julkaistaan vain edellä mainituilla viidellä kielellä.

Kun otetaan huomioon, että Euroopan unionilla on yksitoista virallista kieltä, ja komissiolla on perustamissopimusten vartijana velvollisuus kunnioittaa kaikkia yhtätoista kieltä ja työskennellä niitä käyttäen, kysyn seuraavaa:

1. Mistä syystä ja mitä tarkoituspäätös tavoitellen komissio päätti puuttua tällaiseen menettelyyn, johon neuvosto yleensä voi puuttua, kiistanalaisen säännöksen puolesta?
2. Miten tämä puuttuminen sopii yhteen komission velvollisuuden kanssa kunnioittaa perustamissopimuksia ja sen myötä myös yhteisön yhtätoista virallista kieltä, varsinkin kun komissio ei ollut sisällyttänyt asiaan liittyvään ehdotukseensa tätä tai muuta vastaavaa säännöstä, jossa yhdenmukais-tamisviraston kielet olisi rajattu viiteen edellä mainittuun kieleen?
3. Aikooko komissio soveltaa samaa kielipolitiikkaa omassa toiminnassaan, ja aikooko se mahdollisesti ehdottaa neuvostolle yhteisön virallisten kielten rajaamista kyseisiin viiteen kieleen?

(¹) EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(10. huhtikuuta 2000)

Kysyjä viittaa asiaan, joka on vireillä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Tämän vuoksi komissio vastaa kysymyksiin vain lyhyesti, eikä käsittele yksityiskohtaisesti tuomioistuimessa käsiteltäväksi tulevaa asiaa.

Komissio vastaa esitettyihin kysymyksiin seuraavasti:

1. Komission päätös puuttua asiaan ja puoltaa neuvoston ja sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukais-tamisviraston OHIM:n päätelmiä perustui siihen, että komissio katsoi asialla olevan institutionaalista merkitystä, mikä edellytti sen kannanottoa.
2. On totta, etteineuvoston määräämää OHIM:n kielivalikoimaa ollut komission alkuperäisessä viraston perustamisesta laatimassa asetusehdotuksessa. Komissio kuitenkin katsoo, että nyt sovellettava kieliva-likoima on lain mukainen. Lisäksi on otettava huomioon, että on löydettävä tasapaino toisaalta yhtäläisen kohtelun ja toisaalta yhteisön tavaramerkkijärjestelmän toimivuuden välillä.
3. Komissio ei ole tehnyt suunnitelmia OHIM:n kielivalikoiman soveltamisesta omaan työhönsä eikä yhteisön virallisten kielten määrän vähentämisestä.

(2000/C 374 E/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0450/00

esittäjä(t): Francesco Musotto (PPE-DE) komissiolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Aluepolitiikka ja rakennerahastot: Sisilian alueen toimintasuunnitelma

Sisilian alueen esittämä alueellinen toimintasuunnitelma ei näytä, kuten Euroopan komissio on osoittanut, täyttävän uusia rakennerahastoja koskevia määräyksiä. Komissio on erityisesti tuonut esille suunniteltujen täytäntöönpanotoimien liian suuren määrän ja täytäntöönpanohankkeiden olennaisia puutteita, joihin pyydetty rahoitus perustuu. Toisin sanoen esitetty suunnitelma on liian yleisluontoinen ja liian hajanainen, mikä aiheuttaa suurta huolta lukuisten valmisteltujen mikrohankkeitten lisäarvon ja mahdollisen yhteisön yhteisrahoituksen menettämisen kannalta, mikäli suunnitelman sisältöä ja laatimistapaa ei muuteta yhteis-työssä komission kanssa.

Edellä esitetyn perusteella tiedustelisin komissiolta seuraavaa:

1. Ovatko nämä huolenaiheet perusteltuja?
2. Mitä muita määräyksiä Sisilia on mahdollisesti jättänyt noudattamatta?
3. Mitä muutoksia olisi tehtävä edellä mainittuun suunnitelmaan?
4. Onko ohjelman sisällöstä olemassa todellista Palermon ja Brysselin välistä sopimusta?
5. Onko todellakin mahdollista, että Sisilian alue menettää yhteisrahoituksen, jos suunnitelma ei vastaa rakennerahastojen määräyksiä?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 2000)

Italian viranomaiset ovat toimittaneet ohjelmakauden 2000–2006 osalta komissiolle yhdessä Etelä-Italian (Mezzogiorno) kehittämissuunnitelman kanssa sarjan Sisiliaa koskevia toimintaohjelmaehdotuksia. Nämä asiakirjat ovat tällä hetkellä komission tutkittavana.

Erityisesti Sisiliaa koskevaa hyväksyttyä alueellista toimintaohjelmaa (POR) varten komissio on esittänyt tiettyjä huomautuksia neuvotellessaan Italian viranomaisten kanssa. Näistä kohdista neuvotellaan tarkemmin edellämäinnittujen viranomaisten kanssa asiakirjan lopullista versiota varten, jonka perusteella komissio tekee päätöksensä.

On huomattava että kauden 2000–2006 toimintasuunnitelmien valmistelu tehdään yhteistyössä yhdessä alueellisten, maakunnallisten ja kansallisten viranomaisten kanssa. Ohjelmatyön alkuvaiheessa olettamusta rahastojen vajaakäytöstä ei ole tullut ilmi.

(2000/C 374 E/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0451/00

esittäjä(t): Hanja Majj-Weggen (PPE-DE) neuvostolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Kilpailua vääristävät verojärjestelyt Euroopan unionissa

Voiko neuvosto vahvistaa, että neuvoston virkamiehistä koostuva työryhmä on löytänyt eräistä EU:n jäsenvaltioista 60 verojärjestelyä, joita voidaan pitää kilpailua vääristävinä?

Onko totta, että tämän kertomuksen mukaan Alankomaat on kärkisijalla yhdeksällä kilpailua vääristävällä järjestelyllä?

Mistä yhdeksästä järjestelystä on kysymys?

Onko totta, että Saksasta, Ranskasta, Italiasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta (siis suurista jäsenvaltioista) ei löydetty yhtään kilpailua vääristävää verojärjestelyä?

Mihin neuvosto pyrkii tällä virkamiesten laatimalla kertomuksella ja milloin neuvosto tekee oman poliittisen arvionsa?

Vastaus

(16./17. toukokuuta 2000)

1. Yritysverotuksen käytännesääntötyöryhmän raporttiin, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa ja joka toimitettiin neuvostolle (ECOFIN) 29. marraskuuta 1999, voi tutustua neuvoston Internet-sivulla (ue.eu.int/newsroom, kohta "sekalaista", asiakirja 4901/99).

2. Neuvosto päätti julkistaa asiakirjan Internetin välityksellä, muttei ole vielä kuitenkaan ottanut kantaa sen sisältöön eikä voi näin ollen vielä tässä vaiheessa vastata esitettyihin kysymyksiin.

3. Neuvosto muistuttaa lisäksi arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että Helsingin Eurooppa-neuvosto päätti, että perustetaan korkean tason työryhmä, jonka on neuvostolle toimitettavan kokonais selvityksen puitteissa esitettävä ratkaisumahdollisuudet erityisesti käytännesääntöjen osalta veropaketin osana 1. joulukuuta 1997 kokoontuneen ECOFIN-neuvoston päätelmien mukaisesti.

(2000/C 374 E/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0452/00

esittäjä(t): Ioannis Marinos (PPE-DE) komissiolle

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: Turkin "vapaa-alueet" ja tekstiilituotteiden vienti

Silloinen ulkosuhteista vastannut komission jäsen van den Broek ilmoitti 8. heinäkuuta 1997 Euroopan parlamentille (vastauksessaan kysymykseen E-1965/97⁽¹⁾), että yhteisön tarkastusryhmä matkusti Turkkiin lokakuussa 1996 varmistaakseen, että Turkin vapaa-alueiden toiminta vastasi tulliliittosopimuksessa Turkille asetettuja vaatimuksia. Kansainvälisessä lehdistössä julkaistuissa tiedoissa viitattiin epäilyihin Istanbulin ja Mersinan vapaa-alueiden kautta harjoitetusta sellaisien kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden viennistä, jotka asetettiin markkinoille turkkilaisina, hyödyntäen siten EU:n ja Turkin välisen tulliliittosopimuksen ehtoja ja syrjäyttäen vastaavia yhteisön tuotteita.

Van den Broek totesi myös vastauksessaan, että yhteisö ja Turkki sopivat assosiointikomitean 24. huhtikuuta 1997 antamien suositusten mukaisesti seuraavansa jatkuvasti tilannetta, jotta tulliliittosopimuksen määräysten kiertäminen vältetään. Voiko Euroopan komissio ilmoittaa minulle, kuinka monta vuoden 1996 lokakuun tarkastusmatkan kaltaista yhteisön tarkastuskäyntiä on tähän mennessä toteutettu ja mitkä olivat näiden tarkastusten tulokset?

⁽¹⁾ EYVL C 45, 10.2.1998, s. 131.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2000)

Komission Turkkiin lokakuussa 1996 tekemän tarkastusmatkan jälkeen ei ole tehty uusia matkoja. Tuolloin ei löydetty todisteita petoksista. Myöskään matkan jälkeen ei ole esitetty tietoja petoksista esimerkiksi yhteisön tuotannonalan valituksissa tai muutoin. Komissio ei näin ollen aio tehdä säännöllisiä tarkastuksia, vaan ottaa asian tarvittaessa välittömästi käsiteltäväksi Turkin viranomaisten kanssa. Petosepäilyistä voi ilmoittaa suoraan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) johtajalle.

(2000/C 374 E/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0453/00

esittäjä(t): Karin Jöns (PSE) neuvostolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Neuvoston asetus (EY) N:o 2822/98 tiettyihin kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien väliaikaisesta suspendoimisesta kokonaan tai osittain

Neuvoston 21 päivänä joulukuuta 1998 annetulla asetuksella (EY) N:o 2822/98⁽¹⁾ asetettiin tiettyjen kalastustuotteiden (sampi, rasvakala, erilaiset ravut) tulli 0 prosenttiin 1.1.1999 alkaen. Sitä vastoin

haikalojen (*Squalus acanthias* – tuoreet, jäädytetyt tai jäädytetyt) tulli asetettiin 6 prosenttiin ja alaskanseitin (*Theragra chalcogramma*) fileiden ja muun lihan (jalostettavaksi tarkoitetut teollisuusharkot, jäädytetyt, jalostukseen tarkoitetut) tulli 4 prosenttiin.

1. Kuinka monta prosenttia on muiden EU:hun tuotavien kalastustuotteiden vähentämätön tulli?
2. Miksi alaskanseitin tullia ei asetettu 0 prosenttiin kuten muiden asetuksessa tarkoitettujen kalastustuotteiden tullia? Alaskanseitiä saadaan melkein yksinomaan rantavaltioista (USA, Kanada, Venäjä, Kiina, Korea ja Japani), joten EU on riippuvainen sen tuonnista.
3. Miksi alaskanseitin tulli asetettiin 4 prosenttiin?
4. Miksi haikalojen tullia ei asetettu 0 prosenttiin kuten muiden asetuksessa tarkoitettujen kalastustuotteiden tullia? On huomattava, että haikalaa on tuotava EU:hun enimmäkseen USA:sta ja Kanadasta, koska sitä saadaan vain vähän Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisistä vesistöistä.
5. Miksi haikalan tulli asetettiin 6 prosenttiin?

(¹) EYVL L 351, 29.12.1998, s. 9.

Vastaus

(18. toukokuuta 2000)

Neuvoston asetus 2822/98 tiettyihin kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien väliaikaisesta suspendoimisesta kokonaan tai osittain annettiin 21. joulukuuta 1998 samanaikaisesti tiettyjä kalastustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen kanssa.

Asetusehdotuksia tarkasteltiin yhdessä, jotta päästäisiin kompromissiratkaisuun, jonka hyväksyisivät sekä kalastajien edut etusijalle asettavat jäsenvaltiot että jalostusteollisuutta puolustavat jäsenvaltiot.

1. Yhteisellä tullitariffilla vahvistetaan sovellettavat tullit. Kalastustuotteiden osalta tullit ovat 2 prosenttia (lohikalat) – 25 prosenttia (sardiinit, makrillit, ...). Ne on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (¹).
 2. Joitakin tuotteita, joita ei tuoteta yhteisössä lainkaan tai joita tuotetaan vain vähän tai riittämättömästi, on hankittava jalostusteollisuuteen yhteisön ulkopuolisilta markkinoilta. Tällaisissa tilanteissa yhteisön on toteutettava tullitoimenpiteitä pitääkseen teollisuutensa kilpailukykyisenä kolmansien maiden kanssa.
- Yhteisön tullilainsäädäntö on tiiviisti sidoksissa yhteisön kauppapolitiikkaan, ja sitä mukautetaan säännöllisesti ottaen huomioon kansainvälisten markkinoiden kehitys ja hankintamahdollisuudet, jotka pohjautuvat erityisesti kalastussopimuksiin.
3. Näin ollen alaskanseitin tulli on suspendoitu 18 prosentista 4 prosenttiin ja haikalojen tulli 18 prosentista 6 prosenttiin.
 4. Vuoden 2000 osalta kalojen sekä äyriäisten, nilviäisten ja muiden vedessä elävien selkärangattomien tullit on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (²).
 5. Neuvosto antoi 17. joulukuuta 1999 uuden asetuksen tiettyihin kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien suspendoinnista kokonaan tai osittain. Tämä asetus, jota sovelletaan 1. päivästä tammikuuta 2000, on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (³). Alaskanseitin fileiden ja muun lihan tulli on suspendoitu 3,5 prosenttiin ja haikalojen lihan tulli 6 prosenttiin.

(¹) EYVL L 292, 30.10.1998, sivut 47–62.

(²) EYVL L 278, 28.10.1999, sivut 47–66.

(³) EYVL L 336, 29. joulukuuta 1999.

(2000/C 374 E/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0463/00**esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle**

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Irlannin postin sosiaaliavustusten maksamista koskevan sopimuksen laajentamista Irlannissa koskeva kantelu

Dublinilainen asianajotoimisto ⁽¹⁾ on kannellut Irlannin postin sopimuksen laajentamisesta. Tällä sopimuksella sosiaaliavustusten maksaminen annettiin Irlannin postin (An Post) hoidettavaksi. Koska on tiedossa kuinka elintärkeä tällainen palvelu on maaseudun posteille ja yhteisöille, voiko komissio tarkentaa asian tämänhetkistä tilannetta ja arvioida, koska asiasta mahdollisesti päätetään, sekä antaa selvityksen asiasta?

⁽¹⁾ McCann Fitzgerald Solicitorit, dublinilaisen Transaction Network Services'in puolesta.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2000)

Komissio on vastaanottanut EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (entinen 90 artikla) nojalla tehdyn kantelun, joka koskee perustamissopimuksen 43, 49 ja 82 artiklan (entiset 52, 59 ja 86 artiklat) soveltamista. Kantelussa vastustetaan Irlannin hallituksen päätöstä jatkaa 1. tammikuuta 2000 alkaen kolmella vuodella sosiaaliturva-avustusten maksupalveluja koskevaa, olemassa olevaa sopimusta, jonka nojalla avustusten toimittamisesta vastaa An Post, valtion omistama ja monopoli-asemassa toimiva postipalvelujen tarjoaja. Kantelussa tuodaan esille sekä kilpailuun että sisämarkkinoihin liittyviä seikkoja.

Komissio ei ole vielä ottanut kantaa kanteluun. Komissio tarvitsee vielä lisätietoja kannan muodostamista varten ja on sen vuoksi lähettänyt äskettäin tietopyynnön sekä kantelun tekijälle että Irlannin hallitukselle.

Osapuolten toimittamista tiedoista riippuen asiassa voidaan joko päättää lähettää Irlannin hallitukselle virallinen ilmoitus tai hylätä kantelu. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet viipymättä sen jälkeen, kun se on saanut pyytämänsä tiedot.

(2000/C 374 E/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0465/00**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle**

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Euroopan komission politiikka, jolla pannaan täytäntöön EU:n talousarvio vuodelle 2000 vähemmistökielten ja alueellisten kielten suojelemisen ja edistämisen osalta

EU:n budjettivallan käyttäjät eli parlamentti ja neuvosto päättivät yhteisön talousarviossa vuodelle 2000 budjettivaroista, jotka on varattu vähemmistökielten ja alueellisten kielten edistämiseen ja suojelemiseen.

Käytännössä budjettikohdassa B3-1000 "Yhteistyö koulutuksen ja nuorisopolitiikan alalla" todetaan, että tämän kohdan, jonka kokonaismäärärahat ovat 4,5 miljoonaa euroa, erityistavoitteena on tukea toimia, joilla edistetään yhteisön vähemmistökieliä sekä niiden säilyttämistä.

Voiko komissio ilmoittaa, mikä konkreettinen summa näistä 4,5 miljoonasta eurosta on tarkoitettu yhteisön vähemmistökielten suojeeluun ja turvaamiseen?

Voiko komissio antaa tietoja kyseisen budjettikohdan täytäntöönpanoon sovellettavasta menettelystä?

Voiko komissio ilmoittaa, mistä lähtien on mahdollista esittää konkreettisia hankkeita, jotka voivat saada rahoitusta, joka on tarkoitettu vähemmistökielten edistämiseen ja säilyttämiseen?

Voiko komissio antaa tietoja suuntaviivoista tai ohjeista sekä vaatimuksista, jotka kyseisten hankkeiden on täytettävä saadakseen yhteisön rahoitusta?

Voiko komissio ilmoittaa, milloin lopulta valituiksi tulleet hankkeet saavat niille myönnetyn yhteisön rahoituksen?

(2000/C 374 E/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0478/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: EU:n vähemmistökieliä ja alueellisia kieliä koskevan toimintaohjelman oikeusperusta

Komissio laatii lainsäädäntöehdotusta oikeusperustaksi yhteisön vähemmistökielten ja alueellisten kielten säilyttämistä ja edistämistä koskevalle toimintaohjelmalle sekä sen rahoittamiselle EU:n talousarviosta. Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta rahoitetaan jo vähemmistökielten ja alueellisten kielten edistämistä koskevia valmistelevia toimia.

Tätä oikeusperustaa koskeva lainsäädäntömenettely on saatettava päätökseen mahdollisimman pian, jotta voidaan varmistaa niiden hankkeiden jatkuvuus, jotka kuuluvat edellä mainittuihin vuoden 2000 talousarvion valmisteleviin toimiin, ja jotta EU:n vähemmistökielten ja alueellisten kielten säilyttämistä ja edistämistä koskevia toimia voidaan tehostaa lähivuosina. Voiko komissio näin ollen ilmoittaa tämän lainsäädäntömenettelyn suunnitellun aikataulun ja täsmälleen, milloin oikeusperustaa koskeva ehdotus esitetään parlamentille?

Voiko komissio antaa jo tietoja tätä ehdotusta koskevista suuntaviivoista, ja tarkemmin, mikä on yhteisön varoista maksettava kokonaissumma sekä rahoituskauden kesto?

Voiko komissio ilmoittaa, mihin perustamissopimuksen määräykseen oikeusperusta pohjautuu?

Voiko komissio ilmoittaa, miten vähemmistökielet ja alueelliset kielet määritellään tulevassa EU:n vähemmistökieliä ja alueellisia kieliä koskevassa toimintaohjelmassa?

**Viviane Redingin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0465/00 ja E-0478/00**

(2. toukokuuta 2000)

Budjettikohdan B3-1000 "yhteistyö koulutuksen ja nuorisopolitiikan alalla" kokonaismääräraha on 4,5 miljoonaa euroa. Tällä summalla on mm. tarkoitus tukea toimia, joilla autetaan ja suojellaan yhteisön alueellisia ja vähemmistökieliä ja -kulttuureita. Komissio on ehdottanut neuvostolle ja parlamentille toimitetussa alustavassa talousarvioesityksessä 2,5 miljoonan euron varaamista tähän tarkoitukseen.

Komissio aikoo julkaista tätä varten mahdollisimman pian ehdotuspyynnön, jonka tekstiä viimeistellään parhaillaan. Ehdotuspyynnössä ilmoitetaan kaikki ehdotusten tekemiseen ja valintaan liittyvät seikat. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ilmoitetaan asiasta suoraan sitten kun kaikki tiedot on saatu.

Komissio tutkii niin ikään mahdollisuutta laatia erityinen tutkimus Euroopan unionin kielivähemmistöjen tarpeista. Tällaisella tutkimuksella voitaisiin hyvin täydentää nykyisiä tietoja asiasta.

Kehitettäessä tulevien vuosien toimia alueellisten ja vähemmistökielien auttamiseksi ja suojelemiseksi otetaan huomioon näiden toimien toteuttaminen sekä Euroopan kielten vuoden järjestäminen vuonna 2001. Kyseiset toimet määritellään täsmällisesti soveliaana ajankohtana.

Alueellisten ja vähemmistökielien määritelmä perustuu alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan 1 artiklassa esitettyyn määritelmään, joka kuuluu seuraavasti: "---"alueellinen kieli tai vähemmistökieli" tarkoittaa kieltä, jota perinteisesti käytetään jonkin valtion tietyllä alueella ja jota käyttävät kyseisen valtion kansalaiset ovat lukumäärältään pienempi väestöryhmä kuin valtion muu väestö ja joka poikkeaa valtion virallisesta kielestä tai kielistä; sellaisena ei pidetä valtion virallisen kielen tai kielten murteita eikä maahanmuuttajien kieliä".

(2000/C 374 E/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0468/00

esittäjä(t): Isabelle Caullery (UEN) komissiolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin työllisyyspolitiikka

Voiko komissio kertoa, mitä keinoja ja menetelmiä Euroopan unionilla on käytettävissään taistelussaan jäsenvaltioita vaivaavan todellisen vitsauksen eli työttömyyden nujertamiseksi?

Voiko komissio esittää alustavan jäsenvaltiokohtaisen arvion siitä, millaisia vaikutuksia sen toimilla on ollut työpaikkojen luomisessa ja säilyttämisessä vuodesta 1994 lähtien?

Voiko se kertoa täsmällisesti, mitkä ovat olleet tärkeimmät päätökset, jotka on tehty lähinnä Euroopan unionin työttömyystilannetta käsitelleen Luxemburgin huippukokouksen jälkeen? Mitkä ovat tähän päivään mennessä havaitut vaikutukset työllisyyteen?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2000)

Työttömyyden torjumiseksi oli välttämätöntä toteuttaa yhtenäinen talouspolitiikan, rakenneuudistusten ja työmarkkinoiden koordinoitustrategia, joka on seurausta Essenissä vuonna 1994 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston käynnistämästä epävirallisesta lähenemisprosessista ja komission vuonna 1993 julkaisemasta valkoisesta kirjasta "Kasvu, kilpailukyky ja työllisyys" (1).

Työmarkkinoilla strategian tärkeimpänä välineenä on EY:n perustamissopimuksen työllisyyttä käsittelevän osaston (125–130 artikla) täytäntöönpano. Osaston määräysten mukaan työllisyyden korkeaa tasoa koskeva tavoite on otettava huomioon kaikissa yhteisön toimintalinjoissa (127 artikla) ja jäsenvaltioiden on koordinoitava työllisyyspolitiikkansa yhteisten tavoitteiden perusteella ja tehtävä tästä selvitys (128 artikla). Osastossa vahvistetaan institutionaalinen menettely toteutettujen toimintalinjojen monenkeskistä seuranta ja arviointia varten.

Uudella ohjelmakaudella (2000–2006) rakennerahastot ovat yhteisön tasolla ratkaisevassa asemassa työllisyysstrategian täytäntöönpanon avustamisessa. Erityisesti Euroopan sosiaalirahaston ESR:n tarkoituksena on uudenaikaistaa ja tasapainottaa työmarkkinoiden toimintaa ja näin epäsuorasti edistää työpaikkojen luomista. Työllisyyspolitiikan alueellinen ulottuvuus, jota korostetaan vuoden 2000 työllisyyden suuntaviivoissa, saa yhä tärkeämmän osuuden kaikissa rakennerahastoissa. Tämä ulottuvuus otetaan huomioon myös komission suuntaviivoissa, jotka koskevat rakennerahastojen ohjelmakauden 2000–2006 valmistelua ja täytäntöönpanoa. Erityishuomiota kiinnitetään alueellisten työllisyysopimusten sisällyttämiseen uusiin toimintaohjelmiin (2).

Toimenpiteiden vaikutusten arviointi

Työllisyysstrategiaa voidaan arvioida kunnollisesti vasta vuonna 1997 sovitun viisivuotiskauden päätyttyä. Vuoden 1998 ja 1999 yhteisissä työllisyysraporteissa esitetään jo esimerkkejä hyvistä toimintatavoista,

joilla suuntaviivoja on pantu täytäntöön. Useissa tapauksissa näihin liittyy numerotietoja luoduista tai säilytetyistä työpaikoista. Kattavampi analyysi tehdään osana vertaisarviointia, jonka komissio ja sosiaali-asioiden neuvosto käynnistivät vuoden 1999 alussa. Tästä julkaistaan tiivistelmäraportti vuonna 2000.

Arviointi on olennainen osa rakennerahastojen toimintaa. Siihen sisältyy ohjelmien säännöllinen seuranta, jossa käytetään yhteisiä indikaattoreita, esimerkiksi luotuja ja säilytettyjä työpaikkoja, ja kunkin ohjelman loppuarviointi kaikissa jäsenvaltioissa. ESR:n arvioinnissa keskitytään pääasiassa arvioimaan ohjelmien vaikutuksia edunsaajiin⁽³⁾. Komissio, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö OECD ja korkeakoulujen tutkijat ovat aloittaneet tämän arvioinnin, tosin vain osittain. Vuosien 1989–1993 jälkiarviointit osoittavat, että tavoitteen 2 yhteydessä työpaikkoja on luotu nettomääräisesti noin 450 000. Vuosien 1994–1999 ennakoarvioinnin perusteella työpaikkoja luotiin bruttomääräisesti noin 650 000⁽⁴⁾. Vuosina 1995–1999 työllisyysaloitteella – Youthstart, Now, Horizon ja Integra – edistettiin henkilöresursseihin, työmarkkinoiden parempaan toimintaan ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin liittyviä toimia. ESR:n julkaisuissa esitetään aiheeseen liittyviä hyviä toimintatapoja.

Ensimmäisessä alueellisia työllisyys sopimuksia (komission vuonna 1997 käynnistämä pilottihanke, joka toteutetaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa) koskevassa katsauksessa annetaan kannustavia tietoja niistä 89 pienalueesta, joilla sopimusta on sovellettu⁽⁵⁾. Siinä tuodaan esiin erityisesti, että rakenneohjelmilla on suunnattu resursseja alueellisiin työllisyys sopimuksiin noin 1 600 miljoonaa euroa vuosina 1998 ja 1999. Tästä summasta 500 miljoonaa euroa on peräisin kolmesta rakennerahastosta ja kalatalouden ohjausrahastosta. Katsauksesta käy myös ilmi, että pilottihankkeeseen sisältyvien työpaikkojen luomista koskevien määrällisten tavoitteiden ansiosta on luotu noin 55 000 lisätyöpaikkaa.

Rakennerahastojen uudelle ohjelmakaudelle (2000–2006) on jo suunniteltu väliarviointi, jonka perusteella määritellään suoritusvarauksen myöntäminen (4 % jäsenvaltiolle myönnetystä kokonaismäärästä). Arvioinnissa, myös työllisyysvaikutusten laskennassa, noudatetaan komission laatimaa menetelmää, joka on parhaillaan testattavana joissakin jäsenvaltioissa.

Luxemburgin Eurooppa-neuvoston jälkeen tehdyt tärkeimmät päätökset

Työllisyyden suuntaviivoja tarkistetaan joka vuosi. Vuoden 2000 suuntaviivoissa neljän pylvään alkupe-
räinen rakenne on säilytetty. Niihin on tehty joitakin muutoksia, joilla korostetaan julkisten työnvälityspal-
veluiden ja sosiaaliturvajärjestelmien asemaa strategiassa sekä tietoyhteiskuntaan liittyvien tietojen ja
taitojen merkitystä.

Työllisyyttä koskevan osaston täytäntöönpanoa on täydennetty jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkaa koske-
villa neuvoston suosituksilla⁽⁶⁾, yhteisön eri toimielinten, myös parlamentin, muodollisella kuulemisella ja
luomalla 130 artiklassa määrätty työllisyyskomitea⁽⁷⁾.

Luxemburgissa pidetyn kokouksen jälkeen Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt seuraavat aloitteet:
Wienissä joulukuussa 1998 aloite menettelyiden yksinkertaistamisesta ja toimeksianto synergian luomiseksi
talous- ja työllisyyspolitiikan välille, Kölnissä kesäkuussa 1999 eurooppalainen työllisyys sopimus – yhteiset
puitteet Luxemburgin prosessia varten, tavara-, palvelu ja pääomamarkkinoiden uudistusprosessi (Cardiff) ja
epävirallinen makrotaloudellinen vuoropuhelu neuvoston, komission, Euroopan keskuspankin ja työmark-
kinaosapuolten kesken, Helsingissä joulukuussa 1999 sosiaalista koheesiota koskevien nykyisten prosessien
ja välineiden koordinointi sekä Lissabonissa 23. – 24. maaliskuuta 2000 tietoyhteiskuntaa koskeva aloite.

Samaan aikaan komissio on antanut useita tiedonantoja työllisyyden huomioon ottamisesta yhteisön
muissa toimintalinjoissa (EY:n perustamissopimuksen 127 artikla)⁽⁸⁾, työllisyydestä tietoyhteiskunnassa⁽⁹⁾
sekä sosiaalisen suojelun uudistamisesta⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ KOM(93) 700 lopullinen.

⁽²⁾ SEC(1999) 1933.

⁽³⁾ ESR:n väliarviointeja koskevat päätelmät.

⁽⁴⁾ Rakennerahastoja koskeva yhdeksäs vuosikertomus.

⁽⁵⁾ SEC(1999) 1932.

⁽⁶⁾ Neuvoston suositus, 14.2.2000 (5161/00/SOC2 ECOFIN4).

⁽⁷⁾ Neuvoston päätös 2000/98/EY, 24.1.2000.

⁽⁸⁾ KOM(1999) 167 lopullinen ja KOM(2000) 78 lopullinen.

⁽⁹⁾ KOM(2000) 48 lopullinen.

⁽¹⁰⁾ KOM(1999) 347 lopullinen.

(2000/C 374 E/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0471/00**esittäjä(t): Mathieu Grosch (PPE-DE) komissiolle**

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: JOP-ohjelma

1. Pitääkö paikkansa, että komissio on päättänyt lopettaa JOP-ohjelman?
2. Jos ohjelma on lopetettu, tehtiinkö päätös ilmenneiden vaikeuksien vuoksi? Jos tehtiin, millaisista vaikeuksista oli kyse?
3. Vai tehtiinkö lopettamispäätös petoksiin liittyneiden ongelmien vuoksi? Jos tehtiin, kuinka suurta osaa riidanalaiset tapaukset edustavat riidattomiin hankkeisiin verrattuna (myönnettyjen rahasummien suhteessa)?
4. Aikooko komissio esittää tilalle vastaavaa ohjelmaa vai katsooko se, ettei nykyisen ohjelman perusajatukselle ole käytännössä riittävästi konkreettista kysyntää?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. maaliskuuta 2000)

Vuosien saatossa Phare-ohjelmasta on kehittynyt kumppanimaiden unioniin liittymisvalmisteluja tukeva väline. Vaaditut ensisijaiset toimet määritellään neuvoston 6. joulukuuta 1999 hyväksymän liittymiskumppanuuden yhteydessä. Tämä Phare-ohjelman uudelleen suuntaaminen kattamaan kohdennetun määrän liittymistä koskevia painopistealueita on osaltaan johtanut päätökseen vähentää useita maita koskevien alakohtaisten ohjelmien määrää. Päätös Joint Venture-ohjelman (JOP) lopettamisesta olisi nähtävä tätä taustaa vasten. Kyseisen päätöksen takana ei ollut muita syitä.

Pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) ehdokasmaissa annettavaa tukea jatketaan Phare-ohjelman uuden investointituen avulla taloudellisen ja sosiaalisen koheesion edistämiseksi ehdokasmaissa. Kyseisiä toimia tarkastellaan vuosittain kunkin ehdokasmaan osalta maakohtaisten Phare-ohjelmien rajoissa. Myös uuden liittymistä valmistelevan välineen, maatalouden ja maaseudun kehittämisen erityisen liittymisohjelman (SAPARD) avulla voidaan tietyin ehdoin antaa investointitukea pk-yrityksille, jotta yhteisön säännösten vaatimukset maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla täytettäisiin. Lisäksi Phare-ohjelman varoja voidaan käyttää kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa lainojen myöntämiseen kumppanimaiden pk-yrityksille.

(2000/C 374 E/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0474/00**esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle**

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Tuet sisilialaisille kalastajille

Sisilian alue on määrännyt laissa nro 30/1998 kalastajille myönnettävistä tuista, jos kalastuksen harjoittaminen keskeytyy tai sitä rajoitetaan. Tukien myöntämistä kalastajille ei ole kuitenkaan vielä täytännön, vaikka komissio antoi jo viime vuoden toukokuussa asiasta huomautuksia, joihin Sisilian aluehallitus aikanaan vastasi. Komissio on lisäksi erässä toisessa yhteydessä antanut myönteisen lausunnon edellä mainitusta aluehallinnon laista.

Voiko komissio kertoa,

1. mitkä erityiset syyt estävät sitä vielä antamasta Sisilian alueelle lupaa myöntää mainittuja tukia niitä hakeneille sisilialaisille kalastajille?
2. milloin Euroopan komissio aikoo antaa asiasta lausunnon ja mahdollistaa sen, että satojen kalastustoiminnan keskeytymisen vuoksi suuriin vaikeuksiin joutuneiden alan toimijoiden taloudellista ahdingoa voidaan lievittää?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2000)

Komissio analysoi 26. lokakuuta 1998 annetun aluelain nro 30 (Sisilian maakunta) yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa.

Komissio päättää lähiaikoina tästä laista erityisesti Italian viranomaisten 28. joulukuuta 1999 komissiolle antamien lisätietojen perusteella.

(2000/C 374 E/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0481/00

esittäjä(t): Alejandro Cercas (PSE) komissiolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Urban-yhteisöaloitteesta myönnettävät varat

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat arviolta Urban-yhteisöaloitteesta Extremaduran (Espanja) alueelle myönnettävät varat?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2000)

Komissio aikoo hyväksyä Urban-yhteisöaloitetta koskevat suuntaviivat maaliskuun 2000 loppuun tai huhtikuun 2000 alkuun mennessä. Jäsenvaltioita pyydetään esittämään ohjelmaehdotuksensa komissiolle kuuden kuukauden kuluessa suuntaviivojen julkaisemisesta Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Jäsenvaltiot ja yhteisö rahoittavat yhteisöaloitteen yhdessä. Jäsenvaltiot osallistuvat rahoitukseen omista varoistaan ja yhteisö Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR). EAKR:n rahoitusosuus Urbanista ohjelma-kaudella 2000–2006 on yhteensä 700 miljoonaa euroa vuoden 1999 hinnoin. Kunkin jäsenvaltion määrärahat lasketaan kyseisten kaupunkialueiden väkiluvun, työttömyysasteen ja pitkäaikaistyöttömien määrän perusteella. Espanjan maksusitoumusmäärärahojen ohjeellinen määrä on 106 miljoonaa euroa. Suuntaviivoissa määritellään myös yhteisöaloitteen kattamien kaupunkialueiden ohjeellinen lukumäärä, joka Espanjan tapauksessa on kahdeksan.

Suuntaviivoissa ei määrätä varojen alueellisesta jaosta. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden tehtävänä on ehdottaa kaupunkialueita, joita Urban-ohjelmasta voitaisiin tukea. Ehdotettujen ohjelmien on kuitenkin täytettävä suuntaviivoissa esitetyt ehdot, vaatimukset ja ensisijaiset tavoitteet ja niiden on pysyttävä myönnettyjen määrärahojen rajoissa.

(2000/C 374 E/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0484/00

esittäjä(t): Alejandro Cercas (PSE) komissiolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Leader+ -yhteisöaloitteesta myönnettävät varat

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä ovat arviolta Leader+ -yhteisöaloitteesta Extremaduran (Espanja) alueelle myönnettävät varat?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2000)

Komissio on jakanut Leader+ -yhteisöaloitteelle myönnettäviä varoja 2020 miljoonaa euroa jäsenvaltioiden kesken.

Espanjan osuus on 467 miljoonaa euroa, ja Espanjan tehtävänä on toteuttaa Leader+ -yhteisöaloitteeseen kuuluvien ohjelmien toimeenpano.

Näistä eri ohjelmista ilmoitetaan komissiolle niiden hyväksymistä varten ja näin tiedetään paljonko eri alueiden on mahdollisuus saada tukea.

Tällä hetkellä komissio ei ole vielä selvillä Leader+ -ohjelmien toteutuksesta, joten sen ei ole mahdollista vastata parlamentin jäsenen tiedusteluun.

(2000/C 374 E/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0491/00

esittäjä(t): John McCartin (PPE-DE) komissiolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhdysvaltojen maanviljelijöille maksetut maataloustuet

Onko komissiolla ajantasaista tietoa Yhdysvaltojen maanviljelijöille maksettavien maataloustukien kokonaismäärästä ja siitä, ovatko äskettäiset Yhdysvaltojen maanviljelijöille myönnetyt tulotukien korotukset yhdenmukaiset Maailman kauppajärjestön sääntöjen kanssa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2000)

Yhdysvaltojen maatalousbudjetti (63 miljardia euroa vuonna 1999 ja 69 miljardia euroa vuonna 2000) on huomattavasti suurempi kuin yhteisön yhteistä maatalouspolitiikkaa koskeva talousarvio. Huomattava osa budjetista käytetään kuitenkin sellaisiin toimenpiteisiin, joista on ainoastaan välillistä hyötyä Yhdysvaltojen maanviljelijöille, kuten elintarvikkeisiin, ravintoon ja kuluttajapalveluihin. Niiden osuus maatalousbudjetista oli 35 miljardia euroa vuonna 1999.

Maanviljelijöiden tärkeimmät tukimuodot ovat AMTAn (Agricultural Market Transition Act) mukaiset suorat tuet ja lainavajauksen maksujärjestelmä, jolla katetaan markkinahinnan ja ennalta määrätyn tonnihinnan välinen ero eli lainan korko.

Vuonna 1999 Yhdysvallat maksoi liittovaltiotasolla suorina tukina 22,7 miljardia euroa maanviljelijöille. Ne olivat AMTAn mukaisia ennalta määriteltyjä maksuja sekä vuosina 1998 (jotkin niistä maksettiin vasta vuonna 1999) ja 1999 hyväksytyjä erityisiä hätäpaketteja. Määrä, joka oli 11 000 euroa maatilaa kohden, kasvoi huomattavasti edellisiin vuosiin verrattuna. Se on kaksi kertaa suurempi kuin Euroopan yhteisön maanviljelijöille maksettava tuki.

Komissio on luonnollisesti huolestunut siitä, että Yhdysvallat on kasvattanut maatalousbudjettiaan viime vuosina, ja seuraa sen kehittymistä tiiviisti. Yhdysvaltojen toimenpiteiden yhteensopivuudesta WTO:n sääntöjen kanssa voidaan todeta, että Yhdysvallat ei ole vielä ilmoittanut maataloutta koskevia toimenpiteitään vuosilta 1998 ja 1999. Se on tehnyt ilmoituksen viimeksi markkinointivuodelta 1997. Ilmoituksesta kävi ilmi, että Yhdysvaltojen kokonaistuen mittausmenetelmän (AMS) mukaisten sitoumusten määrä oli 21 491 miljoonaa dollaria ja AMS-menot 6 238 miljoonaa dollaria vuonna 1997. Yhdysvalloilla oli näin ollen huomattavasti liikkumatilaa AMS:n katon suhteen. Toisaalta green box -tukimuodoista aiheutuvat kokonaismenot olivat 51 250 miljoonaa dollaria. Vertailukaudella 1986–1988 ne olivat 26 150 miljoonaa dollaria. Green box -tukitoimille ei ole kuitenkaan asetettu WTO:n kattoa.

Komissio seuraa tiiviisti Yhdysvaltojen WTO:lle tulevaisuudessa antamia ilmoituksia sen varmistamiseksi, että maatalouden menot luokitellaan oikein WTO:n sääntöjen mukaisesti ja että sitoumuksia noudatetaan.

(2000/C 374 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0495/00

**esittäjä(t): Mauro Nobilia (UEN), Cristiana Muscardini (UEN), Sergio Berlato (UEN)
ja Francesco Turchi (UEN) komissiolle**

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Elintarvikkeiden erityisluonne

Neuvoston asetuksilla (ETY) N:o 2081/92⁽¹⁾ ja 2082/92⁽²⁾ täytäntöönpanojen säännösten soveltaminen näyttää viivästyneen huomattavasti, jos pitää paikkansa, että perussäädösten vuonna 1992 tapahtuneen hyväksymisen jälkeen ensimmäinen pyyntö tuotteen erityisluonteen tunnistamiseksi täytettiin vasta vuonna 1996.

Olemme saaneet tietoomme, että eräisiin jo yli vuosi sitten jätettyihin hakemuksiin ei vielä ole saatu vastausta.

Ottaen huomioon vaikutukset, jotka näillä asetuksilla on sekä taloudelliseen että alueelliseen kilpailukykyyn, voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Vastaako edellä esitetty totuutta?
2. Jos vastaa, mikä on syynä näihin viivästyksiin?
3. Johtuvatko viivästykset menettelyjen monimutkaisuudesta vai yhteisön tai kansallisten toimielinten toimintakyvystä?
4. Eikö olisi suotavaa esittää ehdotuksia, joilla toisaalta selkeytettäisiin menettelyjä ja toisaalta taattaisiin suurempi varmuus hakemusten käsittelystä?

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 9.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2000)

Yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä neuvosto antoi 14. heinäkuuta 1992 asetuksen (ETY) N:o 2081/92 maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä (SMM) ja suojatuista alkuperänimityksistä (SAN) sekä asetuksen (ETY) N:o 2082/92 maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista. Asetukset tulivat voimaan 26. heinäkuuta 1993.

Asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 (SAN/SMM) säädetään kahdesta rekisteröintimenettelystä: tavanomaisesta ja yksinkertaistetusta menettelystä. Yksinkertaistetussa menettelyssä jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulosta (ja uusien jäsenvaltioiden liittymispäivästä vuonna 1995) nimet, joilla on kansallinen oikeudellinen suoja ja jotka ne haluavat rekisteröidä yhteisössä. Jäsenvaltiot toimittivat komissiolle rekisteröitävaksi yli 1 500 nimeä yksinkertaistetussa menettelyssä. Näiden 1 500 hakemuksen käsittely vei komissiolta useita vuosia. Käsittelyn tuloksena komissio rekisteröi noin 500 SAN:ää ja SMM:ää. Jäsenvaltiot peruivat joitakin hakemuksia (noin 700) ja yli 300:aa kivennäisvesihakemusta ei voitu rekisteröidä, koska kivennäisvesiä koskevan lainsäädännön ja alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevan lainsäädännön yhteensopivuudessa oli ongelmia. Italia toimitti yksinkertaistetussa menettelyssä 155 hakemusta, joista kahden menettely on kesken. Ne osoittautuivat erityisen monimutkaisiksi ja niiden vuoksi on käyty paljon kirjeenvaihtoa ja pidetty useita kahden- ja monenvälisiä kokouksia Italian ja jäsenvaltioiden kanssa.

Tavanomaisessa menettelyssä on kaksi peräkkäistä kuuden kuukauden määräaikaa, jotka alkavat sen jälkeen, kun hakemus on toimitettu komissiolle. Ensimmäinen kuuden kuukauden määräaika (asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artikla) on tarpeen hallinnollisista ja käytännön syistä (asiakirjojen käännettäminen, lausunnot muilta komission yksiköiltä, lisätietopyynnöt, tarvittaessa tieteellisen komitean kuuleminen jne.). Toinen kuuden kuukauden määräaika alkaa, kun hakemuksen tiedot on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Sen kuluessa voidaan esittää väite rekisteröintiä vastaan (asetuksen (ETY) N:o 2081/92 7 artiklan 1 kohta). On tärkeää tietää jäsenvaltioiden tilanne sen tuotteen suhteen, jolle jäsenvaltio hakee rekisteröintiä yhteisössä, ja antaa niille mahdollisuus vastustaa rekisteröintiä, mikäli siihen on pätevä syy.

Jos väite voidaan hyväksyä, jäsenvaltioille annetaan vielä kolme kuukautta (asetuksen (ETY) N:o 2081/92 7 artiklan 5 kohta) aikaa sopia asiasta keskenään. Jos sopimukseen ei päästä määräajan kuluessa, komissio tekee päätöksen, josta pyydetään asetuksen mukaisen komitean lausunto. Menettelyt ovat pitkiä ja ne voivat vaihdella sen mukaan, miten monimutkainen hakemus on. On kuitenkin tärkeää turvata kolmansien osapuolten oikeudet ja varmistaa, että hakemukset ovat säännösten mukaisia.

Asetuksen (EY) N:o 535/97 mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää nimitykselle väliaikaisesti kansallisen suojan, kunnes on tehty päätös rekisteröintihakemuksen hyväksymisestä yhteisön tasolla. Tämän toimenpiteen tarkoituksena on suojata nimen rekisteröintiä hakevien tuottajien edut.

Komission mielestä ei ole tarpeen ehdottaa SAN:ien ja SMM:ien rekisteröintimenettelyn lieventämistä, kun otetaan huomioon asiaan liittyvät etunäkökohdat ja tarve parantaa yhteisön rekisteröinnin uskottavuutta; se antaa yksinoikeuden käyttää nimitystä 373 miljoonan kuluttajan markkinoilla.

Komissio toimitti neuvostolle heinäkuussa 1999 selonteon asetuksen (ETY) N:o 2082/92 soveltamisesta. Sen pohjalta on ryhdytty toimiin asetuksen toimivuuden parantamiseksi.

(2000/C 374 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0496/00

**esittäjä(t): Mauro Nobilia (UEN), Cristiana Muscardini (UEN), Sergio Berlato (UEN)
ja Francesco Turchi (UEN) komissiolle**

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Kuluttajansuojelu

Kuluttajille tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä ja esillepanoa koskeva lainsäädäntö ei velvoita ilmoittamaan kaikissa tapauksissa tuotteen tai sen pääasiallisen valmistusaineen maantieteellistä alkuperää. Kuluttajille ei ole pakko myöskään ilmoittaa kuluttajille, onko elintarvikkeen tai sen valmistusaineen geenirakenteita muunneltu. Tämä on käynyt ilmi mm. siitä, että Italiassa on lehtiutusten mukaan 60 elintarvikealalla toimivaa tahoa (tuottajia ja jakelijoita) aloittanut vapaaehtoisen tiedotuskampanjan, jossa ne liittävät vapaaehtoisesti tuottamiinsa tai myymiinsä elintarvikkeisiin ilmoituksen, että tuotetta ei ole käsitelty geneettisesti.

Jos edellä mainittu tulkinta on oikea, voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko olemassa erityisiä syitä, jotka estäisivät komissiota ehdottamasta direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾ 3, 11 ja 12 artiklaan muutosesityksiä, joissa määrättäisiin pakolliseksi kuluttajille tarkoitettuihin elintarvikkeisiin merkintä itse tuotteen tai sen pääasiallisen valmistusaineen maantieteellisestä alkuperästä?
2. Onko unionilla Seattlen WTO:n kokouksen ohella ollut aikaisemmin, parhaillaan, tai suunnitteilla neuvotteluita Yhdysvaltojen kanssa muuntogeenisiä organismeja sisältävien tuotteiden tai terveysvaikutteisten elintarvikkeiden sääntelystä?
3. Onko komission tietoinen EU:ssa myytävistä muuntogeenisistä tuotteista?

⁽¹⁾ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2000)

1. Kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18. joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/2/EY⁽²⁾, 3 artiklassa säädetään, että tarkemmat tiedot elintarvikkeen alkuperästä tai lähtöpaikasta on ilmoitettava vain silloin, jos niiden ilmoittamatta jättäminen saattaisi johtaa kuluttajaa olennaisesti harhaan kyseisen tuotteen alkuperästä.

Tämä lähestymistapa on valittu seuraavin perustein. Yleisesti ottaen elintarvikkeen ominaisuuksien ja sen alkuperäpaikan välillä ei ole suoraa yhteyttä lukuun ottamatta tuotteita, jotka kuuluvat erityisjärjestelmiin (maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden, tuoreiden hedelmien ja vihannesten jne. maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja) tai joiden merkinnät on tehty eri perustein (esim. kansanterveyden suojele komission ehdotuksessa, joka koski naudanlihan pakkausmerkintöjä). Tavanomaisten tuotteiden osalta niiden alkuperällä tai lähtöpaikalla ei ole vaikutusta laatuun vaan sitä voidaan sitä vastoin käyttää syrjintäkeinona. Tuotteiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla koskevan periaatteen mukaisesti pakollinen merkintä tuotteen alkuperästä tai lähtöpaikasta saattaa suosia jäsenvaltioissa kotimaisten tuotteiden käyttöä, ellei merkinnän käyttöön ole mitään edellä mainittua puolueetonta perustetta.

2. Geneettisesti muunnetuista organismeista johdettujen elintarvikkeiden käyttöön liittyviä keskusteluja on käyty useilla kansainvälisillä foorumeilla, esimerkiksi Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä OECD:ssä ja Codex Alimentariuksessa.

Komissio on käynyt eri tasoilla kahdenvälisiä keskusteluja sekä Yhdysvaltojen että useiden muiden EU:n ulkopuolisten maiden kanssa useista asiaan liittyvistä ongelmista, esimerkiksi biotekniikasta. Tavoitteena on ollut tietojen ja näkökantojen vaihto ja mahdollisten ratkaisujen löytäminen tärkeisiin ongelmiin.

3. Uusiin elintarvikkeisiin ja uusiin elintarvikkeiden ainesosiin on sovellettu 15. toukokuuta 1997 lähtien uusielintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27. tammikuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 258/97⁽³⁾ säädettyjä menettelyitä. Tähän mennessä asetuksen 4 artiklan mukaisesti ei ole hyväksytty yhtään elintarviketta tai elintarvikkeen ainesosaa, joka on valmistettu geneettisesti muunnetuista organismeista tai joka sisältää niitä. Asetuksen 5 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti olemassa olevia elintarvikkeita tai niiden ainesosia olennaisesti vastaavia tuotteita sitä vastoin on saatettu markkinoille ilmoituksen perusteella. Tähän mennessä tällainen ilmoitus on tehty 10 tuotteesta (6 rapsiöljystä ja 4 eri maissivariantista johdetusta tuotteesta). Velvoitteidensa mukaisesti komissio on julkaissut ilmoitetuista tuotteista luettelon Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä⁽³⁾.

Lisäksi ennen asetuksen (EY) N:o 258/97 voimaan tuloa hyväksyttiin kaksi geneettisesti muunnettua organismia geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23. huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY⁽⁴⁾ mukaisesti (geneettisesti muunnettu soija hyväksyttiin glyfosaatti-nimiselle rikkakasvien torjunta-aineelle entistä sietokykyisempien geneettisesti muunnettujen soijapapujen (Glycine max L.) saattamisesta markkinoille neuvoston direktiivin 90/220/ETY mukaisesti tehdyllä komission päätöksellä 96/281/ETY⁽⁵⁾ sekä geneettisesti muunnettu maissi geneettisesti muunnetun maissin (Zea mays L.), jolla yhdistetyn muuntamisen avulla on Bt-endotoksiinigeenin sille antamat insektisidiset ominaisuudet ja lisääntynyt sietokyky glufosinaattiammonium-nimiselle rikkakasvien torjunta-aineelle, markkinoille saattamisesta neuvoston direktiivin 90/220/ETY mukaisesti 23. tammikuuta 1997 tehdyllä komission päätöksellä 97/98/EY⁽⁶⁾). Tämän vuoksi niiden käyttö on sallittua elintarvikkeissa.

⁽¹⁾ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 43, 14.2.1997.

⁽³⁾ EYVL C 200, 26.6.1998, EYVL C 181, 26.6.1999 ja EYVL C 71, 11.3.2000.

⁽⁴⁾ EYVL L 117, 8.5.1990.

⁽⁵⁾ EYVL L 107, 30.4.1996.

⁽⁶⁾ EYVL L 31, 1.2.1997.

(2000/C 374 E/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0501/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) neuvostolle***(25. helmikuuta 2000)**Aihe:* Neuvoston henkilöstön työaika

Millaista työaikaa neuvoston henkilöstön edellytetään noudattavan? Montako tuntia työaika on viikossa ja milloin työaika alkaa ja päättyy päivittäin? Millaisia liukuvaa työaikaa koskevia järjestelyjä henkilöstölle on tarjottu?

Vastaus*(18. toukokuuta 2000)*

Neuvosto toteaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvoston henkilöstön työaika määritellään Euroopan yhteisöjen virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavien henkilöstösääntöjen IV osaston 1 luvun 55–56 b artiklassa. Kyseisten artiklojen nojalla työaika saa olla enintään 42 tuntia viikossa, ja työtunnit suoritetaan nimittävän viranomaisen vahvistaman yleisen työajan mukaisesti. Neuvoston pääsihteeristössä kyseinen yleinen työaika on kokopäivätyössä vähintään 37,5 viikkotuntia, jolloin työaika alkaa klo 8.00 – 8.45 aamulla ja päättyy klo 17.00. Klo 12.15 ja klo 14.15 välillä pidetään lounastauko saapumisajasta riippuen. On kuitenkin otettava huomioon, että kokoukset voivat jatkaa klo 18.00 saakka.

Neuvosto haluaa myös täsmentää, että henkilöstösääntöjen 55 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, että työtehtävissä toimivien virkamiesten on aina oltava toimielimensä käytettävissä mutta ylityötuntien kokonaismäärä ei saa ylittää 150 tuntia kuuden kuukauden aikana (56 artikla). Tämän lisäksi on täsmennettävä, että edellä mainittujen määräysten mukaisesti neuvoston pääsihteeristön virkamiesten ja muun henkilöstön työrytmi määräytyy neuvoston työskentelyn ja työmäärän mukaan, joten kysymyksessä pyydettyjä määrällisiä tietoja on pidettävä pikemminkin viitteellisinä kuin laskennallisina. Käytännössä suurin osa siitä henkilöstöstä, joka suoraan vastaa neuvoston elinten työskentelyn sujumisesta, työskentelee vähintään klo 18.00 saakka. Parhaillaan käynnissä olevan pääsihteeristön virkamiesten työehtojen tarkastelun yhteydessä pohditaan myös työaikauudistusta koskevaa ehdotusta.

(2000/C 374 E/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0502/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle***(28. helmikuuta 2000)**Aihe:* Komission henkilöstön työaika

Millaista työaikaa komission henkilöstön edellytetään noudattavan? Montako tuntia työaika on viikossa ja milloin työaika alkaa ja päättyy päivittäin? Millaisia liukuvaa työaikaa koskevia järjestelyjä henkilöstölle on tarjottu?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(23. maaliskuuta 2000)*

Henkilöstösääntöjen 55 artiklan mukaisesti työtehtävissä toimivien virkamiesten on aina oltava toimielimensä käytettävissä. Tavanomaisen työviikon pituus on kuitenkin sopimusten mukaisesti korkeintaan 42 tuntia. Virkamiestä ei voida pyytää tekemään ylitöitä yli 150 tuntia kuuden kuukauden aikana. Nimittävä viranomainen on päättänyt komission henkilöstön osalta henkilöstösääntöjen mukaisesti, että viikoittainen työaika on 37 tuntia 30 minuuttia (voimassa 1. lokakuuta 1986 alkaen).

Komissio soveltaa seuraavia työaika koskevia sääntöjä: virka-aika on 8.30 (8.45 maanantaina) – 13.00 ja 14.15 – 17.30 (16.30 perjantaina) välisenä aikana, jolloin jonkun on oltava paikalla kussakin yksikössä.

Liukuvan työajan suhteen on sovittu seuraavaa: koko henkilöstön on oltava läsnä 9.30 – 12.00 ja 14.45 – 17.00 välisenä aikana, lukuun ottamatta perjantaita, jolloin läsnäolopakko päättyy kello 16.00. Liukuvan työajan mukaisesti muut työtunnit on suoritettava kello 8.00 – 20.00 välisenä aikana. Pakollisen lounastauon pituus on vähintään 30 minuuttia, eikä päivittäinen työaika saa ylittää kymmentä tuntia.

Kunkin yksikön päällikkö vastaa liukuvan työajan hallinnoinnista. Hän päättää asianmukaisesta valvontajärjestelmästä henkilöstönsä kanssa.

Näitä sääntöjä sovelletaan pääsääntöisesti Brysselissä toimivaan henkilöstöön, jota henkilöstösäännöt koskevat. Muiden asemapaikkojen liukuvaa työaika koskevat säännöt päätetään sijaintipaikan tarpeiden ja erityispiirteiden mukaisesti.

Monien virkamiesten viikoittainen työaika on kuitenkin tavanomaista pidempi heidän työtehtäviensä vaatimusten ja käytettävissä olevan henkilöstön vuoksi.

(2000/C 374 E/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0508/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Todellinen BKT alueittain

Jatkona vastaukseen, jonka komissio antoi kirjalliseen kysymykseen E-2223/99⁽¹⁾ ja jossa yksilöitiin unionin BKT:a asukasta kohti ja todellista BKT:a asukasta kohti unionin eri alueilla, kysyn seuraavaa. Voiko komissio antaa samat tiedot kultakin alueelta myös vuodelta 1997 viimeisimpien käytettävissä olevien tietojen pohjalta? Voiko komissio myös selittää, miksi näiden tietojen julkaiseminen kestää näin kauan?

⁽¹⁾ EYVL C 203 E, 18.7.2000, s. 150.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(10. huhtikuuta 2000)

Vuoden 1997 alueellisen bruttokansantuotteen (BKT:n) laskennan tulokset lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Näiden alueellisten tilastojen julkaiseminen tapahtuu viipeellä, mutta on huomattava, että alueellinen BKT julkaistaan NUTS 3 -tasolla, toisin sanoen mukana on yli 1 000 yhteisön aluetta. Tietojen keruu ja käsittely jäsenvaltioissa vie aikaa. Jäsenvaltiot toimittavat alueellista bruttoarvonlisäystä koskevat perustilastotiedot 24 kuukautta viitevuoden päättymisen jälkeen. Tämä on tavanomainen aika tällaisten yksityiskohtaisten tilastotietojen keruuta varten. Valitettavasti jäsenvaltiot eivät aina lähetä tietoja tässä ajassa, ja Eurostatin on lykättävä julkaisemista siihen saakka, kunnes riittävä määrä perustietoja on toimitettu. Viime aikoihin saakka näille tilastoille ei ollut oikeudellista perustaa, joten käytettävissä ei ole ollut oikea-aikaisen tiedonsiirron täytäntöpanovälinettä.

Tilanne paranee, kun Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT95:n) tietojen toimittamista koskeva ohjelma tulee voimaan. Silloin aikaviive rajoitetaan todellakin 24 kuukauteen viitevuoden päättymisestä, joten Eurostatilla on joulukuussa 2001 käytettävissään tarvittavat tiedot vuoden 1999 alueellisen BKT:n laskemiseksi.

(2000/C 374 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0510/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Tutkimukset inflaatioeroista

Viitaten komission kirjalliseen kysymykseen E-2228/99⁽¹⁾ antamaan vastaukseen, onko komissio tietoinen tutkijoiden ja markkinaosapuolten tekemistä tutkimuksista, jotka koskevat kestävien inflaatioerojen kartoitusta kaikissa euroalueeseen kuuluvissa jäsenvaltioissa? Voisiko komissio laatia kustakin jäsenvaltiosta luettelon, jossa esitetään inflaatioerot, jotka tutkijoiden ja markkinaosapuolten tekemissä eri tutkimuksissa ovat vaikuttaneet kestäville?

⁽¹⁾ EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 127.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2000)

Kestävien inflaatioerojen kartoitusta talous- ja rahaliitossa on tarkasteltu mm. Alberolan ja Tyrväisen (1998) sekä Canzonerin ym. (1998) tieteellisissä tutkimuksissa. Nämä tutkimukset perustuvat niin sanottuun Balassan–Samuelsonin malliin tai sen muunnettuun versioon. Kansainvälinen valuuttarahasto on myös pyrkinyt laskemaan maittain Balassan–Samuelsonin mallin mukaisen vaikutuksen määrää useissa viimeaikaisissa raporteissaan. Markkinaosapuolet viittaavat usein näihin tutkimuksiin tai eräistä olemassa olevista rahaliitoista, erityisesti Yhdysvalloista ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta, saatuihin historiallisiin kokemuksiin. Euroopan keskuspankki analysoi rahaliitossa olevien maiden inflaatioeroja kuukausikatsauksessaan lokakuussa 1999.

Tieteellisissä tutkimuksissa simuloidut kestävät inflaatioluvut on esitetty arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle suoraan toimitetussa taulukossa. Simulaatiot perustuvat kolmeen perusolettamukseen: i) pitkän aikavälin ostovoimapariteetti pitää paikkansa avoimen sektorin hyödykkeiden osalta euroalueella, ii) avoimen ja suljetun sektorin tuottavuuden kasvuerot säilyvät talous- ja rahaliiton kussakin jäsenmaassa samana kuin historiallisena ajanjaksona ja iii) hinnat kehittyvät kullakin alalla yksikkötyökustannusten mukaisesti. Alberola ja Tyrväinen ottavat huomioon alakohtaisen palkkakehityksen erot mallissa, jota he nimittävät laajennetuksi Balassan–Samuelsonin malliksi.

Nämä numeeriset laskelmat ovat tärkeitä osoittaessaan, että kestävät inflaatioerot voivat olla perusteltuja talous- ja rahaliitossa. Tämä tosiseikka on otettava huomioon monenvälisessä valvonnassa ja euroalueen jäsenvaltioiden talouspolitiikoissa.

Simulaatioita ei tule pitää tarkkoina ennusteina tulevasta pitkän aikavälin inflaatioeroista talous- ja rahaliiton alueella. Avoimen sektorin hyödykkeiden tuottavuusharhan roolista teollisuusmaiden välisiä reaalisia valuuttakursseja selittävä tekijänä keskustellaan edelleen taloustieteellisessä kirjallisuudessa (vrt. Rogoff, 1996). Talous- ja rahaliiton jäsenmaiden yhteisenä valuuttana lasketut kansalliset hintatasot ovat vaihdelleet tähän asti huomattavasti vähemmän pitkien ajanjaksojen kuluessa kuin edellä mainituissa simulaatioissa esitetään. Simulaatioiden perustana olevat oletukset eivät ole todellisuudessa täyttyneet (eikä niiden tarvitse täytyä tulevaisuudessakaan). Esimerkiksi avoimen sektorin hyödykkeiden pitkän aikavälin ostovoimapariteetti ei ole toteutunut kaikkien otantaan kuuluvien maiden osalta (vrt. Canzoneri et al., 1998), suljetun sektorin hyödykkeiden suhteellinen hinta on noussut yleisesti hitaammin kuin suhteelliset tuottavuustrendit ovat osoittaneet (vrt. Canzoneri et al., 1998) ja alakohtaiset tuottavuuserot voivat vaihdella ajan mittaan (esimerkiksi Italian ja Espanjan vielä kiinniotettava etumatka, catching up, on nykyisin pienempi kuin 1970-luvun alussa).

Muista rahaliitoista saadut kokemukset voivat valaista kysymystä inflaatioeroista talous- ja rahaliitossa. Vuodesta 1950 vuoteen 1978 (jolloin Irlannin punta irrotettiin sidoksesta Englannin puntaan) vuosittaisen kuluttajahintainflaation keskimääräinen ero Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä (joiden taloudellisen kehityksen taso poikkesi ajankohtana huomattavasti toisistaan) oli 0,4 prosenttia. Luxemburgin ja Belgian välinen keskimääräinen ero oli vuosina 1950–1988 noin 0,3 prosenttia vuosittain.

Komissio katsoo edellä kuvaillut mekaaniset simulaatiot kestävien inflaatioerojen todennäköisen laajuuden ylärajoiksi talous- ja rahaliitossa. Euroalueen talouspolitiikassa on kuitenkin erittäin tärkeää ottaa huomioon, että pysyvät inflaatioerot voivat olla oikeutettuja pitkän aikavälin rakenteellisten tekijöiden vuoksi. Komissio pitää myönteisenä parlamentin tähän tärkeään kysymykseen osoittamaa kiinnostusta. Se on myös valmis keskustelemaan tarkemmin näistä kysymyksistä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa.

(2000/C 374 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0511/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön lainsäädännön noudattamatta jättäminen jäsenvaltioissa

Kirjalliseen kysymykseen E-2230/99⁽¹⁾ annetun vastauksen valossa, ja ottaen huomioon, että yhteisön lainsäädäntöä kunnioitetaan yhä vähemmän, varsinkin Ranskassa, kysyn seuraavaa. Mitä komissio aikoo tehdä tilanteen parantamiseksi? Tunnustaako komissio, että nykyiset ponnistukset rikkomusten hillitsemiseksi ovat riittämättömiä? Katsooko komissio, että toistuvasti rikkomuksia tekevien rankaisemista pitäisi tehostaa ja aikooko komissio tulevassa hallitusten välisessä konferenssissa tehdä ehdotuksia tämän toteuttamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 203 E, 18.7.2000, s. 153.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(10. huhtikuuta 2000)

Komission mielestä nykyinen jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskeva menettely, josta säädetään EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (ent. 169 artikla), on jo vuosien ajan osoittautunut tehokkaaksi. Sen vuoksi komissio ei aio ehdottaa kyseisen menettelyn uudistamista.

Suurin osa komission aloittamista jäsenyysvelvollisuuksien laiminlyöntiä koskevistä menettelyistä päätetään ennen tuomioistuinkäsittelyn alkua jäsenvaltion lopetettua laiminlyönnin. Menettelyn tehokkuutta kuvaa se, että vuonna 1999 komission oli saatettava yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi ainoastaan 16,5 prosenttia jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevistä asioista, joista oli jo lähetetty jäsenvaltiolle virallinen ilmoitus.

Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa lisättiin mahdollisuus saattaa asia uudestaan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja määrätä taloudellisia seuraamuksia (EY:n perustamissopimuksen 228 artikla, ent. 171 artikla), mikä on entistään lisännyt menettelyn tehokkuutta.

Varmistaakseen sen, että yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa valvotaan yhä järjestelmällisemmin, komissio parantaa jatkuvasti toimintamenettelyjään tällä alalla. Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan pian julkaistavaan 17. kertomukseen, jossa luodaan katsaus näihin uusiin toimenpiteisiin. Kertomus lähetetään parlamentille lähiviikkoina.

(2000/C 374 E/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0516/00

esittäjä(t): Michael Gahler (PPE-DE) komissiolle

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Kansalaisuuskyseminen kaksoisverotuksen yhteydessä

Frankfurtissa toimivassa Itävallan kauppakamarin toimipisteessä, joka on julkisoikeudellinen laitos, työskentelee saksalainen ja itävaltalainen henkilö. Koska itävaltalainen henkilö työskentelee julkisoikeudellisen laitoksen palveluksessa, häntä kohdellaan kuin hänen asuinpaikkansa olisi Itävallassa. Saksalaista virkailijaa taas koskee Saksan ja Itävallan välinen kaksoisverotuksesta tehty sopimus. Sen mukaan hän on verovelvollinen tietyin rajoituksin myös Itävallassa, ellei hän tee Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen Schumacker-asiassa antaman tuomion mukaista rajoittamatonta verovelvollisuutta koskevaa hakemusta.

Tilanteesta syntyy konkreettista etua itävaltalaiselle virkailijalle, esimerkiksi Itävallassa hyväksytyjen lapsivähennysten maksaminen sekä mahdollisuus vähentää verotuksessa lakisääteisiä sairausvakuutusmaksuja yli Saksassa voimassa olevan maksujen ylärajan.

Onko yhteisön oikeuden mukaista, että itävaltalainen virkailija on pelkän kansalaisuutensa perusteella paremmassa asemassa kuin saksalainen?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2000)

Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut useaan otteeseen, tietyn valtion vakituiset asukkaat ja henkilöt, jotka eivät asu siellä vakituisesti, ovat yleensä erilaisessa tilanteessa, minkä vuoksi erilainen verotuskohtelu on perusteltua⁽¹⁾.

Verotusmenettelyistä annetun Itävallan lain (Bundesabgabenordnung—BAO) 3 §:n mukaan ulkomaille lähetettyjä itävaltalaisia virkamiehiä pidetään verotuksellisesti Itävallassa asuvina riippumatta heidän todellisesta asuinpaikastaan. Näin ollen näiden henkilöiden missä tahansa hankkimia tuloja verotetaan Itävallassa. Vastaavia sääntöjä on kaikissa jäsenvaltioissa.

Nämä säännökset eivät ole yhteisön lainsäädännön vastaisia, sillä muiden jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka eivät asu Itävallassa vakituisesti ja jotka ovat Itävallan julkisen sektorin palveluksessa, kuten Itävallan kauppakamarin virkailija Frankfurtissa (Saksassa), voivat valita rajoittamattoman verovelvollisuuden Itävallassa (ÖStG:n 1 §:n 4 momentti), jos heidän missä tahansa hankkimansa tulot muodostuvat lähes kokonaan Itävallasta saaduista tuloista.

Jos Itävallasta saatujen tulojen osuus ei ole näin merkittävä ja jos valinnanmahdollisuutta ei siis ole, virkailijaa (hänen kauppakamarista saamaansa palkkaa) verotetaan Itävallassa vakituisesti asumattomana henkilönä — toisin kuin itävaltalaisena virkamiestä. Sen sijaan häntä pidetään verotuksellisesti Saksassa asuvana. Tällaisessa tilanteessa voi ilmetä arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään esittämän kaltaista erilaista kohtelua, joka johtuu siitä, että vakituisten asukkaiden asema eroaa sellaisten henkilöiden asemasta, jotka eivät asu maassa vakituisesti. Tämä on väistämätön seuraus erilaisista kansallisista verotusjärjestelmistä, joita ei ole yhdenmukaistettu.

⁽¹⁾ Asia C-279/93, Schumacker, tuomio 14.2.1995, ja asia C-336/96, Gilly, tuomio 12.5.1998.

(2000/C 374 E/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0518/00

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi ja lajien suojelu

Leverkusenin kaupunki on pannut hyväksyen merkille oheisen B-suunnitelmaan nro 143/III Hornpottweg liittyvän päätöksen ja valtuuttanut hallinnon tutkimaan mahdollisia suunnitelmavaihtoehtoja yhteydeksi suunnitellulle teollisuusalueelle.

Alue on tunnettu tärkeänä muuttolintualueena ja puskurivyöhykkeenä siihen liittyvälle Kölnin luonnon-suojelualueelle, ja se kuuluu vakavasti uhanalaisiin nummi-, ruoho- ja sisämaadyynibiotyyppisiin.

Useat EU:n lintudirektiivin (79/409/ETY⁽¹⁾) mukaan Nordrhein-Westphalenille tyypilliset lajit ja Nordrhein-Westphalenissa säännöllisesti tavattavat, kyseisen direktiivin 4 artiklan mukaiset muuttolintulajit, jotka tarvitsevat suojelua, elävät kyseisellä alueella tai käyttävät sitä muuttomatkoillaan. BUND-ryhmien Köln, Leverkusen ja Rheinisch-Bergischer Kreis (Association for Nature and Environmental Protection Germany) biotooppiverkostotyöryhmä on pyytänyt alueen julistamista luonnonsuojelualueeksi, mutta sen anomuksia ei ole hyväksytty.

Päätöstä valmisteltaessa tehty ympäristövaikutusten arviointi päättyy useissa kohdin siihen tulokseen, että hanketta ei pitäisi toteuttaa.

1. Katsooko komissio, että yva-menettely on uusien EU-direktiivien mukainen?
2. Onko komissio samaa mieltä siitä, että lintudirektiivi ja alueen suojeleminen muuttolintujen levähdyspaikkana ovat ensisijaisen tärkeitä?
3. Mitä mieltä komissio on siitä, että toimivaltaiset viranomaiset jättävät yksinkertaisesti huomioimatta selvästi kielteiset yva-tulokset?
4. Onko komissio samaa mieltä siitä, että nimenomaan taajama-alueilla on kiinnitettävä erityistä huomiota luonnon- ja lajien suojeluun?

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. huhtikuuta 2000)

Komissio on samaa mieltä siitä, että luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY (¹) (lintudirektiivi) on erittäin tärkeä kaikille jäsenvaltioille ja että kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava sitä. Näin ollen komissio on käynnistänyt useita rikkomisesta johtuvia menettelyjä erityisillä suojelualueilla toteutettavien hankkeiden johdosta. Lisäksi Saksan osalta on käynnistetty rikkomisesta johtuva menettely, koska Saksa ei ole nimennyt tarvittavaa määrää erityisiä suojelualueita. Komissio katsoo myös, että luonnon- ja lajien suojeleminen on erityisen tärkeää taajama-alueilla.

Euroopan lintu-alueita käsittelevän kirjallisuuden mukaan Leverkusenin alueella ei ole Euroopan kannalta merkittäviä lintualueita (komissio ei ole tietoinen, että alueella olisi kansallisesti tai alueellisesti merkittäviä lintualueita). Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti komissio katsoo, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema tapaus kuuluu jäsenvaltion toimivaltaan.

Paikallisesti merkittävien alueiden ja myös sellaisten alueiden osalta, joilla elää lintudirektiivissä mainittuja lintulajeja tai joilla on luontotyyppien ja luonnonvaraisten kasvien ja eläinten suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY (²) (luontodirektiivi) mainittuja luontotyyppisiä, arvoisan parlamentin jäsenen olisi otettava yhteyttä jäsenvaltion viranomaisiin.

Toissijaisuusperiaate on otettava huomioon myös ratkaistaessa, miten alueen lintuarvoa koskevien ympäristövaikutusten arviointien tulokset otetaan huomioon. Tiettyjen yksityisten ja julkisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (³) (YVA-direktiivi) 8 artiklassa säädetään, että 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti kerätyissä tiedoissa on otettava huomioon kehittämislupia koskeva menettely. YVA-menettelyn kielteinen lopputulos ei kuitenkaan välttämättä johda hankkeen hylkäämispäätökseen.

Leverkusenin kaupunginvaltuuston B-suunnitelmaa N:o 143/III Hornpotteweg koskevasta päätöksestä saadut tiedot eivät osoita, että YVA-direktiivin säännöksiä olisi rikottu. Luvassa mainitaan, että rakennus-suunnitelman vaikutukset on arvioitava kattavasti. Saaduista tiedoista ei käy ilmi, miten pitkälle ympäristövaikutusten arvioinnin tulokset otettiin huomioon lupamenettelyssä ja millaisia kuulemistilaisuuksia on järjestetty.

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992.

(³) EYVL L 175, 5.7.1985.

(2000/C 374 E/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0528/00**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle**

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Sähköisessä muodossa olevien lehtien kevennetty arvonlisävero

Jäsenvaltiot voivat kuudennen arvonlisäverodirektiivin mukaisesti soveltaa normaalia pienempää veroa tiettyihin palveluihin ja toimituksiin. Niinpä jotkut jäsenvaltiot soveltavat sanoma- ja aikakauslehtiin direktiivin liitettä H ja perivät kyseisistä tuotteista normaalia pienemmän arvonlisäveron. On kuitenkin tosiasia, että yhä suurempaa osaa lehdistä levitetään sähköisesti, mikä aiheuttaa kilpailun vääristymistä "materiaalisten" ja "immateriaalisten" julkaisujen välillä.

Voiko komissio siksi ilmoittaa, voivatko jäsenvaltiot tulevaisuudessa ulottaa pienemmän arvonlisäveron myös sähköisessä muodossa oleviin lehtiin ja erityisesti CD-rom- ja online-julkaisuihin?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(10. huhtikuuta 2000)

Tällä hetkellä voimassa olevan arvonlisäverokantaa koskevan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 12 artiklan mukaan sanomalehtiin ja muihin tietovälineisiin sovelletaan periaatteessa normaalia verokantaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin halutessaan kantaa alennettua arvonlisäveroa kirjoista sekä sanoma- ja aikakauslehdistä.

Aineettomien hyödykkeiden osalta Ecofin-neuvosto on hyväksynyt kesäkuussa 1998 periaatteen, jonka mukaan tuotteen asettaminen kuluttajan saataville numeerisessa muodossa sähköisen verkon kautta katsotaan arvonlisäverotuksessa palvelun tuottamiseksi.

Tiettyjen edellä mainittujen palvelujen mahdollinen lisääminen alennettuun verokantaan oikeutettujen tavaroiden ja palvelujen luetteloon otetaan tutkittavaksi laajemmassa yhteydessä, kun seuraavan kerran tarkistetaan alennetun arvonlisäverokannan soveltamisalaa. Tässä vaiheessa olisi ennen aikaista ennakoida komission työn tuloksia tai esittää käsityksiä sähköisen verkon kautta levitettävien lehdistötuotteiden tulevasta verokohtelusta.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/85/EY (EYVL L 277, 28.10.1999).

(2000/C 374 E/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0532/00**esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle**

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Eräiden italialaisten luottolaitosten harjoittama politiikka omia tiliasiakkaitaan kohtaan

Mitkä säännöt suojelevat kuluttajia ja käyttäjiä pankkitalletusten alalla?

Voivatko pankit tehdä aina mielensä mukaan vai katsooko Euroopan unioni, että koronkiskontaa koskevien sääntöjen ohella pankit ovat velvollisia noudattamaan tiettyjä sääntöjä?

Tietääkö komissio, että eräät luottolaitokset Italiassa ovat perineet 13 prosentin lainakorkoja, kun taas talletustilien korko on 0,1 prosenttia (tai jopa pienempi)?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. huhtikuuta 2000)

EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan (ent. 57 artiklan 2 kohta) mukaisesti yhteisön direktiiveillä yhteensovitetaan ja tarvittaessa myös yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Näin pyritään edistämään luottopalvelujen tarjontaa yhtenäismarkkinoilla.

Tämän vuoksi talletusten vakuusjärjestelmistä annettiin 30. toukokuuta 1994 direktiivi 94/19/ETY⁽¹⁾, jossa tallettajien etujen suojaamiseksi vahvistetaan yhdenmukaistettu talletussuojan vähimmäistaso. Kaikki yhden tallettajan tekemät talletukset on 1. tammikuuta 2000 alkaen suojattu vähintään 20 000 euroon asti.

Komissio antoi 26. toukokuuta 1999 tiedonannon "Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma"⁽²⁾. Tiedonanto toimitettiin heti Euroopan parlamentille ja neuvostolle; Kölnin Eurooppa-neuvosto hyväksyi sen myöhemmin. Komissio esitti tiedonannossa, että rajatylittävät vähittäisrahoituspalvelut menestyvät vain, jos kuluttajat luottavat tarjottuihin palveluihin ja palvelujen tarjoajien liiketoimintatapoihin. Palvelujen tarjoajien on myös oltava hyvämaineisia, ja riita-asioiden ratkaisussa käytettävien oikaisumenettelyjen on oltava tehokkaita. Tämän vuoksi tiedonannossa korostetaan, että yhteisön toimintaa vähittäisrahoitusmarkkinoilla etenkin kuluttajansuojan turvaamiseksi on pidettävä tärkeänä painopistealueena. Tiedonannossa luetellaan myös joukko toimenpiteitä, joita komissio aikoo toteuttaa, jotta kuluttajat saisivat tarvitsemansa tiedot ja suojan (selkeästi vahvistetut oikeudet ja tehokkaat riitojen ratkaisumenettelyt) voidakseen osallistua täysimääräisesti ja aktiivisesti rahoituspalvelujen yhtenäismarkkinoille. Komission tarkoituksena on myös tunnistaa ja estää perusteettomat pyrkimykset säilyttää epäyhtenäiset kuluttajakaupan säännöt, jotka haittaavat rajatylittävien palvelujen tarjoamista. Lisäksi pyritään edistämään tehokkaiden järjestelmien käyttöönottoa, joilla poistetaan yksityisoikeudellisista eroista johtuvat rahoitusalan vähittäismarkkinoiden puutteet. Komission tavoitteena on myös vahvistaa tarvittavat lainsäädännölliset puitteet, joiden avulla uudet jakelukanavat ja etäyhteydet mahdollistava teknologia saadaan käyttöön koko Euroopan alueella. Komissio kannustaa myös luomaan kustannustehokkaita ja turvallisia maksujärjestelmiä, joiden avulla kansalaiset voivat suorittaa arvoltaan vähäisiä rajatylittäviä maksuja ilman kohtuuttomia kuluja.

Komissio ei sitä vastoin pidä mahdollisena eikä suotavana puuttumista luottolaitosten soveltamiin korkoihin. Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, EY:n perustamissopimuksen 4 artiklan (ent. 3 A artiklan) mukaan yhteisön talouspolitiikka perustuu yhteismarkkinoihin ja sitä harjoitetaan vapaaseen kilpailuun perustuvan avoimen markkinatalouden periaatteen mukaisesti. Ainoastaan tätä periaatetta noudattamalla taloudelliset resurssit voidaan kohdentaa optimaalisella tavalla. Näin ollen jokaisen luottolaitoksen tehtävänä on määritellä oma liiketoimintapolitiikkansa markkinatilannetta ja siihen liittyviä riskejä koskevien arvioiden perusteella ja kilpailusääntöjen mukaisesti. Kuten komissiolla oli jo tilaisuus todeta Stefano Zappalan ja Antonio Tajanin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2738/99⁽³⁾ annetussa vastauksessa, viranomaisten puuttuminen rahoitusmarkkinoilla tehtäviin valintoihin olisi komission mielestä paitsi juridisesti arveluttavaa myös este rahoituspalvelujen vapaalle liikkuvuudelle. Se estäisi kuluttajia hyödyntämästä yhtenäismarkkinoiden mukanaan tuomaa lisääntynyttä valinnanvaraa ja kilpailukykyisiä ehtoja ja vähentäisi kilpailukykyä sekä haittaisi tästä syystä sekä yrityksiä että kuluttajia ja vaikuttaisi kielteisesti kehitykseen ja työllisyyteen.

Yhteisön kilpailusääntöjen osalta voidaan todeta, että EY:n perustamissopimuksen 81 artiklassa (ent. 85 artikla) kielletään kaikki kilpailunvastaiset sopimukset yritysten välillä ja erityisesti hinnoittelua koskevat sopimukset. EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa (ent. 86 artikla) kielletään määräävän aseman väärinkäyttö yhteismarkkinoilla. Näitä perustamissopimuksen määräyksiä sovelletaan kuitenkin vain sellaisiin kilpailunrajoituksiin, jotka vaikuttavat tuntuvasti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Jos kyse ei ole tällaisesta tapauksesta, kansallisilla kilpailuviranomaisilla on valtuudet soveltaa kansallista kilpailulainsäädäntöä.

Arvoisa parlamentin jäsen on varmaankin tietoinen siitä, että Italian keskuspankki (joka toimii pankkialan kilpailuviranomaisena Italiassa) teki äskettäin päätöksen, jossa määrättiin sakkoja eräiden italialaisten pankkien muodostamalle ryhmälle (gli amici della banca -ryhmä) kilpailunvastaisten sopimusten tekemisestä, jotka koskivat otto- ja antolainauksen korkotasoa. Koska Italian keskuspankki vastasi kyseiseen

päätökseen johtaneista tutkimuksista eikä tuntuvaa vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ole vielä osoitettu, komissio ei ole katsonut asianmukaiseksi puuttua kyseiseen asiaan.

(¹) EYVL L 135, 31.5.1994.

(²) KOM(1999) 232 lopullinen.

(³) EYVL C 280 E, 3.10.2000, s. 120.

(2000/C 374 E/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0533/00

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Falcone-ohjelma (1997–2001)

Voiko komissio kertoa, mille jäsenvaltioiden tai niiden alueiden hallintoyksiköille ja mille julkisille tai yksityisille laitoksille on osoitettu tai maksettu tukea ajanjakson 1997–2001 kattavasta Falcone-ohjelmasta, jonka budjetti on 10 miljoonaa ecua eli noin 19 miljardia Italian liiraa? Missä määrin ohjelmaan kuuluvia yksittäisiä hankkeita on jo toteutettu Italiassa ja muissa jäsenvaltioissa?

Onko varmistettu, mihin maksetut summat ovat todellisuudessa päätyneet ja miten hankkeet ovat toteutuneet?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2000)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä kiinnittämään huomiota Falcone-ohjelman ja muiden oikeus- ja sisäasioiden alaa koskevien ohjelmien täytäntöönpanon yleisiin arviointiperusteisiin. Falcone-komiteaan kuuluvien asiantuntijoiden ja jäsenvaltioiden edustajien kaksinkertaisen arviointimenettelyn päätteeksi valitsemien hankkeiden tavoitteena on lisätä monia jäsenvaltioita (ja yhteisön ulkopuolisia maita) ja aloja edustavien asiantuntijoiden välistä yhteistyötä. Hankkeissa keskitytään tutkimusaiheisiin, jotka liittyvät koulutustoimintaan, yhteistyöhankkeisiin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan ja ennaltaehkäisemiseen. Tarkoituksena ei ole arvioida hankkeita tuensaajan ja tämän kansallisuuden perusteella, vaan tuettavien hankkeiden valinta tapahtuu sen mukaan, millaisia synergiaetuja hankkeiden ansiosta saadaan jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä. Hankkeiden valintaperusteita ja ensisijaisia aiheita kuvataan yksityiskohtaisesti Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (¹) julkaistussa Falcone-vuosiohjelmassa.

Komissio muistuttaa julkaisevansa vuosittain kertomuksen hankkeiden jakautumisesta erityisesti tuensaajien ja toimintamuodon mukaan. Vuosiohjelmassa kullekin hankeryhmälle ilmoitettujen ensisijaisten tavoitteiden lisäksi komissio pyrkii tässä yhteydessä edistämään yhteistyötä kansallisten viranomaisten ja alueviranomaisten tai valtiosta riippumattomien järjestöjen (yliopistot, yhdistykset jne.) välillä. Vuonna 1998 kansallisten viranomaisten osuus hankkeista oli 51,3 prosenttia, alueviranomaisten 11,3 prosenttia ja valtiosta riippumattomien järjestöjen ja tutkimuslaitosten 37,4 prosenttia. Vuonna 1999 kansallisten viranomaisten osuus oli 59,7 prosenttia, alueviranomaisten 18,3 prosenttia ja valtiosta riippumattomien järjestöjen ja tutkimuslaitosten osuus 22 prosenttia.

Hankkeiden lukumäärä	Kansalliset viranomaiset	Alueviranomaiset	Valtiosta riippumattomat järjestöt, mm. yliopistot
1998: 35, joista	18	6	11
1999: 38, joista	22	8	8

Rahoitus	Kansalliset viranomaiset	Alueviranomaiset	Valtiosta riippumattomat järjestöt, mm. yliopistot
1998: € 2 252 644	1 156 064	255 458	841 122
1999: € 1 959 960	1 171 306	357 974	430 680

Komissio on laatinut parlamentin jäsenelle tiedoksi luettelon vuosina 1998 ja 1999 yhteisrahoitettujen hankkeiden jakautumisesta näiden kolmen tuensaajaryhmän kesken. Luettelo lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle. Komissio muistuttaa lisäksi, että parlamentille on toimitettu kaikkia varainhoitovuoteen 1998 liittyviä ohjelmia koskeva täytäntöönpanokertomus⁽²⁾.

Komissio valvoo hankkeiden ja rahoituksen toteuttamista maksamalla tuen erinä. Näin pyritään takaamaan hankkeiden eri vaiheiden asianmukainen täytäntöönpano. Viimeinen maksuerä suoritetaan tuensaajan laadittua hankkeestaan arviointiraportin.

Komissio osallistuu hankkeisiin mahdollisimman tiiviisti voidakseen varmistaa käytännössä, että hankkeet pannaan täytäntöön rahoituksen myöntämisperusteiden ja -päätösten mukaisesti. Komissio on havainnut, että asetettuihin tavoitteisiin päässeet tuensaajat ovat erittäin motivoituneita ja harjoittavat yhteistyötä, joka ylittää usein rahoitetun toiminnan puitteet. Riippumattomat asiantuntijat arvioivat kaikkia ohjelmia parhaillaan, ja tässä yhteydessä voidaan tarkastella myös vuoden 1998 lopulla käynnistyneen Falcone-ohjelman osana jo loppuun saatettujen hankkeiden tuloksia.

⁽¹⁾ EYVL C 355, 8.12.1999.

⁽²⁾ SEC(1999) 1955.

(2000/C 374 E/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0540/00

esittäjä(t): Marialiese Flemming (PPE-DE) komissiolle

(21. helmikuuta 2000)

Aihe: Maataloutta ja ympäristöä koskevat WTO:n neuvottelut

Seattlessa käydyt neuvottelut uudesta laajasta WTO:n kierroksesta olivat tuloksettomia, mutta niin sanotuista kiinteästi esityslistaan kuuluvista asioista, kuten maatalous ja palveluala, kuitenkin keskustellaan. On epäselvää, kuinka laajaa neuvottelukierrosta koskevien neuvotteluiden käy jatkossa.

Soveltaako komissio Seattlessa noudattamaansa laajaa lähestymistapaa myös uudella WTO:n neuvottelukierroksella?

Kuinka Euroopan komissio aikoo varmistaa, että ympäristöasiat otetaan esille uudella WTO:n neuvottelukierroksella?

Mihin toimiin Euroopan komissio aikoo ryhtyä, jotta kansalaisjärjestöt voivat osallistua WTO:n neuvottelukierrokseen?

Toimittaako komissio kaikki neuvotteluja koskevat tiedot Euroopan parlamentille?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2000)

Kuten parlamentin jäsen tietää, sekä neuvosto että parlamentti vahvistivat uudelleen yhteisön lähestymistavan Maailman kauppajärjestön (WTO) uuteen neuvottelukierrokseen 15 päivänä joulukuuta 1999 antamassaan päätöslauselmassa. Näin ollen uutta neuvottelukierrosta koskeva lähestymistapa on pääpiirteissään edelleen voimassa.

Tämän lähestymistavan mukaisesti on varmistettava, että WTO reagoi oikeutettuihin kaupan alaa koskeviin huolenaiheisiin esimerkiksi ympäristön alalla. Vaikka asia onkin vielä kiistanalainen, komissio on vakuuttanut, että perustavoitteet pysyvät samoina. Se pohtii parhaillaan, miten se voisi edistää tätä aihealuetta osana jatkuvia ponnistelujaan uuden neuvottelukierroksen käynnistämiseksi, esimerkiksi panostamalla enemmän tavoitteiden selittämiseen entistä selkeämmin, luottamusta herättävän toiminnan aloittamiseen eräiden kauppakumppanien, erityisesti kehitysmaiden, ilmaisemien huolenaiheiden lieventämiseksi, sekä näiden WTO:n perustavoitteiden saavuttamiseen tarvittavien keinojen arviointiin.

Komissio jatkaa tulevien neuvottelujen käynnistämistä koskevien valmistelujensa yhteydessä myös kestävyysvaikutusten arviointia, joka sisältää niiden mahdollisten vaikutusten arvioinnin, joita WTO:n sääntöjen jatkuvalla vapautumisella tai muuttamisella on ympäristön kannalta. Parlamentille on tiedotettu tämän hankkeen etenemisestä ja parlamentin jäseniä on kutsuttu jäsenvaltioiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa järjestettyihin aiheita käsitteleviin kokouksiin.

Komissio on pyrkinyt ottamaan valtioista riippumattomia järjestöjä (NGO) ja kansalaisyhteiskunnallisia järjestöjä mukaan sekä WTO:n että yhteisön tason toimintaan. Kauppapolitiikasta vastaava komissaari järjesti useita neuvotteluja valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa ennen Seattlen tapaamista. WTO:ssa komissio on tehnyt ehdotuksia avoimuuden lisäämiseksi parantamalla asiakirjojen saatavuutta. Komissio pohtii edelleen muita keinoja lisätä avoimuutta ja vuoropuhelua valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa sekä yhteisön tasolla että WTO:ssa.

Mitä tulee tietojen toimittamiseen parlamentille, parlamentin jäsen on tietoinen komission sitoumuksesta toimittaa parlamentille asiakirjoja ja tietoja säännöllisesti tarpeen mukaan sekä neuvotteluja valmisteltaessa että niitä käytessä.

(2000/C 374 E/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0543/00

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) neuvostolle

(2. maaliskuuta 2000)

Aihe: Luonnos uusiksi valtiollisia ympäristötukia koskeviksi yhteisön suuntaviivoiksi

Komission yksiköt käyvät parhaillaan keskustelua jäsenvaltioiden kanssa tärkeästä asiakirjasta, joka käsittelee valtiollisia ympäristötukia koskevia yhteisön suuntaviivoja. Niiden on tarkoitus tulla voimaan heinäkuussa 2000. Yhteisön suuntaviivat ovat oleellisen tärkeitä ympäristöasioita koskevien valtiontukien hallinnoinnille ja esimerkiksi uusiutuvien energianlähteiden käytön edistämiseksi jäsenvaltioissa.

1. Mitkä ovat ne pääasialliset kriteerit, joiden perusteella neuvosto arvioi valtiollisia ympäristötukia?
2. Mihin lähestymistapaan uusiutuvien energianlähteiden käytön edistämistä koskevat yhteisön suuntaviivat tarkemmin perustuvat?
3. Miten neuvosto aikoo varmistaa komission puheenjohtaja Prodin lupaaman avoimuuden ja yhteistyön Euroopan parlamentin kanssa?

Vastaus

(18. toukokuuta 2000)

Neuvosto on monissa yhteyksissä korostanut uusiutuvien energialähteiden käytön merkitystä sekä energiapolitiikan että ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamisen keinoina. Komissio aikoo lähiaikoina esittää ehdotuksen direktiiviksi uusiutuvista energialähteistä saatavan sähkön käyttöönotosta sähkön sisämarkkinoilla.

Valtionavun osalta neuvosto palauttaa mieleen 8. kesäkuuta 1998 annetun päätöslauselmansa uusiutuvista energialähteistä⁽¹⁾, jossa neuvosto totesi että "jäsenvaltiot valitsevat uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseksi sopivimmat keinot ... jotka parhaiten soveltuvat niiden kansallisiin olosuhteisiin ja ovat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen velvoitteiden mukaisia eivätkä ole ympäristönsuojelun osalta valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen vastaisia". Neuvosto suhtautuu niinkään myönteisesti komission aikomukseen "harkita valtiontukia koskevien yhteisön yleislinjojen tarkistuksen yhteydessä mahdollisesti tarvittavia muutoksia uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseksi".

⁽¹⁾ EYVL C 198, 8.6.1998, s. 1.

(2000/C 374 E/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0547/00**esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle**

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Corpus Juriksen laatijat

Viitaten kirjalliseen kysymykseeni E-2596/99⁽¹⁾ annettuun vastaukseen, ilmoittaisiko komissio, missä tehtävissä Corpus Jurikseen liittyneiden selontekojen laatijat nyt ovat?

⁽¹⁾ EYVL C 280 E, 3.10.2000, s. 79.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2000)

Corpus jurisin laatimisessa mukana ollut tutkijaryhmä valittiin sen vuoksi, että nämä henkilöt ovat kotimaassaan erittäin tunnettuja rikosoikeuden asiantuntijoita.

Komission tietojen mukaan kyseiset tutkijat jatkavat tehtävissään kansallisella tasolla. He hoitavat riippumattomina työtään yliopistoissa sekä opettavat korkeakouluissa. Lisäksi he toimivat alansa auktoriteetteina. Eräät heistä hoitavat muita kansallisia tehtäviä (esimerkiksi tuomareina).

Lisäksi Mireille Delmas-Marty, joka oli vastuussa Corpus jurisin seurantaraportin yhteenvedosta, on parlamentin, neuvoston ja komission yhteisellä sopimuksella⁽¹⁾ nimitetty Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) valvontakomitean jäseneksi.

⁽¹⁾ EYVL C 220, 31.7.1999.

(2000/C 374 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0549/00**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle**

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: EU:n maitoalan nykytilanne

Jäsenvaltiot ovat toimittaneet Euroopan komissiolle tiedot nykyisen maidontuotantokauden ensimmäiseltä neljältä kuukaudelta (huhtikuu–heinäkuu). Komission näiden tietojen perusteella tekemien ja viime marraskuussa julkaistujen yhteenvedojen mukaan useat jäsenvaltiot ylittävät niille osoitetut maitokiintiöt.

Nykyinen tuotantokausi lähestyy loppuaan. Voisiko komissio EU:n maitoalan nykyisen tilanteen tuntemiseksi kertoa käytössään olevista viimeisimmistä tiedoista, jotka koskevat kunkin jäsenvaltion tämän tuotantokauden (1999–2000) maidontuotantomääriä ja käytettyä kiintiötä viitetiedon hetkellä?

Voisiko komissio erityisesti kertoa loppukauden yhteenvedojen perusteella, mitkä jäsenvaltiot luultavasti ylittävät kiintiönsä ja kuinka paljon tämä ylitys on?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2000)

Ensinnäkin jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viralliset tiedot kiintiöistä ennen kunkin vuoden 1. syyskuuta sen jälkeen, kun viitejakso (maalis–huhtikuu) on päättynyt. Tiedot toimitetaan maito- ja maitotuotealan lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9. maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93⁽¹⁾ liitteessä olevalla kyselylomakkeella ja sen 8 artiklan neljännen luetelmakohdan mukaisesti. Viitejaksoa 1999/2000 koskevia tietoja ei siis saada ennen tätä päivämäärää. Lisämaksu määräytyy kyselylomakkeen perusteella.

Yleensä jäsenvaltiot kuitenkin toimittavat komissiolle arvion toimituksista teollisuudelle. Tällä hetkellä komissiolle on arviot huhti- ja joulukuun väliseksi ajaksi; Kreikalta tosin saatiin arvio vain elokuuhun ja Espanjalta marraskuuhun asti. Arvioiden perusteella jotkut jäsenvaltiot ylittävät kyseiselle jaksolle arvioidun tason. Kuten parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle lähetetystä taulukosta käy ilmi, kyseessä ovat Espanja, Italia, Luxemburg, Itävalta, Suomi, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta.

Taulukkoa tarkasteltaessa on otettava huomioon, että maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28. joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92⁽¹⁾ 4 ja 6 artiklassa tarkoitetut siirrot voivat lisätä tai vähentää ylitystä tapauksen mukaan.

Tämän huomioon ottaen käytettävissä olevat tiedot eivät anna kokonaiskuvaa ylitysmääristä, koska 25 prosenttia viitejakson arvioista puuttuu (tammikuusta maaliskuuhun 2000), mikä voi muuttaa merkittävästi tähänastisia määriä jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 57, 10.3.1993.

⁽²⁾ EYVL L 405, 31.12.1992.

(2000/C 374 E/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0551/00

esittäjä(t): Guido Podestà (PPE-DE) komissiolle

(28. helmikuuta 2000)

Aihe: Lennonjohto ja lentoliikenteen valvonta

Ilmailu on kansainvälistä toimintaa, jossa tarvitaan välttämättä eri valtioille yhteisiä säännöksiä ja standardeja. Teknisellä tasolla tähän tehtävään on maailmanlaajuisesti valtuutettu kansainvälinen siviili-ilmailu-järjestö ICAO ja Euroopassa Euroopan siviili-ilmailukonferenssi ECAC. Yksittäisten valtioiden tehtävänä on edelleen saattaa omien tapojensa ja aikataulujensa mukaisesti näiden järjestöjen suosittukset osaksi kansallista lainsäädäntöään.

EU:n tavoitteiden kannalta olisi hyödyllistä säännellä keskeisiä sektoreita lentoliikenteen turvallisuuden takaamiseksi yhdenmukaisella tavalla. Lentokoneiden ja lentäjien osalta järjestelmää ja koulutusta sekä henkilökunnan liikkuvuutta koskevat säännöt on jo yhdenmukaistettu. Lentoliikenteen valvonnassa eurooppalaisessa säännöstössä on edelleen puutteita.

Turvallisuustavoitteiden tärkeyden vuoksi olisi määrättävä yhtenäisesti eri kansallisten ilmailun alalla toimivien järjestelmien sisällä (lentokenttien hallinnasta vastaavat laitokset, lennonjohtoelimet, jne.) eurooppalaiset standardit järjestelmien ylläpidosta ja hallinnosta. Tarvitaan myös yhteisiä standardeja lentoliikenteen valvojien (ICAO:n liitteen 1 mukaisesti) ja lennonjohtajien (AIS officer), meteorologien ja lennonjohdon teknisen henkilökunnan luvista ja ammatillisista tutkinnoista.

On tarpeen hyväksyä yhteinen direktiivi, jolla varmistettaisiin yhtenäisten sääntöjen hyväksyminen ja noudattaminen sekä lennonjohtohenkilöstön ja ilmailunvalvojien vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa.

Voiko komissio ilmoittaa aikooko se esittää tätä asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä ja koska?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(10. huhtikuuta 2000)

Mitä tulee ilma-alusten valmistukseen, huoltoon ja käyttöön sekä näihin liittyvään henkilökuntaan, yhteisten turvallisuusvaatimusten ja -menettelyjen kehittäminen ja täytäntöönpano on tapahtunut Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöjärjestö (JAA) toiminnan puitteissa. Tämä sääntelykehys on sisältänyt

myös yhteiset varmentamismenettelyt, ja siitä on tullut osa yhteisön sääntelyä teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16. joulukuuta 1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3922/91⁽¹⁾. Samanaikaisesti on kehitetty yhtäläiset toimintaedellytykset kaikkien yhteisön toimijoiden oikeudenmukaiselle ja tasapuoliselle kilpailulle. Komissiossa keskustellaan parhaillaan ehdotuksesta perustaa Euroopan lentoturvallisuusviranomaisen (EASA), joka perustuu JAA:han ja parantaa ja vahvistaa sitä.

Lentoliikenteen hallinnan alalla Eurocontrol kehittää standardeja ja teknisiä eritelmiä, joiden tarkoituksena on ensisijaisesti taata kansallisten järjestelmien yhteentoimivuus ja saumaton toiminta. Eurocontrol-standardeista tulee osa yhteisön lainsäädäntöä yhteensopivien teknisten eritelmien määrittämisestä ja käytöstä lentoliikenteen hallinnan (ATM) laitteiden ja järjestelmien hankinnassa 19. heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/65/ETY⁽²⁾. Eurocontrolin työ keskittyy kuitenkin pääasiassa lentoliikenteen hallinnan järjestelmien ja menettelyjen standardeihin eikä kata kaikkia lentoliikenteen hallinnan palvelujen, henkilökunnan ja toiminnan vaatimuksia. Ero selittyy osittain sillä, että lentoliikenteen hallinnalla ei ole eurooppalaisia markkinoita, minkä seurauksena järjestelyt ovat pääasiassa kansallisia ja niiden välillä on merkittäviä eroja.

Parlamentin jäsen esitti kysymyksen myös yhteisistä säännöistä, joita sovelletaan lennonjohtohenkilöstön lupiin ja tutkintotodistuksiin. Eurocontrolin tarkoituksena on ottaa käyttöön yhtenäinen järjestelmä Euroopan siviili-ilmailukonferenssin (ECAC) puitteissa tällä alalla. Yhteisö seuraa tarkkaan tätä hanketta, joka saattaa johtaa yhteisön direktiivin antamiseen, kuten parlamentin jäsen kysymyksessään esittää.

⁽¹⁾ EYVL L 373, 31.12.1991.

⁽²⁾ EYVL L 187, 29.7.1993.

(2000/C 374 E/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0556/00

esittäjä(t): **Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle**

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Akvitanian ja Baskimaan sekä Navarran yhteistyöpöytäkirja

Vuonna 1980 allekirjoitettiin Bayonnessa Ranskassa Ranskan ja Espanjan valtioiden välinen sopimus, jolla tehdään mahdolliseksi rajat ylittävä alueiden välinen yhteistyö. Bordeaux'ssa allekirjoitettiin 3. lokakuuta 1989 Baskimaan ja Akvitanian välinen yhteistyöpöytäkirja. Tällä asiakirjalla kyseisten alueiden rajat ylittävä yhteistyö saa institutionaalisen luonteen. Uudella pöytäkirjalla 13. helmikuuta 1992 mukaan liittyi Navarran alue.

Tämän pöytäkirjan tavoitteet ovat seuraavat.

- Tietojen vaihto ja yhdenmukaistaminen aloilla, joissa on keskinäistä yhteyttä, kolmen alueen politiikka seuraavilla aloilla: infrastruktuurien kehittäminen, viestintä, ammatillinen koulutus, talous ja sosiaaliala, tutkimus ja kulttuuri.
- Yhteistyö alueiden etujen mukaisten hankkeitten määrittelyssä ja kehittämisessä.
- Kyseisten kolmen alueen julkisten, ammatillisten ja yksityisten tahojen välisten yhteistyösuhteiden kehittäminen.

Navarran yhteisön hallitus päätti 25. tammikuuta 2000 yksipuolisesti erota pöytäkirjasta vedoten politiikkiin eroihin, joilla ei ole mitään tekemistä yhteistyöpöytäkirjan aiheiden kanssa.

Katsooko komissio, että tämä voi vahingoittaa rajat ylittävän yhteistyön kehitystä näiden kolmen alueen välillä, varsinkin kun otetaan huomioon, että yhteisön uudella Interreg-aloitteella vahvistetaan tällaista yhteistyötä? Voiko komissio ilmoittaa, ovatko kyseisen pöytäkirjan perusteella syntyneisiin hankkeisiin Navarran nykyisin saamat tuet ja avustukset vaarassa?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus*(17. maaliskuuta 2000)*

Rakennerahastojen uudella ohjelmakaudella 2000–2006 Interreg-yhteisöaloite koskee ainoastaan sellaisia valtioiden rajat ylittäviä ja monikansallisia hankkeita, jotka sisältyvät vierekkäisten raja-alueiden viranomaisten laatimaan yhteistyöohjelmaan.

Lisäksi hanke on toteutettava yhteisten yhteistyörakenteiden puitteissa. Ne ovat Interreg-ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden ja raja-alueiden yhteinen seurantakomitea, ohjauskomitea ja hallinto- ja maksuviranomainen. Näiden yhteisten rakenteiden perustaminen on siis edellytys Interregin toteuttamiselle, ja komissio hyväksyy hankkeen ja pitää sitä valintakelpoisena vain, jos ne ovat olemassa.

Näin ollen on selvää, että kahdenväliset yhteistyösopimukset ja pöytäkirjat, kuten parlamentin jäsenen mainitsema Bayonnen sopimus, voivat osoittautua erittäin hyödyllisiksi Interregin yhteisten rakenteiden perustamisen ja lujittamisen kannalta.

Ranskan ja Espanjan rajatylittävä ohjelma on edennyt päätösvaiheeseen eivätkä Comunidad Foral de Navarran viranomaisten tekemät päätökset vaikuta siihen lainkaan. Uuden Interreg III -yhteisöaloitteen toteuttamisesta näillä alueilla ei tässä vaiheessa voida esittää mitään arvioita, koska komissio antaa lähiaikoina suuntaviivat aiheesta. Sen jälkeen jäsenvaltioita ja kyseisiä alueita pyydetään laatimaan ehdotukset toimintaohjelmiksi.

(2000/C 374 E/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0557/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle***(29. helmikuuta 2000)**Aihe:* Työntekijöiden erottaminen

Komission vastauksessa kirjalliseen kysymykseeni E-2225/99⁽¹⁾ todetaan, että komissio on viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana erottanut 11 henkilöä. Katsooko komissio, että sen irtisanomismenettelyt ovat a) vastaavanlaisia kuin julkisella ja yksityisellä sektorilla käytetyt ja b) sopivia kurinpidollisten ongelmien hoitamiseen? Jos ei, niin miten komissio aikoo parantaa näitä menettelyjä?

⁽¹⁾ EYVL C 203 E, 18.7.2000, s. 151.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(30. maaliskuuta 2000)*

Komissio muistuttaa, että henkilöstösäännöissä vahvistetut kurinpidolliset menettelyt, jotka sallivat muun muassa virkamiesten irtisanomisen, koskevat kaikkia yhteisöjen toimielimiä.

Komissio on tietoinen jäsenvaltioiden julkisen sektorin virkamiehiin kohdistettavien kurinpidollisten sääntöjen eroavuuksista eri jäsenvaltioissa. Valmistellessaan keskusteluasiakirjaa kurinpidosta sekä päätösluonnosta hallinnollisen käytännön parantamisesta ja kurinpitomenettelyistä, joiden valmistumisen ajankohdaksi on merkitty lokakuu 2000 (katso 1. maaliskuuta 2000 hyväksytyin toimintasuunnitelman toimet 57 ja 58), komissio ottaa huomioon jäsenvaltioissa ja kansainvälisissä järjestöissä vallitsevien irtisanomis- ja kurinpitomenettelyjen kokonaisuuksien parhaat käytännöt. Tietyillä yksityisen sektorin ammattien ja hallinnonalojen kurinpidollisilla menettelyillä voi olla merkitystä asiassa, edellyttäen että ne ovat vertailukelpoisia.

Kuten komissio toteaa valkoisessa kirjassa "Komission uudistaminen"⁽¹⁾ (katso IV.5 kohta "Kurinpito"), se on tietoinen nykyisen järjestelmän puutteista: "Se on liian hidas ja koostuu monista menettelyistä, ja sen perustana on kurinpitolautakunta, jonka kokoonpano vaihtelee ja johon ei kuulu ulkopuolisia jäseniä. Henkilöstölle ei ole myöskään ole tarjottu riittävästi tietoa velvollisuuksista eikä sääntöjen rikkomisen

mahdollisista seurauksista.” Komissio aikoo tehdä erityisiä ehdotuksia henkilöstösääntöjen muuttamiseksi siten, että nämä puutteet korjautuvat ja päästään oikeudenmukaiseen ja johdonmukaiseen järjestelmään, jossa ei esiinny kohtuuttomia viipeitä. Ehdotettu toimielinten yhteisen kurinpitolautakunnan perustaminen ja hallinnolle annettava mahdollisuus näkökantansa esittämiseen kurinpitolautakunnalle kuuluvat henkilöstösääntöjen muuttamista edellyttäviin toimenpiteisiin. Lisäksi toteutetaan toimenpiteitä, jotka eivät edellytä henkilöstösääntöjen muuttamista. Valkoisen kirjan mukaisesti ”vahvistetaan selkeät säännöt ja selvitetään oikeudet ja velvollisuudet käsikirjassa, laaditaan ohjeet rikkeen vakavuuden mukaan määräytyvistä seuraamuksista, lisätään johdonmukaisuutta kurinpitolautakunnan pysyvää sihteeristöä laajentamalla ja julkaisetaan kurinpitoa koskevat päätökset (ilman nimiä luottamuksellisuuden säilyttämiseksi)”.

Edellä kuvatun kaltaiset muutokset ovat järkeviä ja välttämättömiä komissiota ja muita toimielimiä koskevien sääntöjen nykyaikaistamiseksi, ja irtisanominen säilyy varmasti rangaistusmuotona niissä tapauksissa, joissa ratkaisu on perusteltu puolueettomien todisteiden ja voimassa olevien menettelyjen perusteella. Komissio on kuitenkin varma, että parlamentin jäsen on samaa mieltä siitä, että kurinpidollisten järjestelmien yleistä tehokkuutta mitataan paremmin sillä, kuinka hyvin ne auttavat ehkäisemään kurittomuutta, kuin irtisanottujen työntekijöiden lukumäärällä.

(¹) KOM(2000) 10 lopullinen.

(2000/C 374 E/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0558/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Komission henkilöstön siirtäminen muihin tehtäviin

Ottaen huomioon, että talouden ja rahoituksen pääosaston työmäärä on vähentynyt, rahaliiton kolmas vaihe on saatettu onnistuneesti päätökseen, kilpailun pääosaston työmäärä on hyvin jyrkässä kasvussa ja fuusioiden ja yritysostojen määrä Euroopassa on voimakkaasti lisääntynyt, onko komissio ryhtynyt mihinkään toimiin henkilöstön siirtämiseksi pääosastosta toiseen? Jos ei ole, miksi ei?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(17. huhtikuuta 2000)

Siirtyminen euron käyttöön 1. helmikuuta 1999 vaati laaja-alaisia valmisteluja talouden ja rahoituksen pääosastolta (¹) yhdessä komission muiden yksikköjen kanssa.

Euron käyttöönoton jälkeen pääosa talouden ja rahoituksen pääosaston resursseista on suunnattu talous- ja rahaliiton eli EMUn toimivuudesta vastaamiseen. Tätä uudelleensuuntautumista on seurannut myös pääosaston organisaatorakenteen merkittävä muutos alkuvuodesta 1999. Sen lisäksi, että talouspolitiikan koordinoinnin ja monenvälisen valvonnan merkitys on kasvanut (mm. talouspolitiikan laajat suuntaviivat, vakaus- ja kasvusopimus, liiallisia alijäämiä koskeva menettely, Cardiffin ja Kölnin uudistusprosessit), siirtyminen euroon on merkinnyt myös tarvetta monien muiden tärkeiden kysymysten käsittelyyn, kuten rahoitusmarkkinoiden integroituminen ja EMUn ulkoiset näkökohdat. Talouden ja rahoituksen pääosasto onkin työskennellyt näiden kysymysten parissa vuodesta 1999 alkaen.

On myös muistettava, että merkittävä osa talouden ja rahoituksen pääosaston työstä ei liity suoraan euroon. Tämä pitää paikkansa esimerkiksi kansainvälisten asioiden linjan, talouden arvioinnin linjan (vastaa yhteisön eri politiikanaloja koskevista taloudellisista analyyseistä), rahoitusmarkkinoiden ja pääomaliikkeiden arvioinnin linjan sekä Luxemburgissa sijaitsevan rahoitustoimialan osalta. Tämän vuoksi komissio ei voi yhtyä mielipiteeseen, jonka mukaan siirtyminen euron käyttöön olisi vähentänyt kyseisen pääosaston työmäärää kokonaisuudessaan.

Komissio on täysin tietoinen siitä, että kilpailupolitiikan ja varsinkin sulautumien alalla komission yksiköiden käsiteltäväksi tulevien asioiden määrä on jatkuvasti kasvanut. Kasvavan työmäärän vuoksi komissio on vahvistanut kilpailun pääosaston henkilöstöä noin 50 henkilöllä vuodesta 1998. Lisähenkilöstö täyttää kuitenkin vain osittain kilpailun pääosaston todellisen tarpeen, vaikka henkilöstö onkin erittäin motivoitunutta ja sitoutunutta työhönsä.

Kuten tähänkin asti, komissio jatkaa toimintansa kriittistä arviointia voidakseen kohdentaa resursseja ydintehtäviin ja uusiin poliittisiin painopistealueisiin. Sen jälkeen kun kaikki mahdollisuudet nykyisten henkilöresurssien uudelleenkohdentamiseksi painopistealueille on käytetty, komissio pyytää budjettivallan käyttäjältä lisää resursseja.

(¹) Talouden ja rahoituksen pääosaston palveluksessa (vakituiset virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt) on 316 henkilöä Brysselissä ja 108 Luxemburgissa, mikä edustaa noin 2,1 % komission koko henkilöstöstä.

(2000/C 374 E/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0559/00

esittäjä(t): **Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Suorat ulkomaiset investoinnit

Mikä oli suorien ulkomaisten investointien vuosittainen kokonaismäärä viimeisen viiden vuoden aikana kussakin jäsenvaltiossa? Miten suorat ulkomaiset investoinnit jakaantuivat Euroopan unionin muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kesken? Kuinka suuri oli kussakin tapauksessa Japanista ja Yhdysvalloista peräisin olevien suorien investointien määrä?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2000)

Vastaukset arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin löytyvät kolmesta taulukosta, jotka on toimitettu suoraan hänelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

Taulukossa 1 on esitetty ulkomaiset suorat sijoitukset kaikkiin jäsenvaltioihin vuosina 1994–1999 sekä eri jäsenvaltioiden ulkomaille tekemät suorat sijoitukset samoina vuosina.

Taulukossa 2 on esitetty vuoden 1998 osalta kuhunkin jäsenvaltioon tehdyt suorat ulkomaiset sijoitukset seuraavasti: (a) muista jäsenvaltioista tulleet sijoitukset (kokonaisluvut) ja (b) kaikista yhteisön ulkopuolisista maista tulleet sijoitukset (kokonaisluvut). Yhteisön ulkopuolisten maiden osalta on ilmoitettu myös erikseen kuhunkin jäsenvaltioon Japanista ja Yhdysvalloista tulleet sijoitukset.

Taulukossa 3 esitetään yksityiskohtaisesti kunkin jäsenvaltion kuhunkin toiseen jäsenvaltioon tekemät sijoitukset.

Koska arvoisa parlamentin jäsen on näin kiinnostunut yhteisöön tehdyistä ulkomaisista suorista sijoituksista, hänen kannattaa tutustua Eurostatin aiheesta äskettäin julkaisemaan kirjaan, johon on koottu tuoreimmat tilastotiedot ("European Union direct investment yearbook 1999 – Data 1988–1998". Theme 2: Economy and Finance) (¹).

(¹) ISBN 92-828-8310-8.

(2000/C 374 E/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0560/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle***(29. helmikuuta 2000)**Aihe:* Petokset EU:ssa

Voisiko komissio antaa arvion EU:n talousarvion täytäntöönpanossa havaituista petoksista vuosittain viimeiseltä saatavilla olevalta viiden vuoden ajanjaksolta ja ilmoittaa, kuinka suuri tämä summa on suhteessa koko talousarvioon? Voisiko komissio myös antaa vertailukelpoiset luvut kunkin jäsenvaltion omista talousarvioista, jotta voitaisiin tehdä vertailu sekä ottaa käyttöön paras toimintatapa ja benchmarking-käytäntö?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus*(17. huhtikuuta 2000)*

Komissio lähettää arvoisalle parlamentin jäsenelle yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista ja petosten torjuntaa vuosina 1997 ja 1998 koskevat vuosikertomukset⁽¹⁾.

Kertomuksissa analysoidaan myös tietoja, joita jäsenvaltiot ovat toimittaneet sääntöjenvastaisuuksista ja petoksista sekä perinteisten omien varojen että Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston ja rakennetoimien alalla.

Vuoden 1998 kertomuksessa esitetään arvio, jonka mukaan jäsenvaltioiden ilmoittamien sääntöjenvastaisuuksien ja petosten sekä komission jäsenvaltioiden kanssa tekemien tutkimusten talousarviovaikutus oli omien varojen osalta 3,8 prosenttia, EMOTR:n tukiosaston osalta 1 prosenttia ja rakennetoimien osalta 0,18 prosenttia vuonna 1998.

Tämän perusteella näyttää siltä, että jäsenvaltioiden vuonna 1998 ilmoittamista tapauksista viidenneksessä voi olla kyse rangaistavasta teosta (petoksesta).

Komission suoraan hallinnoimista menoista, joita jäsenvaltioiden ei siis tarvitse ilmoittaa, tällaisten tapausten osuus näyttää UCLAFin (nytemmin OLAF, Euroopan petostentorjuntavirasto) suorittamien tutkimusten perusteella olleen vuonna 1998 noin 0,10 prosenttia.

Komissio ei tiedä kansallisia talousarvioita rasittavien petosten suuruutta mutta ei usko niiden perustuvan samoihin realiteetteihin, joten vertailu ei ole järkevää: jäsenvaltioiden talousarviot ovat yleensä toimintabudjetit kun yhteisön talousarvio muodostuu 95 prosenttisesti erilaisista tuista.

⁽¹⁾ KOM(98) 276 lopullinen ja KOM(1999) 590 lopullinen.

(2000/C 374 E/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0565/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle***(29. helmikuuta 2000)**Aihe:* Luottamukselliset asiakirjat

Vahvistaako komissio, että jokainen sen työntekijä, jonka todetaan antaneen perustellun lausunnon tai jonkin muun puolilailiisen asiakirjan asianosaisen tahon nähtäväksi varhaisessa vaiheessa, ennen julkistamista, irtisanotaan heti? Onko näin koskaan tapahtunut?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2000)

Henkilöstösääntöjen 17 artiklan ja yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista tehdyn komission päätöksen mukaisesti toimihenkilöitä sitoo pidättymistä ja luottamuksellisuutta koskeva velvollisuus, joka koskee heidän tehtäviään hoitaessaan haltuunsa saamia tietoja. Velvollisuus ei kuitenkaan estä antamasta nähtäväksi sisäisiä asiakirjoja sillä nimenomaisella ehdolla, että lupa annetaan komission päätöksessä annettujen menettelyjen ja säännösten mukaisesti⁽¹⁾. Tiedonsaanti kielletään, mikäli asiakirjaa koskee jokin menettelysäännöissä nimenomaisesti mainittu poikkeus.

Henkilöstösäännöissä säädettyjen velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vuoksi voidaan aloittaa kurinpalautusmenettely. Menettelyn yhteydessä tehdään päätökset siitä, onko sääntöjä rikottu ja, mikäli näin on, mikä rankaisutoimi on soveltuva. Virkamiehen tai muun toimihenkilön pidättäminen virasta on ankarin rankaisutoimi, joka henkilöstösääntöjen 86 artiklassa määrätään. Siksi sitä käytetään ainoastaan niissä tapauksissa, joissa virkavirhe on samaa vakavuusluokkaa.

Viimeisten viiden vuoden aikana yhtään virkamiestä tai muuta toimihenkilöä ei ole pidätetty virasta siksi, että hän olisi antanut luottamuksellisen asiakirjan nähtäväksi asianosaiselle edellä kuvatulla tavalla ennen asiakirjan julkistamista.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 18.2.1994. Komission päätös (94/90/EHTY/EY/Euratom), annettu 8 päivänä helmikuuta 1994, yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista.

(2000/C 374 E/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0567/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: EU:n talousarvion rahoitusosuudet

Aikooko komissio julkaista kunkin jäsenvaltion EU:n talousarvioon suorittamat nettorahoitusosuudet kultakin niiltä viideltä viimeksi kuluneelta vuodelta, joiden tiedot ovat saatavissa, laskettuna sekä a) Yhdistyneen kuningaskunnan hyvitysjärjestelmään perustuvien budjettiasemien (tullimaksut on jaettu uudelleen) perusteella että b) bruttomääräisenä ennen tullimaksujen jakamista uudelleen? Kumpaa laskenta-perustaa komissio pitää parempana ja miksi?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(11. huhtikuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin on vastattu asiakirjassa "Allocation of 1998 EU operating expenditure by Member States", joka koskee vuosia 1992–1998. Tilastoliitteen taulukossa 6 vastataan kysymykseen a) ja taulukoiden 3f ja 4f aritmeettinen erotus on vastaus kysymykseen b). Raportti on myös saatavilla Internet-osoitteesta:

<http://europa.eu.int/comm/dg19/pdf/agenda2000/statdepenses98.pdf>.

Komissio on moneen otteeseen todennut, ettei nettorahoitusosuuksien mittaamiseen ole optimaalista tapaa. Perusteellisempia tietoja varten arvoisan parlamentin jäsenen kannattaa tutustua lokakuussa 1998 julkaisuun komission kertomukseen omien varojen järjestelmästä ja varsinkin sen liitteeseen 3 sekä viitemateriaaliin. Raportti on myös saatavilla Internet-osoitteesta:

<http://europa.eu.int/comm/dg19/en/agenda2000/ownresources/index.htm>.

(2000/C 374 E/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0575/00**esittäjä(t): Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) komissiolle**

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Rakennerahastot

Euroopan komission arviot ja sovellettavat kriteerit huomioon ottaen paljonko rakennerahastovaroja Baleaareille myönnetään vuosiksi 2000–2006, ja miten ne jakautuvat?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2000)

Komissio teki 22. joulukuuta 1999 periaatepäätöksen Espanjan tavoitteen 2 tukikelpoisia alueita koskevasta luettelosta ohjelmakaudeksi 2000–2006. Komissio kuuli tammikuussa 2000 kolmea komiteaa rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ mukaisesti. Se tekee lähiaikoina lopullisen päätöksen luettelosta. Baleaarit otetaan osittain mukaan tähän luetteloon ja sille myönnetään tavoitteen 2 määrärahoja.

Komissio teki 1. heinäkuuta 1999 päätöksen tavoitteen 2 maksusitoumusmäärärahojen alustavasta jaosta kyseisten jäsenvaltioiden kesken ohjelmakaudella 2000–2006. Espanjan osuus on 2 553 miljoonaa euroa tukikelpoisilla alueilla ja 98 miljoonaa euroa alueilla, jotka voivat saada tavoitteen 2 siirtymätukea. Tehtyään lopullisen päätöksen tukikelpoisten tavoitteen 2 alueiden luettelosta komissio toimittaa Espanjan viranomaisille ehdotuksen, joka koskee käytettävissä olevien määrärahojen jakoa alueiden kesken. Ehdotus perustuu menetelmään, jota komissio käyttää jakaessaan tavoitteen 2 määrärahoja jäsenvaltioiden kesken.

On kuitenkin syytä korostaa, että kyseessä on vain suuntaa-antava ehdotus. Jäsenvaltio ja komissio päättävät yhdessä lopullisesta jaosta yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen hyväksymisen yhteydessä. Tässä vaiheessa on mahdotonta arvioida, miten paljon määrärahoja Baleaareille myönnetään tavoitteessa 2.

Sama koskee muitakin Baleaareihin kohdistuvia rakennetoimenpiteitä, kuten tavoitetta 3, kalatalouden ohjauksen rahoitusvälinettä (KOR) sekä Interreg-, Urban-, Equal- ja Leader-yhteisöaloitetta.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 374 E/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0576/00**esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle**

(23. helmikuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin siideriteollisuuden edistäminen

Siideristä on tullut todellinen identiteetin ilmentymä useilla unionin alueilla ja erityisesti Espanjan Asturiassa, jossa kyseistä juomaa tiedetään valmistettavan pitkin perintein ja asiantuntemuksella. Asturian siiderin myynti ja kulutus ulottuu Espanjan markkinoita laajemmalle ja kattaa etenkin koko Euroopan ja Amerikan.

Niinkin laajalti tunnettu juoma kuin siideri tarvitsee kuitenkin tukea myynnin ja kulutuksen optimoimiseksi, erityisesti EU:n markkinoilla. Tämän vuoksi siiderin tuottajat ovat kääntyneet komission puoleen pyytääkseen siltä tukea sellaisten ohjelmien kehittämiseksi, joilla kuluttajat saataisiin nauttimaan siideriä muiden haitallisempien juomien sijasta.

Voisiko komissio kertoa, olisiko muiden maataloustuotteiden (öljyn, viinin, appelsiinien jne.) kulutuksen edistämiskampanjoiden yhteydessä mahdollista kehittää myös ohjelmia siiderin myynnin ja kulutuksen lisäämiseksi EU:n markkinoilla?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2000)

Kuten parlamentin jäsen mainitsi, komissio osallistuu tiettyjen yhteisön alueelta peräisin olevien maataloustuotteiden menekinedistämisohjelmien rahoittamiseen. Tällä hetkellä on käynnissä seuraavia tuotteita koskevat ohjelmat: oliiviöljy, maito ja maitotuotteet, korkealaatuinen naudanliha, omenat ja sitrushedelmät, pähkinät, syötäväksi tarkoitetut oliivit, rusinat, rypälemehu, syrjäisimmiltä seuduilta peräisin olevat hyvälaatuiset tuotteet, kukat ja elävät kasvit sekä kuitupellava. Näitä tuotteita koskevat neuvoston asetukset ovat näille ohjelmille myönnettävän yhteisön osarahoituksen oikeusperusta.

Tämäntyyppisten elintarviketeollisuuden tuotteiden menekinedistämisjärjestelmien yleistymisen mahdollistamiseksi komissio antaa lähiaikoina neuvostolle asetusluonnoksen, joka yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa yhteisön maataloustuotteiden menekinedistämisjärjestelmää. Järjestelmän tuoteluettelon ei näin ollen ole tarkoitus olla lopullinen, vaan kaikkien tuotteiden menekin edistämiseen olisi mahdollista hakea yhteisön osarahoitusta.

(2000/C 374 E/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0580/00

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka

Voivatko perinteisesti liittolaisina toimivat EU:n toimielimet, erityisesti parlamentti ja komissio, noudattaa yhtenäistä lähestymistapaa levittäessään "Euroopan edun" käsitettä laajemmalle yleisölle?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

Komissiolla ei valitettavasti ole riittäviä tietoja, jotta se pystyisi vastaamaan kysymykseen.

(2000/C 374 E/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0581/00

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka

Missä määrin EU:n jäsenvaltioiden kansallisten ja paikallisviranomaisten perinteisesti riitaisat suhteet ovat vaikeuttaneet Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin liittyvien hankkeiden kehittämistä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(10. huhtikuuta 2000)

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot vastaavat verkon soveltamisesta omalla alueellaan. Kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten asema infrastruktuurien hankekehittelyssä vaihtelee jäsenvaltioiden välillä, mutta kussakin tapauksessa kansallisten toimijoiden väliset neuvottelut käydään jäsenvaltiossa ilman, että komissio osallistuu asiaan suoraan.

(2000/C 374 E/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0582/00
esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka

Voivatko kansalliset viranomaiset ja EU:n toimielimet, jotka ovat tavallisesti erimielisiä liikenteeseen liittyvissä kysymyksissä, päästä asiassa molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2000)

Kestävä liikenne on kaikille jäsenvaltioille ja koko yhteisölle elintärkeä asia. Riittävään yhteisymmärrykseen voidaan päästä vain vuoropuhelun ja avoimuuden kautta. Tästä syystä komissio on asettanut sekä liikenne-että ympäristöasiantuntijoista koostuvan työryhmän neuvonantajakseen ympäristön kannalta kestäväää liikennettä koskevissa kysymyksissä, joilla on keskeinen merkitys yhteisessä liikennepolitiikassa. Komissio aikoo julkistaa tämän vuoden syksyllä uuden tiedonannon, joka tuo yhteisen liikennepolitiikan 21. vuosisadalle. Tiedonannossa on tarkoitus ottaa huomioon Euroopan taloudessa tapahtuvat perusteelliset muutokset sekä globalisaatiosuuntaus yleensä. Tämän aloitteen lisäksi komissio aikoo vuonna 2000 antaa tiedonannon aiheesta "puhdas kaupunkiliikenne". Näiden kahden aloitteen avulla yhteisössä voidaan arvioida uudelleen, mitä tulee tehdä, jotta liikenteellä olisi todellista merkitystä yhteisön kestäväää kasvua varmistettaessa.

(2000/C 374 E/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0583/00
esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka

Voiko komissio ilmoittaa, missä määrin EU:n tulisi sen mielestä tietoisesti pyrkiä Euroopan liikennepolitiikkojen yhdenmukaistamiseen, eli päättää yhteisistä liikennesäännöistä, verotusjärjestelmästä, enimmäisnopeuksista, turvallisuusvaatimuksista ja ajoneuvostandardeista sekä sääntelystä luopumista koskevista politiikoista?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2000)

Komission mielestä liikennepolitiikat tulisi yhtenäistää siltä osin kuin se on välttämätöntä sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan, kilpailun vääristymisen ehkäisyn sekä ympäristönsuojelun ja liikenneturvallisuuden edistämisen kannalta.

Yhteisistä kansainvälisen liikenteen liikennesäännöistä sekä tietyistä sisäisistä säännöistä, kuten liikenne-merkkien kokoa, muotoa ja väriä koskevista säännöistä, määrätään tieliikennettä koskevassa Wienin yleissopimuksessa, jota hallinnoi Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomissio.

Enimmäisnopeusrajoituksista päätetään kansallisesti jäsenvaltioissa. Komissiolla ei ole aikomusta puuttua asiaan, ellei se saa selvää osoitusta siitä, että se voisi menestyä tässä asiassa. Toisaalta komissio uskoo, että asiassa voidaan saavuttaa parempia tuloksia kehittämällä nopeudenhallintalaitteita.

Turvallisuusvaatimusten ja ajoneuvostandardien osalta on yhtenäistetty jo monia sekä kaupallisia että yksityisiä ajoneuvoja koskevia ajoneuvostandardeja.

Komissio julkaisi hiljattain tieliikennettä koskevan vuoden 1997 liikenneturvallisuustiedonannon seurantaan koskevan tiedonannon⁽¹⁾, jossa esitetään yksityiskohtaisia tietoja vuosiksi 1997–2001 laaditun liikenneturvallisuuden toimintaohjelman toteuttamisen edistymisestä ja pannaan tulevaisuuden toimenpiteet tärkeysjärjestykseen.

Merenkulun turvallisuuden alalla komissio on juuri ottanut merkittävän askeleen kohti turvallisuuden parantamista yhteisön vesillä, sillä se antoi 21. maaliskuuta 2000 tiedonannon öljykuljetusten meriturvallisuudesta⁽²⁾, jossa se ehdottaa olemassa olevan satamavaltioiden suorittamaa valvontaa ja luokituslaitoksia koskevan lainsäädännön vahvistamista, mutta myös yksirunkoisten öljysäiliöalusten asteittaista poistamista yhteisön vesiltä.

Ilmaliikenteen alalla komissio toimii turvallisuuden puolesta erityisesti perustamalla Euroopan lentoturvallisuusviranomaisen, joka kansalliset järjestelmät yhtenäistämällä varmistaisi korkean ja yhtenäisen turvallisuustason.

⁽¹⁾ KOM(2000) 125 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2000) 142.

(2000/C 374 E/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0587/00

esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhteisön kestävä liikennepolitiikka

Mitä mieltä komissio on luontaisesta jännitteestä, joka vallitsee Euroopan laajuisista liikenneverkoista saatavan taloudellisen hyödyn nopean saavuttamisen ja ympäristönäkökohtien riittävän huomioimisen välillä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2000)

EY:n perustamissopimuksen 6 artiklassa (entisessä 3 c artiklassa) määrätään, että ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä kaikkiin yhteisön politiikkoihin erityisesti kestävä kehityksen edistämiseksi. Ympäristönäkökohdat mainitaan myös Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteispäätösmerkinnällä Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) kehittämiseksi vuonna 1996 hyväksymien suuntaviivojen⁽¹⁾ 2 artiklassa, jossa säädetään, että verkon on taattava henkilöiden ja tavaroiden kestävä liikkuvuus osallistuen yhteisön etenkin ympäristöä ja kilpailua koskevien tavoitteiden toteuttamiseen sekä myötävaikeutettava taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseen. Siinä säädetään myös, että verkon kehittämisessä on otettava huomioon kaikkien kuljetusmuotojen suhteelliset edut ja mahdollistettava olemassa olevan kapasiteetin mahdollisimman tehokas käyttö.

Suuntaviivoissa asetetaan verkon toteuttamisen tavoitteeksi vuosi 2010. Komissio työskentelee yhdessä jäsenvaltioiden ja kaikkien asianomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että tähän tavoitteeseen päästään ja että sen myötä saavutetaan yhteisön kansalaisille ja yrityksille pitkällä aikavälillä kestäviä etuja. Yhteisön lainsäädännön mukaisesti yhteistä etua koskevista hankkeista on tarvittaessa tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. Komissio on myös tehnyt direktiiviehdotuksen tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien strategisesta ympäristövaikutusten arvioinnista⁽²⁾. Neuvosto saavutti poliittisen yksimielisyyden tämän ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä joulukuussa 1999. Komission mielestä erilaiset politiikka- ja infrastruktuurivaihtoehdot huomioon ottava strateginen ympäristövaikutusten arviointi kansallisten suunnitteluprosessien aikaisessa vaiheessa voisi merkittävästi edistää liikenne- ja ympäristönsuojelunäkökohtien yhdistämistä sekä vähentää ympäristöhaittoja lieventävien toimenpiteiden tarvetta hanketasolla.

Komissio pohtii parhaillaan, kuinka näitä kysymyksiä voitaisiin parhaiten edistää TEN-T-suuntaviivojen uudelleentarkastelua koskevassa kertomuksessa, joka esitetään neuvostolle ja Euroopan parlamentille tänä kesänä.

(¹) EYVL L 228, 9.9.1996.

(²) EYVL C 83, 25.3.1999.

(2000/C 374 E/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0591/00

esittäjä(t): Reinhold Messner (Verts/ALE) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Louhos val Coalbassa

Kauniissa ja maisemallisesti arvokkaassa val Coalbassa (Villa Agnedon kunta), jonka on määrä sisältyä tulevaan Brentan jokivarsipuistoon, sijaitseva soralouhos on jättänyt hakemuksen louhintalupansa uusimisesta. Lupaa on haettu ainakin 13 vuodeksi eteenpäin ja kaikkiaan 950 000 kuutiometrille maa-ainesta. Kun Trenton maakunnan kaupunkisuunnitelmaa tarkistettiin vuonna 1987, kyseinen maisema-arvoltaan tärkeä alue sisällytettiin suojeltaviin alueisiin.

Louhinnan seuraukset alueelle olisivat vakavia: se vahingoittaisi geologisen rakenteensa, kasvistonsa ja eläimistönsä vuoksi ainutlaatuisen alueen ympäristöä, vaarantaisi alueen hydrogeologisen tasapainon ja tieverkon turvallisuuden sekä muuttaisi oleellisesti yhtä tulevalle Brentan jokivarsipuistolle ominaisinta aluetta. Laakson suu, jossa soraa aiotaan louhia, osuu pyöräilyreitille ja se on myös osa jokivarsipuistoa koskevaa suunnitelmaa, jonka aluehallitus aikoo sisällyttää yhdessä val del Chiesen aluetta koskevien suunnitelmien kanssa Euroopan unionin seuraavan viiden vuoden aikana rahoittamat paikalliset hankkeet kattavaan taloussuunnitteluasiakirjaan.

Pitääkö komissio ympäristöarviointia tarpeellisena, kun otetaan huomioon hankkeen mahdolliset vaikutukset alueen hydrogeologiselle tasapainolle?

Katsooko komissio, että matkailun kehittäminen val Coalbassa ja maisemaa huomattavasti turmelevan louhoksen salliminen ovat keskenään ristiriidassa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 2000)

Ympäristövaikutusten arviointien suorittaminen hankkeista, joihin sovelletaan näitä arviointeja koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, ei kuulu komission toimivaltaan. Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/EY (¹) sekä sen muuttamisesta 3. maaliskuuta 1997 annetun direktiivin 97/11/EY (²) mukaisesti ympäristövaikutusten arvioinnin suorittaminen niiden alueella toteutettavista hankkeista kuuluu jäsenmaiden toimivaltaan.

Luonnonsuojelun osalta voidaan todeta, ettei parlamentin jäsenen mainitseman alueen ei katsota kuuluvan luonnonvaraisten lintujen suojelusta 7. huhtikuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/409/ETY (³) eikä luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY (⁴) määritelyihin suojelualueisiin.

Komission tehtävänä on EY:n perustamissopimuksessa sille annettujen valtaoikeuksien perusteella varmistaa, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisesti. EY:n perustamissopimuksen valvojana se toteuttaa kaikki vaadittavat toimenpiteet, mukaan luettuina EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entisen 169 artiklan) mukaiset rikkomisesta johtuvat menettelyt, varmistaakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen.

Tässä yksittäisessä tapauksessa ei ole riittäviä perusteita yhteisön lainsäädännön puutteellista soveltamista koskevan kantelun tekemiseksi, joten rikkomista ei voida toistaiseksi todeta tapahtuneen.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽³⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽⁴⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2000/C 374 E/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0593/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Lissabonin ja Vale do Tejon alue – rakenerahastot vuosina 2000–2006

Neuvosto hyväksyi 21 heinäkuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 rakenerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä ⁽¹⁾.

Lissabonin ja Vale do Tejon alue täytti yhteisön tukikehysten 1994–1995 rakenerahastojen tavoite 1 -alueiden ⁽²⁾ tukikelpoisuuskaudet, muttei täyttänyt enää näitä kriteereitä, arvioinnin jälkeen, vuodesta 1999 alkaen ⁽³⁾. Tämän alueen pitäisi kuitenkin saada vielä tukea rakenerahastoista, ainakin tammikuun 2000 ja joulukuun 2005 välisen siirtymäkauden ajan ⁽⁴⁾. Berliinin Eurooppa-neuvoston päätelmien ⁽⁵⁾ mukaan entisille tavoite 1 -alueille on myönnettävä asianmukaista siirtymäkauden tukea (niin sanottu phasing out -menettely). Eurooppa-neuvosto tunnusti myös, että Lissabonin alueelle on välttämätöntä myöntää 500 miljoonan euron erityinen tilapäistuki ⁽⁶⁾. Kyseisen alueen talouden eri toimijoiden ja alojen välisistä ilmeisen erilaisista mielipiteistä johtuen päästiin sopimukseen ainoastaan perustamissopimukseen kirjattujen ja kaikkia yhteisön politiikkoja koskevien tärkeimpien yleisten periaatteiden – kestävä kehitys ja yhtäläiset mahdollisuudet – huomioon ottamisesta.

Mutta nämä periaatteet sekä yhteisön kilpailulainsäädäntö kyseenalaistetaan, jos sovittua phasing out -menettelyä ei noudateta. Tavoite 1 -alueisiin kuuluvien lähialueiden taloudelliset toimijat saavat huomattavia kilpailuetuja, mikä aiheuttaa kilpailun vääristymistä ja epätasapainoa.

Ottaen huomioon, ettei Lissabonin ja Vale do Tejon alue saa tällä hetkellä mitään rahoitusta rakenerahastoista, voiko komissio ilmoittaa, mistä tämä rahoituksen keskeyttäminen johtuu, ja jos tästä asiasta on neuvoteltu Portugalin hallituksen kanssa, miksi edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 1260/1999 6 artiklaa ei ole noudatettu ja miksi komission 1. heinäkuuta 1999 tekemää päätöstä 1999/502/EY ja Berliinin Eurooppa-neuvostossa aikaansaatuja sopimusta ei ole otettu huomioon, ja kuka tästä on vastuussa?

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 161 artiklan mukaisesti ja ottaen huomioon perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettu menettely.

⁽²⁾ Asetukset (EY) N:o 2052/88 ja N:o 4253/88 – EYVL L 158, 15.7.1988 ja EYVL L 374, 31.12.1988.

⁽³⁾ Ks. asetuksen (EY) N:o 1260/1999 3 artikla – EYVL L 161, 26.6.1999.

⁽⁴⁾ Toisin sanoin: olisi pitänyt soveltaa asetuksen (EY) N:o 1260/1999 6 artiklaa ja ottaa huomioon 7 artiklan 2 kohdan toinen kappale ja 3 kohdan kolmas kappale komission päätöksen 1999/502/EY – EYVL L 194, 27.7.1999 – mukaisesti.

⁽⁵⁾ 24. – 25. maaliskuuta 1999 kokoontuneen Berliinin Eurooppa-neuvoston päätelmät, kohdat 42, 43 ja 44 a.

⁽⁶⁾ Ks. päätelmien 44 a kohta.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2000)

Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen ⁽¹⁾ antamisen jälkeen komissio kehotti Portugalin viranomaisia toimittamaan EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan (ent. 93 artikla) 3 kohdan mukaisesti

ehdotuksensa kansalliseksi aluetukikartaksi, joka sisältää sekä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan (ent. 92 artikla) 3 kohdan a ja c alakohdan poikkeusten nojalla ehdotetut Portugalin alueet että alkuinvestointeihin tai näihin liittyvien työpaikkojen luomiseen myönnettävän tuen intensiteetin ylärajat jokaisella alueella sekä tuen kasautumiselle asetetut ylärajat.

Tutkittuaan Portugalin ehdottaman kartan vuosille 2000–2006 komissio hyväksyi 8. joulukuuta 1999 kartan niiden Portugalin alueiden osalta, jotka ovat oikeutettuja EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaiseen poikkeukseen (Norte, Centro, Alentejo, Algarve, Azorit ja Madeira).

Kartan siltä osalta, joka koski ainoaa 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaiseen poikkeukseen oikeutettua Portugalin aluetta (Lisboa e Vale do Tejo), komissio kuitenkin aloitti EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn, koska komission mielestä Portugalin viranomaisten ehdotusta ei tässä vaiheessa voitu pitää suuntaviivojen määräysten mukaisena. Portugalin ilmoituksen mukaan koko kyseiseen alueeseen, jonka osuus väestöstä on 33,4%, olisi sovellettava suuntaviivojen 5.7 kohdassa määrättyä siirtymäaikaa, jonka kuluessa 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla vuoden 1999 loppuun sovellettuja intensiteettejä mukautettaisiin. Suuntaviivojen alaviitteessä 43 asetetaan kuitenkin 5.7 kohdan maantieteelliselle ulottuvuudelle rajoituksia, joiden nojalla siirtymäaikaa voidaan soveltaa vain osaan alueesta, jolla asuu 10,2% maan väestöstä.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen huomauttaa, EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan lykkäävä vaikutus jatkuu kunnes komissio on tehnyt edellä mainitussa menettelyssä lopullisen päätöksen. Koska asetuksen (EY) N:o 1260/1999 mukaan rakennerahastojen tukitoimien on vastattava yhteisön kilpailuoi-keutta, kaikki julkinen aluetuki Lisboa e Vale do Tejolle on siten keskeytetty 1. tammikuuta 2000 alkaen siitä riippumatta, saadaanko tukeen osarahoitusta rakennerahastoista vai ei.

Komissio haluaa kuitenkin muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että keskeytys koskee vain alueellista valtiontukea eikä vaikuta mitenkään sellaisiin rakennerahastojen toimiin, joilla on tarkoitus osarahoittaa muunlaisia ohjelmia tai joihin ei sisälly tukea yrityksille. Siten Lisboa e Vale do Tejo on kokonaisuudessaan oikeutettu rakennerahastojen tavoitteen 1 mukaiseen tukeen 1. tammikuuta 2000 ja 31. joulukuuta 2005 välisenä aikana, ja osa-alueet Lezíria do Tejo ja Médio Tejo ovat oikeutettuja samaan tukeen 31. joulukuuta 2006 asti. Komissio hyväksyi 14. maaliskuuta 2000 yhteisön tukikehyksen Portugalille kaudeksi 2000–2006, mihin sisältyy myös tuki alueelle Lisboa e Vale do Tejo.

(¹) EYVL C 74, 10.3.1998.

(2000/C 374 E/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0594/00

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Tietoliikennedirektiivit

USA:n hallituksen tiedustelupalvelu NSA harjoittaa laajaa teleliikenteen salakuuntelua ECHELON-järjestelmän kautta. Sen lisäksi Ranskan valtiolla on lehtitietojen mukaan vastaava vakoilujärjestelmä. Voiko komissio vahvistaa näiden järjestelmien voimassaolon, ja jos se vahvistaa, miten nämä asiat otetaan huomioon uusia teleliikennedirektiivejä valmisteltaessa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2000)

Komissio viittaa Euroopan parlamentin kolmannessa maaliskuun istunnossa Echelonista antamaansa julkilausumaan (¹).

Komissio valmistelee parhaillaan henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15. joulukuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY⁽²⁾ tarkistusta. Nykyinen ja tuleva tekninen kehitys pyritään ottamaan huomioon yksityisyyttä koskeissa säännöksissä.

(¹) Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (maaliskuu 2000).

(²) EYVL L 24, 30.1.1998.

(2000/C 374 E/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0599/00

esittäjä(t): Hugues Martin (PPE-DE) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Käteisvarojen vaihtaminen euroiksi

Kaikkien euroalueeseen kuuluvien maiden kansalliset käteisvarat muunnetaan 1. tammikuuta 2000 euroiksi. Monilla maanmiehillämme on kodeissaan täysin laillisesti hankittuja käteisvaroja, joita ei kuitenkaan ole ilmoitettu veroviranomaisille.

Nämä käteisvarat, joiden alkuperä vaihtelee, liittyvät käteismaksuperinteeseen ja rahojen säilyttämiseen "sukanvarressa".

Näiden käteisvarojen muuntaminen euroiksi merkitsee sitä, että niiden haltijoiden on ilmoitettava ne verottajalle ja maksettava niistä verot tai jopa sakkoja. Ellei asiaan puututa etukäteen, varat saatetaan kanavoida euroalueen ulkopuolisiin maihin, jolloin on olemassa veronkierron tai jopa petoksen vaara.

Vaikka näistä käteisvaroista on mahdollista esittää vain summittaisia arvioita maasta riippuen, kansalliset pankkilaitokset arvioivat kuitenkin, ettei kyse ole täysin merkityksettömistä summista ja että laajasta veronkierrosta aiheutuvat seuraukset saattaisivat olla haitallisia euroalueen taloudelle.

Lisäksi on olemassa haitallisen verokilpailun vaara unionin sisällä riippuen siitä, kuinka ehdottomiin ratkaisuihin jäsenvaltiot asiassa päätyvät.

Eräs ratkaisu voisi olla näiden varojen sijoittaminen uudelleen tietyin ehdoin kussakin jäsenvaltiossa.

Onko komissio käsitellyt tätä ongelmaa erityisesti parhaillaan keskustelun kohteena olevan veropaketin yhteydessä? Jos on, millaisia ehdotuksia asiasta on tehty? Ellei ole, aikooko se käsitellä asiaa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2000)

Jotta setelien vaihtaminen vuonna 2002 ei monimutkaistuisi, jäsenvaltiot eivät halua perustaa uusia kontrollimuotoja nykyisten lisäksi. Rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY⁽¹⁾ mukaisesti pankkien on vain tarkistettava niiden asiakkaiden henkilöllisyys, jotka haluavat vaihtaa yli 15 000 euroa kerralla tai useammassa erässä.

Seteleiden ja kolikoiden vaihtaminen on pankin asiakkaalle ilmaista, jos kyse on tavanomaisista summista. Seteleiden vaihto liikepankeissa jatkuu usein muutaman kuukauden kauemmin kuin poistuvien seteleiden käyttö maksuvälineenä, ja vaihtoaika keskuspankissa on pitkä – yleensä kymmenen vuoden luokkaa – tai rajoittamaton, kuten Belgiassa.

(¹) EYVL L 166, 28.6.1991.

(2000/C 374 E/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0610/00**esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: Ftalaatin käyttämistä leluissa koskeva EU:n kielto

Voisiko komissio toimittaa kopion James Bridgesin (myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean – CSTEEn – johtaja) komissiolle lähettämästä kirjeestä, jossa todettiin, että komitea ei hyväksynyt ehdotettua kieltoa ja esitti ajatuksen ftalaattien migraatiota koskevien raja-arvojen asettamisesta käyttökiellon vaihtoehtona?

Lisäksi olisi erittäin hyödyllistä, jos professori Bridges voisi esitellä tätä kysymystä koskevat tieteelliset tuloksensa Euroopan parlamentin ympäristövaliokunnalle.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 2000)

Komissio on jo toimitannut pyydetyn kirjeenvaihdon parlamentin ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan puheenjohtajalle.

Pyyntö, joka koskee professori Bridgesin läsnäoloa valiokunnan kokouksessa, on esitettävä hänelle suoraan, koska tiedekomitean jäsenet ovat komissiosta riippumattomia.

(2000/C 374 E/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0615/00**esittäjä(t): Joaquim Miranda (GUE/NGL) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: EU:n valtuuskunta Havannassa Kuubassa

Euroopan unioni on edustettuna Kuubassa Meksikon valtuuskunnan välityksellä. Kuuban tasavallalla on tarkkailijan asema uutta Lomén yleissopimusta koskevassa neuvotteluprosessissa, mutta ei täysiä osallistumisoikeuksia. Kuuba on äskettäin ilmaissut kiinnostuksensa seuraavan Lomén yleissopimuksen allekirjoittamiseen. Aikooko komissio perustaa Euroopan unionin valtuuskunnan Havannaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. toukokuuta 2000)

Vuoden 2000 talousarvioon ei ole varattu määrärahoja uusien lähetystöjen perustamisen ja henkilöstön rahoitukseen. Käytettävissä olevat määrarahat on osoitettu komission nykyisille ulkomaanedustustoille.

Lähetystön perustaminen Kuubaan olisi perusteltua kysymyksessä esitetyistä syistä. Vastavin perustein yhteisö voisi kuitenkin avata lähetystön myös lukuisissa muissa maissa, joissa sillä on merkittäviä taloudellisia tai poliittisia etuja puolustettavanaan.

Uuden lähetystön avaaminen on toteutettava henkilöstöä siirtämällä. Ensisijaiset painopistealueet on ensin vahvistettava. Niistä on päätettävä arvioitaessa ulkomaanyksiköiden tarpeita nykyisen komission toimintakaudella. Myöhemmin tänä vuonna neuvostolle ja parlamentille olisi annettava tiedonanto ulkomaanedustustojen kehityksestä, niiden käytössä olevien voimavarojen käytöstä parhaalla mahdollisella tavalla ja tarpeen mukaan ylimääräisiä määrärahoja koskevista ehdotuksista.

Koska asia on vielä komission tarkasteltavana, se ei voi luvata, että Kuubaan tai muuallekaan avattaisiin uutta lähetystä.

(2000/C 374 E/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0618/00**esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle**

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Asuntokeinottelu Is Arenasissa

Vastauksessa esittämäni kysymykseen E-2177/99 (20. tammikuuta 2000)⁽¹⁾, komissio ilmoitti, että Is Arenasin rakennushankkeelle ei ole myönnetty yhteisön rahoitusta rakennerahastoista.

Paikallisessa lehdistössä ja televisiossa esitettiin 16. ja 17. helmikuuta 2000 erään sardinialaisen poliitikon lausuntoja, joiden mukaan Oristanon alueelliseen sopimukseen kuuluva 4 miljardin liiran yhteisön rahoitus olisi vaarassa, jos Is Arenasin rakennushanke jäädytetään.

Voiko komissio tarkistaa näiden lausuntojen totuudenmukaisuuden? Mikä on Oristanon alueellisen sopimuksen ja Is Arenas -yrityksen hankkeen välinen suhde. Onko nämä 4 miljardia kenties kohdistettu Is Arenas -yrityksen hankkeeseen?

Jos näin ei ole, voiko komissio vahvistaa, että Is Arenas -yrityksen hankkeen mahdollinen jäädyttäminen ei vaikuttaisi Oristanon alueelliseen sopimukseen? Mikäli se vaikuttaa, aikooko komissio jäädyttää nämä varat tälle alueellisesti hyvin merkittävälle hankkeelle? Alue sisältyy Italian Natura 2000 -verkoston ehdotukseen ja hanketta varten ei ole tehty minkäänlaista arviota ympäristövaikutuksista.

⁽¹⁾ EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 66.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2000)

Vastattuaan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2177/99⁽¹⁾ komissio sai tietää, että kyseinen hanke onkin valittu Oristanon alueelliseen sopimukseen. Sille myönnettiin tukea yhteisön rakennerahastoista toimenpideohjelmassa "Alueelliset työllisyys sopimukset", joka koskee Italian tavoitteen 1 alueita.

Italian viranomaiset hyväksyivät lopullisesti Is Arenas -yrityksen ehdottaman majoitustilojen rakentamista koskevan hankkeen joulukuussa 1999. Se sai Euroopan aluekehitysrahastosta 2 900 miljoonan liiran (1,5 miljoonan euron) tuen. Kokonaisinvestoinnit olivat 6 500 miljoonaa liiraa (3,4 miljoonaa euroa).

Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet selvittääkseen, onko yhteisön ympäristösäännöksiä rikottu. Jos näin on tehty, komissio jäädyttää yhteisön tuen kyseiselle hankkeelle.

⁽¹⁾ EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 66.

(2000/C 374 E/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0619/00**esittäjä(t): Paul Rübiger (PPE-DE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: Kiinasta peräisin oleviin tuotteisiin sovellettavat alennusmäärät

EU on 90-luvun alusta lähtien hallinnoinut erilaisten Kiinasta peräisin olevien tuotteiden tuontikiintiötä. Näihin kiintiöihin on kuulunut mm. posliini- ja keramiikkatuotteita, joiden tullitariffinumero on 6911 10. Kiintiöistä pidetään joka vuosi tarjouskilpailu, jolloin jokaisen tuotteen kiintiön jako perinteisten ja uusien tuojien kesken vaihtelee. Vuodeksi 2000 keramiikkatuotteiden kokonaiskiintiöstä annettiin 75 % perinteisille tuojille ja 25 % uusille tuojille. Koska hakemusten määrä ylittää huomattavasti kiintiön määrän,

sovellettiin perinteisiin tuojiin aluksi 51,54 prosentin alennusmäärää⁽¹⁾, joka myöhemmin muutettiin 31,37 prosentiksi⁽²⁾.

Alennusmäärän suuruus on viime vuosina vaihdellut 10 prosentista 19 prosenttiin, minkä vuoksi hakemuksiin nyt sovellettava alennusmäärä aiheuttaa suuria ongelmia itävaltaisille tuojille. Näillä yrityksillä on nyt täytettävänä suuria aukkoja esimateriaalin hankinnassa halpatuotealalla. Tämä herättää seuraavat kysymykset:

Miten on selitettävissä, että 13 prosentin suuruinen vuoden 1999 alennusmäärä on vuodeksi 2000 korotettu 31 prosenttiin?

Miten on selitettävissä vuoden 2000 alennusmäärän muutos 51 prosentista 31 prosenttiin?

Miten kiintiöt on jaettu 15 jäsenvaltion kesken?

⁽¹⁾ EYVL L 268, 16.10.1999.

⁽²⁾ EYVL L 304, 27.11.1999.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2000)

Yhteisön määrällisten kiintiöiden hallintomenettelyn käyttöönotosta⁽¹⁾ annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 520/94 säännösten mukaisesti vuosittaisten kiintiöiden jako vuodeksi 2000 tehtiin perinteisten ja muiden kuin perinteisten tuojien (uusien tuojien) kesken sovellettavista hallinnointia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 25 päivänä kesäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1369/1999⁽²⁾ perusteella. Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa ja 3 kohdassa sekä liitteissä I ja II määrätään kaikkien saatavilla olevien kiintiöiden osuudet jaettavaksi näille kahdelle tuojaryhmälle siten, että 70 % jaetaan perinteisille tuojille ja 30 % uusille tuojille.

Tuojien esitettyä lisenssihakemuksensa ja jäsenvaltioiden toimitettua asiaankuuluvat luvut komissio julkaisi edellä mainitussa asetuksessa määriteltyjen rajojen perusteella 15 päivänä lokakuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 2201/1999⁽³⁾, jossa ilmoitettiin eri kiintiöityihin tuotteisiin sovellettavat alennus- ja korotusmäärät. Kyseisen asetuksen liitteessä I mainittu posliinisiin pöytä- ja keittiöesineisiin (HS/CN-koodi** 691110) sovellettava alennusmäärä on perinteisille tuojille -51,54 %.

Koska yhden jäsenvaltion toimittamat, ainoastaan tätä tuotetta koskevat luvut todettiin kuitenkin epätarκοiksi ja koska ne vääristivät kokonaiskuvaa huomattavasti, komissio ilmoitti kaikille jäsenvaltioille virheestä ja tarkistettuaan oikeat luvut kyseiseltä jäsenvaltiolta julkaisi tarvittavan oikaisun, jossa kyseisen tuotteen alennusmäärää muutettiin -51,54 prosentista -31,37 prosenttiin⁽⁴⁾.

Perinteisiin tuojiin vuosittain sovellettaviin alennus- (tai korotus-) määriin vaikuttavat tuojien toteuttaman aikaisemman tuonnin valittu vertailujakso ja heille jaetun saatavana olevan kokonaiskiintiön prosenttiosuus. Jaettaessa vuoden 2000 kiintiöitä molemmat tekijät erosivat vuoden 1999 vastaavista tekijöistä ja vaikuttivat kielteisesti CN-koodiin** 691110 sovellettavaan alennusmäärään (samaa periaatetta ja lopputulosta sovellettiin kaikkiin muihinkin kiintiöityihin tuotteisiin).

Lisäksi ilmoitettu, vuoden 2000 määrien jaon perusteena oleva vertailujakson aikainen tuonti oli noin 18 % suurempi (vertailujakso: vuoden 1997 tai 1998 tuonti) kuin vuoden 1999 vertailujakson aikainen tuonti (vertailujakso: vuoden 1996 tai 1997 tuonti), minkä vuoksi alennusmäärä oli suurempi, ja perinteisille tuojille varattua kokonaiskiintiöiden prosenttiosuutta pienennettiin vuoden 1999 75 prosentista 70 prosenttiin vuonna 2000 kaikkien tuotteiden C/N-kiintiönimikkeiden** osalta, mikä lisäsi entisestään vuoden 2000 kiintiöiden alennusmäärää.

Mitä tulee viimeiseen kysymykseen, kiintiö jaetaan yhteisönlajuisesti, ei jäsenvaltioiden kesken.

⁽¹⁾ EYVL L 66, 10.3.1994.

⁽²⁾ EYVL L 162, 26.6.1999.

⁽³⁾ EYVL L 268, 16.10.1999.

⁽⁴⁾ EYVL L 304, 27.11.1999.

(2000/C 374 E/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0622/00**esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpano Irlannissa

Voisiko komissio esittää yhteenvedon EU:n ympäristölainsäädännöstä, jonka täytäntöönpanon Irlanti on laiminlyönyt kokonaan tai osittain, ja kommentoida Irlannin tapaa vastata komission selvityspyyntöihin sekä kertoa mahdollisista huolenaiheista, joita komissiolla tiettyjen direktiivien ja niiden täytäntöönpanossa ilmenneiden laiminlyöntien kohdalla on?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan komission vuosikertomuksiin yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta. Niissä annetaan yleiskuva ympäristöalan lainsäädännön noudattamatta jättämisestä jäsenvaltioissa, ja ne sisältävät myös Irlantia koskevat tiedot.

Mitä tulee Irlannin vastauksiin ympäristöasioita koskeviin komission pyyntöihin, komissio on vuoden 1999 puolivälistä lähtien järjestelmällisesti lähettänyt EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan (entisen 5 artiklan) ja 226 artiklan (entisen 169 artiklan) mukaisia virallisia ilmoituksia tapauksissa, joissa jäsenvaltiot eivät toimita pyydettyjä tietoja ajoissa. Kaksi tällaista ilmoitusta on lähetetty Irlannille.

Parlamentin jäsentä pyydetään ilmoittamaan mitä nimenomaisia direktiivejä hänen kysymyksensä koskee.

(2000/C 374 E/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0623/00**esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: Irlannin Leader+ -rahoitus

Kun muistetaan edellisten Leader-ohjelmien menestys ja niiden merkitys Irlannin maaseutualueille, sekä epävarmuus, joka liittyy seuraavan Leader-rahoituskierroksen kohteisiin ja rahoituksen jakamiseen, voisiko komissio antaa raportin sen ja Irlannin hallituksen välisten neuvottelujen nykytilasta? Voisiko komissio lisäksi antaa arvion siitä, milloin Leader+ -yhteisöaloitteen yksityiskohtaiset suunnitelmat julkaistaan, kertoa missä määrin mitkään alueet tulevat saamaan tukea ja antaa lausunnon tukien luovuttamiseen liittyvistä täsmällisistä järjestelyistä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2000)

Komissio viimeistelee parhaillaan Leader+ -aloitetta koskevia asiakirjoja, ja niiden lopullinen versio vahvistetaan ja julkaistaan piakkoin virallisessa lehdessä. Jäsenvaltioita pyydetään toimittamaan ohjelmaehdotuksensa kuuden kuukauden kuluessa julkaisemisesta. Jäsenvaltioille on annettu tieto ehdotetuista määrärahoista. Neuvottelut Irlannin kanssa aloitetaan vasta kun Irlanti on esittänyt komissiolle Leader+ -ohjelmaehdotuksensa. Yksityiskohtaisempia tietoja on saatavilla kun Irlanti on esittänyt ehdotuksensa ja valinnut tukikelpoiset paikalliset toimintaryhmät.

(2000/C 374 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0624/00**esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: Turvapaikanhakijoiden määrät ja toimet yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka luomiseksi

Voisiko komissio esittää koosteen turvapaikanhakijoiden kokonaismäärästä EU:ssa viime vuoden aikana, kommentoida suuntauksia turvapaikanhakijoiden määrässä EU:ssa viiden viime vuoden aikana, esittää luettelon turvapaikanhakija määrästä asukasta ja jäsenvaltiota kohti ja kommentoida viimeaikaisia kehityskulkuja pyrittäessä luomaan yhteistä turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaa?

António Vitorinon komission puolesta esittämä vastaus

(13. huhtikuuta 2000)

Yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan luomiseen liittyvät viimeaikaiset tapahtumat: uuden, 1. toukokuuta 1999 voimaan tulleen EY:n perustamissopimuksen IV osasto, Tampereella 15. – 16. lokakuuta 1999 pidetyn Eurooppa-neuvoston erityiskokouksen puheenjohtajan päätelmät ja erityisesti sen 3, 4 ja 10–27 kohta sekä ennen kaikkea komission aloitteet, kuten 3. maaliskuuta 1999 päivätty komission valmisteluasiakirja ”Kohti turvapaikkamenettelyjen yhteisiä vaatimuksia”⁽¹⁾, 26. toukokuuta 1999 annettu ehdotus neuvoston asetukseksi Eurodacin perustamisesta turvapaikanhakijoiden ja tiettyjen muiden ulkomaalaisten sormenjälkien vertailemistä varten⁽²⁾, 1. joulukuuta 1999 annettu ehdotus neuvoston direktiiviksi oikeudesta perheen yhdistämiseen⁽³⁾ ja 14. joulukuuta 1999 annettu ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta⁽⁴⁾. Lisäksi komissio on antanut neuvostolle ja parlamentille tiedonannon ”tulostaulu vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteutumisen seuraamiseksi Euroopan unionissa”.

Lähetämme suoraan kysyjälle sekä parlamentin sihteeristöön kaksi turvapaikkahakemuksia koskevaa taulukkoa.

⁽¹⁾ SEC(1999) 271 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(1999) 260 lopullinen.

⁽³⁾ KOM(1999) 638 lopullinen.

⁽⁴⁾ KOM(1999) 686 lopullinen.

(2000/C 374 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0626/00**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) neuvostolle**

(2. maaliskuuta 2000)

Aihe: Kosovo ja serbivähemmistöjen oikeus muuttaa turvallisille serbienemmistöisille alueille

1. Onko neuvosto tietoinen, että suuri osa Kosovoon jääneistä serbeistä, jotka ovat alueella vähemmistössä, ei vuonna 1999 asetetun uuden hallinnon jälkeen pysty enää matkustamaan vapaasti Kosovon läpi ja siirtymään (tilapäisesti tai lopullisesti) alueille, jotka ovat joko Serbian tai Montenegron hallituksen alaisuudessa? Syyt tähän ovat, että vuosien 1987 ja 1999 välillä epäedullisessa asemassa ollut albaani-enemmistö halveksuu tätä kansanryhmää ja koska turvallisen matkustuksen edellytyksenä olevaa sotilas- tai poliisisuojelua ei ole riittävästi?

2. Voisiko neuvosto vahvistaa, että osassa kosovolaiskaupunki Orahovacia serbien tilanne muistuttaa huomattavasti entistä Srebrenican ”turva-alueita” Bosniassa ja Hertsegovinassa, mikä tarkoittaa, että siellä asuva väestö on joutunut eristyksiin ympärillä olevista alueista, koska niillä asuu muita kansanryhmiä, jotka haluaisivat, että saarroksissa oleva vähemmistö siirtyisi muualle?

3. Miten neuvosto aikoo estää sen, että Orahovacín serbialaisen osan ei käy yhtä huonosti kuin aiemmin Srebrenican "turva-alueelle" kävi, eli että alueelle sijoittuneet alankomaalaiset sotilaat eivät voi ehkäistä sitä, että ympäröivillä alueilla hallitsevassa asemassa olevat etniset ryhmät miehittävät alueen ja ajavat paikalliset pois asuinsijoiltaan tai jopa murhaavat heidät?

4. Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä, jotta kaikille Orahovacín serbialaisen osan ja muiden eristykseen jääneiden alueiden asukkaille, jotka itse päättävät turvallisuussyistä jättää nykyisen asuinalueensa lopullisesti, annetaan tilaisuus muuttaa Serbian tai Montenegron hallituksen alaisuudessa oleville alueille tai mahdollisesti, sen jälkeen kun tästä on päästy sopimukseen albaanienemmistön kanssa, ennestään serbiemmistöiselle ja Serbiaan rajoittuvalle alueelle Kosovska Mitrovican kaupungin pohjoispuolelle?

Vastaus

(25. toukokuuta 2000)

Neuvosto on edelleen vakavasti huolissaan serbien sekä muiden etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen tilanteesta Kosovossa ja suhtautuu tyrmistyksellä etnisten ryhmien välisen raajan väkivallan jatkumiseen. Mitrovicassa jälleen puhjenneet vihamielisyydet ovat viimeisin osoitus siitä, kuinka vaikeaa on päästä eroon vuosikymmeniä kehittyneestä vihasta ja epäluottamuksesta. Tilanne voi helposti johtaa vakaviin seurauksiin Kosovon muissa kaupungeissa, mukaan lukien Orahovacissa.

Neuvosto on toistuvasti ilmaissut sitoutuneisuutensa tavoitteeseen demokraattisen ja monikansaisen Kosovon luomiseksi YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 mukaisesti, mihin sisältyy myös kaikkien pakolaisten esteetön ja turvallinen paluu. Päätöslauselma 1244 kokonaisuudessaan on näin ollen edelleen EU:n politiikan perusta. Neuvosto on lisäksi useasti tuominnut kaiken väkivallan käytön, ahdistelun ja suvaitsemattomuuden ja on ilmoittanut Kosovon johtajille selvästi, että EU:n tuki riippuu uskottavista pyrkimyksistä etnisten osapuolien välisen sovinnonteon edistämiseksi.

Arvoisa parlamentin jäsen on varmasti tietoinen siitä, että neuvosto ei ole osallisena YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 turvallisuuteen liittyvässä täytäntöönpanossa, jota varten NATO on YK:n mandaatin nojalla perustanut alueelle 50 000 hengen turvallisuusjoukon. Kyseiset KFOR-joukot perustettiin erityisesti varmistamaan turvallinen ympäristö ja vähemmistöjen turvallisuus, jotta alueen kaikki pakolaiset ja kotiseudultaan siirtymään joutuneet henkilöt uskaltaisivat palata. KFOR-joukoista 80 prosenttia tulee EU:sta ja joukkoja lähettäneet jäsenvaltiot ovat äskettäin päättäneet lisätä joukkojensa lukumäärää.

EU tukee myös UNMIK:n pyrkimyksiä perustaa Kosovon siviilipoliisien joukot, joiden avulla edistetään etnisten ryhmien välisen väkivallan torjumista ja luodaan turvallinen ympäristö, joka on edellytys sille, että albaaneihin kuulumattomat kosovolaiset eivät jättäisi maakuntaa ja jotta alueelta jo lähteneet palaisivat takaisin. Vastauksena Bernard Kouchnerin ja korkeana edustajana toimivan pääsihteerin Javier Solanan vetoomuksiin jäsenvaltiot ryhtyivät vuoden 2000 maaliskuussa erityistoimenpiteisiin vahvistaakseen UNMIK:n poliisijoukkoja 320 poliisilla.

Ottaen huomioon, että KFOR-joukot ja YK:n siviilipoliisi joutuvat toimimaan erittäin vaikeissa oloissa, neuvosto katsoo, että ne ovat jo merkittävästi edistyneet YK:n päätöslauselmassa 1244 esitettyjen tavoitteiden saavuttamisessa.

Kosovon nykytilanteen ratkaisemiseksi neuvosto on myös voimakkaasti tukenut YK:n Kosovon-siviiliopeeraatiota (UNMIK) antamalla sen käyttöön varoja ja ottaen täysin vastuulleen UNMIK:n neljännen pilarin, joka koskee jälleenrakennusta ja taloudellisten olojen ennalleen palauttamista.

Neuvosto tukee myös YK:n pääsihteerin erityisedustajan Bernard Kouchnerin päätöstä perustaa yhteinen väliaikaishallinto, jonka kautta kaikkien etnisten ryhmien olisi voitava vähitellen osallistua Kosovon hallintoon. Tähän mennessä Kosovon serbit ovat kieltäytyneet osallistumasta väliaikaishallintoon tai muihin vastaaviin elimiin. EU on kehottanut Kosovon serbejä harkitsemaan boikottiaan uudelleen, jotta monikansaisen Kosovon muodostaminen olisi mahdollista ja jotta he varmistaisivat paikkansa tulevassa hallinnossa.

(2000/C 374 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0627/00**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) neuvostolle**

(2. maaliskuuta 2000)

Aihe: Kosovo: valtionyritysten yksityistäminen Kosovossa ennen toimivaltaisen valtiovallan vahvistamista

1. Voiko neuvosto vahvistaa, että uusi hallinto on yksityistänyt tai on parhaillaan yksityistämässä Kosovon tehtaita, kaivoksia, rakennusyhtiöitä ja muita yrityksiä, jotka kuuluivat Jugoslavian valtiolle tai sen puitteissa Serbian osavaltiolle kansallistamisesta ja vuonna 1994 tapahtuneesta työntekijöiden itsehallinnon lakkauttamisesta vuoden 1999 kevääseen asti?
2. Kenelle on UNMIK-hallinnon perustamisen jälkeen maksettu tuotot edellä esitetystä kysymyksestä tarkoitetuista valtionyrityksistä, mukaan luettuna kaivos- ja teollisuusyritys Tepca, joka vielä vuonna 1996 vei tuotteita 100 miljoonan dollarin edestä, ja Kosovoon kuuluvasta Jugobankan osasta, jonka ranskalainen Société Commerciale de Métaux et de Minéraux haluaa ostaa?
3. Onko yksityistämisen suhteen mitään suunnitelmaa siitä, että yrityksiä koskeva päätösvalta palautetaan Kosovon kansalle vai onko vain rikkailla ulkomaalaisilla yrityksillä mahdollisuus ottaa haltuunsa yrityksiä Kosovossa? Ovatko ulkomaalaiset yritykset jo investoineet Kosovoon? Jos ovat, minne ja miten paljon?
4. Minkä oikeusperustan mukaan yksityistäminen Kosovossa voi tapahtua ilman Jugoslavian tai Serbian hallituksen myötävaikuttamista tai suostumusta, kun otetaan huomioon, että vaikka Kosovo ei käytännössä enää ole niiden vallan alainen, Kosovon valtiollista asemaa ei ole vielä muutettu?
5. Aikooko neuvosto toteuttaa toimenpiteitä sen turvaamiseksi, että yksityistämistä viivytetään siksi kunnes vaalit on pidetty ja Kosovon valtiollinen asema on lopullisesti määritelty, niin että silloin tunnustettu Kosovon valtiovalta voi päättää valtionyritysten omistuksesta?

Vastaus

(25. toukokuuta 2000)

Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto on päätöslauselmassaan 1244 antanut Yhdistyneiden Kansakuntien Kosovon-siviilioperaatiolle (UNMIK) Kosovon alueen ja sen asukkaiden osalta määräysvallan, mukaan lukien kaiken lainsäädäntö- ja toimeenpanovallan, ja sen on huolehdittava siirtymävaiheen hallinnosta.

Heinäkuun 25. päivänä 1999 allekirjoitetussa asetuksessa n:o 1999/1 UNMIK:n toimivallasta todetaan, että UNMIK hallinnoi irtainta ja kiinteää omaisuutta, mukaan luettuna rahoja, pankkitilejä ja muuta omaisuutta, joka kuuluu Jugoslavian liittotasavallalle tai Serbian tasavallalle tai sen elimille tai joka on rekisteröity näiden nimissä ja joka sijaitsee Kosovon alueella.

Neuvosto on tietoinen siitä, että UNMIK kehittää tietokantaa 156:n Kosovossa sijaitsevan julkisessa omistuksessa olevan yrityksen osalta, mikä on ensimmäinen pyrkimys yhdistää systemaattisella tavalla tietoja Kosovon julkisista yrityksistä.

Neuvoston saamien tietojen mukaan UNMIK viimeistelee parhaillaan yksityistämissuunnitelmaa, jossa otetaan huomioon viive, joka liittyy tarvittaviin selvityksiin omistusoikeuksista. Siinä suunnitellaan tämän selvittämisen kanssa rinnakkaisesti tehtävien johtamis-/liisauspöytäkirjojen järjestelmää. Yksityistämistä perinteisessä mielessä harkitaan sitten, kun muiden kuin yksityisten yritysten omistussuhteet on selvitetty.

(2000/C 374 E/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0629/00**esittäjä(t): María Ayuso González (PPE-DE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: EMOTRin tukiosaston tuki Euroopan unionin eri jäsenvaltioille vuosina 1997–1999

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon kukin jäsenvaltio on saanut EMOTRin tukiosastosta kaiken kaikkiaan vuosina 1997, 1998 ja 1999 ja miten nämä määrät jakautuvat

- a) luvuittain (peltokasvien viljely, sokeri, kuitukasvit ja silkkiäistoukat, hedelmät ja kasvikset, muut alat tai kasvikunnan tuotteet, viinialan tuotteet, tupakka, maito ja maitovalmisteet, naudanliha, lampaan- ja vuohenliha, sianliha, munat ja siipikarja, muut eläinperäisiin tuotteisiin liittyvät toimet, jalostetuille maataloustuotteille myönnettyt tuet, EU:n elintarvikeapuun liittyvät tuet, maataloustuotteiden jakelu vähäosaisille, tukitoimenpiteet, markkinoiden toimintaan liittyvät maaseudun kehittämistoimenpiteet, muut toimenpiteet, tulotuet, Euroopan kalastustukirahasto) ja
- b) tukityypin mukaan (vientituet, hintatuet, pinta-alatuet, karjan määrään liittyvät tuet ohjaustuet, yksityisen varastoinnin tuet, poistot ja muut vastaavat toimet, tasausmaksut, YMP:n uudistuksen tukitoimenpiteet sekä julkisen varastoinnin kustannukset)?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2000)

Parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen ensimmäisessä osassa pyydettyjen, vuosia 1997 ja 1998 koskevien tietojen osalta komissio viittaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston 27. ja 28. varainhoitokertomukseen⁽¹⁾.

Vuoden 1999 varainhoitokertomus ei ole vielä saatavissa, joten komissio lähettää suoraan parlamentin jäsenelle ja pääsihteeristölle otteet kertomukseen vuoden 1999 osalta sisällytettävistä tiedoista.

Kirjallisen kysymyksen toiseen osaan liittyen komissio lähettää suoraan parlamentin jäsenelle ja pääsihteeristölle täydentävät taulukot vuosien 1997, 1998 ja 1999 pyydettyistä tiedoista.

Komissio haluaa kuitenkin korostaa, että kaikkien sen lähettämien, vuotta 1999 koskevien tietojen tilintarkastus ja hyväksyntä ei ole vielä loppuunsaoritettu, mistä syystä niitä ei tule pitää lopullisina tietoina.

⁽¹⁾ KOM(98) 552 ja KOM(1999) 568.

(2000/C 374 E/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0651/00**esittäjä(t): Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) komissiolle**

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Ympäristövero

Palma de Mallorcalla järjestettiin helmikuussa foorumi, johon osallistui aluepolitiikkaa käsittelevästä pääosastosta Eusebio Murrillo. Foorumissa keskusteltiin Baleaarien aluehallituksen ehdottamasta hankkeesta, joka koskee ympäristöveron (nk. ecotasa) perimistä Baleaareille matkustavilta turisteilta.

Onko komissio vastaanottanut Baleaarien ympäristöveroa koskevan hankkeen tai lausunnon?

Jos on, mitä tätä ympäristöverohanketta koskevia suosituksia komissio on antanut Baleaarien aluehallitukselle?

Millä edellytyksillä komission mielestä hanke voidaan toteuttaa?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Komissiolle on kunnia ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Baleaarien ympäristöverosta ei ole tehty ilmoitusta komissiolle.

(2000/C 374 E/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0653/00

esittäjä(t): Encarnación Redondo Jiménez (PPE-DE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Yhteisön varojen käyttäminen Río Guaron kastelujärjestelmiin

Vuonna 1987 komissio myönsi 645 miljoonaa pesetaa (päätös C(87) 1626/13) La Viñuelan padon ja kastelujärjestelmien rakentamiseksi Río Guaro -jokeen ja sen ympäristöön.

Tähän mennessä työt on kuitenkin saatettu päätökseen vain Río Guaron vasemmalla rannalla; oikealla rannalla ne ovat vielä kesken (teknisen selvityksen nro A N 94 P 0101 mukaan Río Guaron kastelujärjestelmät kuuluvat Andalusiassa toimintaohjelmaan vuosiksi 1994–1999). Alueen asukkaiden ja muiden asianomaisten lähetystö vieraili pääosasto XVI:ssa Brysselissä saamatta kuitenkaan tyydyttävää vastausta komissiolta.

Voisiko komissio kertoa, miksi joen oikeanpuoleisen rannan töitä ei ole saatettu päätökseen? Milloin tämä tapahtuu? Mitä komissio on tehnyt antaakseen antamaan asianmukaista tietoa alueen asukkaille ja muille asianomaisille?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 2000)

Parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan tietoihin, joita komissio esitti parlamentille kyseisestä hankkeesta etenkin vastauksessaan Jannis Sakellarioun kirjalliseen kysymykseen E-1391/99⁽¹⁾, vastauksissaan pyyntöihin 249/99 ja 391/99 sekä 6. toukokuuta 1999 päivätyssä kirjeessään Diemut Theatolle.

Jäsenvaltiolta saatujen tietojen mukaan sekä La Viñuelan pato että Andalusiassa toimenpideohjelmissa kaudella 1994–1999 yhteisrahoitetut kastelujärjestelmät (toimi 6.1.1) sijaitsevat kaikki Vélez-joen vasemmalla rannalla ja ne on käytännössä saatu valmiiksi. Toimenpideohjelman teknisessä lomakkeessa ei kuitenkaan täsmennetä, sijaitsevatko hankkeet vasemmalla vai oikealla rannalla, vaan siinä on ainoastaan maininta "Obras de distribución en el Guaro".

Komissio muistuttaa, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yhteisrahoitettavien hankkeiden valinta on jäsenvaltioiden vastuulla. Kansallisilta viranomaisilta saatujen tietojen mukaan hankkeet, joita parlamentin jäsen tarkoittaa, toteutetaan todennäköisesti ohjelmatyön myöhemmässä vaiheessa. Viranomaiset eivät kuitenkaan täsmennä, haetaanko tuleviin töihin yhteisön rahoitusta.

⁽¹⁾ EYVL C 170 E, 20.6.2000, s. 3.

(2000/C 374 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0656/00**esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle**

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Tietunneli Olbian satamassa Sardiniassa

Komissio käsitteli ympäristövaikutusten arviointiin liittyviä näkökohtia 21. joulukuuta 1999 antamassaan vastauksessa ensimmäiseen kysymykseeni Olbian tunnelista (E-2039/1999)⁽¹⁾. Kysymyksessäni mainittiin myös se, että Italian tielaitos ANAS antoi 3. lokakuuta 1991 roomalaiselle yritykselle Tor di Vallelle tehtäväksi rakentaa pengertien sijasta tunnelin ilman tarjouspyyntökilpailua ja vastoin Olbian satama-alueen kaavaa, joka on ollut voimassa 26. kesäkuuta 1981 alkaen.

Katsooko komissio, että tunnelin rakentamissopimuksen myöntäminen ilman tarjouspyyntökilpailua rikkoo julkisista hankinnoista annettuja yhteisön säännöksiä⁽²⁾? Jos näin on, mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta yhteisön säännöksiä noudatetaan?

Mitä tulee huomautuksiini ympäristövaikutusten arviointiin liittyvistä näkökohdista, komissio myöntää, että olisi tehtävä ennakoarviointi sen osoittamiseksi, onko tunnelia ja siihen liittyviä moottoriteitä koskevan hankkeen osalta tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. Tällaista ennakoarviointia ei kuitenkaan ole tehty. Komissio toteaa myös, että se ryhtyy tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

Mihin toimiin komissio viittaa? Miten se aikoo varmistaa, että ennakoarviointi tehdään ennen kuin on liian myöhäistä, ottaen huomioon, että työ ovat jo pitkällä?

⁽¹⁾ EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 73.

⁽²⁾ Ks. neuvoston direktiivit 92/50/ETY, 18.6.1992 (EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1), 93/36/ETY, 14.6.1993 (EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1) ja 93/37/ETY, 14.6.1993 (EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54).

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 2000)

Parlamentin jäsenen ilmoituksen seurauksena komissio tapasi Italian viranomaiset joulukuussa 1999 ja pyysi näiltä kaikkia tarpeellisia tietoja sen arvioimiseksi, onko tunnelin rakentamista Olbian satamassa koskeva julkinen hankintaprosessi suoritettu yhteisön julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä noudatetaan. Italian viranomaiset ovat luvanneet toimittaa vaaditut tiedot mahdollisimman pian korostaen kuitenkin, että näiden tietojen hankkiminen nopeasti on vaikeaa, sillä kyseessä on jo vuonna 1991 toteutettu julkinen hankinta. Komissio ei vielä ole saanut vaadittuja tietoja, ja se onkin laatinut kirjeen, jolla muistutetaan Italian viranomaisia näiden sitoumuksesta toimittaa hallussaan olevat asiakirjat.

Ympäristövaikutusten arvioinnin osalta komissio ei perustamissopimuksen valvojana epärii ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin, mukaan luettuina 226 artiklan (entisen 169 artiklan) mukaiset rikkomisesta johtuvat menettelyt, varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan. Parlamentin jäsenen esille tuoma tapaus on kuitenkin arvioitava niiden tietojen perusteella, jotka komissio on pyytänyt Italian viranomaisilta mutta joita ei ole vielä toimitettu. EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisissa menettelyissä komission tehtävänä on osoittaa todeksi väite, että jäsenyysvelvoitteita ei ole noudatettu. Komission tehtävänä on myös toimittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle tarvittava tieto, jonka perusteella tuomioistuin voi tehdä päätöksensä siitä, onko jäsenyysvelvoitteet jätetty täyttämättä. Tällöin komissio ei saa nojata olettamuksiin.

(2000/C 374 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0661/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Galicia Euroopan laajuisessa rautatieverkossa

Galician pääministeri Fraga ja Castilla y Leonin pääministeri Lucas ovat kertoneet Galician lehdistölle aikovansa neuvotella komission kanssa 600 000 miljoonan pesetan (3610 miljoonaa euroa) koheesiorahaston tuesta Espanjan valtiolle, jotta Galicia voidaan liittää Castilla y Leonin kautta Euroopan laajuisen huippunopeiden rautateiden verkkoon.

Voiko komissio kertoa minkä vuoksi tällaisia neuvotteluita pitäisi käydä komission kanssa, kun tiedetään, että liikenneasioista vastaava komission jäsen Loyola de Palacio on sanonut useaan otteeseen, että koheesiorahastosta vuosina 2000–2006 rahoitettavista huippunopeista rautatelinjoista tehtävä päätös riippuu täysin Espanjan hallituksesta? Pääministeri Fragalla pitäisi olla Espanjan hallitukseen paljon suoraa vaikutusvaltaa, jota pitäisi käyttää erityisesti estämään Galician jättäminen syrjään Euroopan rautateille välttämättömästä uudenaikaistamisesta.

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2000)

Komissio ei voi ottaa kantaa siihen, mitä autonomisten alueiden johtajat ovat lausunnoissaan tarkoittaneet.

Liikenneasioista vastaava komission jäsen mainitsee lausunnoissaan yhden koheesiorahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1164/94⁽¹⁾ 10 artiklan 5 kohdassa esitetyistä perusteista, jotka hankkeiden on täytettävä voidakseen saada yhteisrahoitusta koheesiorahastosta. Asetuksen mukaan jäsenvaltion hankkeelle asettama tärkeysjärjestys on yksi niistä laadullisista perusteista, jotka jokaisen komissiolle ehdotetun hankkeen on täytettävä. Liikennehankkeissa ja etenkin Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kehittämiseen liittyvissä hankkeissa keskushallintoviranomaiset ovat vastuussa tärkeysjärjestyksen määrittelystä.

⁽¹⁾ EYVL L 130, 25.5.1994.

(2000/C 374 E/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0665/00**esittäjä(t): Roberto Bigliardo (TDI) komissiolle**

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Echelon-vakoilujärjestelmä ja Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen siihen

Onko komissio tietoinen monissa sanomalehdissä ja ranskankielisen kansainvälisen tv-kanavan TV 5:n uutisissa 21. helmikuuta 2000 tehdyistä paljastuksista, jotka koskevat Campbellin raporttia Ison-Britannian osallistumisesta Yhdysvaltojen pystyttämään myös Euroopassa toimivaan elektronisen vakoilun Echelon-järjestelmään?

Yhdistyneen kuningaskunnan alueelle on tuotu Yhdysvaltojen kanssa vuonna 1948 tehdyn salaisen sopimuksen nojalla laitteistoja kaikenlaisia viestejä sieppaavaa valtavaa vakoilukeskusta varten.

Campbellin raportin mukaan Yhdysvallat on käyttänyt järjestelmää muihinkin kuin sotilaallisiin tarkoituksiin, mm. omien teollisuus- ja kauppayritystensä suosimiseen eurooppalaisten yritysten tappioksi.

Onko komissio tietoinen näistä paljastuksista?

Eikö komissio katso, että Yhdistynyt kuningaskunta on rikkonut solidaarisuutta koskevan sopimuksensa muiden jäsenvaltioiden kanssa?

Eikö komissio katso, että sen pitää ehdottaa ministerineuvostolle rangaistusten määräämistä Yhdistyneelle kuningaskunnalle tämän Amsterdamin sopimuksen vastaisen ennakkotapauksen vuoksi?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission Euroopan parlamentin kolmannessa maaliskuun istunnossa Echelonista antamaan julkilausumaa ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (maaliskuu 2000).

(2000/C 374 E/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0668/00

esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Lainsäädäntö, jolla sovelletaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 299 artiklan 2 kohtaa yhteisessä maatalouspolitiikassa

Komissio on luvannut sisällyttää työohjelmaansa vuodelle 2000 toimenpiteitä, joilla syrjäisimmille alueille myönnetään erityisasema. Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa yhteisessä maatalouspolitiikassa sellaisen lainsäädännön luomiseksi, jolla sovelletaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 299 artiklan 2 kohtaa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2000)

EY:n perustamissopimuksen uuden 299 artiklan 2 kohdan (entisen 227 artiklan) soveltamisen tiimoilta pidettiin 23. marraskuuta 1999 komission puheenjohtajan aloitteesta kokous, johon osallistui Euroopan parlamentin jäseniä ja kyseisten seitsemän alueen ja kolmen jäsenvaltion edustajia. Komissio laatii Kölnissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston pyytämän raportin tämän kokouksen sekä alueiden ja jäsenvaltioiden esittämien muistioiden perusteella.

Perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan hengessä komissio ottaa jatkossakin huomioon syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ja rajoitteet etenkin maatalousalalla. Raportin hyväksymisen jälkeen ja kuten vuoden 2000 työohjelmassa todetaan, komissio esittää tarvittaessa parlamentille ja neuvostolle muutosehdotuksia neuvoston asetuksiin, jotka koskevat POSEI-puiteohjelmien maataloutta käsittelevää ohjelmalohkoa.

(2000/C 374 E/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0671/00

**esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE), Stefano Zappalà (PPE-DE),
Giorgio Lisi (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE), Raffaele Fitto (PPE-DE),
Raffaele Costa (PPE-DE), Raffaele Lombardo (PPE-DE)
ja Francesco Musotto (PPE-DE) komissiolle**

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: EU:n lainsäädännön vastainen ihmisten kloonaus

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen johdosta, että Euroopan patenttivirasto Münchenissä hyväksyi alkion kloonauksen patentin?

Miten se aikoo suojella ihmisten perusoikeuksia ja estää, että toisin kuin Yhdysvalloissa ja Japanissa Euroopan unionissa voidaan patentoida geenirakenteeseen tehtyjä muutoksia, joiden tavoitteena on valmistaa eläviä organismeja?

Miten komissio aikoo toimia, jotta Münchenissä hyväksytyyn tekstiin saadaan lisättyä ihmisten kloonauksen ehdoton kieltäminen?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2000)

Euroopan patenttivirasto (EPV) ei ole Euroopan yhteisön toimielin, ja sen toiminta määräytyy Euroopan patenttiyleissopimuksen mukaisesti. Tässä kansainvälisessä yleissopimuksessa on 19 sopimuspuolta, joihin kuuluvat kaikki jäsenvaltiot. Euroopan patenttiyleissopimuksen täytäntöönpanosääntöjä muutettiin viime vuonna, siten että otettiin huomioon bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/44/EY⁽¹⁾. Säännöissä suljetaan patentoitavuuden ulkopuolelle direktiivin sanamuotoja käyttäen ihmisen kloonauksen menetelmät, menetelmät, joilla muutetaan ihmisen sukusolujen geneettistä identiteettiä, ja ihmisalkioiden käyttö teollisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin.

Vastauksena eurooppalaisen patentin EP0695351 kiistanalaisuuteen komissio esitti EPV:lle huolensa siitä, että kyseinen patentti on myönnetty, ja pyysi EPV:tä muuttamaan patenttia pikaisesti. Tämän johdosta EPV lupasi muodostaa tavallista varhaisemmassa vaiheessa väitemenettelyjaoston kyseistä patenttia koskevien jo toimitettujen vastalauseiden käsittelyä varten. Väitemenettelyjaosto perustettiin 29. maaliskuuta 2000, ja sen odotetaan antavan ennakkoratkaisun lähiaikoina. Komissio jatkaa asian valvomista ja harkitsee jatkotoimien toteuttamista siinä tapauksessa, että EPV:n toimet osoittautuvat riittämättömiksi. Jatkotoimiin voi kuulua myös se, että komissio tai yhteisö esittää EPV:lle kyseistä patenttia koskevan muodollisen vastalauseen.

⁽¹⁾ EYVL L 213, 30.7.1998.

(2000/C 374 E/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0673/00

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) ja Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Henkilötietojen käsittely ja yksityisyyden kunnioittaminen

Yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ 29 ja 31 artiklan soveltamisessa takuita käsittelevä ryhmä ja tietosuojakomitea ovat tunnustettuja ja keskeisiä elimiä käytäessä neuvotteluja kyseisen direktiivin määräysten määrittämiseksi Euroopan unionin ulkopuolella ja etenkin Yhdysvalloissa. Yhdysvaltojen kanssa on käyty neuvotteluja jo kahden vuoden ajan eikä neuvottelujen päättymisen ajankohta ole näköpiirissä.

1. Voisiko komissio ilmoittaa, mitä takuita koskevia kohtia EU pitää olennaisina ja katsoo voitavan ratkaista neuvottelujen suuntaviivojen mukaisesti?
2. Ovatko kyseisten oikeusjärjestelmien väliset erot niin suuria, että on syytä tehdä kompromissiratkaisu, jonka pohjalta määritellään tietyt kansalaisille ja kuluttajille annettavat takuut?
3. Jos yhteisö hyväksyy Yhdysvaltojen esittämän itsesääntelyperiaatteen ("safe harbor"), eikö näin heikennettäisi yksityisyyden suojelua ja huononnettaisi direktiivin määräyksiä?

4. Jotta neuvottelujen tulokset eivät jäisi hamaan tulevaisuuteen, eikä komission mielestä olisi syytä käyttää avuksi Euroopan unionin ulkopuolelle lähetettäviä tietoja koskevia sopimusmalleja, kuten esimerkiksi neuvoston ja Kansainvälisen kauppakamarin laatimia malleja?
5. Eikö komissio katso, että EU:n ensisijainen tavoite on taata asianmukainen Euroopan kansalaisten henkilötietojen suojeleminen ja oikeusvarmuus yrityksillemme?

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Frederik Bolkestein komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2000)

Komissio on käynyt epävirallista vuoropuhelua Yhdysvaltain kauppaministeriön kanssa yksilöiden suojelesta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 25 artiklan mukaisesti. Vuoropuhelussa päästiin alustaviin tuloksiin maaliskuun lopussa 2000. Parlamentille on jo ilmoitettu, että komissio suosittelee tietosuojadirektiivin 31 artiklalla perustetussa hallintokomiteassa kokoontuville jäsenvaltioiden edustajille, että he tarkastelisivat Yhdysvaltain ehdotusta safe harbor -järjestelmäksi ja antaisivat myönteisen lausunnon sen antamasta tietosuojan tasosta. Tällaisen lausunnon saatuaan komissio voi tietosuojadirektiivin 25 artiklan 6 kohdan perusteella tehdä päätöksen, jonka mukaan safe harbor -järjestelmä antaa riittävän suojan siirrettäessä henkilötietoja järjestelmään osallistuville yhdysvaltalaisille yrityksille.

Safe harbor -itsesääntelyjärjestelmään vapaaehtoisesti liittyviltä yrityksiltä edellytetään, että ne ilmoittavat yksiselitteisesti ja julkisesti sitoutuvansa noudattamaan safe harbor -periaatteita ja että ne kuuluvat Yhdysvaltojen valtiollisen elimen lakisääteisen toimivallan piiriin. Mikäli periaatteita ei noudateta, kyseisellä valtiollisella elimellä on oltava valtuudet tutkia valituksia ja määrätä korvauksia sopimattomista tai harhaanjohtavista toimintatavoista sekä korvaus yksityishenkilöille heidän asuinmaastaan tai kansallisuudesta riippumatta.

Komissio pitää näitä takuita riittävinä sekä yhteisön toimijoille sekä kansalaisille eikä katso, että ehdotettu tietosuojan riittävyyden toteaminen veisi pohjan direktiivin säännöiltä. Komissio muistuttaa erityisesti direktiivin 29 artiklalla perustetun tietosuojatyöryhmän käsityksestä, jonka mukaan itsesääntely voi periaatteessa antaa tehokkaan yksityisyyden suojan (¹).

Komission tavoitteena on saada Yhdysvaltain kanssa käytävät keskustelut päätökseen mahdollisimman pian ja lisäksi alkaa valmistella tietosuojadirektiivin 26 artiklan 4 kohtaan perustuvaa komission päätöstä, jossa tunnustetaan mallisopimuslausekkeet, joilla annetaan riittävät takeet tiedonsiirroille yhteisön ulkopuolisiin maihin. Komissio katsoo, että kyseisiä lausekkeitä tarvitaan täydentämään tietosuojan riittävyyttä koskevia päätöksiä joidenkin yhteisön ulkopuolisten maiden tai tiettyjen alojen osalta, sillä lausekkeista saadaan tapauskohtainen apuväline yhteisön toimijoille siirrettäessä tietoja yhteisön ulkopuolelle.

Komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että yhteisön ensisijaisena tavoitteena on taata henkilötietojen riittävä suoja, kun niitä siirretään Euroopan ulkopuolisiin maihin, sekä oikeusvarmuus yhteisön yrityksille. Komission käsityksen mukaan se on toiminnallaan edistänyt kummankin tavoitteen saavuttamista.

(¹) Valmisteluasiakirja WP 12: "Henkilötietojen siirto EU:n ulkopuolisiin maihin: EU:n tietosuojadirektiivin 25 ja 26 artiklan soveltaminen", hyväksytty 24. heinäkuuta 1998, saatavilla verkkosivustossa http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/index.htm.

(2000/C 374 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0677/00**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE), Ioannis Marinos (PPE-DE)
ja Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle***(9. maaliskuuta 2000)*

Aihe: Kreikan talouden rakenteelliset muutokset: vakuutusjärjestelmä ja vakuutuskassojen rahoitus

Kreikan seuraavan hallituksen ratkaistavaksi tulevia vaikeimpia ongelmia ovat vakuutusalaan liittyvät sosiaaliset kysymykset ja erityisesti vakuutuskassojen rahoituksen ratkaiseminen. Nämä kassat ovat keränneet valtavia sisäisiä vajeita vaarantaen niiden ongelmattoman rahoituksen ja eläkkeiden maksamisen. Tämä ongelma on kasvanut räjähdysmäisesti, koska väestön ikääntymisen vuoksi työntekijöiden suhteellinen osuus vähenee ja eläkeläisten osuus on noussut jo 60 prosenttiin aktiivi-ikäisestä väestöstä vastaten noin 25 prosenttia Kreikan koko väestöstä. Lisäksi työmarkkinat ovat joustamattomia, ja työttömiä on yli 11 prosenttia työvoimasta.

Koska viivyttely tämän kysymyksen ratkaisemisessa pahentaa ongelmaa jatkuvasti, kysymme komissiolta seuraavaa:

1. Mikä on sen kanta vakuutusalaan liittyviin sosiaalisiin ongelmiin ja Kreikan hallituksen kyvyttömyyteen ryhtyä tarvittaviin toimiin asiantilan edellyttämien muutosten toteuttamiseksi?
2. Kuinka suuri Kreikan vakuutuskassoihin kertynyt vaje on? Kuinka suurta osaa julkisesta velasta se vastaa? Miten vaje voidaan täyttää ilman, että päädytään tuotantokustannusten nousuun ja kilpailukyyn heikentymiseen, julkisen vajeen kasvuun ja uusiin rakenteellisiin paineisiin?
3. Mihin tavoitteisiin uudistusten on tähdättävä vakaiden eläkkeiden ja toimivien eläkejärjestelmien turvaamiseksi?
4. Miten vakuutuskassat voidaan vapauttaa valtion holhouksesta, joka velvoittaa kassat sitomaan pääomaa valtion arvopapereihin tai tekemään talletuksia Kreikan pankkiin ja johtaa tuottamattomiin sijoituksiin sekä kassojen pääoman puutteelliseen hyödyntämiseen?
5. Miten voidaan varmistaa, että työntekijöiden ja eläkkeensaajien tulot eivät vähene tulevaisuudessa entisestään? Mainittakoon, että arvioiden mukaan heidän todelliset tulonsa vähenivät 18 prosentilla vuosina 1985–1998.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(26. huhtikuuta 2000)*

Sosiaalisen suojelun alalla ainoat yhteisön tasolla rajoittavat säännöt koskevat naisten ja miesten tasa-arvoista kohtelua sekä siirtotyöläisiin ja heidän perheenjäseniinsä sovellettavien jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista.

Erilaisten etuuksien järjestäminen, hoitaminen ja myöntämisedellytykset kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan sillä edellytyksellä, että edellä mainittuja yhteisön sääntöjä noudatetaan.

Jäsenvaltioiden järjestelmiin kohdistuvien yhteisten haasteiden vuoksi komissio kuitenkin aloitti vuonna 1990 pohdintaprosessin yhdessä jäsenvaltioiden kanssa. Tähän liittyen neuvosto antoi 24. kesäkuuta 1992 suosituksen 92/441/ETY⁽¹⁾ riittäviä resursseja ja etuuksia koskevista yhteisistä perusteista sosiaalisen suojelun järjestelmissä ja 27. heinäkuuta 1992 suosituksen 92/442/ETY1 sosiaalisen suojelun tavoitteiden ja toimintalinjojen lähentämisestä⁽¹⁾.

Näiden suositusten jatkoksi komissio käynnisti koordinoitun strategian sosiaalisen suojelun uudenaikais-
tamiseksi, ja tähän liittyi erityisesti sen 14. heinäkuuta 1999 annettu tiedonanto⁽²⁾ ”Yhteinen strategia sosiaalisen suojelun uudistamiseksi”. Strategiaa vahvistettiin 17. joulukuuta 1999 pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmissä, joissa määrätään jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvan korkean tason virkamiesryhmän perustamisesta strategian täytäntöönpanon seuraamiseksi. Ryhmä on perustettu tilapäisesti.

Komissio on hyväksynyt ehdotuksen⁽³⁾ neuvoston päätökseksi, jolla virallistetaan ryhmän olemassaolo. Strategiaan kuuluvat myös hiljattain Lissabonissa (23. – 24. maaliskuuta 2000) pidetyn Eurooppa-neuvoston päätelmät.

Komissiolla ei ole käytössään kohdissa 2 ja 4 pyydettyjä tietoja.

⁽¹⁾ EYVL L 245, 26.8.1992.

⁽²⁾ KOM(1999) 347 lopullinen.

⁽³⁾ KOM(2000) 134 lopullinen.

(2000/C 374 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0683/00

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Tekijänoikeusdirektiivi

Komissio totesi aiemmassa vastauksessaan kysymykseeni H-0691/99⁽¹⁾, että se pelkää tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia tietoyhteiskunnassa koskevan direktiivin 5 artiklan 1 kohdan rajoittavamman sanamuodon voivan vaarantaa verkkojen täyden toimivuuden.

Neuvosto on puolestaan hyväksynyt poliittisen sopimuksen sähköistä kauppaa koskevasta direktiiviehdotuksesta ja sen mukana säännöksiä, jotka vapauttavat välittäjät ylläpitämässään verkoissa välittämää tai säilyttämää aineistoa koskevasta vastuusta, mukaan lukien tekijänoikeuden alainen aineisto.

Voiko komissio selittää, miksi se yhä pitää tarpellisena laajoja Internet-välittäjille myönnettäviä poikkeuksia tekijänoikeuksista 5 artiklan 1 kohdassa, kun otetaan huomioon, että nämä poikkeukset voivat olla ristiriidassa joidenkin sähköistä kauppaa koskevan direktiivin säännösten kanssa, erityisesti kun kyseessä on aineiston tilapäinen tallennus välimuistiin?

⁽¹⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (joulukuu 1999).

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2000)

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annetun direktiiviehdotuksen⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaan sisältyvä poikkeus, joka koskee verkoissa tehtäviä teknisiä, tilapäisiä kopiointitoimia, on luonnollinen seuraus saman ehdotuksen 2 artiklassa annetulle laajalle kopiointioikeuden määritelmälle. Poikkeuksella annetaan oikeudellinen varmuus palvelun- ja yhteydentarjoajien toiminnalle, koska siinä jätetään soveltuvin osin tietyt kopiointitoimet kopiointioikeuden soveltamisalan ulkopuolelle. Komissio katsoo, että ehdotuksen 5 artiklaan, sellaisena kuin komissio on sitä muuttanut⁽²⁾, sisältyvät oikeuksia koskevat poikkeukset ja rajoitukset eivät ole soveltamisalaltaan liian laajoja vaan takaavat sopivan tasapainon oikeudenomistajien oikeuksien ja muiden asiaan liittyvien ryhmien (teleoperaattorit, käyttäjät, kuluttajat ja muut) oikeutettujen etujen välillä.

Tällaisen poikkeuksen tarve ei ole vähentynyt sen myötä, että sähköistä kaupankäyntiä koskevasta direktiiviehdotuksesta⁽³⁾ hyväksyttiin yhteinen kanta, koska viimeksi mainitussa asiakirjassa ei yhdenmukaisteta sisältöä koskevaa tekijänoikeuden suojaa vaan ennemminkin käsitellään tiettyjä verkkoympäristössä tehtäviin toimintoihin liittyviä vastuukysymyksiä tekijänoikeusrikkomusten ja muiden osalta.

Komissio on valmistellut molemmat sisämarkkina-aloitteet ja käynyt niistä neuvotteluja samanaikaisesti ottaen molemmat huomioon, koska nämä kaksi aloitetta täydentävät toisiaan pyrkimällä takaamaan yhtenäiset ja tarkoituksenmukaiset sisämarkkinapuitteet tietoyhteiskunnalle.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.1998.

⁽²⁾ EYVL C 180, 25.6.1999.

⁽³⁾ EYVL C 169, 16.6.1999.

(2000/C 374 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0687/00**esittäjä(t): Michel Hansenne (PPE-DE) komissiolle**

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Tavaroiden alkuperä – tullietuudet

Kun yhteisö perii tuottajamaan tulliviranomaisten allekirjoittaman alkuperätodistuksen (lomake A) perusteella alempaa tullia tietyistä kehitysmaista tuotavista tavaroista ja yhteisöön tuonnin jälkeen käy ilmi, ettei alkuperää voida osoittaa yhteisön säännösten mukaisesti, millaisiin – menemättä kansallisten lainsäädäntöjen yksityiskohtiin – rangaistuksiin yhteisön alueella toimiva maahantuojatavallisesti tuomitaan? Millaisen rangaistuksen saa tullivirkamies, joka on hoitanut maahantuontia koskevat tullimuodollisuudet yhteisössä?

Onko komissio lisäksi järjestänyt viimeisen kahden vuoden aikana alkuperäsääntöjä koskevaa koulutusta seuraavissa maissa: Ruanda, Kongon tasavalta, Kongon demokraattinen tasavalta, Liberia, Algeria, Indonesia?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen esille ottaman oletuksen kaltaisessa tilanteessa yhteisön alueella toimiva maahantuojatavallisesti joutuu yleensä rangaistuksena maksamaan tullit ilman etuuskohtelua, vaikka hän ei voikaan jälkikäteen kerätä kyseisiä tulleja vastaavaa rahamäärää henkilöiltä, joille hän on myynyt tuotteet. Maahantuojatavallisesti välttyy kyseiseltä seuraamukselta vain, kun hänen perusteltua luottamustansa rajoitetuissa olosuhteissa suojellaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Siitä ei ole kyse silloin, kun alkuperätodistus A on myönnetty viejän antamien väärin tietojen perusteella. Kyseisen oikeuskäytännön mukaisesti tullivirkamies jo toimensa puolesta vastaa tulliviranomaisille esittämiensä asiakirjojen oikeellisuudesta.

Kuluneina kahtena vuonna komissio on huolehtinut useiden sellaisten koulutusseminaarien järjestämisestä, joiden aiheena on ollut Lomé'n yleissopimuksessa säädetyt tullietuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt. Kyseisiä seminaareja järjestetään Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT) alueilla. Heinäkuussa 1998 Länsi-Afrikassa järjestettiin kaksi seminaaria, joista toinen Norsunluurannikolla (osallistujat: Benin, Burkina Faso, KapVerde, Norsunluurannikko, Mali, Mauritania, Niger, Senegal ja Togo) ja toinen Ghanassa (osallistujat: Gambia, Ghana, Liberia, Nigeria ja Sierra Leone). Maaliskuussa 1999 Keskisen Afrikan seminaari järjestettiin Kamerunissa (osallistujat: Burundi, Kamerun, Kongo-Brazaville, Kongo-Kinshasa, Gabon, Päiväntasaajan Guinea, Ruanda, Keski-Afrikan tasavalta, São Tomé ja Tšad).

(2000/C 374 E/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0688/00**esittäjä(t): Robert Goebbels (PSE) neuvostolle**

(13. maaliskuuta 2000)

Aihe: EY:n perustamissopimuksen 105 artiklan 6 kohdan mahdollinen tarkistaminen

EY:n perustamissopimuksen 105 artiklan 6 kohdan mukaan neuvosto voi antaa EKP:lle erityistehtäviä, jotka koskevat luottolaitosten sekä muiden rahoituslaitosten kuin vakuutusyriytysten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa.

Suuri eurooppalainen rahoituspalvelumarkkina, joka on parhaillaan muodostumassa, edellyttää laaja-alaista valvontaa erityisesti nyt, kun fuusiot ja yritysosot sekä pankkien, vakuutuslaitosten, sijoitusrahastojen ja muiden rahoitusalan toimijoiden ristiinomistukset yleistyvät. Useimmat EU:n jäsenvaltiot ovat jo perustaneet tai ovat perustamassa yhdistettyä valvontaelintä, joka toimivaltaan kuuluu koko rahoitusala, vakuutusyhtiöt mukaan lukien.

Eikö olisi syytä hyödyntää hallitustenvälistä konferenssia ja ehdottaa tarkistusta 105 artiklan 6 kohtaan siten, että neuvostolle annetaan tarvittava oikeusperusta, jotta se voi uskoa EKP:lle myös vakuutuslaitosten valvontaan liittyviä erityistehtäviä?

Vastaus*(18. toukokuuta 2000)*

Neuvosto palauttaa arvoisan parlamentin jäsenen mieleen, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 48 artiklan (entisen N artiklan) mukaisesti hallitustenvälisen konferenssin osanottajien eli jäsenvaltioiden hallitusten edustajien tehtävä on päättää yhteisellä sopimuksella mainittuihin perussopimukseen tehtävät muutokset. Myös Euroopan keskuspankkia kuullaan, jos kyse on toimitelimiä koskevista muutoksista rahasiain alalla.

*(2000/C 374 E/160)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-0690/00****esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle***(9. maaliskuuta 2000)*

Aihe: Turvallisen ajon koulutuskeskuksen perustaminen Luxemburgin suurherttuakuntaan

EY:n perustamissopimuksen 43 artiklaan on kirjattu periaate kaikkien sellaisten rajoitusten kieltämisestä, jotka koskevat jäsenvaltion kansalaisen vapautta sijoittautua toisen jäsenvaltion alueelle. Tämä periaate on eräs Euroopan unionin yhdentymisen kulmakivistä.

Sijoittautumisvapauden nojalla kielletään myös kaikki rajoitukset, jotka estävät jäsenvaltion alueelle sijoittautuneita toisen jäsenvaltion kansalaisia perustamasta kauppaedustajan liikkeitä, sivuliikkeitä ja tytäryhtiöitä. Näin ollen toisen jäsenvaltion kansalaisten on mahdollista perustaa ja johtaa liikkeitä ja yrityksiä sijoittautumismaan kansalaisiin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

Onko Luxemburgin valtiolla oikeus evätä sijoittautumisvapaus unionin toisen jäsenvaltion kansalaiselta sillä perusteella, että yrityksen, jonka hän haluaa perustaa, ei katsota olevan taloudellisesti elinkelpoinen? Onko komissio tietoinen, että näin on tapahtunut Italian kansalaiselle, joka liikenneministeriön 19. kesäkuuta 1995 antaman asetuksen perusteella halusi perustaa turvallisen ajon koulutuskeskuksen Luxemburgin alueelle ja jolta evättiin lupa vedoten siihen, että "taloudellisten arviointien perusteella yksi keskus riittää hyvin kattamaan maan tarpeet"?

Eikö tällainen mielivaltainen luvan epääminen ole vastoin kilpailun ja markkinoiden vapautta koskevia säännöksiä ja rajoita luxemburgilaisten valinnanvapautta?

Onko komissio myös tietoinen, että Luxemburgin liikenneministeriö antoi 8. toukokuuta 1999 toisen asetuksen, jolla muutetaan aikaisempaa 19. kesäkuuta 1995 annettua asetusta ja joka koskee samoin turvallisen ajon koulutuskeskuksen perustamista Luxemburgin alueelle, mutta jossa säädetään uusista teknisistä perusteista, jotka itse asiassa pitävät yllä tällä hetkellä ainoan, Colmar-Bergissä sijaitsevan ja Good Yearin omistaman keskuksen monopoliasemaa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(17. huhtikuuta 2000)*

EY:n perustamissopimuksen 43 artiklaan (ent. 52 artiklaan) kirjattu sijoittautumisvapauden periaate koskee luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, kuten arvoisa parlamentin jäsen muistuttaa. Oikeushenkilöillä on oikeus perustaa liikkeitä, sivuliikkeitä tai tytäryhtiöitä muihin jäsenvaltioihin kuin pääasiallisen toimipaikan sijaintivaltioon.

Komissio haluaa kuitenkin täsmentää, että tämän oikeuden käytön rajoittaminen voi olla EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan periaatteen mukaista, jos rajoitusten perusteena on yleisen edun mukainen pakottava syy ja jos ne eivät ole tavoitteeseen nähden suhteettomia. Rajoitusperusteet eivät voi olla taloudellisia.

Kysyjän mainitsema tapaus on annettu komission tarkasteltavaksi, ja komission käytettävissä olevien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että Luxemburgin viranomaisten päätös evätä yrityksen sijoittuminen taloudellisiin syihin vedoten ei ole EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan periaatteen mukainen. Päätös perustuu asetukseen, joka ei ollut enää voimassa Luxemburgissa, kun tiedot toimitettiin komissiolle.

Komissio ei siis voi nostaa asiasta jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (ent. 169 artiklan) perusteella, mutta asianomainen henkilö voi kannella asiasta kansallisten muutoksenhakumenettelyjen mukaisesti.

Komissio on tietoinen siitä, että liikenneministeriön 19. kesäkuuta 1995 antama asetus on kumottu ja korvattu 8. toukokuuta 1999 annetulla asetuksella. Siinä säädetään yksityiskohtaisesti sekä koulutuspaikkojen hyväksymisperusteista että koulutuksen järjestämisestä. Komissiolla ei ole käytettävissä tietoja, joiden perusteella voitaisiin näyttää toteen, että nämä perusteet pitävät yllä Colmar-Bergin keskuksen monopoliasemaa.

(2000/C 374 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0694/00

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: Ydinturvallisuus, ydinturvallisuutta koskeva yleissopimus ja Sellafield

Ydinturvallisuutta koskeva yleissopimus tuli voimaan lokakuussa 1996. Voisiko komissio vahvistaa, mitkä jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet sen ja onko Yhdistynyt kuningaskunta yksi allekirjoittajista?

Yleissopimukseen sisältyvä ydinturvallisuutta koskeva tarkistus (eli vertaisarviointi) piti tehdä huhtikuuhun 1999 mennessä. Voiko komissio antaa ajan tasalla olevat tiedot tarkistuksen tuloksista ja kertoa edistysaskeleista?

Komissio on ottanut tiukan lähestymistavan ehdokasvaltioiden ydinvoimaloiden turvallisuuteen. Voisiko se siis kertoa Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevaa Sellafieldin ydinvoimalaa koskevan kantansa pitäen mielessä Sellafieldiin äskettäin kohdistetun virallisen kritiikin⁽¹⁾ ja esittää pääpiirteittäin, mihin toimiin sen mielestä olisi ryhdyttävä kaikilla viranomaisasoilla?

⁽¹⁾ Kritiikki esitetty British Nuclear Installations Inspectoraten perjantaina 18. helmikuuta 2000 julkistamassa selonteossa.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2000)

Kaikki jäsenvaltiot ja Euroopan atomienergiayhteisö ovat vuonna 1994 allekirjoitetun ydinturvallisuusyleissopimuksen⁽¹⁾ sopijapuolia. Yleissopimuksen ensimmäinen tarkastelukokous pidettiin Wienissä 12. – 23. huhtikuuta 1999. Euroopan atomienergiayhteisö ei vielä silloin ollut yleissopimuksen sopijapuoli, joten se ei osallistunut kokoukseen. Yhdistynyt kuningaskunta toimitti kansallisen selontekonsa ja osallistui kokoukseen. Kansainvälinen atomienergiajärjestö IAEA, joka antaa käyttöön sihteeristön sopimuksen osapuolten välisiä kokouksia varten, on asettanut kokouksesta tekemänsä tiivistelmän saataville Internetiin (<http://www.iaea.org/worldatom/glance/legal/revmtg0199.html>).

Yleissopimusta sovelletaan maalla sijaitseviin siviilikäyttöön tarkoitettuihin ydinvoimalaitoksiin, joten Sellafieldin laitos, johon kysyjä viittaa, ei kuulu yleissopimuksen soveltamisalaan. On kuitenkin huomattava, että yksi yleissopimuksen päävaatimuksista koskee valvontaviranomaisia, kuten yleissopimuksen 8 artiklassa määrätään: "1. Kukin sopimuspuoli perustaa tai nimeää valvontaviranomaisen, jonka tehtävänä on panna täytäntöön (...) lainsäädäntöön ja valvontaan liittyvät järjestelyt ja jolla on riittävät valtuudet ja toimivalta sekä taloudelliset ja inhimilliset voimavarat, jotta se voi suoriutua sille määrätystä velvollisuuksista. 2. Kukin sopimuspuoli toteuttaa aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että valvontaviranomaisen tehtävät on tosiasiallisesti erotettu sellaisten muiden elinten tai organisaatioiden tehtävistä, jotka toimivat ydinenergian käytön edistämisen tai hyödyntämisen parissa."

Tämän valvontaviranomaisen toimivaltuuksia ei ole yleensä eikä ainakaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa rajoitettu yleissopimuksessa määriteltyihin ydinlaitoksiin. Jäsenvaltioilta saadun selkeän poliittisen ohjeiston pohjalta hakijamaita kohtaan on omaksuttu "tiukka linja". Jäsenvaltioissa sijaitsevia ydinlaitoksia varten ei ole vastaavaa ohjeistoa. Komissio on kuitenkin keskustellut kyseessä olevan yhtiön kanssa Yhdistyneen kuningaskunnan ydinlaitosten valvontaviranomaisten (the British Nuclear Installation Inspectorate) raportista ja sopinut tapaavansa lähiviikkoina yhtiön ylempiä toimihenkilöitä keskustellakseen heidän kanssaan laitosten ydinturvallisuuden parantamiseksi jo aloitetuista toimenpiteistä.

Säteilysuojelua koskevat yhteisön päävaatimukset on esitetty perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta annetussa neuvoston direktiivissä 96/29/Euratom⁽²⁾. Komissio jatkaa yhteistyötään Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa varmistaakseen yhteisön säännösten täyden soveltamisen. Vielä ei ole näyttöä siitä, että Sellafieldin laitosta vastaan äskettäin esitetyn kritiikin perusteella olisi tarpeellista ryhtyä säteilysuojelua koskeviin toimenpiteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) liittymisestä vuonna 1994 tehtyyn ydinturvallisuutta koskevaan yleissopimukseen 16. marraskuuta 1999 tehty komission päätös (1999/819/Euratom) (EYVL L 318, 11.12.1999).

⁽²⁾ EYVL L 159, 29.6.1996. Direktiivillä 96/29/Euratom kumotaan aikaisemmat asiaa koskevat direktiivit 13 päivästä toukokuuta 2000 lähtien.

(2000/C 374 E/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0695/00

esittäjä(t): Marie-Noëlle Lienemann (PSE) komissiolle

(3. maaliskuuta 2000)

Aihe: Tiettyjen vakuutusyhtiöiden harjoittama kehitysvammaisten lasten vanhempien syrjintä

Pitääkö komissio syrjimättömyysperiaatteen mukaisena sitä, että tietyt vakuutusyhtiöt ovat kaksinkertaistaneet kehitysvammaisten lasten vanhempien henkivakuutusmaksut?

Jos Euroopan unionin lainsäädännössä ei nykyisellään ole tämänkaltaisen vääryyden estäviä säännöksiä, eikö komissio aio esittää ratkaisua, joka takaisi kaikille yhtäläiset edellytykset ottaa tämänkaltaisen vakuutus?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. huhtikuuta 2000)

Komissio on tietoinen neuvotteluista, joita Union nationale des associations de parents et amis de personnes handicapées mentales (Unapei) on käynyt erään ranskalaisen vakuutusyhtiön kanssa vapaaehtoisen ryhmähenkivakuutus sopimuksen uudistamiseksi (tehdään vuodeksi kerrallaan). Viimeisimpien komission saamien tietojen mukaan kyseinen vakuutusyhtiö on päättänyt jatkaa neuvotteluja Unapein kanssa ja pitää ehdot kuluvana vuonna samoina korottamatta vakuutusmaksuja tai laskematta korvauksia.

Komissio jakaa vanhempien huolen ja toivoo, että neuvottelut johtaisivat nykyisen vakuutusturvan jatkamiseen.

Yhteisön vakuutuslainsäädännön osalta komission on todettava, että kolmansissa vakuutusdirektiiveissä ja etenkin kolmannessa henkivakuutusdirektiivissä⁽¹⁾ on säädetty hinnoitteluvapauden periaatteesta. Lisäksi vakuutusyhtiöiden ehdottamia tariffeja ja sopimuksia koskevat ennakkotarkastukset tai järjestelmälliset valvontatoimet on poistettu. Vakuutusyritykset hinnoittelevat vakuutukset tavallisesti siten, että perittyjen vakuutusmaksujen ja tulevien korvausten maksamiseksi muodostettavien varausten välillä vallitsee tasapaino vakuutusmatemaattisten periaatteiden mukaisesti.

Koska vakuutusyritysten valvonta kuuluu yksinomaan kyseisten yritysten kotijäsenvaltion viranomaisille, komissio ei voi tarkistaa vakuutusyhtiöiden ehdottamia vakuutusmaksuja esittääkseen mielipiteensä maksujen tasosta. Kansallisten viranomaisten tehtävänä on valvoa, että vakuutusmaksut ovat vakuutusmatemaattisten arvioiden perusteella riittävät sopimusveloitteiden täyttämiseen.

Vakuutusyhtiöiden on myös julkaistava vakuutusteknisen vastuuvelan arviointiin käytetty laskuperusta ja -menetelmä. Vakuutuksenottajalla on oikeus saada selvästi ja yksityiskohtaisesti kirjallisesti esitettyinä kaikki vakuutusmaksuja koskevat asianmukaiset tiedot sekä säännökset, jotka liittyvät vakuutuksia koskevien valitusten käsittelyyn ja siitä vastaavaan tahoon. Lisäksi on tietysti mahdollista viedä asia tuomioistuinten käsiteltäväksi.

(¹) Neuvoston direktiivi 92/96/ETY, annettu 10 päivänä marraskuuta 1992, henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi), EYVL L 360, 9.12.1992.

(2000/C 374 E/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0702/00

esittäjä(t): **Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle**

(17. maaliskuuta 2000)

Aihe: Alankomaiden Wajong-korvauksen siirron mahdollisuus ulkomaille

Alankomaiden viranomaiset ovat sisällyttäneet Alankomaiden lain nuorten vammaisten työkyvyttömyyskorvauksista (nk. Wajong-laki) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (¹) 10a artiklan liitteeseen, minkä vuoksi kyseisen lain mukaisia korvauksia ei enää voi siirtää ulkomaille.

1. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1247/92 (²) johdanto-osan perusteella "tarve" on olennainen soveltamisperuste. Katsooko komissio, että Wajong-korvaus täyttää kyseisen ehdon, koska Wajong-korvaus on järjestelmä, joka koskee kaikkia, riippumatta muista tuloista?
2. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että todellisuudessa liitteeseen voidaan ottaa vain järjestelmiä, joihin kuuluu varallisuusselvitys?
3. Missä määrin komissio katsoo Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 39 ja 42 artiklassa tarkoitettuja työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien vapaata liikkuvuutta loukattavan, kun työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lapset eivät enää voi siirtää kyseistä korvausta ulkomaille?
4. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohta koskee erityiskorvauksia. Voiko komissio määritellä yksityiskohtaisemmin etuliitettä "erityis-?"

(¹) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

(²) EYVL L 136, 19.5.1992, s. 1.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2000)

Asetus (ETY) N:o 1408/71 (¹) ja sen täytäntöönpanomenettelystä annettu asetus N:o 574/72, joilla koordinoidaan sosiaaliturvaa koskevat eri lakisäätteiset järjestelmät, takaavat yhdenvertaisen kohtelun kulloisenkin maan kansalaisten kanssa, sosiaalietuuksien maksamisen ulkomaille yhteisön alueella, vakuutuskausien yhteenlaskemisen sekä yhden sovellettavan lainsäädännön määrittämisen. Päämääränä on varmistaa, ettei siirtotyöläinen joudu epäedullisempaan asemaan kuin henkilö, joka työskentelee koko ikänsä yhdessä jäsenvaltiossa.

Näiden yhteisön säädösten asiallisen ulottuvuuden piiriin kuuluvat myös maksuihin perustumattomat erityisetuudet, jotka on tarkoitettu joko antamaan lisä-, korvaavaa tai täydentävää turvaa asetuksessa tarkoitettuja tapahtumia vastaan tai vain vammaisten erityistä suojelemista varten (asetuksen (ETY) N:o 1408/71 4 artiklan 2 a kohdan nojalla). Asetuksen 10 a artiklan mukaan tällaisiin etuuksiin, edellyttäen että ne on lueteltu liitteessä II a, sovelletaan etuuksien ulkomaille maksamista koskevasta periaatteesta poikkeavaa erityisjärjestelyä, jonka mukaan niitä maksetaan yksinomaan edunsaajan asuinjäsenvaltion alueella.

Tämän todettuaan komissio haluaa antaa seuraavat vastaukset arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin, jotka koskevat Alankomaissa 24. huhtikuuta 1997 hyväksytyt lain (Wajong) tarkoittamia etuuksia. Etuudet on lueteltu asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitteessä II a, ja ne ovat siten maksuihin perustumattomia erityisasetuksia, joita ei ole pakko maksaa ulkomaille.

1. ja 2. Tämän tyyppisten etuuskien erityisluonne johtuu siitä, että ne kuuluvat samanaikaisesti sosiaaliturvan ja sosiaalihuollon alaan henkilöllisen ulottuvuutensa, tavoitteidensa ja niiden myöntämistä koskevien sääntöjen vuoksi. Näin etuudet muodostavat sosiaaliturvaan alaan kuuluvina juridisesti määritellyn oikeuden. Sosiaalihuoltoon kuuluvina etuuskien myöntämisen keskeinen peruste on tarve. Kyseinen käsite voi kuitenkin viitata asianomaisten henkilöiden erityistilanteeseen, eikä sitä arvioida pelkästään taloudellisin perustein, mikä edellyttäisi henkilön varallisuuden selvittämistä. Tämä pätee erityisesti, kun kansallisessa lainsäädännössä pyritään ottamaan huomioon henkisestä tai fyysisestä vammasta aiheutuvat vammaisten erityistarpeet.

Tässä yhteydessä yhteisöjen tuomioistuin on jo hyväksynyt sen periaatteen, että ulkomaille ei makseta vammaisille tarkoitettua etuutta, joka ei ole varallisuuteen sidottu (asia C-20/96, Snares, 4. marraskuuta 1997)⁽²⁾. Lisäksi tuomioistuin totesi, että tällaisten etuuskien erityisasema liittyy läheisesti myös niitä myöntävän jäsenvaltion taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen rakenteeseen ja siten asianomaisen henkilön asuinpaikkaan (ks. erityisesti asiassa C-313/86, Lenoir, 27. syyskuuta 1998 annettu tuomio)⁽³⁾.

3. Edellä mainituissa tuomioissa tuomioistuin on hyväksynyt Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisina erityiset maksuihin perustumattomiin erityisetuuksiin liittyvät yhteensovittamissäännöt ja erityisesti sen, että kyseisiä etuuksia ei makseta ulkomaille.

4. Komissio päätelee edellä esitetyn perusteella, että maksuun perustumattomien erityisetuuskien erityispiirteiden tarkempi määrittely ei vaikuta aiheelliselta.

⁽¹⁾ Viimeinen konsolidoitu versio: asetus (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.10.1997).

⁽²⁾ Kok.1997, s. I-6057.

⁽³⁾ Kok.1988, s. 5391.

(2000/C 374 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0704/00

esittäjä(t): **Theresa Villiers (PPE-DE) neuvostolle**

(2. maaliskuuta 2000)

Aihe: Korkean tason lähdeverotyöryhmä

1. Keitä on nimitetty korkean tason työryhmään, jonka tehtävänä on ratkaista umpikujassa oleva lähdeveroa koskeva riita ja jota johtaa Manuel Baganha? Keitä erityisesti Britannian hallitus on nimittänyt työryhmään?

2. Mikä on kyseisen työryhmän muodollinen toimeksianto? Mitä kieliä sen kokouksissa käytetään?

3. Mitä kokouksia työryhmä on pitänyt? Milloin ja missä ne pidettiin? Voisiko neuvosto selvittää jokaisen kokouksen osalta a) keitä oli läsnä ja mistä keskusteltiin sekä b) mitä esityslistalla oli ja mihin johtopäätöksiin muodollisesti tultiin?

4. Koska työryhmä kokoontuu seuraavan kerran ja mistä muista tulevista kokousajoista on sovittu? Mitä näiden kokousten esityslistalla on?

5. Millaista selvitystyötä työryhmä aikoo tehdä ja kenen kanssa? Miten työryhmä määrittää, mitä etujärjestöjä se aikoo kuulla tästä tärkeästä asiasta? Kuullaanko Lontoon Cityn rahoituspalveluja tarjoavien yritysten edustajia? Jos, niin keitä? Mikä on komission rooli suhteessa työryhmään?

6. Koska työryhmän arvioidaan saavan johtopäätöksensä valmiiksi ja/tai raportoivan ministerineuvostolle?

Vastaus

(18. toukokuuta 2000)

1. Neuvosto päätti 31. tammikuuta 2000 perustaa veropaketin käsittelyyn liittyvän korkean tason lähdeverotyöryhmän vastauksena 10.–11. joulukuuta 1999 kokoontuneen Helsingin Eurooppa-neuvoston päätelmissä ilmaistuun poliittiseen tahtoon (katso puheenjohtajan päätelmien kohdat 34–38). Neuvosto sopi myös, että työryhmän poliittisen merkityksen huomioon ottaen kukin jäsenvaltio ja komissio nimittäisivät siihen korkean tason edustajan.
2. Työryhmä on perustettu neuvoston yhteyteen ja noudattaa siten toiminnassaan neuvoston normaalia työjärjestystä. Neuvosto ilmoittaa Euroopan parlamentille tavanomaisen kaavan mukaisesti työryhmän keskustelujen tuloksista.
3. Työryhmä kokoontui 25. helmikuuta ja 3. huhtikuuta 2000. Se pohti erityisesti, mikä olisi tehokkain tapa toteuttaa käytännössä tiedonvaihdon periaatetta puheenjohtajan ja komission 7. joulukuuta 1999 esittämän kompromissiehdotuksen puitteissa.
4. Työryhmän odotetaan saavan työnsä päätökseen ajoissa, jotta ECOFIN-neuvosto voi raportoida asiasta Eurooppa-neuvostolle viimeistään kesäkuussa 2000.

(2000/C 374 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0713/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(17. maaliskuuta 2000)

Aihe: Etnisiin ryhmiin kuuluvat yrittäjät

Voisiko komissio esittää katsauksen etnisiin ryhmiin kuuluvien yrittäjien merkityksestä eri jäsenvaltioissa viiden viime vuoden aikana? Tuleeko komissio tulevaisuudessa sisällyttämään jakson etnisestä yrittäjyydestä sen pk-yrityksiä käsittelevään vuosikertomukseen?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2000)

Luotettavia tilastotietoja etnisiin ryhmiin kuuluvista yrittäjistä ja näiden ryhmien yrittäjyyden merkityksestä yhteisössä ei ole vielä saatavilla.

Jotta saataisiin tietoja etnisten ryhmien yrittäjyyden ongelmista ja mahdollisuuksista Euroopassa, aloitettiin tutkimus nuorista yrittäjistä, naisyrittäjistä, yhteisyrittäjistä ja etnisiin ryhmiin kuuluvista yrittäjistä (avoin tarjouspyyntö nro 98/S 137-92958/EN⁽¹⁾). Kun tutkimus on saatettu päätökseen, komissio analysoi ja levittää sen tulokset.

Ennen edellä mainitun tutkimuksen aloittamista ja kolmannen monivuotisen pk-yrityksiä koskevan ohjelman (1997–2000) puitteissa komissio julkaisi ehdotuspyynnön käsityöläisalan yrityksille annettavasta avusta⁽²⁾. Ehdotuspyynnön tarkoituksena oli tarjota apua näille yrityksille ja kiinnittää erityisesti huomiota naisyrittäjien, nuorten yrittäjien ja epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien yritysten hyväksi toteutettaviin toimenpiteisiin. Yksi tämän pyynnön puitteissa rahoitetuista kokeiluhankkeista koski etnisten vähemmistöjen yritysverkostoa (The ethnic minority business network – EMBNeT). Sen ensisijainen tavoite on avustaa etnisiin ryhmiin kuuluvia yrittäjiä selviytymään yrityksen kohtaamista vaikeuksista ja sääntelyyn liittyvistä rajoitteista. Loppuraportin on määrä valmistua 30. kesäkuuta 2000 mennessä.

Lopuksi todetaan, että komissio kertoo erityisryhmien, myös etnisten vähemmistöjen, hyväksi toteutetuista toimista myöhemmin julkaistavassa raportissa, joka koskee pk-yritysten ja käsityöläisyriyten hyväksi toteutettuja toimia, ja erityisesti sen osassa, jossa käsitellään yrittäjyyden edistämistä ja tukea kohderyhmille.

⁽¹⁾ EYVL S 137, 18.7.1998.

⁽²⁾ EYVL C 117, 15.4.1997.

(2000/C 374 E/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0714/00**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(17. maaliskuuta 2000)

Aihe: Kansalliset pankkiirit ja etniset yrittäjät

Onko komissio ottanut esiin kysymyksen etnisten yrittäjien syrjinnästä kansallisten pankkiirien kanssa käymissään keskusteluissa? Jos ei, niin aikooko se tehdä niin tulevaisuudessa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Kysymystä etnisten vähemmistöjen syrjimisestä rahoitusallalla käsiteltiin sekä toisessa että kolmannessa pankkien ja pk-yritysten välisessä pyöreän pöydän keskustelussa, koska etnisiin vähemmistöihin kuuluvia yrittäjiä pidettiin yhtenä heikoimmassa asemassa olevista ryhmistä, jotka kohtaavat vaikeuksia hankkiessaan rahoitusta. Pankkien ja pk-yritysten välinen pyöreän pöydän keskustelu on komission aloite, jonka tarkoituksena on parantaa suhteita pankkien ja pk-yritysten välillä.

Kolmannessa pyöreän pöydän keskustelussa oli mukana eurooppalaisia pk-yritysten organisaatioita ja edustajia eurooppalaisista pankkialan (säästö-, osuus- ja liikepankkien), pääomasijoittajien ja keskinäisten takausrahastojen yhdistyksistä sekä useita jäsenvaltioiden pk-yritysten kehitysvirastoja. Toisen pyöreän pöydän keskustelun loppuraportti annettiin vuoden 1997 alkupuolella, ja kolmannen pyöreän pöydän keskustelun loppuraportti annetaan vuoden 2000 touko- tai kesäkuussa.

Osa tilaisuuksiin osallistuneista pankeista katsoi, että mainituille yrittäjille lainaaminen merkitsee keskimääräistä suurempaa riskiä eikä ole useinkaan kannattavaa, mikä johtaa lainahakemusten tavallista huolellisempaan tarkasteluun. Pankit tarjoavat kuitenkin edelleen mikrolainoja uusille yrittäjille helpottaakseen etnisten vähemmistöjen integroitumista yhteiskuntaan, erityisesti tapauksissa, joissa julkiset ohjelmat kantavat osan riskistä.

Toisen pyöreän pöydän keskustelun loppuraportissa esitellyistä tapaustutkimuksista yksi koski Alankomaissa toimivaa Mama Cash -organisaatiota. Se tarjoaa neuvoja ja takauksia naisille (erityisesti etnisiin vähemmistöihin kuuluville siirtolaisnaisille), jotka haluavat perustaa yrityksen, mutta jotka eivät ole saaneet luottoa pankkisektorilta. Aloitetta pidettiin erityisen kiinnostavana, koska se oli menestyksenkäs ja itsenäinen eikä se ollut riippuvainen julkisesta rahoituksesta.

Kolmannen pyöreän pöydän keskustelun loppuraportin luonnoksessa käsitellään myös kysymystä etnisistä vähemmistöistä, ja siinä esitellään erilaisia Yhdistyneen kuningaskunnan pankkien tekemiä aloitteita, joiden tarkoituksena on palvella paremmin niiden etnisiin ryhmiin kuuluvia asiakkaita.

Komissio tutkii yksityiskohtaisesti pyöreän pöydän keskustelussa annetut suositukset, jotka koskevat mikrolainojen saatavuuden parantamista. Komissio muistuttaa lisäksi, että sen 25 päivänä marraskuuta 1999 antamassa direktiiviehdotuksessa⁽¹⁾, joka koskee rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhtäläisen kohtelun periaatetta, kielletään nimenomaisesti palvelujen saatavuuteen liittyvä syrjintä rodun tai etnisen alkuperän perusteella. Komissio on pyytänyt neuvostoa ja parlamenttia nopeuttamaan tämän ehdotuksen käsittelyä, jotta se voitaisiin hyväksyä pian.

Toisen pyöreän pöydän keskustelun loppuraportti lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle.

⁽¹⁾ KOM(1999) 566 lopullinen.

(2000/C 374 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0723/00**esittäjä(t): Roberto Bigliardo (TDI) komissiolle**

(17. maaliskuuta 2000)

Aihe: Italian vakuutusyhtiöiden direktiivien vastainen toiminta

Onko komissio tietoinen siitä, että Italian vakuutusyhtiöt kieltäytyvät vakuuttamasta Etelä-Italiassa ja eritoten Campaniassa ja Apuliassa asuvien italialaisten ajoneuvoja, vaikka Italian lainsäädännön mukaan

moottoriajoneuvojen vakuuttaminen on pakollista? Samat yhtiöt ovat vuosien ajan rankaisseet Etelä-Italian asukkaita perimällä korkeampia vakuutusmaksuja näillä alueilla sillä perusteella, että alueilla sattuu paljon onnettomuuksia. Tällainen suhtautuminen merkitsee Italian kansalaisten eriarvoista kohtelua, se on yhteisön direktiivien vastaista ja asettaa kansalaiset tilanteeseen, jossa he eivät voi täyttää vakuutusvelvollisuuttaan.

Eikä komissio katso, että sen on esitettävä direktiivi, jolla poistetaan eriarvoinen kohtelu italialaisten välillä ja samalla velvoitetaan valtakunnallisesti toimivat yhtiöt tekemään vakuutus sopimuksia Etelä-Italian autoilijoiden kanssa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämät asiat eivät ole olleet komission tiedossa. Komissio muistuttaa, että kolmannessa vahinkovakuutusdirektiivissä 92/49/ETY⁽¹⁾ otettiin käyttöön moottoriajoneuvovakuutuksia koskeva järjestelmä, jonka mukaan se jäsenvaltio, jossa yrityksen kotipaikka on, myöntää koko yhteisössä voimassa olevan toimiluvan ja valvoo toiminnan vakautta ja vakavaraisuutta. Vakuutustoiminnan aloittaminen ja harjoittaminen edellyttää virallista toimilupaa, jonka kyseisen jäsenvaltion viranomaiset myöntävät. Vakuutusehtoja ja vakuutusmaksuja ei enää tarvitse hyväksyttää ennalta kotimaan valvontaviranomaisilla, jotka valvovat vain arvioita vakuutusmaksuista muiden, sitoumusten ja solvenssimarginaalin kattamiseen tarkoitettujen varojen ohella.

Näin ollen italialaisyrietykset, joiden kotipaikka on Italiassa, ovat kokonaan Italian viranomaisten valvonnan alla. Toisin sanoen sitä, mahdollistaako italialaisten vakuutusyhtiöiden vakuutusmaksukäytäntö sopimussitoumuksiin nähden riittävän vakuutusteknisen vastuuvelan muodostamisen, on tarkasteltava Italian oman lainsäädännön perusteella ja se kuuluu Italian viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan.

On myös otettava huomioon, että vakuutusyhtiöt määrittelevät vakuutusmaksut muun muassa keskimääräisen vahinkotiheyden perusteella. Riskiarvionsa perusteella ne voivat vapaasti muuttaa tarjoustaan tai jopa jättää kotimarkkinoiden tietyt osat kilpailijoille.

Kansallisten viranomaisten on luotava tarvittavat järjestelmät, jotta vakuutusnottajat voivat suorittaa velvollisuutensa ja ottaa pakollisen liikennevakuutuksen.

Komissio ei näin ollen voi puuttua asiaan, joka kuuluu yritysten valvonnasta vastaavien Italian viranomaisten toimivaltaan.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992.

(2000/C 374 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0724/00

esittäjä(t): Joaquim Miranda (GUE/NGL) neuvostolle

(14. maaliskuuta 2000)

Aihe: Djiboutin rauhankehityksen tukeminen

Djiboutin hallitus ja yhtenäisyyden ja demokratian palauttamista ajava rintama (Front révolutionnaire pour l'unité et la démocratie – FRUD) allekirjoittivat Pariisissa 7. helmikuuta 2000 puitesopimuksen rauhan aikaansaamiseksi Djiboutissa.

Neuvoston puheenjohtaja on ilmaissut tyytyväisyytensä hallituksen ja kapinallisten joukkojen välisten vihollisuuksien lopettamisesta.

Miten neuvosto aikoo edistää ja tukea mainitun sopimuksen täytäntöönpanoa?

Vastaus

(25. toukokuuta 2000)

Djiboutin hallituksen sekä yhtenäisyyttä ja demokratian palauttamista kannattavan rintaman (FRUD) 7. helmikuuta allekirjoittama uudistusta ja kansallista yksimielisyyttä koskeva puitesopimus merkitsee hallituksen joukkojen ja kapinallisten välisten vihamielisyyksien lopettamista sekä molempien osapuolten vangitsemien henkilöiden vapauttamista. Euroopan unioni antoi tukensa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalle sopimukselle 21. helmikuuta 2000 annetussa puheenjohtajavaltion julkilausumassa. EU ilmaisi toivovansa, että tämä sopimus joulukuussa 1994 allekirjoitetun sopimuksen ohella edistäisi sisäisen rauhan vahvistamista, demokratian lujittamista sekä Djiboutin kehitysprosessia.

Arvoisa parlamentin jäsen kysyy, miten neuvosto aikoo edistää ja tukea puitesopimuksen täytäntöönpanoa. Tältä osin neuvosto muistuttaa, että Djibouti saa yhteisöltä Lomé'n yleissopimuksen mukaista tukea. Tämän lisäksi komission ehdotuksesta voidaan harkita mahdollista poliittisluontoisiin tarkoituksiin suunnattavaa lisätukea, joka rahoitettaisiin EU:n yleisen talousarvion ihmisoikeuksien ja demokratian tukemiseen tarkoitetuista budjettikohdista.

(2000/C 374 E/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0725/00

esittäjä(t): Inger Schörling (Verts/ALE) neuvostolle

(14. maaliskuuta 2000)

Aihe: Homeopaattiset eläinlääkkeet eläintuotannossa

Neuvosto antoi 19. heinäkuuta 1999 uuden asetuksen (neuvoston asetus (EY) N:ro 1804/1999⁽¹⁾) maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91⁽²⁾ täydentämisestä siten, että asetus käsittää myös eläintuotannon. Uuden asetuksen mukaan luonnonmukaisesti kasvatettaville eläimille voidaan antaa homeopaattisia eläinlääkkeitä ja yrtilääkkeitä sillä edellytyksellä, että mainitut lääkkeet ovat tehokkaita.

Ensimmäiseksi haluan korostaa, että homeopaattisten lääkkeiden ja yrtilääkkeiden hyväksyminen ja käyttäminen on erittäin myönteistä. Ruotsalaiset eläinlääkärit ovat kuitenkin vastustaneet asetusta, koska he saavat luvan käyttää homeopaattisia lääkkeitä vasta sitten, kun niiden teho on tieteellisesti todistettu. Kuka tahansa muu kuin eläinlääkäri sitä vastoin voi jo nyt lääkittää sairaita eläimiä homeopaattisilla lääkkeillä.

Seurauksena on se, että diagnoosin tekeminen ja homeopaattisen lääkinnän kokeilu jää karjankasvattajan tehtäväksi. Suurena riskinä on, että oikea diagnoosi ja eläinlääkärin toimenpiteet tulevat liian myöhään. Myös tautien tarttuminen uhkaa lisääntyä.

Mitä neuvosto aikoo tehdä sen takaamiseksi, että eläimet saavat kaikissa jäsenvaltioissa pätevää ja riittävää hoitoa, ja että myös eläinlääkärit saavat luvan käyttää homeopaattisia lääkkeitä ja yrtilääkkeitä?

⁽¹⁾ EYVL L 222, 24.8.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.

Vastaus

(18. toukokuuta 2000)

Neuvoston asetuksessa 1804/99 säädetään, että sairaita tai loukkaantuneita luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä on ensisijaisesti hoidettava kasviperäisillä eläinlääkkeillä ja homeopaattisilla tuotteilla edellyttäen, että mainitut lääkkeet ovat terapeuttisesti tehokkaita ja että ne on mukautettu kyseisten eläinlajien sairauksiin.

Alkuperästään riippumatta kaikkien lääketuotteiden on oltava tiettyjen sääntöjen mukaisia, ennen kuin niitä voidaan saattaa markkinoille tai käyttää Euroopan yhteisössä. Direktiivin 81/851/ETY 4 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti eläinlääkettä ei saa jäsenvaltiossa saattaa markkinoille eikä antaa eläimille ellei toimivaltainen viranomainen ole myöntänyt siihen ennakoita lupaa.

Vaikka direktiivissä 92/74/ETY säädetään homeopaattisten eläinlääkkeiden yksinkertaistetusta rekisteröintimenettelystä, sen 7 artiklassa nimenomaisesti jätetään tämän yksinkertaistetun menettelyn ulkopuolelle tuotteet, jotka tarkoitettu elintarviketuotannossa käytettäville eläimille. Elintarviketuotannossa käytettäviä eläimille tarkoitettuja sekä fytoterapeuttisia että homeopaattisia lääkkeitä koskeva lupa on myönnettävä direktiivin 81/851/ETY säännösten mukaisesti, mukaan lukien terapeuttisen vaikutuksen osoittamista koskevat säännökset.

Edellä mainittuja sääntöjä sovelletaan henkilöihin, jotka saattavat markkinoille eläinlääkkeitä tai antavat niitä eläimille.

Neuvosto tarkkailee tilannetta ja erityisesti käsittelee kaikki ehdotukset, jotka komissio mahdollisesti esittää.

(2000/C 374 E/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0733/00

esittäjä(t): Umberto Bossi (TDI) komissiolle

(6. maaliskuuta 2000)

Aihe: Italian maito- ja maitotuotealaa koskeva asetus

Italian hallitus on antanut 4. helmikuuta 2000 asetuksen nro. 8, joka koskee mm. maito- ja maitotuotealan väliaikaista sääntelyä. Kohdassa 5 sanotaan, että jos ostaja ei maksa lisämaksua, itsehallinnollisten alueiden ja provinssien on suoritettava maksun pakkoperintä myös tuottajilta, paitsi jos he ovat oikeutettuja korvaukseen ostajan maksukyvyttömyyden tai velvollisuuksien laiminlyömisestä vuoksi.

Tämä asetus on itsessään hämmästyttävä ja suorastaan uskomaton, jos siinä viitataan neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92⁽¹⁾ määritellyn mukaiseen maidon ostajaan. Asetuksen sekä sen johdantokappaleiden perusajatus on täysin vääristynyt.

1. Mikä on komission arvio tämän asetuksen myötä Italiassa voimassaolevasta lainsäädännöstä?
2. Käytetäänkö maidon ostajaa edelleen ainoana ja keskeisenä lisämaksun hallinnoijana ja kerääjänä Italiassa tämän asetuksen jälkeen?
3. Onko Italian asetus vaarallinen ennakkotapaus koko yhteisön järjestelmän kannalta?
4. Eikö tämän säännösten mukaan tuottajan pitäisi kieltäytyä tästä lisämaksusta suojellakseen itseään ja yritystään mahdolliselta pakolliselta kaksinkertaiselta lisämaksulta?
5. Eikö tämä Italian viranomaisten määräys houkuttele epärehellisiä ostajia rangaistuksetta laiminlyömään tämän lisämaksun maksamisen ja käyttämään tuottajien varoja hyväkseen odotellessaan oikeuden päätöstä, joka Italiassa kestää ikuisuuksia?

⁽¹⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(30. maaliskuuta 2000)*

Komissio on muutama päivä sitten saanut arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun asetuksen.

Teksti on parhaillaan käännettävänä ja asiaa käsittelevien komission yksiköiden tarkasteltavana.

Heti kun käsittely on saatu päätökseen, komissio voi vastata kysyjän esittämiin kysymyksiin.

(2000/C 374 E/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0740/00**esittäjä(t): Karla Peijs (PPE-DE) komissiolle***(6. maaliskuuta 2000)*

Aihe: Tapaus Havana Club/WTO, Bacardi-Martini vastaan Pernod Ricard

1. Voiko komissio selittää, miksi se vaatii niin voimakkaasti, että perustamissopimuksen 133 artiklassa mainitun erityiskomitean puitteissa on perustettava WTO:n paneeli, joka käsittelee yhdysvaltalaisen vuoden 1998 määrärahalainsäädännön (omnibus appropriations act) luvun 211 (b) laillisuutta TRIPS-sopimuksen yhteydessä, vaikka useat jäsenvaltiot ovat esittäneet epäilyksensä tällaisen paneelin tarpeellisuudesta?
2. Onko komission halukkuus tukea kaupallista yhtiötä sen yksityisessä riita-asiassa yhdenmukainen sen uuden politiikan kanssa, jonka tavoitteena on välttää eturistiriidat komission omassa päätöksentekoprosessissa?
3. Voiko komissio selittää, miksi kahden kaupallisen yhtiön välinen riita on riittävä peruste WTO:n paneelin raskaiden oikeudenkäyntimenettelyiden käynnistämiseksi?
4. Onko komissio sitä mieltä, että vaatimus WTO:n paneelin perustamisesta erityisesti tässä tapauksessa on merkki sopivasta ajoituksesta, vaikka kauppasuhteet USA:han ovat tällä hetkellä hyvin arat?
5. Voiko komissio vahvistaa, että tässä tapauksessa on käytetty kaikkia mahdollisia keinoja mielekkään ratkaisun löytämiseksi?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus*(24. maaliskuuta 2000)*

1. Yhdysvaltain vuoden 1998 määrärahalainsäädännön 211 pykälä hyväksyttiin lokakuussa 1998. Yksityiskohtaisen analyysin perusteella komissio päätteli, että 211 pykälä rikkoo joitakin Maailman kauppajärjestön teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevan sopimuksen (WTO/TRIPs) määräyksiä, etenkin kansallista kohtelua koskevia määräyksiä, tavaramerkkimääräyksiä ja täytännönpanomääräyksiä. Kaikki jäsenvaltiot olivat tästä yhtä mieltä.

Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat ottaneet 211 pykälän yhteensopimattomuuden WTO/TRIPs-sopimuksen suhteen esiin Yhdysvaltain kanssa useissa tilaisuuksissa, muiden muassa kolmessa viimeisessä yhteisön ja Yhdysvaltain huippukokouksessa sekä WTO:n TRIPs -neuvostossa, löytääkseen asiaan sovintoratkaisun. Yhdysvaltain hallitus on kuitenkin kieltäytynyt jatkuvasti aloittamasta minkäänlaista todellista keskustelua. Yhteisö ja sen jäsenvaltiot pyysivät WTO:n riitojenratkaisumenettelyn mukaisia neuvotteluja heinäkuussa 1999. Syyskuussa ja joulukuussa 1999 käytiin kaksi neuvottelukierrosta, mutta Yhdysvallat pitäytyi näkemyksessä, jonka mukaan 211 pykälä on Yhdysvaltain kansainvälisten velvoitteiden mukainen. Arvioituaan WTO:n neuvottelujen tulokset ja asiaan liittyvät taloudelliset ja poliittiset näkökohdat komissio päätteli, että oli aiheellista pyytää asiaa käsittelevän WTO:n paneelin perustamista sen varmistamiseksi, että Yhdysvallat soveltaa WTO/TRIPs-sopimusta moitteettomasti. Komissio pyysi tätä varten jäsenvaltioiden lausuntoa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. ja 3. WTO-riidassa on kyse Yhdysvaltain laista, joka yhteisön ja sen jäsenvaltioiden mielestä rikkoo WTO/TRIPs-sopimusta. Tämä laki koskee periaatteessa kaikkia eurooppalaisyrityksiä, jotka käyvät kauppaa Kuuban kanssa. Yhteisön ja sen jäsenvaltioiden edun mukaista olisi varmistaa, että kaikki WTO:n jäsenet noudattavat WTO/TRIPs-sopimuksen määräyksiä. Kuuluu tavanomaiseen käytäntöön, että WTO:n jäsenen lainsäädännön yhteensopimattomuutta WTO:n sääntöjen kanssa tarkastellaan paitsi oikeudellisesta näkökulmasta, myös sen taloudellisen merkityksen kannalta.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella 211 pykälää on tähän mennessä sovellettu kerran. Eurooppalainen yhtiö haastoi yhdysvaltalaisen kilpailijansa oikeuteen Yhdysvalloissa tavaramerkin ja tuotenimen käytöstä. Yhdysvaltalaiset tuomioistuimet antoivat asiassa äskettäin tuomion, joka estää eurooppalaista yhtiötä enää puolustamasta oikeuksiaan Yhdysvalloissa. Tuomio perustuu pääosin 211 pykälään. Toisaalta yhdysvaltalaiset tuomioistuimet eivät tutkineet, onko 211 pykälä Yhdysvaltain kansainvälisten velvoitteiden mukainen.

4. ja 5. Kuten edellä selvitettiin, komissio on ottanut tämän asian esiin useissa tilaisuuksissa Yhdysvaltain kanssa löytääkseen riitaan sovintoratkaisun. Jokaista riita-asiaa olisi tarkasteltava ja käsiteltävä omana tapauksenaan. Sen ei pitäisi vaikuttaa yhteisön ja Yhdysvaltain yleisiin suhteisiin. Tässä tapauksessa on kyse kauppariidasta, joka koskee yksittäistä Yhdysvaltain lakia. Edellä esitetystä käy ilmi, että ainoa yhteisön ja sen jäsenvaltioiden käytettävissä oleva keino varmistaa, että Yhdysvallat soveltaa WTO/TRIPs-sopimusta moitteettomasti, on pyyntö WTO:n paneelin perustamisesta.

(2000/C 374 E/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0742/00

esittäjä(t): Marialiese Fleming (PPE-DE) komissiolle

(13. maaliskuuta 2000)

Aihe: Jätevesihuolto Ateenassa, Brysselissä ja Milanossa

Tonava ja sen sivujoet, jotka ulottuvat Serbiaan ja Romaniaan asti, sisältävät myrkyllistä saastetta. Tämä tilanne on voinut syntyä ainoastaan siitä syystä, että kyseisillä alueilla ei ole jätevedenpuhdistamoita.

Miten komissio suhtautuu edellä mainitun tapauksen perusteella siihen, että Euroopassa ei ole tarvittavaa määrää jätevedenpuhdistamoita?

Mihin toimiin komissio aikoo lisäksi ryhtyä, jotta Euroopan unionin alueelle saadaan tarvittava määrä jätevedenpuhdistamoita? Miten on puhdistamoiden laita Ateenassa, Brysselissä ja Milanossa?

Mihin mennessä suunnitellut tai remontoitavat jätevedenpuhdistamot valmistuvat?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2000)

Jäteveden käsittely on keskeinen tekijä, joka vaikuttaa kansanterveyteen ja ympäristöön. Kiireelliset toimenpiteet ovat tämän vuoksi tarpeen joissakin Euroopan suurkaupungeissa suojelun korkean tason varmistamiseksi.

Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21. toukokuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/271/EEC (1) säädetään yhdyskuntajätevesien ja elintarviketalouden jätevesien käsittelylaitoksista. Siinä edellytetään jäteveden keräämisen ja käsittelyn järjestämistä sellaisilla asuin- tai teollisuusalueilla (taajama), joiden asukasluku on yli 2000 tai joilla on sitä vastaava asukasvastineluku, ja asetetaan määräajat ympäristövoittojen asteittaiselle saavuttamiselle sen mukaan, mitkä ovat taajaman koko ja kohteena olevan veden ominaisuudet.

Suurien teollisuuslaitosten jätevesistä säädetään vuonna 1996 annetussa IPPC-direktiivissä (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24. syyskuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/61/EY⁽²⁾). Jo olemassa oleville laitoksille on myönnetty siirtymäkausi vuoteen 2007 saakka direktiivin säännösten noudattamisen osalta.

Tiettyjen vaarallisten aineiden päästöistä puolestaan säädetään vuonna 1976 annetussa vaarallisten aineiden direktiivissä (tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/769/EEC⁽³⁾) ja sen johdannaisdirektiiveissä, jotka koskevat sellaisia aineita kuten elohopeaa ja kadmiumia.

Sellaisista merkittävistä jäteveden lähteistä, jotka eivät vielä kuulu edellä mainittujen säädösten soveltamisalaan, säädetään vesipolitiikan puitedirektiivissä (Euroopan parlamentin toinen käsittely helmikuussa 2000; sovittelumenettely käynnissä; lopullinen direktiivi annettaneen keväällä tai kesällä 2000). Sen päätavoitteet ovat vesiensuojelun laajentaminen koskemaan kaikkia vesiä, vesien "hyvän tilan" saavuttaminen tai ylläpitäminen tiettyyn määräaikaan mennessä, valuma-alueiden hoitosuunnitelmien laatiminen, yhdistetty lähestymistapa päästöihin ja veden laatuun sovellettaviin kriteereihin ja kansalaisten osallistuminen entistä tiiviimmin suunnittelu- ja päätöksentekoprosesseihin.

Komissio aloitti vuonna 1999 arvioinnin jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä yhdyskuntajäteveden käsittelystä annetun direktiivin täytäntöönpanon ensimmäisen vaiheen toteuttamiseksi (määräaika 31. joulukuuta 1998) ja haavoittuvien alueiden määrittelemisestä. Tulokset julkistetaan myöhemmin tänä vuonna, ja komissio ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi laiminlyöntitapauksissa. Mitä tulee tunnettuihin laiminlyöntitapauksiin (Bryssel, Milano), komissio on jo vuonna 1999 käynnistänyt rikkomista koskevat menettelyt näissä tapauksissa.

Yhdyskuntajätevesisuunnitelmien toimeenpanon määräajat ovat 31. joulukuuta 1998, 31. joulukuuta 2000 ja 31. joulukuuta 2005 riippuen taajaman koosta ja kohteena olevien vesien ominaisuuksista. Suurien teollisuuslaitosten määräaika on vuonna 2007. Määräajat sellaisten pilaantumisen lähteiden osalta, jotka kuuluvat ainoastaan vesipolitiikan puitedirektiivin soveltamisalaan ("ensisijaiset aineet"), päättävät Euroopan parlamentti ja neuvosto, kun direktiivi annetaan.

Yhteisö myöntää myös huomattavaa taloudellista tukea jäteveden käsittelylaitosten rakentamiseen yhteisön huono-osaisilla alueilla esimerkiksi koheesiorahastosta (yli 3 800 miljoonaa euroa vuosina 1993–1999). Lisäksi jäteveden käsittelyn infrastruktuuri on liittymistä edeltävän taloudellisen tuen alalla yksi liittymistä edeltävän rakennepolitiikan välineen prioriteeteista (21, kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1267/1999⁽⁴⁾).

(¹) EYVL L 135, 30.5.1991.

(²) EYVL L 257, 10.10.1996.

(³) EYVL L 262, 27.9.1976.

(⁴) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 374 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0748/00

esittäjä(t): John McCartin (PPE-DE) komissiolle

(13. maaliskuuta 2000)

Aihe: Televisioiden paloturvallisuus

On käynyt ilmi, että EU:n markkinoilla on televisiovastaanottimia, jotka saattavat syttyä tuleen tulipalon tapahtuessa, jolloin ihmisille jää vähemmän aikaa paeta. Tästä on vakavia seurauksia kaikille Euroopan kotitalouksille ja erityisesti sairaaloille, joissa paloturvallisuussäännökset eivät mahdollista kaikkien potilaiden välitöntä evakuointia.

Onko komissiolle tilastotietoja televisioiden aiheuttamista tai niihin liittyvistä tulipaloista Euroopassa?

Jos televisioiden paloturvallisuudesta ei ole saatavana tilastotietoja, aikooko komissio varmistaa, että tulipaloja sammuttavat palokunnat rekisteröivät ne tulipalot, joissa televisio on ollut osallisena?

Aikooko komissio pitää kirjaa niistä televisiomalleista, jotka ovat olleet osallisina tulipaloihin, jotta tietäisimme paremmin minkä tyyppiset televisiot voivat aiheuttaa palovaaran kodeissamme?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Komissio pitää paloturvallisuusasioita ensiarvoisen tärkeinä.

Komissio ei ole tähän mennessä saanut tilastotietoja tulipaloista, joihin on liittynyt televisiovastaanotin.

Televisiovastaanottimien turvallisuutta säännellään direktiivillä 73/23/ETY⁽¹⁾, joka koskee tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita (matalajännittdirektiivi). Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen komissio ottaa televisiovastaanottiin liittyvän paloturvallisuuden esille matalajännittdirektiivin täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten hallinnollisessa yhteistyökokouksessa 26. – 27. huhtikuuta 2000.

Kokouksessa on myös mahdollista vaihtaa jäsenvaltioiden kesken tietoja tulipaloista, joihin on liittynyt televisiovastaanotin.

Jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää paloturvallisuutta koskevista toimintaperiaatteista ja panna ne täytäntöön. Tähän voi myös kuulua tulipaloja koskevien tilastotietojen kerääminen.

Jos todetaan, että matalajännittdirektiivin soveltamisalaan kuuluva tuote aiheuttaa mahdollisen palovaaran, komissio koordinoi kansallisten viranomaisten toteuttamia toimia, jotka liittyvät matalajännittdirektiivin soveltamiseen.

Lisätietojen saamiseksi parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Chris Daviesin kirjalliseen kysymykseen P-0828/00⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 77, 26.3.1973.

⁽²⁾ EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 216.

(2000/C 374 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0750/00

esittäjä(t): John McCartin (PPE-DE) neuvostolle

(15. maaliskuuta 2000)

Aihe: Hollannin lainsäädäntö raskauden keskeyttämisestä

Onko neuvosto tietoinen Hollannin lainsäädännön muutosehdotuksista, jotka sallisivat abortin vielä 24. raskausviikon jälkeen, jos sikiöllä on todettu kehityshäiriö? Onko neuvosto sitä mieltä, että kyseinen laki olisi EU-sopimuksen 6 artiklan vastainen?

Vastaus

(18. toukokuuta 2000)

Raskauden keskeyttämistä koskeva kansallinen lainsäädäntö ei kuulu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan soveltamisalaan. Mainittua artiklaa sovelletaan ainoastaan joko Euroopan unionin tai Euroopan yhteisöjen toteuttamiin toimiin tai jommankumman näistä hyväksymiin oikeudellisiin välineisiin ja säädöksiin.

(2000/C 374 E/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0752/00**esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle**

(13. maaliskuuta 2000)

Aihe: Rooman sopimus

Mitä kokouksia komissiossa on pidetty viimeksi kuluneen kuuden kuukauden aikana ehdotetusta lainsäädännöstä, joka koskee Rooman sopimuksen korvaamista sopimuksenulkoisilla velvoitteilla (Projet de communication sur la loi applicable aux obligations non-contractuelles (Rome II))? Missä nämä kokoukset on pidetty? Onko näistä ehdotuksista neuvoteltu neuvoston kanssa viimeksi kuluneen kuuden kuukauden aikana? Jos vastaus on myönteinen, missä yhteydessä niistä on keskusteltu ja mitkä olivat johtopäätökset? Minkä tason virkamiehiä on ollut läsnä kokouksissa? Ketkä komission virkamiehet ovat olleet läsnä kokouksissa?

Keillä komission virkamiehillä ja/tai millä komission osastoilla on päävastuu Rooma II:ta koskevista neuvotteluista? Onko parhaillaan kierrossa oleva yksikön sisäinen valmisteluasiakirja (DG JAI D (99) 495 – Communication de la Commission sur la loi applicable aux obligations non-contractuelles) saatavissa englannin kielellä? Jos vastaus on kielteinen, miksi asiakirjaa ei ole käännetty englannin kielelle? Mitä yksikön sisäinen valmisteluasiakirja sisältää ja koska yksikön sisäisen valmistelun on määrä päättyä?

Pyydetäänkö tästä ehdotuksesta lausuntoja ulkopuolisilta toimijoilta? Jos kuullaan, mitä ryhmiä kuullaan ja millä perusteilla nämä ryhmät valitaan?

Koska tätä asiaa koskeva virallinen lainsäädäntöehdotus on odotettavissa ja koska lainsäädäntöprosessin odotetaan päättyvän?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2000)

Rooma II -hankkeen eli lainsäädännön, jolla ehdotetaan Rooman sopimuksen korvaamista sopimuksenulkoisilla velvoitteilla, ei ole tarkoitus korvata nykyistä sopimusvelvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevaa Rooman yleissopimusta, vaan täydentää sitä.

Neuvoston työryhmässä on asiasta käyty useita keskusteluja heinäkuun 1998 ja lokakuun 1999 välisenä aikana. Nämä keskustelut on tilapäisesti keskeytetty, jotta komissio saisi tilaisuuden tehdä aloitteen.

Kysyjän tarkoittama asiakirja liittyy komission sisäiseen lausuntokierrokseen ja sillä käynnistetään julkinen kuuleminen. Komissio ei aio antaa lainsäädäntöehdotusta ennen julkista kuulemistä.

Komissio tekee lähiaikoina päätöksen siitä, hyväksyykö se kyseisen asiakirjan, ja hyväksymisen ajankohdasta.

(2000/C 374 E/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0763/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle**

(15. maaliskuuta 2000)

Aihe: Agent Orangen tuotanto Euroopan kemianteollisuudessa

Belgian kehitysyhteistyöstä vastaava valtiosihteeri ilmoitti tiistaina 22. helmikuuta Vietnamin, että Belgia on vastuuvollinen Vietnamin väestölle, koska Yhdysvaltain armeija käytti Agent Orangea erittäin laajalti kemiallisena aseena. Belgian kemianteollisuus osallistui hänen mukaansa tämän defoliantin valmistamiseen Belgiassa. Kemiallisen jalostusteollisuuden liitto (Fedichem) kielsi perjantaina 25. helmikuuta Belgian kemianteollisuuden virallisen osallistumisen Agent Orangen tuotantoon.

Pyytäisin neuvostolta vastausta seuraaviin kysymyksiin asian selkeyttämiseksi:

1. Osallistuivatko Belgian kemian alan yritykset defoliantti Agent Orangen tuotantoon, jota Yhdysvaltain armeija käytti kemiallisena aseena Vietnamsissa, kuten Belgian valtiosihtööri on ilmoittanut?
2. Osallistuivatko muiden EY:n jäsenvaltioiden kemian alan yritykset defoliantti Agent Orangen tuotantoon, jota Yhdysvaltain armeija käytti kemiallisena aseena Vietnamsissa?

Vastaus

(25. toukokuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsema asia ei ole koskaan tullut esille neuvostossa.

Muistutamme arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että EU:sta tehty sopimus, jossa määrätään yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta, on tehty ja on tullut voimaan vasta kauan hänen kysymyksessään mainittujen tapahtumien jälkeen.

(2000/C 374 E/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0772/00

esittäjä(t): **Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle**

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Vähemmän kehittyneet maat WTO:ssa

Komissio ilmoitti äskettäin WTO:ssa kauppamyönnytyspaketista vähemmän kehittyneille maille. Paketti koostuu tullittomasta pääsystä markkinoille lähes kaikille vähemmän kehittyneiden maiden tuotteille.

Voiko komissio ilmoittaa tarkasti, mitä tuotteita nämä myönnytykset eivät koske?

(2000/C 374 E/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0778/00

esittäjä(t): **Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle**

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Vähemmän kehittyneet maat WTO:ssa

Komissio on viime aikoina ilmoittanut kauppaa koskevista myönnytyksistä vähemmän kehittyneille maille WTO:ssa. Nämä myönnytykset merkitsevät vähemmän kehittyneiden maiden "käytännöllisesti katsoen kaikkien" tuotteiden tullitonta pääsyä markkinoille.

Erillisessä kysymyksessä olen pyytänyt komissiota kertomaan täsmällisesti, mitä tuotteita nämä myönnytykset eivät koske.

Voisiko komissio myös täsmentää, mikä on näiden myönnytysten ulkopuolelle jäävillä tuotteilla käytävän kaupan arvo niin kyseisissä vähemmän kehittyneissä maissa kuin EU:ssa (jäsenvaltiokohtaisesti)?

**Pascal Lamyn komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-0772/00 ja E-0778/00**

(27. huhtikuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen tarkoittaa yhteisön aloitetta, jolla pyritään tarjoamaan suurimmalle osalle vähiten kehittyneiden maiden tuotteista vapaa pääsy teollistuneiden maiden markkinoille ja helpottaa niiden pääsyä joidenkin kehitysmaiden markkinoille. Tämä kysymys täydentää parlamentin jäsenen Richard Howittin suullista kysymystä H-206/00, joka esitettiin kyselytunnilla maaliskuun 2000 täysistunnossa (!).

Komissiolle vuonna 1997 annettu toimeksianto vahvistettiin vuonna 1999 ja se koskee "suurinta osaa" vähiten kehittyneiden maiden viemistä tuotteista. Nykyään 99 prosenttia vähiten kehittyneiden maiden viennistä pääsee vapaasti yhteisön markkinoille. Vapaa pääsy koskee jo kaikkea yhteisöön suuntautuvaa vähiten kehittyneiden maiden vientiä, lukuun ottamatta maataloustuotteita. Joulukuussa 1998 (?) toteutettiin ensimmäinen toimenpide, jolla kaikille vähiten kehittyneille maille vahvistettiin Lomé'n yleissopimuksessa esitettyä vastaava menettely. Sen jälkeen komissio on keskittynyt laatimaan lisäehdotuksia, jotka esitetään neuvostolle niiden valmistuttua. Vasta silloin voidaan esittää määrällinen arvio.

Ehdotukset koskevat yksipuolisia lisämyönnytyksiä vähiten kehittyneiden maiden yhteisön markkinoille viemille maataloustuotteille. Kannattaa muistaa, että jo nykyisen toimeksiannon puitteissa, joka koskee melkein kaikkia tai "suurinta osaa" viedyistä maataloustuotteista, vähiten kehittyneet maat hyötyvät edullisista kiintiö- ja tariffijärjestelyistä maataloustuotteiden ollessa kyseessä.

Joka tapauksessa tullietuusmenettelyn piiriin kuuluvat myös ne muutamat maataloustuotteet, joiden tuonti ei olisi vapautettua komission neuvostolle laatiman ehdotuksen mukaan.

Kuten kauppapolitiikasta vastaava komission jäsen kertoi parlamentille maaliskuussa 2000, muut kehittyneet maat eivät tarjoa läheskään vastaavaa pääsyä markkinoilleen, vaikka niiden markkinat ovat monin verroin yhteisön markkinoita houkuttelevampia, sillä vähiten kehittyneiden maiden tuotteilla on niillä pieni markkinaosuus.

(¹) Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (maaliskuu II 2000).

(²) Neuvoston asetus (EY) N:o 2820/98, 21.12.1998, EYVL L 357, 30.12.1998.

(2000/C 374 E/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0776/00

esittäjä(t): **Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle**

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Huoltoasemien hintojen tukeminen Alankomaiden raja-alueella

1. Onko komissio tietoinen, että Alankomaiden Saksan vastaisella raja-alueella polttonesteen myyntihintaa on alennettu kaksiportaisesti (porrastus välimatkan ollessa 0–10 km ja 10–20 km raja-alueelta) valtion tukien avulla?
2. Mitä mieltä komissio on siitä, että näiden tukien myötä polttonesteen myyntihinta voi olla paikoin alempi kuin tukun ostohinta Saksan puolella?
3. Onko totta, että nämä tuet poistettiin 1. maaliskuuta 2000?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. toukokuuta 2000)

1. Komissio on jo tutkinut arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat tuet.

Komissio aloitti 3. kesäkuuta 1998 EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan (ent. 93 artiklan) 2 kohdan mukaisen menettelyn, joka koski Alankomaiden Saksan rajan tuntumassa sijaitseville huoltoasemille myöntämiä valtiontukia (¹). Komissio teki asiassa päätöksen 20. heinäkuuta 1999 (²).

Päätöksessä todetaan, että 450 huoltoasemalle myönnettyt valtiotuet ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia ja että ne on perittävä takaisin. Vähämerkityksiksi tuiksi puolestaan katsottiin 183 pienelle huoltoasemalle myönnetty avustukset, joita ei siten katsottu kielletyiksi valtiontuiksi.

Tarkemmat yksityiskohdat ovat luettavissa julkaistuista päätöksistä.

2. Komissio voi vain todeta (kuten edellisessäkin kohdassa), että tuki ei sovellu yhteismarkkinoille, jos se vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio on todennut arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat kilpailun vääristymät päätöksessään ja ottanut ne huomioon sitä tehdessään.

3. Alankomaiden hallitus on ilmoittanut komissiolle, että tukijärjestely on lopetettu 1. helmikuuta 2000.

(¹) EYVL C 307, 7.10.1998, s. 10.

(²) EYVL L 280, 30.10.1999, s. 87.

(2000/C 374 E/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0781/00

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Elintarvikevirasto

Elintarvikeviraston perustamista koskeneella ympäristövaliokunnan kyselytunnilla 23. helmikuuta 2000 komissaari Byrne vakuutti uskovansa, että perustettavaksi ehdotetun viraston on elintarvikkeiden turvallisuuden lisäksi käsiteltävä myös ravitsemukseen ja ruokavalioon liittyviä asioita. Hän huomautti tämän olevan välttämätöntä ”jotta elintarvikevirasto tekisi muutakin kuin levittäisi kauhutarinoita norsunluutornistaan käsin”. Lisäksi komissaari Byrne totesi, että elintarvikeviraston pitäisi käyttää hyväkseen myös jäsenvaltioissa toimivien riippumattomien järjestöjen tilaamia neuvoa-antavia tutkimuksia.

Voiko komissio edellä mainitun perusteella kommentoida tätä ilmeistä mahdollisuutta ottaa myönteinen kanta siihen, että elintarvikkeisiin lisätään vitamiineja ja ravintoaineita? Erityisesti kysyn sitä, pitääkö komissio tarpeellisena sallia ja säännellä elintarvikepakkausten terveysvaikutuksia koskevia merkintöjä, joilla kuluttajille annetaan myönteisiä tietoja elintarvikkeiden terveellisyydestä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 2000)

Kuten komission 12. tammikuuta 2000 hyväksymässä valkoisessa kirjassa elintarvikkeiden turvallisuudesta (¹) todetaan, ehdotus ravintoaineilla täydennettyjä elintarvikkeita koskevaksi parlamentin ja neuvoston direktiiviksi on suunniteltu syyskuuksi 2000.

Ehdotuksen valmistelemiseksi komissio tutkii parhaillaan yksityiskohtaisesti ravintoaineiden lisäämistä elintarvikkeisiin. Arvoisalle parlamentin jäsenelle ei voida toistaiseksi selvittää ehdotuksen suuntautumista, koska työ on valmisteluvaiheessa.

Komissio on ilmaissut kantansa vaatimukseen sairauksien riskitekijöiden vähentämisestä vastauksessaan Nicole Thomas-Mauron kirjalliseen kysymykseen E-232/00 (²), johon arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan.

(¹) KOM(1999) 719 lopullinen.

(²) EYVL C 303 E, 24.10.2000.

(2000/C 374 E/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0786/00

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) neuvostolle

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Oikeudellinen yhteistyö lasten hyväksikäyttöä koskevissa tapauksissa

Maastrichtin sopimuksella aikaansaatu yhteistyöpolitiikka oikeus- ja sisäasioissa oli erittäin tärkeä edistysaskel yhteisön kehittämisessä.

On todella vaikea ymmärtää, että täydellisen vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisoikeuden Euroopassa oikeusasioissa noudatetaan edelleen jyrkkiä valtionrajoja.

Valitettavasti tässä yhteisön politiikan uudessa pilarissa ei otettu huomioon lasten ja naisten hyväksikäyttöön ja kauppaan liittyvää kansainvälistä rikollisuutta, joka on selvästi kasvamassa.

Mielestäni kyse on laajamittaisesta rikollisuudesta, joka on erittäin vakava uhka demokraattiselle yhteiskunnallemme.

Äskettäinen Belgian kansalaista (Frans de Ryck) ja Madeiran itsehallintoalueelta kotoisin olevia portugalilaisia lapsia koskeva tapaus on esimerkki tämänkaltaisiin tapauksiin liittyvän oikeudellisen yhteistyön puutteesta.

Belgian valtio kieltäytyi luovuttamasta rikoksesta syytettyä kansalaistaan Portugalille, ja Portugalin valtio valtakunnansyyttäjänviraston kautta taas kieltäytyi antamasta mitään oikeusapua uhreille.

Lehtitietojen (Diário de Notícias) mukaan ainoastaan Associação Portuguesa de Apoio à Vítima-nimisen yksityisen tukijärjestön ja erään portugalilaisen asianajoyrityksen avulla ongelma pystyttiin ratkaisemaan. Syytetty on kuitenkin valittanut päätöksestä eikä uhreilla ole mitään tietoa valituksen käsittelyn kulusta.

Eikö neuvosto näin ollen pidä välttämättömänä, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukainen oikeudellinen yhteistyö ulotetaan koskemaan myös lasten ja naisten hyväksikäyttöön ja kauppaan liittyvää kansainvälistä rikollisuutta?

Vastaus

(18. toukokuuta 2000)

Neuvosto kantaa arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolta tehokkaammista lasten ja naisten hyväksikäyttöön ja kauppaan liittyvän kansainvälisen rikollisuuden vastaisista toimista.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklassa, sellaisena kuin tämä on Amsterdamin sopimuksella muutettuna, mainitaan erityisesti vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen luomisen keinoina ihmiskaupan ja lapsiin kohdistuvien rikosten vastainen toiminta. Todettakoon vielä, että Euroopalle on annettu toimivaltuudet toimia lapsipornografian alalla⁽¹⁾.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema esimerkki viittaa erityiseen luovutusta koskevaan tilanteeseen, johon sovelletaan 13. joulukuuta 1957 tehtyä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa eurooppalaista yleissopimusta. Kyseisessä tapauksessa pyydettyä luovutusta ei tapahtunut siitä syystä, että mainitun yleissopimuksen nojalla sopimuspuolet voivat kieltää omien kansalaistensa luovutuksen. Tämän tilanteen oletetaan muuttuvan sen jälkeen, kun Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat ratifioineet Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehdyn yleissopimuksen⁽²⁾, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan tältä osin tarkistamaan kansallista lainsäädäntöään, mukaan lukien perustuslakinsa. Portugali toimittaa neuvoston käsiteltäväksi lähiaikoina tärkeän aloitteen uhrien rikosoikeudellisen aseman parantamiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös, tehty 3 päivänä joulukuuta 1999 (EYVL C 26, 30.1.1999, s. 2).

⁽²⁾ EYVL C 313, 23.10.1996, s. 21.

(2000/C 374 E/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0790/00

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Sataman rakentaminen Ría de Arousassa Espanjassa ilman ympäristövaikutusten arviointia

Ría de Arousan (Pontevedra, Espanja) asukkaat ovat ilmaisseet vastustavansa kemikaali- ja öljysataman sekä siihen liittyen öljyvaraston ja petrokemiallisten tuotteiden varaston rakentamista niiden ympäristövaikutusten takia. Kummastakaan rakennustyömaasta ei ole tehty etukäteen asianmukaista ympäristövaikutusten arviota.

Ria de Arousa puolustava järjestö (Plataforma en Defensa da Ría de Arousa) on tehnyt Euroopan komissiolle valituksen siitä, että neuvoston direktiiviä 85/337/ETY⁽¹⁾ tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista ei ole noudatettu.

Espanjan hallitus puolestaan ei ole noudattanut määräaikaa, joka asetettiin neuvoston direktiivin 97/11/EY⁽²⁾ tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta siirtämiselle kansalliseen lainsäädäntöön.

Öljyläiva Erikan uppoamisen aiheuttaman äskettäisen ympäristökatastrofin jälkeen kansalaisten huolestuneisuus on kasvanut. Se edellyttää meiltä kansalaisten edustajilta yhä suurempaa herkkyyttä ympäristöky-symyksiä kohtaan. Sen mukaisesti Euroopan parlamentti hyväksyi juuri kaksi päätöslauselmaa (20. tammi-kuuta ja 2. maaliskuuta 2000). Parlamentissa on myös puhuttu paljon EU:n ympäristöpolitiikan yhteensovittamisesta muihin politiikkoihin, kuten rakennerahastopolitiikkaan.

Olisiko näiden satamarakennelmien rakentamisesta pitänyt tehdä ympäristövaikutuksia koskeva arvio?

Voiko komissio ilmoittaa, käytettiinkö sataman rakentamiseen yhteisön rahoitusta? Kuinka paljon ja milloin? Mitkä yritykset sitä saivat?

Miten komissio seurasi, että hankkeet ovat yhteisön ympäristövaatimusten mukaisia?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(²) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

(2000/C 374 E/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0804/00

esittäjä(t): **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Polttoaineen ja kemikaalien varastosäiliöiden sijoittaminen Vilagarcia de Arousaan Galiciaan ilman ympäristövaikutusten arviota

Galiciassa sijaitsevaan Vilagarcia de Arousan satamaan rakennetaan uutta laituria Euroopan unionin rahoituksella EAKR:n kautta. Laiturille sijoitetaan polttoaineiden ja kemikaalien varastosäiliöitä, joiden kapasiteetti on 80 000 m³, vaikka direktiivissä 85/337/ETY⁽¹⁾ edellytettyä ympäristövaikutusten arviota ei ole tehty eikä neuvoston aluesuunnittelumääräyksiä noudateta. Säiliöt, jotka omistaa yritykset FINSA ja FORESA, sijaitsevat joen suistossa, joka on erittäin herkkä saasteille. joita kyseisten tuotteiden käsittelystä ja laivakuljetuksiin mahdollisesti liittyvistä onnettomuuksista aiheutuu. Arousan joensuussa on erittäin paljon äyriäisiä ja siellä tuotetaan muiden lajien muassa suuri osa Galiciassa yhteensä tuotetuista 300 000 tonnista sinisimpukoita. Se on 50 prosenttia maailman sinisimpukkatuotannosta. Arousan joensuistossa kalastukseen ja äyriäisten kasvatukseen liittyvä toiminta tarjoaa tulolähteen 26 000 ihmiselle, kun uuden laiturin rakennelmat luovat vain kolme työpaikkaa.

Kaikki taloudelliset ja sosiaaliset ryhmät, joihin hanke vaikuttaa, ovat vastustaneet kyseisten säiliöiden rakentamista ja vedonneet useaan otteeseen kaupunginhallitukseen, Galician hallitukseen ja Espanjan hallitukseen sekä nyt Euroopan komissioon tarkoituksenaan estää varastosäiliöiden ottamisen käyttöön.

Alue- ja keskushallinto sallii töiden jatkamisen sillä tekosyillä, että Espanjan hallitus ei ole noudattanut EY:n direktiivin määräyksiä ja on selvästi lyönyt laimin ympäristövaikutusten arvion tekemisen tällaisille öljy- ja petrokemian tuotteille sekä kemikaaleille tarkoitetuille varastorakennuksille ja samalla jättänyt ottamatta asianmukaisesti huomioon tuotantotoiminnan, joka parhaiten turvaa alueen asukkaiden nykyisen ja tulevan toimeentulon. Seurauksena tästä on vakava riski, että säiliöt otetaan käyttöön lainvastaisesti ja monien ihmisten elintärkeiden taloudellisten ja sosiaalisten etujen vahingoksi. On myös tuotava esiin, että komissio on äskettäin nostanut Euroopan tuomioistuimessa kanteen Espanjaa vastaan direktiivin 85/337/EY noudattamatta jättämisestä.

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa turvatakseen, että yhteisön sääntöjä noudatetaan ja että alue palautetaan laiturin rakentamista ja varastosäiliöiden rakentamista edeltäneeseen tilaansa sekä estääkseen alkamasta tai jatkumasta toimintaa, joka olisi vaarallista ja erittäin vahingollista kalastukselle, äyriäisten kasvattamiselle ja matkailulle, jotka ovat joensuiston ja itse asiassa koko Galician asukkaiden tärkeimmät tulolähteet?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

**Margot Wallströmin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-0790/00 ja E-0804/00**

(5. huhtikuuta 2000)

Kyseessä on tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY (¹), jonka 2 artiklan mukaan ennen hankkeen toteuttamiseen oikeuttavan luvan myöntämistä on arvioitava niiden hankkeiden vaikutukset, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Tätä säännöstä sovelletaan direktiivin liitteissä I ja II lueteltuihin hankkeisiin.

Parlamentin jäsenen mainitsemien rakennelmien osalta liitteessä I olevaan 8 kohtaan sisältyvät kauppasatamat sekä sisävesiväylät ja sisävesiliikenteen satamat suuremmille kuin 1 350 tonnin aluksille. Liitteessä II olevan 10 kohdan d alakohta sisältää sellaisten satamien, mukaan luettuina kalasatamien, rakentamisen, jotka eivät sisälly liitteeseen I. Liitteessä II olevan 6 kohdan c alakohdassa mainitaan öljyn sekä petrokemiallisten ja muiden kemiallisten tuotteiden varastointirakennelmat. Sen mukaisesti, mitä 4 artiklassa säädetään, liitteessä I mainitut hanketyypit on aina alistettava ympäristövaikutusten arviointimenetelyyn. Liitteessä II mainitut hankkeet on arvioitava, mikäli kyseinen jäsenvaltio toteaa niiden laadun sitä vaativan.

Direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3. maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY (²) 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava säädökset voimaan 14. maaliskuuta 1999 mennessä. On syytä täsmentää, että 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti ennen 14. maaliskuuta 1999 esitettyihin lupahakemuksiin sovelletaan direktiivin 85/337/EY säännöksiä sellaisina kuin ne olivat ennen direktiivin muuttamista. On myös huomattava, että EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entisen 169 artiklan) nojalla komissio ryhtyy automaattisesti toimenpiteisiin, mikäli sille ei ilmoiteta säädösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetussa määräajassa. Koska komissio ei ole saanut direktiivin 97/11/EY mukaista ilmoitusta, Espanjalle on vastikään lähetetty perusteltu lausunto.

Joka tapauksessa komissio ryhtyy perustamissopimusten valvojana tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan tässä tapauksessa. Komissio on ollut yhteydessä Espanjan viranomaisiin ja pyytänyt näiltä tietoja kahden kyseessä olevan rakennushankkeen mahdollisesta yhteisrahoituksesta.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985.

(²) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2000/C 374 E/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0791/00

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Maanviljelijöiden varhaiseläkeohjelma

Kreikan hallitus on laatinut viljeltyjen maiden vähimmäispinta-aloista taulukon sen ratkaisemiseksi, ketkä kreikkalaisista maanviljelijöistä voidaan hyväksyä maanviljelijöiden varhaiseläkeohjelmaan asetuksen (ETY) N:o 2079/92 puitteissa.

Tässä taulukossa määrätään muun muassa

- kastelemattomille viljelmille vähimmäispinta-alaksi 2,5 hehtaaria ja
- tupakkaviljelmille vähimmäispinta-alaksi 0,5 hehtaaria sekä kiintiö.

Kun otetaan huomioon, että monet Kreikan maatilat ovat vuoristoalueilla, on ilmeistä ja loogista, että mainitut viljelijäkohtaiset vähimmäispinta-alat ovat harvinaisia poikkeuksia. Kreikan vuoristoalueilla kastelemattomien viljelmien pinta-alat ovat normaalisti vain joitakin kymmeniä aareja ja tupakkaviljelmät ovat niitäkin pienempiä.

Tämän tilanteen seurauksena monia maanviljelijöitä, jotka asetuksen hengen mukaisesti kuuluisivat sen piiriin, ei voida ottaa ohjelmaan mukaan, koska heidän viljelmänsä eivät täytä pinta-alaa koskevaa vähimmäisvaatimusta.

1. Katsooko komissio, että tämänkaltaiset, monille Kreikan maanviljelijöille liian suuret pinta-alavaatimukset palvelevat asetusten (ETY) N:o 2079/92 ja (EY) N:o 1257/1999 tarkoituksia?
2. Onko komissio halukas puhumaan tällaisten arviointiperusteiden puolesta: 0,5 hehtaarin vähimmäispinta-ala kastelemattomille viljelmille ja vain pinta-alasta riippumaton kiintiö tupakkaviljelmille siten, että nämä arviointiperusteet pätevät vain Kreikan vuoristoalueilla?
3. Aikooko komissio, pitäen silmällä asetuksen (ETY) N:o 1257/1999 täytäntöönpanoa, tehdä yhteistyötä Kreikan hallituksen kanssa, jotta jo nyt epäsuotuisassa asemassa olevat vuoristoalueiden maanviljelijät eivät joutuisi kärsimään asemiansa huonontumisesta entisestään EU:n asetusten epätäydellisen täytäntöönpanon vuoksi Kreikassa, kun näiden asetusten täytäntöönpanon oli tarkoitus tapahtua myös heidän edukseen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2000)

1. Asetuksen (ETY) N:o 2079/92⁽¹⁾ 6 artiklan 3 kohdan mukaan tilakokoa, joka saadaan luovutetuista (siis varhaiseläkkeelle jäävältä saaduista) maista, on kasvatettava tilan taloudellisen elinkelpoisuuden parantamiseksi. Kyse on nimenomaan jatkajan tilan taloudellisesta elinkelpoisuudesta. Sama vaatimus esitetään myös asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾ 10 artiklassa ja 11 artiklan 2 kohdassa. Siksi komissio katsoo, että jatkajalle luovutetun tilan taloudellista elinkelpoisuutta ei pystytä varmistamaan, jos varhaiseläkejärjestelmän piiriin otetaan liian pieniä tiloja.
2. Edellä mainituista syistä komissio ei voi hyväksyä sitä, että jatkajalle luovutetun tilan vähimmäiskokoa pienennetään alle taloudellisen elinkelpoisuusrajan, kun otetaan huomioon myös muut elinkelpoisuuteen vaikuttavat tekijät.
3. Komissio aikoo määritellä tulevan varhaiseläkejärjestelmän täytäntöönpanoedellytykset yhteistyössä Kreikan hallituksen kanssa, kun neuvotellaan Kreikan esittämästä maaseudun kehittämissuunnitelmasta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti. Niihin kuuluvat tietenkin myös tekijät, jotka takaavat luovutetun tilan taloudellisen elinkelpoisuuden.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

(2000/C 374 E/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0793/00

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Sähköntuotanto turpeesta – julkisen palvelun velvoitteet

Viitaten Irlannin sähkömarkkinoiden rakennemuutoksen ja vapauttamisen jatkamisen uuteen kehykseen, johon sisältyy kahden uuden turvevoimalan rakentaminen, voisiko komissio hahmotella tulevaan turpeesta tuotettavaan sähköön liittyviä julkisen palvelun velvoitteita koskevat järjestelyt?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(11. huhtikuuta 2000)*

Irlannin viranomaiset ovat vastikään vahvistaneet aikovansa ilmoittaa komissiolle turvetta koskevan uuden tukijärjestelmän perustamisesta Irlannissa. Saatuaan mainitun ilmoituksen komissio tutkii, onko ehdotettu tukijärjestelmä yhteisön valtiontukia koskevien sääntöjen mukainen.

Tämän tutkimuksen osana komissio aikoo tutkia Irlannin järjestelyjä, jotka koskevat turpeeseen perustuvan sähköntuotannon julkisen palvelun velvoitteita ja toimitusvarmuutta. Analyysissä otetaan huomioon viimeaikainen oikeudellinen kehitys Euroopan sähkömarkkinoiden vapauttamiseksi.

(2000/C 374 E/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0794/00**esittäjä(t): Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle***(16. maaliskuuta 2000)**Aihe: Ajoneuvojen rekisteröintivero*

Kun otetaan huomioon nykyinen epänormaali tilanne Irlannissa, missä ajoneuvojen rekisteröintivero voi olla 25 prosenttia uuden auton ohjevähittäishinnasta ja se, että kuluttajat kaikkialla Euroopassa maksavat arvonlisäveroa uuden auton ostaessaan, voiko komissio harkita johonkin toimiin ryhtymistä Irlantia vastaan sen johdosta, että se näyttää määräävän irlantilaisille autonostajille kaksinkertaisen verotuksen?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(27. huhtikuuta 2000)*

Komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että nykyisen yhteisön oikeuden nojalla jäsenvaltiot voivat soveltaa autoihin muutakin kuin arvonlisäveroa. Itse asiassa kuudennen alv-direktiivin (77/388/ETY) ⁽¹⁾ 33 artiklassa säädetään nimenomaan tällaisesta mahdollisuudesta:

”Tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön (...) muita kuin liikevaihtoveron luonteisia veroja, tulleja ja maksuja, jos nämä verot, tullit ja maksut eivät aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita (...) yhteisön säännöksiä.”

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama vero ei muistuta alv:a eikä aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia.

On kuitenkin huomattava, että vaikka jäsenvaltiot voivat harjoittaa vapaasti ajoneuvoja koskevaa verotus-oikeuttaan, niiden on noudatettava vakiintuneen oikeuskäytännön periaatetta, jonka mukaan verotuksessa on otettava huomioon muista jäsenvaltioista tulevien käytettyjen ajoneuvojen arvon aleneminen. Lisäksi luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista annetun direktiivin 83/183/ETY ⁽²⁾ mukaan toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityihin autoihin ei saa soveltaa mitään kulutukseen kohdistuvaa veroa, kun kyseessä on muutto maahan toisesta jäsenvaltiosta.

Komissio valmistelee parhaillaan tutkimusta arvioidakseen erityisesti sisämarkkinoiden vääristymisen laajuutta, joka johtuu siitä, että ajoneuvojen verotusta koskevan lainsäädännön lähentämistavoitetta ei ole saavutettu yhteisön tasolla. Komissio aikoo myös aloittaa tänä vuonna jäsenvaltioiden viranomaisten ja muiden yhteisön toimielinten kanssa keskustelun siitä, millä tavoilla yhteisö voi toimia tulevaisuudessa ajoneuvojen verotusasioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

⁽²⁾ EYVL L 105, 23.4.1983.

(2000/C 374 E/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0800/00**esittäjä(t): Thierry Cornillet (PPE-DE) komissiolle**

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Ehdotuspyyntö — Bosnia ja Hertsegovinaa koskeva yhtenäinen paluuhjelma (Obnova-ohjelma) vuodeksi 2000

Osana yhtenäistä paluuhjelmaa (Obnova-ohjelmaa) vuodeksi 2000 komissio on esittänyt ehdotuspyynnön (SCR-E/110826/D/G/BH), joka koskee hankkeita "asumisen, siihen liittyvän infrastruktuurin ja kestäväan kehitykseen tähtäävien toimenpiteiden" alalla.

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä⁽¹⁾ julkaistun valintamenettelyn aikataulun mukaan järjestöjen, jotka ovat kiinnostuneita osallistumaan ehdotuspyyntöön, on toimitettava aiesopimuksensa 9. helmikuuta 2000 klo 16.00 mennessä.

Tämäntyyppisestä ohjelmasta kiinnostuneissa järjestöissä on usein monia eri alueilta tulevia jäseniä. Lisäksi jäsenten kuuleminen yhteisen edun määrittämiseksi edellyttää syvällistä vuoropuhelua riippumatta annetun määräajan (kuusi päivää viikonloppu mukaan lukien) lyhydestä.

1. Miten perustellaan määräajan lyhyys (4 arkipäivää) ottaen huomioon, että toteutettavat hankkeet ovat merkittäviä (1–3 miljoonaa euroa)?

2. Ehdotuspyynnön ranskankielisen version mukaan määräaika aiesopimuksen lähettämiseksi on 9. helmikuuta 2000 klo 16.00 ja edellytys aiesopimuksen huomioonottamiselle on sen vastaanottaminen 9. helmikuuta 2000 klo 16.00. Miten komissio perustelee tämän määräaikoja koskevan sekaannuksen?

⁽¹⁾ EYVL C 31, 3.2.2000, s. 5.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Obnova-ohjelmaa koskeva ehdotuspyyntö SCR-E/110826/D/G/BH, joka koskee asumista, siihen liittyvää infrastruktuuria ja kestäväan kehitykseen tähtäviä toimenpiteitä, julkistettiin komission WWW-sivustolla 26. tammikuuta 2000 ja virallisessa lehdessä 3. helmikuuta 2000⁽¹⁾. Pyynnössä kehoitettiin osallistumisesta kiinnostuneita järjestöjä toimittamaan aiesopimuksensa 9. helmikuuta 2000 mennessä komission Sarajevon teknisen avun yksikköön. Pyynnössä hanke-ehdotusten vastaanottamisen määräajaksi annettiin 21. maaliskuuta 2000 ja siinä tarkennettiin, että ehdotuksia koskevat asiakirjat olivat vain niiden järjestöjen käytössä, jotka olivat ilmoittaneet 9. maaliskuuta 2000 mennessä aikeensa osallistua ohjelmaan.

Ehdotuspyynnön julkistaminen komission WWW-sivustolla tapahtui useita päiviä aiemmin kuin virallisessa lehdessä, koska viralliseen lehteen tarkoitettu teksti oli käännettävä yhteisön kaikille virallisille kielille. Yleisesti ottaen komissio pyrkii varmistamaan ehdotuspyyntöjen lähes samanaikaisen julkistamisen WWW-sivustollaan ja virallisessa lehdessä. Tässä tapauksessa kuitenkin paluuhjelman käynnistämisen kiireellisyyden vuoksi päätettiin ehdotuspyynnön julkistamisesta WWW-sivustolla ennen sen julkistamista virallisessa lehdessä, missä se julkistettiin tämän jälkeen niin pian kuin mahdollista. Olisi pidettävä mielessä, että merkittävästi suurin osa järjestöistä, jotka ovat kiinnostuneita kyseisenlaisista ehdotuspyynnöistä, pitävät nykyisellään Internetiä parempana tietolähteenä yhteisön rahoitustarjousten osalta. Aikaisemmin kerättyjen tietojen perusteella on arvioitavissa, että tarjouskilpailua koskevalla komission ulkomaanavun yhteisen toimialan WWW-sivustolla käy nykyisin 200 000–300 000 vierailijaa kuukausittain. Niinpä voidaan sanoa, että aiesopimusten valmisteluun oli käytettävissä kaksi viikkoa tai 10 työpäivää, mikä on pitkä aika yksinkertaisen aiesopimuksen valmisteluun ja toimittamiseen. Komissio huomauttaa, että aiesopimuksen esittämishetkellä kiinnostuneilta järjestöiltä ei vaadittu mahdollisia hanke-ehdotuksia eikä henkilökuntaa koskevia tarkennettuja tietoja. Sellaiset tiedot oli määrää toimittaa vasta hanke-ehdotusten toimittamisen yhteydessä 21. maaliskuuta mennessä, mikä antoi järjestöjen jäsenille pitkän ajan valmistelevien keskusteluihin.

Aiesopimusten ajan ja päivämäärän osalta komissio toteaa, että ehdotuspyynnön teksti ei selvästikään aiheuttanut sekaannusta kiinnostuneilla tahoilla. Kaikki määräajan umpeutumista ennen lähetetyt aiesopimukset saapuivat ajallaan ennen määräajan umpeutumista.

⁽¹⁾ EYVL C 31, 3.2.2000.

(2000/C 374 E/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0801/00**esittäjä(t): Michel Hansenne (PPE-DE) komissiolle**

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Palvelut ranskalaisille valtiollisille tai kunnallisille sairaaloille

Kun Belgiassa arvonlisäveron alainen tutkimuslaitos suorittaa direktiivin 77/388/ETY (1) 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja palveluja ranskalaiselle valtiolliselle tai kunnalliselle sairaalalle, kuka on velvollinen maksamaan arvonlisäveroa tällaisista palveluista ja mihin maahan?

Olisiko vastaus sama, jos sama palvelujen tarjoaja suorittaisi samanlaisia palveluja sairaalalle, joka on sijoittautunut esimerkiksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tai johonkin toiseen jäsenvaltioon, joka ei ole käyttänyt direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitettua valinnan mahdollisuutta?

Onko komissio antanut jäsenvaltioiden viranomaisten ja taloudellisten toimijoiden käyttöön kaiken kattavan luettelon, jonka perusteella voidaan tietää, missä tapauksissa arvonlisäveroa on maksettava, kun valtio on käyttänyt direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitettua valinnan mahdollisuuden? Katsooko komissio, että jäsenvaltioiden viranomaisten ja taloudellisten toimijoiden tehtävänä on hankkia itse tietoa ulkomaalaisesta lainsäädännöstä palvelun vastaanottajan maassa sen määrittelemiseksi, onko arvonlisäveroa maksettava palvelun tarjoajan maahan vai ei? Eikö komissio pelkää, että tiettyjen kuudennen arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanoa koskevien tietojen levittämättä jättäminen johtaa tapauksiin, joissa veroa ei kanneta verovelvollisten tai heitä valvovien virkamiesten tietämättömyyden vuoksi?

(1) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2000)

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä; yhdenmukainen määräytymisperuste – 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat pitää julkisoikeudellisten laitosten harjoittamaa toimintaa, joka on vapautettu verosta 13 ja 28 artiklan nojalla, sellaisena toimintana, jota nämä harjoittavat viranomaisen ominaisuudessa.

Tätä vaihtoehtoa sovellettaessa jäsenvaltio voi päättää katsoa sellaisten toimintojen, jotka periaatteessa kuuluvat arvonlisäveron sovellusalaan, mutta jotka voidaan vapauttaa 13 artiklan nojalla (esimerkiksi julkisyhteisöjen ylläpitämien sairaaloiden tai vastaanavlaisten laitosten harjoittama sairaanhoito ja lääkärinhoito), kuuluvan kokonaan arvonlisäveron sovellusalan ulkopuolelle. Kummassakaan tapauksessa arvonlisäveroa ei kanneta kyseessä olevista palveluista.

Sen sijaan, kuten arvoisa parlamentin jäsen perustellusti ottaa esille, kyseisellä valinnalla on merkitystä määriteltäessä kyseisten julkisoikeudellisten laitosten tiettyjen kustannusten verotuspaikkaa. Niinpä niistä tutkimuspalveluista, joita verovelvollinen suorittaa julkisyhteisön ylläpitämälle sairaalalle, on kannettava veroa joko siinä jäsenvaltiossa, jossa julkinen sairaala sijaitsee (yleisten periaatteiden mukaisesti), tai siinä jäsenvaltiossa, jossa palvelun tuottajalla on toimipaikkansa (kun jäsenvaltio, jossa julkisyhteisön ylläpitämä sairaala sijaitsee, on päättänyt käyttää hyväkseen edellä mainittua mahdollisuutta).

On huomattava, että nykyinen arvonlisäveromenettely käsittää useita sellaisia tapauksia, joissa verotuspaikka määritetään palvelun vastaanottajan mukaan. Tällaisessa tapauksessa on ensisijaisesti palvelun suorittajan tehtävä selvittää asiaankuuluvat asiakastansa koskevat verotustiedot.

Jäsenvaltioilla on käytössään asianmukaisia keinoja kyseessä olevien toimintojen tehokkaan valvonnan takaamiseksi yhteisön tasolla. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen alalla 19. joulukuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY (1) määritellään jäsenvaltioiden keskinäisen avun osalta jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa koskevat yhteiset säännöt. Lisäksi komissio johtaa hallinnollisen yhteistyön pysyvää komiteaa, joka antaa kansallisten hallintoelinten edustajille mahdollisuuden keskustella kaikista kyseiseen yhteistyöhön liittyvistä kysymyksistä.

Viranomaisiin sovellettava verotusmenettely sekä tiettyjä yleishyödyllisiä toimintoja koskevien verovapauksien sovellusala ovat niitä aiheita, joita komissio aikoo tutkia uudelleen nykyisen ALV-menettelyn uudistamisen yhteydessä kyseisen veron tasapuolisemman soveltamisen takaamiseksi.

(1) EYVL L 336, 27.12.1977.

(2000/C 374 E/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0802/00**esittäjä(t): Benedetto Della Vedova (TDI) komissiolle**

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Italian lain nro 454/97 (ja sen täytäntöönpanosäännösten) yhdenmukaisuus valtiontuesta annettujen yhteisön säännösten kanssa

Ottaen huomioon, että Italian parlamentti on pyrkinyt esittämään etuuksia ja kannustimia tiekuljetusten harjoittajille 23. joulukuuta 1997 annetulla lailla nro 454 toimenpiteistä tiekuljetusten uudelleenjärjestelyksi ja intermodaalikuljetusten kehittämiseksi,

laissa 454/97 yksilöidään tukien saajiksi vain italialaiset kuljetusyrietykset, mikä herättää epäilyksiä siitä, onko kyseinen laki kilpailusta ja valtiontuesta annettujen yhteisön säännösten mukainen.

Liikenneministeriön 14. lokakuuta 1998 antamien kahden lain 454/97 täytäntöönpanoasetuksen myötä nämä epäilykset kaikkosivat, sillä etuudet ulotettiin koskemaan Italian ulkopuolisia Euroopan unionin jäsenvaltioiden yrityksiä, joilla on yhteisön lainsäädännön mukainen lupa, kuten todetaan komission puoltavassa lausunnossa siitä, onko laki 454/97 yhdenmukainen yhteisön säännösten kanssa (4. toukokuuta 1999 annettu päätös 1999/590/EY⁽¹⁾).

Kaksi edellä mainittua täytäntöönpanoasetusta korvattiin 7. heinäkuuta 1999 muilla asetuksilla, joissa vahvistetaan, että tukien myöntäminen rajoitetaan vain niihin yrityksiin, jotka on merkitty Italian tiekuljetusten harjoittajien rekisteriin (toisin sanoen yrityksiin, joilla on ainakin toinen kotipaikka Italian alueella), mikä vaikuttaa kumoavan yhden niistä edellytyksistä, joille komission puoltava lausunto perustui.

Itse puoltava lausunto riippuu lisäksi muutoksesta, jota ei kuitenkaan tehty: sekä lain 454/97 että sen täytäntöönpanoasetusten välittömästä muuttamisesta niin, että tukea voitaisiin myöntää vain "ajoneuvojen muuttamiseen siten, että saavutetaan korkeammat päästöjä ja turvallisuutta koskevat tekniset standardit", toisin sanoen normaalistandardisten ja korkeampistandardisten ajoneuvojen kustannusten eron rajoissa (tällä hetkellä tukea verrataan ainoastaan korvaavan ajoneuvon kustannuksiin).

Eikö komissio katso, että koska ne kaksi edellytystä, joille se perusti puoltavan lausuntonsa (etuuksien ulottaminen EU:n jäsenvaltioiden yrityksiin sekä lain 454/97 ja sen täytäntöönpanosäännösten muuttaminen), eivät ole toteutuneet, lain 454/97 säännökset ovat valtiontuesta annettujen yhteisön säännösten vastaisia? Jos vastaus on myönteinen, mitä komissio aikoo tehdä välttääkseen, että tämä tilanne aiheuttaa korvaamattomia vahinkoja tiekuljetusyrityksille?

(¹) EYVL L 227, 28.8.1999, s. 12.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2000)

Italiaa vastaan maaliskuussa 1998 aloittamansa menettelyn lopuksi komissio päätti 4. toukokuuta 1999 hyväksyä tieliikenteen uudelleenjärjestelyksi ja intermodaalikuljetusten kehittämiseksi laaditun Italian valtiontukijärjestelmän (komission päätös N:o 1999/590/EY⁽¹⁾), tehty 4. toukokuuta 1999, toimenpiteistä tiekuljetusten uudelleenjärjestelyksi ja intermodaalikuljetusten kehittämiseksi (laki nro 454, annettu 23 päivänä joulukuuta 1997), jotka Italia aikoo toteuttaa). Komissio saattoi antaa myöntävän lausuntonsa tutustuttuaan Italian hallituksen voimassa olevaan lakitekstiin (23. joulukuuta 1997 annettu laki nro 454 sekä innovatiivisiin investointeihin ja koulutukseen myönnettävistä palkkioista 14. lokakuuta 1998 tehty ministeriön päätös) tekemät muutosesitykset.

Päätöksessä Italiaa vaaditaan tiedottamaan komissiolle kyseessä olevien muutosesitysten hyväksymisestä sekä toimittamaan sille säännöllisesti kertomukset sallittujen toimien soveltamisesta. Toistaiseksi komissiolle ei ole toimitettu mitään tällaisia tietoja, eikä se edes tunne 7. heinäkuuta 1999 annettujen, 14. lokakuuta 1998 annetut päätökset kumoavien ministeriön päätösten sisältöä.

Yksityiskohtaisempien tietojen puutteessa komissio ei voi kommentoida parlamentin jäsenen mainitsemaa tilannetta. Menettelyn seurannan aikana komissio kuitenkin varmistaa, että Italian toimenpiteet ovat kaikilta osin yhteensopivat yhteisön valtioneuvostolainsäädännön kanssa.

(¹) EYVL L 227, 28.8.1999.

(2000/C 374 E/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0806/00

esittäjä(t): Gerardo Galeote Quecedo (PPE-DE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Euroopan komission edustajan rooli Euroopan parlamentin virallisilla matkoilla

Euroopan parlamentin edustajien kokemukset komission edustajan roolista virallisilla matkoilla vaihtelevat. Voisiko komissio kertoa, säädelläänkö Euroopan komission edustajan roolia mitenkään Euroopan parlamentin elinten kolmansiin maihin suuntautuneilla matkoilla, erityisesti mitä tulee järjestelyjä, protokollaa, osallistumista jne. koskeviin näkökohtiin?

Voiko komissio myös kertoa, onko olemassa säännöstä, joka koskee komission osallistumista Brysselissä järjestettäviin parlamentaaristen valiokuntien ja valtuuskuntien kokouksiin silloin kun keskustellaan asioista, joista komission edustajat voivat antaa parlamentin työn kannalta kiinnostavia tietoja?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2000)

Yhteisön ulkopuolisissa maissa sijaitsevien komission lähetystöjen päälliköiden rooli parlamentin edustajien virallisten matkojen aikana on määritelty hallintomenettelyä koskevassa "Manual of operational procedures"-oppaassa.

Tämä rooli edellyttää muun muassa parlamentin valtuuskunnan tapaamista sen saapuessa maahan, kuljetusavun hankkimista (kohtuuden rajoissa), parlamentin edustajien ohjeistamista maassa vallitsevan tilanteen ja erityistä mielenkiintoa herättävien aiheiden osalta sekä läsnäoloa parlamentin valtuuskunnan suorittamien vierailujen aikana. Se voi myös tarvittaessa sisältää avustamista suhteissa paikallisiin viestimiin ja mahdollisuuksien salliessa asiaankuuluvan vieraanvaraisuuden tarjoamista.

Komissio antoi vuonna 1999 neuvostolle ja parlamentille tiedonannon, jossa se totesi, että komission lähetystöjen päälliköt voivat osallistua parlamentaaristen valiokuntien ja parlamenttien välisten valtuuskuntien kokouksiin samalla tavoin kuin komission päätoimipaikassa työskentelevät virkamiehet. Sellaisissa tilaisuuksissa lähetystöjen päälliköt voivat vastata tehtäviensä hoitoa koskeviin erityisiin kysymyksiin. Ulkosuhteista vastuussa oleva komissaari on rohkaissut lähetystöjen päälliköitä tarjoutumaan komission päätoimipaikkaan suuntautuvien vierailujensa aikana kertomaan asiaankuuluvalla valio- tai valtuuskunnalle unionin ja lähetystöjen päällikön tehtävienhoidossaan edustaman valtion tai valtioiden välisistä suhteista.

(2000/C 374 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0808/00

esittäjä(t): Hans Modrow (GUE/NGL) komissiolle

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Jugoslavian vastaiset pakotteet

Euroopan unionin jäsenvaltiot päättivät lopettaa EU:n ja Jugoslavian tasavallan välisen lentoliikenteen kuuden kuukauden ajaksi ja laativat tässä yhteydessä luettelon sadoista Jugoslavian kansalaisista, joita koskee yleinen matkustuskielto Euroopan unioniin.

Voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

- Mikä taho laati tämän ”mustan listan”? Minkä kriteerien perusteella se laadittiin?
- Kuultiinko Euroopan parlamenttia ennen luettelon laatimista? Jos ei kuultu, aiotaanko sitä kuulla jällempään?
- Onko totta, että luetteloon on merkitty muun muassa pakolaisasioista vastaava ministeri, Skopjen Belgradin suurlähettiläs ja korkeita virkamiehiä talouden, kaupan ja terveydenhuollon alalta eli henkilöitä, joiden toiminta on välittömässä yhteydessä sodan seurauksien lievittämiseen ja poistamiseen?
- Voiko komissio selventää, mitä se tarkoittaa ilmaisulla ”henkilöt, joiden toiminta vahvistaa merkittävästi Milosevicin hallintojärjestelmää”?
- Onko komissio tietoinen, että pakotteiden tiukentaminen heikentää myös Jugoslavian oppositiooliikettä, jonka mielestä EU:n asettamat pakotteet vahvistavat Belgradin nykyistä hallintojärjestelmää?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 2000)

Komissio haluaa muistuttaa, että neuvosto on päättänyt kriteereistä, joiden perusteella henkilöt merkitään tai poistetaan niiden henkilöiden luettelosta, joille ei myönnetä viisumia jäsenvaltioihin. Viisumikieltoa koskevat luettelot hyväksytään täytäntöönpanoa koskevalla neuvoston päätöksellä yhteisen kannan 1999/318/YUTP⁽¹⁾ 1 artiklan mukaisesti.

Parlamenttia ei kuultu ennen kyseisen luettelon laatimista. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 15 artiklan nojalla kyseistä kuulemismenettelyä ei edellytetty.

Luetteloon on merkitty Belgradin hallintojärjestelmään kuuluvien henkilöiden ja heidän tukijoidensa nimet. Yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti poikkeustapauksissa voidaan myöntää poikkeuksia, jos se voi edistää Euroopan unionin elintärkeitä tavoitteita ja johtaa poliittisen ratkaisun saavuttamiseen.

Komissio pitää itsestään selvänä ilmaisua, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

Komissio ei jaa arvoisan parlamentin jäsenen arviota siitä, että pakotteiden tiukentaminen vahvistaa entisen Jugoslavian tasavallan hallintojärjestelmää ja heikentää Serbian oppositiooliikettä. Pakotteita sovelletaan mahdollisuuksien mukaan siten, että vaikutukset kohdistuvat hallintojärjestelmään eivätkä väestöön. Esimerkiksi viisumikielto on tunnustettu tehokkaaksi pakotteeksi Belgradin hallintojärjestelmää vastaan, kun taas muita pakotteita on jo osittain poistettu (esim. lentoliikennekielto ja öljysaarto Kosovon ja Montenegron osalta) tai ne on väliaikaisesti peruutettu (esim. lentoliikennekielto Serbiassa osana laajempaa ratkaisua viisumikiellon ja taloudellisten pakotteiden vahvistamisesta). Lentoliikennekiellon peruuttaminen muun muassa oli vastaus Serbian demokraattisen oppositio liikkeen esittämiin vaatimuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 123, 13.5.1999.

(2000/C 374 E/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0811/00

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle

(20. maaliskuuta 2000)

Aihe: Ministeri Christian Sautterin käytös

Ranskan valtiovarainministeri Christian Sautter kantoi epätavallista tarralappua Brysselissä 28. helmikuuta pidetyn EU:n valtiovarainministerien kokouksen aikana ja sai suurta huomiota osakseen. Sautterin päällystakkia ja myöhemmin myös pukua koristi kämmenen kokoinen tarra, joka esitti kieltomerkkiä, jossa

solmukseen yli kulki poikittainen viiva. Solmuke on Itävallan uuden liittokanslerin, Wolfgang Schüsselin, tunnus. Sautter ei hyväksy Itävallan hallituskoalitiota, mistä syystä hän pyrki heti Brysseliin saavuttuaan hanakasti esille, jotta journalistit kiinnittäisivät huomionsa tähän tarralappuun ja sen sanomaan. Sautter mainitsi, että hänen valtuuskunnallaan on riittävästi tarroja mukana jaettaviksi muillekin ministereille. Myöhemmin myös Belgian valtiovarainministeri Didier Reynders yhtyi ranskalaisen kollegansa ”kampanjaan”. Makuasioista ei tunnetusti voi kiistellä, mutta mauttomuudellakin on rajansa.

Oikeustieteen tohtori Wolfgang Schüssel on Itävallan tasavallan liittokansleri. Hän toimi aiemmin Itävallan kansanpuolueen (ÖVP) parlamenttiryhmän pitkäaikaisena sihteerinä, Itävallan teollisuusliiton pääsihteerinä, talousministerinä, ulkoministerinä ja varaliittokanslerina, ja hänen uransa on moitteeton. Vuodesta 1995 lähtien hän on johtanut ÖVP:tä, joka on aina puhunut demokraattisen Euroopan puolesta muita itävaltalaisia puolueita painokkaammin. Schüsselistä tehtiin liittokansleri 4. helmikuuta 2000. Itävallan kansa oli vuosien ajan voinut seurata hänen tehokasta ja ammattitaitoista työskentelyään. Hänen eurooppamielisyytään ja eurooppalaista asennettaan ei vähimmässäkään määrin voi epäillä. Voiko neuvosto tästä syystä ilmoittaa, milloin se aikoo lopettaa tämän mauttoman mustamaalauskampanjan ja varmistaa asiallisten suhteiden säilyttämisen eurooppalaisten kumppanien ja ystävien välillä?

Vastaus

(25. toukokuuta 2000)

Neuvosto ei ole ottanut kantaa asiaan eikä näin ollen voi kommentoida arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä esitettyjä seikkoja.

(2000/C 374 E/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0812/00

esittäjä(t): **Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle**

(20. maaliskuuta 2000)

Aihe: Belgian ulkoministerin lausunnot Itävallan hallituksesta

Belgian ulkoministeri Louis Michel myönsi vihdoin 27. helmikuuta Itävallan hallitusta koskeneiden terävien kannanottojensa olleen typeriä ja perui puheensa. Kansainväliset uutistoimistot kertoivat Michelin todenneen, että hänen belgialaisille matkailijoille Itävallan uuden hallituksen johdosta suuntaamansa kehoitus olla matkustamatta Itävaltaan oli ollut ”tahditon” ja melkein ”mauton”. Ne, jotka toivoivat että Belgia olisi muuttanut Itävaltaan kohdistamaansa eristämisstrategiaa, pettyivät kuitenkin katkerasti jo kahden päivän päästä.

Belgialaisen viikkolehden ”Le Journal du Mardi” 29. helmikuuta ilmestyneessä numerossa julkaistussa haastattelussa Michel ilmoitti toivovansa, että neljäntoista muun EU:n jäsenvaltion Itävaltaan kohdistamat sanktiot saisivat Itävallan hallituksen kaatumaan. Kysymykseen siitä, mikä hänen Itävaltaan kohdistuvan strategiansa tavoite on, Michel vastasi sananansaisesti: ”Haluan kaataa Itävallan nykyisen hallituksen. Haider on epäilemättä usnatsi, mutta Wolfgang Schüssel on Haiderin kumppani pelkästä henkilökohtaisesta kunnianhimesta”. Louis Michelin epäjohdonmukaisista lausunnoista, jotka ovat räikeässä ristiriidassa jäsenvaltioiden keskinäisen vastuullisen ja kumppanuuteen perustuvan kanssakäymisen eurooppalaisen ihanteen kanssa, tulee Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisten suhteiden hoitamisen ennakkotapaus. ”Eurooppa”-hanke, jolla pyritään rauhaan ja vakauteen ja joka perustuu vastuulliseen ja luottamukselliseen taloudelliseen, poliittiseen ja sosiaaliseen yhteistyöhön, vaarantuu Louis Michelin antamien tahdittomien lausuntojen vuoksi.

Tässä yhteydessä herää kysymys, mitä Euroopan unionin neuvosto aikoo tehdä, pysäyttääkseen sen yhdentymisen vastaisen prosessin, joka unionissa on alkanut sen jälkeen, kun Itävaltaan ryhdyttiin soveltamaan eristämisstrategiaa.

Vastaus

(25. toukokuuta 2000)

Neuvosto ei ole ottanut kantaa asiaan eikä näin ollen voi kommentoida arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä esitettyjä seikkoja.

(2000/C 374 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0816/00

**esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE), Carlos Carnero González (PSE)
ja Salvador Jové Peres (GUE/NGL) komissiolle**

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikkojen yhteensoveltuvuus yhteisön oikeuden kanssa, etenkin julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisestä annettujen direktiivien kanssa

Beentjesin tapauksen päätelmiin tukeutuen Euroopan komissio näyttää tulkitsevan, että aina kun tietyt julkisuutta koskevat vaatimukset täyttyvät ja kun taataan, että syrjintää ei tapahdu, sopimuksen täytäntöönpanoa koskeviin ehtoihin on sisällytettävä sosiaalisia näkökohtia. Eikö Euroopan komissio katso, että näiden vaatimusten sisällyttäminen sopimuksen täytäntöönpanoa koskeviin ehtoihin sen sijaan, että ne sisällytettäisiin sopimusten tekemistä koskeviin perusteisiin, vähennä joidenkin tarjouskilpailuun osallistuvien eurooppalaisten yritysten menestymisen mahdollisuuksia ja muodosta siten suurta estettä sisämarkkinoille? (Yritys, jolla ei ole tiettyä määrää vakituisia työntekijöitä, ei voi koskaan osallistua tarjouskilpailuun, jonka täytäntöönpanoa koskevissa ehdoissa vaaditaan tätä vähimmäismäärää, kun taas se voisi osallistua tarjouskilpailuun, jossa yhtenä sopimuksen tekemisen perusteena olisi pysyvien työpaikkojen luominen. Tämän perusteen osuus voisi olla esimerkiksi 20 prosenttia kokonaispisteistä, ja yritys voisi saada sopimuksen, jos se saisi erittäin hyvät pisteet muissa sopimuksen myöntämistä koskevissa perusteissa.)

Vuoden 1999 työllisyyttä koskevien suuntaviivojen 9 kohdan mukaan jokainen jäsenvaltio kiinnittää erityistä huomiota vammaisten tarpeisiin ja kehittää ehkäiseviä ja aktiivisia toimintalinjoja, joilla voidaan edistää heidän osallistumistaan työmarkkinoille. Neuvoston vammaisten yhtäläisistä työllisyysmahdollisuuksista antaman päätöslauselman (kesäkuu 1999) 7 kohdassa neuvosto vahvistaa, että vammaisten yhtäläisiä työllisyysmahdollisuuksia lisätään, jos kiinnitetään erityistä huomiota työhönottoon ja työntekijöiden työssä pysymiseen. Eivätkö nämä syyt riitä perusteeksi sille, että julkishallinto voi sisällyttää vammaisten työllistymisen ratkaisevaksi perusteeksi sopimusten myöntämiselle, etenkin kun samassa päätöslauselmassa kannustetaan yhteisön omia toimielimiä edistämään vammaisten yhtäläisiä työllisyysmahdollisuuksia omissa yksiköissään hyväksymällä säännöt ja hyödyntämällä samalla täysin olemassa olevia oikeudellisia välineitä ja käytäntöjä (5 kohta)?

Eikö julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettua direktiiviä 93/37/EY⁽¹⁾ olisi muutettava siten, että edellä mainittuja käsitteitä selvennettäisiin Euroopan unionin nykyiset painopistealueet huomioon ottaen, jotta jäsenvaltiot voisivat siten hyväksyä kansalaistensa tarpeiden mukaisia sosiaalisia toimia?

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

(2000/C 374 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0817/00

**esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE), Carlos Carnero González (PSE)
ja Salvador Jové Peres (GUE/NGL) komissiolle**

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Yhteisön lainsäädännön ja erityisesti julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemistä koskevien direktiivien noudattaminen jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikassa

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 136 artiklassa säädetään, että yhteisön ja jäsenvaltioiden tavoitteena on työllisyyden edistäminen, tarkoituksena saavuttaa korkea ja kestävä työllisyystaso ja torjua syrjäytyminen. Wienin Eurooppa-neuvoston johtopäätöksissä 11. – 12. joulukuuta 1998 vahvistetaan, että työllisyys on unionin tärkein prioriteetti. Katsooko komissio, että jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikassa ja

erityisesti pyrkimyksessä korkeaan työllisyystasoon ja vammaisten integroimisessa yhteiskuntaan noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä ja erityisesti direktiivejä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisestä?

Neuvoston direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ 30 artikla koskee sopimusten tekemisen kriteereitä. Artiklassa todetaan, että hankintaviranomaisen on sopimuksia tehdessään käytettävä perusteena joko pelkästään alinta hintaa, tai kun sopimus tehdään taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella, eri perusteita sopimuksen mukaan: esimerkiksi hintaa, toteutusaikaa, käyttökustannuksia, kannattavuutta ja teknisiä ansioita. Kun otetaan huomioon, että nämä esimerkit eivät sulje pois muita kriteereitä sopimuksen tekemiselle, eivätkö komission mielestä vakaan työllisyyden luominen ja työpaikat vammaisille voi olla kriteereitä taloudellisesti edullisimman tarjouksen valitsemisessa yhteisön tuomioistuimen Beentjesin tapauksessa antaman päätöksen hengessä? Tämän päätöksen mukaan hyväksyttävimmän tarjouksen kriteerit voivat olla direktiivin mukaisia, jos hankintaviranomainen käyttää niitä harkintavaltansa puitteissa taloudellisesti edullisimman tarjouksen tunnistamiseksi objektiivisten kriteerien mukaan eikä niihin sisälly mitään mielivaltaa.

Eikö direktiiviä 93/37/EY julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisen yhteensovittamisesta olisi muutettava, jotta selvennettäisiin edellä mainittuja käsitteitä ottaen huomioon Euroopan unionin nykyiset prioriteetit sen turvaamiseksi, että jäsenvaltiot tällä tavalla voivat mukauttaa sosiaalisia toimenpiteitään kansalaistensa tarpeisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993 s. 54, suomenkielinen erityispainos: Lisäys s. 50.

**Frederik Bolkestein komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0816/00 ja E-0817/00**

(12. toukokuuta 2000)

Julkisia hankintoja koskevat yhteisön direktiivit kuuluvat sisämarkkinoiden alaan. Niissä pyritään toisaalta määrittämään julkisten hankintojen paras hallinnointitapa, siten että tavoitellaan aiempaa parempaa hintalaatusuhdetta. Toisaalta tarkoituksena on taata kilpailun tehokkuus ja se, että kaikilla yrityksillä on yhtäläiset edellytykset hankintasopimuksen tekoon. Direktiiveissä säädetään näiden tavoitteiden saavuttamiseksi kahdesta sopimuksen tekemisen perusteesta: sopimuksen tekemisestä alhaisimman hinnan tai taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella. Tarjouksen edullisuuden arviointiperusteina on objektiivisia kriteerejä, joista luetellaan esimerkkejä direktiiveissä. Kaikki objektiiviset kriteerit liittyvät kulloinkin kyseessä olevaan tarjoukseen, ja niiden perusteella saadaan tietoja suorituksen laadusta, mutta niillä ei voida viitata tarjoajayrityksen rakenteeseen. Yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännössä ja arvoisten parlamentin jäsenten mainitsemassa Beentjesin tapauksessa annetussa tuomiossa suljetaan nimenomaan pois sosiaalisen kriteerin (tässä tapauksessa pitkäaikaistyöttömien työllistämisen) käyttäminen toimeksiantoa myönnettäessä. Julkisasiamiehen asiassa C-225/98 äskettäin antama ratkaisuehdotus tukee tätä tulkintaa. Kyseisen oikeuskäytännön perusteella on sen sijaan mahdollista asettaa "sosiaalipoliittisten velvoitteiden noudattaminen tehtyjen hankintasopimusten täytäntöönpanon ehdoksi", kuten komissio on tähdentänyt 11. maaliskuuta 1998 antamansa julkisia hankintoja koskevan tiedonannon⁽¹⁾ kohdassa 4.4. Tavoitteena voi esimerkiksi olla naisten työllisyyden edistäminen tai tiettyjen epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien suojaaminen. Tiedonannossa todetaan myös, että luonnollisesti vain sellaiset täytäntöönpanoehdot ovat sallittuja, joilla ei syrjitä suorasti tai epäsuorasti muiden jäsenvaltioiden tarjoajia, ja että asianmukainen avoimuus on lisäksi taattava mainitsemalla ehdot sopimusta koskevassa ilmoituksessa tai tarjouseritelmässä.

Toisin kuin kysyjät antavat ymmärtää, sopimuksen täytäntöönpanoehdoissa ei siis voida sulkea etukäteen pois joitakin yrityksiä (direktiiveissä säädetään tätä tarkoitusta varten valintaperusteista). Ehdoissa voidaan kuitenkin vaatia tarjouksen tekijöiltä sitoutumista tiettyjen toimenpiteiden toteuttamiseen, jos sopimus tehdään heidän kanssaan. Parlamentin jäsenten esittämän esimerkin pohjalta voidaan todeta, ettei yrityksiltä voida edellyttää, että jonkin osuuden niiden työntekijöistä on oltava pysyvässä työsuhteessa jo etukäteen. Sen sijaan tarjouskilpailun ratkettua voidaan vaatia, että yritysten on pyrittävä luomaan pysyviä työpaikkoja sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä.

Sama pätee yrityksessä työskentelevien vammaisten työntekijöiden määrän käyttämiseen ratkaisuperusteena. Edellä mainitussa ratkaisuehdotuksessa julkisasiamies on katsonut, että lisäperusteen käyttämisestä, silloin kun valitaan tasavertaisista tarjouksista, "seuraisi, että kyseisestä perusteesta tulee lopullisesti sopimuksen tekemisen ainoa ja ratkaiseva peruste, mikä on suljettu pois Beentjesin tapauksessa annetussa tuomiossa", ja että se rikkoisi direktiivien määräyksiä. Mikään ei sitä vastoin estäisi asettamasta —

avoimuussääntöjä ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltäviä sääntöjä noudattaen – ehtoa, jonka mukaan tarjoajan on pyrittävä työllistämään sopimuksen täytäntöönpanon yhteydessä tietty luku- tai prosenttimäärä vammaisia työntekijöitä. Toisaalta, kuten komissio on muistuttanut edellä mainitussa tiedonannossa, ”direktiivit mahdollistavat sellaisten tarjoajien poissulkemisen, jotka toimivat (...) sosiaalisia tavoitteita edistävän lainsäädännön vastaisesti”.

Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14. kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY valmistelun yhteydessä jäsenvaltiot nimenomaan vastustivat muuhun kuin tiukasti talouteen liittyvien kriteerien lisäämistä sopimuksen tekemisen perusteisiin.

Komissio on ilmoittanut edellä mainitussa tiedonannossa, että se aikoo antaa tulkitsevan tiedonannon julkisten hankintojen sosiaalinaläkökohdista. Siinä on tarkoitus selvittää periaatteita, joiden mukaisesti sosiaalisia tavoitteita voidaan ottaa huomioon julkisissa hankinnoissa, ja sitä, miten tällaiset tavoitteet sopivat yhteen julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa.

(¹) KOM(98) 143.

(2000/C 374 E/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0827/00

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Poseima-ohjelman määrärahojen leikkaaminen 2 miljoonalla eurolla

Vastauksessaan kysymykseen E-2403/99 (¹), joka koski Poseima-ohjelman määrärahojen leikkaamista 2 miljoonalla eurolla budjettikohdasta BI-321, komission jäsen Fischler totesi ehdotetun määrärahojen vähentämisen johtuvan ainoastaan siitä, että arvioissa on otettu huomioon viime vuosina tosiasiallisesti toteutuneet hankintakustannukset. Kuitenkin vuosina 1998 ja 1999 koskevien tietojen perusteella tilanne näyttää toiselta.

1. Mikä oli Poseima-ohjelman toteuttamiseen Azorien ja Madeiran itsehallintoalueilla käytettyjen varojen todellinen kokonaismäärä vuosina 1998 ja 1999?
2. Aikooko komissio tarkistaa kantaansa vuoden 2001 talousarvion suhteen?
3. Mikä on Poseidom ja Poseican -ohjelmien toteuttamiseen varattu tosiasiallinen rahamäärä?

(¹) EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 125.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2000)

Komissio vahvistaa jo antamansa vastauksen Ilda Figueiredon kirjalliseen kysymykseen E-2403/99 (¹).

Varainhoitovuoden 2000 määrärahoista päätettiin ennen varainhoitovuoden 1999 loppua, ja viime varainhoitovuonna Poseima-ohjelman kokonaismenot (40,5 miljoonaa euroa) olivat samaa suuruusluokkaa kuin talousarvioon otetut määrärahat (40 miljoonaa euroa). Komissio kuitenkin korostaa, että tämä johtui yksinomaan ”muiden toimenpiteiden” määrärahojen korotuksesta; niissä menot vaihtelevat herkästi. Itse asiassa hankintamenojen toteutumisaste oli 81 prosenttia.

1. Poseima-ohjelman toteutumisaste vuosina 1998 ja 1999 oli hankintamenoissa 73 prosenttia ja 81 prosenttia ja muissa toimenpiteissä 84 prosenttia ja 131 prosenttia. Viimeisten viiden varainhoitovuoden keskimääräiset prosenttiosuudet olivat hankintamenoissa 71 prosenttia ja muissa toimenpiteissä 89 prosenttia.
2. Laatiessaan vuoden 2001 talousarvioesitystä komissio ottaa huomioon entiseen tapaan viimeisimmät tiedossa olevat toteutumisasteet, siis myös varainhoitovuoden 1999 toteutumisen.

3. Poseidom- ja Poseican-ohjelmien keskimääräiset toteutumisasteet olivat viimeisinä viitenä varainhoitovuonna seuraavat:

- a) Poseidom: hankinnat 70 % – muut toimenpiteet 69 % – yhteensä 70 %
- b) Poseican: hankinnat 98 % – muut toimenpiteet 61 % – yhteensä 86 %.

Toteutumisasteet (todetut menot suhteessa talousarvioon otettuihin määrärahoihin) perustuvat budjettitietoihin. Tarkemmat määrälliset ja toimenpidekohtaiset tiedot esitetään ohjelmien toteutusta koskevissa komission kertomuksissa neuvostolle ja parlamentille.

(¹) EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 125.

(2000/C 374 E/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0836/00

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Naton pommitusten Tonavalle ja sen varrella sijaitseville alueille aiheuttamat ympäristötuhot

Romanian ympäristöministeri Liliane Maran esittämien syytösten mukaan Naton pommitukset, joissa tuhoutui siltoja, öljynjalostamoja ja kemian tehtaita, aiheuttivat Tonavalle suurempia ympäristötuhoja kuin äskettäin sattunut syanidivuoto. Tonavan kärsimät ekologist, taloudelliset ja kulttuurilliset tuhot ulottuvat Serbian rajojen ulkopuolelle ja niiden haitalliset vaikutukset tuntuvat joenvarsi-alueen maissa useita vuosia.

Kysyn komissiolta, onko se tietoinen tuhojen laajuudesta, ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä tukeakseen kyseisiä maita, jotta tämä herkkä alue palaisi ekologiseen, taloudelliseen ja kulttuuriseen tasapainoon mahdollisimman pian?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Kosovon selkkauksen aikana komissio rahoitti selkkauksesta tehdyn alustavan ympäristövaikutusten arvioinnin. Sen suoritti Keski- ja Itä-Euroopan alueellinen ympäristökeskus (Regional environment centre (REC) for Central and Eastern Europe) ja se on saatavissa keskuksen Internet-sivulla (<http://www.rec.org>). Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) Balkanin työryhmä (Balkan Task Force) suoritti sodan ympäristövaikutusten yksityiskohtaisemman arvioinnin, joka on myös saatavissa Internetissä sen sivulla (<http://www.grid.unep.ch>). Molempien raporttien mukaan Kosovon selkkaus ei aiheuttanut koko Balkanin alueeseen vaikuttavaa ympäristökatastrofia.

Tulevaisuuden osalta komissio tukee Kaakkois-Euroopan vakaussopimuksen puitteissa alueellista ympäristön jälleenrakennusohjelmaa, jolla autetaan ympäristön jälleenrakentamista ja valmiuksien kehittämistä koko Balkanin alueella.

(2000/C 374 E/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0841/00

esittäjä(t): Ioannis Marinos (PPE-DE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Yhteisön sisämarkkinalainsäädäntö ja sen sisällyttäminen kansalliseen lainsäädäntöön

Komissio on aivan oikein huomauttanut, että sisämarkkinoita koskevien sääntöjen sisällyttäminen jäsenvaltioiden lainsäädäntöön on ratkaiseva tekijä yhteismarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta.

Haluaisin saada tietää komissiolta, mitä se pitää sisämarkkinoiden kitkattoman toiminnan tärkeimpinä esteinä kussakin 15 jäsenvaltiossa, mikä on suurin komissiolle ilmoitettu ongelma, jonka eteen unionin yritykset ovat joutuneet, koituuiko niille lisäkustannuksia tai vaikeuksia tuotteiden markkinoinnissa siitä, että yhteisön tuotteet ja palvelut eivät ole yhteensopivia mahdollisesti voimassa olevien, kussakin valtiossa erilaisten kansallisten määräysten kanssa, sekä missä vaiheessa Kreikka on yhteisön sisämarkkinolainsäädännön sisällyttämisessä kansalliseen lainsäädäntöönsä verrattuna muihin Euroopan unionin maihin?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. huhtikuuta 2000)

Tavaroiden, palvelujen, pääoman ja henkilöiden vapaan liikkumisen esteiden poistamisessa yhtenäismarkkinoilta on edistytty erittäin hyvin viimeksi kuluneiden 15 vuoden aikana. Tämän vahvistaa myös 4 000 yritykselle syyskuussa 1999 tehty kysely, joka julkaistiin yhtenäismarkkinoiden tulostaulussa ⁽¹⁾.

Suurin osa haastatelluista katsoi, että muiden jäsenvaltioiden kanssa käytävän kaupan esteet olivat vähentyneet. Kysymykseen "Miten sisämarkkinoiden kaupan esteet ovat muuttuneet viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana?" vastattiin seuraavasti:

(%)

Esteitä ei enää ole	20
Vähentyneet huomattavasti	19
Vähentyneet	25
Ei muutosta	27
Lisääntyneet	7
Eos	2

Komission mielestä jäljellä on vielä monenlaisia ongelmia. Liike-elämän luottamus sisämarkkinoihin on edelleen suuri, mutta yrityksillä on useanlaisia ongelmia.

Yleisimmät yrityskyselyssä mainitut sisämarkkinoiden esteet esitetään seuraavassa taulukossa:

(%)

	Pk-yritykset + 20 (2893) ⁽¹⁾	Suuryritykset (502) ⁽¹⁾	Yhteensä (3395) ⁽¹⁾
Tuotteiden tai palveluiden kansallisten säännösten mukaisiksi saattamisesta aiheutuneet lisäkulut	36	41	37
Tavallisesta poikkeavat testaus-, sertifiointi- tai hyväksymismenettelyt	31	34	31
Kilpailijat saavat tukea valtiolta	28	36	29
Alv-järjestelmään ja -menettelyihin liittyviä ongelmia	27	30	27
Markkinoille pääsyn rajoituksia; yksinoikeuden takaavia verkostoja	22	29	23
Rajatyöttävien liiketoimien rahoitusjärjestelyt kalliita	18	20	18

⁽¹⁾ Sulkeissa olevat luvut viittaavat tehtyjen haastattelujen määrään.

Nyt kun suurin osa sisämarkkinoita koskevista säännöistä on laadittu, on keskityttävä varmistamaan, että säännöt toimivat parhaalla mahdollisella tavalla ja että niitä mukautetaan markkinoiden ja tekniikan kehittämiseen. Tämä todetaan selvästi komission 24. marraskuuta 1999 antamassa tiedonannossa ⁽²⁾, jossa esitetään sisämarkkinoiden uusi strategia seuraaviksi viideksi vuodeksi. Strategian mukaan toimintaa arvioidaan ja tavoitteet tarkistetaan vuosittain, siten että tavara- ja pääomamarkkinoiden toiminta sekä kansalaisilta ja yrityksiltä saatu sisämarkkinoita koskeva palaute otetaan huomioon.

Yhteisön sisämarkkinalainsäädännön saattaminen osaksi Kreikan kansallista lainsäädäntöä on taantunut kahtena viimeksi kuluneena vuotena. Joulukuun 1999 tulostaulun mukaan Kreikalla oli vielä saattamatta osaksi kansallista lainsäädäntöä 90 direktiiviä, jotka olisi pitänyt panna täytäntöön 15. marraskuuta 1999 mennessä. Vertauskohtina voidaan mainita direktiivien täytäntöönpanossa johtava Tanska, jolla oli 19 direktiivin täytäntöönpano myöhässä, ja kaikkien jäsenvaltioiden keskiarvo, joka oli 52 myöhässä olevaa direktiiviä.

(¹) SEC(1999) 2043.

(²) KOM(1999) 624 lopullinen.

(2000/C 374 E/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0846/00

esittäjä(t): Marie-Arlette Carlotti (PSE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin toiminta miinoja vastaan

Komissio on hyväksynyt asetusehdotuksen jalkaväkimiinoista.

- Talousarvion näkökulmasta voi sanoa, että horisontaalisen budjettikohdan B7-661 legitimiys on vahvistunut. Tarkoittaako tämä sitä, että kaikenlaiset miinojen vastaiset toimintaohjelmat tulisi rahoittaa ainoastaan kyseisestä budjettikohdasta?

Kansalaisjärjestöt ovat toimineet humanitaarisen miinanraivauksen suhteen erityisen aktiivisesti, ja ne asettavat etusijalle miinanraivauksen sitomisen kehityksen kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan. Mitä aiotaan tehdä, jotta taattaisiin kansalaisjärjestöjen tosiasiallinen pääsy unionin rahoituksen piiriin?

- Euroopan unionin toimiessa jalkaväkimiinoja vastaan noudatetaan periaatetta, jonka mukaan tuen saamisen edellytyksenä on Ottawan yleissopimukseen liittyminen ja sen noudattaminen. Tähän periaatteeseen sisältyy poikkeuksia uhrien avustamisen suhteen ja ehdotus avun antamisesta maille, jotka sitä pyytävät yleissopimuksen määräysten täytäntöönpanoon.

Mitä kriteerejä ja järjestelyjä tulisi soveltaa, jotta ei aiheutettaisi tiettyjen haavoittuvien yhteisöjen joutumista "kaksinkertaisen uhrin asemaan"?

- Euroopan unionin toimia voimistetaan, jotta sopimusta sovellettaisiin tehokkaammin ja se otettaisiin myös maailmanlaajuisesti käyttöön. Mikä asema jalkaväkimiinoilla on siinä poliittisessa vuoropuhelussa, jota käydään unionikumppaneiden ja erityisesti liittymistä hakevien valtioiden kanssa?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2000)

1. Viimeaikaisessa tiedonannossaan ja asetusehdotuksessaan komissio pyrkii toisaalta mahdollistamaan jalkaväkimiinojen vastaista toimintaa koskevan aktiivisemmän ja johdonmukaisemman politiikan muodostamisen unionissa ja toisaalta antamaan budjettikohdalle B7-661, jonka parlamentti on luonut vuonna 1996, mutta jolta on tähän asti puuttunut oikeusperusta, sille välttämättömän legitimitetin sekä laajalaisia että erityisiä tehtäviä varten.

Soveliain tapa lähestyä tätä ongelmaa olisi unionin jalkaväkimiinojen vastaista toimintaa koskevan yleisen poliittisen kehityksen muodostaminen. Kyseiseen kehitykseen voitaisiin sisällyttää asiaankuuluvat alakohtaiset ja maantieteelliset toimenpiteet. Toimenpiteet voidaan jatkossa rahoittaa joko horisontaalisesta budjettikohdasta tai jo olemassa olevista alueellisista ohjelmista. Kyseinen lähestymistapa mahdollistaa yleisen strategian luomisen sellaisten toimenpiteiden osalta, jotka koskevat kaikkea miinanraivaustyötä. Näitä toimenpiteitä ovat esim. suoritettujen tai käynnissä olevien toimenpiteiden arviointisuunnitelmat, väestöä ja miinanraivaajia koskevat tarvearvioinnit, alueellisten ja monivuotisten suunnitelmien laatiminen, saavutettujen tavoitteiden tarkastukset, välineiden ja toimenpiteiden järkipäristäminen sekä unionin toimenpiteiden ja Ottawan yleissopimuksen yhteydessä suoritettujen toimenpiteiden johdonmukaisuuden varmistaminen.

Yksi miinantorjuntatoimenpiteitä koskeva monivuotinen suunnittelutehtävä aiotaan käynnistää heti asetuksen hyväksymisen jälkeen. Tämän perustana ovat yleiset poliittiset suuntaviivat ja käsittää sekä laaja-alaisia että maa- tai aluekohtaisia erityisiä toimenpiteitä. Kyseinen monivuotinen ohjelma tehdään julkiseksi, ja se on siis avoin kaikille kansalaisjärjestöille. Kansalaisjärjestöt saavat jo nykyisellään merkittävästi eniten yhteisön suoraa tai epäsuoraa tukea. Myös kumppanuussopimuksilla pyritään monivuotisten hankkeiden toteuttamiseen.

2. Ottawan yleissopimukseen kuulumattomissa maissa asuville jalkaväkimiinojen uhriksi joutuneille väestöille annettavaa apua koskevien kriteerien osalta komissio huolehtii siitä, että tietyt asiaankuuluvat seikat tarkistetaan milloin yksitellen milloin yhtenä kokonaisuutena. Kuten jo kysymyksestä käy ilmi, erityisesti tarkistetaan miinanraivausapua hakevassa maassa asuvan ongelmasta kärsivän väestön tilaa koskevat tiedot, kyseisen maan harjoittamaa miinojen tuotantoa, säilytystä ja kauppaa koskevat menettelyt, yleissopimukseen liittymistä edistävien tukitoimenpiteiden hyväksymishalukkuus ja lisäksi se, ettei kyseisten toimenpiteiden välityksellä tavoitella kaupallista tai tieteellistä etua. Joskus on tärkeää tietää myös miinojen (tai räjähtämättömien taisteluvälineiden) sijainti. Tässä esitetty luettelo toimenpiteistä on viitteellinen, mutta antaa yleiskuvan komission ehdottamasta lähestymistavasta.

3. Kyseinen lähestymistapa heijastuu tietysti sekä ehdokasmaiden että yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käytäviin poliittisiin vuoropuheluihin. Itse asiassa asetusehdotuksessa, joka kattaa miinojen lisäksi myös räjähtämättömät taisteluvälineet, käsitellään myös kyseisen materiaalin säilyttämisestä ja kasautumisesta aiheutuvia ongelmia. Komissio ei jätä käyttämättä yhtäkään yhteistyömahdollisuutta yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa kyseisen vitsauksen poistamisen nopeuttamiseksi koordinoimalla paremmin osapuolten harjoittamaa politiikkaa ja kooten yhteen tarpeelliset voimavarat parempien välineiden ja strategioiden kehittämiseksi.

(2000/C 374 E/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0847/00

esittäjä(t): Marie-Arlette Carlotti (PSE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Edustuston perustaminen Havannaan ja yhteistyö Kuuban kanssa

Kuuba ilmoitti hiljattain virallisesti, että se haluaa liittyä AKT-EU-sopimukseen. Hetkellä, jolloin yhteistyö käynnistyy uudelleen ja uudelta pohjalta, Kuuballe on avattava ovi. Näin Kuubaa rohkaistaan avautumaan itsekin.

Tällä hetkellä Kuuba on ainoa latinalaisen Amerikan ja Karibian maista, joka ei ole tehnyt yhteistyötä koskevaa puitesopimusta Euroopan unionin kanssa.

Koska Kuuban pikainen liittyminen uuteen AKT-EU-sopimukseen on näköpiirissä, on mahdollista edetä yhteistyötä koskevan puitesopimuksen solmimisessa, jotta Kuuban ja Euroopan unionin yhteistyösuhteet voidaan virallistaa ja määrittellä uudelleen.

Euroopan komission edustuston pikainen perustaminen Havannaan mahdollistaisi entistä aktiivisemmän Kuuban viranomaisten ja sen yhteiskunnan kaikkien osien kanssa käytävän vuoropuhelun, jonka avulla voitaisiin määrittää yksityiskohtaisemmin Euroopan unionin ja Kuuban välisen yhteistyön muodot.

Onko tällainen hanke komission tarkastelussa? Koska tuloksia on odotettavissa?

Mitä toimintamuotoja komissio aikoo ehdottaa Kuuban kanssa tehtävän yhteistyön vahvistamiseksi ja virallistamiseksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2000)

Komission lähetystön avaamista Kuubaan koskevan kysymyksen osalta arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen parlamentin jäsen Joaquim Mirandan kirjalliseen kysymykseen E-0615/00 (1).

Kuuban kanssa tehtävän yhteistyön virallistamisen ja lujittamisen osalta on korostettava ensinnäkin sitä, että Kuuba on osoittanut AKT–EY-ministerineuvostolle 10. maaliskuuta päivätyn kirjeen, jossa vahvistetaan sen kiinnostus allekirjoittaa uusi AKT–EY-kumppanuussopimus.

Komissio ja neuvosto tarkastelevat pyyntöä parhaillaan.

Lyhyemmällä aikavälillä ja riippumatta uutta kumppanuussopimusta koskevista neuvotteluista komissio arvioi parhaillaan yhteistyötä Kuuban kanssa, jotta Euroopan unionin yhteisessä kannassa voitaisiin määritellä eri yhteistyövälineiden optimaalinen käyttö ja erityisesti humanitaarisen avun ansaitsema asema. Tällä avun rakenteellisella muutoksella yhteistyötä pyritään tehostamaan.

(¹) Katso sivu 118.

(2000/C 374 E/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0849/00

**esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE), Pier Casini (PPE-DE),
Giorgio Lisi (PPE-DE), Amalia Sartori (PPE-DE), Renato Brunetta (PPE-DE)
ja Vittorio Sgarbi (PPE-DE) komissiolle**

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Etnisen vähemmistön suojele Sloveniassa ja Kroatiaassa

Onko komissio tietoinen vakavista ja jatkuvista yksilön perusoikeuksien ja omaisuuden suojan loukkauksista, joiden kohteeksi Sloveniassa ja Kroatiaassa asuvat, kansallisuudeltaan italialaiset ovat joutuneet ja edelleen joutuvat? Heille ei ole palautettu kommunistisen Jugoslavian takavarikoimaa omaisuutta, vaikka he ovat sen laillisia omistajia. Kuinka komissio aikoo taata, että kyseisten maiden viranomaiset toimivat siten, että suojellaan niiden 350 000 italialaisen maanpakolaisen etuja, joiden oikeusturvaa on loukattu ja jotka on itse asiassa tuomittu jatkuvaan maanpakoon kansallisuutensa ja etnisen syntyperänsä vuoksi?

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta sellaiset valtiot kuin Slovenia, joka pyrkii Euroopan unionin jäseneksi, ja Kroatia kunnioittaisivat kansalaisuuteen liittyviä peruseriaatteita ja torjuvat kaikenlaisen kansallisuuteen perustuvan syrjinnän?

Millä tavoin komissio aikoo edistää seuraavien asiakirjojen noudattamista?

1. Ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus
2. Amsterdamin sopimus (6 artikla)
3. YK:n yleissopimus joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi
4. Ihmisten elinympäristöä koskenut YK:n konferenssi (HABITAT), Vancouver, 31. toukokuuta 1976.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2000)

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien, myös vähemmistöjen oikeuksien, täysimääräinen kunnioittaminen on aina ollut komission ulkosuhteissa etusijalla.

Kroatian suhteen on syytä mainita, että komissio on aina ollut erittäin kriittinen maata koskevissa kertomuksissa, joita se laatii säännöllisesti, sekä kaikessa yhteydenpidossa Kroatian edelliseen johtoon; ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen on poliittinen ennakoedellytys yhteisön ja Kroatian välisten suhteiden parantamiselle.

Tämä viesti on toimitettu myös Kroatian uudelle hallitukselle. Erityisesti on korostettu sitä, miten tärkeää on panna tosiasiallisesti täytäntöön alan kansainvälinen lainsäädäntökehys. Ihmisoikeuksien kunnioittamisen ensisijaisuus erityisesti vähemmistöistä puhuttaessa on sekin vahvistettu EU:n ja Kroatian yhteisen neuvon-antavan erityisryhmän ensimmäisissä suosituksissa, joissa kroaattihallitusta kehoitetaan tekemään

perustuslakiin tarvittavat muutokset sen takaamiseksi, että kaikkia vähemmistöjä kunnioitetaan täysimääräisesti. Lisäksi suosituksissa mainitaan hallituksen sitoumus aloittaa työt vähemmistökielillä tapahtuvaa opetusta ja kyseisten kielten käyttöä koskevan lain antamiseksi Euroopan neuvoston normeja noudattaen.

Kroaattihallituksen sitoumukset ja sen ensimmäinen toimintasuunnitelma huomioon ottaen komissio odottaa ensimmäisiä tuloksia huhtikuussa.

Slovenian osalta liittymisneuvottelut aloitettiin komission heinäkuussa 1997 antaman lausunnon perusteella, jonka mukaan Slovenia täyttää Kööpenhaminassa vahvistetut poliittiset arviointiperusteet. Sloveniassa on demokraattisen yhteiskunnan mukaiset vakaat instituutiot, jotka takaavat lain ensisijaisuuden sekä ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen kunnioittamisen ja niiden suojelun.

Erityisesti komissio on todennut, että Sloveniassa asuvien Italian kansalaisten vähemmistöasema tunnustetaan maassa ja että he nauttivat siihen kuuluvia perustuslaillisia oikeuksia.

Komissio on tietoinen siitä, että omaisuuden palauttaminen etenee Sloveniassa erittäin hitaasti. Se seuraa tiiviisti prosessin etenemistä osana kahdenvälisiä suhteitaan ja tarkasteli sitä 23. maaliskuuta 2000 kokoon-tuneessa assosiaatiokomiteassa. Komissiolla ei kuitenkaan ole toimivaltuuksia puuttua asiaan suoraan. EY:n perustamissopimuksen 295 artiklan (entinen 222 artikla) mukaan sopimuksella ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin.

(2000/C 374 E/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0856/00

esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Eurostatin antamat sosioekonomiset tiedot

Kuinka suuresta tilastovirheestä on kyse Eurostatin antamissa sosioekonomisissa tiedoissa, jotka koskevat BKT:ta mitattuna ostovoimayksiköissä vuosina 1994–1996 ja työttömyysastetta vuosina 1995–1997?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2000)

Komission käytettävissä ei ole välineitä, joiden avulla se voisi laskea arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia bruttokansantuotteeseen ja ostovoimastandardeihin liittyviä virheitä. Tilastotietojen laadun jatkuvaan kehittämiseen (Qualistat) liittyen komissio on kuitenkin ryhtynyt useisiin toimenpiteisiin, joiden perustavoitteena on lisätä näiden indikaattoreiden tarkkuutta.

Mitä tulee yhteisön työvoimatutkimuksen perusteella laskettuun työttömyysasteeseen, 9 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98⁽¹⁾ 3 artiklan mukaan jäsenvaltioiden pitää varmistaa, että työttömien ryhmän osalta, joka edustaa viittä prosenttia työikäisestä väestöstä, suhteellinen keskivirhe vuosikeskiarvoja estimoitaessa on NUTS II:n tasolla enintään kahdeksan prosenttia kyseisestä väestöryhmästä.

⁽¹⁾ EYVL L 77, 14.3.1998.

(2000/C 374 E/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0857/00

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Rakennustuotedirektiivi

Rakennustuotedirektiivi laadittiin poistamaan kaupan esteitä Euroopan unionissa. Sen tavoitteena on varmistaa, että kaikki EU:n rakennusteollisuuden piirissä myydyt tuotteet soveltuvat niiden käyttötarkoi-

tukseen. Jokaisessa tuotteessa on CE-merkintä, joka osoittaa, että tuote on yhdenmukaistettujen eurooppalaisten standardien ja eurooppalaisen teknisen hyväksynnän mukainen. Siirtymäkaudella voidaan käyttää yhtäaikaan sekä kansallisia että yhdenmukaistettuja standardeja. Paloturvallisuus on yksi niistä aloista, joita yhdenmukaistetut standardit koskevat.

Onko komissio tehnyt arvioita siitä, kuinka suuria kustannuksia paloturvallisuusteollisuudelle koituu yhdenmukaistettujen standardien käytöstä?

Miten komissio voi taata, että yhdenmukaistetut standardit otetaan yhtäaikaan käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa?

Miten komissio voi varmistaa, että yksittäiset jäsenvaltiot eivät käytä lisäksi omia testausmenetelmiään tai kriteereitään, mikä merkitsisi kaupan esteiden ylläpitämistä?

Voiko komissio vakuuttaa teollisuudelle, että testauslaboratorioiden asiaan soveltuva kapasiteetti on riittävän suuri, jotta kaikki tuotteet voidaan testata toistamiseen?

Aikooko komissio ilmoitettujen laboratorioiden suurta työmäärää silmällä pitäen sallia, että CE-merkintä voidaan antaa myös niiden testien perusteella, jotka on suoritettu eurooppalaisia standardeja koskevan lopullisen mietintöluonnoksen mukaisesti?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2000)

Eryteisesti paloturvallisuusteollisuudelle koituvista kustannuksista ei ole tehty arvioita, mutta komissio katsoo, että tuottajien sisämarkkinoista saama hyöty on selvästi suurempi kuin yhdenmukaistettujen standardien käyttöönoton aiheuttamat kustannukset. Tuottajat hyötyvät siitä, että Euroopan markkinat ovat paremmin ulottuvilla, koska tuotteita ei tarvitse testata moneen kertaan jäsenvaltioiden erilaisten standardien vuoksi.

Jäsenvaltioiden on otettava yhdenmukaistetut standardit käyttöön samanaikaisesti. Komissio on sopinut siirtymäjärjestelyistä kuultuaan jäsenvaltioiden edustajia pysyvässä rakennusalan komiteassa ja valvoo tarkasti standardien käyttöönottoa kussakin jäsenvaltiossa. Tämä käytäntö on toiminut muilla aloilla jo pitkään sisämarkkinoiden tulostaulun muodossa.

Komission käytettävissä on kaikki tarvittavat oikeudelliset säännökset sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot laativat säädökset EY:n perustamissopimusta noudattaen. Komissio aloittaa tarvittaessa rikkomisesta johtuvan menettelyn, jos kyseisiä määräyksiä ei noudateta.

Määrittäessään kansallisten ja eurooppalaisten standardien yhteiskäytön kestoja komissio ottaa huomioon niiden elimien mahdollisuudet suorittaa vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen liittyvä työ, joille asiasta on ilmoitettu.

Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 89/106/ETY⁽¹⁾ säädetään, että CE-merkki on annettava valmiin eurooppalaisen standardin perusteella. Hyväksytyin laboratorion suorittama ja standardin lopullisen version mukainen testaus voidaan kuitenkin ottaa huomioon myöhemmin yhdenmukaisuusmenettelyjen muodollisen vahvistamisen aikana.

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989.

(2000/C 374 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0864/00**esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle**

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Toimeksiantojen arvonlisävero

Belgian arvonlisäveroa (alv) koskevan lain 18 pykälän 1 momentin 2 kappaleen 3 kohdassa säädetään, että toimeksiannon suorittamista koskevan sopimuksen täytäntöönpanoa on pidettävä palveluna.

Belgian alv-hallinto tulkitsee lakia siten, että kaikki toimeksisaajan liiketoimet kuuluvat arvonlisäveron piiriin, myös silloin kun toimeksisaajan toimet on 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisesti vapautettu verosta.

Kuudennen direktiivin 6 artiklassa toimeksiantoa ei kuitenkaan määritellä verotettavaksi palveluksi. Päinvastoin, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamista ja erityisesti asiassa *Sparekassernas Datacenter (SDC) vs. Skatteministeriet (C2/95)* 7. kesäkuuta 1997 annetusta päätöksestä ilmenee, että toimeksisaajan liiketoimet on vapautettava verosta, jos tämä itse suorittaa liiketoimia, jotka on vapautettu verosta kuudennen direktiivin 13 artiklan mukaan. Toisaalta, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 25. helmikuuta 1999 *Card Protection -asiassa (C 349/96)* antaman päätöksen mukaan verosta vapauttaminen ei riipu palvelun suorittajasta, vaan ainoastaan suoritettujen palvelun luonteesta.

Mikä on komission tulkinta asiassa? Katsooko komissio, että toimeksisaajan liiketoimet kuuluvat periaatteessa aina arvonlisäverotuksen piiriin – myös silloin, kun tämän toiminta liittyy kuudennen alv-direktiivin 13 artiklassa verosta vapautettuihin liiketoimiin?

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2000)

Arvonlisäveroa koskevan kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan mukaisesti arvonlisäveroa on kiistämättä kannettava verovelvollisen tässä ominaisuudessaan toimeksiannosta suorittamasta liiketoimesta. Jos kyseistä liiketointa ei erityisesti mainita kuudennen direktiivin 6 artiklassa, se johtuu siitä, että palvelujen suoritukset määritellään direktiivissä epäsuorasti: ”palvelujen suorituksella tarkoitetaan liiketointa, joka ei ole [...] tavaran luovutusta”.

Muutoinkin yleisesti ottaen ne liiketoimet, jotka eivät kuulu käsiteltyihin liiketoimiin, eivät hyödy kyseisestä verovapautuksesta ja niistä on siis kannettava veroa (12. heinäkuuta 1985 annettu tuomio asiassa 107/84, komissio vs. Saksa).

Sellaisten tilanteiden syntyminen, joissa myös toimeksisaaja voi suorittaa verosta vapautettuja liiketoimia, ei ole mahdollista silloin, kun palvelusuorituksen vastaanottaja on vapautettu veroistaan vaan silloin, kun palvelusuoritusta koskeva verovapautus luetaan palvelun vastaanottajan hyväksi.

Komission kannan mukaan kyse on kuitenkin tapauskohtaisesti tehtävästä analyysistä, sillä kyseiset verovapautukset ovat rajallisesti tulkittavia poikkeuksia verotusta säätelevään yleiseen määräykseen, eikä niiden osalta siten voi muodostaa 7. kesäkuuta 1997 annetun tuomioistuimen päätöksen (*Asia C-2/95 SDC*) perusteella sellaista yleistä periaatetta, jonka mukaan kaikki verovapaissa liiketoimissa mukana olevat toimeksisaajat voisivat nauttia verovapautuksista.

(2000/C 374 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0868/00**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle**

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Brysseliläisten taksinkuljettajien harjoittama itävaltalaisien matkustajien boikotointi

”Union des Taxis de Bruxelles” -niminen taksinkuljettajien liitto on ilmoittanut, että se ei keskiviikosta 8. maaliskuuta 2000 lähtien enää kuljeta itävaltalaisia matkustajia. Boikotti koskee ennen kaikkea Itävallan suurlähetystön, EU-edustuston ja osavaltioiden toimistojen henkilöstöä ja asiakkaita. Syyksi mainitaan se, että suurin osa taksinkuljettajista on siirtolaisia.

Tämä toimintatapa on kaikkien niiden periaatteiden vastainen, joiden mukaan kaikkia ihmisiä on kohdeltava suvaitsevaisesti ja tasavertaisesti, rodusta, kansallisuudesta, sukupuolesta tai uskonnollisesta vakaumuksesta riippumatta. Itävallan oikeuksia loukataan ilmiselvästi, kun sen kansalaisilta evätään tuotteiden tai palvelujen saanti.

Komissiota pyydetään asian kiireellisyyden takia ilmoittamaan, mihin toimiin se aikoo ryhtyä tämän EU:n säädösten vastaisen Itävallan kansalaisten ja siten myös unionin kansalaisten syrjinnän.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2000)

Palvelujen tarjoamisen vapauden peruseriaate tukeutuu syrjimättömyyteen kansalaisuuden perusteella ja sitoo jäsenvaltioiden kansallisia viranomaisia sekä elimiä, jotka sääntelevät kollektiivisesti jotakin ammattialaa.

Komission saamien tietojen mukaan arvoisan parlamentin jäsenen kuvaama tilanne on syntynyt yhden taloudellisen toimijan omasta aloitteesta, eikä sen syynä ole Belgian viranomaisten antama ohje taksinkuljettajien toiminnasta.

Tällaisessa tapauksessa komissiolla ei ole oikeudellisia keinoja, joiden avulla se voisi ryhtyä toimenpiteisiin kuvattujen syrjivien toimien lopettamiseksi.

Tällainen yksityinen käyttäytyminen, joka syrjii asiakkaita kansalaisuuden perusteella, kuuluu kansalliseen tuomiovaltaan. Uhrit voivat vastustaa tällaista toimintaa joko jättämällä haasteen (asianomistajana oikeustuimeen Brysselissä) tai nostamalla siviilikanteen korvauksen saamiseksi henkisestä vahingosta.

(2000/C 374 E/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0870/00

esittäjä(t): Alejandro Agag Longo (PPE-DE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Itävallan vakaushjelma

Määräaika jäsenvaltioiden vakaushjelmien esittämiselle meni umpeen ensimmäisenä päivänä maaliskuuta. Itävallan hallitus ei ole vielä tähän mennessä esittänyt ohjelmaansa. Onko komissio tietoinen, mistä tämä viivästys johtuu ja milloin Itävallan hallitus aikoo esittää ohjelmansa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Itävallan uusi liittohallitus vannoi virkavalansa 4. helmikuuta 2000. Se käsittelee vuoden 2000 talousarviota ja Itävallan vakaushjelmaa erittäin kiireellisinä asioina.

Valtiovarainministeriö esitteli talousarvioluonnoksen Itävallan parlamentille 21. maaliskuuta 2000. Valtiovarainministeriö ilmoitti heti virkaansa astuttuaan komissiolle kirjeitse, että liittohallitus tarkistaa vakaushjelman, josta jo oli keskusteltu osavaltioiden ja yhteisöjen kanssa, maaliskuun 2000 loppuun mennessä, talousarvion esittelyn jälkeen.

(2000/C 374 E/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0871/00**esittäjä(t): Alejandro Agag Longo (PPE-DE) komissiolle**

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Yritysten perustaminen

OECD:n lukujen mukaan Euroopan unionin jäsenvaltioissa sääntöjen määräämien pakollisten asiakirjojen lukumäärä yrityksen perustamiseksi vaihtelee Tanskan kahdesta tai kolmesta Kreikan 28:aan.

Katsooko komissio, että nämä jäsenvaltioiden väliset erot edistävät uusien yritysten perustamista etenkin nuorten yrittäjien keskuudessa? Aikooko komissio tehdä jonkin konkreettisen aloitteen tämän selkeän vääristymän poistamiseksi yhtenäismarkkinoilta?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2000)

Komissio on täysin samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että yrityksen perustamisen sääntely on monissa jäsenvaltioissa edelleen huolestuttavan raskasta. Komissio pitää yrityksen perustamismuodollisuuksien yksinkertaistamista ensisijaisena tavoitteena.

Tämän johdosta komissio on kannustanut BEST-kertomuksessa⁽¹⁾ jäsenvaltioiden hallituksia ottamaan ongelman käsiteltäväksi ja tukenut jäsenvaltioiden ponnisteluja aiempaa yksinkertaisempien ja parempien ratkaisujen löytämiseksi, vaikka se myöntää asian kuuluvan ensisijaisesti jäsenvaltioiden hallituksille.

BEST-kertomuksessa vedotaan jäsenvaltioihin, jotta ne helpottaisivat yritysten perustamista. Kertomuksen seurannan⁽²⁾ yhteydessä komissio valvoo ja arvioi jäsenvaltioissa tapahtunutta kehitystä ja tiedottaa parhaista toimintatavoista. Komissio raportoi seurannasta myöhemmin tänä vuonna.

Komissio auttaa jäsenvaltioita lisäksi koordinoivan toiminnan⁽³⁾ avulla parhaiden toimintatapojen vaihtamisessa. Hyvänä esimerkkinä voidaan mainita Ranskassa toteutettu Centres de formalités d'entreprises -järjestelmä, joka on yksinkertaistanut huomattavasti yrityksen perustamismuodollisuuksia. Nähtävissä on lisäksi rohkaisevia merkkejä siitä, että jäsenvaltiot oppivat toistensa kokemuksista. Esimerkiksi Portugalin Centro de Formalidades das Empresas -verkosto on luotu Ranskan mallin mukaan. Sen avulla yrityksen perustamiseen tavallisesti kuluva aikaa on pystytty lyhentämään keskimäärin kuudesta kuukaudesta kahteen viikkoon.

Esikuva-analyysi (benchmarking) on tärkeä jäsenvaltioiden välisten erojen ja kehityksen osoittamisen väline. Komissio aikoo jatkaa sen käyttöä jäsenvaltioiden tarkastelussa yrittäjyyden ja innovaatioiden aloilla.

⁽¹⁾ Yritysten toimintaolosuhteiden yksinkertaistamista käsittelevän työryhmän kertomus. Kertomus on saatavilla Internetissä osoitteessa: http://europa.eu.int/comm/dg23/gen_policy.

⁽²⁾ Toimintasuunnitelma yrittäjyyden ja kilpailukyyn edistämiseksi. Asiakirja on saatavilla Internetissä osoitteessa: http://europa.eu.int/comm/dg23/gen_policy.

⁽³⁾ Yhteenveto koordinoivasta toiminnasta 9. marraskuuta 1999 annetussa komission kertomuksessa neuvostolle ja Euroopan parlamentille, KOM(1999) 569 lopullinen.

(2000/C 374 E/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0877/00**esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle**

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Laiton valtion tuki Tanskan valtion rautateille

Kööpenhaminan ja Årøen välisessä henkilöliikenteessä on kaksi palvelujen tarjoajaa. Toinen on yksityisessä omistuksessa oleva linja-autoyhtiö ja toinen junayhteys, jota hoitaa Tanskan valtion rautatiet (DSB).

Tanskan valtio on 1. tammikuuta 1999 alkaen ostanut julkisia liikennepalveluja DSB:ltä. Tällöin valtio antaa sopimuksen mukaan bruttotukea 2,9 miljardia kruunua. Kun Tanskan veroministeriö vuonna 1999 päätti, että Juutinrauman sillan käyttömaksusta peritään arvonlisävero, DSB:n sopimustukea nostettiin seuraavin perustein:

”Koska DSB:n on maksettava veroa rautatiemaksuista vuonna 1999, DSB:n nettotukea nostetaan 192,5 miljoonalla kruunulla.”

DSB toisin sanoen maksaa alv:n sillan käyttömaksusta, mutta tämä alv palautuu DSB:lle valtion kanssa tehdyn sopimuksen kautta. Yksityisessä omistuksessa oleva linja-autoyhtiö ei saa mitään julkista tukea ja maksaa alv:n, jota ei palauteta.

Katsooko komissio, että tämä DSB:n saama alv-palautus on yhteisön kilpailusääntöjen ja valtion tukea koskevien sääntöjen mukainen?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2000)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se on jo saanut tietoja kysymyksessä mainitusta asiasta, ja tutkii kyseistä järjestelyä parhaillaan. Tätä varten komissio on pyytänyt Tanskan viranomaisia toimittamaan sille kaikki asiaa koskevat tiedot, jotta se voisi arvioida järjestelyn sovellettavien valtioneuvoston sääntöjen perusteella.

(2000/C 374 E/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0881/00

esittäjä(t): **Harlem Désir (PSE) komissiolle**

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Suunnitelma työpaikkojen lakkauttamiseksi ABB- ja Alstom-ryhmien fuusioituttua

Komissio hyväksyi marraskuussa 1999 ABB- ja Alstom-ryhmien fuusion, jonka seurauksena syntyi maailman suurin energia-alan tuottaja ABB Alstom Power. Nyt on käynyt kuten palkansaajat ovat pelänneet eli yhtiö on ilmoittanut aikeista lakkauttaa 10 000 työpaikkaa, joista 5 460 on Euroopassa, lähinnä Ranskassa ja Saksassa.

Komissio on pitkälti vastuussa asiasta. ABB- ja Alstom-ryhmien fuusiota hyväksyessään komissio sitoutui takaamaan työpaikkojen säilymisen ja valvomaan, että yhteisön yritysten ja yrityserhymien työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan annettua direktiiviä 94/45/EY⁽¹⁾ noudatetaan. Euroopan parlamentti muistutti komissiota tästä vaatimuksesta 17. helmikuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa, mutta asiaa ei ole otettu millään tavoin huomioon eikä yhtiö ole noudattanut velvoitetta ilmoittaa uudelleenjärjestelystä palkansaajille.

Oliko yhtiön johto ilmoittanut komissiolle työpaikkojen lakkauttamissuunnitelmista hakiessaan lupaa fuusioitumiselle ja jos oli, miksi komissio hyväksyi asian? Eikö komissiolla olisi oikeus käynnistää yhtiötä vastaan toimia fuusion sosiaalisten seurausten salaamisen perusteella, jos yhtiö ei ole ilmoittanut komissiolle suunnitelmasta, joka on eittämättä ollut tiedossa jo marraskuussa 1999?

Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa tämän yhteisön lainsäädännön rikkomisen johdosta saadakseen yhtiön luopumaan työpaikkojen lakkauttamisesta?

⁽¹⁾ EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(11. toukokuuta 2000)*

Komissio hyväksyi kyseisen fuusion sille EY:n perustamissopimuksessa annetuin valtuuksin ja voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Näitä erityisiä valtuuksia käyttäessään komission on asiaa koskevien määräysten mukaisesti rajoitettava tarkastelemaan ainoastaan kilpailulainsäädäntöön liittyviä näkökohtia.

Fuusioasetus perustuu osittain EY:n perustamissopimuksen määräyksiin, joissa todetaan, että kilpailun vääristyminen saattaa estää yhteisön kansalaisia hyödyntämästä Euroopan tavara- ja palvelumarkkinoitten tarjoamia etuja. Perustamissopimuksessa ajatus on toisin sanoen se, että kilpailulle avoimet markkinat, joilla tavaroiden ja palvelujen ostajat ja myyjät voivat toimia avoimesti ja vapaasti, tarjoavat koko yhteisön kansalaisille parhaat tulokset – niin hintojen, tehokkuuden, asiakkaitten valinnan, tuotteen laadun, työpaikkojen kuin muidenkin seikkojen osalta. Näin ollen komission on keskityttävä fuusioita tarkastellessaan nimenomaan niiden oletettaviin kilpailuvaikutuksiin. Komissio tutki huolellisesti ABB:n ja Alstomin fuusion vaikutukset kilpailurakenteeseen Euroopan talousalueen markkinoilla tekemällä kirjallisen selvityksen kilpailijoiden, asiakkaitten ja tavarantoimittajien reaktioista. Tältä pohjalta komissio päätyi toteamaan, ettei fuusio aiheuttaisi vakavia riskejä kilpailulle, minkä perusteella komissio sitten hyväksyi fuusion fuusioasetuksessa asetettujen kriteerien mukaisesti.

Komission on kuitenkin EY:n perustamissopimuksen ja johdetun lainsäädännön valvojana tarkasteltava tämäntyyppisiä toimia useista näkökulmista. Sen on myös kaikin perustamissopimuksessa tarkoitettu keinoin valvottava ja taattava, että myös muuta, muista tarkoituseristä tämäntyyppisiin toimiin sovellettava yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan. Kyse on esimerkiksi työntekijöille suunnatusta tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan.

Määräykset pannaan täytäntöön yhteisön direktiiveillä ja niillä säännöksillä, joilla jäsenvaltiot saattavat direktiivit osaksi lainsäädäntöään. On siis ensisijaisesti jäsenvaltioiden omien viranomaisien asia arvioida niitä rikkomisia, jotka tuodaan niiden käsiteltäviksi kansallisten säännösten mukaisia oikeusturvamenettelyjä käyttäen.

Kun komissiolle ilmoitetaan säännösten rikkomista koskevista epäilyistä, se pyytää heti kyseisen jäsenvaltion viranomaisilta selvitystä asiasta.

Yleisemmin ottaen komissio on täysin samaa mieltä arvoisan kysyjän kanssa siitä, että kaikkien yritysjohdon päätösten todennäköisistä sosiaalisista vaikutuksista olisi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa tiedotettava työntekijöitten edustajille ja kuultava heitä, jotta asianmukaisten ratkaisujen löytäminen työpaikkojen säilyttämiseen helpottuisi. Tämä on tavoitteena eräissä hiljattain tehdyissä tämän alan ehdotuksissa, joiden komissio toivoo pian johtavan tuloksiin.

(2000/C 374 E/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0883/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Commercial Hydraulicsin toimintojen siirtäminen Englannista Saksaan

Commercial Hydraulicsiin kuuluva Ultra Hydraulic Ltd. ilmoitti äskettäin suunnitelmistaan siirtää toimintonsa Yhdistyneestä kuningaskunnasta (Cheltenham ja Gloucestershire) Saksaan. Ilmoitus julkaistiin tiedottamatta siitä ensin ammattiliitoille, vaikka toimintojen siirtäminen merkitsee esimerkiksi Cheltenhamille jopa 252:n työpaikan menetystä.

Onko komissio myöntänyt varoja Commercial Hydraulicsille toimintojen siirtämistä varten? Onko komissio lisäksi tarkistanut, että myönsikö Saksan hallitus varoja kyseiselle yritykselle toimintojen siirtämistä varten? Noudatettiinko tässä yhteydessä valtioneuvoston koskevaa yhteisön lainsäädäntöä? Onko komissio sitä mieltä, että ammattiliittojen kuulematta jättäminen vastaa työntekijöiden kuulemisesta annetun lain henkeä ja kirjainta?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. toukokuuta 2000)

Komissio ei ole saanut Saksan hallitukselta ilmoitusta arvoisan parlamentinjäsenen mainitsemista Commercial Hydraulicsin suunnitelmista siirtää toimintonsa. Komissio ei myöskään ole saanut muista lähteistä tietoja siitä, että Saksan hallitus olisi myöntänyt varoja siirron toteuttamiseksi. Siten komissio ei voi päätellä, onko EY:n perustamissopimuksen valtioneuvoston sääntöjä noudatettu siinä tapauksessa, että ne soveltuisivat kyseiseen tapaukseen.

Komissio itse ei ole myöntänyt varoja mainittua siirtoa varten.

Komissiolla ei ole tarkkoja tietoja toimenpiteistä, joihin Ultra Hydraulic Ltd tai Commercial Hydraulics ovat ryhtyneet ilmoittaakseen työntekijöiden edustajille Cheltenhamin toimipaikan sulkemisesta ja tästä seuraavista irtisanomisista sekä kuullakseen heitä asiasta. Työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/59/EY⁽¹⁾ ja sen täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säädösten nojalla Ultra Hydraulic Ltd on kuitenkin velvollinen tiedottamaan ja kuulemaan työntekijöitä ennen irtisanomisten toteuttamista. Siten on ensisijaisesti Iso-Britannian viranomaisten asia arvioida, onko velvoitetta noudatettu.

Toimipaikan siirtämiseen tai sulkemiseen ei sinänsä kohdistu yhteisön oikeudesta johtuvaa suoraa ennakoilmoitus- ja kuulemisvelvoitetta. Nimenomaan tämän puutteen korjaamiseksi komissio esitteli marraskuussa 1998 ehdotuksen työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista yhteisössä⁽²⁾. Puitteet perustuvat työntekijöiden jatkuvaan ja säännölliseen osallistumiseen yrityksen strategiseen kehittämiseen samoin kuin työpaikkojen kehityksen ennakointiin yrityksessä. Komissio pyrkii aktiivisesti siihen, että ehdotus hyväksytään mahdollisimman pian.

⁽¹⁾ EYVL L 225, 12.8.1998.

⁽²⁾ EYVL C 2, 5.1.1999.

(2000/C 374 E/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0891/00

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi

Belgian dioksiinikriisi on jälleen osoittanut ravintoketjun ja sen valvonnan haavoittuvuuden. Sellaisen selvityksen laatiminen, jollaisen Belgian kansanedustuslaitoksen niin kutsuttu dioksiinikomitea on tehnyt, on keino, jolla ongelmakohtia voidaan poistaa. Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on siinä tärkeä osa.

Komitean jäsenet kirjoittavat muun muassa, että unionissa on käytössä lietettä koskevia määräyksiä, jotka eroavat toisistaan sen mukaan, millä kielellä ne on laadittu ja joita on joka tapauksessa täydennettävä ja tarkennettava.

Katsooko komissio, että unionissa on käytössä lietettä koskevia määräyksiä, jotka eroavat toisistaan sen mukaan, millä kielellä ne on laadittu, kuten dioksiinikomitea väittää?

- a) Jos vastaus on myönteinen, miten komissio aikoo huolehtia kyseisten eroavaisuuksien poistamisesta?
- b) Jos vastaus on kielteinen, onko dioksiinikomitea väärässä väittäessään, että lietettä koskevat erikieliset määräykset eroavat toisistaan?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2000)

Kansanterveyden ja kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi rehuseoksissa kiellettyjen aineiden luettelosta 9 päivänä syyskuuta 1991 tehdyn komission päätöksen 91/516/ETY liitteen 5 kohdassa 91/516/ETY⁽¹⁾ kielletään nimenomaan jätevesipuhdistamojen liitteen käyttö.

Tämä sääntö ei sisällöltään poikkea eri kieliversioissa. Jotta kiellon soveltamisala ei jäisi epäselväksi, komission päätösluonnoksesta päätöksen 91/516/ETY muuttamiseksi pyydettiin pysyvän rehukomitean lausuntoa 29. helmikuuta 2000. Tässä päätösluonnoksessa, josta komitea antoi myönteisen lausunnon, todetaan, että kaikki yhdyskunta-, kotitalous- ja teollisuusjätevesien käsittelyn eri vaiheissa muodostuva jäte, riippumatta sen jatkokäsittelystä ja myös jätevesien alkuperästä, kielletään ravintoyhdisteissä.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 9.10.1991.

(2000/C 374 E/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0895/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi

Belgian dioksiinikriisi on jälleen osoittanut ravintoketjun ja sen valvonnan haavoittuvuuden. Sellaisen selvityksen laatiminen, jollaisen Belgian kansanedustuslaitoksen niin kutsuttu dioksiinikomitea on tehnyt, on keino, jolla ongelmakohtia voidaan poistaa. Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on siinä tärkeä osa.

Komitean jäsenet korostavat useaan otteeseen eläinjätteiden asianmukaista käyttöä koskevien selkeiden ja yhdenmukaisten direktiivien merkitystä.

Katsooko neuvosto, että nykyiset direktiivit ovat riittävän selkeät ja yhdenmukaiset eläinjätteiden asianmukaista käyttöä ajatellen?

- a) Jos vastaus on myönteinen, miten neuvosto perustelee luottamuksensa eläinjätteiden käyttöä koskevien direktiivien asianmukaisuuteen, selkeyteen ja yhdenmukaisuuteen, kun dioksiinikomitea ei niihin luota?
- b) Jos vastaus on kielteinen, aikooko komissio laatia ehdotuksia eläinjätteiden asianmukaista käyttöä koskevan selkeän ja yhdenmukaisen järjestelmän luomiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2000)

Komissio on samaa mieltä Belgian kansanedustuslaitoksen dioksiinikomitean kanssa eläinjätteitä koskevasta kysymyksestä.

Tiettyjen eläinjätteiden mahdollisesta poistamisesta ruokintaketjusta on käyty jo jonkin aikaa poliittisia, teknisiä ja tieteellisiä keskusteluja. Näiden keskustelujen perusteella vaikuttaa aiheelliselta kieltää suuririskisen eläinjätteen käyttäminen ruokintaketjussa.

Tämän vuoksi ollaan valmistelemassa ehdotusta neuvoston ja Euroopan parlamentin asetukseksi, jossa annetaan uudet säännöt eläinjätteen hävittämistä ja käsittelyä varten. Se on tarkoitus jättää neuvostolle ja parlamentille kesäkuussa 2000.

(2000/C 374 E/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0898/00**esittäjä(t): Umberto Bossi (TDI) komissiolle**

(16. maaliskuuta 2000)

Aihe: Yhteisön toimielinten palveluntarjoajat

Yhteisön toimielinten toiminnan avoimuutta koskevien uusien sitoumusten mukaisesti (vahvistettu myös komission uudistusta koskevassa tuoreessa valkoisessa kirjassa) Euroopan parlamentin internetsivuilla annetaan tietoja parlamentin ja muiden yhteisön toimielinten myöntämistä julkisia palveluhankintoja koskevista sopimuksista.

Asiasta kiinnostuneet voivat näiden verkkosivujen avulla tilata myös palvelun, joka ilmoittaa heille sivujen päivityksestä. Palvelua hoitaa yksityinen amerikkalainen yritys nimeltä Netmind, johon tilausmenettelyn yhteydessä saa automaattisesti yhteyden.

Voiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Valitsivatko yhteisön toimielimet tämän amerikkalaisen yrityksen julkisen tarjouskilpailun perusteella ja ellei näin toimittu, millaisia valintamenettelyjä noudatettiin?
2. Pääsevätkö yhteisön toimielimet käsiksi rekisteröinnin aikana tiedusteltaviin henkilökohtaisiin tietoihin, ovatko nämä tiedot amerikkalaisyrityksen vai toimielinten omaisuutta ja kuinka näitä tietoja käytetään?
3. Miksi yksi toimielin valitsi yksityisen amerikkalaisyrityksen tarjoaman palvelun, vaikka muut Euroopan unionin tietopalvelimet tarjoavat täsmälleen saman palvelun, mutta hyödyntävät siinä yhteisön tietojenkäsittelyrakenteita?
4. Ottaen huomioon, että parlamentin käyttämän amerikkalaisen yrityksen tarjoama palvelu on edelleen beta-versio, katsooko komissio tämän antavan riittävät takuut palvelun tehokkuudesta, käyttäjävälisyydestä, suorituskyvystä ja ennen kaikkea luotettavuudesta?
5. Eikö tämä valinta olisi syytä kyseenalaistaa, erityisesti ottaen huomioon äskettäisen Echelon-verkkoa koskevan kuulemistilaisuuden?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(17. huhtikuuta 2000)

Internet-sivusto, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on yksinomaan Euroopan parlamentin hallinnassa. Näin ollen kysymys tulisi esittää parlamentille.

(2000/C 374 E/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0901/00**esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle**

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Matkanjärjestäjien oppaat ja viralliset paikallisoppaat

Käsitykseni mukaan Euroopan komissio on aiemmin puuttunut tähän asiaan ja on hyvin perillä matkanjärjestäjien oppaiden kohtaamista ongelmista heidän pyrkiessään työskentelemään muissa EU:n jäsenvaltioissa.

Matkaoppaiden kansainvälisen yhdistyksen erät lontoolaiset jäsenet ovat ottaneet minuun yhteyttä. He ymmärtävät, että virallisen paikallisoppaan pätevyys edellyttää kykyä opastaa matkailijoita "historiallisilla monumenteilla" ja museoissa, mutta katsovat, että virallisen paikallisoppaan määritelmän venyttäminen ja pätevyydelle asetetut liialliset vaatimukset (joissakin tapauksissa edellytetään pysyvää oleskelulupaa) rajoittavat työmahdollisuuksia kohtuuttomasti.

Minulle on kerrottu, että matkanjärjestäjien oppaita on sakotettu matkailijaseurueensa johtamisesta bussista ravintolaan ja että nämä tapaukset eivät ole harvinaisia.

Aikooko komissio ryhtyä lisätoimiin asiassa, jotta nämä sekaannukset selviäisivät ja rajoitukset lopetettaisiin?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2000)

Alan toimialajärjestöt, kuten matkanjärjestäjien eurooppalainen yhdistys, (European Tour Operators Association, ETOA), matkailualan toimintaryhmä (European Travel & Tourism Action Group, ETAG) ja kansainvälinen tieliikenneliitto (International Road Transport Union, IRU) ovat jo kiinnittäneet komission huomion ongelmiin, joita matkaoppailla on harjoittaessaan ammittiaan ulkomailla. Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan asiaan liittyviin vastauksiin, jotka komissio on antanut Edward Kellett-Bowmanin esittämään kysymykseen E-2615/96⁽¹⁾ sekä Katerina Daskalakin esittämään kysymykseen E-797/98⁽²⁾. Paikallisoppaita käsittelevä komission laatima valmisteluasiakirja, joka hyväksyttiin vuonna 1997, sisältää yksityiskohtaiset tiedot kaikesta alalla sovellettavasta yhteisön lainsäädännöstä⁽³⁾.

Kysymyksen esittänyt parlamentin jäsen ilmoittaa, että matkaoppaiden kansainvälinen yhdistys (International Association of Tour Managers) pitää kahta rajoitusta kohtuuttomana. Nämä ovat "historiallisten muistomerkkien ja museoiden" määritelmän tulkinnasta sekä paikallisoppaille asetettavista liiallisista pätevyysvaatimuksista aiheutuvat rajoitukset.

Ensimmäisen osalta komissio toteaa, että yhteisöjen tuomioistuimella on paikallisopaskysymyksiä koskevissa tuomioissaan (tuomioistuimen 26.2.1991 antamat tuomiot asiassa C-154/89, Ranska Kok. 1991, s. I-659, asiassa C-180/89, Italia Kok. 1991, s. I-709 ja asiassa C-198/89, Kreikka Kok. 1991, s. I-727) selvästi katsonut, että ammatin harjoittamiseen oikeuttavan luvan asettaminen paikallisopaspalvelujen tarjontaoikeuden edellytykseksi rikkoo palvelujen tarjoamisen vapauden periaatetta silloin, kun kyseiset palvelut koskevat matkailijoiden opastamista muualla kuin "museoissa tai historiallisilla muistomerkeillä, joissa tai joilla voidaan vierailla vain tehtävään erikoistuneen ammattipätevyuden omaavan oppaan johdolla". Muista jäsenvaltioista tulevien matkaoppaiden palvelujen tarjontaa rajoittaa siis tämä poikkeus. Kansallisten erityissääntösten soveltamisalaan kuuluvien museoiden ja historiallisten muistomerkkien osalta paikallisoppaiden on noudatettava kansallista lainsäädäntöä. Komissio on tarkkaan tutkinut säännökset, joita jäsenvaltiot ovat antaneet näiden tuomioiden noudattamiseksi, ja todennut ne yhteisön oikeuden mukaisiksi toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden perusteella. Komissio katsoo, että tuomioistuimen antamien yksityiskohtaisten tulkintasääntöjen puuttuessa poikkeusta, joka koskee "museoita tai historiallisia muistomerkkejä, joissa tai joilla voidaan vierailla vain tehtävään erikoistuneen ammattipätevyuden omaavan oppaan johdolla", voidaan tulkita suhteellisuusperiaatteen valossa.

Tämän periaatteen mukaan kansallisten lakien, joilla rajoitetaan EY:n perustamissopimuksen mukaisia vapauksia, on oltava oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin. Tuomioistuimen tuomion mukaan poikkeuksen tarkoituksena on suojata yleistä etua, joka liittyy "historiallisesti arvokkaiden paikkojen ja esineiden asianmukaiseen arvostamiseen", sekä varmistaa, että tietyn jäsenvaltion "taide- ja kulttuuriperinnöstä jaetaan tietoa mahdollisimman laajasti" (katso 26.2.1991 annettu tuomio asiassa C-154/89, kohta 16–17). Niiden säädösten suhteellisuutta, jotka kukin jäsenvaltio on antanut noudattaakseen tuomioistuimen paikallisopaskysymyksissä antamia tuomioita, olisi tämän vuoksi arvioitava kunkin poikkeukseen sisällytetyn paikan tai paikkatyyppin osalta erikseen ottamalla lähtökohdaksi vaatimus, jonka mukaan tarvitaan ammattipätevyuden omaavaa tehtävään erikoistunutta opasta sen varmistamiseksi, että historiallisesti arvokkaita paikkoja ja esineitä arvostetaan asianmukaisella tavalla ja että jäsenvaltion taide- ja kulttuuriperinnöstä jaetaan tietoa mahdollisimman laajasti. Tämä arviointi on ensi sijassa kyseisen jäsenvaltion tehtävä, koska kansalliset viranomaiset pystyvät parhaiten arvioimaan paikalliset historialliset sekä kulttuuri- ja taidekohteet. Komissio katsoo, että tämän poikkeuksen liian laaja tulkitseminen siten, että se kattaa käytännössä kaikki museot ja historialliset muistomerkit, voi olla ristiriidassa tuomioistuimen tuomioiden kanssa.

Toisen rajoituksen osalta komissio toteaa, että koska alan koulutusta tai muita ammatin harjoittamiseen liittyviä ehtoja ei ole yhdenmukaistettu, kukin jäsenvaltio voi säännellä ammattia alueellaan ja asettaa ammatinharjoittamisen edellytyksenä olevat pätevyysvaatimukset. Jos jäsenvaltiot sääntelevät paikallisoppaan ammattia, sovelletaan 21. joulukuuta 1988 vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettua neuvoston direktiiviä 89/48/ETY⁽⁴⁾ ja 18. kesäkuuta 1992 annettua direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä annettua direktiiviä 92/51/ETY⁽⁵⁾. Komissiolla olevien tietojen mukaan mikään jäsenvaltio ei vaadi, että henkilön olisi asuttava kyseissä jäsenvaltioissa saadakseen paikallisoppaan pätevyytensä tunnustetuksi. Komissio ei ole koskaan

saanut valituksia tapauksista, joissa jäsenvaltio olisi kieltäytynyt paikallisoppaan pätevyyden tunnustamisesta tai joissa alalla sovellettaviin tunnustamisjärjestelyihin olisi liittynyt muita erityisvaikeuksia. Kaikkia asianosaisia pyydetään ilmoittamaan komissiolle edellä mainitun kaltaisista rajoituksista.

Matkaoppaiden sakottamisen osalta ongelmana näyttää lähinnä olevan sekaannus matkaoppaan (tour manager) ja paikallisoppaan (tourist guide) ammattien välillä. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti näiden kahden ammatin välisen eron määrittely on kunkin jäsenvaltion vastuulla. Komission tietoon tähän mennessä tuotujen seikkojen perusteella kysymyksessä ei ole EY:n perustamissopimuksen vastainen menettely. Komissio haluaisi joka tapauksessa muistuttaa kysymyksen esittänyttä parlamentin jäsentä siitä, että EY:n perustamissopimuksen 49 artiklalla (ent. 59 artiklalla), joka koskee palvelujen tarjoamisen vapautta, voi olla välittömiä vaikutuksia, ja se antaa yksilöille oikeuksia, joita kansallisten viranomaisten on kunnioitettava. Asianosaiset voivat tämän vuoksi parhaiten suojata oikeuksiaan hakemalla kyseisen artiklan perusteella sakkojen mitätöimistä kansallisissa tuomioistuimissa.

⁽¹⁾ EYVL C 72, 7.3.1997.

⁽²⁾ EYVL C 323, 23.10.1998.

⁽³⁾ SEC(97) 837 lopullinen.

⁽⁴⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽⁵⁾ EYVL L 209, 24.7.1992.

(2000/C 374 E/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0902/00

esittäjä(t): **Efstratios Korakas (GUE/NGL) neuvostolle**

(20. maaliskuuta 2000)

Aihe: Puuvillan tukijärjestelmän uudistaminen

Asetuksen 1553/95/ETY ⁽¹⁾ 6 artiklassa komissio veloitetaan toimittamaan markkinointivuoden 1999/2000 alkuun mennessä neuvostolle kertomus puuvillan tukijärjestelmän toiminnasta ja esittämään ehdotus järjestelmän uudistamisesta vain, mikäli kertomus osoittaa sen tarpeelliseksi. Komissio on kuitenkin esittänyt uudistamisehdotuksen välittömästi. Perusteluissaan komissio toteaa, että tämä veloitte (kertomuksen laatiminen Kreikan liittymisasiakirjaan liitetyn pöytäkirjan n:o 4 11 kohdan mukaisesti perustetun järjestelmän toiminnasta) täytettiin osittain jo antamalla neuvostolle kertomus puuvillan tukijärjestelmää koskevistä Kreikan hakemuksista (KOM(1998) 10 lop).

Komissio ei ole täyttänyt velvollisuuksiaan ja on lisäksi ehdotuksensa perusteluissa esittänyt ajatuksia, jotka täydellisen tutkimuksen puuttuessa antavat tämän alan toiminnasta sellaisen kuvan, joka ei vastaa todellisuutta. Puuvillan tukijärjestelmän kustannukset riippuvat suurelta osin puuvillan maailmanmarkkinahinnasta. Komissio toteaa, että kustannukset voivat ylittää 900 miljoonaa euroa. Ehdotuksensa esittämisen ajankohdaksi komissio on valinnut ajan, jolloin maailmanmarkkinahinnat ovat alhaisimmillaan puuvillan tukijärjestelmän viimeksi toteutetun uudistuksen jälkeen. Lisäksi komission ehdotuksen hyväksymisestä lähtien tähän päivään asti (vajaan kolmen kuukauden aikana) puuvillan maailmanmarkkinahinta on noussut 48 prosenttia. Uudistusehdotuksesta on vajaan kolmessa kuukaudessa tullut vanhentunut ja tarpeeton.

Tämän vuoksi niillä toimielimillä, joiden on otettava kantaa komission ehdotukseen, on ratkaistavanaan kolme ongelmaa: 1) se tosiasia, että komissio ei ole noudattanut sille asetettuja veloitteita 2) luotettavan analyysin puuttuminen ja 3) suhdanteisiin perustuvien perustelujen käyttö, joka voi antaa väärän kuvan todellisuudesta. Vaatiiko neuvosto komissiolta, että se noudattaa sille asetuksessa 1553/95/ETY asetettuja veloitteita? Pyytäkö neuvosto komissiota esittämään uuden, päivitetyn ehdotuksen, jossa otetaan huomioon kertomus puuvillan tukijärjestelmän toiminnasta?

⁽¹⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 45.

Vastaus

(25. toukokuuta 2000)

Esiteltyään neuvostolle helmikuussa 1998 kertomuksen Kreikan esittämistä pyynnöistä puuvilla-alalla ja noudattaen neuvoston kesäkuussa 1998 antamaa kehoitusta komissio on toimittanut neuvostolle joulukuussa 1999 kaksi ehdotusta puuvillan tukijärjestelmän uudistamiseksi.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen on varmaankin voinut todeta, komission ehdotukset, joissa säilytetään nykyisen tukijärjestelmän päälinjat, koskevat tärkeää sarjaa luonteeltaan taloudellisia, teknisiä, talousarvioon liittyviä ja ympäristöllisiä tekijöitä, joista heijastuu se, miten monitahoisia analyyseja komissio on suorittanut näiden ehdotusten laatimiseksi.

Ehdotukset ovat tällä hetkellä neuvoston elinten perusteellisessa tarkastelussa.

Neuvosto tekee asiasta aikanaan päätöksen. Päätöksen tekemiseksi neuvosto tarkastelee huolellisesti lausuntoa, jonka parlamentti sille asiasta toimittaa.

(2000/C 374 E/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0906/00

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(25. maaliskuuta 2000)

Aihe: Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kulttuuriperinnön muuttaminen

Saamieni tietojen mukaan Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian (EJTM) Monastirin kaupungissa sijaitsevan Agios Dimitriosin kirkon ulkoasua on muutettu viime aikoina rajusti. Näillä muutoksilla on puututtu voimakkaasti tämän historiallisen muistomerkin ja sitä ympäröivän alueen kulttuuriperintöön. Voisiko komissio ilmoittaa minulle, onko se tietoinen tästä tilanteesta, mitä se aikoo tehdä keskeyttääkseen nämä toimet välittömästi ja onko se ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä toimiin Balkanin alueen historiallisten muistomerkkien ja yleisemmin alueen kulttuuriperinnön suojelemiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2000)

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kulttuuriperintöä koskevasta kysymyksestä.

Komissio pahoittelee kuitenkin sitä, että sillä ei ole tarkkoja Agios Dimitriosin kirkkoa koskevia tietoja, mutta se pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen parlamentin jäsen Nikitas Kaklamanisin kirjalliseen kysymykseen E-0077/99⁽¹⁾ ja erityisesti vastauksen toiseen kappaleeseen.

⁽¹⁾ EYVL C 297, 15.10.1999, s. 142.

(2000/C 374 E/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0914/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(25. maaliskuuta 2000)

Aihe: EU:n lainsäädäntöehdotusten määrä

Kuinka monta uutta lainsäädäntöehdotusta (direktiiveiksi, asetuksiksi ja päätöksiksi) komissio on tehnyt vuosittain viimeisten kymmenen vuoden aikana?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2000)

Komission tekemien ehdotusten lukumäärä

Vuosi	Asetus- ehdotukset	Direktiivi- ehdotukset	Päätös- ehdotukset
1999	164	36	205
1998	230	63	271
1997	238	52	245
1996	246	63	200
1995	290	71	236
1994	305	52	201
1993	343	54	214
1992	368	86	191
1991	373	61	175
1990	427	88	202

Lähde: Yleiskertomus (1993–1999); komission sisäiset tietokannat (1990–1992)

(2000/C 374 E/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0916/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(25. maaliskuuta 2000)

Aihe: EU:n säädösten määrä

Mikä on ollut EU:n säädösten (direktiivit, asetukset, päätökset) kokonaismäärä kunakin vuonna viimeisten kymmenen vuoden aikana (lukumäärä vuoden lopussa)?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2000)

Kunkin vuoden 31. joulukuuta voimassa olleiden neuvoston/Euroopan parlamentin ja neuvoston säädösten lukumäärä

Vuosi	Asetuksia	Direktiivejä	Päätöksiä
1999	1 930	1 191	301
1998	1 909	1 205	292
1997	1 835	1 195	263
1996	1 875	1 189	247
1995	1 915	1 165	232
1994	2 144	1 170	265
1993	2 138	1 146	249
1992	2 256	1 119	242
1991	2 182	1 048	231
1990	2 145	998	216

Lähde: Yleiskertomus (1997–1999); Celex-tietokanta (1990–1996)

Kunkin vuoden 31. joulukuuta voimassa olleiden komission säädösten lukumäärä ⁽¹⁾

Vuosi	Asetuksia	Direktiivejä	Päätöksiä
1999	3 924	485	5 067
1998	3 874	440	4 670
1997	3 631	409	4 290
1996	3 370	408	3 848
1995	3 411	371	3 474
1994	3 519	343	3 281
1993	3 556	322	3 085
1992	3 471	283	2 914
1991	3 287	263	2 788
1990	3 053	257	2 563

Lähde: Yleiskertomus (1997–1999); Celex-tietokanta (1990–1996)

(1) Lukuun ottamatta säädöksiä, joita ei ole julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä tai jotka on painettu laihalla kirjasintyyppillä (juoksevien asioiden hoitoon liittyvät säädökset, joiden voimassaoloaika on rajoitettu).

(2000/C 374 E/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0922/00

esittäjä(t): **Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle**

(25. maaliskuuta 2000)

Aihe: Euron tekeminen tunnetuksi lasten keskuudessa

1. Voiko komissio kertoa, mitä rahoitusta se ja/tai muut Euroopan unionin elimet ovat antaneet Informer et Enseigner l'Europe et la Démocratie-järjestölle (Tiedottaminen ja opettaminen Euroopasta ja demokratiasta)? Mitä varoja on myönnetty järjestön valmistaman opetusvideon tuottamiseen ja levittämiseen? Kyseinen video on tehty brysseliläisessä Nos Enfants -koulussa ja siihen on viitattu InfEuro-lehden numerossa 14.
2. Voiko komissio kertoa, kuinka paljon EU-tukea on myönnetty projekteille, joiden tarkoituksena on tehdä euroa tunnetuksi kouluissa ja/tai lapsille a) viime vuoden aikana ja b) viiden viime vuoden aikana? Voiko komissio kertoa, mitkä järjestöt ovat saaneet tukea euron tekemiseksi tunnetuksi kouluissa ja/tai lasten keskuudessa?
3. Onko komission tiedossa viime vuoden ajalta hankkeita, joiden tarkoituksena on tehdä euroa tunnetuksi Yhdistyneen kuningaskunnan lapsille? Jos on, voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja kaikista kyseisistä hankkeista ja mainita osallistuneiden koulujen nimet? Voiko komissio antaa yksityiskohtaiset tiedot hankkeiden komissiolta ja/tai muilta EU:n elimiltä saamasta rahoituksesta?
4. Miten komissio pystyy sovittamaan hankkeet, joiden tarkoituksena on saada lapset vakuuttuneiksi euron hyödyistä, yhteen sen peruseriaatteen kanssa, että koulut ja viranomaiset eivät saa iskostaa poliittisia näkemyksiä lapsiin?
5. Takaako komissio, että se lopettaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa kaikki kampanjat, joiden tarkoituksena on edistää yhtenäisvaluuttaa, sillä kyseisillä kampanjoilla puututaan tarpeettomasti Yhdistyneen kuningaskunnan demokratiaan sen päättäessä liittymisestään tai liittymättömyydestään euroon?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2000)

1. Voittoa tavoittelematon yhdistys, johon arvoisa parlamentin jäsen viittasi kysymyksessään, on saanut nuorille suunnatun yhteistyökumppanuusohjelman puitteissa "L'Euro, c'est comme un jeu d'enfants"-videon tuottamiseen tukea 30 000 euroa (10 % kokonaiskustannuksista). Parlamentin ja talous- ja sosiaalikomitean aloitteesta järjestettiin lehdistötilaisuus, johon osallistuivat parlamentin puhemies, talous- ja sosiaalikomitean puheenjohtaja ja yksi komission jäsen. Tämä otettiin erittäin myönteisesti vastaan, myös anglosaksisessa lehdistössä.

Ottaen huomioon tämän videon menestyksen ja voidakseen vastata lukuisiin eri koulutustahojen ja järjestöjen pyyntöihin komissio hankki vuonna 1997 näitä videoita 8 200 kappaletta eri kieliversioina. Kasetit maksoivat 41 000 euroa, ja niitä jaeltiin vain pyynnöstä. Useat euroalueen maat ottivat tämän välineen mukaan virallisiin opetuspaketteihinsa, joita jaettiin koulutuslaitoksiin ja joiden tarkoituksena oli tutustuttaa opettajat ja oppilaat euron käyttöönoton käytännön vaikutuksiin.

Jotta arvoisa parlamentin jäsen voisi itse tutustua videon täysin pedagogiseen ja opettavaiseen sisältöön, hänelle samoin kuin parlamentin pääsihteeristölle on lähetetty videosta kopio.

2. Prince-tiedotusohjelma on budjettikohta, joka on luotu Euroopan parlamentin aloitteesta euroa koskevan tiedotustoiminnan rahoittamiseksi. Komissio kehitti ohjelman puitteissa kansalaisyhteiskunnan kanssa kumppanuusohjelman, joka toteutettiin hankepyynnön perusteella. Tässä yhteydessä valittiin kouluympäristöille ja nuorisolle suunnattuja kansainvälisiä hankkeita.

Vuonna 1999 tuettiin seitsemää tiedotushanketta, joissa annettiin nuorille tietoa eurosta. Tuen yhteismäärä oli 519 166 euroa. Viiden viime vuoden aikana komissio on tukenut 11:a eri hanketta yhteensä 767 275 eurolla. Kaikki tuen saajat ovat voittoa tavoittelemattomia yhdistyksiä, joiden luettelo on toimitettu arvoisalle parlamentin jäsenelle samoin kuin parlamentin pääsihteeristölle.

3. Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei ole toteutettu yhtään lapsille suunnattua hanketta viimeisten 12 kuukauden aikana.

4. Euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden viranomaiset päättävät ensisijaisista kohderyhmistä komission ja parlamentin kanssa tehtävien kahdenvälisten sopimusten puitteissa. Koulumaailma ja nuoret ovat useimmiten ensisijaisina kohderyhminä. Tämä tavoite on selvästi kirjattu tiedonantoon⁽¹⁾, joka koskee tiedotusstrategiaa EMUn toteuttamisen loppuvaiheessa ja jonka komissio hyväksyi helmikuun 2000 alussa. Euroa koskevasta tiedotusstrategiasta ollaan laatimassa mietintöluonnosta, jossa esittelijänä on parlamentin jäsen Othmar Karas. Myös mietinnössä on aiheesta voimakas kannanotto, jossa todetaan, että nuoret ja varsinkin koululaiset ovat ensisijainen kohderyhmä, koska useimmat heistä ovat avoimia euro-aiheelle ja näin ollen muodostavat tarkoin määritellyn kohderyhmän.

5. Komissio ei ole tehnyt Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa mitään kahdenvälistä euroa koskevaa sopimusta. Komissio on kuitenkin valmis vastaamaan kaikkiin sille esitettyihin tiedotuspyyntöihin.

⁽¹⁾ KOM(2000) 57 lopullinen.

(2000/C 374 E/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0928/00

esittäjä(t): Malcolm Harbour (PPE-DE) komissiolle

(25. maaliskuuta 2000)

Aihe: Liikekirjanpidon julkistaminen

Yhdistyneessä kuningaskunnassa laki velvoittaa jokaisen yksityisen osakeyhtiön julkistamaan vuosittain kirjanpitonsa ja tallettamaan ne siten, että kuka hyvänsä asiasta kiinnostunut henkilö voi helposti perehtyä niihin. Tämän johdosta yhtiön kilpailijat saavat markkinointisuunnitelmiansa pohjaksi arvokasta kaupallista tietoa.

Saksassakin yksityisen osakeyhtiön tai kommandiittiyhtiön on lain mukaan julkistettava pienen sakon uhalla kirjanpitoonsa. Monet saksalaiset yhtiöt maksavat ilmeisesti mieluummin sakon kuin antavat kilpailijoilleen kaupallisen edun.

Voiko komissio kertoa:

1. Katsooko se kyseisen eron kansallisten lainsäädäntöjen välillä olevan vastoin sisämarkkinoiden periaatteita, koska se antaa tietyntyyppisille yhtiöille epäreilun kilpailuedun?
2. Kärsivätkö Saksaa lukuun ottamatta muiden jäsenvaltioiden yksityiset yhtiöt samasta kilpailunhaitasta?
3. Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myönteinen, mitä toimia komissio aikoo toteuttaa ongelman ratkaisemiseksi?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2000)

Komissio pitää sisämarkkinaperiaatteiden rikkomisena sitä, etteivät kansalliset viranomaiset pysty varmistamaan osakeyhtiöiden vuosittaisten tilinpäätösten julkistamista (kuten säädetään niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 68/151/ETY⁽¹⁾ ja perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa neljännessä neuvoston direktiivissä 78/660/ETY⁽²⁾).

Saksaa vastaan aloitettiin rikkomismenettely, koska se ei ollut säätänyt asianmukaisia seuraamuksia niille yrityksille, jotka eivät olleet toimittaneet tilinpäätöstään, kuten neuvoston direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, 3 artiklassa ja 6 artiklassa sekä neuvoston direktiivin 78/660/ETY 47 artiklan 1 kohdassa edellytetään.

Tuomioistuini teki 29. syyskuuta 1998 komission hyväksi päätöksen (asia C-191/95), jossa se totesi, että "... koska Saksan liittotasavalta ei ole säätänyt asianmukaisia seuraamuksia sellaisia tapauksia varten, joissa pääomayhtiöt jättävät tilinpäätöksensä julkistamatta ensimmäisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan f alakohdan, 3 artiklan ja 6 artiklan sekä neljännen direktiivin 47 artiklan 1 kohdan vastaisesti, se ei ole noudattanut sanottujen direktiivien mukaisia velvoitteitaan". Näin ollen Saksa laatii parhaillaan lainsäädäntöä, jolla tilanne korjataan.

Komissio ei tiedä, että mainittu ongelma olisi olemassa muissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 65, 14.3.1968.

⁽²⁾ EYVL L 222, 14.8.1978.

(2000/C 374 E/221)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0931/00

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Kehitysmaista tulevien tutkimuspartnerien osallistuminen EU:N rahoittamiin ympäristötutkimusohjelmiin

Kehitysmaiden kehityksen avain on niiden mahdollisuus osallistua itse kehitystyöhön sekä ongelman määrittelijänä että ratkaisujen hakijana. Toistaiseksi EU:n tasolla tätä lähestymistapaa sovelletaan huonosti kehitysmaita koskevien tiede- ja teknologiahankkeiden suhteen.

EU:n puiteohjelmat eivät ulotu kehitysmaihin. Toisin sanoen ympäristöä koskevissa tiede- ja teknologia-hankkeissa ei voi olla mukana esimerkiksi pohjoisafrikkalaisia partnereita. Mikään ei toki estä heitä tutkimasta, mutta rahoitusmahdollisuuksia ei ole, sillä kehitysmailla ei ole pääsyä mukaan konsortioihin rahaa hakevana osapuolena.

Miksi näin ei ole – onhan esim. Venäjänkin mahdollisuuksia mukaantuloon kasvatettu?

Onko asiaa arvioitu mm. siltä kannalta, miten paljon esimerkiksi Pohjois-Afrikan aavikoitusongelmat tai Välimeren ongelmat koskettavat EU:ta?

Onko EU valmis antamaan rahoituksen muodossa enemmän vastuuta paikallisille tutkijoille niin, että toiminta jää jäljelle silloinkin kun rahoittajat poistuvat paikalta, ja varmistamaan sen, ettei hankkeita toteuteta ilman paikallisten tutkijoiden panosta?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2000)

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa täysin samaa mieltä tutkimustyön asemasta kehitysmaiden kehittämisessä sekä siitä, että tutkimusta olisi toteutettava asianomaisen maan pyynnöstä ja sen olisi kohdistuttava juuri kyseisen maan kehittämiseen ongelmiin.

On totta, että kehitysmaat voivat osallistua viidennen puiteohjelman aihepiirikohtaisiin ohjelmiin, mutta ilman yhteisön rahoitusta (sama tilanne kuin Venäjällä). Tämä mahdollisuus on kuitenkin edistystä verrattuna neljänteen puiteohjelmaan, jossa osallistuminen oli mahdollista vain osittain.

Sen sijaan monialaisessa INCO-ohjelmassa on varattu kaksi mahdollisuutta erityisesti kehitysmaalle. INCO-DEV -toimen tarkoituksena on nimenomaan yhteisön ja kaikkien kehitysmaiden välisen tieteellisen ja teknisen yhteistyön edistäminen. INCO-MED -toimi koskee ainoastaan Välimeren alueen assosioituneita maita ja kyseiselle alueelle tyypillisiä aloja. Koko vesiongelma, myös aavikoituminen, on yksi INCO-MED:in keskeisistä aihealueista.

Näissä kahdessa toimessa käydään jatkuvaa vuoropuhelua kyseisten alueiden edustajien kanssa, joten alueet osallistuvat itse yhteistyökentän määrittelyn lisäksi ehdotusten valintamenettelyyn ja erityisesti sen määrittelemiseen, miten tärkeitä hankkeet ovat alueen kehittämiseksi.

Lisäksi INCO-DEV ja INCO-MED -ohjelmien toteuttamista koskevissa järjestelyissä ei ainoastaan sallita kehitysmaista tulevia aloitteita vaan jopa kannustetaan niitä. Joka tapauksessa eräs ohjelmiin liittyvien ehdotusten valintaedellytyksistä on kyseisistä maista tulevien tutkijoiden tasavertainen osallistuminen niihin.

Yksi tavoite on tukea kyseisten yhteisön ulkopuolisten maiden tutkimuskapasiteettia niiden ja yhteisön yhdessä toteuttamien tutkimustöiden kautta, jotta maat pystyisivät ottamaan hankkeen jälkeenkin itse yhä enemmän vastuuta kehitysprosessista.

(2000/C 374 E/222)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0939/00

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: Kliinisen biologian laboratorioita koskeva Belgian lainsäädäntö

Belgian kuninkaallisessa asetuksessa nro 143 (30. joulukuuta 1982) säädetään, että henkilöt, joilla ei ole pätevyyttä suorittaa lääketieteellisiä testejä, eivät saa olla minkäänlaisessa valvovassa asemassa kliinisen biologian laboratorioissa.

Komissiolle toimitettiin 17. joulukuuta 1999 valitus (COMP/37.7.754) tästä asetuksesta, joka selvästikin koskee sijoittautumisoikeutta (EY:n perustamissopimuksen 43 artikla).

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin päätti vuonna 1987 komission tekemän valituksen seurauksena, että kyseinen asetus oli sijoittautumisoikeuden mukainen, sillä sitä ei pidetty syrjivänä. Mitään ei kuitenkaan tehty sen selvittämiseksi, oliko se myös suhteellisuusperiaatteen mukainen (tuomio 12.2.1987, asia 221/85, komissio vs. Belgia, Kok. 1987, s. 719).

Kuitenkin vuodesta 1995 (tuomio 30.11.1995, asia C-55/94, Gebhard, Kok. 1995, s. I-4186) alkaen tuomioistuin katsoo, että jos kansallinen toimenpide – vaikka sitä sovellettaisiin kaikkiin yhteisön kansalaisiin, kuten kyseistä Belgian säädöstä – todennäköisesti estää tai tekee vähemmän kiinnostavaksi jonkin toisen jäsenvaltion kansalaisen tietyn ammatin harjoittamisen tai siihen pääsemisen, se voi olla EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan vastaista, ellei sitä perustella pakottavilla, yleistä etua koskevilla syillä ja ellei se ole asianmukaisesti suhteellisuusperiaatteen mukainen.

Miten komissio aikoo soveltaa tätä uutta oikeuskäytäntöä, jossa nyt tunnustetaan seikka, jota komissio itse kannatti kahdeksan vuotta sitten? Varmistaako komissio nyt kyseisten säännösten oikeasuhteisuuden, mitä yhteisöjen tuomioistuin kieltäytyi tekemästä vuonna 1987, ottaen huomioon, että kliinisen biologian laboratorioden toimintaa koskevat säännöt ovat EU:n eri jäsenvaltioissa vieläkin kovin erilaiset?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(10. toukokuuta 2000)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, yhteisöjen tuomioistuimen sijoittautumisvapautta koskeva oikeuskäytäntö on muuttunut.

Lisäksi mainittu tapaus sisältää joukon uusia tekijöitä verrattuna valitukseen, joka johti tuomioistuimen 12. helmikuuta 1987 antamaan tuomioon. Komissio tekee näin ollen perusteellisen tutkimuksen lääketieteellisiä analyysejä suorittavia laboratorioita koskevasta Belgian lainsäädännöstä.

(2000/C 374 E/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0946/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: Varastettujen ja laittomasti maasta vietyjen kulttuuriesineiden palauttaminen

Yhdistyneiden Kansakuntien piirissä edistetään uuden sopimuksen tekemistä varastettujen kulttuuriesineiden palauttamisesta. Sopimuksessa pyydetään osapuolten välisten neuvottelujen käynnistämistä tällaisissa tapauksissa.

1. Onko komissio ilmoittanut tukevansa kyseistä sopimusta?
2. Onko se ehdottanut jäsenvaltioille sen allekirjoittamista?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2000)

Komission tiedossa ei ole, että YK olisi esittänyt uuden sopimuksen tekemistä varastettujen kulttuuriesineiden palauttamisesta. Aihetta koskien on jo tehty vuoden 1995 Unidroit'n yleissopimus varastetuista tai laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä. Komissio osallistui kyseisen yleissopimuksen laadintaan tarkkailijana.

Unidroit'n yleissopimuksen hengen mukainen kulttuuriesineiden laittoman kaupan vastainen toiminta kuuluu myös komission yleisiin tavoitteisiin. Ottaen huomioon yhteisön nykyisen kyseistä alaa koskevan toimivallan komissio ei ole kuitenkaan vielä ilmoittanut tukevansa sopimusta suositamalla jäsenvaltioille sen allekirjoittamista.

Komissio muistuttaa, että 17. helmikuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/100/EY⁽¹⁾, joka koskee jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta annetun direktiivin 93/7/ETY liitteen muuttamista, säädetään ETA-sopimuksen allekirjoittaneen valtion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamismenettelystä Euroopan talousalueella (ETA). Kyseinen direktiivi kuuluu sisämarkkinoiden toteuttamiseen tähtääviin liitännäistoimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on tarjota täydentäviä keinoja kulttuuriesineiden asianmukaista suojelua varten.

Yhteisön lainsäädäntö on otettu huomioon Unidroit'n yleissopimuksessa, jonka 13 artiklan mukaan "keskinäisissä suhteissaan sopimusvaltiot, jotka ovat taloudellisen yhdentymisen järjestöjen tai alueellisten elinten jäseniä, voivat ilmoittaa soveltavansa näiden järjestöjen tai elinten sisäisiä sääntöjä, eivätkä sen vuoksi sovelta näiden valtioiden kesken tämän yleissopimuksen määräyksiä, kun yleissopimuksen soveltamisala on yhtäpitävä kyseisten sääntöjen kanssa".

Viidestä yleissopimuksen allekirjoittaneesta jäsenvaltiosta kaksi on tehnyt tällaisen ilmoituksen: Alankomaat allekirjoittamisen yhteydessä ja yleissopimuksen jo ratifioinut Suomi ratifioimiskirjan tallettamisen yhteydessä. Muut yleissopimuksen allekirjoittaneet jäsenvaltiot ovat Ranska, Portugali ja Italia. Italia on jo tallettanut ratifioimiskirjansa ja on siis yleissopimuksen osapuoli.

⁽¹⁾ EYVL L 60, 1.3.1997.

(2000/C 374 E/224)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0950/00

esittäjä(t): Per Stenmarck (PPE-DE) komissiolle

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: Euroopan laajuiset verkot

Essenin Eurooppa-neuvoston kokouksessa vuonna 1994 hyväksyttiin lukuisia tärkeitä TEN-hankkeita. Yksi näistä neljästätoista hankkeesta oli Pohjoismaille tärkeän ns. "pohjoismaisen kolmion" infrastruktuurin rakentaminen. Tätä hanketta koskevan komission seurannan yhteydessä on todettu, että Ruotsi ei ole täyttänyt velvoitteitaan. Asian vaikutukset koskevat mm. E4- ja E6-teiden kapasiteetin tarpeellisia laajennuksia – puhumattakaan maan viennille ja tuonnille tärkeästä E6-tien osuudesta Malmöstä Trelleborgiin. Mitä komissio aikoo tehdä Ruotsin laiminlyönneille ja viivytyksille tämän Ruotsin ja Euroopan kannalta niin tärkeän infrastruktuurihankkeen toteutuksen yhteydessä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2000)

Komissio julkaisi vuosina 1998 ja 1999 kaksi seurantakertomusta⁽¹⁾, jotka koskivat Essenissä joulukuussa 1994 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston määrittelemien 14 erityishankkeen tilannetta ja edistymistä. Kummassakin kertomuksessa todettiin, että kolme hanketta on saatu lähes päätökseen, kuusi muuta saadaan päätökseen noin vuonna 2005 ja viisi hanketta jo selvästi ennen sitä.

Pohjolan kolmion nimellä tunnettu hanke, johon sisältyvät kysyjän mainitsemat teosuudet E4 ja E6, kuuluu viimeksi mainittuun viiden hankkeen ryhmään. Koska tämä pohjolan kolmio on useista osahankkeista muodostuva multimodaalikäytävä, siitä on vaikea esittää täsmällistä kokonaisuuskatua ja rahoitus-suunnitelmaa. Asiasta käydään parhaillaan neuvotteluja komission sekä Suomen ja Ruotsin viranomaisten kesken.

Liikenteen infrastruktuurihankkeiden täytäntöönpano kuuluu toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ensi sijassa jäsenvaltioille sekä alueellisille ja paikallisille viranomaisille. Sen vuoksi komissio ei voi vaatia jäsenvaltioilta tietyn infrastruktuurihankkeen toteuttamista. Se voi kuitenkin kannustaa jäsenvaltioita hankkeen toteutukseen tarjoamalla rahallista tukea tai auttamalla löytämään vaihtoehtoisia rahoitusratkaisuja kuten esimer-

kiksi julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö. Komissio on aikaisemmin tukenut E6- ja E18-teiden useiden jaksojen kunnostamista ja rakentamista pohjolan kolmiossa.

(¹) Raportti Essenin 14 erityishankkeen edistymisestä ja täytäntöönpanosta KOM(98) 356 lopullinen) ja Euroopan laajuisia verkkoja koskeva vuosikertomus 1998 KOM(1999) 410 lopullinen).

(2000/C 374 E/225)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0952/00

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Schloenin ampumaratahanke

Mecklenburg-Vorpommernin paikallisten kansalaisaktivistien ja Bündnis 90/die Grünen -ryhmän Müritzin piiritoimiston antamat raportit osoittavat, että osavaltion hallitus ei ole toiminut tähän mennessä tarpeeksi tehokkaasti Schloenin ampumaratahankeen (24 ampumapaikkaa) estämiseksi. Schloenin kunnan Greifswaldin yliopistolla teettämän tutkimuksen ja Saksan luonnonsuojeluliiton (NABU) varapuheenjohtajan, professori Succowin, lausunnon mukaan kyseinen alue on erityisen lajirikas ja sillä esiintyy ensisijaisiksi luokiteltavia lajeja, mistä syystä se pitäisi merkitä luontotyyppidirektiivin mukaiseksi alueeksi ja EU:n lintujensuojelualueeksi. Myös Saksan ympäristö- ja luonnonsuojeluliitto (BUND) on esittänyt tämän asian osavaltion hallitukselle.

1. Onko komissio tietoinen, että tämä tarkoittaa sitä, että luontotyyppidirektiivin mukaisiksi ilmoitettujen suojelualueiden merkintä tehtiin epätäydellisesti Mecklenburg-Vorpommernissa?
2. Onko komissio sitä mieltä, että alue on välittömästi merkittävä EY:n lintujensuojeludirektiivin mukaiseksi suojelualueeksi ja ilmoitettava luontotyyppidirektiivin mukaiseksi alueeksi?
3. Onko komissio tietoinen, että asiasta vastaava ministeriö ei tue Schloenin kuntaa riittävästi ampumaratahankeen estämiseksi, vaikka hankkeen kielteiset seuraukset ovat ilmeiset (muun muassa merikotkan pesän, kurkien pesimäpaikkojen ja ruisräikkäyhdyksunnan tuhoutuminen sekä muuttolintujen jatkuva häirintä Müritzin kansallispuiston ja Torgelow- sekä Varchentinjärven muodostaman alueen välillä)?
4. Onko komissio tietoinen, että ampumaseuralle on esitetty useita ekologisesti kestäviä vaihtoehtoja hankkeen toteuttamispaikaksi, mutta jokainen niistä on hylätty?
5. Onko komissio tietoinen, että lupien myöntämisestä vastaava viranomais tekni vakavia virheitä lupamenettelyn yhteydessä ja että asiaa ei ole vielä oikaistu?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2000)

Komissio katsoo, että luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/EEC (¹) mukaisia Natura 2000 -alueita on riittämättömästi sekä Mecklenburg-Vorpommernissa että Saksassa yleensäkin. Tämän vuoksi komissio on jo vuosi sitten saattanut asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi ja odottaa sen tuomiota asiassa.

Komissio on myös käynnistänyt oikeudelliset toimet Saksaa vastaan, koska Saksa ei ole osoittanut riittävästi suojelualueita luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/EEC (²) mukaisesti. Komissio on päättänyt saattaa tämänkin asian yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissiolla ei ole käytettävissään tarvittavia tietoja sen määrittämiseksi, täyttääkö Schloen Natura 2000 -vaatimukset. Se ei myöskään pysty ilman yksityiskohtaisia tietoja vastaamaan yksittäisiin kysymyksiin Schloenissa tai sen läheisyydessä toteutettavista hankkeista.

Jos on olemassa todisteita Euroopan yhteisön lainsäädännön rikkomisesta, parlamentin jäsentä pyydetään toimittamaan komissiolle yksityiskohtaisempia tietoja direktiivin 92/43/ETY tai 79/409/ETY nojalla. Tällaiset tiedot koskevat esimerkiksi yhteisön tärkeinä pitämien lajien ja luontotyyppien alueiden merkityksen arviointia mainittujen direktiivien vaatimusten mukaisesti. Mitä tulee mainittuun hankkeeseen, on

todistettava sen merkittävä vaikutus ja osoitettava, että on olemassa vaihtoehtoisia ratkaisuja. Lisäksi tarvitaan tietoja sen maantieteellisestä sijainnista, rajoista ja Natura 2000 -arvosta, jo suunnitelluista korvaavista toimenpiteistä ja muista tapaukseen vaikuttavista seikoista.

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992.

(²) EYVL L 103, 25.4.1979.

(2000/C 374 E/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0961/00

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: EU:n keksijöiden toimintaa kannustava ympäristö

Keksijät muodostavat yhden talouselämämme tärkeimmistä tuotannon aloista. Heidän on löydettävä lukuisia ratkaisuja käsittelemisi ongelmiin, mutta myös kohdattava monimutkaiset hallinnolliset kiemurat.

Yhteisömme pyrkii huomattaviin edistysaskeleihin, jotta kuroisimme kiinni menettämäämme teknologista välimatkaa. Täten on erittäin tärkeää, että keksijöille luodaan uusi ympäristö, jotta he voivat ongelmitta kehittää keksintöjään sekä patentoida ne turvallisesti ja luotettavasti ilman hallinnollisten esteiden uuvuttavaa vaikutusta.

Keksijä voi antaa yhteisömme taloudelle paljon. Katsooko komissio, että sen olisi edistettävä syvätutkimusta, jotta saataisiin todellista tietoa yhteisön keksijäverkosta, keksijöiden huolista ja vaikeuksista akselilla München–Haag sekä yleensäkin kaikista tekijöistä, jotka voivat olla merkityksellisiä tai merkityksettömiä keksijöille ja yhteisöllemme?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 2000)

Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen näkökannan siitä, että on tarpeen varmistaa keksijöiden toimintaa edistävä ympäristö yhteisössä.

Innovaatiosta on tullut yksi tärkeimmistä tekijöistä yritysten kestäväälle kehitykselle ja koko yhteiskunnan vauraudelle.

Jotta voitaisiin määritellä tarkoituksenmukaiset puitteet innovaatioiden kehittämiseksi ja innovaatiotoiminnalle Euroopassa, komissio on aloittanut useita kuulemismenettelyjä asianomaisten tahojen kanssa, erityisesti Euroopan innovaatioita koskevan vihreän kirjan (¹) ja yhteisön patentista ja Euroopan patenttijärjestelmästä annetun vihreän kirjan (²) yhteydessä. Näissä kuulemistilaisuuksissa komissio on esitellyt kunnianhimoisia toimintasuunnitelmia, jotka sisältävät konkreettisia toimenpiteitä. Niiden tarkoituksena on vastata teollisuuden eri tahojen ja itsenäisten keksijöiden tarpeisiin.

Tärkeimpiä aloitteita on komission ilmoitus, jonka mukaan se aikoo tehdä lainsäädäntöehdotuksia yhteisön patentin perustamiseksi. Sillä olisi samat vaikutukset koko yhteisön alueella ja sen olisi oltava yhtä aikaa helposti hallittava, helposti hankittava ja hinnaltaan kohtuullinen. Komissio esittelee tammikuussa 2000 antamassaan tiedonannossa "Kohti eurooppalaista tutkimusalueetta" (³) yhteisön patentin voimakkaana vipuna tutkimuksen kehitykselle Euroopassa.

Innovaatiota olisi myös tuettava muilla toimenpiteillä, kuten kehittämällä kansallisten patenttilaitosten tehtäviä innovaation edistämisen, patenteja koskevan tiedon saatavuuden tai IPR Help Deskin perustamisen suuntaan. Viimeksi mainittu on teollis- ja tekijänoikeuksia koskeva neuvonta- ja tiedotuspalvelu, joka on suunnattu innovaatiotoiminnan harjoittajille.

(¹) KOM(97) 736 lopullinen.

(²) KOM(97) 314 lopullinen.

(³) KOM(2000) 6 lopullinen.

(2000/C 374 E/227)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0972/00**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Yhteisön tuet

Yli 150 LISNAVE (Estaleiros Navais de Lisboa, Sarl) -yrityksen työntekijää on odottanut jo 15 vuotta päästäkseen takaisin työhön, josta heidät pakkoirtisanottiin ilman heidän suostumustaan.

Nyt on kantautunut tietoja siitä, että LISNAVE ja sen seuraaja GESTNAVE (Serviços Industriais, SA) ovat saaneet yhteisön tukia.

1. Mitä yhteisön tukia nämä yritykset ovat saaneet?
2. Oliko yhteisön tukien saamisen ehtona työpaikkojen säilyttäminen?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(26. toukokuuta 2000)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 374 E/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0976/00**esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE-DE) komissiolle**

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Rakennushankkeiden jatkaminen Sintra-Cascais luonnonpuistossa Portugalissa

Margot Wallström ilmoitti kirjalliseen kysymykseeni E-1977/99⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa, että hän oli kirjannut mainitsemani asian ja aikoi selvittää sen Portugalin asiasta vastaavien viranomaisten kanssa.

Onko komissio tietoinen, että kyseisiä rakennushankkeita jatketaan erityisesti Cabo Rason ja Abanon alueilla vastoin Portugalin asiasta vastaavien viranomaisten antamia lausuntoja? Onko komissio myös tietoinen, että rakennushankkeet ovat jo vahingoittaneet luonnonpuistoa huomattavasti ja että niiden vaikutukset ovat niin silminkähtävät, että portugalilaiset tiedotusvälineet ovat kiinnittäneet asiaan huomiota jo useaan kertaan?

⁽¹⁾ EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 57.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2000)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kyseinen tapaus, joka koskee kahta kaupunkisuunnitteluhanketta Portugalin yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi esittämällä alueella Sintra/Cascais sijaitseissa Cabo Rasossa ja Abanossa, on rekisteröity numerolla 1999/2275.

Tutkittuaan tapauksen komissio huomautti 4. tammikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä Portugalin viranomaisille direktiivien 92/43/ETY (luontotyypit)⁽¹⁾ ja 85/337/ETY (ympäristövaikutusten arviointi)⁽²⁾ mukaisista velvollisuuksista. Samassa kirjeessä komissio pyysi myös Portugalin viranomaisia esittämään arvionsa tilanteesta. Portugalin viranomaiset eivät ole vastanneet komissiolle.

Päätelyään, että näiden hankkeiden toteutuksessa ei ole noudatettu edellä mainittujen direktiivien säännöksiä, komissio päätti 21. maaliskuuta 2000 pidetyssä kokouksessaan aloittaa tapauksen osalta EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (entisessä 169 artiklassa) määrätyn menettelyn.

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992.

(²) EYVL L 175, 5.7.1985.

(2000/C 374 E/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0977/00

esittäjä(t): Juan Ojeda Sanz (PPE-DE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Euroopan laivanrakennusteollisuuden tilanne

Euroopan komission valtuuskunta neuvotteli helmi- ja maaliskuussa Korean viranomaisten kanssa. Valtuuskunta toi jälleen kerran julki Euroopan laivanrakennusteollisuuden syvän huolestuneisuuden petollisista keinoista, joita Korea todistettavasti käyttää ja jotka ovat saattaneet alan tuhon partaalle.

Voisiko komissio kertoa, mistä aiheista keskusteltiin ja miksi ei päästy sopimukseen?

Komissio tuntee hyvin alan epätoivoisen tilanteen. Mihin toimiin se aikoo seuraavaksi ryhtyä?

Koska aihe ei koske ainoastaan Eurooppaa, ovatko Yhdysvallat ja Japani samaa mieltä Euroopan unionin esittämistä valituksista?

Aikooko komissio Euroopan laivanrakennusteollisuuden tuella esittää tämän asian Maailman kauppajärjestölle, mikäli Korea pysyy tiukassa kannassaan?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(18. huhtikuuta 2000)

Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen huolen Euroopan laivanrakennusteollisuuden tilanteesta.

Lokakuun 9. päivänä kokoontuneen teollisuusneuvoston päätelmien johdosta komissio on aloittanut vuoropuhelun Etelä-Korean kanssa korealaisia telakoita koskevien petollisten menettelytapojen poistamiseksi. Komissiolla ja Etelä-Korealla on ollut kolme kahdenvälistä kokousta, joista ensimmäinen Pariisissa joulukuussa 1999, toinen Soulissa helmikuussa 2000 ja viimeisin Brysselissä 14.–16. maaliskuuta 2000. Kyseisten neuvottelujen tarkoituksena on ollut saada Etelä-Korealta tiettyjä sitoumuksia, jotta laivanrakennusteollisuuden maailman laajuiset markkinat saataisiin tasapainotetuksi, mikä auttaisi uudelleen nostamaan hintoja. Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi Etelä-Korean olisi kieltäydyttävä vaikeuksissa olevien telakoidensa avustamisesta ja kyseisen alan suorasta tai epäsuorasta tukemisesta. Taloudellisten toimenpiteiden avoimuutta ja tilinpidon standardeja koskevat sitoumukset olisi myös huomioitava.

Etelä-Korea antoi 29. maaliskuuta 2000 sarjan hyväksytyjä pöytäkirjoja, joilla se hyväksyi komission ehdotukset muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Jos sopimus näin ollen solmittaisiin, komissio yhteistyössä teollisuusneuvoston ja jäsenvaltioiden kanssa valvoisi erittäin tarkasti eteläkorealaisten sitoumuksien noudattamista.

Euroopan laivanrakennusala on ilmoittanut, että jos sitoumuksia jätettäisiin noudattamatta tai konkreettiset tulokset markkinoilla jäisivät puuttumaan, kyseinen tuotannonala esittäisi Etelä-Korean valtioneuvoston esittämien koskevan valituksen komissiolle ns. kaupan esteitä koskevan asetuksen eli yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman

kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22. joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94⁽¹⁾ nojalla.

Komissio on kansainvälisiä veloitteitaan noudattaen valmis käyttämään kaikkia käytössään olevia kauppapolitiikan välineitä kyseisen alan ongelmien ratkaisemiseksi.

Japanin laivanrakennusala, jonka niin ikään kärsii eteläkorealaisten aggressiivisesta kilpailusta, on esittänyt mahdollisuuden Etelä-Korean vastaisista toimista WTO:ssa. Japanin viranomaiset ovat ilmoittaneet, että he liittyisivät yhteisön WTO:ssa mahdollisesti suorittamiin toimenpiteisiin. Amerikkalainen laivanrakennusteollisuus puolestaan on ottanut yhteyttä viranomaisiinsa vaatiakseen kyseisenlaisia kauppapoliittisia toimenpiteitä Etelä- Koreassa.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota tähän kysymykseen ja Etelä-Korean telakoiden harjoittaman petollisen kilpailun vaikutuksiin yhteisön laivanrakennusteollisuuden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994.

(2000/C 374 E/230)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0978/00

esittäjä(t): Niels Busk (ELDR) komissiolle

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: T5-asiakirjat

Aikaisemman kysymykseni (P-2817/99)⁽¹⁾ johdosta pyydän komissiota ottamaan vastauksessaan lähtökohdaksi sen, että vastuu on edelleen viejällä, vaikka asiakirja leimauksen jälkeen on viranomaisen hallussa ja siten yksinomaan viranomaisen valvonnassa.

Aikooko komissio ryhtyä toimiin, jotta vastuu T5-asiakirjan palauttamisesta siirretään viranomaisille, koska asiakirja on niiden hallussa?

⁽¹⁾ EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 209.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. toukokuuta 2000)

Komissio on edelleen sitä mieltä, ettei toimivaltaisille viranomaisille tarvitse siirtää vastuuta T5-asiakirjojen palauttamisesta, koska kyseinen vastuu kuuluu jo niille lain perusteella. Sen tietoon ei myöskään ole saatettu, että arvoisan parlamentin jäsenen kuvaama tilanne olisi yleinen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa.

Jos erityistapauksessa vahvistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset eivät ole täyttäneet alkuperäisen T5-valvontakappaleen palauttamisvelvollisuutta, viejä voi pyytää vahvistusta tavaroiden aiotusta käyttötarkoituksesta tai määräpaikasta, kuten käy ilmi komission vastauksesta parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2817/99. Viimeisenä keinona viejä voi ajaa oikeuksiaan, myös oikeusteitse, erityisesti silloin, jos jokin jäsenvaltio on rikkonut sille kuuluvia yhteisön veloitteita, varsinkin, jos viejälle on aiheutunut siitä vahinkoa.

Vaikka komissio ei voikaan puuttua tällaisiin yksittäistapauksiin, se haluaa kuitenkin muistuttaa jäsenvaltioita niiden velvollisuuksista yhteisön lainsäädännön noudattamisen yhteydessä yleisellä tasolla.

(2000/C 374 E/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0984/00**esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Evin-lain tapaus

Komission jäsen Bolkestein on äskettäin kertonut, että Evin-lain tapausta käsitellään parhaillaan. Voiko hän kertoa, kuka johtaa näitä neuvotteluja ja huolehtiiko hän siitä, että parlamentti saa tiedon neuvottelujen tuloksista?

(2000/C 374 E/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0985/00**esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Evin-lain tapaus

Komission jäsen Bolkestein kertoi äskettäin edellisen komission päättäneen, että ei-lakisäätteiset menettelysäännöt ovat sopivin menettelytapa yhtenäismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevan kansallisen lainsäädännön suhteen. Voiko komission jäsen toimittaa parlamentille pöytäkirjan kokouksesta, jossa päätös tehtiin?

(2000/C 374 E/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0986/00**esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Evin-lain tapaus

Voiko komission jäsen Bolkestein taata, että hän vie asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, jos neuvottelut eivät johda tulokseen, joka on sopusoinnussa EY:n perustamissopimusten määräysten kanssa ja joka takaa oikeusvarmuuden yksityisille yrityksille?

**Frederik Bolkestein komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0984/00, E-0985/00 ja E-0986/00**

(3. toukokuuta 2000)

Komissio toistaa tutkivansa parhaillaan tätä tapausta hyvin huolellisesti. Tämä ei johdu ainoastaan parlamentin asiaa koskevasta huolesta vaan myös siitä, että komissio haluaa varmistaa sisämarkkinasääntöjen noudattamisen.

Komission päätavoitteena tässä tapauksessa on varmistaa, että Evin-lain ekstraterritoriaaliset vaikutukset ovat EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan (entinen 59 artikla) mukaisia. Tämä tarkoittaa sitä, että vaikutukset ovat oikeasuhtaisia kansanterveyden suojelua koskevaan tavoitteeseen nähden, jota komissio täysimääräisesti tukee. Tässä suhteessa komissio katsoo, että vuoden 1995 menettelysäännöt voisivat periaatteessa olla riittävä keino sen varmistamiseksi, että oikeasuhtaisuutta koskeva vaatimus täyttyy. Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että Ranskan viranomaisten on edelleen parannettava sääntöjä niiden soveltamisen rajoittamiseksi pieneen määrään tarkasti määriteltyjä tapauksia ja sen varmistamiseksi, että ne takaavat paremman oikeusvarmuuden ja ennustettavuuden kaikille osapuolille, myös urheilutapahtumien järjestäjille muissa jäsenvaltioissa. Komissio aikoo keskustella näistä kysymyksistä Ranskan viranomaisten kanssa lähiaikoina. Kun komissio tekee asiassa lopullisen päätöksen, päätös julkaistaan tavanomaisia menettelyjä noudattaen, ja komissio vastaa tietenkin siinä vaiheessa mielellään kaikkiin parlamentin jäsenten mahdollisiin kysymyksiin.

(2000/C 374 E/234)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0990/00**esittäjä(t): Markus Ferber (PPE-DE) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Media II -ohjelman määrärahojen jakautuminen ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden kesken

Koska en valitettavasti saanut asianmukaista vastausta kirjalliseen kysymykseeni E-0104/00⁽¹⁾, kysyn uudestaan, miten Media II -ohjelman määrärahat ovat ohjelman alusta lähtien jakautuneet siihen osallistuvien jäsenvaltioiden kesken? Kuinka paljon rahaa eri jäsenvaltiot ovat saaneet kaiken kaikkiaan ja prosentuaalisesti? Miksi?

⁽¹⁾ EYVL C 280 E, 3.10.2000, s. 178.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2000)

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön lähetetään suoraan yhteenvetotaulukko myönnetystä rahoitustuesta maata kohden MEDIA II -ohjelman neljältä ensimmäiseltä vuodelta (1996–1999).

Taulukon liitteenä on tilastotietoja kunkin jäsenvaltion ja MEDIA II -ohjelmaan osallistuvan maan osuudesta Euroopan markkinoilla. Vuosia 1998–1999 koskevat tilastot eivät ole lopullisia, vaan ne vahvistetaan ohjelman loppuarvioinnin yhteydessä. Näiden tietojen avulla on mahdollista arvioida MEDIA II -ohjelman yhteydessä myönnettyjen varojen jakautumista suhteessa markkinoiden todelliseen tilanteeseen.

Esimerkki: Alankomaiden osuus Euroopassa elokuvatuotantoon tehtyjen investointien kokonaismäärästä on 1,8 %, ja maan osuus Euroopan markkinoista katsojamäärien mukaan on 2,7 %. Alankomaat sai vuosien 1996 ja 1999 välisenä aikana 5,45 % MEDIA II -ohjelmasta myönnettyistä varoista, joista 3,5 % oli tuottajille annettua tukea ja 4,9 % levittäjille annettua tukea. Alankomaissa toimivien elokuva-alan ammattilaisten MEDIA II -ohjelmasta saamien varojen osuus on siis suurempi kuin maan todellinen osuus Euroopan markkinoilla sekä tuotannon että käyttömökkinoiden osalta.

MEDIA II -ohjelmassa komissio valitsee tuensaajat menettelyllä, joka perustuu Euroopan audiovisuaalisen ohjelmateollisuuden ammattilaisten koulutusohjelmien täytäntöönpanosta (Media II -koulutus) 22 päivänä joulukuuta 1995 tehtyyn neuvoston päätökseen 95/564/EY⁽¹⁾ sekä Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpanosta (MEDIA II – Kehittäminen ja levitys) (1996–2000) 10 päivänä heinäkuuta tehtyyn neuvoston päätökseen 95/563/EY⁽²⁾.

Komission osarahoittamia hankkeita ei valita kansallisuuden tai alkuperämaan, vaan niiden laadun ja eurooppalaisen lisäarvon perusteella. Komission ja MEDIA-komitean määrittämässä suuntaviivoissa selostetaan tarkemmin eri kelpoisuus- ja valintaperusteita.

Parlamentille lähetetään MEDIA II -ohjelman arviointia koskeva loppuraportti sen jälkeen, kun MEDIA II -ohjelma on päättynyt vuoden 2000 lopussa.

⁽¹⁾ EYVL L 321, 30.12.1995.

⁽²⁾ EYVL L 321, 30.12.1995.

(2000/C 374 E/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0995/00**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Valkoinen kirja elintarvikkeiden turvallisuudesta

Liitteessä valkoiseen kirjaan elintarvikkeiden turvallisuudesta (KOM(1999) 719 lopullinen) komissio ilmoittaa, että se antaa direktiiviehdotuksen ravintoaineilla täydennetyistä elintarvikkeista.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Minkälaisilla perusteilla elintarvikealan tiedekomitea määrittää vitamiinien ja kivennäisaineiden turvalliset enimmäismäärät, ja miten komissio tulee käyttämään näitä tietoja määrittäessään ravintoaineilla täydentämisen enimmäisrajat kyseisessä direktiivissä?
2. Sallitaanko direktiivissä niiden vitamiinien ja kivennäisaineiden käyttö, jotka on lueteltu ruokavaliovalmisteista erityisiin lääkinällisiin tarkoituksiin annetussa direktiivissä (1999/21)?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2000)

1. Komissio on antanut elintarvikealan tiedekomitealle toimeksiannon tarkastella vitamiinien ja kivennäisaineiden päivittäisen saannin sellaisia enimmäismääriä, joista ei vielä todennäköisesti aiheudu haitallisia terveysvaikutuksia. Tiedekomitean on varmistettava, että sen tarkastelu on tieteellisen riskinarvioinnin periaatteiden mukainen.

Komissio aikoo sisällyttää ravintoaineilla täydennettyjä elintarvikkeita koskevaan direktiiviehdotukseensa ne periaatteet ja perusteet, jotka on otettava huomioon elintarvikkeisiin lisättyjen vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismäärien määrittelyssä. Koska edellä mainitun ehdotuksen valmistelu on alkuvaiheessaan, komissio ei voi kertoa näiden periaatteiden ja perusteiden yksityiskohtia. Esimerkkinä mainittakoon, että yksi näistä periaatteista on elintarvikelainsäädännön peruseriaate eli se, että vitamiineilla ja kivennäisaineilla täydennettyjen elintarvikkeiden on oltava turvallisia. Aineiden mahdollinen saanti kaikista elintarvikelähteistä on myös yksi niistä perusteista, joita on tarkasteltava.

Ravintoaineilla täydennettyjen elintarvikkeiden vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismäärien asettamisessa nojaututaan elintarvikealan tiedekomitean tieteellisen riskinarvioinnin avulla saamiin turvallisiin enimmäismääriin. Lisäksi sovelletaan määriteltyjä perusteita ja periaatteita osana riskinhallinnan arviointia.

2. Ruokavaliovalmisteista erityisiin lääkinällisiin tarkoituksiin 25. maaliskuuta 1999 annettuun komission direktiiviin 1999/21/EY⁽¹⁾ sisältyy luettelo niistä vitamiineista ja kivennäisaineista, joita kyseisissä valmisteissa olisi oltava. Elintarvikealan tiedekomitea antoi 12. toukokuuta 1999 lausunnon niistä ravintoaineista, joita voidaan lisätä erityisruokavaliovalmisteisiin. Kyseiseen raporttiin sisältyy samantyyppinen luettelo vitamiineista ja kivennäisaineista kuin direktiiviin 1999/21/EY. Näitä luetteloita tullaan käyttämään apuna laadittaessa luetteloa niistä vitamiineista ja kivennäisaineista, joita voidaan lisätä ravintoaineilla täydennettyihin elintarvikkeisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 91, 7.4.1999.

(2000/C 374 E/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1004/00

esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Laiton työvoiman vapaan liikkuvuuden rajoittaminen

Hyväksyminen viralliseksi matkaoppaaksi edellyttää Italiassa seuraavien ehtojen täyttämistä:

- Hakijan on suoritettava italialainen tutkinto, joita ei järjestetä säännöllisesti. Tutkintotilaisuuksien välillä saattaa olla jopa 10–15 vuoden odotusaika.
- Tutkintoon sisältyy italian kielen kirjallinen koe. Vaatimukset ovat hyvin tiukat, ja monet ulkomaiset oppaat reputtavat tämän tutkinnon. Oppaat puhuvat sujuvaa italiaa, mutta kirjoittavat heikommin kuin italialaiset oppaat. Italian kielen kirjallisen taidon vaatimus ei vaikuta asianmukaiselta, koska oppaat puhuvat usein työssään äidinkieltään.
- Tutkinto antaa oikeuden toimia oppaana vain siinä kaupungissa / sillä alueella, jossa/jolla tutkinto on suoritettu. Tämän vuoksi oppaat eivät voi toimia koko maahan ulottuvien kiertomatkojen oppaina.

Katsooko komissio, että tämänmuotoinen tutkinto ja tällainen lupakäytäntö ovat sopuosinnussa työvoiman vapaata liikkuvuutta koskevien yhteisön säännösten kanssa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. toukokuuta 2000)

Matkaoppaan ammatin harjoittaminen Italiassa edellyttää kelpoisuutta, jonka tasosta on säädetty direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/51/ETY⁽¹⁾. Direktiivissä säädetään, että jäsenvaltion kansalaisella on oikeus harjoittaa toisessa jäsenvaltiossa ammattia, johon hän on kotijäsenvaltiossaan täysin pätevä. Vastaanottava jäsenvaltio voi edellyttää muuttajalta sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen suorittamista, mikäli muuttajan koulutuksen ja vastaanottavan jäsenvaltion vaatimusten välillä on merkittäviä eroja.

Italia on pannut direktiivin täytäntöön vuonna 1994 annetulla asetuksella ("Decreto Legislativo 2 maggio 1994, n. 319"). Asetuksessa säädetään, että tutkinto voidaan tunnustaa, jos hakija on valintansa mukaan suorittanut joko sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen silloin kun hakijan koulutuksen ja kansallisessa laissa säädetyn koulutuksen välillä on merkittäviä eroja. Tämä asetus vaikuttaa yhdenmukaiselta yhteisön lain kanssa, ja hakijat voivat puolustaa oikeuksiaan sen nojalla.

Komission tietojen mukaan kelpoisuuskokeita järjestetään säännöllisesti hakijoille, jotka ovat valinneet tällaisen korvaavan toimenpiteen. Koe suoritetaan italian kielellä, mutta sen tavoitteena on arvioida hakijan ammatillisia tietoja tietyissä ammatin harjoittamisessa tarvittavissa aineissa (esim. arkeologiassa tai taidehistoriassa) eikä kielitaidossa. Hakija voi joka tapauksessa valita kelpoisuuskokeen ja sopeutumisajan välillä; jälkimmäiseen ei sisälly kirjallista koetta.

Lupien maantieteellisen ulottuvuuden osalta komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että direktiivin mukaisesti hakijalla on oikeus harjoittaa ammattia samoilla edellytyksillä, joita sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisiin. Kyseiseen ammattiin pääsyä koskevien määräysten mukaisesti Italian kansalaisille myönnetty luvat eivät ole laajempia kuin yhteisön kansalaisille vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmän mukaisesti myönnetty luvat, sillä ne ovat voimassa ainoastaan luvan myöntäneellä alueella. Luvan ulottaminen muille alueille kuuluu kansallisen lain piiriin, ja sitä sovelletaan kaikkiin yhteisön kansalaisiin. Erityisillä paikallisilla, kulttuurisilla ja historiallisilla näkökohdilla, jotka ovat olennainen osa kyseistä toimialaa, voitaisiin ilmeisesti perustella erityiset alueelliset määräykset. Näin ollen komissio katsoo, että asiassa ei ole selkeästi rikottu yhteisön lakia.

⁽¹⁾ EYVL L 30, 9.2.1995 (sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna).

(2000/C 374 E/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1021/00

esittäjä(t): Dirk Sterckx (ELDR) komissiolle

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: Saksan ja Belgian raviurheiluliitot ja yhteisön lainsäädännön rikkominen

1. Voiko Saksan raviurheiluliitto (HVT) poistaa Saksan kantakirjasta siihen säännöllisesti merkittyyä hevosia sillä perusteella, että EU:n sisäiseen vientiin myönnetty lupa-aika on ylitetty yhdellä kuukaudella?
2. Voivatko Belgian ja Saksan raviurheiluliitot vaatia omia jäseniään maksamaan tuonti- ja vientituljeja tilapäisestä tai pysyvästä ravihevosten tuonnista tai viennistä EU:n sisällä.
3. Voiko Saksan raviurheiluliitto (HVT) kieltää toisesta EU-maasta Saksaan tuotua jalostustammaa ja sen varsaa saamasta Saksan kansalaisuutta ja sen jälkeen viemästä niitä edelleen muuhun EU:n jäsenvaltioon?

4. Voiko Saksan raviliitto vaatia toisesta EU:n jäsenvaltiosta kotoisin olevalta ravihevosten omistajalta, että tämän pitäisi Saksan kansalaisuuden saaneita hevosiaan Saksan talleissa kuusi kuukautta vuodessa?

5. Voiko Saksan raviliitto poistaa ravihevosiä Saksan kantakirjasta ja kieltää niitä osallistumasta ravikilpailuihin sillä perusteella, että niille ei ole haettu vientiasiakirjoja tai että EU:n sisäiseen vientiin myönnetty lupa-aika on päättynyt?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2000)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista ongelmista ja on tämän vuoksi tehnyt kyselyn kyseisille viranomaisille. Yhden jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ilmoittivat jo komissiolle, että he ovat pyytäneet asiaan liittyviä asiakirjoja kyseiseltä organisaatiolta. Komissio toimittaa näistä tuloksista vastauksen suoraan arvoisalle jäsenelle.

Hevoseläimiä koskeva yhteisön lainsäädäntö kattaa useita seikkoja. Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja tuonnin osalta säädetään 26. kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/426/ETY⁽¹⁾, ja sen liitteessä C säädetään terveystodistuksesta, jota käytetään rekisteröidyille hevosille annettavan tunnistusasiakirjan kanssa. Jos jäsenvaltiot eivät sovelle direktiivin 6 artiklan säännöksiä, lähettävän jäsenvaltion virkaeläinlääkärin on täytettävä eläimen terveystodistus joka kerran, kun eläin aiotaan siirtää toiseen jäsenvaltioon riippumatta siitä, onko tämä siirtäminen pysyvää vai väliaikaista. Todistus on voimassa 10 päivää, ja sitä voidaan näin ollen käyttää useampaan kuin yhteen rajanylitykseen kyseisen kauden aikana.

Jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa säädetään 26. kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/427/ETY. Tähän direktiiviin perustuvassa komission päätöksessä 92/353/ETY⁽²⁾, joka on tehty 11. kesäkuuta 1992, annetaan rekisteröityjen hevoseläinten kantakirjoja pitävien tai perustavien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymis- tai tunnustamisperusteet. Päätöksen mukaisesti on jäsenvaltioiden tehtävä hyväksyä järjestöt tai yhdistykset, ja tässä on pyrittävä erityisesti välttämään jalostajien syrjintää. Jalostukseen tarkoitettujen hevoseläinten kantakirjoihin hyväksymistä ja merkitsemistä koskevista perusteista säädetään 10. tammikuuta 1996 tehdyssä komission päätöksessä 96/78/EY⁽³⁾.

Kilpailuihin tarkoitettujen hevoseläinten kaupasta 26. kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/428/ETY säädetään myös kilpailuihin osallistumisen edellytyksistä.

(¹) EYVL L 224, 18.8.1990.

(²) EYVL L 192, 11.7.1992.

(³) EYVL L 19, 25.1.1996.

(2000/C 374 E/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1022/00

esittäjä(t): **Mogens Camre (UEN) komissiolle**

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: EU:n rasimin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen valtuudet

Arvostetussa tanskalaisessa päivälehdessä Berlingske Tidende todettiin 6. maaliskuuta 2000, että EU:n rasimin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen päällikkö Beate Winkler on juuri osallistunut Kööpenhaminassa multietniseen konferenssiin.

Tässä yhteydessä tämä EU:n virkamies totesi, että hän ja hänen keskuksensa valvovat ja kartoittavat hänen mielestään Euroopan äärioikeistopuolueisiin lukeutuvan Tanskan kansanpuolueen (Dansk Folkeparti) lausuntoja.

Nämä toteamukset ovat sisältönsä perusteella hyvin kyseenalaisia. "Äärioikeistopuolue" on absurdi nimitys sosiaalisesta ja liberaalisesta puolueesta, ja seikat, joita seurantakeskuksen voidaan olettaa tutkivan, eivät liity millään tavalla Tanskan kansanpuolueen työhön tai politiikkaan. Tanskalaisen vasemmistohenkisen toimittajan esittämät vastaavat toteamukset johtivat vuonna 1999 tuomioon ja rangaistukseen tanskalaisessa tuomioistuimessa.

Beate Winklerin toteamukset antavat ymmärtää, että hänellä on valtuudet valvoa, tutkia ja oikaista Tanskan kansalaisia ja poliittisia puolueita, koska näillä on näkemyksiä, joita hänen keskuksensa ei pidä soveliaina. Tämä loukkaa vakavasti Tanskan kansalaisten demokraattisia oikeuksia, ja on erittäin tärkeää saada selville, katsooko EU:n komissio, että Winklerin poliittinen toiminta on EU:n perustamissopimuksen ja niin sanotulle seurantakeskukselle määrättyjen tehtävien mukaista.

Millä valtuuksilla EU:n rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskus sekä keskuksen palveluksessa työskentelevä virkamies Beate Winkler komission mielestä arvostelevat demokraattisia poliittisia puolueita ja poliittisia näkemyksiä yhdessä jäsenvaltiossa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(11. toukokuuta 2000)

Euroopan rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskus perustettiin 2. heinäkuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1035/97⁽¹⁾. Keskus on itsenäinen elin, joka on toki vastuussa yhteisön toimielimille yhteisön varojen käytöstä mutta joka on mahdollisimman riippumaton suorittaessaan tehtäviään (johdanto-osan 23 kappale).

Asetuksen mukaisesti seurantakeskuksen päätavoitteena on toimittaa yhteisölle ja sen jäsenvaltioille puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Euroopan tasolla rasismiin, muukalaisvihaan ja antisemitismiin liittyvistä ilmiöistä. Keskuksen tarkoituksena on auttaa yhteisöä ja sen jäsenvaltioita niiden toteuttaessa toimenpiteitä ja määritellesä toimintaa toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Lisäksi seurantakeskus tutkii rasismiin, muukalaisvihaan ja antisemitismiin liittyvien ilmiöiden ja ilmentymien laajuutta ja kehitystä, arvioi niiden syitä, seurauksia ja vaikutuksia sekä tarkastelee esimerkkejä hyvistä menettelytavoista niiden korjaamiseksi.

Asetuksessa määritellään myös useita tehtäviä, joita seurantakeskus voi suorittaa saavuttaakseen edellä mainitut tavoitteet. Seurantakeskus tekee muun muassa tieteellisiä tutkimuksia ja selvityksiä sekä alustavia ja toteutettavuustutkimuksia ja laatii päätelmiä ja lausuntoja yhteisölle ja jäsenvaltioille.

On selvää, että rasismien ja muukalaisvihan kehitystä tarkastellaan monien eri toimintojen avulla. Poliittisten puolueiden lausumat kannat ovat olennainen osa tätä tarkastelua. Komissio huomauttaa, että seurantakeskus on tukenut ajatusta siitä, että Euroopan poliittiset puolueet allekirjoittaisivat peruskirjan ei-rasistisen yhteiskunnan puolesta toimivista puolueista ja sitoutuisivat siten välttämään lausunnoissaan kielenkäyttöä, joka saattaisi tiukentaa rasistisia ja muukalaisvastaisia asenteita tai antaa niille oikeutuksen.

⁽¹⁾ EYVL L 151, 10.6.1997.

(2000/C 374 E/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1033/00

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: Ison-Britannian rahoituspalveluja ja -markkinoita koskevan lakiesityksen 19 kohta

Rahoituspalveluja ja -markkinoita koskevan lakiesityksen (saatavana Internetissä osoitteessa <http://www.publications.parliament.uk/pa/ldbills/032/2000032.htm>) 19 kohdan mukaan Iso-Britannia pyrkii ulottamaan oikeudenkäyttövaltansa Ison-Britannian ulkopuolella toimiviin rahoituspalvelujen tarjoajiin. Tällöin maan hallitus voisi ulottaa sääntelynsä koskemaan muissa jäsenvaltioissa toimivia yhtiöitä, jotka myyvät rahoituspalveluja Ison-Britannian markkinoilla Internetin välityksellä.

Katsooko komissio, että tämä artikla on yhtenäismarkkinalainsäädännön vastainen? Katsooko komissio, että tämä artikla on EU:n yhtenäismarkkinalainsäädännön hengen ja/tai yhtenäismarkkinaperiaatteen hengen vastainen? Onko luultavaa, että 19 kohta on sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin vastainen (jos oletetaan, että se hyväksytään neuvoston äskettäin sopiman yhteisen kannan mukaisena)?

Heikentääkö Ison-Britannian hallituksen valitsema linja yhtenäismarkkinoilla sovellettavaa periaatetta kotimaassa/alkuperämaassa suoritettavasta valvonnasta?

Jos komissio katsoo, että 19 kohta rikkoo EU:n lakeja tai periaatteita, mihin toimiin se aikoo ryhtyä Ison-Britannian hallitusta vastaan?

Onko komissio vastaanottanut yleisöltä 19 kohtaa koskevia valituksia?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. toukokuuta 2000)

Komissio on tietoinen rahoituspalveluja ja -markkinoita koskevasta lakiesityksestä (FSMB).

Komissio haluaa varmistaa, että lain tullessa voimaan sen 19 kohta on sisämarkkinoiden periaatteiden ja erityisesti sähköistä kaupankäyntiä sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista annettun direktiiviehdotuksen mukainen⁽¹⁾. Komissio ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat yhteydessä toisiinsa tässä tarkoituksessa.

Komissio ei ole saanut virallisia valituksia 19 kohdasta, joka ei ole vielä voimassa.

⁽¹⁾ KOM(98) 586 lopullinen.

(2000/C 374 E/240)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1061/00

esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: Jäsenvaltioiden omien kansalaisten eriarvoinen kohtelu

Viittaan komission vastaukseen, jonka se antoi kiireelliseen kysymykseeni (P-0555/00)⁽¹⁾, ja totean, että komissio ei vastannut kysymykseeni.

Tanskan hallitus on antanut lakiesityksen Tanskan lomalainsäädännön muuttamiseksi. Ongelmana on se, että tämä lakiesityksen mukaan työehtosopimusten piiriin kuluvat työntekijät ovat eriarvoisessa asemassa verrattuna niihin työntekijöihin, jotka eivät kuulu työehtosopimusten piiriin.

Kysymykseni oli seuraava: Pitääkö komissio perustamissopimuksen mukaisena sitä, että jäsenvaltio kohtelee omia kansalaisiaan eriarvoisesti – toisin sanoen työehtosopimusten piiriin kuuluvia työntekijöitä eri tavalla kuin työntekijöitä, jotka eivät kuulu työehtosopimusten piiriin – siten että yleisen työehtosopimuksen tehneille työntekijöille annetaan mahdollisuus siirtää 20 päivää ylittävä lomapäivien määrä seuraavalle lomavuodelle, kun taas työntekijöille, joilla ei ole työehtosopimusta, tätä mahdollisuutta ei anneta?

Pitääkö komissio asianmukaisena sitä, että jäsenvaltio syrjii omia kansalaisiaan sen perusteella, kuuluvatko he työehtosopimusten piiriin vai eivät?

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2000)

Kuten komissio totesi arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen P-0555/00 ⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa, arvoisan jäsenen esiin ottama kysymys kuuluu Tanskan viranomaisten toimivaltaan sillä edellytyksellä, että Tanskan lainsäädännössä, jos sitä on muutettu, noudatetaan tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 23. marraskuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/104/EY ⁽²⁾.

Yleisesti voidaan kuitenkin todeta, että jäsenvaltioiden lainsäädännössä yksilöiden oikeudet ja velvollisuudet vaihtelevat usein eri perustein. Jos tähän vaihteluun sovellettavissa perusteissa ei kuitenkaan rikota yhteisön lainsäädäntöä, tällaisten säännösten kohtuullisuus on arvioitava kansallisella tasolla.

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000.

⁽²⁾ EYVL L 307, 13.12.1993.

(2000/C 374 E/241)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1063/00

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: EU:n direktiivien ja Ranskan lakien vastaiset Eid-el-Kabir -juhlan rituaalit

Komissio on varmastikin tietoinen, että joka vuosi Pariisissa pidettävässä Eid-el-Kabir -juhlassa suoritettava uskonnollinen lampaanteurastus on väkivaltainen ja laiton rituaali.

Se rikkoo räikeästi Ranskan lainsäädännön lisäksi neuvoston direktiiviä 93/119/EY ⁽¹⁾, jossa nimenomaisesti kielletään uskonnollisten rituaalien yhteydessä tehtävä teurastus teurastamon ulkopuolella. Lisäksi eläimiä käsitellään usein julmasti ja kovakouraisesti ennen teurastushetkeä, mikä rikkoo direktiivin 93/119/EY 3 artiklaa.

1. Miksi komissio, joka vastaa EU:n sopimusten ja yhteisön lainsäädännön noudattamisesta, ei ole ryhtynyt tähän mennessä minkäänlaisiin toimiin tämän asian suhteen?
2. Milloin komissio aikoo käynnistää rikkomusmenettelyn Ranskaa vastaan (EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla), koska Ranska ei ole pannut täytäntöön direktiiviä 93/119/EY?

⁽¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(11. toukokuuta 2000)

Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että eläinten teurastamista ja lopettamista koskeva yhteisön lainsäädäntö pannaan täytäntöön eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22. joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/119/EY mukaisesti.

Komissio on tietoinen eläinten kohtelusta kyseisen tapahtuman aikana. Riittämätön teurastamokapasiteetti Ranskan tietyillä kaupunkialueilla näyttää olevan yksi syy huomioihin, joita on tehty eläinten kohtelusta kyseisen juhlan aikana.

Komission mielestä Ranskan viranomaisten on löydettävä käytännön ratkaisu teurastamokapasiteettiongelmaan. Toisaalta eläimille kärsimystä aiheuttava kohtelu kiinnipitämisen ja teurastuksen aikana ei ole hyväksyttävää.

Ranskan viranomaisiin on otettu yhteyttä, koska järjestelyitä on syytä parantaa. Tässä yhteydessä Ranskan viranomaiset vakuuttivat ennen juhlaa ryhtyvänsä lukuisiin toimiin eläinten hyvinvoinnin sekä hygienian parantamiseksi. Toimiin kuuluu muun muassa läheinen yhteydenpito eri islamilaisiin uskonnollisiin ja kulttuuriryhmittymiin, jotta nämä saataisiin mukaan asiaa koskevaan keskusteluun.

Nyt kun juhla on ohi, komissio odottaa Ranskan viranomaisten virallista raporttia, ennen kuin se ryhtyy – mikäli tarpeen – lisätoimenpiteisiin, joihin voi kuulua Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan (ent. 169 artikla) mukaisen menettelyn aloittaminen.

(2000/C 374 E/242)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1066/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: Microcredit

Microcredit on järjestö, joka myöntää pieniä lainoja (pääasiallisesti) naisten omien yritysten perustamiseen. Päämääränä on naisten taloudellinen riippumattomuus.

Voiko komissio kertoa, mitä varoja EU on myöntänyt Microcreditin toiminnan laajentamiseen? Voisiko komissio myös kertoa, miten se on varmistanut, että lainat todella myönnetään niitä eniten tarvitseville?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(18. toukokuuta 2000)

Microcreditin toiminnan laajentamiseen erityisesti myönnettyistä varoista, erotettuna esimerkiksi yrittäjiksi aikovien koulutukseen varatuista määristä, ei valitettavasti ole käytettävissä tietoja, ellei tehdä laajoja selvityksiä kyseisissä jäsenvaltioissa ohjelmien toteuttamisesta vastaavien välittäjien avulla.

Useisiin komission toteuttamiin toimiin kuitenkin sisältyy pienten lainojen käyttö ja niiden lisääminen. Nämä toimet on suurelta osin suunniteltu helpottamaan liiketoiminnan käynnistysvaiheen rahoituksen saantia pienille yrittäjille, joilla ei ole riittävästi omia varoja tai jotka eivät täytä tavanomaisia kaupallisia ehtoja rahoituksen saamiseksi esimerkiksi pankeilta.

Joitakin toimia on toteutettu Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ohjelmissa. Esimerkiksi ESR:n 6 artiklan mukaisessa Paikallista pääomaa sosiaaliin tarkoituksiin -kokeiluhankkeessa kokeillaan parhaillaan 31:llä yhteisön alueella pienten lainojen käyttöä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja mikroyritysten perustamishankkeiden tukemiseen. Ohjelmakautena 1994–1999 yhteisön Employment-NOW-aloitteesta (uusia mahdollisuuksia naisille) on tuettu useita rahoituksen saantia suosivia hankkeita, erityisesti tarjoamalla koulutusta. Noin kolmasosa aloitteeseen kuuluvista toimista on suunnattu yritysten perustamiseen.

Paikallista pääomaa sosiaaliin tarkoituksiin -hankkeen valtavirtaistamiseksi Euroopan sosiaalirahastosta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1262/1999⁽¹⁾ säädetään, että kohtuullinen määrä tavoitteiden 1 ja 3 mukaiseen tukitoimeen varatuista rahaston määrärahoista jaetaan pieninä apurahoina. Lisäksi asetuksessa säädetään, että rahasto tukee yleisesti yrittäjyyden edistämiseen tähtäviä toimia (2 artiklan 1 kohdan d) alakohta) sekä parantaa naisten mahdollisuutta ryhtyä yrittäjiksi (2 artiklan 1 kohdan e) alakohta). Vaikka kauden 2000–2006 suunnittelu ei ole niin pitkällä, että voitaisiin antaa konkreettisia lukuja, on hyvin todennäköistä, että sen aikana naisten yrittäjyyttä tuetaan entistä enemmän.

On huomattava, että edellä mainittuja toimia ei ole rahoitettu siirtämällä varoja komissiosta suoraan lopulliselle edunsaajalle. Jäsenvaltiot osallistuvat rahoitukseen, ja varat maksetaan välittäjien kautta paikallisella tasolla. Yhteisön varat siirretään noudattaen täysin toissijaisuuden periaatetta, mikä muodostaa tärkeän osan rahoituksen turvaamista tämällytyypisessä toimessa, jossa edunsaajien ja heidän tarpeidensa yksityiskohtainen tunteminen on ensisijaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että apu on oikein kohdennettu.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2000/C 374 E/243)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1068/00**esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle**

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: Nautaeläinten tuberkuloositutkimus

Ainoa EU:ssa hyväksytty nautojen tuberkuloositesti on direktiivissä 64/432⁽¹⁾ määritelty nahanalainen tuberkuliinitutkimus, joka on "karjakohtainen" eikä "eläinkohtainen". Laboratoriotutkimuksissa on edistytty huomattavasti verinäytteisiin perustuvien testien suhteen ja näistä gamma-interferonitesti on antanut lupaavimpia tuloksia. Voiko komissio ilmoittaa, milloin voimme odottaa verinäytteiden perusteella tehtävän karjan tuberkuloositutkimuksen käyttöönottoa? Minkä tyyppinen testi on todennäköisimmin kyseessä?

(¹) EYVL L 121, 29.7.1964, s. 1977–2012.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(11. toukokuuta 2000)

Eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26. kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY liitteessä B annetaan tuberkuliinien valmistusta ja käyttöä koskevat standardit. Voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaan tuberkuloosi-ihotesti on määräysten mukainen testi. Kansainvälisen eläintautiviraston oppaassa, jossa annetaan diagnostisia testejä ja rokotteita koskevat standardit, määrätään ainoastaan tuberkuloosi-ihotestistä kansainvälisen kaupan tarkoitukseen.

Tanska, Saksa, Italian Bolsanon ja Trenton maakunnat, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Suomi ja Ruotsi ovat onnistuneet hävittämään taudin käyttämällä tuberkuloosi-ihotestiä, ja näitä maita tai alueita pidetään direktiivin mukaisesti virallisesti taudista vapaina.

Kyseisen direktiivin 16 artiklan mukaisesti komissio saattaa ajan tasalle ja tarvittaessa muuttaa liitettä B eläinlääkintäalan tiedekomitean lausunnon perusteella liitteen mukauttamiseksi tieteen kehitykseen. Komissio sai marraskuussa 1999 tiedekomitean loppuraportin, joka on julkaistu myös terveys- ja kuluttajiasioiden pääosaston verkkosivulla.

Raportissa eläinlääkintäalan tiedekomitea vahvistaa tuberkuloosi-ihotestin määräystenmukaiseksi testiksi. Raportissa viitataan kuitenkin myös serologiseen ja gammainterferonitestiin. Gammainterferonitestistä raportissa todetaan, että sen hyväksymistä virallisesti lisämenetelmäksi tuberkuloositestauksessa olisi kannustettava niin, että sitä voitaisiin käyttää paikallisesti määritettävien edellytyksin yksittäisissä taudinhävittämisohjelmissa.

Kansainvälinen eläintautivirasto suosittelee gammainterferonitestiä vain eläimille, joita on vaikea tai vaarallinen käsitellä, kuten pahansuisista karjaa tai muita ontosarvisia.

Tällä hetkellä gammainterferonitesti on hyväksytty virallisesti Australiassa, Uudessa Seelannissa ja Yhdysvalloissa.

Komissio tulee tarkistamaan direktiivin 64/432/ETY tekniset liitteet, mutta tähän liittyen sen on kuultava vielä jäsenvaltioiden diagnostisten laboratorioden ja eläinlääkintäviranomaisten asiantuntijoita.

(2000/C 374 E/244)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1079/00**esittäjä(t): Francesco Turchi (UEN) komissiolle**

(7. huhtikuuta 2000)

Aihe: Hammasteknikon ammatin tunnustaminen

Hammasteesien tekeminen vaatii ammatillista pätevyyttä ja hammasteknikon ammattinimike on tunnustettu useissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Voiko komissio ilmoittaa mitä aloitteita Italian hallitus on tehnyt hammasteknikon ammattinimikkeen tunnustamiseksi?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2000)

Komissiolle ei ole tietoa arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista aloitteista. Toisaalta hammasteknikon ammattia ei ole millään tavoin yhdenmukaistettu yhteisössä, ja siksi vain jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia myöntämään ammatille virallisen aseman tai sääntelemään sitä (koulutusvaatimukset, ammattiin pääsy ja ammatin harjoittaminen). Toisaalta ammatillisen koulutuksen tunnustamisen yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/48/ETY⁽¹⁾ ja 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/51/ETY⁽²⁾, joita on tarkoitus soveltaa hammasteknikon tutkintotodistuksen tunnustamiseen jäsenvaltioiden välillä, ei säädetä komission velvoitteesta tehdä perinpohjaisia selvityksiä kaikista ammasteista, joihin direktiivejä on tarkoitus soveltaa. Tässä yhteydessä komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen seikkaan, että hammasteknikon ("odontotecnico") ammattia säännellään jo Italiassa, sillä se mainitaan Italian kohdalla direktiivin 92/51/ETY liitteessä C.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EYVL L 209, 24.7.1992.

(2000/C 374 E/245)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1106/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(7. huhtikuuta 2000)

Aihe: Työhön liittyvien riskien torjumisesta 8 päivänä marraskuuta 1995 annetun lain N:o 31/95 noudattamatta jättäminen Espanjan viranomaisten taholta

Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY⁽¹⁾ saatettiin osaksi Espanjan lainsäädäntöä työhön liittyvien riskien torjumisesta 8 päivänä marraskuuta 1995 annetulla lailla N:o 31/95.

Kyseisessä laissa säädetään muun muassa, että jokaisen yli 100 työntekijän yrityksen terveystieteiden on kuuluttava neljä ammattiliiton nimeämää työntekijää ja neljä julkishallinnon nimeämää työntekijää. Galiciassa Pontevedran kaupungissa sijaitsevassa A Lama -nimisessä vankilassa, jossa on yli 100 työntekijää, tätä velvoitetta ei kuitenkaan ole täytetty, sillä terveystieteiden ei ole yhtään julkishallinnon nimeämää jäsentä, mikä haittaa laitoksen toimintaa. Ammattiliiton nimeämät jäsenet ovat valittaneet asiasta vankilan johtajalle, rangaistuslaitoksista vastaavalle keskusvirastolle, julkishallinnosta vastaavalle ministeriölle ja oikeusasiamiehelle saamatta kuitenkaan asiaan ratkaisua.

Ottaen huomioon tällaisen julkishallinnon velvoitteiden täyttämättä jättämisen, mitä toimia komissio aikoo toteuttaa sen takaamiseksi, että Espanjan keskushallitus noudattaa lakia ja edellä mainittua direktiiviä ja etteivät edellä kuvatun kaltaiset laiminlyönnit toistu?

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(17. toukokuuta 2000)

Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annetun neuvoston puitedirektiivin 89/391/ETY⁽¹⁾ 10 ja 11 artiklassa säädetään, että työntekijöille ja/tai heidän edustajilleen on tiedotettava työterveyteen ja työturvallisuuteen liittyvistä toimista, heitä on kuultava ja heidän tasapuolinen osallistumisensa on turvattava kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.

Direktiivin 89/391/ETY 4 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on varmistettava kyseisen direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten riittävä valvonta ja seuranta.

Näin ollen jos direktiivin kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä rikotaan, kaikki mahdolliset tapaukset on esitettävä asiasta vastaaville Espanjan viranomaisille eli työsuojelu- ja sosiaaliturvaviranomaisille, joiden on tehtävä tarvittavat tarkastukset toimenpiteiden moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.

Jos komissiolle toimitetaan konkreettisia tietoja, jotka osoittavat, että Espanjan viranomaiset eivät ole valvoneet direktiivin 89/391/ETY kansallisten täytäntöönpanosäännösten soveltamista, se ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989.

(2000/C 374 E/246)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1176/00

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(12. huhtikuuta 2000)

Aihe: Postipalvelujen vapauttamisesta vastaavien virkamiesten kansalaisuus

Voiko komissio vahvistaa, että

- postipalveluista sisämarkkinoilla vastaava uusi johtaja on Hollannin kansalainen
- komission jäsenen postiasioista vastaava erityisneuvonantaja on hollantilainen
- postipalvelujen vapauttamisesta vastaavan komission jäsenen kabinetin päällikkö on hollantilainen
- asiasta vastaava komission jäsen on hollantilainen
- Euroopan postilaitoksista Hollannin postilaitos kannattaa innokkaimmin postipalvelujen täydellistä vapauttamista?

Eikö komissio katso, että tämä tilanne voi heikentää komission sisäisen uudistuksen uskottavuutta ja kansalaisten uskoa tavoitteeseen, ettei virkoja ja eri politiikan alojen tehtäviä jaeta kansalaisuuden perusteella?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2000)

Vastaus arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen on myöntävä. Tässä yhteydessä on mainittava, että kuuden hengen ryhmästä, joka käsittelee postiasioita sisämarkkinoiden pääosastolla, kaksi on ranskalaisia, yksi saksalainen, yksi britti, yksi portugalilainen ja yksikönpäällikkö on espanjalainen. Lisäksi sisämarkkinoiden pääosaston varapääjohtaja on itävaltalainen ja pääjohtaja britti. Edelleen on pantava merkille, että komissio on yhteydessä kaikkiin kansallisiin sääntelyviranomaisiin sekä postialan toimijoihin useissa jäsenvaltioissa.

Mitä tulee pelkoon, että virat jaetaan kansallisuuden perusteella, edellä annettu vastaus osoittanee, ettei asiassa ole erityisempää ongelmaa.

(2000/C 374 E/247)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1190/00

esittäjä(t): Timothy Kirkhope (PPE-DE) komissiolle

(10. huhtikuuta 2000)

Aihe: Euroopan sosiaalirahasto

Euroopan sosiaalirahaston nykyisen maksukäytännön mukaan vapaaehtoisjärjestöt ja yhteisöt saavat 50 % hankkeen rahoituksesta ennakkomaksuna ja sen jälkeen 30 % ennakkomaksuna (kun puolet ensimmäisestä ennakosta on käytetty). Loput 20 % maksetaan lopullisen maksuselvityksen esittämisen jälkeen.

Britannian opetus- ja työministeriön ehdottaman uuden järjestelmän mukaan ennakkomaksu on vain 10 %, minkä jälkeen tuki hankkeen rahoitukseen on haettava jälkikäteen (luultavasti neljännesvuosittain). Loput 20 % maksettaisiin edelleen vasta lopullisen maksuselvityksen esittämisen jälkeen.

Voiko komissio selventää, onko sillä oikeus ja valtuudet puuttua Euroopan sosiaalirahastojen varojen maksamiseen kansallisella tasolla, jos komissiolla on syytä uskoa, että varoja ei jaeta tehokkaimmalla mahdollisella tavalla eniten tukikelpoisille järjestöille, joiden toiminta edellyttää tätä rahoitusta? On arvioitu, että ainakin 90–95 % tällä hetkellä ESR:n tukea saavista järjestöistä joutuisi lopettamaan toimintansa tuen puuttumisen vuoksi uuden maksujärjestelmän puitteissa.

Voiko komissio tukea asianomaisten järjestöjen esittämää vaihtoehtoista maksujärjestelmää?

Ne ehdottavat ”Skotlannin mallia”, jonka mukaan tukea maksetaan seuraavasti:

- neljänneksellä 30 % ennakko
- neljänneksellä 25 % ennakko 1. neljänneksen hyväksytyt maksuselvityksen perusteella
- neljänneksellä 25 % ennakko 2. neljänneksen hyväksytyt maksuselvityksen perusteella
- neljänneksellä 20 % loppuerä kaikkien neljännten tilintarkastuksen jälkeen.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(3. toukokuuta 2000)

Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta jäsenvaltiossa vastaa ohjelmaa hallinnoiva viranomainen. Komission hyväksymissä ohjelma-asiakirjoissa ei ole tietoja esimerkiksi hankkeiden järjestäjille maksettavista ennakkomaksuista. Näin ollen komissio ei voi puuttua asiaan.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa käydyt keskustelut jälkeen koulutus- ja työllisyysasioista vastaava ministeriö on hiljattain päättänyt lisätä kaikille järjestöille maksettavan ennakon määrää 10 prosentista 30 prosenttiin hankkeen ensimmäisen vuoden kustannuksista. Komissio on tyytyväinen tähän päätökseen.

(2000/C 374 E/248)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1221/00**esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle**

(10. huhtikuuta 2000)

Aihe: Elävien eläinten kuljettaminen – hyväksytyjen pysähdyspaikkojen käyttäminen Italiassa

Eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetussa neuvoston direktiivissä 91/628/ETY⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 95/29/EY⁽²⁾) säädetään, että eläimet on purettava kuljetusajoneuvosta ja niille on annettava 24 tunnin lepo, ruokaa ja juomaa 29 tunnin kuljetuksen jälkeen, mikäli kyse on lampaista tai karjasta, ja 24 tunnin jälkeen, mikäli kyse on sioista.

Tämän pakollisen eläinten purkamisen ajoneuvosta, ruokkimisen, juottamisen ja lepäämisen on tapahduttava jäsenvaltion neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/97⁽³⁾ mukaisesti hyväksymässä pysähdyspaikassa.

Monia sikoja ja lampaita sekä karjaa kuljetetaan pitkiä matkoja muista jäsenvaltioista Italiaan. Mitä italialaisia pysähdyspaikkoja käytännössä käytetään Pohjois-Italiaan muista jäsenvaltioista tulevien ja sitten Italian läpi maan eteläosaan tai Kreikkaan kuljetettavien eläinten purkamiseen kuljetusajoneuvosta, ruokkimiseen, juottamiseen ja lepuuttamiseen?

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52.

⁽³⁾ EYVL L 174, 2.7.1997, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 2000)

Neuvosto antoi 25. kesäkuuta 1997 asetuksen (EY) N:o 1255/97 pysähdyspaikkoja koskevista yhteisön vaatimuksista ja direktiivin 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna 29. kesäkuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/29/EY) liitteessä tarkoitetun reittisuunnitelman mukauttamisesta. Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa todetaan, että ”jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että pysähdyspaikat ovat sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä, jonka alueella ne sijaitsevat.” Komission toimivalta määritellään saman artiklan 3 kohdassa: ”Toimivaltainen viranomainen toimittaa komissiolle luettelon hyväksytyistä pysähdyspaikoista sekä mahdolliset ajan tasalle saatetut tiedot. Komissio antaa kyseiset tiedot jäsenvaltioille pysyvän eläinlääkintäkomitean puitteissa.”

Komissio on halunnut laajentaa luettelon jakelua yleisölle ja erityisesti valtiosta riippumattomille organisaatioille kuten kuljetusalan ja eläinsuojeluyhdistyksille. Pysähdyspaikkaluettelo on nyt saatavissa myös seuraavasta Internet-osoitteesta:

<http://forum.europa.eu.int/Public/irc/dg6/vets/info/data/stagpt/stagpt.htm>.

Kreikkaan tai Etelä-Italiaan suuntautuvista eläinkuljetuksista todettakoon, että luettelon viimeisimmässä versiossa (31. maaliskuuta 2000) mainitaan seitsemän pysähdyspaikkaa Italiassa. Viimeisin Italian viranomaisten ilmoittama pysähdyspaikka sijaitsee Barin provinssissa (Puglian alueella) eli Kreikkaan suuntautuvien lammaskuljetusten pääreitillä. Rooman provinssissa (Lazion alueella) sijaitseva pysähdyspaikka taas on erään Etelä-Italiaan suuntautuvan pääreitillä varrella.

Komissio seuraa tarkasti pysähdyspaikkaverkon kehitystä yhteisön alueella.

(2000/C 374 E/249)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1223/00**esittäjä(t): Jannis Sakellariou (PSE) komissiolle**

(14. huhtikuuta 2000)

Aihe: Ranskalaisten opettajien pätevyden tunnustaminen baijerilaisissa kouluissa

Jotta ranskalainen henkilö voi toimia opettajana baijerilaisessa koulussa, hänen täytyy suorittaa kielikoe, Großes Deutsches Sprachdiplom, arvosanalla erittäin hyvä, vaikka hänellä olisi yläasteen ja lukion opettajan

koulutus aineyhdistelmänään saksa ja ranska (CAPES -loppututkinto) sekä kymmenen vuoden työkokemus. Mikäli opettajien ammattitutkintoa koskevan asetuksen perusteella havaitaan muita puutteita, henkilön tulee lisäksi suorittaa soveltuvuuskokeita tai täydentäviä kursseja.

1. Mitä mieltä komissio on näistä pätevyiden osoittamisen tavoista (kielikoe, soveltuvuuskokeet, täydentävät kurssit) kaikkien EU:n kansalaisten syrjinnän kiellon ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen valossa?

2. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti valtiot tai osavaltiot vastaavat koulutuksesta. Eivätkö edellä mainitut periaatteet jää vaille perustaa, kun ammattitaidon tunnustamisen vaatimukset ovat niin korkeat, että opettajan ammatin harjoittaminen toisessa EU-maassa on tehty käytännöllisesti katsoen mahdottomaksi?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. toukokuuta 2000)

Opettajien pätevyiden tunnustamista säännellään vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 89/48/ETY⁽¹⁾. Tässä direktiivissä säädetään, että yhden jäsenvaltion kansalaisilla on oikeus harjoittaa toisessa jäsenvaltiossa ammattia, johon hän on kotivaltiossaan täysin pätevä. Direktiivillä ei yhdenmukaisteta kussakin jäsenvaltiossa eri ammatteihin pääsyn edellyttämää erilaista koulutusta. Tästä syystä direktiivin 4 artiklassa säädetään, että vastaanottava jäsenvaltio voi määrätä muuttajan suorittamaan korvaavan toimenpiteen (kelpoisuuskokeen tai sopeutumisajan, joista muuttaja voi valita) kun muuttajan koulutuksen ja vastaanottavan jäsenvaltion vaatimukset eroavat huomattavasti toisistaan.

Näin ollen Baijerin viranomaisilla on oikeus määrätä, että toisessa jäsenvaltiossa suoritettua opettajantutkinnon haltija suorittaa sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen, jolla korvataan ne puutteet, jotka hänen koulutuksessaan Baijerissa vaadittuun nähden on havaittu.

Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen N:o 1612/68 (ETY)⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan mukaan kielitaitovaatimukset ovat yhteisön oikeuden mukaisia, jos ne voidaan perustella täytettävän toimen laadulla. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että yleisessä ammattikoulutuslaitoksessa olevaa luennoitsijan virkaa varten voidaan asettaa edellä mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kielitaitovaatimuksia edellyttäen, että vaatimukset asetetaan oikeassa suhteessa ja syrjimättömällä tavalla (asia C-379/87, tuomio 28.11.1989). Komissio katsoo, että Baijerin lainsäädäntö ei riko näitä periaatteita, sillä siinä säädetään, että toimivaltaiselle viranomaiselle kelpaa hakijan kielitaidosta muukin todiste kuin "Große Deutsche Sprachdiplom". Sikäli kuin komissio on tietoinen, Baijerin viranomaiset vaativat "Große Deutsche Sprachdiplom" -kielikokeen suorittamista ainoastaan silloin, kun muuttaja ei voi muutoin osoittaa, että hänellä on tarvittava kielitaito niiden erityisaineiden opettamiseksi, joita varten lupaa haetaan.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EYVL L 257, 19.10.1968.

(2000/C 374 E/250)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1234/00

esittäjä(t): Karin Scheele (PSE) komissiolle

(10. huhtikuuta 2000)

Aihe: PVC:n sisältämä pehmitinseos (dietyyliheksyyliadiipaatti)

Itävallassa on tapana, että ruokakaupoissa itsepalveluperiaatteella myytävät elintarvikkeet, esimerkiksi paloitettu juusto, pakataan tuorekelmuun (esim. PVC-muoviin). PVC-muovikelmukset sisältävät muun muassa

dietyyliheksyyliadiipaatti -nimistä pehmitinseosta, jonka epäillään olevan terveydelle haitallinen. Pehmitinseos imeytyy osittain elintarvikkeisiin, erityisesti rasvaisiin tuotteisiin.

21.12.1989 annetussa komission direktiivissä 89/109/ETY⁽¹⁾ elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvista tarvikkeista (muutettuna direktiivillä 95/3/EY⁽²⁾) asetetaan yleiseksi raja-arvoksi 60 mg/kg. Itävallassa Salzburgissa toimivan elintarviketutkimuslaitoksen suorittamassa tutkimuksessa on kuitenkin käynyt ilmi, että 73 prosentissa tapauksista tämä arvo ylittyi hyväksyttävää päivittäistä saantia koskevan mittauksen perusteella jopa nelinkertaisesti.

1. Onko komissio toteuttanut tai teettänyt viime aikoina tutkimuksia dietyyliheksyyliadiipaatin mahdollisista terveyshaitoista tai onko tutkimuksia suunnitteilla lähitulevaisuudessa? Jos tutkimuksia on jo tehty, mitkä ovat niiden tulokset?

2. Onko komissio jo pohtinut PVC-muovikelmujen (erityisesti dietyyliheksyyliadiipaatti -pehmitinseosta sisältävien muovien) kieltämistä?

3. Aikooko komissio ottaa käyttöön dietyyliheksyyliadiipaattia koskevan raja-arvon? Jos aikoo, miten korkeaa raja-arvoa komissio suunnittelee?

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 38.

⁽²⁾ EYVL L 41, 23.2.1995, s. 44.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(10. toukokuuta 2000)

1. Komissio on tietoinen pehmittimien siirtymästä runsaasti rasvaa sisältäviin elintarvikkeisiin, ja siksi se on pyytänyt elintarvikealan tiedekomitealta lausuntoa dietyyliheksyyliadiipaatin (DEHA) myrkyllisyydestä. Juuri elintarvikealan tiedekomitea käsittelee kysymyksiä, jotka liittyvät elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuviin materiaaleihin. Komitea hyväksyi kokouksessaan 16. joulukuuta 1994 tämän aineen hyväksyttäväksi päiväsaanniksi 0,3 mg painokiloa kohti. Näin 60 kg painavan henkilön hyväksyttävä ravinnon kautta saama DEHA-määrä on 18 mg päivittäin hänen elinikänsä ajan. Yhdistyneen kuningaskunnan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriö teki kaksi tutkimusta kuluttajien todellisen altistuksen arvioimiseksi tarkastelemalla DEHA:n tasoa päivittäisessä ravinnossa Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Molemmissa tutkimuksissa todettiin, että kuluttajien arvioitu altistuminen oli vähäisempää (toisessa tutkimuksessa huomattavasti vähäisempää) kuin elintarvikealan tiedekomitean vahvistamat hyväksyttävät arvot.

2. Ei, polyvinyylidikloridikelmujen (erityisesti niiden, joiden pehmittimenä käytetään dietyyliheksyyliadiipaattia) kieltäminen ei näytä perustellulta käytettävissä olevan tieteellisen tiedon perusteella. Komissio seuraa kuitenkin alan kehitystä.

3. Kyllä, komissio valmistelee elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvista muovisista tarvikkeista 23. helmikuuta 1990 annetun komission direktiivin 90/128/ETY⁽¹⁾ muuttamista uudelleen säätääkseen dietyyliheksyyliadiipaatin spesifisestä siirtymästä. Tässä vaiheessa on vielä ennen aikaista ennakoita spesifisen siirtymän raja-arvoa (SML). Asiaan liittyvien tahojen (jäsenvaltioiden, täytäntöönpanoon osallistuvien laboratorioden jne.) kuuleminen on vielä käynnissä, ja lisäksi odotetaan tilastotietoa, joka voi vaikuttaa arvioon todellisesta altistuksesta ja komission kantaan asiassa.

⁽¹⁾ EYVL L 75, 21.3.1990.

(2000/C 374 E/251)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1235/00**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(10. huhtikuuta 2000)

Aihe: Bristol Austria -yhtiö

"Bristol Austria – Dipl. Ing. K. J. Madden" on omistajansa (Ken. J. Madden) mukaan nimetty pienyritys, joka konsultoi Keski-Euroopan vientikauppaa harjoittavia brittiyhtiöitä ja erityisesti Itävallan palomiesten univormuja toimittavaa Bristol Uniforms Ltd. -yhtiötä. Maddenin yhtiön Internet-sivujen osoite on "bristol-austria.com".

Itävaltalainen "Pfeifer G.m.b.H" -yhtiö vaatii, että Maddenin yhtiön olisi muutettava Internet-sivujensa osoite sellaiseksi, ettei siinä esiinny sanaa "Austria". Maddenin yhtiölle on annettu aikaa noudattaa pyyntöä huhtikuun 6. päivään asti ennen oikeustoimien aloittamista. Internet-sivun osoitteesta ei kuitenkaan käy ilmi muuta kuin, että kyse on yksityisen sektorin yhtiöstä.

Pfeifer on käytännössä monopoliasemassa, sillä se on toinen tulenkestävien vaatteiden valmistajista Itävallassa. Maan palolaitosten liitto (Feuerwehrverband) haastoi yhtiön oikeuteen vuonna 1997, koska tämä käytti väärin perustein liiton virallista tunnusta tytäryhtiönsä nimen kanssa. Äskettäin Pfeifer toi Euroopan markkinoille uuden tulenkestävän takin, joka Britannian johtavan tuotetutkimuslaitoksen BTTG:n ja kahden saksalaisen tuotetutkimuslaitoksen kattavien testien mukaan on 32 prosenttia huonompi kuin alan standardit edellyttäisivät.

Aikooko komissio puutua tähän asiaan ja tutkia, onko Pfeifer G.m.b.H toiminut lainvastaisesti yrittäessään pakottaa Maddenin yhtiötä vaihtamaan Internet-sivujensa osoitteen?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee saatujen tietojen perusteella kiistaa, joka liittyy .com-alueen alaisiin verkkotunnuksiin.

Näiden verkkotunnusten rekisteröintiä hoitaa Network Solutions Inc. (NSI). Internet Corporation for Assigned Names and Numbers -yhtiö (ICANN) on kehittänyt yhtenäisen riitojenratkaisumenettelyn, jota voidaan soveltaa kaikkiin. com-nimen rekisteröintiä koskeviin tavaramerkkiikiistoihin.

ICANNin käytännön mukaan useimmat verkkotunnuksia koskevat tavaramerkkiikiistat on ratkaistava sopimuksella, välimiesmenettelyllä tai oikeustoimilla ennen kuin rekisterinpitäjä peruuttaa tai siirtää verkkotunnuksen tai lykkää sen antamista (ks. <http://www.icann.org/udrp/udrp.htm>). Verkkotunnusten rekisteröinnin väärinkäytöksistä, esimerkiksi cybersquatting-ilmioistä, johtuvat kiistat voidaan ratkaista kiirehdityllä hallinnollisella menettelyllä, jonka tavaramerkkioikeuksien haltija aloittaa valittamalla asiasta hyväksytylle riitojen ratkaisupalvelujen tarjoajalle.

Tällaisista asioista päättäminen ei kuulu komission toimivaltaan. Arvoisan parlamentin jäsenen äänestäjän on ehkä pyydettävä oikeudellisia neuvoja alan asiantuntijalta.

(2000/C 374 E/252)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1255/00**esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle**

(14. huhtikuuta 2000)

Aihe: Alaikäisen italialaistytön maastapoistumisen estäminen Kuwaitissa

Erica on 13-vuotias tyttö, jonka äiti on italialainen ja isä egyptiläinen. Tammikuun puolesta välistä lähtien hän on piilotellut Italian suurlähetystössä Kuwait Cityssä, josta hän vapaaehtoisesti ja omasta aloitteestaan

haki turvaa. Vanhempien erottua isälle myönnettiin tytön huoltajuus, mutta Erica ei missään nimessä halua asua hänen kanssaan islamilaisessa ympäristössä ja maassa, joka tunnetusti polkee monia eurooppalaisten naisten itsestään selvinä pitämiä oikeuksia. Erica on Italian kansalainen ja haluaa palata asumaan Italiaan äitinsä ja pikkusiskonsa luokse. Italian viranomaiset ovat ottaneet tytön suojelukseensa ja antavat tälle kaiken mahdollisen tuen Italian lainsäädännön mukaisesti. On kuitenkin hyvin vaikeaa saada hänet pois Kuwaitista takaisin äitinsä luo, mitä tyttö itse haluaa ja minkä hän on myös itse vahvistanut Italian tasavallan presidentille Carlo Azeglio Ciampille osoittamassaan kirjeessä.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta sen edustaja voisi auttaa Italian suurlähetystä tämän pyrkimyksissä noudattaa Erican tahtoa ja mahdollistaa hänen paluunsa Eurooppaan äitinsä luo?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2000)

Komissiolla ei ole ulkomaanedustustoa Kuwaitissa.

Komissiota ei ole pyydetty käsittelemään arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomaa asiaa, joka ei kuulu komission vaan jäsenvaltioiden toimivaltaan ja tässä tapauksessa Italian ja Kuwaitin kahdenvälisten suhteiden alalle.

Komissio luottaa siihen, että kyseisten kahden maan viranomaiset ratkaisevat ongelman lakeja noudattaen ja tytön etujen mukaisesti.

(2000/C 374 E/253)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1268/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(19. huhtikuuta 2000)

Aihe: Välimeren alueen ja Euroopan ja arabimaiden yhteistyön eurooppalainen tutkimusinstituutti

Euroopan parlamentin 30. marraskuuta 1984 antamassa päätöslausemassa⁽¹⁾ perustettiin Espanjaan eurooppalais-arabialainen tutkimusinstituutti osana Euroopan ja arabimaiden välistä vuoropuhelua, jota silloin kävivät entinen ETY ja Arabiliiga.

Välimeren alueeseen liittyviä asioita käsittelevä Euroopan komission komitea hyväksyi tämän Granadassa sijaitsevan instituutin perustamishankkeen 21. syyskuuta 1994.

Marraskuussa 1995 järjestetyssä Barcelonan Euro-Välimeri-konferenssissa viitattiin instituuttiin ja sen tärkeyteen rooliin, joka sillä on ammattikoulutuksen ja opetuksen alalla. Sen merkityksestä Välimeren alueen alueellisena yhteistyöhankkeena ei voida kiistellä.

Euroopan parlamentti hyväksyi vuoden 1999 talousarviossa 100 000 euroa instituuttia varten (alamentti A-3119), mutta komissio ei ole vielä maksanut tätä summaa. Komissio hyväksyi myös toisen 380 000 euron suuruisen tuen. Samanaikaisesti komissio myönsi instituutille velkojen lyhennystä varten 6 miljoonaa euroa, joista teoreettisesti voidaan käyttää ainoastaan korkoja, mutta byrokratia estää niiden käytön.

1. Mistä syystä edellä mainittuja varoja ei voida käyttää?
2. Tietääkö komissio, että edellä esitetyt taloudelliset vaikeudet voivat estää tärkeän eurooppalais-arabialaisen yhteistyöinstituutin toiminnan tällä, kuten Euroopan parlamentin lukuisissa päätöslausemissa ja komission ja neuvoston julkilausumissa on todettu, Euroopalle erittäin merkittävällä alueella?
3. Onko komissiolla poliittista tahtoa toimia tiiviissä yhteistyössä instituutin kanssa ja antaa sille mahdollisimman paljon taloudellista tukea, koska kyseessä on hanke, joka vaikuttaa erittäin myönteisesti arabialaisten ja eurooppalaisten liike-elämän johtohenkilöiden kokemusten vaihtoon ja koulutukseen?

⁽¹⁾ EYVL C 117, 30.4.1984, s. 165.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2000)

Asiantuntijoiden tehtäväksi annettiin tutkia eurooppalais-arabialaisen tutkimusinstituutin alkuperäisiä tavoitteita ja tähän mennessä saavutettuja tuloksia.

Asiantuntijoiden tekemän selvityksen päätelmistä käy ilmi, että alkuperäisten tavoitteiden ja toteutuneiden tulosten välillä on huomattava ero.

Tutkimusinstituuttihanketta arvioidaan nyt huolellisesti, jotta sille voidaan tulevaisuudessa laatia sopivin toimintasuunnitelma.

Komissio tuntee tutkimusinstituutin taloudelliset vaikeudet ja hankkeen tärkeyden ja pyrkii tekemään puolueettomat päätökset kaikkien osapuolten edun mukaisella tavalla.

(2000/C 374 E/254)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1291/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(19. huhtikuuta 2000)

Aihe: Vedenpuhdistamon rakentaminen Gondomarin kuntaan osana koheesiorahastosta rahoitettavaa Vigo-joen tervehtämishanketta

Komissio päätti myöntää koheesiorahaston tukea hankkeille Vigo-joen ympäristön kunnostamiseksi Galiciassa (komission päätös 95/11/61/035). Päätöksen yksi kohta koskee toimenpidettä Gondomar- ja Miñor-jokien puhdistamiseksi, jonka kokonaisrahoitus on 4 836 036 ecua. Gondomarin puhdistamisen ensimmäinen vaihe on vedenpuhdistamon ja useiden viemäreiden rakentaminen, joka on saatu päätökseen, vaikka puhdistamo ei ole vielä virallisesti toiminnassa. Tämä hanke on aiheuttanut polemiikka väestön keskuudessa ja siitä on tehty jopa valitus Galician oikeusasiamiehelle, sillä puhdistamo rakennettiin yhden maanomistajan yksityismaalle ja maakauppa tehtiin salassa ja sääntöjen vastaisesti. Kauppa oli kyseiselle maanomistajalle erittäin tuottoisa, ja hän hakee parhaillaan mailleen rakennuslupaa asuinalueen rakentamiseksi. Kaiken lisäksi tie puhdistamoon kulkee tämän maanomistajan maiden läpi (Ramallosan ja Gondomarin välinen tie Gondomarin kunnan Dornasin kylässä) eikä se ole vielä valmis, joten puhdistamoon ei pääse tällä hetkellä mitenkään.

Voiko komissio pyytää tutkimusta tästä asiasta ja arviota tästä rakennushankkeesta, joka on edelleen pysähdyksissä ja johon näyttää liittyvän epäselvyyksiä?

Michel Barnierin komission puolesta antama vastaus

(7. kesäkuuta 2000)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2000/C 374 E/255)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1302/00

esittäjä(t): Andrew Duff (ELDR) komissiolle

(12. huhtikuuta 2000)

Aihe: Neuvoston varapääsihteerin lausunto

Onko komission puheenjohtaja, toimiessaan samalla Eurooppa-neuvoston jäsenenä, samaa mieltä neuvoston varapääsihteerin Philippe de Boissieun perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle 3. huhtikuuta esittämästä lausunnosta, jonka mukaan Eurooppa-neuvosto ei lukenut puheenjohtajavaltion päätelmiä eikä myöskään pystynyt selittämään niitä?

Onko komission puheenjohtaja Philippe de Boissieun kanssa samaa mieltä siitä, että Eurooppa-neuvosto ei pysty tehokkaasti koordinoimaan neuvoston käsittelemiä yleisiä asioita?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(23. toukokuuta 2000)

Ei ole komission politiikan mukaista kommentoida muiden yhteisön toimielinten sisäisiä asioita.

(2000/C 374 E/256)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1323/00

esittäjä(t): Alexandre Varaut (UEN) komissiolle

(17. huhtikuuta 2000)

Aihe: Ulkomailla järjestettävien urheilutapahtumien TV-lähetyksiä Ranskassa koskevat rajoitukset

Voiko komissio ilmoittaa, mitä mieltä se on vuonna 1995 esitetyistä kanteista, joita esittivät erityisesti ranskalaisten laatuluokitettujen (appellation d'origine contrôlée) viinien tuottajat ja tukkukauppiat ja jotka koskivat ulkomailla järjestettyjen urheilutapahtumien TV-lähetyksen rajoituksia Ranskassa tapahtumapaikoille asetettujen alkoholijuomien mainostavien taulujen vuoksi. Ranskan viranomaisten rajoittava kanta perustuu Ranskan nk. "Evin-lain" rajoittavaan tulkintaan. Sen kieltää kaiken TV-mainonnan, ja asiassa vedotaan muodollisesti nk. "hyvään menettelytapaan" (laadittu maaliskuussa 1995).

1. Voiko komissio saattaa asian käsittelyn päätökseen etenkin, kun se ilmoitti heinäkuussa 1996 esittämässään perustellussa lausunnossa havainneensa palvelujen vapaan tarjoamisen selviä rajoituksia ja kun Ranska ei ole ilmaissut olevansa valmis muuttamaan kantaansa?
2. Voivatko keskustelut Ranskan viranomaisten kanssa johtaa tyydyttävään ratkaisuun, kun tiedetään, että vastoin joulukuussa 1998 antamaansa lupausta ne eivät ole kuulleet kantajia ja kun vuonna 1996 keskusteluja käytiin useaan otteeseen ilman minkäänlaista ratkaisua?
3. Noudattavatko Ranskan viranomaiset suhteellisuusperiaatetta, kun otetaan huomioon seuraavat seikat? Niiden suhtautumisen (joka perustuu virallisesti nk. "hyvään menettelytapaan") vuoksi voidaan sallia eniten katsojia saavien urheilutapahtumien TV-lähetykset (esim. jalkapallon MM-kisat ja muut MM-kisat), ja samalla keskikokoisilta tuottajilta (viinintuottajilta) kielletään mainonta tilaisuuksissa, joita ne muuten voisivat hyödyntää. Näin syrjitään loppujen lopuksi juomia (viinejä), joita nuoret eivät juurikaan kuluta.
4. Nk. "hyvä menettelytapa" ei millään tavalla velvoita Ranskan viranomaisia rankaisemaan Evin-lakia vastoin toimivia ja näin rikkomukseen syyllistyviä henkilöitä. Miten komissio aikoo Ranskan kanssa käymiensä keskustelujen yhteydessä taata tuomioistuimen määrittelemien ehtojen oikeusvarmuuden?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. toukokuuta 2000)

Komissio pitää korkealla tasolla yhteyttä Ranskan viranomaisiin löytääkseen yhteisymmärryksessä niiden kanssa tyydyttävän ratkaisun palvelujen tarjoamista koskeviin rajoituksiin, jotka johtivat vuonna 1996 perustellun lausunnon lähettämiseen. Osana näitä keskusteluja sisämarkkinoista vastaava komission jäsen tapaa seuraavaksi asiasta vastaavia ranskalaisministereitä. Näiden keskustelujen tulos ratkaisee käynnissä olevan menettelyn jatkon.

Komissio on vakuuttunut siitä, että kaikkia tyydyttävä ratkaisu on löydettävissä. Se aikoo tulevissa keskusteluissa painottaa Ranskan viranomaisille, miten tärkeää asianomaisten osapuolten, myös kantajien, kuuleminen on.

Keskustelujen tavoitteena on nimenomaan löytää vastauksia, jotka ovat oikeassa suhteessa yhteisön oikeuteen ja niihin kansanterveyden tavoitteisiin, joihin kyseessä olevalla lainsäädännöllä pyritään. Komissio on tietoinen lainsäädännön seurauksista erityisesti keskisuurille tuottajille kuten viinintuottajille. Lainsäädännön vaikutukset ovat keskeinen osa keskusteluja.

Hyvä menettelytapa voi tarjota nopeita ja tyydyttäviä ratkaisuja esitettyihin ongelmiin sillä edellytyksellä, että tietyt ehdot täyttyvät asianomaisten osapuolten kuulemisen, mainonnan sisällön, avoimuuden ja levittämisen osalta. Oikeusvarmuuden saavuttamiseksi komissio katsoo mm., että kaikkien osapuolten (mainostajien, levittäjien jne.) pitäisi annetussa tapauksessa voida saada Ranskan viranomaisilta nopeasti selkeät ja täsmälliset tiedot urheilutapahtumaa koskevista menettelytavan asettamista rajoista.

(2000/C 374 E/257)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1339/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Työntekijöiden kuulemista koskeva lainsäädäntö

Katsooko komissio, että Commercial Hydraulics Ultra Division -yrityksen 6. maaliskuuta antama tiedonanto, jonka mukaan sen Cheltenhamissa (Yhdistyneessä kuningaskunnassa) sijaitseva tehdas suljetaan, 252 työpaikkaa menetetään ja yritys aloittaa työntekijöiden kuulemisen tiedonannon antamisen jälkeen, on työntekijöiden kuulemista koskevan lainsäädännön hengen mukainen?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen E-0883/00 (1).

(1) Katso sivu 178.

(2000/C 374 E/258)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1372/00

esittäjä(t): Marianne Thyssen (PPE-DE) komissiolle

(26. huhtikuuta 2000)

Aihe: Ravintolisiä koskeva direktiiviluonnos

Euroopan unionissa ei tällä hetkellä ole olemassa yhdenmukaistettua lainsäädäntöä ravintolisistä, mikä aiheuttaa jatkuvasti vakavia ongelmia tällaisten tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle Euroopan unionissa.

Valkoisessa kirjassa elintarvikkeiden turvallisuudesta komissio ilmoittaa antavansa vuoden 2000 maaliskuuhun mennessä neuvostolle ja parlamentille ravintolisiä koskevan direktiiviluonnoksen. Tällainen yhdenmukaistamissäännös saattaisi ratkaista edellä kuvaillun ongelman.

Voisiko komissio ilmoittaa, missä vaiheessa direktiiviluonnoksen valmistelu on ja milloin se tullaan jättämään neuvostolle ja parlamentille?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(26. toukokuuta 2000)

Komissio hyväksyi 8. toukokuuta 2000 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä. Siitä oli ilmoitettu elintarvikkeiden turvallisuudesta annetun valkoisen kirjan kohdassa 105. Ehdotus lähetetään lähiaikoina neuvostoon ja parlamenttiin, ja se julkaistaan virallisessa lehdessä.

(2000/C 374 E/259)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1378/00

esittäjä(t): Reinhold Messner (Verts/ALE) komissiolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Astin ja Cuneon välinen moottoritie

Näyttää siltä, että Italian hallitus aikoo aloittaa Astin ja Cuneon välisen moottoritien rakennustyöt Piemontessa ja uudistaa ilman julkista tarjouskilpailua Satapin (Torinon ja Piacenzan välisestä moottoritiestä vastaava yhtiö) toimiluvan. Satapilla on toimilupa myös Asti-Cuneo osuudelle. Hallitus on lisäksi hyväksynyt 19 sopimusta asianomaisten toimiluvanhaltijoiden kanssa 19 eri päätöksellä. Italian tilintarkastustuomioistuimien, joka on hyväksynyt Anasin (teistä vastaava valtion virasto) ja kyseisten yritysten välisestä yhdeksästätoista sopimuksesta seitsemän, ei ole vielä ottanut kantaa Satapin toimiluvan jatkamiseen. Syyskuussa 1999 tuomioistuimen Anasin valvojaksi valtuuttama neuvonantaja lähetti Italian hallitukselle kirjeen, jossa väitetään, että hallituksen vuonna 1991 Satapille antama toimilupa olisi laitton, koska se on syntynyt yksityisten neuvottelujen tuloksena, vaikka direktiivi 89/440 (1), jossa edellytetään julkista tarjouskilpailua EU:ssa, oli jo voimassa.

Sitä paitsi ympäristöministeriön ympäristövaikutusten arviointikomitea antoi vuonna 1993 Asti-Cuneo-hankkeesta kielteisen lausunnon, joka peruttiin sittemmin ministerineuvoston päätöksellä vuosina 1994 ja 1999, jolloin suunnitelmaa oli muutettu ilman uutta ympäristövaikutusten arviointia. Suunnitelmaa ei myöskään julkaistu uudelleen, joten kansalaisilla, joita asia koskee, ei ollut mahdollisuutta esittää siihen huomautuksia.

Lazion hallintotuomioistuimeen on valitettu Astin ja Cuneon välisestä moottoritiestä Massimi-Cuneon osuutta koskevan suunnitelman osalta. Käynnissä on myös Satapin tilejä koskeva rikostutkinta; yhtiön taloudenhoidosta vastaaviin henkilöihin kohdistuneiden petosepäilyjen takia on jätetty 33 tutkintapyyntöä.

Eikö Satapin toimiluvan jatkaminen ilman julkista tarjouskilpailua ole komission mielestä yhteisön lainsäädännön, erityisesti direktiivien 92/50/ETY (2), 93/36/ETY (3) ja 93/37/ETY (4), vastaista? Eikö se ole myös sopimatonta, kun kyseisen italialaisen yrityksen tapauksessa on käynnistetty rikostutkinta? Eikö komission mielestä uudesta suunnitelmasta pitäisi tehdä ympäristövaikutusarviota?

(1) EYVL L 210, 21.7.1989, s. 1.

(2) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

(3) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1.

(4) EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(29. toukokuuta 2000)

Komissio aikoo pyytää Italian viranomaisilta kaikki tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, onko arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemissa Astin ja Cuneon välisen uuden moottoritien rakentamisessa ja Satap-yhtiön toimiluvan jatkamisessa noudatettu julkisia hankintoja koskevaa yhteisön lainsäädäntöä. Mikäli näistä tiedoista päätellään, että käytetty menettely ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen, komissio voi aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (ent. 169 artiklassa) määrätyn rikkomisesta johtuvan menettelyn.

Tätä kysymystä, kuten muitakin kysyjän mainitsemia toimilupia koskevia kysymyksiä, on kuitenkin käsiteltävä yleisemmällä tasolla ottaen huomioon kaikkien jäsenvaltioiden moottoriteihin liittyvät toimitukset, joita komissio tarkastelee parhaillaan.

Italian viranomaiset ovat jo toimittaneet komissiolle tietoja toimilupien jatkamisen yleisestä sääntelykehiksestä. Lokakuun 20. päivänä 1998 tehdyn ministeriön päätöksen nro 283 mukaan toimilupia voidaan jatkaa vain, jos ratkaistaan sopimalla sellaisesta hintojen jäädyttämisestä johtuva riita-asia, jonka perusteella toimiluvan haltijoilla olisi oikeus saada korvauksia. Ministeriön päätöksen mukaisesti moottoritien toimiluvan haltijalla on lisäksi lakiin ja kuhunkin sopimukseen perustuva velvollisuus tehdä kaikki töihin liittyvät sopimukset julkisia hankintoja koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti ja teettää vähintään 40 % töistä muilla osapuolilla.

Komissio tarkastelee parhaillaan edellä mainittuja tietoja ja muista jäsenvaltioista tulleita tietoja, jotta se voisi laatia yhtenäisen moottoritien toimilupia koskevan lausunnon ottaen huomioon asian huomattavat taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset.

Kysyjän antamien tietojen perusteella komissio ei voi ottaa kantaa ympäristövaikutusten arviointiin. Jos muutettuun Astin ja Cuneon välisen moottoritien rakennushankkeeseen on tehty olennaiset alkuperäisessä ympäristövaikutusten arvioinnissa vaaditut muutokset ja hanke on hyväksytty, siitä ei välttämättä tarvitse tehdä uutta ympäristövaikutusten arviointia. Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään ystävällisesti antamaan lisätietoja asiasta, jotta komissio voi tarkastella tapausta.

(2000/C 374 E/260)

KIRJALLINEN KYSYMYKS P-1415/00

esittäjä(t): Marie-Noëlle Lienemann (PSE) komissiolle

(3. toukokuuta 2000)

Aihe: Toimet Crédit Mutuel -pankkia vastaan sen vastaanottaman valtiontuen johdosta

Missä määrin voidaan puhua valtiontuesta ranskalaisen Crédit Mutuel -osuuspankin tapauksessa, kun tiedetään, että sen Livret bleu -säästötilin nimissä kerätään rahaa ja kannustetaan yksityissäätämiseen ja että kerätty raha on varattu valtiovallan määrittelemien yleisten etujen mukaisten työpaikkojen rahoittamiseen, etenkin paikallisen kehityksen ja sosiaalisen asuntotuotannon alalla? Toisaalta Crédit Mutuelin täytyi tämän vastineeksi noudattaa tiettyjä erityis- ja lisävaatimuksia (etenkin sen toimintaverkon ja toimialan rajoittaminen).

Euroopan komission tutkimusten kohteena olleet harvat säästötoimia koskevat riita-asiat eivät ole koskaan johtaneet sakkoihin. Onko komissio samaa mieltä, että tällaisissa tapauksissa on pyrittävä ensisijaisesti löytämään oikeudenmukainen ja pitkän tähtäimen ratkaisu mahdollisten riita-asioiden selvittämiseksi, sillä säästämisen ja erityisesti yksityissäätämisen tukeminen on huolenaihe Euroopassa etenkin, kun se on tunnustettu useimmissa unionin jäsenvaltioissa?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(24. toukokuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä suulliseen kysymykseen H-0386/00 kyselytunnilla parlamentin istuntojaksolla toukokuu II 2000 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (toukokuu II 2000).